

22

စက္ကာရဓမ္မဟတကြောင်း
 ဟိတ်။ဂုဏ်နိမိတ်ကြောင့်။ အကနိဌ
 သဝဂ်။နို့တက်ကြေညာ။နဝါဒိပဒ။မည်ထူးရ
 သော။လောကမျက်ရှုသဗ္ဗညု၏။ကုဓေနှစ်သန်း။တခန်း
 လေးသိန်း။တွက်ကိန်းကြိမ်လာ။မဟာဝဇီရ။
 ဥာဏအဟုန်။အာရုံပြုလတ်။သမာပတ်
 တရား။ဝင်စားတော်မူရာ။
 ပုစ္ဆယာကာရ။ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်။ အတ္ထုပ္ပတ်အချက်ကို။
 နှစ်သက်ကြည်ဖြူ။မှတ်ယူလွယ်ရန်။လျှောက်
 တောင်းပန်ပြု။စာရေးကြီးမောင်ဘေဂု
 ကို။ဥဇုကာရဏ။အကြောင်းပြု၍။
 ပစ္စယတရားကိုယ်။ထိုပြင်
 သရူပ။ဝစနတ္ထနှင့်။
 လက္ခဏာရသ။

စသည့်တသွယ်။အဓိပ္ပါယ်တို့ကို။မကျယ်မဝင်း။ထင်လင်း
 ဆစ်ပိုင်း။အကျဉ်းသိုင်း၍။ပဲကူးမြို့ညောင်ပိုင်းရပ်။
 ကြခပ်ပိုင်းကျောင်းဘုန်းတော်ကြီးဦးဥတ္တမ
 သည်။ဒေသဝေဒနီး။ကြီးငယ်မဆို။ထိုထို
 ရှင်လူ။အများသူတို့ကြည်ဖြူနှစ်
 ချိုက်။နှလုံးပိုက်ကအမြိုက်
 နိဗ္ဗာန်။ရရန်စိတ်သွား
 သဘောထားဖြင့်။
 ရေးသားဖော်ပြတော်မူအပ်သော

ပစ္စယာကာရဗျာကနိကျမ်း။

နှင့်
 ရူပိယပဋိဂ္ဂဟဝိနိစ္ဆယကုသ်။
 ရန်ကုန်မြို့။ဟံသာဝတီသတင်းစာတိုက်၊
 ကမ္ဘာ့ဗုဒ္ဓတက္ကသိုလ်
 စာကြည့်တိုက်
 ကမ္ဘာ့အေး

မဃတိကာနိပါတ်။

မျက်နှာနိပါတ်

	နိဒါန်းကိုပြခြင်း	၁
	ပနာမကိုပြခြင်း	၃
၁	လေးပါးသောဒေသနာတောဒကိုခွဲ၍ပြခြင်း	၅
၂	ထိုဒေသနာတောဒကိုဟောခြင်း၏သာမညအ ကြောင်းကိုပြခြင်း	၈
၃	၎င်းတောဒကိုဟောခြင်း၏ဝိသေသအကြောင်း ကိုပြခြင်း	၁၀
၄	အဝိဇ္ဇာကိုအစထား၍ဟောခြင်းနှင့်တကွသိ သတရားနှစ်ပါးတို့ကိုပြခြင်း	၁၂
၅	အဝိဇ္ဇာ၏တရားကိုယ်ကိုပြခြင်း	၁၄
၆	အဝိဇ္ဇာစသောပုဒ်တို့၏ဝစနတ္ထအဓိပ္ပါယ်တို့ ကိုပြခြင်း	၁၅
၇	အဝိဇ္ဇာ၏လက္ခဏာရသစသည်တို့ကိုပြခြင်း	၁၈
၈	သင်္ခါရတို့၏သရုပ်တရားကိုယ်ကိုပြခြင်း	၁၈
၉	ထိုသင်္ခါရတို့၏အညမညသံပယောဂကိုပြ ခြင်း	၂၀
၁၀	အဝိဇ္ဇာကြောင့်သင်္ခါရဖြစ်ရာ၌အဓိပ္ပါယ်အ ကွင်းကိုပြခြင်း	၂၁
၁၁	သိလဗ္ဗတရအကျိုးတရကိုသာဟောခြင်း အတ္တဝါဒ၌င်းကိုပြခြင်း	၂၂
၁၂	အဝိဇ္ဇာကြောင့် ပညာနေညွှတ်သင်္ခါရတို့ ဖြစ်သည်မေးဖြေခြင်း	၂၃
၁၃	တနည်း၎င်းအမေးအဖြေကိုအကျယ်ပြခြင်း	၂၅

မာတိကာနံပါတ်။

မျက်နှာနံပါတ်။

၁၄	သင်္ခါရဟူသောပုဒ်၏ ဝစနတ္ထနှင့် အဓိပ္ပါယ် ကိုပြခြင်း	၂၀
၁၅	သင်္ခါရတို့၏ လက္ခဏာရသစသည်တို့ကို ပြ ခြင်း	၃၀
၁၆	ဝိညာဏ်၏သရုပ်တရားကိုယ်ကိုပြခြင်း ...	၃၀
၁၇	ဝိညာဏဘေဒကိုခွဲဝေ၍ပြခြင်း	၃၁
၁၈	သင်္ခါရကြောင့်ဝိညာဏ်ဖြစ်ပုံကိုပြခြင်း ...	၃၃
၁၉	ဝိညာဏ်သည်ဘဝသစ်သို့ ပြောင်းမပြောင်း ကိုမေးဖြေခြင်း... ..	၃၄
၂၀	သင်္ခါရရှိစဉ်ဝိညာဏ်ဖြစ် မဖြစ်ကို မေးဖြေ ခြင်း	၃၆
၂၁	ဤပဒေသ္မုဉ္ဇန္တစေတနာအဘိညာဉ်စေတနာတို့ ကိုမယူရခြင်းကိုပြခြင်း	၃၆
၂၂	ဝိညာဏ်ဟူသောပုဒ်၏ဝစနတ္ထကိုပြခြင်း	၃၈
၂၃	ဝိညာဏ်၏လက္ခဏာရသတို့ကိုပြခြင်း ...	၃၈
၂၄	နာမ်ရုပ်တို့၏တရားကိုယ်ကိုခွဲ၍ပြခြင်း ...	၃၉
၂၅	စတုစရုပ်တို့ကိုခွဲ၍ပြခြင်း	၃၉
၂၆	၎င်းရုပ်တို့ကိုကလောင်အားဖြင့် ခွဲဝေ၍ပြခြင်း	၄၂
၂၇	ပဒိုသန္ဓေအခါ၌ဖြစ်သောရုပ်တို့ကိုခွဲဝေ၍ပြ ခြင်း	၄၄
၂၈	ပဝတ္တိအခါ၌ဖြစ်သောရုပ်တို့ကိုခွဲဝေ၍ပြခြင်း	၄၇
၂၉	နာမရူပဟူသောပုဒ်တို့၏ဝစနတ္ထ	၄၉
၃၀	၎င်းနာမ်ရုပ်တို့၏လက္ခဏာရသတို့ကို ပြခြင်း	၅၀
၃၁	အကြောင်းနာမ်ရုပ်အကျိုးသဗ္ဗာဿတနတို့ကို ပြခြင်း	၅၁

မာတိကာနံပါတ်။

မျက်နှာနံပါတ်။

၃၂	သဠာယတန ဟူသော ပုဒ်၏ ဝစနတ္ထနှင့် အ မိပ္ပါယ်ကိုပြခြင်း	၅၁
၃၃	သဠာယတန၏ လက္ခဏာရသ စသည် တို့ကို ပြခြင်း	၅၃
၃၄	၎င်းတို့၏ပစ္စုပ္ပန်ကို ဆိုရာ၌ အဆုံးအဖြတ် ကိုပြခြင်း	၅၄
၃၅	ဖဿ၏သရုပ်တရားကိုယ်ကိုပြခြင်း ...	၅၅
၃၆	ဖဿအပြားနှင့်တကွအမိပ္ပါယ်ကိုပြခြင်း	၅၆
၃၇	ဖဿ၏ဝစနတ္ထကိုပြခြင်း	၅၇
၃၈	ဖဿ၏လက္ခဏာရသစသည်တို့ကိုပြခြင်း	၅၇
၃၉	ဝေဒနာ၏သရုပ်တရားကိုယ်ကိုပြခြင်း ...	၅၈
၄၀	ဝေဒနာအပြားကိုခွဲခြား၍ပြခြင်း	၅၉
၄၁	ဝေဒနာဟူသောပုဒ်၏ဝစနတ္ထကိုပြခြင်း ...	၆၀
၄၂	ဝေဒနာ၏လက္ခဏာရသစသည်တို့ကို ပြခြင်း	၆၀
၄၃	တဏှာ၏သရုပ်တရားကိုယ်အပြားကိုပြခြင်း	၆၂
၄၄	ဝေဒနာကြောင့်တဏှာဖြစ်ပုံကိုပြခြင်း ...	၆၃
၄၅	တဏှာဟူသောပုဒ်၏ဝစနတ္ထကိုပြခြင်း ...	၆၅
၄၆	တဏှာ၏လက္ခဏာရသစသည်တို့ကိုပြခြင်း	၆၅
၄၇	ဥပါဒါန်၏ သရုပ်တရားကိုယ်အပြားနှင့် တ ကွ တဏှာကာမုပါဒါန်တို့၏ အထူးကိုပြ ခြင်း	၆၅
၄၈	ဒိဋ္ဌုပါဒါန်ကိုဝတ္ထုနှင့်တကွခွဲ၍ပြခြင်း ...	၆၇
၄၉	သီလဗ္ဗတုပါဒါန်ကိုခွဲ၍ပြခြင်း	၆၈
၅၀	အတ္တဝါဒ ပါဒါန်ကိုဝတ္ထုနှင့်တကွခွဲ၍ပြခြင်း	၆၈
၅၁	သက္ကာယ ဒိဋ္ဌိ နှစ်ဆယ်တို့ကို ခြောက်ဆဲ့နှစ် ပါးသောမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့၌သွင်း၍ပြခြင်း ...	၇၂
၅၂	ဥပါဒါန်ဟူသောပုဒ်၏ဝစနတ္ထကိုပြခြင်း ...	၇၃

(ဃ)

မာတိကာနံပါတ်။

မျက်နှာနံပါတ်။

၅၃	၎င်းတရားလေးပါးတို့၏လက္ခဏာရသစသည် တို့ကိုပြခြင်း	၇၃
၅၄	၎င်းဥပါဒါနိလေးပါးတို့၏အစဉ်ကိုဆက်၍ပြ ခြင်း	၇၃
၅၅	ဘဝ၏သရုပ်တရားကိုယ်ကိုပြခြင်း ...	၇၅
၅၆	ဥပပတ္တိဘဝကိုးပါးတို့ကိုခွဲ၍ပြခြင်း ...	၇၅
၅၇	ကမ္မဘဝကိုခွဲ၍ပြခြင်း	၇၆
၅၈	ကမ္မဘဝကိုထပ်၍ဟောရခြင်း၏အကြောင်း ကိုပြခြင်း	၇၇
၅၉	လေးပါးသောဥပါဒါနိကြောင့်အလုံးစုံသော ဘဝဖြစ်ခြင်းကိုခွဲဝေ၍ပြခြင်း	၇၉
၆၀	ဘဝဟူသောပုဒ်၏ဝစနတ္ထကိုပြခြင်း ...	၈၀
၆၁	ဘဝနှစ်ပါးတို့၏လက္ခဏာရသစသည်တို့ကို ပြခြင်း	၈၁
၆၂	ဇာတိ၏သရုပ်တရားကိုယ်ကိုပြခြင်း ...	၈၁
၆၃	ဘဝကြောင့်ဇာတိဖြစ်ကြောင်းကိုခွဲ၍ပြခြင်း	၈၂
၆၄	ဇာတိဟူသောပုဒ်၏ဝစနတ္ထကိုပြခြင်း ...	၈၃
၆၅	ဇာတိ၏လက္ခဏာရသစသည်တို့ကိုပြခြင်း	၈၃
၆၆	ဇရာ၏သရုပ်တရားကိုယ်နှင့်တကွအဓိပ္ပါယ် ကိုပြခြင်း	၈၄
၆၇	ဇရာဟူသောပုဒ်၏ဝစနတ္ထကိုပြခြင်း ...	၈၆
၆၈	ဇရာ၏လက္ခဏာရသစသည်တို့ကိုပြခြင်း	၈၆
၆၉	မရဏ၏သရုပ်တရားကိုယ်အဓိပ္ပါယ်ကို ပြ ခြင်း	၈၆
၇၀	မရဏဟူသောပုဒ်၏ဝစနတ္ထကိုပြခြင်း ...	၈၈
၇၁	မရဏ၏လက္ခဏာရသစသည်တို့ကိုပြခြင်း	၈၈
၇၂	သောက၏တရားကိုယ်ကိုပြခြင်း ...	၈၈

(c)

မာတိကာနံပါတ်။

မျက်နှာနံပါတ်။

၇၃	သောကဟူသောပုဒ်၏ဝစနတ္ထကိုပြခြင်း	၈၉
၇၄	သောက၏ လက္ခဏာရသ စသည်တို့ကို ပြ ခြင်း	၈၉
၇၅	ပရိဒေဝ၏တရားကိုယ်ကိုပြခြင်း	၈၉
၇၆	ဇိဒ္ဓိဒေဝ၏ဝစနတ္ထကိုပြခြင်း	၉၀
၇၇	ပရိဒေဝ၏လက္ခဏာရသစသည်တို့ကိုပြခြင်း	၉၀
၇၈	ဒုက္ခ၏တရားကိုယ်ကိုပြခြင်း	၉၁
၇၉	ဒုက္ခဟူသောပုဒ်၏ဝစနတ္ထကိုပြခြင်း	၉၁
၈၀	ဒုက္ခ၏လက္ခဏာရသစသည်တို့ကိုပြခြင်း	၉၂
၈၁	ဒေါမနဿ၏တရားကိုယ်ကိုပြခြင်း	၉၂
၈၂	ဒေါမနဿဟူသောပုဒ်၏ဝစနတ္ထကိုပြခြင်း	၉၂
၈၃	ဒေါမနဿ၏လက္ခဏာရသစသည်တို့ကို ပြ ခြင်း	၉၃
၈၄	ဥပါယာသ၏တရားကိုယ်ကိုပြခြင်း	၉၃
၈၅	ဥပါယာသဟူသောပုဒ်၏ဝစနတ္ထကိုပြခြင်း	၉၃
၈၆	ဥပါယာသ၏လက္ခဏာရသစသည်တို့ကို ပြ ခြင်း	၉၄
၈၇	လက္ခဏာရသစသည်တို့၏ အဆုံးအဖြတ်ကို ပြခြင်း	၉၅
၈၈	သောက၊ ပရိဒေဝ၊ ဥပါယာသသုံးပါးတို့၏အ ထူးကိုခွဲခြား၍ပြခြင်း	၁၀၀
၈၉	ဘဝစက်လည်ဟန်ကိုပြခြင်း	၁၀၀
၉၀	အာသဝေါတရား လေးပါးတို့ကြောင့်သော ကစသည်တို့ဖြစ်ပုံကိုခွဲ၍ပြခြင်း...	၁၀၃
၉၁	အဝိဇ္ဇာကိုအစထား၍ဟောရခြင်းအကြောင်း ကိုပြခြင်း	၁၁၀
၉၂	အနုလုံပဋိလုံဆိုသည်ကိုခွဲဝေ၍ပြခြင်း	၁၁၁

မာတိကာနံပါတ်။	မျက်နှာနံပါတ်။
၉၃ ကာရကဝေဒကမ္ပကင်းကြောင်းကိုခွဲ၍ပြခြင်း	၁၁၄
၉၄ တထွေနှစ်ပါး သော သုညတာ သုညကို အ နည်းနည်းပြခြင်း	၁၁၄
၉၅ တဝစက်နှစ်ပါးကိုပိုင်းခြား၍ပြခြင်း ...	၁၁၇
၉၆ ၎င်းတဝစက်နှစ်ပါးကို ဟောရခြင်း အ ကြောင်းကိုအနည်းနည်းတော်ပြခြင်း ...	၁၁၉
၉၇ ကာလအစပဲအလွှာတို့ကိုပြခြင်း	၁၂၀
၉၈ အခြင်းအရေနှစ်ထယ်ကိုပြခြင်း	၁၂၂
၉၉ ဝဋ်သုံးပါးကိုခွဲ၍ပြခြင်း	၁၃၂
၁၀၀ တဝစက်ကိုသစ္စာပဘဝအားဖြင့်ပြခြင်း ...	၁၃၄
၁၀၁ ၎င်းတဝစက်ကိုကမ္မအားဖြင့်ပြခြင်း ...	၁၃၅
၁၀၂ အယူမှားကိုတားမြစ်ကြောင်းအားဖြင့်ပြခြင်း	၁၃၆
၁၀၃ ဥပမာအားဖြင့်တဝစက်ကိုပြခြင်း...	၁၃၈
၁၀၄ တနည်းဥပမာအားဖြင့်တဝစက်ကိုပြခြင်း	၁၃၉
၁၀၅ ဝဋ်ရလေးပါးတို့ဖြင့်တဝစက်ကိုထင်ရှားပြ ခြင်း	၁၄၁
၁၀၆ နယတေဒအားဖြင့်၎င်းတဝစက်ကိုပြခြင်း...	၁၅၁
၁၀၇ အဋ္ဌကထာဆရာမြတ်တို့၏ ဥပယောဇနကိုပြ ခြင်း	၁၅၅
၁၀၈ သစ္စာလေးပါးတို့ကိုမမြင်ခြင်းကြောင့်သင်္ခါ ရတို့ကိုပြုမိပုံကိုပြခြင်း... ..	၁၅၈
၁၀၉ တနည်းသင်္ခါရသုံးပါးတို့ကို ပြုမှားပုံကို ပြ ခြင်း	၁၅၉
၁၁၀ အမှန်းမသိပြုမှား၍သံသရာမှာတာရှည်ပုံကို ပြခြင်း	၁၆၁
၁၁၁ သံသရာမှလွတ်ထွက်နိုင်ရန်အကြောင်းကိုပြ ခြင်း	၁၆၅

ပစ္စယာကာရဝိဘာဝနိကျမ်း၏နိဒါန်း။

ကပ္ပကတ။မေဃအမွန်။ဖြိုးဖြိုးသွန်၍။အမွန်ကာလ။ဝိဝန့်ဌာ။
ပေါ်ဦးခါဝယ်။ပထမဘိနိဗ္ဗတ္တ။ဘူသီခရ။ဘူမနဘိ။ဝိသိဋ္ဌတ
ရ။ဒေသထူးညွှန်း။မြေဦးစွန်းသည်။ပေါ်ထွန်းတည်လာခဲ့ရကား။
မဟာဇေယျံ။မြေခုံသမတ်။မြတ်ဗုဒ္ဓသောအပရာဇိတ။ဌာနဘွေ
ပြင်။ရွှေပလ္လင်သမ။ပါဒပရာဇာ။မဟာဗေဓိအောက်။ကြီးမေံ
ထက်သန်။မဂ်ဉာဏ်လေးဖြာလျှင် နိုးစွာသော အကြောင်းရှိ
သော။အမိတအသဒိသ။သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို ကေနိရတော်မူ
မည့်အခါ။ခပ်သိမ်းကုန်သောဘုရားအလျှာ။မဟာသတ္တ။ဗုဒ္ဓကံ၊
ရအစစ်။ဖြစ်တော်မူကြသော ဘုရားအလောင်းတော်တို့သည်။
ကောင်းမြတ်သော သမာဓိတရားကို။ပွားများအားထုတ်တော်
မူကြလျက်။ပထမယာဝ်၌ဉာဏ်ပုဗ္ဗနိဝါသ။ဒုတိယယာဝ်၌ဒိဗ္ဗ
စက္ခုဉာဏ်။တတိယယာဝ်၌၊တဆွဲနှစ်တန်သောအင်္ဂါ။ပစ္စယာ
ကာရပဒိုစ္စ သမုပ္ပါဒ်ကို။သုံးသပ်ဆင်ခြင်တော်မူပြီးမှ။အာနာ
ပါနစတုတ္ထဈာန်ကျော်ကို။ဝင်စားတော်မူ၍အပြီး။အသီးအသီး
သောခန္ဓာတို့၌။အဝိဇ္ဇာသမုဒယာရူပသမုဒယော။လာသောန
ယ။အဘိနိဝိသပြု၍။ဥဒယဗ္ဗယအစွမ်းမြှင့်ခြင်းမိုလှုံ။အာရုံတော်
စိုက်ကြသဖြင့်။သမပညာသ။လက္ခဏာအပြား၊အပါးငါးဆယ်။
စင်ကြယ်သောဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့်။အတန်တန်ရှုမြင်။ဆင်ခြင်
သုံးသပ်အတတ် သိတော်မူလျက်။ဂေါတြဉာဏ်မှစ၍၊ယ
ထက္ကမအရဟတ္တဖလာနန္တရာ။ငါးဖြာသောဥပယုတို့ကို။မုချ
နိုင်နိုင်။ပိုင်ပိုင်ကြီးသိတတ်သော။ဇာတ်ခေတ်အပေါင်း။သေင်း
စက္ကဝါ၊မဟာမေဒနီ။မြေမဟီတုန်ညောင်း။အကုန်စောင်း၍။
ထောင်းထောင်းကြေမှု။ကြွေကျနီးနီး။မြေကြီးဖိမ့်ဖိမ့်။တဖြင့်
ဖြင့်ဖြင့်။သိမ့်သိမ့်ကမ္ပန။ဓမ္မနိယာမာ။ပြင်းထန်စွာလှုပ်စေလျက်။
အနုတ္တရာသာဝါရဏ။သမန္တစက္ခု။သဗ္ဗညုရွှေဉာဏ်ကို။ကေနိ

နိဒါန်း။

ရတော်မူကြသော။သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓအဆူဆူ။သယ န္တ။မြတ်ဘုရား
တို့သည်။လေးပါးသောဂန္ထိတ။ ကြွမ်းပတော်မူကြရာတွင်။ဒေ
သနာကမ။တတိယဂန္ထိတ။ ဂန္ထိရအစစ်။ ပစ္စယပစ္စယုပ္ပန်။ကိုး
တန်သောဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏ်ဟုန်။ အာရုံဖြစ်သောပစ္စယာကာရ။ပ
ဒိုပ္ပသမုပ္ပါဒ်ကို။မြတ်သောသဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကိုရ၍။ ပထ
မသတ္တဟ။ပဏ္ဍိတ်ဝရ၌။ အစစွာဆင်ခြင်တော်မူကြမြဲ။ နောက်
လဲတဖန်။ တဆွဲနှစ်တန်သောအင်္ဂါ။ရက်မခြာနေ့မကျေ။ ဒေဝ
သိကဝတ်။မချွတ်မယွင်း။ ဝင်စားခြင်းအကြိမ်စုဖြင့်။ အကုဇ္ဇေ
နှစ်သန့်လေးသိန်း။ တွက်ကိန်းများလတ်။ သမာပတ် အာရုံဖြစ်
သော။ ပစ္စယာကာရပဒိုက္ခသမုပ္ပါဒ်ကို။ မှတ်သား လေ့ကျက်။
ဆောင်ရွက်ကြည့်ရှု။အလေးပြုရန်။ရည်သန်ရင်းရှိပါ၍။ သိသာ
ခြားနား။နားပါးလည်အောင်။အကျဉ်းဆောင်သဖြင့်။ အကောင်
အထည်မရပ်။သရုပ်တရားကိုယ်နှင့်တကွ။ ဝစနတ္ထလက္ခဏာရ
သာ။လျော်စွာသောအဓိပ္ပါယ်။အလွယ်သိလိုကြောင်း။ ကောင်း
လှသောစိတ်ထားနှင့်။ တရားကိုရှေ့ရှု။ မောင်ဘေယျ အမည်ရှိ
သောစာရေးကြီးသည်။အလေးအမြတ်အားဖြင့်။ ဝပ်တွားရုံကျိုး။
လက်စုံမိုး၍။ရှိခိုးတန်တန်။ တောင်းပန်အပ်ရကား။ များပြားရှင်
လူ။ဉာဏ်နုသူတို့။မှတ်ယူသိလွယ်က။ပြင်ကျယ်အဏ္ဏဝါ။သံသ
ရာမှ။မြန်စွာထုတ်ချောက်။ နိဗ္ဗာန်ကမ်းသို့။ဆန့်လှမ်းကူးမြောက်
ရောက်စေခြင်းငှါ။ဟံသာနဂရ။ဌာနအထူး။ပဲကူးအမည်ရှိသော
မြို့ကြီးကို။ခိုမှီးရွှင်ပြုံး။ ညောင်ပိုင်းရပ်ကြွေပ်ပိုင်းကျောင်း၌သိ
တင်းသုံးတော်မူသော။ ဦးဥတ္တမသာရအရှင်သည်။ ပြုပြင်ရေး
ပြ။သင်္ခေပဖြင့်။ပစ္စယာကာရဝိဘာဝနီ။သည်။ရွမ်းရွမ်း။ဤသည်
ကျမ်းကို။ ဝမ်းပန်းတသာ။ စေတနာဇော။ မနုဿောဖြင့်။ သ
ဘောဖြူလှိုက်။ကျွန်ုပ်တို့ဟံသာဝတီသတင်းစာတိုက်က။ ပုံရိုက်
လုပ်ဆောင်ခြင်းကိုပြုပါသည်။ "အညီကြိုးစားအားထုတ်နိုင်
ကြပါစေကုန်သတည်း။

ပစ္စယာကာရဝိဘာဝနီကျမ်း။

နမောတဿဘဂဝတောအရဟတောသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဂန္ထိရ ဥာဏသမ္ပန္နံ။ ပန္နံဂန္ထိရတောဒိပံ။ ဒိပံခါရေသိ တံ
ဗုဒ္ဓံ။ ဗုဒ္ဓံ ဝန္တိယပါပန္နာ။ ။ ဝက္ကံဂန္ထိရစာရကံ။ ဒုဒ္ဓသံပစ္စယာ
ကရံ။ သင်္ခေပံသသရူပဉ္စ။ ပဏ္ဏရုတ္တေနယာစိတော။ ။ ယော
ဗုဒ္ဓေါ။ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗုဒ္ဓံ။ သာဝကဗုဒ္ဓ။ သုတဗုဒ္ဓ
အဖြစ်သို့။ ပါပန္နာ။ ပါပနာယ။ မယွင်းထုတ်ချောက်။ ရောက်စေ
ခြင်းငှါ။ ဂန္ထိရစာရကံ။ သဘောခက်ခဲ။ နက်နဲသောဖြစ်ခြင်းရှိ
ထသော။ ဝါ။ နက်နဲသောဥာဏ၏ ကျက်စားသောအားဖြင့်ဖြစ်
ရာဖြစ်ထသော။ ဒုဒ္ဓသံ။ မိမိတို့ပညာဖြင့် လွန်စွာ မြင်နိုင်ခဲ့ထ
သော။ ယံပစ္စယာကရံ။ အကြင် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရားမြတ်ဖြစ်
သော။ ဒိပံ။ ဆီဖီးကို။ ခါရေသိ။ ထုတ်ဆောင်သောအား။ ဟော
ကြားညှိထွန်းတော် မူလေပြီ။ ဂန္ထိရဥာဏသမ္ပန္နံ။ နက်နဲထက်
သန်။ ပညာဥာဏနှင့်။ အမှန်ပြည့်စုံတော် မူထသော။ ဂန္ထိရ
တော။ သမုဒ်မကနက်နဲထွသော။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်။ ရဟတ်ပမာ၊
သံသရာမှ။ ဒိပံ။ နိဗ္ဗာန်ခေါ်ညွှန်းဘေးမဲ့ကျွန်းသို့။ ပန္နံ။ ကေနထုတ်
ချောက် ရောက်တော်မူပြီးထသော။ တံဗုဒ္ဓံ။ ထိုမြတ်စွာဘုရား
ကို။ အဟံ။ နာမ်ရုပ်နှစ်ရပ်။ ပေါင်းစပ်ခေါ်ဝေါ်တပည့်တော်သည်။
ဝန္တိယ။ အဘိဝန္တိယ။ လွန်စွာရိုကျိုး။ မြတ်နိုးကြည်နူး။ ရှိခိုးဦး၍။ ။
တနည်းကား။ ။ ယောဗုဒ္ဓေါ။ အကြင်မြတ်စွာ ဘုရားသခင်
သည်။ ဗုဒ္ဓံ။ ဓမ္မဋ္ဌိတိဥာဏံ။ အနွယဥာဏံ။ မဂ်ဥာဏံဖိုလ်ဥာဏံ

ကို။ဒိပံ။ပြရာပြကြောင်းဖြစ်ထသော။ဝါ။ပြတတ်ထသော။ဂန္ထိရ
စါရကံ။သဘောခက်ခဲနက်နဲသောဖြစ်ခြင်းရှိထသော။ဝါ။နက်နဲ
သောဉာဏ်၏ကျက်စားသောအားဖြင့်ဖြစ်ရာဖြစ်ထသော။ ဒုဒ္ဒ
ယံ။ မိမိတို့ဘာသာမိမိတို့ဉာဏ်ပညာဖြင့် မသိနိုင်ထသော။ယံ
ပစ္စယာကရံ။ အကြင်ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဒေသနာတော်မြတ်ကို။ ဒိပံ။
နိဗ္ဗာန်သို့။ပါပန္နာ။ပါပနာယ။အမှန်ထုတ်ချောက်ရောက်စေခြင်း
ငှါ။စာရေထိ။ထုတ်ဆောင်ကျူးရင့်။ ဖွစ်ဖွင့်ဟောကြားတော်
မူလေပြီ။ ။တနည်းကား။ ။ဗုဒ္ဓံ။မဂ်ဉာဏ်ဖိုလ်ဉာဏ်ဟု
ဆိုအပ်သော။ဒိပံ။ရေအာသဝေါ။ မမျောနိုင်ရာကျွန်းအောင်ချာ
သို့။ပါပန္နာ။ပါပနာယ။အမြန်လက်ငင်း၊ ချက်ခြင်းထုတ်ချောက်
ချောက်စေခြင်းငှါ။ ဂန္ထိရစာရကံ။သော။ ယံပစ္စယာကရံ။ကို။
စာရေထိ။ပြီ။ ။တံပစ္စယာကရံ။ဟူ၍နောက်မှစပ်လေ။ ။
တနည်းကား။ ။ဗုဒ္ဓံ။ပဉ္စာနုပ္ပန်။ ပရိညာဏ်သို့။ပါပန္နာ။ပါပ
နာယ။ငှါ။ ဒိပံ။ ဉာတတိရဏပရိညာဏ်တည်းဟူသောဉာဏ်
ပညာကို။ပြတတ်ပြရာပြကြောင်းဖြစ်သောပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဒေသ
နာတော် မြတ် တည်းဟူသော သိမီးကို။ စာရေထိ။ ထိန်ထိန်
တောက်လောင်။ ပြောင်ပြောင်ဝင်းဝင်းထွန်းလင်းထုတ်ဆောင်
တော်မူလေပြီ။ဂန္ထိရဉာဏသမ္ပန္နံ။သန္ဓေလေးသြွေ။သိန်းက မ္ဘာ
က။ဉာဏသ မ္ဘာရ။ဒါနစရှိ။ပါရမီကြောင့်။မမ္ဘိခပဲ။နက်နဲထက်
သန်သဗ္ဗညာဏ်နှင့် အမှန်ပြည့်စုံတော်မူထသော။ဂန္ထိရတော။
သမုဒ္ဒိပမာ။နက်နဲစွာသော။သံသရာစက်ရဟတ်၊ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
မှ။ဒိပံ။ နိဗ္ဗာန်ခေါ်ညွှန်း တေးမဲ့ကျွန်းသို့။ ပန္နံ။ မဂ္ဂင် ကျော်သိး။
သဘောကြီးဖြင့်။ အပြီး ထုတ်ချောက်။ ရောက်တော် မူပြီးထ
သော။တံဗုဒ္ဓံ။ သဗ္ဗညုသခင်။ ထိုဘုရားရှင်ကို။ အဟံ။ခန္ဓာနာမ်
ရုပ်။အကျွန်ုပ်သည်။ဝန္တိယ။အလွန်ရိုကျိုး။မြတ်နိုးကြည်နူး။ရှိခိုးဦး
၍။အဟံ။ငါကို။ဝါ။ငါသည်။ ပဏ္ဏဂုတ္တေန။ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ။ အလ္လ္လာ
မှုတွဲ။မလွဲမယိမ်း။ မတိမ်းသမှု။ အထိန်းပြုရသောကြောင့်။အမှု
တွဲအလ္လ္လာထိန်းဟု ခေါ်ဝေါ်ပညတ်။ သမုတ်အပ်သော စာရေ

ကြီးတောပူသည့်။ယာဝိတော။ ရှိသေညွတ်ပြောင်း။ ဦးခေါင်း
လက်မိုး။ ရှိခိုးတန်တန်တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍။ဝါ။ တောင်း
ပန်အပ်သောကြောင့်။ ဝါ။ တောင်းပန်အပ်ရကား။ ဂန္တိရစာရ
ကံ။ သဘောခက်ခဲ။ နက်နဲသောဖြစ်ခြင်းရှိထသော။ ဝါ။နက်နဲ
သောဥာဏ်၏ ကျက်စားသောအားဖြင့်ဖြစ်ရာဖြစ်ထသော။ဒုဒ္ဒ
သံ။မိမိတို့အလျောက်။ ထွင်းဖောက်ထင်ထင်။ မမြင်မသိနိုင်ထ
သော။ဝါ။ဒုဒ္ဒသံ။မိမိတို့အလျောက်။ ထွင်းဖောက်ထင်ထင်။မသိ
မမြင်နိုင်သောကြောင့်။ ဂန္တိရ စာရကံ။ သဘော ခက်ခဲနက်နဲ
သောဖြစ်ခြင်း ရှိထသော။ဝါ။ နက်နဲသောဥာဏ်၏ ကျက်စား
သောအားဖြင့်ဖြစ်ရာဖြစ်ထသော။ဝါ။ ဖြစ်သောကြောင့်။ဒုဒ္ဒသံ။
ထသော။သသရူပဉ္စ။ သရုပ်နှင့်လည်းတကွဖြစ်ထသော။တံပစ္စ
ယာကရံ။ ထိုပစ္စည်းဖြစ်သောအကြောင်းတရားတို့၏ တည်ရာ
ဖြစ်သောကြောင့် ပစ္စယာကာရ အမည်ရှိထသော။ ဝါ။ ပစ္စယာ
ကရံ။ပစ္စယာကာရံ။ တပါးသည်တပါးအားကျေးဇူးပြုသောအ
ခြင်းအရာကိုပြရာပြကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်။ပစ္စယာကာရအ
မည်ရှိသောပဒိုစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို။ ဝိဘာဝေန္တော။ ထင်ရှားပြလျက်။
ထည့်။သင်္ခေပံ။သင်္ခေပေန။ အကျဉ်းအားဖြင့်။ဝက္ခံ။ရေးသားပြု
ပြင်စီရင်မိန့်ဆိုပေအံ့။ ။ပစ္စယာကရံ၌။ဆန်းကြောင့်ရသဖြင့်။

၁။ လေးပါးသောဒေသနာတောဒကိုခွဲ၍ပြခြင်း။

ပဒိုစ္စသမုပ္ပါဒ်။ ဒေသနာတော်မြတ်ကို။ လေးရပ်သောတော
ဒဖြင့်။ ဒေသက ဖြစ်တော်မူသော။ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြား
တော်မူသတည်း။ အဘယ်သို့ဟောကြား တော်မူသနည်းဟူမူ
ကား။အစမှသည် အဆုံးတိုင်အောင်ဟောတော်မူသည်။ ။အ
လည်မှသည် အဆုံးတိုင်အောင် ဟောတော်မူသည်။ ။အဆုံး
မှသည် အစတိုင်အောင် ဟောတော် မူသည်။ ။အလည်မှ
သည် အစတိုင်အောင် ဟောတော် မူသည်။ ။ဤသို့လေးရပ်

သောတောဒဖြင့်ဟောကြားပြသတော်မူသတည်း။ ။ထိုလေး
ပါးတို့တွင်။ ။အဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါရာ။ သင်္ခါရပစ္စယာဝိညာ
ဏံ။ဝိညာဏပစ္စယာနာမရူပံ။နာမရူပပစ္စယာသဠာယတနံ။သ
ဠာယတန ပစ္စယာဖဿော။ ဖဿပစ္စယာဝေဒနာ။ ဝေဒနာပစ္စ
ယတဏှာ။တဏှာပစ္စယာဥပါဒါနံ။ဥပါဒါနပစ္စယာဘဝေါ။ဘဝ
ပစ္စယာဇာတိ။ ဇာတိပစ္စယာဇရာ မရဏသောကပရိဒေဝဒုက္ခ
ဒေါမနဿ။ ပါယာသာသမ္ဘဝန္တိ။ ဝေမေတဿ ကေဝလဿ
ဒုက္ခက္ခန္ဓဿသမုဒယောဟောတိ။ ။ဤသို့အစမှသည် အဆုံး
တိုင်အောင်အနုလောမဒေသနာတော်ကိုဟောတော်မူသည်။ ။
သရုပ်ဝ စနတ္ထတို့ကိုဖွင့်ဆိုရေသားလိမ့်မည်ဖြစ်သောကြောင့်။
ဤပါဠိတော်ကိုအနက်မပေး မယောဇနာလိုက်သတည်း။

တဿတံဝေဒနံအဘိနန္ဒတော အဘိဝေတောအဇ္ဈောသာယ
တိဋ္ဌတောဥပ္ပဇ္ဇတိနန္ဒိယာဝေဒနာယုနန္ဒိတံဥပါဒါနံတဿ။ပါ
ဒါနပစ္စယာဘဝေါ။ဘဝပစ္စယာဇာတိ။ ။တံဝေဒနံ။ထိုဝေဒနာ
ကို။အဘိနန္ဒတော။ တဏှာ၏ အစွမ်းအားဖြင့် အလွန်နှစ်သက်
ခြင်းရှိသော။အဘိဝေတေါ။တဏှာ၏အစွမ်းအားဖြင့်ဪဝှ်ချမ်း
သာစွဟုဆိုခြင်းရှိသော။ အဇ္ဈောသာယ။ တဏှာသက်ယူ။မျှ
တူပြီးဆုံးစေ၍။ တိဋ္ဌတော။တည်သော။ဝါ။ ယူသော။တဿ။
ထိုသတ္တဝါအား။နန္ဒိ။အားကြီးသောတဏှာသည်။ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ဖြစ်
၏။ဝေဒနာယု။ဝေဒနာတို့၌။ ဝါ။ ဝေဒနာတို့ကြောင့်။ယာနန္ဒိ။အ
ကြင်အားကြီးသောတဏှာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ဖြစ်၏။တံ။ထိုအား
ကြီးသောတဏှာသည်။ ဥပါဒါနံ။ ဥပါဒါနံမည်၏။ တဿ။ထို
သတ္တဝါအား။ ဥပါဒါန ပစ္စယာ။ ဥပါဒါန ဟူသော အကြောင်း
ကြောင့်။ဘဝေါ။ ကမ္မဘဝ။ဥပပတ္တိဘဝသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ဖြစ်၏။
ဘဝပစ္စယာ။ ကမ္မဘဝဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ဇာတိ။ရုပ်
နာမ်အားဖြင့်နှစ်ပါးသောဇာတိသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ဖြစ်၏။ ။ဤသို့
ဝေဒနာတည်းဟူသော အလည်မှစ၍ အဆုံးတိုင်အောင် ဟော
ကြားတော်မူသည်။ ။အဇ္ဈောသာယတိဋ္ဌတိတိတဏှာအဇ္ဈော

သာနဟဂဏေနုဂိလိတွာပရိနိဋ္ဌာပေတွာဂဏှာတိ။ ဟူသောအဋ္ဌကထာဖွင့်ကိုထောက်၍။ အဇ္ဈောသာယတိဋ္ဌတော ဟူသောပါဌ်ကို အနက်ယောဇနာသည်။

ဇာတိပစ္စယာဇရာမရဏန္တိ ဣတိပနေတံဝုစ္စတိ။ ဇာတိပစ္စယာနု ခေါ်ဘိက္ခဝေဇရာမရဏံ နောဝါကထံဝါဇ္ဇေယှဟောတိတိ။ ဇာတိပစ္စယာဘန္တေဇရာမရဏံ ဇေဝံ နောဇ္ဇေယှဟောတိ။ ။ဇာတိပစ္စယာဇရာမရဏန္တိ။ ဇာတိပစ္စယာဇရာမရဏံဟူ၍။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဇေတံဝစနံ။ ဤစကားကို။ မယာ။ ငါဘုရားသည်။ ဝုစ္စတိ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ။ ချစ်သားတို့။ ဇာတိပစ္စယာ။ ဇာတိဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ဇရာမရဏံ။ ဇရာမရဏသည်။ ဟေါတိနု ခေါ်။ ဖြစ်သလော။ နောဝါ။ မဖြစ်သလော။ ဇ္ဇေယှ။ ဤဇာတိကြောင့်ဇရာမရဏ ဖြစ်မဖြစ်သောအရာ၌။ ကထံဝါ။ အဘယ်သို့လျှင်။ တုမှာကံ။ သင်ချစ်သားတို့၏။ မတိ။ အလိုသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပုန္တိ။ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ။ မြတ်စွာဘုရား။ ဇာတိပစ္စယာ။ ဇာတိဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ ဇရာမရဏံ။ ဇရာမရဏသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဇေဝံ။ ဤသို့။ ဇ္ဇေယှ။ ဤဇာတိပစ္စယာဇရာမရဏန္တိ။ ဇာတိပစ္စယာဇရာမရဏံဟူ၍။ နော။ တပဉ္စတော်တို့၏။ မတိ။ အလိုသည်။ ဟောတိ။ ။ ဤသို့သောအစဉ်အားဖြင့်။ ဇာတိသည်ကမ္မဘဝကြောင့်။ ဘဝသဉ်ဥပါဒါနိကြောင့်။ ဥပါဒါနိသဉ်တဏှာကြောင့်။ တဏှာသည်ဝေဒနာကြောင့်။ ဝေဒနာသဉ်ဖဿကြောင့်။ ဖဿသည် သဠာယတနကြောင့်။ သဠာယတနသည်နာမ်ရုပ်ကြောင့်။ နာမ်ရုပ်သဉ်ဝိညာဏ်ကြောင့်။ ဝိညာဏ်သည်သင်္ခါရကြောင့်။ သင်္ခါရတို့သည် အဝိဇ္ဇာကြောင့်။ ဖြစ်ကုန်၏။ ဤသို့အဆုံးမှသည်အစတိုင်အောင်၊ ပဋိလောမဒေသနာကိုဟောတော်မူသည်။

ဣမေစဘိက္ခေ ဝေစတ္တာရော အာဟာရာ ကိံနိဒါနာ။ ကိံသမုဒယာ။ ကိံဇာတိကာ။ ကိံပဘဝါ။ ဣမေစတ္တာရောအာဟာရာတဏှာနိဒါနာ။ တဏှာသမုဒယာတဏှာဇာတိကာတဏှာပဘ

ဝါ။ ။ဘိက္ခုဝေ။သံသရာရေး။ ကြံကာတွေး၍။ ဘေးကိုရှုငြား
ငါ့ချစ်သားတို့။စတ္တာရော။ လေးပါးကုန်သော။ ဣမေစအာဟာ
ရာ။ကဗလီကာရာဟာရ။ ဖဿာဟာရ။ မနောသဉ္ဇေတနာဟာ
ရ။ ဝိညာဏာဟာရတည်းဟူသောဤအာဟာရတို့သည်လည်း။
ကိံနိဒါနာ။အဘယ်လျှင်အကြောင်းနိဒါန်းရှိကုန်သနည်း။ ကိံသ
မုဒယာ။ အဘယ်တရားသည် ဖြစ်စေအပ်ကုန်သနည်း။ ကိံဇာ
တိကာ။ အဘယ် တရားကြောင့် ဖြစ်ကြ ကုန် သနည်း။ ကိံ
ပတဝါ။ အဘယ်တရားလျှင် အမွန်ရှိကုန်သနည်း။ စတ္တာရော။
လေးပါးကုန်သော။ ဣမေစအာဟာရာ။ ဤအာဟာရတို့သည်။တ
ဏှာနိဒါနာ။ တဏှာလျှင်အကြောင်းနိဒါန်းရှိကုန်၏။ တဏှာသ
မုဒယာ။တဏှာတရားသည် ဖြစ်စေအပ်ကုန်၏။ တဏှာဇာတိ
ကါ။တဏှာတရားကြောင့်ဖြစ်ကုန်၏။ တဏှာပတဝါ။ တဏှာ
တရားလျှင်အမွန်ရှိကုန်၏။ ။ဤသို့စသောပါဠိတော်အစဉ်
အားဖြင့်။ တဏှာသည် ဝေဒနာကြောင့် ဖြစ်၏။ ဝေဒနာသည်
ဖဿကြောင့်ဖြစ်၏။ လ။ သင်္ခါရတို့သည် အဝိဇ္ဇာကြောင့်ဖြစ်
ကုန်၏။ ။ဤသို့အလည်မှစ၍အစတိုင်အောင်ဟောတော်မူ
သည်။ ဤလေးပါးသော ဒေသနာအစဉ်ကို။ နွယ်ပင်နှုတ်သော
ယောက်ျားလေးယောက်ဥပမာဖြင့်သိအပ်မှတ်အပ်၏။ ။ဒေ
သနာဘေဒပြီး၏။

၂။ အဘယ့်ကြောင့် ဤကဲ့သို့ ထူးထူးခြားခြားလေးပါး
သောအပြားအားဖြင့်ဟောကြားတော်မူအပ်သနည်းဟူမူကား။ ။
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒဿသမန္တတဒ္ဒကတ္တာသယဉ္ဇ ဒေသနာ ဝိလာသ
ပတ္တတ္တာ။ ဟူ၍အဋ္ဌကထာ၌ အကြောင်းဟိတ်ကို ကျူးနှိပ်အပ်
သည်နှင့်အညီ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရားတော် မြတ်၏ ထက်ဝန်း
ဥသိုအလုံးစုံ ကောင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။
ကိုယ်တော်မြတ်ဘုရားသည်ဒေသနာတော်၌ စံပယ်ကွန့်မြူးအ
ထူးတင့်တယ်ခြင်းသို့ ရောက်တော် မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
လည်းကောင်း။ပြဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း လေးပါးအပြားအား

ဖြင့်ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဒေသနာတော်မြတ်ကိုဟောကြားတော်မူအပ်
သတည်း။ ။ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဒေသနာတော်မြတ်သည်။ မဂ်ကို
သိစေတတ်။ ရစေတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ထက်ဝန်းဥသို့
အလုံးစုံကောင်း၏ဟူ၍မှတ်။ ။ချိုမြိန်ကောင်းမြတ်သောအရ
သာနှင့်ပြည့်စုံသောသုခါတုတ်အခဲတုံးကြီးသည်။ အစအလည်
အဆုံးသုံးပါးလုံး၌။ သုံးဆောင်စားသောက်လိုက်သည်ရှိသော်။
အလွန်မြန်ရှက်ဆိမ့်ချိုသောအရသာရှိသည်ဖြစ်၍။ စားလိုရာရာ
ကလွှဲပြီးဖြစ်ဖဲ့ရှဲ့ စားအပ်သကဲ့သို့။ ထို့ အတူ။ ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဒေ
သနာတော်မြတ်ကိုလည်း။ ထက်ဝန်း ဥသို့ အလုံးစုံ ကောင်း
သောကြောင့်။ ဟောလိုရာရာ။ လေးဖြာသော ဘေဒဖြင့်ဟော
ကြားတော်မူအပ်သတည်း။ ။တနည်းကား။ ။ဗုဒ္ဓဘူတေဝါ
အနုလောမပဋိလောမတော ပစ္စေကံ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဝသေန
သမ္ပသန္တောဒိဝသေဒိဝသေ လက္ခကောဒိလက္ခကောဒိ သမာ
ပတ္တိယောသမာပဇ္ဇတိ။ ။ဗုဒ္ဓဘူတော။ ဘုရားကိုယ်တော်
စစ်သည်။ အနုလောမပဋိလောမတော။ အနုလုံပဋိလုံအားဖြင့်။
ပစ္စေကံ။ အသီးအသီး။ ဝါ။ တပါးတပါးစီ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်။ ပဋိစ္စသ
မုပ္ပါဒ်တရားမြတ်ကို။ အင်္ဂိဝသေန။ တဆဲ့ နှစ်ဖြာအင်္ဂါတို့၏အ
စွမ်းအားဖြင့်။ သမ္ပသန္တော။ သုံးသပ်တော်မူလျက်။ ဒိဝသေဒိဝ
သေ။ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း။ လက္ခကောဒိ လက္ခကောဒိသမာပတ္တိ
ယော။ ကုဋေတသိန်းကုဋေတသိန်းသောသမာပတ်တို့ကို။ သ
မာပဇ္ဇတိ။ ဝင်စားတော်မူ၏။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ ဘုရားကိုယ်
တော်စစ်သည်။ တဆဲ့နှစ်ရပ်သောပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အင်္ဂါတို့တွင်။
အနုလုံအားဖြင့်။ အဝိဇ္ဇာအင်္ဂါ၌။ အကြိမ်ပေါင်းကုဋေတသိန်း
သင်္ခါရအင်္ဂါ၌လည်းအကြိမ်ပေါင်းကုဋေတသိန်း။ ဤသို့အင်္ဂါ
တိုင်းအင်္ဂါတိုင်းအကြိမ်ပေါင်းကုဋေတသိန်း ကုဋေတသိန်းစီ
ဝင်စားတော်မူသဖြင့်။ အနုလုံ၌ အကြိမ်ပေါင်း ကုဋေတသိန်း
နှစ်သိန်း။ ပဋိလုံအားဖြင့်လည်းထိုနည်းတူစွာ။ ကုဋေတသိန်းနှစ်
သိန်း။ နှစ်ရပ်ပေါင်း။ ကုဋေနှစ်သိန်းလေးသိန်းသောသမာပတ်တို့

ကို။ နေ့တိုင်းရက်ဆက်ဝင်စားတော်မူသည်ဟူ၍။ သံပသာဒနီ
ယသုတ်ဋီကာစသည်တို့၌ လာသည်။ ။ စတုရိသတိကောဋိ
သတသဟဿသမာပတ္တိ သဗ္ဗာရိတမဟာဝဇီရဉာဏံ။ ဟူ၍
သမ္ပသာဒနီယသုတ်အဋ္ဌကထာ၌မိန့်တော် မူအပ်သောမဟာဝ
ဇီရဉာဏံတော်ဟူသည်လည်း။ ပြဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း။ ပ
ဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အင်္ဂါတို့ကိုအာရုံပြု၍ ဝင်စားတော်မူအပ်သော။ ကု
ဇေပေါင်းနှစ်သန်းလေးသိန်းသောသမာပတ်တို့ကိုဖြစ်စေတတ်
သောဉာဏံတော်ကိုရည်၍ မိန့်တော်မူကြောင်းကို။ ၎င်းဋီကာ
ဆိုသောကြောင့်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရားမြတ်သည်။ ထက်ဝန်း
ဥသ္မံအလုံးစုံကောင်း၏။ ဤသို့လည်းမှတ်သင့်၏။ ။ ဤအလို
အားဖြင့်။ မဟာဝဇီရဉာဏံကို ဖြစ်ပွားစေတတ်သောကြောင့်
ကောင်းသည်ဟူလို။ ။ ဤကားလေးပါးသောအပြားအားဖြင့်။
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်။ ဒေသနာတော်မြတ်ကိုဟောတော်မူခြင်း၏သာ
မညဖြစ်သောအကြောင်းတည်း။ ။ ဒေသနာတော်ကိုဟောပြ
ခြင်း၏သာမညဖြစ်သောအကြောင်းကားပြီး၏။

၃။ လေးပါးသောအပြားအားဖြင့် ဟောတော်မူခြင်း၏ဝိ
သေသဖြစ်သောအကြောင်းကိုကား။ ဤသို့လတံ့သောနည်းအား
ဖြင့်သိမှတ်အပ်၏။ ။ ယာအာဒိတောပဋ္ဌာယအနုလောမဒေသ
နာအစရှိသောအဋ္ဌကထာပါဌ်မိန့်အပ်သည်နှင့်အညီ။ သင်္ခါရစ
သောအကျိုးတရားတို့၏အကြောင်းကို ဝေဖန်ခြင်း၌ ပြင်းပြစွာ
တွေဝေသော။ ဝေနေယျကြာ သတ္တဝါကို။ တပ်ရာမြင်တော်မူ
သည်ဖြစ်၍။ အကြင်အကြင်မိမိတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သောအဝိဇ္ဇာအစရှိ
သောအကြောင်းတရားတို့ကြောင့်။ သင်္ခါရအစရှိသောအကျိုး
တရားတို့၏ဖြစ်ခြင်းကိုပြခြင်းအကျိုးငှါလည်းကောင်း။ အဝိဇ္ဇာ
သင်္ခါရစသော တရားတို့၏ ဖြစ်စဉ်ကိုပြခြင်း အကျိုးငှါလည်း
ကောင်း။ အစမှစ၍အဆုံးတိုင်အောင်သော အနုလောမဒေသနာ
တော်ကိုဟောကြားတော်မူသည်။ ။

ယာမဇ္ဈတောပဋ္ဌာယယာဝပရိယောသာနံ အစရှိသောအဋ္ဌ

ကထာပါဌ်လာသည့်နှင့် အညီ။ ပစ္စုပ္ပန်အခွန်၌ ပါဝင်သောတ
ဏှာဥပါဒါနိကမ္မဘဝတို့သည်။ အနာဂတ်အခွန်ဖြစ်သောဇာတိ
ဇရာမရဏတို့၏ အကြောင်းဖြစ်ကြသည်မှစ၍ အနာဂတ်အခွန်
ကိုပြခြင်းငှါ။ အလည်မှစ၍အဆုံးတိုင်အောင်သော ဒေသနာကို
ဟောကြားတော်မူသည်။ ။

ယာပရိသောသာနတောပဋ္ဌာယ ပဋိလောမဒေသနာ။အစရှိ
သောအဋ္ဌကထာမိန့်မှာအပ်သည်နှင့်အညီ။ ဤသတ္တဝါအပေါင်း
သည်။ပဋိသန္ဓေနေခြင်းအိုခြင်းသေခြင်းဟု ဆိုအပ်သောဇာတိ
ဇရာမရဏတရားတို့သည် အားကြီး နှိပ်စက်အပ်သည် ဖြစ်၍။
လွန်မင်းစွာပြုပြင်ပင်ပန်း ညှိုးသမ်း နှမ်းရိခြင်းသို့ ရောက်စွတ
ကမ်းဤသို့စသောနည်းအားဖြင့်။ ပြုပြင်ပင်ပန်းခြင်းသို့ ရောက်
သောသတ္တဝါကို။ထင်စွာဖန်ဖန်မြင်တော်မူပြန်သည်ဖြစ်၍။ ရှေ့
အဖို့၌ဖြစ်သောဇရာမရဏ စသည်တို့၏ အကြောင်းဖြစ်သော
ဇာတိ စသည်တို့ကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းကို အစဉ်လျှောက်သ
ဖြင့်။ထိုထိုဇရာမရဏ အစရှိသော ဒုက္ခကြီး၏ အကြောင်းဖြစ်
သောဇာတိစသည်တို့ကိုပြခြင်းအကျိုးငှါ။ အဆုံးမှစ၍အစတိုင်
အောင်သောပဋိလောမဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူရ
သည်။ ။

ယာမဇ္ဈတောပဋ္ဌာယ ယာဝအာဒိပဝတ္တာ အစရှိသောအဋ္ဌ
ကထာပါဌ်နှင့်အညီ။ လေးပါးသောအာဟာရတို့၏ အကြောင်း
ဖြစ်သောတဏှာကို ပိုင်းခြားမှတ်သားခြင်းကို အစဉ်လျှောက်
သဖြင့်အတိတ်အခွန်တိုင်အောင်ဆောင်၍။ တဖန်အတိတ်အခွန်
မှစ၍အကြောင်း အကျိုးအစဉ် အဆက်ကို ပြခြင်းအကျိုးငှါ။ အ
လည်မှစ၍အစတိုင်အောင်သော ဒေသနာတော်ကို ဟောကြား
တော်မူရသည်။ ။ဤသို့ပြဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်။ ဒေသ
နာဘေဒလေးဌာန၏ဝိသေသဖြစ်သော အကြောင်းကို သိမှတ်
အပ်၏။ ။ဒေသနာ ဘေဒကို ဟောပြ ခြင်း၏ ဝိသေသအ
ကြောင်းကားပြီး၏။

၄။ ဤလေးပါးသောဒေသနာ အပြားတို့တွင်။ အဝိဇ္ဇာကို အဦးအစချီ၍ဇရာမရဏအဆုံးတိုင်အောင် အနုလောမဒေသနာ တော်မြတ်ကို ဟောကြားတော် မူခြင်းကြောင့်။ ပကတိ ဝါဒိ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ပကတိမှ အကြောင်းကင်းသကဲ့သို့။ အဝိဇ္ဇာသည်။ မိမိအားအကြောင်းမရှိသည်ဖြစ်၍အကြောင်းကင်း၍။ ဝါ။ မိမိ၏ အကြောင်းကားမရှိသည်ဖြစ်၍။ သတ္တဝါအပေါင်း လောက၏အ ကြောင်းသာဖြစ်လေသလော။ ။ ဤကားအမေးပုစ္ဆာစောဒ နာ။ ။ အဝိဇ္ဇာသည်။ မိမိ၏အကြောင်းကားမရှိသည်မဟုတ်။ အကြောင်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ထိုစကားသည်မှန်၏။ အာ သဝသမုဒယာအဝိဇ္ဇာသမုဒယောဟူ၍ ဟောကြားတော်မူအပ် ရကား။ အဝိဇ္ဇာ၏အကြောင်းသည်ရှိ၏။ ။ အာသဝသမုဒယါ။ အာသဝေါတရား လေးပါးတို့၏ ထင်ရှား ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ အ ဝိဇ္ဇာသမုဒယော။ အဝိဇ္ဇာဖြစ်ပြန်၏။ ။ ကာမာသဝ။ ဘဝါသ ဝ။ ဒိဋ္ဌာသဝ။ အဝိဇ္ဇာသဝတည်းဟူသော။ အါသဝေါတရားလေး ပါးတို့ကိုအဝိဇ္ဇာ၏အကြောင်းဟူ၍မှတ်။ ။ ဤကားအဖြေဝိ သဇ္ဇနာပရိဟာရ်။ ။

ဤလေးပါးသော အာသဝေါတရားတို့ကြောင့် အဝိဇ္ဇာဖြစ် လျှင်။ အာသဝေါ တရားလေးပါးတို့ကို အဦးအစထား၍ ဟော ကြားတော်မူသင့်ပါလျက်။ အဘယ့်ကြောင့်အဝိဇ္ဇာကိုအဦးအစ ထား၍ဟောကြားတော်မူပါသနည်းဟူမူ။ ။ ဝနီကထာဒေ သနာ၌။ အဝိဇ္ဇာနှင့်တဏှာကိုသာခေါင်းတပ်၍ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူသည်။ ထိုခေါင်းနှစ်ပါးတို့တွင်။ အဝိဇ္ဇာသည် ပဋ္ဌာနဖြစ်သောကြောင့်။ ၎င်းအဝိဇ္ဇာကို အဦးအစထား၍ဟော ကြားတော်မူလေသည်။ ။ အဘယ့်ကြောင့်ဝနီကထာ၌။ အ ဝိဇ္ဇာနှင့်တဏှာနှစ်ရပ်ကိုခေါင်းတပ်၍ ဟောတော်မူပါသနည်း ဟူမူ။ ။ ဝနီ၏ဦးခေါင်းအလား။ နှစ်ပါးသော အဝိဇ္ဇာတဏှာ တည်းဟူသောသီသတရားတို့တွင်။ အဝိဇ္ဇာသည်ဒုဂ္ဂတိဘဝသို့ လားစေတတ်သော ကံ၏ ဝိသေသအကြောင်းဖြစ်၏။ ဘဝတ

ဣာသည။ သုဂတိဘဝသို့လားစေတတ်သောကံ၏ဝိသေသအကြောင်းဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်။ ထိုတရားနှစ်ပါးကို ခေါင်းတပ်၍ ဟောကြားတော်မူအပ်သတည်း။ ။အဘယ့်ကြောင့်အဝိဇ္ဇာသည်။ ဒုဂ္ဂတိဘဝသို့ လားစေ တတ်သော ကံ၏ ဝိသေသအကြောင်းဖြစ်လေသနည်းဟူမူ။ ။မီးဖြင့်ပူစေအပ်သောဆေခံပုတ်ဖြင့်။ ရိုက်နှက်ပုတ်ခတ်အပ်သောဘေးကြီးသည်။ ဘိစီးနှိပ်စက်။ အသက်သေအောင်သတ်အပ်လတံ့သောနွားမသည်။ ထိုဘေးကြီးဖြင့် အလွန်တရာကျင်နာလှသည်ဖြစ်၍။ သက်သာရာကိုမပေးတတ်သောကြောင့်မသာယာအပ်သော။ မိမိ၏အကျိုးစီးပွားမဲ့ကိုသာ ဆောင်တတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ရေနွေးရေဖူကိုသောက်ခြင်းငှါ အားထုတ်မှားသကဲ့သို့။ မောဟအဝိဇ္ဇာသည်။ ပြင်းပြစွာနှိပ်စက်အပ်သောပုထုဇဉ်မိုက်သည်။ ကိလေသာဖြင့်ပူပန်လှသည်ဖြစ်၍။ သက်သာရာကို မပေးတတ်သောကြောင့်မသာယာအပ်သောအပါယ်လေးပါးသို့ လားစေကျစေတတ်သောကြောင့်။ မိမိ၏အကျိုးစီးပွားမဲ့ကိုသာ ရှက်ဆောင်တတ်သော ပါဏာတိပါတ အစရှိသော။ ဒုဂ္ဂတိဘဝသို့ လားကြောင်းမကောင်းမှု အကုသိုလ်တရားတို့ကိုသာ များစွာအားထုတ်ပြုလုပ် မှားလေသည်။ နှုရာမှာဝဲစွဲ။ လဲရာမှာဘိထောင်း။ စောင်းရာမှာထပ်၍ရှဲ့။ မဲ့သည့်အပေါ်မှာရှုံ့၍ပြ။ ဆိုကြသည့်ပမာစကားကဲ့သို့အလားတူဖြစ်လေ၏။ ။ထို့ကြောင့်အဝိဇ္ဇာသည်။ ဒုဂ္ဂတိဘဝသို့ လားစေ တတ်သော ကံ၏ ဝိသေသအကြောင်းဖြစ်လေသည်။ ။

အဘယ့်ကြောင့် ဘဝတဣာသည သုဂတိဘဝသို့လားစေတတ်သောကံ၏ဝိသေသအကြောင်းဖြစ်လေသနည်းဟူမူ။ ။ ယခင်ပြဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောသတ်အပ်လတံ့သော နွားမသည်။ ရေဖူးကိုသောက်လိုသောအာသာဖြင့်။ သက်သာရာကိုပေးတတ်ရစေတတ်သောကြောင့်သာယာအပ်သော။ မိမိ၌ရောက်သောပူလေဒ်ခြင်းဘေးရန်ကြီးကို ဖျက်ဆီးငြိမ်းငေးစေတတ်သောရေ

ဇေးကိုသေခံခြင်းငှါအီးထုတ်သကဲ့သို့။ ဘဝတဏှာသည်နှိပ်စက်
အပ်သောပုထုဇဉ်သည်။ ကိလေသာဟူသောပူပန်ခြင်းမှကင်း
သဖြင့်သက်သာရာကိုပေးတတ်ရစေတတ်သောကြောင့် သာ
ယာအပ်သော။ သုဂတိဘဝသို့ လားရောက်ရသဖြင့်။ မိမိ၏အ
ပါယ်လေးပါး၌ဖြစ်ရလတုံသေ့ဆင်းရဲကို ပယ်ဖျောက်တတ်
သည်လည်းဖြစ်သော။ ပါဏာတိပါတစသည်တို့မှရှောင်ကြဉ်
ခြင်းစသော။ သုဂတိဘဝသို့လားရရောက်ရကြောင်းကောင်းမှု
ကုသိုလ်ကံတို့ကိုများစွာအားထုတ်၏။ ထို့ကြောင့်ဘဝတဏှာ
သည်။ သုဂတိ ဘဝသို့ လားစေတတ်သော ကံ၏ ဝိသေသအ
ကြောင်းဖြစ်လေသည်။ ။ ထိုသီသတရားနှစ်ပါးတို့တွင်လည်း
အဝိဇ္ဇာသည်ကား။ တဏှာ၏လည်း အကြောင်းဖြစ်နိုင်ပြန်သော
ကြောင့်။ သာ၍ပင် ဘဝစက်ယန္တရား။ ဝဋ်တရား၌ပြဋ္ဌာန်းလေ
သည်။ ထို့ကြောင့်အဝိဇ္ဇာကိုရှေ့ဦးစတင်၍ဟောတော်မူသည်။
အာသဝသမုဒယာ အဝိဇ္ဇာသမုဒယောဟူသော သာဓကပါဠိ
တော်၌။ ။ အပရာပရပ္ပန္နာစေတ္တ အဝိဇ္ဇာအဝိဇ္ဇာသဝေါဝေဒိ
တဗ္ဗောဟူ၍ သမ္မာဒိဋ္ဌိသုတ် အဋ္ဌ ကထာဖွင့် ပြတော်မူသော
ကြောင့်။ အကြိမ်ကြိမ်အထပ်ထပ်ဆက်၍ ဆက်၍ဖြစ်သောအ
ဝိဇ္ဇာသည်အဝိဇ္ဇာသဝမည်၏။ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သောအဝိဇ္ဇာသည်
ကားအဝိဇ္ဇာသာမည်၏။ အဝိဇ္ဇာသဝမမည်။ ဤသို့အဝိဇ္ဇာနှင့်အ
ဝိဇ္ဇာသဝသည်။ တရားကိုသိပင်တူသော်လည်း။ ပဝတျာကာ
ရအားဖြင့် အထူးအပြားကိုလည်းမှတ်အပ်၏။ ။ ဤကားဒေသ
နာဘေဒ၌ပုစ္ဆာဝိသဇ္ဇနာနှင့် တကွသီသတရား နှစ်ပါးကိုထင်
ရှားပြသောစကားရပ်တည်း။ ။

၅။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာဟူသောပုဒ်၌အဝိဇ္ဇာ၏သ
ရုပ်တရားကိုယ်ကိုပြခြင်း။

အဝိဇ္ဇာဟူသည်ကား။ သမ္မာဒိဋ္ဌိသုတ်။ သံယုတ်ပါဠိတော်စ

သောသုတ္တန်နည်းအားဖြင့်။ သစ္စာလေးပါးတို့၏။ ဟုတ်မှန်တိုင်း
 သောသဘောလက္ခဏာတို့ကိုထိုးထွင်း၍သိခြင်းငှါမပေး။ မြွေ
 ရှက်ဖုံးလွှမ်းခြင်းသဘောဖြစ်သောမောဟသည်လည်းကောင်း။
 အဘိဓမ္မာနည်းအားဖြင့်။ ရှေ့အတိတ်အဘို့။ နောက်အနာဂတ်အ
 ဘို့။ ရှေ့နောက်အတိတ်အနာဂတ်အဘို့ဖြစ်ကုန်သော။ ခန္ဓာယ
 တနစသည်တို့၏ဟုတ်မှန်တိုင်းသော သဘောလက္ခဏာတို့ကို
 ထိုးထွင်း၍သိခြင်းငှါမပေး။ မြွေရှက်ဖုံးလွှမ်းခြင်းသဘောဖြစ်
 သောမောဟ သည်လည်းကောင်း။ ဤကားသင်္ခါရစသောအ
 ကျိုးတရားတို့၏ အကြောင်း ဖြစ်သော အဝိဇ္ဇာစသော တရား
 တည်း။ ဤကားအဝိဇ္ဇာစသော အကြောင်းတရားတို့၏ အကျိုး
 ဖြစ်သောသင်္ခါရစသော တရားတို့တည်း။ ဤသို့ပဋိစ္စသမုပ္ပန်
 တရားတို့၏ဟုတ်တိုင်းမှန်တိုင်းသောသဘောလက္ခဏာတို့ကို။
 အမှန်အကန်ထိုးထွင်း၍သိခြင်းငှါမပေး။ မြွေရှက်ဖုံးလွှမ်းခြင်း
 သဘောဖြစ်သောမောဟသည်လည်းကောင်း။ အဝိဇ္ဇာမည်၏။ ။
 ဤအဝိဇ္ဇာသည်။ တရားကိုယ်အားဖြင့် မေါဟစေတသိက်တပါး
 တည်းပင်ဖြစ်သော်လည်း။ သုတ္တန်နည်းအားဖြင့် သစ္စာလေးတန်၊
 အဘိဓမ္မာနည်းအားဖြင့်။ ပုဗ္ဗန္တံ။ အပရန္တံ။ ပုဗ္ဗန္တံပရန္တံ။ ဣဒပစ္စယ
 တာပဋိစ္စသမုပ္ပန္နဓမ္မ။ ဤရှစ်ဌာန၌။ ဖုံးလွှမ်းမြွေရှက်သောအား
 ဖြင့်ဖြစ်ခြင်းကြောင့်ရှစ်ပါးပြားလေသည်ဟူ၍လည်းမှတ်။ ။

၆။ အဝိဇ္ဇာစသောပုဒ်တို့၏ဝစနတ္ထအဓိပ္ပါယ်ကိုပြခြင်း။

အဝိန္ဒိယံဝိန္ဒတိတိအဝိဇ္ဇာ။ ။ ယာဓမ္မဇာတိ။ အကြင်တရား
 သဘောသည်။ အဝိန္ဒိယံ။ ဖြည့်ကျင့်သမှုပြုလုပ်ခြင်းငှါသင့်မ
 လျော်သောအနက် သဘောကြောင့်။ မရအပ် မရထိုက် မရ
 ကောင်းသောကာယဒုစရိုက်စသည်ကို။ ဝိန္ဒတိ။ ရတတ်၏။ ဝါ။
 ရအောင်လုပ်တတ်၏။ ဣတိ။ ထို့ကြောင့်။ သာဓမ္မဇာတိ။ ထိုတ
 ရားသဘောသည်။ အဝိဇ္ဇာ။ အဝိဇ္ဇာမည်၏။ ။ ဝိန္ဒိယံဝါနဝိန္ဒတိ

တိအဝိဇ္ဇာ။ ။ဝါ။တနည်းကား။ယာဓမ္မဇာတိ။ အကြင်တရား
 သဘောသည်။ဝိနိဗ္ဗိယံ။ ဖြည့်ကျင့်သမှုပြုလုပ်ခြင်းငှါသင့်လျော်
 သောအနက်သဘောကြောင့်။ ရအပ်ရထိုက် ရကောင်းသော
 ကာယသုစရိုက်စသည်ကို။ နဝိန္ဒတိ။ မရတတ်။ ဝါ။ရအောင်မ
 လုပ်တတ်။ဣတိ။ထို့ကြောင့်။သာဓမ္မဇာတိ။ ထိုတရားသဘော
 သည်။အဝိဇ္ဇာ။အဝိဇ္ဇာမည်၏။ ။အဝိဒိတံဝါကရောတိတိအ
 ဝိဇ္ဇာ။ ။ဝါ။တနည်းကား။ ယာဓမ္မဇာတိ။ သည်။အဝိဒိဟံ။
 ခန္ဓာ။အာယတန။ဓါတ်။သတ္တ။ဣန္ဒြေတို့၏။ အရဟူသောအနက်။
 သံသရာ၌ချွဲထွင်ခြင်း ဟူသောအနက်။ ဆိတ်ခြင်း ဟူသောအ
 နက်။ မှန်ကန်ခြင်းဟူသောအနက်။ အစိုးရခြင်းဟူသောအနက်
 တို့ကို။အချက်ကျကျ။မသိရအောင်။ကရောတိ။ပြုတတ်၏။ဣတိ။
 ကြောင့်။ သာဓမ္မဇာတိ။သည်။ အဝိဇ္ဇာ။မည်၏။ ။အန္တရဟိ
 တေဝါသံသာရေသတ္တေဇဝါပေတိတိအဝိဇ္ဇာ။ ။ဝါ။ကား။
 ယာဓမ္မဇာတိ။သည်။ အန္တရဟိတေ။ အပိုင်းအခြားကင်းသော။
 သံသာရေ။သံသရာ၌။သတ္တေ။သတ္တဝါတို့ကို။ ဇဝါပေတိ။လေး
 ပါးယောနိ။ဂတိငါးရပ်။ကိုးထပ်ဘဝ။ သတ္တဝိညာဏ်။ကိုးတန်
 သတ္တဝါသတို့၌။ ဝါ။တို့သို့။ ကျင်လည်ပြေးသွားစေတတ်၏။ဣ
 တိ။ကြောင့်။သာဓမ္မဇာတိ။သည်။အဝိဇ္ဇာ။မည်၏။ ။ပရမတ္ထ
 တောအဝိဇ္ဇမာနေသုဝါဣတ္ထိပုရိသါဒိသုဇေတိတိအဝိဇ္ဇာ။ ။
 ဝါ။ကား။ယာဓမ္မဇာတိ။သည်။ပရမတ္ထတော။ပရမတ်အားဖြင့်။
 အဝိဇ္ဇမာနေသု။ ထင်ရှားမရှိကုန်သော။ ဣတ္ထိပုရိသါဒိသု။မိန်း
 မယောကျ်ားစသည်တို့၌။ ဇေတိ။ လျင်စွာဖြစ်တတ်၏။ ဣတိ။
 ကြောင့်။သာဓမ္မဇာတိ။သည်။အဝိဇ္ဇာ။မည်၏။ ။ဝိဇ္ဇမာနေ
 သုဝါခန္ဓာဒိသုပိနဇေတိတိအဝိဇ္ဇာ။ ။ဝါ။ကား။ယာဓမ္မဇာတိ။
 သည်။ဝိဇ္ဇမာနေသုပိ။ပရမတ်အားဖြင့်ထင်ရှားရရှိသည်လည်း
 ဖြစ်ကုန်သော။ခန္ဓာဒိသု။ခန္ဓာစသည်တို့၌။နဇေတိ။မဖြစ်တတ်။
 ဣတိ။ကြောင့်။သာဓမ္မဇာတိ။သည်။အဝိဇ္ဇာ။မည်၏။ ။ဝိဇ္ဇာ
 ယဝါပဋိပက္ခာတိအဝိဇ္ဇာ။ ။ဝါ။ကား။ ယာဓမ္မဇာတိ။သည်။

ဝိဇ္ဇာယ။ဝိဇ္ဇာ၏။ဝါ။ပညာ၏။ပဋိပက္ခာ။ဆန့်ကျင်ဘက်တည်း။ဣ
တိ။ကြောင့်။ သာဓမ္မဇာတိ။သည်။ အဝိဇ္ဇာ။မည်၏။ ဤကားအ
ဝိဇ္ဇာဟူသောပုဒ်၏ဝစနတ္ထတည်း။ ။

စက္ခုဝိညာဏာဒိနံဝတ္ထာရမ္မဏပဋိစ္စသမုပ္ပါဒပဋိစ္စသမုပ္ပန္နာ
နံဆာဒနတောပိအဝိဇ္ဇာ။ ။ယာ။အကြင်တရားသဘောသည်။
စက္ခုဝိညာဏာဒိနံ။စက္ခုဝိညာဏ်အစရှိသည်တို့၏။ ဝတ္ထာရမ္မ
ဏပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နာနံ။ ဝတ္ထုအာရုံ။ အဝိဇ္ဇာ အစရှိ
သောအကြောင်းတရားဟုဆိုအပ်သောပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်။သင်္ခါရစ
သောအကျိုးတရားဟု ဆိုအပ်သောပဋိစ္စသမုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သော။
ဓမ္မာနံ။တရားတို့ကို။ဆာဒနတောပိ။ကွယ်ကာပိတ်ရုံ။လွှမ်းခြုံဖုံး
အုပ်ခြင်းကြောင့်လည်း။အဝိဇ္ဇာ။အဝိဇ္ဇာမည်၏။ ။ဤကားသ
ဘာဝတ္ထတည်း။ ။ဤသဘာဝတ္ထ၌ အဓိပ္ပါယ်ကား။ စက္ခု
ဝိညာဏ်စသည်တို့၏ရှိရာဝတ္ထု။ ထိုစက္ခုဝိညာဏ်စသည်တို့
၏အာရုံတို့ကို။ ဤကားစက္ခုဝိညာဏ် စသည်တို့၏ ရှိရာဝတ္ထု
တည်း။ ဤကားစက္ခုဝိညာဏ်စသည်တို့၏အာရုံတည်းဟုမသိ
ရအောင်ဖုံးလွှမ်းခြင်းသဘောသည်။ အဝိဇ္ဇာမည်၏။ အဝိဇ္ဇာစ
သောတရားတို့သည်ကားသင်္ခါရစသောအကျိုးတရားတို့၏အ
ကြောင်းဖြစ်သော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရားတို့တည်း။ သင်္ခါရစ
သောတရားတို့သည်ကား။ အဝိဇ္ဇာစသောအကြောင်းတရားတို့
၏အကျိုးဖြစ်သော ပဋိစ္စသမုပ္ပန်တရားတို့တည်းဟု အကြောင်း
အကျိုးတို့ကို။ မသိမမြင်မထင်မပေါ်ရအောင်ဖုံးလွှမ်းမြှေးရှက်။
ကန့်ကွက် ပိတ်ပင်ခြင်း သဘောသည် အဝိဇ္ဇာ မည်၏ ဟူလို
သည်။ ။ဤကားအဓိပ္ပါယ်အကျဉ်း။ ။ယံပဋိစ္စဖလံဇေတိတိ
ပစ္စယော။ ။ယံ။အကြင်အကြောင်းကို။ပဋိစ္စ။မကြည်မဖွဲ့မ
၍။ဖလံ။အကျိုးသည်။ဇေတိ။ဖြစ်တတ်၏။ဣတိ။ကြောင့်။တံ။ထိုအ
ကြောင်းသည်။ပစ္စယော။ ပစ္စယမည်၏။ ။အဝိဇ္ဇာစသာပစ္စ
ယောစာတိအဝိဇ္ဇာပစ္စယော။ ။သာ။ထိုတရားသဘောသည်။
အဝိဇ္ဇာစ။အဝိဇ္ဇာလည်းဟုတ်၏။ပစ္စယောစ။ အကြောင်းလည်း

ဟုတ်၏။ ဣတိ။ ထိုနှစ်ပါးသောသတ္တိကြောင့်။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယော။
 အဝိဇ္ဇာပစ္စယမည်၏။ ။ တသ္မာအဝိဇ္ဇာပစ္စယာ။ ထိုအဝိဇ္ဇာဟူ
 သောအကြောင်းကြောင့်။ ။ နောက်နောက်သော အရာဌာန
 တို့၌လည်း။ ဤနည်းအတိုင်းဝစနတ္ထပြု။ ဝိဘာတုန္တံလေ။ ။

၇။ အဝိဇ္ဇာ၏လက္ခဏာရသစသည်တို့ကိုပြခြင်း။

အဥာဏလက္ခဏာအဝိဇ္ဇာ။ သမ္မောဟနရသာ။ ဆာဒနပစ္စုပ
 ဌာနာ။ အာသဝပဒဋ္ဌာနာ။ ။ အဝိဇ္ဇာ။ အဝိဇ္ဇာသည်။ အဥာဏ
 လက္ခဏာ။ မသိခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ သမ္မောဟနရသာ။ တွေဝေ
 မိက်မဲစေခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဆာဒနပစ္စုပဌာနာ။ အာရုံ၏သဘောကို
 ဖုံးလွှမ်းခြင်းလျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ဝါ။ ဖုံးလွှမ်းသည်
 ၏အဖြစ်ဖြင့်ယူအပ်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ ။ ထင်သောအ
 ခြင်းအရာရှိ၏ဟုအနက်ပေးရာတို့၌။ ဥာဏ်အားရှေ့ရှုထင်သည်
 ကိုသာမှတ်။ ။ နောက်နောက်ဤနည်းချည်း။ ။ အာသဝပဒ
 ဌာနာ။ အာသဝေါတရားလေးပါးလျှင် နီးစွာသောအကြောင်းရှိ
 ၏။ ။ အဝိဇ္ဇာပဒပြီး၏။ ။

၈။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါရာဟူသောပုဒ်၌သင်္ခါ
 ရတို့၏သရုပ်တရားကိုယ်ကိုပြခြင်း။

ထိုသင်္ခါရတို့သည်။ ပုညာဘိသင်္ခါရ။ အပုညာဘိသင်္ခါရ။
 အာနေညာဘိသင်္ခါရအားဖြင့်သုံးပါး။ ။ တနည်းလည်း။ ကာ
 ယသင်္ခါရ။ ဝစီသင်္ခါရ။ ဗိတ္တသင်္ခါရအားဖြင့် သုံးပါး။ ပေါင်း
 ခြောက်ပါးပြားကုန်သတည်း။ ထိုခြောက်ပါးတို့တွင်။

ပုညာဘိသင်္ခါရဟူသည်ကား။ ။ ဒါနသီလဘာဝနာဖြစ်
 သော။ ကာမာဝစရကုသိုလ်စေတနာရှစ်ခု။ ဘာဝနာသာလျှင်
 ဖြစ်သောရူပါဝစရ ကုသိုလ်စေတနာငါးခု။ နှစ်စုပေါင်းစေတ

နာတဆွဲသုံးခုတို့သည်။ ဒါနသီလ ဘာဝနာတို့ကို ပွားများအား ထုတ် ပြုလုပ် ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ဖြူစင် စေတတ်သော ကြောင့်၎င်း။ ထိုသူတို့၏အလိုကို ပြည့်စေတတ်သောကြောင့် ၎င်း။ ပူဇော်အပ်သောဘဝကို ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်၎င်း။ ပုညာဘိသင်္ခါရမည်ကုန်၏။

အပုညာဘိသင်္ခါရဟူသည်ကား။ ။ပါဏာတိပါတအစ ရှိသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်အကုသိုလ်စိတ်တဆွဲနှစ်ခုတို့၌ယှဉ် သောစေတနာတဆွဲနှစ်ခုတို့သည်။ ပုည၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ် သောကြောင့်အပုညာဘိသင်္ခါရမည်ကုန်၏။

အာနေဉ္ဇာဘိသင်္ခါရဟူသည်ကား။ ။ဘာဝနာ၏အစွမ်း အားဖြင့်သာဖြစ်သောလေးပါးသော အရူပါဝစရကုသိုလ်စိတ် ၌ယှဉ်သောစေတနာလေးခုတို့သည်။ တုန်ယှုပ်ခြင်းကင်းသည် ၏အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ တုန်ယှုပ်ခြင်းကင်းသော ဘဝကိုဖြစ်စေ တတ်သောကြောင့်၎င်း။အနေဉ္ဇာဘိသင်္ခါရမည်ကုန်၏။ ။ သင်္ခါရဟူသောပုဒ်ကိုနောက်၌ဝိဂြိုဟ်ဝစနတ်ပြုလတံ့။

ကာယသင်္ခါရဟူသည်ကား။ ။ဒါန။ သီလတစိတ်ဖြစ် သောကာမာဝစရ ကုသိုလ် စေတနာရှစ်ခု။ ပါဏာတိပါတစ သည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အသိုလ်စေတနာတဆွဲနှစ်ခု။နှစ်စု ပေါင်းစေတနာနှစ်ဆယ်သည်။ ကာယဝိညတ်ကိုဖြစ်စေ၍ကာ ယဒွါရ၌ဖြစ်ချိန်။ကာယသင်္ခါရမည်၏။ ။

ဝစီသင်္ခါရဟူသည်ကား။ ။ဒါန။သီလတစိတ်ဖြစ်သော ကာမာဝစရကုသိုလ်စေတနာရှစ်ခု။မုသာဝါဒစသည်တို့၏။အ စွမ်းအားဖြင့်အကုသိုလ်စေတနာတဆွဲနှစ်ခု။ နှစ်စုပေါင်းစေတ နာနှစ်ဆယ်သည်။ ဝစီဝိညတ်ကိုဖြစ်စေ၍ဝစီဒွါရ၌ဖြစ်ချိန်ဝစီ သင်္ခါရမည်၏။ ။

စိတ္တသင်္ခါရဟူသည်ကား။ ။ဒါန။ သီလ။ဘာဝနာဖြစ် သော။လောကီကုသိုလ်စေတနာတဆွဲခုနစ်ခု။အဘိဇ္ဈာစသည် တို့နှင့်တကွဖြစ်သော အကုသိုလ် စေတနာ တဆွဲနှစ်ခု။ နှစ်စု

ပေါင်း။ စေတနာနှစ်ဆွဲကိုးခုတို့သည်။ ကာယဝိညတ်ဝစိဝိညတ်
တို့ကိုမဖြစ်စေမူ၍။ မနောဒွါရ၌ ဖြစ်ခိုက် စိတ္တသင်္ခါရတို့မည်
ကုန်၏။ ။

၉။ အညမညသမ္ပယောဂအားဖြင့်ကား။

ကာမာဝစရကုသိုလ် စေတနာ နှစ်ခုတို့သည်။ ကာယဒုစ
ရိုက်သုံးပါးတို့ကို ရှောင်ကြည်သော။ သမ္မာကမ္မန္တဝိရတိနှင့်တ
ကွဖြစ်သောအခါကာယသင်္ခါရမည်ကုန်၏။ ဝစိဒုစရိုက်လေး
ပါးတို့ကို ရှောင်ကြည်သော သမ္မာဝါစာ ဝိရတိနှင့် တကွဖြစ်
သောအခါဝစိသင်္ခါရတို့မည်ကုန်၏။ ။ ဤသို့ကာမာဝစရ
ကုသိုလ်စေတနာနှစ်ခုတို့သည်။ အဝတ္ထအားဖြင့်။ ပုညာဘိသင်္ခါ
ရလည်းမည်ကုန်၏။ ကာယသင်္ခါရလည်းမည်ကုန်၏။ ဝစိသင်္ခါ
ရလည်းမည်ကုန်၏။ ။ ဒါနအရာ၌ကားထင်ရှားလှလေပြီ။ ။
မနောဒွါရ၌ဖြစ်သောကာမာဝစရကုသိုလ်စေတနာနှစ်ခု။ ရူပါ
ဝစရကုသိုလ်စေတနာငါးခု။ ပေါင်းတဆွဲသုံးခုသောစေတနာ
တို့သည်။ ပုညာဘိသင်္ခါရလည်းမည်ကုန်၏။ စိတ္တသင်္ခါရလည်း
မည်ကုန်၏။ ။ အပုညာဘိသင်္ခါရဖြစ်သောအကုသိုလ်စေတ
နာတဆွဲနှစ်ခုတို့သည်။ ကာယဒုစရိုက်၏အစွမ်းအားဖြင့်ကာယ
ဒွါရ၌ဖြစ်သောအခါကာယသင်္ခါရမည်ကုန်၏။ ဝစိဒုစရိုက်၏အ
စွမ်းအားဖြင့်ဝစိဒွါရ၌ဖြစ်သောအခါ ဝစိသင်္ခါရမည်ကုန်၏။ မ
နောဒုစရိုက်၏ အစွမ်းအားဖြင့်မနောဒွါရ၌ ဖြစ်သောအခါစိတ္တ
သင်္ခါရမည်ကုန်၏။ ။ အာနေညာဘိသင်္ခါရဖြစ်သောအရူပါ
ဝစရကုသိုလ်စေတနာ လေးခုတို့သည်။ စိတ္တသင်္ခါရသာမည်
ကုန်၏။ ။ မဟဂ္ဂုတ်ကုသိုလ်စေတနာကိုးခုတို့သည်။ ကာယ
ဒွါရဝစိဒွါရတို့၌မဖြစ်သောကြောင့်။ ကာယသင်္ခါရ၊ ဝစိသင်္ခါရ
တို့မမည်ကုန်။ ဟူ၍လည်းမှတ်။ ။

ကာယသင်္ခါရသည်။ အချို့ကားပုညာဘိသင်္ခါရလည်းမည်

၏။ အချို့ကားအပညာဘိသင်္ခါရလည်းမည်၏။ အာနေဉ္ဇောဘိသင်္ခါရကားမမည်။ ။ဝစိသင်္ခါရသည်လည်းထိုအတူ။အချို့ကားပညာဘိသင်္ခါရမည်၏။ အချို့ကားအပညာဘိသင်္ခါရမည်၏။အာနေဉ္ဇောဘိသင်္ခါရကားမမည်။ ။စိတ္တသင်္ခါရသည်။အချို့ကားပညာဘိသင်္ခါရမည်၏။ အချို့ကားအပညာဘိသင်္ခါရမည်၏။ အချို့ကားအာနေဉ္ဇောဘိသင်္ခါရမည်၏။ ။ဤကားအညမညသမ္ပယောဂတည်း။ ။

၁၀။ ဤသို့ပြဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အလုံးစုံသော သင်္ခါရတို့သည်အဝိဇ္ဇာကြောင့်ဖြစ်ကုန်၏ ဟုအဘယ်သို့သိနိုင်ပါသနည်းဟူမူကား။အဝိဇ္ဇာရှိသော်သာလျှင်သင်္ခါရဖြစ်သည်။ အဝိဇ္ဇာမရှိလျှင်သင်္ခါရမဖြစ်သောကြောင့်သိနိုင်သည်။ ။အနည်းငယ်ချဲ့ပြီးအံ့။ ။သစ္စာလေးတန်ပုဗ္ဗန်စသောရှစ်ဌာနတို့၌မပယ်အပ်သေးသောအဝိဇ္ဇာရှိသောသတ္တဝါသည်။ ခန္ဓာအာယတနခါတ်။ မပြတ်မစတလဲလဲ ဖြစ်နေကြသော။ သံသရဝဋ်ဆင်းရဲကြီးကို။ ခဲခဲမဲမဲချမ်းသာဘဲဟုစွဲယူထင်မှတ်ပြီးလျှင်။ ထိုဆင်းရဲဒုက္ခကြီး၏အကြောင်းဖြစ်သော။ တဏှာသည် ခြံရံအပ်သော။သံသရာဝဋ်ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာမဟုတ်သည့်ဘုံဘဝ။ ဂတိဝိသေသကိုတောင့်တ၍။နိရောဓအမှန်။နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းလမ်းကောင်းလမ်းမှန်မဟုတ်ပါဘဲလျက်။ လမ်းကောင်းလမ်းမှန်ဟုထင်မှတ်လွဲ၍။ ကွဲနွားဆိတ်ဝက် ကြက်ဌက်စသော သတ္တဝါ တို့ကို။ များစွာသတ်ဖြတ်ပြီးလျှင်။ယဇ်နတ်ကို ပူဇော်ခြင်း။ သေရာမှန်လည်း။ မသေတန်ရာ အာကာ ဘုံခွင် ထက် ကောင်း ကင်သို့ အလျှင်ရောက်လို၍။ထိုထိုသို့သောရေငုပ်မီးနင်း။ နေပြင်းပူခံ။မီးလျှံရစ်သန်းအကျင့်ဆန်းကို။အမှန်းမသိ။ မောဟဘိသောကြောင့်ကျင့်မိခြင်းစသော အကျင့်ယုတ်တို့ကို အကြောင်း အပြီးအမှူးပြုသဖြင့်။ ပြဆိုအပ်ခဲ့ ပြီးသော သင်္ခါရတို့ကို အားထုတ် မှား လေသည်။ ။ဤသို့မပယ်အပ်သေးသောအဝိဇ္ဇာရှိသောသတ္တဝါတို့သည်။ ထိုသင်္ခါရတရားတို့ကိုအားထုတ်ကြရကား အလုံးစုံ

သောသင်္ခါရ တို့သည် အဝိဇ္ဇာကြောင့်ဖြစ်ကုန်၏ဟု။ သေချာ
တပ်ကြပ်သိမှတ်အပ်၏။ ။ဤကားလက်ဝါးကြီးအုပ်အကျဉ်း
ချုပ်အဓိပ္ပါယ်။အကျယ်ကိုနောက်၌ဆိုလတံ့။ ။

၁၁။ အဝိဇ္ဇာကြောင့် သင်္ခါရတို့သည် ဖြစ်ကြကုန်၏ဟု
ရာ၌။အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော အကြောင်းတရကြောင့်သာသင်္ခါ
ရတို့သည်ဖြစ်ကြကုန်သလော။ ထိုသို့မဟုတ်။ အဝိဇ္ဇာမှတစ်ပါး
အခြားသောအကြောင်းတို့သည်လည်း ရှိကုန်သေးသလော။အ
ကယ်၍အဝိဇ္ဇာတရတည်းကြောင့်သာ သင်္ခါရတို့သည်ဖြစ်ကြ
ကုန်သည်မှန်က။ အကြောင်းတရတည်းကြောင့် အကျိုးဖြစ်၏
ဟုယူသောဧကကာရဏဝါဒသည်ဖြစ်ရာ၏။ အကယ်၍အဝိဇ္ဇာ
မှတစ်ပါးအခြားသောအကြောင်း တရားများရှိသေးကုန်ငြားအံ့။
အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရဟူ၍။ အကြောင်းတရ တည်းကိုသာ
ဟောကြားညွှန်းပြတော်မမူသင့်။ ။ဤကားစောဒနာ။ ။တ
ရတည်းသော အကြောင်းကိုဟောကြား ညွှန်းပြတော် မူသင့်
သည်သာတည်း။မသင့်သည်မဟုတ်။ ။အကြောင်းကား။ ။
တရတည်းသော အကြောင်းကြောင့်။ တရတည်းသောအကျိုး
မဖြစ်။ များစွာသော အကျိုးလည်း မဖြစ်။ များစွာ သော အ
ကြောင်းကြောင့်တရတည်းသော အကျိုးလည်းမဖြစ်။ များစွာ
သော အကြောင်းကြောင့်ကား။ များစွာ သော အကျိုးသာဖြစ်
သည်။ထို့ ကြောင့်။ဥတုရေမြေမျိုးစေ့ဟူသောများစွာသောအ
ကြောင်းတို့ကြောင့် အဆင်း အနံ့အရသာ အညွန့် အညှောက်
ပေါက်ရောက် စည်ကားခြင်း တည်း ဟူသော အကျိုးအများ
ဖြစ်ခြင်းသည်။ ယခုလောက၌ မျက်မြင်အထင်အရှားပင်ဖြစ်၏။
ဝိဇ္ဇမာနေသုပိအညေသုဝတ္ထာရမ္မဏသဟဇာတဓမ္မာဒိသုသင်္ခါ
ရကာရဏေသုအစရှိသောအဋ္ဌကထာပါဌ်နှင့်အညီ။ အဝိဇ္ဇာတ
ရတည်းသာသင်္ခါရတို့၏အကြောင်းမဟုတ်သေး။ အဝိဇ္ဇာမှတ
စ်ပါးဝတ္ထုအာရုံသဟဇာတ်စသောတရားတို့သည်လည်း။ သင်္ခါ
ရတို့၏အကြောင်းဖြစ်ကြကုန်သေးသောကြောင့်။ အကြောင်းရှိ

ကုန်သေး၏။ သို့ရှိကုန်သေးသော်လည်း။ ပြဋ္ဌာန်းသည်၏အဖြစ်။
 ထင်ရှားသည်၏အဖြစ်။ မဆက်ဆံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဒေသ
 နာရိလာသ။ ဝေနေယျဇ္ဈာသယတို့အားလျော်သောအားဖြင့်။ အ
 ကြောင်းတရအကျိုးတရကိုသာဟောကြား ညွှန်းပြတော်မူအပ်
 သတည်း။ ။ ထိုစကားကိုထင်ရှားစေအံ့။ ။ ဖဿသည်ဝေ
 နာ၏ပြဋ္ဌာန်းသောအကြောင်းဖြစ်၏။ သလိပ်ကြောင့် အနာဖြစ်
 ရာ၌။ သလိပ်သည်အနာ၏ ထင်ရှားသော အကြောင်းဖြစ်၏။ အ
 ယောနိသောမနသိကာရသည် အကုသိုလ်၏ မဆက်ဆံသော
 အကြောင်းဖြစ်၏။ ။ ဝတ္ထု အာရုံတို့ကဲ့သို့ မဆက်ဆံဟူလို
 သည်။ ။ ဤအဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါရာစသည်၌လည်းပြဆိုအပ်
 ခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း။ သင်္ခါရတို့၏ဝတ္ထုအာရုံအစရှိသောများစွာ
 သောအကြောင်းတရားတို့သည်ရှိငြားကုန်သော်လည်း။ အသ္မာ
 ဒါနုပဿိနောတဏှာပဝုတ္တိဟူ၍၎င်း။ အဝိဇ္ဇာ သမုဒယာအာ
 သဝသမုဒယော ဟူ၍၎င်း။ ထပ်ဆင့် ဟောကြားတော် မူပြန်
 သောကြောင့်။ အဝိဇ္ဇာသည်သင်္ခါရတို့၏အကြောင်းဖြစ်သော
 တဏှာစသည်တို့၏လည်းအကြောင်းဖြစ်နိုင်ပြန်သောကြောင့်။
 ပြဋ္ဌာန်းသောအကြောင်းဖြစ်၏။ ။ အဝိဒ္ဓါဘိက္ခဝေအဝိဇ္ဇာဂ
 တောပုညာဘိ သင်္ခါရံပိ အဘိသင်္ခါရောတိဟူ၍ ဟောတော်မူ
 သောကြောင့်။ အဝိဇ္ဇာသည် သင်္ခါရတို့၏ ထင်ရှား သော အ
 ကြောင်းလည်းဖြစ်၏။ တပါးသောအကျိုးတို့နှင့်မဆက်ဆံသော
 အကြောင်းလည်းဖြစ်၏။ ။ ဤသို့ပဋ္ဌာနပါကဋုအသာခါရဏ
 အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်။ ဒေသနာရိလာသ။ ဝေနေယျဇ္ဈာသ
 ယတို့အားလျော်သောအားဖြင့်။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါရာဟူ၍အ
 ကြောင်းတရအကျိုးတရကိုသာဟောကြား ညွှန်းပြတော်မူအပ်
 သတည်း။ ။ ဤသည်လျှင်အကြောင်းတည်း။ ။ အကြောင်း
 တရအကျိုးတရကိုဟောတော်မူသော အရာဟူဟူသမျှတို့၌ဤ
 နည်းချည်းမှတ်။ ။

၁၂။ ။ အဝိဇ္ဇာကြောင့် သုံးပါးသော သင်္ခါရတို့ ဖြစ် ကြ

သောအရာ၌။ တမာစေ့မှတမာပင်သာပေါက်ရာသကဲ့သို့။ စင်စစ်မလိုအပ်သောအကျိုးရှိသော အပြစ်နှင့်တကွ ဖြစ်သော အဝိဇ္ဇာသည်။ အပုညာဘိသင်္ခါရ၏ အကြောင်းဖြစ်တန်စေ။ ခါးသောအရသာရှိသောတမာစေ့မှ။ ချိုသောအရသာရှိသောကြံပင်မပေါက်ကောင်းသကဲ့သို့။ အဝိဇ္ဇာသည် ပုညာဘိ သင်္ခါရအာနေညာဘိသင်္ခါရတို့၏ အကြောင်းဖြစ်ရခြင်းသည်။ အသို့သင့်နိုင်ပါသနည်းမသင့်တန်ရာပါတကားဟူသြားအံ့။ ။

ဝိရုဇ္ဈေစာဝိရုဇ္ဈေစ။ သဒိသာသဒိသောတထာ။ ဓမ္မာနံပစ္စယောသိဇ္ဈေ။ ဝိပါကာဝေတေနစ။ ။ ဟူ၍အဋ္ဌကထာဆရာမိန့်မှာ ဖြေရှင်းတော်မူအပ်ပြီ။ ။ လောကသ္မိံ။ လောက၌။ ဝိရုဇ္ဈေစ။ ဆန့်ကျင်သည်လည်း ဖြစ်သော။ အဝိရုဇ္ဈေစ။ မဆန့်ကျင်သည်လည်းဖြစ်သော။ တထာ။ ထိုမှတပါး။ သဒိသောစ။ တူသည်လည်းဖြစ်သော။ အသဒိသောစ။ မတူသည်လည်းဖြစ်သော။ ဓမ္မာနံ။ အကျိုးတရားတို့၏။ ပစ္စယော။ အကြောင်းတရားသည်။ သိဇ္ဈေ။ ပြီးစီးထင်ရှား၏။ တေစ။ ထိုအကျိုးတရားတို့သည်လည်း။ နဝိပါကာဝေ။ အကျိုးရင်းဧညတို့သာမဟုတ်ကုန်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ အကျိုးတရားတို့၏ အကြောင်းတရားတို့သည်။ သဘောကိစ္စဌာနမဆန့်။ သန့်သန့်တူမှသာ အကြောင်းဖြစ်ရမည် မဟုတ်။ ဆန့်ကျင်ဘက်နှင့် သက်သက် မတူသော်လည်းအကြောင်းဖြစ်နိုင်ခြင်းသည်။ ဤလောက၌ပြီးစီးထင်ရှား၏။ ။ ထင်ရှားဟန်ကား။ ။ ရှေ့စိတ်၊ ရှေ့အတတ်စသည်ကို သင်ခြင်းသည်။ ဌာနအားဖြင့် ဆန့်ကျင်လျက်နှင့်။ နောက်စိတ်။ နောက်အတတ်ကိုပြုခြင်းတို့၏ဌာနဝိရုဇ္ဈအကြောင်းဖြစ်သည်။ ။ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံ၊ နွားနှို့စသည်တို့သည်။ သဘောအားဖြင့် ဆန့်ကျင်လျက်ပင်။ ကမ္မဇရုပ်နှို့မ်းစသည့်တို့၏ သဘာဝဝိရုဇ္ဈအကြောင်းဖြစ်ကြကုန်၏။ ။ အရောင်အလင်း။ တင်းလဲစသည်တို့သည်။ ကိစ္စအားဖြင့်ဆန့်ကျင်လျက်နှင့်ပင်။ စက္ခုဝိညာဏ်။ အရက်စသည်တို့၏ကိစ္စဝိရုဇ္ဈအကြောင်းဖြစ်ကြကုန်၏။ ။ စက္ခု

ပသာဒရူပါရုံစသည်တို့သည်။ ဌာနအားဖြင့်မဆန့်ကျင်ဘဲစက္ခု
 ဝိညာဏ်စသည်တို့၏ဌာနာဝိရုဒ္ဓအကြောင်းဖြစ်ကြကုန်၏။ ။
 ရှေ့ရှေ့ဖြစ်သောစောစသည်တို့သည်။ သဘောအားဖြင့် ၎င်း။
 ကိစ္စအားဖြင့်၎င်းမဆန့်ကျင်ဘဲ။ နောက်နောက်စောစသည်တို့
 ၏သဘာဝကိစ္စာဝိရုဒ္ဓအကြောင်းဖြစ်ကြကုန်၏။ ။ဤအတူ။ဥ
 တုအာဟာရဖြစ်သော ရုပ်တို့သည်။ ဥတုအာဟာရဖြစ်ကြ
 သောရုပ်တို့၏။ သလေးမျိုးစေ့စသည်တို့သည်။ သလေးသီးစ
 သည်တို့၏။တူသောသဒိသအကြောင်းဖြစ်ကြကုန်၏။ ။ရုပ်
 သည်ရုပ်၏။ နာမ်သည်ရုပ်၏။ မတူသောအသဒိသအကြောင်း။
 နှားမွေးဆိတ်မွေးတို့သည်။ နေဇာမြက်ပင်၏။ ဦးချိုသည်အသံ
 ၏။ နို့ခမ်းနှမ်းမှုန့်စသည်တို့သည်။ ဂယ်ခေါ်သောမြက်မွေးမြက်နံ့
 သံ။ ဒေါနစသောမြက်မွေးမြက်နံ့သာတို့၏ အသဒိသအားဖြင့်
 အကြောင်းဖြစ်ကြကုန်၏။ ။တရုပ်များလုပ်သောခြံ၌။ ငါးပုပ်။
 နှမ်းဖတ်ပုပ်။ ကျင်ငယ်စသည်တို့သည်။ မုန့်လါမုန့်ညင်းနှင်းပန်း
 နှင်းဆိပ်စသည်တို့၏ဝိရုဒ္ဓအသဒိသအကြောင်းပင်ဖြစ်ကြကုန်
 ၏။ ။ဤသို့လောက၌။ ဆန့်ကျင်မဆန့်ကျင်၊ တူမတူအကြောင်း
 တို့သည်မျက်မြင် ထင်ရှားဖြစ်ကြကုန်ရကား။ ထိုနှင့်လျော်စွာ။
 အဝိဇ္ဇာသည်လည်း။ အပုညာဘိသင်္ခါရ၏သာ အကြောင်းဖြစ်
 သည်မဟုတ်သေး။ ကေန္တအနိဋ္ဌဖလ သဘာဝဖြင့် သာဝဇ္ဇပင်
 ဖြစ်သော်လည်း။ ပုညာနေဉ္စာဘိသင်္ခါရတို့၏လည်းအကြောင်း
 ဖြစ်နိုင်ပါသတည်း။ သို့အတွက်သင့်မြတ်၏ဟူလိုသော်။ ။ဤ
 ကားအဓိပ္ပါယ်။ ။

၁၃။ တနည်းလည်း။ ။စုတူပပါတေသံသာရေ။ သင်္ခါ
 ရာနုဗ္ဗလက္ခဏေ။ ယောပဒိုစ္စသမုပ္ပန္နံ။ ဓမ္မေသုစရိမုယျတိ။ ။
 အဘိသင်္ခါရေတိသောဇေတေ။ သင်္ခါရေတိ ဝိဇေယတော။ အ
 ဝိဇ္ဇာပစ္စယောတေသံ။ တိရိခါနံအယံတတော။ ။စုတူပပါ
 တေစ။ စုတိတတနံ။ ပဒိုသနံတခြားနှစ်ပါးသောအရာ၌၎င်း။ သံ
 သာဓံရေစ။ ခန္ဓာယတနုခါတ်။ မပြတ်မစဲ။ တလဲလဲဖြစ်စဉ်။ သံသာ

ယဉ်၌၎င်း။ သင်္ခါရာနံ။ သင်္ခါရတရားတို့၏။ လက္ခဏေစ။ သာမဉ်
 ဝိသေ။ နှစ်ထွေနှစ်ဖြာလက္ခဏာ၌၎င်း။ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နဓမ္မေသုစ။
 ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ပဋိစ္စသမုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သော အကြောင်းအကျိုးတ
 ရားတို့၌၎င်း။ ယော။ အကြင်ပညာမယဉ်ပုထုဇဉ်သည်။ ဝိမုယု
 တိ။ အထူးထူးအထွေထွေတွေဝေ၏။ သော။ ထိုအထူးထူးတွေ
 ဝေဇ္ဇာန္တမယဉ်ပုထုဇဉ်သည်။ ယတေ၊ အကြံ့ကြောင့်။ တိဝိဓေ။
 သုံးပါးအပြားရှိကုန်သော။ ဧတေသင်္ခါရေ။ ထိုသင်္ခါရတရားတို့
 ကို။ အဘိသင်္ခရေတိ။ ပြုပြင်စီရင်၏။ တတော။ ထိုသို့ပြုပြင်စီရင်
 သောကြောင့်။ အယံအဝိဇ္ဇာ။ ဤအဝိဇ္ဇာသည်။ တိဝိခါနံ။ သုံးပါး
 အပြားရှိကုန်သော။ တေသံသင်္ခါရာနံ။ ထိုသင်္ခါရတရားတို့၏။
 ပစ္စယော။ အကြောင်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်နိုင်၏။ ။ ဤသို့အဋ္ဌက
 ထာဆရာနှစ်ဂါထာဖြင့်မိန့်မှာတော်မူပြန်သည်။ ။ အဓိပ္ပါယ်
 ကား။ ။ ယခင်ပြဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအရာဌာနတို့၌တွေဝေသော
 သူသည်။ သုံးပါးသောသင်္ခါရတို့ကိုပွားများအားထုတ်ရကား။
 အဝိဇ္ဇာသည်။ သုံးပါးသောသင်္ခါရတို့၏အကြောင်းဖြစ်နိုင်သည်
 သတည်း။ ။ အကျယ်ကား။ ။ စုတိ၌တွေဝေသောသူသည်။
 ခပ်သိမ်းကုန်သောဘုံဘဝတို့၌။ ခန္ဓာတို့၏ပျက်စီးခြင်းသည်မရ
 ကမည်၏ဟု အဟုတ်အမှန်ကိုမယူမူ၍။ သတ္တဝါသည်သေ၏။
 သတ္တဝါ၏ ကိုယ်တခုမှကိုယ်တခုသို့ ပြောင်းရွှေ့ခြင်းဖြစ်၏ဤ
 သို့အစရှိသည်တို့ကို။ အဖေခံဖောက်အပြန်ပြန်ကြံတတ်၏။ ။ ပဋိ
 သန္ဓေ၌တွေဝေသောသူသည်။ ဘဝဟူသမျှတို့၌ခန္ဓာတို့၏ထင်
 ရှားစွာဖြစ်ခြင်းသည်ပဋိသန္ဓေမည်၏ဟုမယူဘဲ။ သတ္တဝါဖြစ်၏။
 သတ္တဝါ၏ကိုယ်အသစ်ဖြစ်၏ဤသို့ အစရှိသည်တို့ကိုကြံတတ်
 ၏။ ။ သံသရာ၌တွေဝေသောသူသည်။ ခန္ဓာယတနခါတ်တို့၏
 မပြတ်သောအစဉ်သည်သံသရာမည်၏ဟုမယူဘဲ။ ဤသတ္တဝါ
 သည်ဤလောကမှတမလွန်လောကသို့ပြောင်းသွား၏။ တမလွန်
 လောကမှဤပစ္စုပ္ပန်လောကသို့ပြောင်းလာ၏ဟု မဟုတ်မမှန်ကြံ
 တတ်၏။ ။ သင်္ခါရတို့၏လက္ခဏာ၌တွေဝေသောသူသည်။ သင်္ခါ

ရတို့၏ဗုဒ္ဓသန၊ ဝေဒယိတ။ ရူပနစသော၊ မိမိမိတို့၏ဝိသေသဖြစ်
သောသဘောလက္ခဏာကို၎င်း။ အနိစ္စစသော အများနှင့်ဆက်
ဆံသောသာမညလက္ခဏာကို၎င်း။ ဟုတ်တိုင်းမှန်တိုင်းမယူမူ၍။
ထိုသင်္ခါရ တရားတို့ကို ငါဟူ၍။ ငါ့ဟာငါ့ဥစ္စာဟူ၍။ ရဝဟူ၍။
သုခဟူ၍၊ သုဘဟူ၍၊ စွဲယူဖောက်ပြန်မမှန်မဟုတ်သည်ကိုကြံ
တတ်၏။ ။ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ပဋိစ္စသမုပ္ပန်ဖြစ်သောအကြောင်းအ
ကျိုး တရားတို့၌ တွေဝေသော သူသည်။ အဝိဇ္ဇာ စသည်တို့
ကြောင့်သင်္ခါရ စသည်တို့သည် ဖြစ်ကြကုန်၏ဟု။ အဟုတ်ဇ
ကန်အမှန်အတိုင်းမယူမူ၍။ အတ္တသည်မိမိကိုယ်တိုင်သိ၏။ မိမိ
ကိုယ်တိုင်မသိ။ ဉာဏ်ပညာနှင့်ယှဉ်မှသိ၏။ အတ္တသည်ကောင်း
မကောင်းသောအမှုကိုမိမိလည်းပြု၏။ သူတပါးကိုလည်းပြုစေ
၏။ အတ္တမှတပါးပြုတတ်သူ ပြုစေသူအခြားမရှိ။ အတ္တသည်ပဋိ
သန္ဓေနေ၏။ အဏုကိုအစိုးရကုန်သော ပရမီသွာဗြဟ္မာဗိဿ
နိုးအစရှိသောသူတို့က။ ကလလစသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။
ထိုအတ္တ၏ကိုယ်ကောင်ကို၊ ခွီအဏုက၊ တိအဏုက၊ စသည်ဖြင့်
အလိုအတိုင်း ကောင်းစွာ ပြုပြင်စီရင် ဖန်ဆင်းလျက်။ စက္ခုစ
သောဇ္ဈန္ဒတို့ကိုပြည့်စုံစေကုန်၏။ ထိုအတ္တခေါ်သောအကောင်
သည်။ စက္ခုစသောဇ္ဈန္ဒနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ အာရုံကိုတွေ
၏။ ခံစား၏။ တပ်မက်၏။ စွဲလွမ်း၏။ အားထုတ်စေ့ဆော်၏။ ထို
အတ္တသည်ဘဝတပါး၌ဖြစ်၏စသည်ဖြင့်။ မဟုတ်မဟတ်မမှန်မ
ကန်ဉာဏ်ကင်းသည့် အတွက် ကြံဆတတ်၏။ ။ခပ်သိမ်း
သောသတ္တဝါတို့သည်။ မပြတ်သောချည်ဖြင့်သိကုံးအပ်သော
ပတ္တမြားလုံးတို့၏ ရှေ့နောက်ပိုင်းခြားခြင်း။ ပေါင်းဆုံယှဉ်နွဲ့ပူး
ထွဲခြင်းတို့ကဲ့သို့။ ဤကိုယ်၏ရှေ့နောက်အားဖြင့် ပိုင်းခြားခြင်း
ပေါင်းဆုံမိခြင်းဖြင့် လူဘဝ နတ်ဘဝ ဌာန်ဘဝ စသည်တို့သို့
ရောက်ကြရကုန်၏ ဟူ၍လည်း အထူးထူး အထွေထွေ ကြံဆ
တတ်၏။ ။ဤသို့ကြံဆသော။ ပညာမျက်စိ။ မရှိမယှဉ်ပုထု
ဇဉ်သည်။ အဝိဇ္ဇာတရားက။ မိုက်မှားကာလားတီးအောင်လုပ်

ဆောင်ပြုပြင် အပ်ရကား။ မဟုတ်မလျား။ အမှားမှား အယွင်း
ယွင်းကြံဆခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပြကတေ့မျက်မမြင်။ မြေပြင်၌
သွားသောအခါ။ ညီညာချိုင့်ဝှမ်း။ ကမ်းလမ်းတက်သက်အချက်
မမှန်ကြံမိတိုင်းသွားသကဲ့သို့။ ထို့တူပမာ။ ရံခါ။ ပုညာဘိသင်္ခါ
ရ။ ရံခါအပုညာဘိသင်္ခါရ။ ရံခါအာနေညာဘိသင်္ခါရတို့ကိုအား
ထုတ်ပွားများ ခြင်းကြောင့်လည်း။ အဝိဇ္ဇာသည် အလုံးစုံသော
သင်္ခါရတို့၏အကြောင်းဖြစ်နိုင်သတည်း။ ။ ဤကားအကျယ်။

၁၄။ ဝစနတ္ထကိုပြခြင်း။

သင်္ခါတမဘိသင်္ခါရောန္တိတိသင်္ခါရာ။ ။ ယေဓမ္မာ။ အကြင်
စေတနာဖြစ်သော တရားတို့သည်။ သင်္ခါတံ။ ပြုပြင်စီရင်အပ်
သောဝိညာဏ်စသောတရားကို။ အဘိသင်္ခါရောန္တိ။ ပြုပြင်စီရင်
တတ်ကုန်၏။ ဣတိ။ ကြောင့်။ တေဓမ္မာ။ ထိုစေတနာဖြစ်သောတ
ရားတို့သည်။ သင်္ခါရာ။ သင်္ခါရမည်ကုန်၏။ ။ အဝိဇ္ဇာ၏အ
ကျိုးဖြစ်သောပုညာဘိသင်္ခါရ အပုညာဘိသင်္ခါရအာနေညာ
ဘိသင်္ခါရ။ ကာယသင်္ခါရ။ ဝစီသင်္ခါရ။ စိတ္တသင်္ခါရတည်းဟူ
သောခြောက်ပါးသော စေတနာသင်္ခါရတို့ကို။ သင်္ခါရသဒ္ဓါ
ဖြင့်လာသောလေးပါးသော သင်္ခါရတို့တွင်။ အဘိသင်္ခါရနကံ
သင်္ခါရဟူ၍။ ဂေါဗလီဗန္ဓနည်း။ ပုညညာဏသမ္ဘာရနည်းအား
ဖြင့်ယူအပ်ကုန်၏။ ။ သင်္ခါရသဒ္ဓါဖြင့် လာသော လေးပါး
သောသင်္ခါရတို့ ဟူသည်ကား။ သပစ္စယ ဓမ္မတည်းဟူသော
သင်္ခါတသင်္ခါရ။ ကံကြောင့် ဖြစ်သော တေဘူ မက ရုပ်နာမ်
ခန္ဓာတရားတည်းဟူသော အဘိသင်္ခါတ သင်္ခါရ။ ဘုံသုံးပါး၌
ဖြစ်သောကုသိုလ်အကုသိုလ် စေတနာ တည်းဟူသော အဘိ
သင်္ခါရနကသင်္ခါရ။ ကိုယ်၌ဖြစ်သောဝိရိယ။ စိတ်၌ဖြစ်သော
ဝိရိယတည်းဟူသော ပယောဂါဘိ သင်္ခါရအားဖြင့် လေးပါး

ရှိကုန်သတည်း။ ။ယင်း လေးပါးတို့တွင်။ အဘိသင်္ခါရနက
သင်္ခါရကိုသာပြဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းနှစ်ပါးတို့ဖြင့်ယူအပ်၏။
အဘိသင်္ခါရနက သင်္ခါရမှကြွင်းကျန်သော သင်္ခါရသုံးပါးတို့
ကိုမယူအပ်ကုန်။ ။မဟာအဋ္ဌကထာ၌လာသည်။ ။ဤမ
ဟာအဋ္ဌကထာ၌လာသောလေးပါးသောသင်္ခါရတို့တွင်။သင်္ခါတ
သင်္ခါရနှင့်။အဘိသင်္ခါတသင်္ခါရသည်။ သဘောမကွဲ။အတူတူ
ပင်ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း။ ပါဠိပဒေသသီးခြား၍မလာ
သောကြောင့်လည်းကောင်း။ အဘိသင်္ခါတသင်္ခါရကို။ သင်္ခါတ
သင်္ခါရ၌ပေါင်းရုံးယူငင်ရမည်ဟူ၍၊ ဝိဘင်းအဋ္ဌကထာ။ဝိသုဒ္ဓိ
မဂ်အဋ္ဌကထာစသည်တို့၌မိန့်အပ်ကုန်၏။ ။သို့ပင်မိန့်သော်
လည်း။ကံစိတ်၊ဥတု၊ အာဟာရတည်းဟူသော အကြောင်းတ
ရားလေးပါးတို့နှင့်ဆက်ဆံသောသပစ္စယဓမ္မတို့ကိုရည်၍။သင်္ခါ
တသင်္ခါရကို။ကံသင်္ခါသိလျှင်ဝိပါက်ကုဋ္ဌာရုပ်တို့ကို၊သိတိ
သယအားဖြင့်ဖြစ်စေနိုင်သောကြောင့်။ကမ္မဝိပါကကုဋ္ဌာရုပ်
တို့ကိုရည်ညွှန်းတော်မူ၍အဘိသင်္ခါတသင်္ခါရကို၊ မဟာအဋ္ဌက
ထာ၌မိန့်တော်မူသည်။ ။ဂေါ ဗလိ ဗဒ္ဒနည်း။ ပုညညာဏ
သ မ္ဘာရနည်းနှစ်ပါးတို့၏အထူးကား။ ။ချန်၍ဟောရ။ဂေါဗဒ္ဒ။
နယမှတ်လေတည်း။ ။ပေါင်းစိတ်ထုတ်ခါ။ ဟောလေပါ။
ပုည မ္ဘာရနည်း။ ။ဗလံဝဒ္ဓယတိတိဗလိဗဒ္ဓေါ။နိပါတနာ။ ။
အဘိခါနိဋိကာ။ ။ဆရာတော်မြတ်တို့ကား ဗလိဗဒ္ဒဟုပြင်
တော်မူ၏။ ။ဤမှတပါးလည်းမူလပဏ္ဏာသရူဠဝေဒလ်သုတ်
၌၊ဓမ္မဒိန္နာထေရီမသည်။မိမိခင်ပွန်းဖြစ်သော။ဝိသာခဒါယကာ
အားဟောကြားအပ်သော။ထွက်သက်ဝင်သက်တည်းဟူသော
ကာယသင်္ခါရ။ ဝိတက် ဝိစာရ တည်းဟူသော ဝစီသင်္ခါရ။
သညာစေတနာစသောစေတသိက်တည်းဟူသော စိတ္တသင်္ခါ
ရတို့ကိုလည်းကောင်း။သင်္ခါရယဓိက၌လာသော၎င်းသုံးပါးတို့
ကိုလည်းကောင်းမယူအပ်ကုန်။ ။မူလပဏ္ဏာသ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ
သုတ်။ဓမ္မိမပဏ္ဏာသကုက္ကုရဝတိယသုတ်။ သံယုတ်ပါဠိတော်

စသည်တို့၌ဟောတော်မူအပ်သော။ ကာယ၊ ဝစီ၊ ဗိတ္တသင်္ခါရ
သုံးပါးတို့ကိုသာလျှင်ယူအပ်ကုန်၏။ ။

၁၅။ သင်္ခါရတို့၏လက္ခဏာရသစသည်တို့ကိုပြခြင်း။

အဘိသင်္ခါရဏလက္ခဏာသင်္ခါရော။ အာယုဟနရသာ။ စေတ
နာပစ္စုပ္ပန်နာ။ အဝိဇ္ဇာ ပဒဋ္ဌာနာ။ ။ သင်္ခါရော။ သင်္ခါရတို့
သည်။ အဘိသင်္ခါရဏလက္ခဏာ။ ပြုပြင်စီရင်ခြင်း လက္ခဏာရှိ
ကုန်၏။ အာယုဟနရသာ။ အားထုတ်ခြင်းကိစ္စရှိကုန်၏။ ဝါ။ အစု
ပြုခြင်းကိစ္စရှိကုန်၏။ ။ ရာသီကရဏံဝါအာယုဟနံ။ ။ ဋီ
ကာကိုထောက်။ ။ စေတနာပစ္စုပ္ပန်နာ။ စေ့ဆော်ခြင်းလျှင်
ထင်သောအခြင်းအရာရှိကုန်၏။ ။ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏ဥာဏံဝ၌
ရှေ့ရှုထင်သောအခြင်းအရာရှိကုန်၏။ ။ စေ့ဆော်သည်၏အ
ဖြစ်ဖြင့်ယူအပ်သောအခြင်းအရာရှိကုန်၏လည်းဟူကုန်၏။ ။
နောက်၌ဆုံးဖြတ်လတံ့။ ။ အဝိဇ္ဇာပဒဋ္ဌာနာ။ အဝိဇ္ဇာလျှင်နိုး
စွာသောအကြောင်းရှိကုန်၏။ ။ သံဝိမဟနပစ္စုပ္ပန်နာဟူ၍
ဥဒါန်းအဋ္ဌကထာ စသည်တို့၌ဆိုကုန်၏။ ။ စေ့ဆော်စီရင်
ခြင်းအနက်ပင်တည်း။ ။

၁၆။ သင်္ခါရပစ္စယာဝိညာဏံဟူသောပုဒ်၌
ဝိညာဏ်၏သရုပ်တရားကိုယ်ကိုပြခြင်း။

ထိုသင်္ခါရကြောင့် ဖြစ်သော ဝိညာဏ်သည်။ ပဋိ သန္ဓေ
ဝိညာဏ်ပဝတ္တိဝိညာဏ်အားဖြင့်နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုတွင်။ ပဋိ
သန္ဓေဝိညာဏ်ဟူသည်ကား။ ။ ပုညာဘိ သင်္ခါရကြောင့်
ဖြစ်သောကာမသုဂတိပဋိသန္ဓေကိုးခု။ ရူပါဝစရပဋိသန္ဓေငါး
ခု။ အပုညာဘိသင်္ခါရကြောင့်ဖြစ်သော ဒုဂ္ဂတိ ပဋိသန္ဓေတခု။

အာနေဉ္ဇာဘိသင်္ခါရကြောင့်ဖြစ်သောအရူပပဒိုသန္ဓေလေးခု။
 ပေါင်းတဆွဲကိုးခုသောပဒိုသန္ဓေစိတ်သည်။ပဒိုသန္ဓေဝိညာဏ်
 မည်၏။ ။ပဝတ္တိဝိညာဏ်ဟူသည်ကား။ ။ထို ၁၉ ခုမှ
 ကြွင်းကျန်သော။ကာမဝိပါက် ၁၃ ခုတို့သည်။ပဝတ္တိ၌သာဖြစ်
 သောကြောင့်ပဝတ္တိဝိညာဏ်မည်ကုန်၏။ ။နှစ်စုပေါင်းလေ့
 ကိဝိပါက်ဗတ္တိံသ ၃၂ ခုတို့သည်ဝိညာဏ်မည်ကုန်၏။ ။တ
 နည်းလည်း။ ။ခါတုကထာ၌အဘိဓမ္မာဘာဇနိနည်းအားဖြင့်
 ၎င်း။ခန္ဓဝိဘင်းနည်းအားဖြင့်၎င်း။သာမညအလျောက်ဝိညာဏ်
 ဟူသောအမည်ဖြင့်ရသင့်သည်ကို ကောက်ယူသည်ရှိသော်။
 စိတ်တခုယုတ်ကိုးဆယ်သည်ဝိညာဏ်မည်၏။ ။သံယုတ်ပါ
 ဋ္ဌိတော်စသည်တို့၌။ ကတမံသင်္ခါရပစ္စယာ ဝိညာဏံ။ စက္ခု
 ဝိညာဏံသောတဝိညာဏံဃာနဝိညာဏံဇိဝှိဝိညာဏံ ကာယ
 ဝိညာဏံမနောဝိညာဏံဇ္ဇန္ဒရစ္စတိသင်္ခါရပစ္စယာဝိညာဏံ။ဟူ
 ၍ဟောတော်မူအပ်သောဝိညာဏ်ခြောက်ပါးတို့ဖြင့်။ လောကီ
 ဝိပါက် ဗတ္တိံသ ၃၂ ခုတို့ကိုသာ ယူရမည်။ လောကုတ္တရာဝိ
 ပါက်တို့ကိုကားဝနုကထာ၌မယူအပ်ကုန်၊ မသင့်မြတ်ဟူ၍အဋ္ဌ
 ကထာတို့၌မိန့်ဆိုတော်မူအပ်ကုန်၏။ ။သို့ပင်ဆိုသော်လည်း။
 ယခင်ပြဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်ကောက်ယူလိုက်သည်။ ။
 ထိုပဒိုသန္ဓေဝိညာဏ် ပဝတ္တိ ဝိညာဏ်တို့ကို။ ကိစ္စ၊ဌာန၊ဒွါရ၊
 အာရုံ။ ဘုံ။ ဝတ္ထုတို့၏အစွမ်းအားဖြင့် ရေးသား ဝေဘန်လိုက်
 လျှင်။ကျယ်ဝန်းများပြားလိမ့်မည်ဖြစ်၍မဝေဘန်ပြီ။ ။

၁၇။ ဘေဒအားဖြင့်ကား။ ။ထိုနှစ်ပါးသောဝိညာဏ်
 တို့တွင်။ပဒိုသန္ဓေဝိညာဏ်သည်။ ရုပ်နှင့်ရောသောဝိညာဏ်။မ
 ရောသောဝိညာဏ်အားဖြင့်နှစ်ပါးပြားသတည်း။ ကာမ။ရူပ။အ
 ရူပဘာဝအားဖြင့်သုံးပါး။အဏ္ဏဇ။ဇလာယုဇ။ သံသေဒဇ။ဩပပါ
 တိကယောနိအားဖြင့်လေးပါး။ ဒေဝ။မနုဿ။နိရိယ။ ပေတ။တိ
 ရ။ဣနရုတိအားဖြင့်ငါးပါး။ ။နောဒုဈာန်။ပဈာန်ပါယ်သတ်။
 နာဗေဒုတ်သော။တ။စတ်ဈာန်ကိုး။ဇေမျိုးသာ။ကာသုသတ်ကား။

နာနာထားလေ။ အောက်နေအရှုပ။ သုံးထည့်က။ ဝိညာဏဋ္ဌိသာ။
 ဟူသည့်အတိုင်း။ ဝိညာဋ္ဌိတိအားဖြင့်ချစ်ပါး။ ။ သညတ်နေ
 ဝ။ လောင်းတုံက။ နဝသတ္တဝါ။ ဟူသည့်အတိုင်း။ သတ္တဝါသအား
 ဖြင့်ရှစ်ပါးပြားသတည်း။ ။ အသညသတ်ကိုချစ်လှပေ။ ။ ထို
 အပြားတို့တွင်။ ။ မိသံဒ္ဓိဝါဘာဝဘေဒါ။ စသောအဋ္ဌကထာ
 ပါဌ်နှင့်အညီ။ ရုပ်နှင့်ရောသောဝိညာဏ်သည်။ ဘောနှင့်တကွ
 ဖြစ်သောသဘာဝကဝိညာဏ်။ ဘောနှင့်တကွ မဖြစ်သောအ
 ဘာဝကဝိညာဏ်အားဖြင့်ရှစ်ပါးပြားပြန်သတည်း။ ။ ထိုတွင်
 လည်း။ သဘာဝကဝိညာဏ်သည်။ ဣတ္ထိဘိဝသဟိတဝိညာဏ်။
 ပု ဣဝသဟိတဝိညာဏ်အားဖြင့်ရှစ်ပါးပြားပြန်သတည်း။ ။
 ရုပ်နှင့်ရောသောဝိညာဏ်နှင့်တကွဥပါဒ်ကြသော ရုပ်ကလာပ်
 တို့ကား။ ကာယဒသက။ ဝတ္ထုဒသ။ အားဖြင့်အယုတ်ဆုံးအနည်း
 ဆုံးနှစ်စည်း။ ဘာဝဒသကကိုထည့်လျှင်။ သုံးစည်း။ ဤကလာပ်
 နှစ်စည်းသုံးစည်းတို့ကို။ ဂဟ္တသေယျက၊ အဏ္ဏဇတို့၏ အစွမ်း
 အားဖြင့်မှတ်အပ်ကုန်၏။ ဥပပါတ်သံသေဒဇတို့၌ကား။ ကလာပ်
 များစွာပင်ဖြစ်ကြကုန်၏။ ။ ဇလာဗုဇအမည်ရသော ဂဟ္တသေ
 ယျက၊ အဏ္ဏဇ၊ ယောနိနှစ်မျိုးတို့၌ဖြစ်သော။ ကလလဟူသမျှတ်
 အပ်သောရုပ်ကလာပ်တို့၏။ ပမာဏအဆင်းတို့ကား။ ။ ယင်
 သောက်အပ်ဖျား။ တောင်ကျွန်းသား။ ဆံဖျားမြောက်ကျွန်းသူ။ ။
 ဖွားစသိုးသာ။ ဇာတိမာ။ ဝမ်းမှာခွဲ၍ယူ။ ။ မွေးမျှင်အဖျား။
 လျှောတည်ပြား။ အလားဆီပေါက်တူ။ ။ ဟူသောအဋ္ဌကထာ
 ဋီကာကေဓိအပရေ။ အညေဆရာတို့ဝါဒအတိုင်း၎င်း။ ။ သား
 မွေးသုံးမျှင်။ ကျစ်ဖျားတွင်။ ဆီတင်သံယုတ်လာ။ ။ ဟူသော
 သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာလာ။ ထိုဘာဏကဆရာတို့၏
 ဝါဒအတိုင်း၎င်း။ ပမာဏကိုမှတ်အပ်၏။ ။ ထောပတ်ကြည်
 လား။ နှင်းဆီလား။ တူပြားအဆင်းမှာ။ ။ အဋ္ဌကထာလာတိုင်း
 အဆင်းကိုလည်းမှတ်အပ်၏။ ။ ထိုလေးပါးသောယောနိတို့
 ၏။ ဂတိငါးရပ်နှင့်စပ်လိုက်သဖြင့်။ ဖြစ်သင့်သောအထူးအပြား

ကား။ ။ဘုမ္မပယ်ရှင်း။ကြွင်းနုတ်နိဇ္ဈာ။ငရဲမှာ။ကောဉပပါတ်။ ။
ဘုမ္မနုတ်သွင်း။ကြွင်းသုံးဂတိ။လေးယောနိ။ရတိမြဲမှတ်။ ။

၁၈။ ထိုဆီခဲပြီးသော ပဋိသန္ဓေ ဝိညာဏ်နှင့် တကွဖြစ်
သောရုပ်နာမ်တရားအစုမျှသည်သာလျှင် အဝိဇ္ဇာခြံရံအပ်သော
ကံသင်္ခါရအကြောင်းကိုရသည်ဖြစ်၍။ဘဝတပါး၌အထင်အရှား
ဖြစ်၏။သတ္တ၊ဇီဝဖြစ်ကြသည်မဟုတ်။ထိုသန္ဓေဝိညာဏ်သည်။
ရှေ့ဘဝဟောင်းက၊ ယခုဘဝသစ်သို့ပြောင်းရွှေ့၍လည်း။ လာ
ဖြစ်သည်မဟုတ်။ရှေ့ဘဝဟောင်းက၊ ကံသင်္ခါရတဏှာအာရုံ
တို့နှင့်ကင်း၍လည်း။ယခုဘဝသစ်၌ မဖြစ်နိုင်။ ဥပမာဆိုသော်။
ဆီမီးလျှံ ပဲ့တင်သံမျက်နှာရိပ်တံဆိပ်ရေးတို့ကဲ့သို့တည်း။ ။
ထိုဥပမာတို့တွင်။ နောက်ဆီမီးလျှံသည်။ ရှေ့ဆီမီးလျှံလျှင် အ
ကြောင်း ရှိ၏။ ရှေ့ဆီမီးလျှံသည်၊ နောက်သို့သွား၍ ဖြစ်သည်
လည်းမဟုတ်။နောက်ဆီမီးလျှံသည်လည်း။ရှေ့ဆီမီးလျှံနှင့်ကင်း၍
လည်းမဖြစ်နိုင်သကဲ့သို့။ဤအတူလျှင်။ ဥပမာဖြင့်ထင်ရှားအောင်
မှတ်။ပဲ့တင်သံတံဆိပ်၊ မျက်နှာရိပ်တို့၌လည်း။ထင်လင်းစွာပမာ
ပမည်းဟပ်။ ။သင်္ခါရကြောင့်ဖြစ်သော ဝိညာဏ်သည်။
သန္တာန်အားဖြင့်။ တစပ်တည်း စပ်လျက်ပင် ဖြစ်သော်လည်း။
၎င်းဖြစ်သောဝိညာဏ်သည် ဝိညာဏ်သစ် ဖြစ်သောကြောင့်၊
တခုတည်း၏အဖြစ်လည်းမဟုတ်။ ရှေ့နောက်ဆီမီးလျှံသည်တ
သန္တာန်တည်းစပ်သကဲ့သို့။ အကြားမချပ် စပ်ရကား။အထူးအ
ပြားလည်းမဟုတ်ဟူလိုသည်။ ။အကယ်၍သန္တာန်စပ်သော
အားဖြင့်၊ စင်စစ်တခုတည်း၏ အဖြစ်ကိုယူသည်ရှိသော်။ နို့ရည်
ကြောင့်နို့ခမ်းမဖြစ်နိုင်ရာ။အကယ်၍၊ စင်စစ်အထူးအပြားခြား
နားဖြစ်၏ဟုယူသည်ရှိသော်။ နို့ခမ်းသည်နို့ရည်နှင့် မစပ်ဆိုင်
ဘဲဖြစ်ရလိမ့်မည်။ ယင်းသို့ ဖြစ်ခဲ့ကလည်း။ လောကဝေါဟာရ
သည်ပျက်စီးလေတော့မည်။ ။ပျက်စီးဟန်ကား။ ။ပစ္စည်း
ပစ္စယုပ္ပန်ဖြစ်သောဝိညာဏ်တို့၏စင်စစ်တခုတည်း၏အဖြစ်ကို
ယူချေသော်။မနုဿဂတိစသည်မှ။ ဒေဝဂတိစသည်မဖြစ်ရာ။

အထူးအခြားဖြစ်၏ဟုယူပြန်ကလည်း။ ကမ္မဘဝသင်္ခါရကြောင့်
တစုံတရာအကျိုးဖြစ်ခြင်းမရှိရာပြီ။ ထိုသို့မရှိကလည်း။ သရက်
စေ့သရက်သီးဟုခေါ်ဝေါ်သော လောကဝေါဟာရသည်၎င်း။
ရှေ့ရှေ့သောဘဝက။ ငါတုရားသည်ရွှေသမင်မင်း၊ ရွှေဟင်းသာ
မင်းဖြစ်ခဲ့ဘူးပြီအစရှိသောလောကဝေါဟာရသည်၎င်းပျက်စီး
လေတော့မည်။ ပျက်ကားမပျက်။ ပျက်ခြင်းကိုလည်းမလိုအပ်။
ထို့ကြောင့်။ သန္တာန်စပ်သောပစ္စည်းပစ္စယုပ္ပန်တရားတို့၏စင်
စစ်တခုတည်း၏အဖြစ်။ ထူးခြားသည်၏ အဖြစ်ကိုမယူမမှတ်
အပ်။ ။ စင်စစ်တခုတည်း၏အဖြစ်ကိုမယူမမှတ်လင့်ဟု။ တား
မြစ်သောစကားဖြင့်။ သယံကတံသုခံဒုက္ခံဟူသောမိစ္ဆာအယူ
ကိုမြစ်ပယ်၏။ စင်စစ်ထူးခြားသည်၏အဖြစ်ကိုမယူမမှတ်လင့်
ဟုတားမြစ်သောစကားဖြင့်။ ပရံကတံသုခံဒုက္ခံဟူသောမိစ္ဆာ
အယူကိုမြစ်ပယ်၏။ အကြောင်းအကျိုးစပ်၍ဖြစ်၏ဟုဆိုသောစ
ကားဖြင့်။ အလိုလို သုဘာသာဖြစ်၏ဟု ယူသော အယူမှားကို
ပယ်ရှားတားမြစ်၏။ ။

၁၉။ အကယ်၍တည်း။ ရှေ့ဘဝဟောင်းမှမပြောင်းမရွှေ့
ဘဲ။ ဤယခုဘဝသစ်၌ပဋိသန္ဓေဝိညာဏ်သည်။ အထင်အရှားဖြစ်
ပွားပေါ်လာခဲ့သော်။ ရှေ့ဘဝဟောင်းကခန္ဓာဟောင်းသည်ချုပ်
ခဲ့လေပြီ။ ယခုဘဝသစ်၌ဖြစ်သောဝိညာဏ်စသောအကျိုးတရား
အပေါင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောရှေ့ကံသည်လည်း။ ထိုအကျိုး
ဖြစ်ရာဘဝသစ်သို့။ မသွားမရောက်မလိုက်မပါဖြစ်၍။ ကံကိုပြု
သူမှတစ်ပါးအခြားသော သူအား။ ကံမှတစ်ပါးသော အကြောင်း
ကြောင့်။ ဤဝိညာဏ်စသောအကျိုးတရားဖြစ်ပွားရမည်မဟုတ်
လော။ ။ ဘဝသစ်၌လည်း။ ရုပ်နာမ်တရား အစုမျှသာဖြစ်၏။
သတ္တဇီဝဖြစ်ကြသည်မဟုတ်သောကြောင့်။ ထိုအကျိုးကိုခံစား
မည့်သူတစုံတယောက်မျှမရှိဖြစ်ခဲ့သော်။ အဘယ်သူအားဤအ
ကျိုးတရားသည်ဖြစ်ပါအံ့နည်း။ အဘယ်သူခံစား ပါအံ့နည်း။ ခံ
စားသူ မရှိခဲ့တကား။ သို့မရှိ သောကြောင့်။ ဘဝဟောင်းကမ

ပြောင်းမရွှေဟူသော စကားသည်မကောင်း။ငါတို့မကြိုက်မ
နှစ်သက်ဟူသြားအံ့။ ။

ကံတည်းဟူသော အကြောင်းဖြစ်ရာ ရုပ်နာမ်တရား အစု
အစဉ်၌။ အကြင်အကျိုးသည်ဖြစ်၏။ ထိုအကျိုးသည်။ ကံကိုပြု
သောသူမှတစ်ပါး။ အခြားသောသူအားမဖြစ်။ တစ်ပါးသော ရုပ်
နာမ်တရားအစု အစဉ်၌ လည်းမဖြစ်။ ဖြစ်စေအပ်သော ပြုအပ်
သောကံမှတစ်ပါး။ အခြားသောအကြောင်းကြောင့်လည်းမဖြစ်။
ကံကိုပြုသောသူအားသာလျှင်။ကံကြောင့် ဖြစ်၏ဟူလို။ ဥပမာ
ကား။သရက်စေ့ကိုပြုပြင်စိုက်ပျိုးသည်ရှိသော်။ထိုသရက်စေ့
မှအညွှောက်အညွန့်ပင်စည်ကိုင်းခက် အရွက်စသောသန္တာန်အ
စဉ်၌။ရအပ်သောအကြောင်းရှိသောကြောင့်။ အချိန်ကာလ၌အ
သီးအထူးဖြစ်သည်ရှိသော်။ ထိုသရက်သီးသည်။ တစ်ပါးသော
ပိန်းနဲစသောမျိုးစေ့တို့၏ အသီးလည်းမဟုတ်။ တစ်ပါးသောတ
မာစသောမျိုးစေ့တို့ကိုစိုက်ပျိုးပြုစုခြင်းကြောင့်လည်းသရက်
သီး။ သီးသည်မဟုတ်။သရက်စေ့ကို ပျိုးပြုစုခြင်းကြောင့်သာ
သရက်သီး သီး၏။သို့သော်လည်း။၎င်းသရက်စေ့သည်သရက်
သီး။သီးရာသို့လိုက်ပါသွားရောက်သည်လည်းမဟုတ်။ ပြုစုပျိုး
ထောင်စိုက်ကြခြင်းသည်လည်း။ သီးရာသို့မလိုက်မပါ မသွား
မရောက် သကဲ့သို့တည်း။ ။ငယ်ရွယ်စဉ် ကာလတုန်းက။
သင်ကြား လေ့ကျက်။ ဆောင်ရွက်မှတ်သား။ ထားအပ်သော
ဗေဒင်အတတ်။ဆင်စီးခြင်းစီးအတတ်။ ဆေးဝါးမန္တရားစသော
အတတ်သည်ကြီးရင့်သောအခါ။ အကျိုးပေးသော ဥပမာဖြင့်
လည်းမှတ်လေ။

ခံစားသူမရှိက အဘယ်သူအား ထိုအကျိုးတရားသည် ဖြစ်
လာအံ့နည်းဟူသောနော်အပြစ်တင်စကား၌အဖြေကား။ ။သစ်
ပင်ဟူသော အပေါင်း တရားတို့၏အစိတ်ဖြစ်သော အသီး၊သီး
ခြင်းကြောင့်။သစ်ပင်သီးသည်။အသီးသီးသောသစ်ပင်ဟူ၍ဆို
အပ်သကဲ့သို့။ဆိုရသလို။လူနတ်ဟူသောဝိညာဏ်နှင့်တကွ။ရုပ်

နာမ်ခန္ဓာအစုအပေါင်း၏ အစိတ်ဖြစ်သောသုခဒုက္ခဖြစ်ပွားပေါ်
လာသဖြင့်ပင်လျှင်။ လူခံစားသည်။နတ်ခံစားသည် စသည်ဖြင့်
ခေါ်ဆိုပညတ်သမုတ်အပ်၏။ထိုဝိညာဏ်နှင့်တကွသောရုပ်နာမ်
အပေါင်းမှတပါးသော။ ခံစားတတ်သူမရှိက။ လူနတ်ဟူ၍ခေါ်
ဝေါ်စရာ။ တစုံတခု မရှိသည်ဖြစ်၍။ တစုံတရာသော အကျိုး
လည်းမဖြစ်ရာဖြစ်၍။သို့ကြောင့်။အကျိုးတစိတ်ဖြစ်သော သုခဒုက္ခ
ဖြစ်ရာ။ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာအပေါင်းအစုအစဉ်ဖြစ်သော ကံကိုပြုသူ။
လူနတ်စသောသူတို့သာခံစားကုန်၏ ဟူ၍မှတ်။ ။အဓိပ္ပါယ်
သိမ်မွေ့၏။ကွဲပြားအောင်ကြည့်ရှုမှတ်သားလေ။ ။

၂၀။ သင်္ခါရတို့သည်။မိမိတို့ထင်ရှားရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊
ဝိညာဏ်စသော အကျိုးတရားတို့၏အကြောင်း ဖြစ်ကြကုန်သ
လော။သို့မဟုတ်မိမိတို့ထင်ရှားမရှိကုန်ဘဲလျှင် အကြောင်းဖြစ်
ကြကုန်သလော။ ။ကိဇ္ဈတ္တ။ ။အကယ်၍ကား။မိမိတို့ထင်
ရှားရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ဝိညာဏ်စသော အကျိုး တရားတို့၏အ
ကြောင်းဖြစ်ကြကုန်သည်ရှိသော်။ မိမိတို့ဖြစ်ဆဲခဏန္တိသာလျှင်
ဝိညာဏ်စသောအကျိုးတရားတို့သည်ဖြစ်ကြကုန်၏ဟူသောအ
ပြစ်သည်ရောက်၏။ အကယ်၍ မိမိတို့ ထင်ရှား မရှိဘဲလျှင်။အ
ကြောင်းဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်။မိမိတို့ဖြစ်သည်မှရှေ့၌၎င်း။နောက်
၌၎င်းဝိညာဏ်စသောအကျိုးတရားတို့ကိုအမြဲဆောင်၏ဟူသော
အပြစ်သည်ရောက်၏။ ။ဤကား အပြစ်တင် စောဒနာ။ ။
သင်္ခါရတို့ကိုပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာ။ ထိုသင်္ခါရတို့
သည်အကြောင်းဖြစ်ကြကုန်သည်။သင်္ခါရတို့၏ ထင်ရှားရှိခြင်း
မရှိခြင်းသည်အကြောင်းမဟုတ်။ ဥပမာကား။ ကြွေးမြီချေးငှား
အစားယူခြင်းသည်။ ဆပ်ပေးပြန်ပို့ရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သ
ကဲ့သို့၎င်း။၎င်းကြွေးမြီချေးငှား အစားယူခြင်း၏ ထင်ရှားရှိခြင်း
မရှိခြင်းသည်။အကြောင်း မဟုတ် သကဲ့သို့ ၎င်းတည်း။ ။အ
ကျယ်ကိုလိုလျှင်အဋ္ဌကထာ၌ယူပါကုန်။ ။

၂၁။ ဤသို့ပြဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအလုံးစုံသော သင်္ခါရ ဟူ

သမျှတို့သည်။ အဝိဇ္ဇာကြောင့်သာဖြစ်ကြရကုန်၏။ သို့အတွက်
ကြောင့်။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါရာဟု ဟောတော်မူသောအရာ၌။
အကျိုးဖြစ်သောသင်္ခါရအရကို။ သင်္ခါရ ဟူသမျှအလုံးစုံကို အ
ကုန်အစင်ကောက်ယူရမည်။ ။ သင်္ခါရပစ္စယာဝိညာဏ်ဟူ
သောအရာ၌မူကား။ အကြောင်းဖြစ်သောသင်္ခါရအရ။ ဥဒ္ဓစ္စစေ
တနာကို ပဋိသန္ဓေ ဝိညာဏ်၏သာ။ အကြောင်း၏အဖြစ် ဖြင့်မ
ကော်မယူအပ်။ အဘိညာဉ်စေတနာကိုကား။ ပဋိသန္ဓေဝိညာဏ်
ပဝတ္တိဝိညာဏ်နှစ်ပါးစုံတို့၏လည်းအကြောင်း၏အဖြစ်၌မကော်
ယူအပ်ကြဉ်အပ်၏။ ။ အဘိညာစေတနာ ပနေတ္ထ ပရတော
ဝိညာဏဿ ပစ္စယော နဟော တိတိ နဂဟိတာ။ ယထာစ အ
ဘိညာစေတနာဇေဝဥဒ္ဓစ္စစေတနာပိန ဟေါတိတသ္မာသာပိဝိညာ
ဏဿပစ္စယဘိဝေအပနေတဗ္ဗာ။ ။ ဝိဘင်းအဋ္ဌကထာ။ ဝိသုဒ္ဓိ
မဂ်အဋ္ဌကထာ။ ။ ဥဒ္ဓစ္စစေတနာပနပဋိသန္ဓိယံဝဇ္ဇေတဗ္ဗာ။ အ
ဘိညာစေတနာစဥဘယတ္ထဝဇ္ဇေတဗ္ဗာဝ။ ။ ဒိပနိစသည်။ ။ ပ
န။ ဆိုဘွယ်အထူးကား။ ဇေတ္ထ။ ဤဝိညာဏ်၏အကြောင်းဖြစ်သော
သင်္ခါရကိုဆိုသောအရာ၌။ အဘိညာစေတနာ။ အဘိညာဉ်စေ
တနာသည်။ ဝါ။ ကို။ ပရတော။ နောက်မှ။ ဝါ။ နောက်ဖြစ်သော။
ဝိညာဏဿ။ ပဋိသန္ဓေဝိညာဏ်ပဝတ္တိဝိညာဏ်၏။ ပစ္စယော။ အ
ကြောင်းသည်။ နဟောတိ။ မဖြစ်နိုင်။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုကြောင့်။ န
ဂဟိတာ။ မကောက်မယူအပ်။ စ။ အဘိညာဉ်စေတနာသိလျှင်မ
ဟုတ်ချေသေး။ အဘိညာစေတနာယထာ။ အဘိညာဉ်စေတနာ
ကဲ့သို့။ ဇေဝံတထာ။ ထို့အတူ။ ဥဒ္ဓစ္စစေတနာပိ။ ဥဒ္ဓစ္စစေတနာ
သည်လည်း။ ဝိညာဏဿ။ ပဋိသန္ဓေဝိညာဏ်၏။ ပစ္စယော။ အ
ကြောင်းသည်။ နဟောတိ။ မဖြစ်။ တသ္မာ။ ထို့ကြောင့်။ သာပိ။ ထို
ဥဒ္ဓစ္စ စေတနာကိုလည်း။ ဝိညာဏဿ။ ပဋိသန္ဓေ ဝိညာဏ်၏။
ပစ္စယဘာဝေ။ အကြောင်း၏အဖြစ်၌။ အပနေတဗ္ဗာ။ မယူချန်လှပ်
ပယ်ထားအပ်၏။ ။ အဋ္ဌကထာပါဌ်၏အနက်။ ။ ပန။ အထူး
ကိုသာဆိုလိုက်ဦးအံ့။ ဥဒ္ဓစ္စစေတနာ။ ဥဒ္ဓစ္စစေတနာကို။ ပဋိသန္ဓိ

ယံ။ပဋိသန္ဓေအခါ၌၊ ဝဇ္ဇေတဗ္ဗာ။ကြဉ်အပ်၏။စ။ဥဒ္ဓစ္စစေတနာ
သာမဟုတ်သေး။ အဘိညာစေတနာ။ အဘိညာဉ်စေတနာကို။
ဥဘယတ္ထ။ပဋိသန္ဓေအခါ။ ပဝတ္ထိအခါနှစ်ပါးစုံ၌။ဝဇ္ဇေတဗ္ဗာဝ။
ကြဉ်အပ်သည်သာတည်း။ ။ဤဒီပနီကို ထောက်၍ အဋ္ဌက
ထာပါဌ်ကို အနက်ယောဇနာအပ်၏။ ။ဤသို့အဘိညာဉ်စေတ
နာ၊ဥဒ္ဓစ္စစေတနာတို့ကို။ပြဆိုခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်းမှတ်။ ။ဤကား
အကျဉ်းမျှသာတည်း။ အကျယ်ကိုလိုမူ။မူလဒိကာ။အနုဒိကာ။မ
ဟာဒိကာတို့၌၎င်း။ ဒိကာကျော်။မဏိသာရမဉ္ဇူ။သာစသည်
တို့၌၎င်းယူပါလေကုန်။ ။

၂၂။ ဝိညာဏ၏ဝစနတ္ထကိုပြခြင်း။

ဝိဇာနာတိတိဝိညာဏံ။ ။ယံဓမ္မဇာတံ။ အကြင်တရားသ
ဘောသည်။ဝိဇာနာတိ။ အာရုံကိုသိတတ်၏။ဣတိ။ ကြောင့်။တံ
ဓမ္မဇာတံ။ထိုတရားသဘောသည်။ဝိညာဏံ။ဝိညာဏ်မည်၏။

၂၃။ လက္ခဏာရသစသည်ကိုပြခြင်း။

ဝိဇာနနလက္ခဏံဝိညာဏံ။ပုဗ္ဗင်္ဂမရသံ။ ပဋိသန္ဓိပစ္စုပဋ္ဌာနံ။
သင်္ခါရပဒဋ္ဌာနံ။ဝတ္ထာရမ္မဏပဒဋ္ဌာနံဝါ။ ။ဝိညာဏံ။ဝိညာဏ်။
ဝိဇာနနလက္ခဏံ။ အာရုံကိုသိခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ပုဗ္ဗင်္ဂမရသံ။
ရှေ့သွားဖြစ်လတ်။ပြဋ္ဌာန်းခြင်း ကိစ္စရှိ၏။ ပဋိသန္ဓိ ပစ္စုပဋ္ဌာနံ။
ဘဝကို တဖန် စပ်ပြန်သည်၏ အဖြစ်လျှင် ထင်သောအခြင်းအ
ရာရှိ၏။ ဝါ။ ဖြင့်ယူအပ်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ ။ပဋိသန္ဓေ
ဝိညာဏ်ကိုရည်သည်။ ။ဝတ္ထုအာရုံကိုစပ်ခြင်းလျှင်ထင်သော
အခြင်းအရာရှိ၏။ ဝါ။ စပ်ခြင်းဖြင့် ယူအပ်သောအခြင်းအရာရှိ
၏။ ။ပဝတ္ထိဝိညာဏ်ဖြစ်လျှင်။ဤသို့ယောဇနာအပ်၏။ ။သင်္ခါ
ရပဒဋ္ဌာနံ။ သင်္ခါရလျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ဝါ။တနည်း

ကား။ ဝတ္ထာရမ္မဏ ပဒဋ္ဌာနံ။ ဝတ္ထုအာရုံလျှင် နိုးစွာသော အ
ကြောင်းရှိ၏။ ။

၂၄။ ဝိညာဏပစ္စယာနာမရူပံဟူသောပုဒ်၌ နာမ်ရုပ်
တို့၏သရုပ်တရားကိုယ်ကိုပြခြင်း။

.နာမ်=နာမ်ဟူသည်ကား။ ပဋိသန္ဓေဝိညာဏ်တဆွဲကိုးခု၌
ယှဉ်သောစေတသိက်ပဉ္စတိံသ။ ၃၅ ခုသည်။ နာမ်မည်။ ။
တံနည်းကား။ ပဝတ္ထိဝိညာဏ်၌ယှဉ်သော။ စေတသိက်ခွေးပညာ
သ၅၂ ခုသည်နာမ်မည်၏။ ။ ဤ၌အကြောင်းဖြစ်သောဝိညာဏ်
အရကို။ အဘိသင်္ခါရနကမ္မဝိညာဏ်။ ဝိပါကဝိညာဏ်တို့ကို
ယူ။ တနည်းစိတ်တခုယုတ်ကိုးဆယ်လုံးယူ။ ။

ရုပ်=ရုပ်ဟူသည်ကား။ အဇ္ဈတ္တိကစတုစရုပ်သည်ရုပ်မည်
၏။ ။ ဤ၌ကမ္မစရုပ်သည်။ ဘဝ။ ယောနိ။ ဂတိ။ ဌိတိ။ သတ္တဝါ
သတို့၌။ တိစရုပ်မှရှေ့ဦးအစ။ ပထမအလျှင် ဖြစ်ပင်ဖြစ်သော်
လည်းကမ္မစရုပ်မှကြွင်းသောတိစရုပ်တို့သည်မထောက်ပံ့လေ
က။ မကြံ့မခိုင်မတည်နိုင်။ ထိုတိစရုပ်တို့သည်လည်းကမ္မစရုပ်
မထောက်ပံ့က။ မကြံ့မခိုင်မတည်နိုင်ဖြစ်၍။ အဝိနာဘာဝနည်း
အားဖြင့်စတုစရုပ်တို့ကိုယူ။ ။

ထိုစတုစရုပ်တို့ကိုခွဲဝေ၍ပြခြင်း။

၂၅။ ကမ္မစရုပ်။ ၁၈ ။ တနည်း ၂၀ ။ တနည်း၊ ၂၂။ ။
သရုပ်ကား။ ။ ဟဒယရုပ်။ စက္ခုန္ဓေ။ သောတိန္ဓေ။ ဗာနိန္ဓေ။
ဇိဝှိန္ဓေ။ ကာယိန္ဓေ။ ဣတ္ထိန္ဓေ။ ပုရိသိန္ဓေ။ ဇိဝိတိန္ဓေ။ ပေါင်း
ကမ္မစရုပ်။ ကေနံ ၉ ခု။ ။ ပထဝီ။ အာပေါ။ တေဇော။ ဝါယော။
ဝဏ္ဏ။ ဂန္ဓ။ ရသ။ ဩဇာ။ အာကာသဓာတ်။ ပေါင်းအနေကန် ၉ ခု။
နှစ်စုပေါင်း။ ၁၈ ခု။ ဥပစယ။ သန္တတိ။ ၂ ခုကိုထည့်လျှင်။ ၂၀။

ဇရတာ။ အနိစ္စတာ ၂ ခုကိုထည့်ပြန်လျှင်။ ၂၂ ခုဖြစ်၏။ ။
 တမ္ပိရူပဇနကပစ္စယာနံရူပုပ္ပါဒနံပဋိစ္စ။ အနုပရတဗျာပါရာနံပစ္စ
 ယဘာဝပဂမနက္ခဏေ။ ဇာယမာနဓမ္မဝိကာရဘာဝေနလက္ခမာ
 နတံသန္တာယာတိဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ ။ တမ္ပိ။ ထိုဇာတိရုပ်၏ကုတောစိဇာ
 တစတုဇအဖြစ်ကိုလည်း။ ရူပဇနက ပစ္စယာနံ၊ ရုပ်ကို ဖြစ်စေ
 တတ်ကုန်သော ကံစသော အကြောင်းတရားလေးပါးတို့၏။ ရူ
 ပုပ္ပါဒနံ။ ရုပ်ကိုဖြစ်စေခြင်းကို။ ပဋိစ္စ။ စွဲ၍။ အနုပရတဗျာပါရာနံ။
 မကြည့်မဖဲမစဲမကွာသေးသော လုံ့လသတ္တိ ဗျာပါရှိကုန်သော
 အကြောင်းတရားတို့၏။ ပစ္စယဘာဝပဂမနက္ခဏေ။ အကြောင်း
 ၏အဖြစ်သို့။ ကပ်ရောက်သော ခဏ၌။ ဇာယမာန ဓမ္မဝိကာရ
 ဘာဝေန။ ဖြစ်ဆဲဖြစ်သော စတုဇရုပ် တရားတို့၏။ ဖောက်ပြန်
 သော အခြင်းအရာ၏ အဖြစ်ဖြင့်။ လက္ခမာနတံ။ ရအပ်သည်၏
 အဖြစ်ကို။ သန္တာယ။ ရည်ညွှန်း နှစ်ခြိုက် နှလုံးပိုက်၍။ အနုညာ
 တံ။ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်၏။ ဣတိဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ ဤသို့ မှတ်အပ်၏။ ။
 ဟူသောအတိဓမ္မတ္ထဝိဘာဝနိ ဋီကာအကျော် မိန့်တော်မူသည်
 ကိုထောက်ရှု၍၊ ကံစသော အကြောင်းတရားလေးပါးတို့ ၏။
 ရုပ်ကိုဖြစ်စေတတ်သော လုံ့လ ဗျာပါရ။ ဇနကသတ္တိရှိသည့်
 အခိုက်။ ဖြစ်ဆဲဖြစ်သော ရုပ်တရားတို့၏။ ဖောက်ပြန်ခြင်း၏အ
 ဖြစ်ဖြင့် ရထိုက်သောကြောင့်။ ဇာတိရုပ်ဖြစ်သော။ ဥပစယ။
 သန္တတိနှစ်ခုတို့ကိုလည်း ယူလေ။ ။ ဇာတိဘိက္ခဝေ အနိစ္စာ
 သင်္ခတာ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နာ။ ။ ဟူ၍သံယုတ္တကနိကာယ် ပစ္စယ
 သုတ်၌ဟောတော်မူသောကြောင့်လည်း။ ဇာတိရုပ်ဖြစ်သော။
 ဥပစယ။ သန္တတိ ရုပ် နှစ်ခုတို့ ကို ယူ လေ။ ၂၀ ။ တနည်း
 လည်း။ ။ ဇရာမရဏံဘိက္ခဝေအနိစ္စံ။ သင်္ခတံပဋိစ္စသမုပ္ပန္နံ။
 ဟူ၍၎င်းသုတ်၌ပင် ဟောတော်မူပြန်သောကြောင့်၎င်း။ ။
 တတ္ထာပိပဋိစ္စသမုပ္ပန္နာနံလက္ခဏဘာဝတောတိအယမဘိသန္တိ။
 ဟူ၍၎င်းဋီကာကျော်၌ ဖွင့်ပြ တော် မူပြန်သော ကြောင့် ၎င်း။
 ပဋိစ္စသမုပ္ပန်ဖြစ်ကုန်သောရုပ်တရားတို့၏။ အနိစ္စသင်္ခတအဖြစ်

ဖြင့်မှတ်ကြောင်း လက္ခဏာ၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဇရတာ။ အနိစ္စ
 တာ ရုပ်နှစ်ခုတို့ကိုလည်း။ အနေကန္တစတုဇရပ်၌ သင်္ဂြိုဟ်ရေ
 တွက်ထည့်တွက်ပေါင်းရုံး၍ယူလေ။ ၂၂ ။ဘိက္ခဝေ။ တို့။ဇရာ
 မရဏံ။ဇရာမရဏသည်။ဝါ။ဇရတာ။အနိစ္စတာရုပ်နှစ်ခုသည်။
 အနိစ္စံ။အမြဲမရှိ။ သင်္ခတံ။ ကံစသောအကြောင်းတရားလေးပါး
 တို့သည်ပြုပြင်စီရင်အပ်၏။ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နံ၊ အကြောင်းကိုစွဲ၍ဖြစ်
 သောအကျိုးတရားမည်၏။ ။၎င်းပါဠိတော်၏အနက်။ ။
 တတ္ထာပိ။ ထိုဇရာမရဏံဘိက္ခဝေ အနိစ္စံသင်္ခတံပဋိစ္စသမုပ္ပန္နံ
 ဟူသောပါဠိတော်၌လည်း။ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နာနံ။အကြောင်းကိုစွဲ၍
 ဖြစ်ကုန်သောအကျိုးတရားတို့၏။ လက္ခဏဘာဝတော။ အနိစ္စ။
 သင်္ခတံအဖြစ်ဖြင့်မှတ်ကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့်။ သင်္ခတံ။ သင်္ခ
 တမည်၏။ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နံ။မည်၏။ ဣတိအယံအဘိသန္ဓိ။ဤကား
 ဘုရားရှင်အလိုတော်။ ။ဋီကာကျော်ပါဌ်၏အနက်။ ။ဤသို့
 လက္ခဏာရုပ် ၄ခုတို့ကိုအနေကန်စတုဇရပ်၌ပေါင်းရုံးထည့်သွင်း
 ၍ယူမူ။ကမ္မဇရပ် ၂၂ ခုဖြစ်သတည်း။ ။ဤကားပရိယာယ
 ကထာတည်း။ ။နိပ္ပရိယာယကထာအားဖြင့်ကား။၎င်းလက္ခ
 ဏာရုပ် ၄ ခုတို့၏။နကုတောစိသမုဋ္ဌာန်အဖြစ်ကိုမှတ်လေ။ ။
 ထို့ကြောင့်။ ဇာယမာနာဒိ ရူပါနံ။ သဘာဝတ္တာဟိ ကေဝလံ။
 လက္ခဏာနိ နဇာယန္တိ။ ကေဟိစိတိ ပကာသိတံ။ ဟူ၍ အဘိ
 ဓမ္မတ္ထသင်္ဂဟမည်သော လက်သန်းအဋ္ဌကထာကျမ်း၌ မိန့်အပ်
 လေပြီ။ ။

စိတ္တဇရပ်။ ၁၅ ။တနည်း။ ၁၉ ။သရုပ်သကောင်ကားဤ
 သို့တည်း။ ။

ကာယဝိညတ်။ ဝစီဝိညတ်။၎င်းရုပ် ၂ ခုသည်။စိတ်ကြောင့်
 သာဖြစ်သောကြောင့် စိတ္တဇရပ်ကေနမည်၏။ ။သဒ္ဓရုပ်။ရူ
 ပဿလဟုတာ။ ရူပဿမုဒုတာ။ ရူပဿကမ္မညတာ။ ပေါင်း
 ၄ ခု။ ယခင်ပြခဲ့ပြီးသော။ ပထဝီအစရှိသောအမျှားနှင့်ဆက်ဆံ
 သောအနေကန်ရုပ် ၉ ခုတို့နှင့်ပေါင်းလိုက်သော်။စိတ္တဇရပ် ၁၅

ချစ်၏။ ။ယခင်နည်းလက္ခဏာရုပ် ၄ ခုတို့ကို လည်း ထည့်
လိုက်ပြန်လျှင်။ ၁၉ ချစ်၏။ ။

ဥတုဇရပ်။ ၁၃ ။တနည်း။ ၁၇ ။ သရုပ်အထည်ကောင်
ကားဤသို့တည်း။ ။

ပြဆိုခဲ့ပြီးသောစိတ္တဇရပ်။ ၁၅ ခု။ ၁၉ ခု။ထည်းက။ဝိညတ်
နွေးကိုနှုတ်လိုက်။ ကျန် ၁၃ ခုသည်၎င်း။ ၁၇ ခုသည်၎င်းဖြစ်
၏။ ။

အာဟာရဇရပ်။ ၁၂ ခု။ တနည်း။ ၁၆ ။ သရုပ်ကားဤသို့
တည်း။ ။

ပြဆိုခဲ့ပြီးသောစိတ္တဇရပ် ၁၅ ခု။ ၁၉ ခုထည်းကပင်လျှင်။
ဝိညတ်နွေးနှင့် သဒ္ဓရုပ်ကိုနှုတ်။ အကျန် ၁၂ ခု၎င်း။ ၁၆ ခု၎င်း
ဖြစ်၏။ ။

ဤဝိညာဏ ပစ္စယာ နာမရူပဟူ၍ ပြည့်စုံရာ၌။ ပစ္စည်းဖြစ်
သောဝိညာဏ်အရကို။ ပဋိသန္ဓေဝိညာဏ် ပဝတ္တိဝိညာဏ်နှစ်
ပါးလုံးကို ယူရမည်။ ။ဝိညာဏပစ္စယာတိပုညာပုညဝိပါ
ကကြိယာဝိညာဏာနံပစ္စယာ။ဟူသောပါဌ်ကိုထောက်။ ။

၂၆။ ဤအရာ၌ရုပ်ကလာပ်တို့၏ဖြစ်ရာကာလ။ဘုံ
ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကိုအကျဉ်းမျှပြထားလိုက်ဦးအံ့။

ပထဝီ။ အာပေါ။ တေဇော။ ဝါယော။ ဝဏ္ဏ။ ဂန္ဓ။ ရသ။
ဩဇာ။ ဇိဝိတရုပ်အားဖြင့်။ ၉ ပါးသောရုပ်အစုသည်။ ဇိဝိတ
နဝကကလာပ်မည်၏။ ။၎င်း ၉ ပါး၌။စက္ခုပသာဒကိုထည့်။
စက္ခုဒသကကလာပ်ဖြစ်၏။ ။စက္ခုကိုနှုတ်၍။သောတပသာ
ဒကိုထည့်။ သောတဒသက ကလာပ်ဖြစ်၏။ ။၎င်းနည်း အ
တိုင်း။ဃာနပသာဒကိုထည့်။ဃာနဒသကကလာပ်ဖြစ်၏။ ။
ဇိဝှိပသာဒကိုထည့်။ဇိဝှိဒသကကလာပ်ဖြစ်၏။ ။ကာယပ
သာဒကိုထည့်။ကာယဒသက ကလာပ်ဖြစ်၏။ ။ဣတ္ထိဘာဝ

ရုပ်ကိုထည့်။ ဣတ္ထိဘာဝဒသကကလာပ်ဖြစ်၏။ ။ ပုန္နာဝရုပ်
ကိုထည့်။ ပုန္နာဝဒသကကလာပ်ဖြစ်၏။ ။ ဟဒယဝတ္ထုရုပ်ကို
ထည့်။ ဝတ္ထုဒသကကလာပ်ဖြစ်၏။ ။ ဤဇေယျသောရုပ်ကလာပ်
စည်းတို့သည်။ ကမ္မဇကလာပ်စည်းတို့မည်ကုန်၏။ ။ ကမ္မဇ
ကလာပ်ပြီး၏။ ။

စိတ္တဇကလာပ် ၆ စည်း။

ပထဝီ။ အာပေါ။ တေဇော။ ဝါယော။ ဝဏ္ဏ။ ဂန္ဓ။ ရသ။
ဩဇာ။ အားဖြင့်။ င် ခေသောရုပ်စုသည်။ သုဒ္ဓဋ္ဌက ကလာပ်မည်
၏။ အဝိနိဗ္ဗောဂရုပ်လည်းမည်၏။ ။ ၎င်း ဂ ခုန့်။ ကာယဝိညတ်
ရုပ်ကိုထည့်၍။ ကာယဝိညတ္တိနဝကကလာပ်မည်၏။ ။ ကာယ
ဝိညတ်ကိုနုတ်။ ဝစိဝိညတ်နှင့်သဒ္ဓရုပ်ကိုထည့်။ ဝစိဝိညတ္တိဒသ
ကကလာပ်မည်၏။ ။ ၎င်းတို့ကိုနုတ်။ လဟုတာဒိတ္တယကိုထည့်
လဟုတာဒိကောဒသကကလာပ်မည်၏။ ။ ၎င်း ဂ ခုန့်ကာယ
ဝိညတ်နှင့်လဟုတာဒိတ္တယကိုထည့်။ ကာယဝိညတ္တိလဟုတာဒိ
ဒ္ဓါဒသကကလာပ်မည်၏။ ။ ဝစိဝိညတ်သဒ္ဓရုပ်လဟုတာဒိတ္တ
ယတို့ကိုထည့်၍။ ဝစိဝိညတ္တိသဒ္ဓလဟုတာဒိ တေရသက က
လာပ်မည်၏။ ။ ဤကားစိတ္တဇကလာပ် ၆ စည်းတည်း။ ။
အလိုဆန္ဒအာသယ အဓိပ္ပါယ်အထူးမရှိ။ ယောင်ယမ်းကြောက်
လန့်၍အော်ဟစ်သောအခါဝိညတ်မပါသုဒ္ဓဋ္ဌကနှင့်သဒ္ဓ ရုပ်ချဉ်း
သာဖြစ်သောကြောင့်။ သဒ္ဓနဝကကလာပ်ကိုလည်းရသင့်သေး
၏။ သို့သော်လည်း။ အဋ္ဌကထာဋီကာ ပါဠိသာဓက မရှိသော
ကြောင့် ကျမ်းတတ်အကျော်။ ဆရာတော်တို့ နှစ်သက်တော်
မမူကြကုန်။ ။ စိတ္တဇကလာပ်ပြီး၏။ ။

ဥတုဇကလာပ် ၄ စည်း။

၎င်းနည်းအတိုင်း။ ရှေ့ကပြထားခဲ့သောရုပ်ဂရုတို့သည်။ သုဒ္ဓဋ္ဌ

ကကလာပ်မည်၏။ ။ ၎င်းဂချဉ်။ သဒ္ဓရုပ်ကိုထည့်၍။ သဒ္ဓနဝက
 ကလာပ်မည်၏။ ၎င်းဂချဉ်ပင်။ လဟုတာဒိတ္တယကိုထည့်၍။ လဟု
 တာဒေကာဒသကကလာပ်မည်၏။ ။ ၎င်းနည်းသဒ္ဓနှင့်လဟု
 တာဒိတ္တယကိုထည့်၍။ သဒ္ဓလဟုတာဒိန္ဒါဒသက ကလာပ်မည်
 ၏။ ။ ဤကားဥတုဇကလာပ် ၄ စည်းတည်း။ ။ ဥတုဇက
 လာပ်ပြီး၏။ ။

အာဟာရဇကလာပ် ၂ စည်း။

ရှေ့ကပြထားခဲ့သည်ရုပ်ဂချအတိုင်းသုဒ္ဓဋ္ဌကကလာပ်။ ။
 ၎င်းသုဒ္ဓဋ္ဌကကလာပ်၌။ လဟုတာဒိတ္တယကိုထည့်၍ လဟုတာ
 ဒိဇကာဒသကကလာပ်ဖြစ်၏။ ။ ဤကားအာဟာရဇကလာပ်
 ၂ စည်းတည်း။ ။ ရုပ်ကလာပ်ချပြီး၏။ ။ အာဟာရဇကလာပ်
 ပြီး၏။ ။

၂၇။ ပဋိသန္ဓေအခါ၌ဖြစ်သောရုပ်နာမ်တို့ကိုခွဲ၍ပြခြင်း။

ဘောမရှိသောအမိဝမ်း၌ကိန်းသောသတ္တဝါ။ ဥ ခွံ၏အတွင်း
 ၌ဖြစ်သောသတ္တဝါတို့အား။ ပဋိသန္ဓေအခါ၌ ရသင့်သောရုပ်တို့
 နာမ် တို့ကား။ ။ ဝတ္ထု ဒသက။ ၁၀ ။ ကာယ ဒသက။ ၁၀ ။
 ပေါင်း ၂၀ ။ ၎င်းရုပ် ၂၀ နာမက္ခန္ဓာ ၃ ခုနှင့်တကွ။ ၂၃ ခုသော
 တရားတို့သည်။ ဝိညာဏ်ကြောင့်ဖြစ်သောနာမ်ရုပ်တို့မည်ကုန်
 ၏။ ယူအပ်ပြီးသည်ကို မယူသော။ ဝါ။ မယူအပ်သေးသည်ကို
 သာယူသော။ အဂဟိတဂဟဏနည်းအားဖြင့်။ ၎င်း ၂၃ ခုသော
 နာမ်ရုပ်တရားထည်းက အဋ္ဌကလာပ်ရုပ် ဂ ခု။ ဇိဝိတရုပ် ၁ ခု
 ပေါင်း ၉ ခုကို နှုတ်၍။ ကြွင်း ၁၄ တို့သည်။ နာမ်ရုပ်မည်ကုန်
 ၏။ ။ ဘောရှိသောသဘာဝက။ သတ္တဝါဖြစ်ငြားအံ့။ ယခင် ၂၃
 ခုသောနာမ်ရုပ်၌။ ဘာဝဒသက။ ၁၀။ ကိုထည့်သွင်း၍။ ၃၃ ခုဖြစ်

၏။ အဂဟိတဂဟဏနည်းအားဖြင့်။ ၁၅ ခုသောတရားတို့သည် နာမ်ရုပ်တို့မည်ကုန်၏။ ။

ဥပပါတ်ဖြစ်ကြသောသတ္တဝါတို့တွင်။ အသညသတ်အရူပ ဗြဟ္မာတို့ကိုချန်၍။ ကျန်ဗြဟ္မာတို့အား ပဋိသန္ဓေအခါ၌ ရသင့် သောရုပ်နာမ်တို့ကား။ ။ စက္ခုဒသက။ ၁၀။ သောတဒသက။ ၁၀။ ဝတ္ထုဒသက။ ၁၀။ ဇိဝိတနဝက။ ၆။ ပေါင်း ၃၉ ။ နာမက္ခန္ဓာ ၃ ခုနှင့်တကွ။ ၄၂ ခုသောတရားတို့သည်။ ဝိညာဏ်ကြောင့်ဖြစ် သောနာမ်ရုပ်တို့မည်ကုန်၏။ အဂဟိတဂဟဏနည်း အားဖြင့်။ ၁၅ ခုသောတရားတို့သည်နာမ်ရုပ်တို့မည်ကုန်၏။ ။ ကာမ ဘုံ၌ဖြစ်ကြကုန်သော။ ဥပပါတ်သံသေဒဇ။ သဘာဝကအာယ တနပြည့်စုံကုန်သော သတ္တဝါတို့အားဖြစ်ဆဲသော ပဋိသန္ဓေခဏ၌ဖြစ်ကြကုန်သော နာမ်ရုပ်တရားတို့သည်ကား လွန်သော အပိုင်းအခြားအားဖြင့်။ ။ စက္ခုဒသက။ ၁၀။ သောတဒသက။ ၁၀။ ဗာနဒသက။ ၁၀။ ဇိဝှိဒသက။ ၁၀။ ကာယဒသက။ ၁၀။ ဘာဝဒသက။ ၁၀။ ဝတ္ထုဒသက။ ၁၀။ ကမ္မဇကလာပ် ၇ စည်း၊ ရုပ်ပေါင်း ၇၀ နာမက္ခန္ဓာ ၃ ခုနှင့်တကွ။ ၇၃ ခုသောတရားတို့ သည်။ ဝိညာဏ်ကြောင့်ဖြစ်သော နာမ်ရုပ်တို့မည်ကုန်၏။ အဂ ဟိတဂဟဏနည်းအားဖြင့်ကား။ ၁၉ ခုသော တရားတို့သည် ဝိညာဏ်ကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော နာမ်ရုပ်တို့မည်ကုန်၏။ ထိုထို သန္တတိသိသမျှသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်ရုပ်တို့၏ ယုတ်လျော့ ခြင်းတို့ကို ဤသို့မှတ်အပ်ကုန်၏။ ။ အာပါယိက သံသေဒဇ ပုဂ္ဂိုလ်၌။ စက္ခုချိုသူမှာကြွင်း ကမ္မဇကလာပ် ၆ စည်း။ သော တချိုသည်မှာလည်း ကြွင်း ၆ စည်း။ ဗာနချိုသူမှာလည်း ၆ စည်း။ ဘာဝ ချိုသူမှာလည်း ၆ စည်း။ ဤသို့ ၆ စည်းစီ သာရ ၏။ ။ ပုဂ္ဂိုလ် ၄ မျိုး။ ။ စက္ခုသောတနှစ်ပါးချိုသူမှာ ၅ စည်း။ စက္ခုဗာနချိုသူမှာလည်း ၅စည်း။ စက္ခုဘာဝချိုသူမှာလည်း ၅ စည်း။ သောတဗာနချိုသူမှာလည်း ၅စည်း။ သောတဘာဝ ချိုသူမှာလည်း ၅ စည်း။ ဗာနဘာဝချိုသူမှာလည်း ၅ စည်း။

ဤသို့ ၅ စည်းစီသာရ၏။ ။ပုဂ္ဂိုလ် ၆ မျိုး။ ။စက္ခုသောတ
 ဃာနချိုသူမှာ ၄ စည်း။ စက္ခုသောတဘာဝချိုသူမှာလည်း ၄
 စည်း။ စက္ခုဃာနဘာဝချိုသူမှာလည်း ၄ စည်း။ သောတဃာန
 ဘာဝ ချိုသူမှာလည်း ၄ စည်း။ ဤသို့ ၄ စည်းစီသာရ၏။ ။
 ၄ မျိုး။ ။စက္ခုသောတဃာနဘာဝချိုသူမှာကား ၃ စည်းသာ
 ရ၏။ ။အာပါယိကသံသေဒဇပုဂ္ဂိုလ်ပြီး၏။ ။

အာပါယိကဩပပါတိကပုဂ္ဂိုလ်၌ကား။ ။အဃာနကော
 ဩပပါတိကောနတ္ထိ။ ဟူသောယမိက်အဋ္ဌကထာ။ ။ဒုဂ္ဂတိယံ
 ပနစက္ခု သောတဘာဝါလာဘော နိန္ဒိတိဝသေန။ ဃာနာလာ
 ဘော သံသေဒဇာ နမေဝဝသေန။ နဩပပါတိက ဝသေနာတိ
 ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ ဟူသောဋီကာကျော်ပါဌ်တို့နှင့်အညီ။ ။စက္ခုသောတ
 ဘာဝတချစ်သိချိုသေ။ အာပါယိကဩပပါတိကသတ္တဝါမှာ
 ၆ စည်းစီသာရ၏။ ။ ၃ မျိုး။ ။ဒုက၌ကား။ စက္ခုသောတချို
 သူမှာ ၅ စည်း။ စက္ခုဘာဝချိုသူမှာ ၅ စည်း။ သောတဘာဝချို
 သူမှာ ၅ စည်း။ ဤသို့ ၅ စည်းစီသာရ၏။ ။ ၃ မျိုး။ ။ကြွင်းမ
 ချိုကောင်း။ ။တိက၌ကား။ စက္ခုသောတဘာဝချိုသူမှာ။ ၄
 စည်းသာရ၏။ ။ကြွင်းမချိုကောင်း။ ။သုဂတိအဟိတ်သံသေ
 ဒဇပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာလည်းဤနည်းအတိုင်းပင်မှတ်လေ။

သုဂတိဩပပါတိကပုဂ္ဂိုလ်၌ကား။ ။သုဂတိယံမဟာနူ
 ဘာဝေန ကမ္မနာ နိဗ္ဗတ္တမာနာနံ ဩပပါတိကာနံ ဣန္ဒြိယဝေ
 ကဏ္ဍာယောဂတော။ စက္ခုသောတဃာနာလာဘောသံသေဒ
 ဇာနံ။ ဘာဝါလာဘော ပထမကပ္ပိကဩပပါတိကာနံဝသေနာ
 တိ။ ဟူသော၎င်းဋီကာပါဌ်နှင့်အညီ။ ။သုဂတိဘုံ၌။ ကမ္ဘာဦးအ
 ခါဥပပါတ် သတ္တဝါတို့မှာသာလျှင်။ ဘာဝဒသက ကလာပ်တ
 စည်းချို၏။ ဤမှတစ်ပါးအာယတနပြည့်စုံသော သုဂတိဥပပါတ်
 ချည်းမှတ်။ အာယတနပြည့်စုံသည်ဟူရာ၌လည်း။ သဒ္ဓုကြည်
 သောအာယတနတဆွဲတစ်ပါးကိုယူ။ အဂဟိတဂဟဏနည်းအား
 ဖြင့်လည်း။ ကောက်ယူစွဲထုတ်စစ်ရတ်ဖော် ပြလေ။ ။

အရူပဗြဟ္မာတို့မှာကား။ ရုပ်မရှိနာမက္ခန္ဓာသုံးပါးအပေါင်း
သည်သာလျှင်ဝိညာဏ်ကြောင့်ဖြစ်သောနာမ်မည်၏။

အသညသတ်ဗြဟ္မာတို့ကား။ ဇိဝိတနဝကကလာပ်နှင့်ပဋိ
သန္ဓေနေသောကြောင့်။ ၎င်းနဝကကလာပ်သည်သာလျှင်။ ကမ္မ
ဝိညာဏ်ကြောင့်ဖြစ်သောရုပ်မည်၏။ ။သန္ဓေအခါ၌ဖြစ်သော
ရုပ်နာမ်စုကားပြီး၏။ ။

၂၈။ ပဝတ္တိအခါ၌ဖြစ်သောရုပ်တရားစုတို့ကိုပြခြင်း။

ပဝတ္တိ အခါ၌ကား။ ဣန္ဒြေနှင့် ပြည့်စုံသော ဂဟ္တသေယျက
ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ကာလအားလျော်စွာ ဖြစ်ကြကုန်သော ရုပ်တို့
သည်ကား။ ။စက္ခုဒသက။ ၁၀ ။သောတဒသက။ ၁၀။ ဃာန
ဒသက။ ၁၀။ ဇိဝှိဒသက။ ၁၀။ ပေါင်း ၄၀ သောကမ္မစရုပ်တို့
သည်။ မိမိတို့ဖြစ်သင့်ဖြစ်ထိုက်သော ကာလအားလျော်စွာအ
မှတ်မရှိသောစိတ္တက္ခဏတိုင်းဖြစ်ကြကုန်၏။ ။

စိတ္တဇကလာပ်ခြောက်စည်းတို့တွင်။ သုဒ္ဓဋ္ဌကကလာပ်သည်
ပဋိသန္ဓေနောင် ပထမဘဝင်၏။ ဥပါဒ်ဇကကစ၍ဖြစ်၏။ ကြွင်း
ကုန်သော စိတ္တဇကလာပ်တို့သည်။ မိမိတို့ဖြစ်သင့် ဖြစ်ထိုက်
သောကာလအားလျော်စွာ စိတ်၏ ဥပါဒ်ဇကကသိစ၍ဖြစ်ကြ
ကုန်၏။ ပဋိသန္ဓေစိတ်သည်ကား။ ကမ်းပါးစောင်း၌ တည်ရပ်
လိမ့်ကျသောသူသည်။ မိမိတည်ရာကမ်းပါးစောင်းကိုယ်ကပင်
အားနည်းခဲ့ရကားမိမိလည်း အားနည်းခြင်းကြောင့်။ မည်သည့်
ကိစ္စအထောက်အပံ့ကိုမပြုမဖြစ်စေနိုင်သကဲ့သို့။ ထို့အတူပဋိ
သန္ဓေစိတ်၏မှီရာဝတ္ထုကိုယ်ကအားနည်းသည့်၏ အဖြစ်ကြောင့်
ပဋိသန္ဓေစိတ်လည်းအားနည်းရကား။ မည်သည့်ရုပ်တစုံတခု
ကိုမျှမဖြစ်စေနိုင်။ ထို့ကြောင့်ပဋိသန္ဓေနောင်ပထမဘဝင်ကစ
၍စိတ်၏ဥပါဒ်တိုင်းဥပါဒ်တိုင်း။ စိတ္တဒုဿန္ဓက။ ကလာပ်သည်
ဖြစ်၏။

ဥတုဇကလသပ်လေးစည်းတို့တွင်လည်း။ သုဒ္ဓဋ္ဌကကလသပ်
သည့်ပဒိုသန္ဓေစိတ်၏ဦးဇာယှစ၍ဖြစ်၏။ ကြွင်းကျန်သောဥတုဇ
ကလသပ်တို့သည်။ မိမိတို့ဖြစ်သင့်ဖြစ်ထိုက်သော ကာလအား
လျော်စွာဖြစ်ကြကုန်၏။

အာဟာရဇကလသပ် နှစ်စည်းတို့တွင် သုဒ္ဓန္ဓကကလသပ်
သည်။ ။ဩဇာဖရဏမုပါဒါယာတိ ဂဟ္တသေယျကဿမာ
တုအဇ္ဈောဟဋ္ဌါဟာရတော။ သံသေဒဇောပပါတိကာနန္ဓမုခ
ဂတသေမှာဒိတော ဩဇာယရသဟာရ ဇာနိသရေနသရီရေ
ဖရဏကာလတောပဋ္ဌါယ။စသောဋီကာကျော်ပါဌ်။ ။မာတ
ရာအဇ္ဈောဟရိတာဟာရေန အနုဂတေ သရီရေစသောဝိသုဒ္ဓိ
မဂ်အဋ္ဌကထာပါဌ်။ ။ယဉ္ဇဿဘုဉ္ဇတိမာတာ စသောသဂါ
ထာဂဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်။၎င်းအဖွင့်အဋ္ဌကထာပါဌ်တို့နှင့်အညီ
အမိစားသောက် မျှီချအပ်သော။ ဩဇာအာဟာရ ရသရည်
သည်။ တသတ္တာဟ။နှစ်သတ္တာဟသို့ ရောက်သဖြင့် သူငယ်၏
ကိုယ်၌ပျံ့နှံ့သောအခါ၌၎င်း။ ပဋိသန္ဓေနေသောသူငယ်၏ ဝမ်း
ထင်ရှားသော အခါသူငယ်၏ ချက်မှကြာရိုးကဲ့သို့အပေါက်အ
ခေါင်းအကြီးအငယ်ရှိသောချက်ကြီးချက်တံသည်အမိဝမ်းလွှာ
အစာသစ်အိမ်၌ ကပ်စွဲငြိတွယ်လျက်။ ၎င်းချက်ကြီး ချက်တံ၏
အခေါင်းအပေါက်ဖြင့်။ အမိစားသောက်မျှီ ချအပ်သောဩဇာ
သည်။ ရသဟရဇာကြောသို့ အစည်လျှောက်၍သူငယ်ကိုယ်၌
ပျံ့နှံ့သောအခါ။ဝါ။ ရောက်သောအခါ၌ဖြစ်၏။ ။သံသေဒဇ
ဥပပါတ်တို့အားကား။အလုံးစုံတို့၏ရှေးဦးစွာ။မိမိခံတွင်း၌တည်
ရှိသော တံတွေးသလိပ်ကိုမျှီသောအခါ။ ၎င်းမျှီအပ်သော တံ
တွေးသလိပ်စသည်တို့မှ။ဩဇာ၏ရသဟရဇာကြောကိုအစဉ်
လျှောက်၍ပျံ့နှံ့သောအခါမှစ၍ဖြစ်၏။ ။ကဗဠိကာရာဟာရော
တာဝမုခေထပိတမတ္တောယေဝအဋ္ဌရူပါနိသမုဋ္ဌာပေတိ ဒန္တဝိ
ရုဏ္ဏိတံပန အဇ္ဈောဟဇယမာနံ ဇေကကသိတ္ထံ အဋ္ဌအဋ္ဌရူပါနိ
သမုဋ္ဌာပေတိယေဝ။ ။ဟူ၍သာရတ္ထပကာသနီအဋ္ဌကထာစ

သည်တို့၌ မိန့်ဆိုတော်မူသောကြောင့်။ ၎င်းပဝတ္တိအခါ၌ ပင်။
ခံတွင်း၌ ထည့်ထားကာမျှဖြစ်သော ကဗဠိကာရာဟာရသည်။
ရှစ်ပါးသောရုပ်တို့ကိုဖြစ်စေနိုင်၏။ သွားတို့ဖြင့်ညက်အောင်ဝါး
၍မျှအပ်သော ထမင်းစိတလုံးတလုံးသည်။ ရှစ်ပါးရှစ်ပါးသော
ရုပ်တို့ကိုဖြစ်စေနိုင်သည်သာတည်း။ ။ အာဟာရသည်။ ရုပ်
ဖြစ်သောကြောင့်။ မိမိဦးကာလ၌ အာဟာရဇရုပ်တို့ကို ဖြစ်စေ
၏။ ။ ဥတုကိုလည်း ဤနည်းအတိုင်းပင်မှတ်။ ။ ဌိသို့ကျရောက်မှ
အားရှိသည် ဟူလို။ ။ ကြွင်းသော လဟုတာဒိ ကောဒသက
ကလာပ်သည်။ မိမိဖြစ်သင့်ဖြစ်ထိုက်သောကာလ၌ဖြစ်၏။

အသညသတ်ကြည်သော ရူပါဝစရဗြဟ္မာတို့အား ပဝတ္တိ
အခါ၌ရသင့်သောရုပ်တို့ကား။ ။ စိတ္တဇကလာပ် ၆ စည်း။ ဥတု
ဇကလိပ် ၄ စည်း။ ပေါင်း ၁၀။ ဤကလိပ် ၁၀ စည်းတို့ကိုရအပ်
ကုန်၏။ ။ အသညသတ်ဗြဟ္မာတို့အားကား။ ပဝတ္တိအခါ၌။ သဒ္ဓ
နဝကကလာပ်။ သဒ္ဓလဟုတာဒိဒ္ဓါဒသက ကလာပ်ကြည်သော
သုဒ္ဓဋ္ဌကကလာပ်။ လဟုတာဒေကောဒသက ကလာပ်ဟုဆိုအပ်
သောဥတုဇကလာပ် ၂ စည်းတို့ကိုသာရအပ်ကုန်၏။

အရူပလေးဘုံသား ဗြဟ္မာတို့အားကား။ ပဋိသန္ဓေ အခါပ
ဝတ္တိအခါနှစ်ပါးလုံး၌ပင် ရုပ်မရှိ၊ နာမ်ခန္ဓာ သက်သက်သာဖြစ်
သတည်း။

ဂစ္ဆသေယျကသတ္တဝါပဋိသန္ဓေအခါ၌။ ကာယ။ ဘာဝ။ ဝတ္ထု
ဒသကဟူသောကလာပ်သုံးခုတို့သည်။ သန္ဓေစိတ်ဥပါဒ်ကစ၍
ခဏတိုင်း ခဏတိုင်းဖြစ်ကြကုန်၏။ ပဝတ္တိအခါစက္ခုဒသကစ
သောကမ္မဇကလိပ်တို့သည်။ မိမိတို့ဖြစ်သင့်ရာကလိလ၌။ အမှတ်
မရှိသောစိတ္တက္ခဏာနှင့်ပင်ပြိုင်၍ဖြစ်နိုင်ကြကုန်၏။ ။

၂၉။ နာမရူပပုဒ်တို့၏ဝစနတ္ထကိုပြခြင်း။

နမတိတိနာမံ။ ယံဓမ္မဇာတံ။ အကြင်တရားသဘောသည်။

နမတိ။ အာရုံ၌ ညွတ်တတ်၏။ ဣတိ။ ကြောင့်။ တံဓမ္မဇာတံ။ ထိုတရားသဘောသည်။ နာမံ။ နာမ်မည်၏။ ။ ရုပ္ပတိတိရူပံ။ ။ ယံဓမ္မဇာတံ။ အကြင်တရားသဘောသည်။ ရုပ္ပတိ။ အချင်းအပူစသည်တို့ကြောင့် ဖောက်ပြန်တတ်၏။ ဣတိ။ ကြောင့်။ တံဓမ္မဇာတံ။ သည်။ ရူပံ။ ။ ။

စဘုဝေါကာရအရူပလေးဘုံ၌ ပဋိသန္ဓေပဝတ္တိအခါနှစ်ပါးလုံး၌ ဝိညာဏ်ကြောင့် ဖြစ်သော နာမ်သက်သက်။ ပဉ္စဝေါကာရနှစ်ဆဲ့ခြောက်ဘုံ၌။ ပဝတ္တိဖြစ်သော စုံတိစိတ်ပဉ္စဝိညာဏ်ဖြစ်သော အခါ။ ၎င်းစုံတိစိတ် ပဉ္စဝိညာဏ်တို့ကြောင့်။ နာမ်သက်သက်ဖြစ်သည်ကို ၎င်း။ ။ အသညသတ်ဖြစ်သော ဧကဝေါကာရဘုံ၌။ ပဋိသန္ဓေပဝတ္တိအခါနှစ်ပါးလုံး၌ ကမ္မဝိညာဏ်ကြောင့် ဖြစ်သော ရုပ်သက်သက်။ ပဉ္စဝေါကာရဘုံ၌ ပဝတ္တိဖြစ်သော အတိသင်္ခါရကမ္မဝိညာဏ်ကြောင့် ရုပ်သက်သက်ဖြစ်သည်ကို ၎င်း။ ။ ပဉ္စဝေါကာရဘုံ၌ ပဋိသန္ဓေအခါပဝတ္တိအခါနှစ်ပါးလုံးတို့၌ ဝိညာဏ်ကြောင့် ဖြစ်သော နာမ်ရုပ်နှစ်ပါးလုံးကို ၎င်း။ ဤသုံးရပ်ကို ရည်၍။ ။ နာမဉ္စ။ ရူပဉ္စ။ နာမရူပဉ္စ။ နာမရူပံ။ ဟူသော ဧကဒေသသရူပေကသေသတဒ္ဓိတ်ဝိဂြိုဟ်ပြု။ ။

၃၀။ လက္ခဏာရသစသည်တို့ကို ပြခြင်း။

နမနုလက္ခဏံ နာမံ။ သမ္ပယောဂရသံ။ အဝိနိဗ္ဗောဂပစ္စုပ္ပန်နံ။ ဝိညာဏပဒဋ္ဌာန်။ ။ နာမံ။ နာမ်သည်။ နမနုလက္ခဏံ။ အာရုံ၌။ ဝါ။ အာရုံသို့ ညွတ်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ သမ္ပယောဂရသံ။ ဧကုပ္ပါဒသော အားဖြင့် စိတ်၌ ယှဉ်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ အဝိနိဗ္ဗောဂပစ္စုပ္ပန်နံ။ အဘိုးအခြားမိမိချည်းမဖြစ်ခြင်းလျှင် ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ ဝါ။ တလုံးတစည်းတည်း၏ အဖြစ်ဖြင့် ယူအပ်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ ဝိညာဏပဒဋ္ဌာန်။ ဝိညာဏ်လျှင် နိုးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။ ။

ရုပ္ပနုလက္ခဏံ ရူပံ။ ဝိကိရဏရသံ။ အဗျာကတပစ္စုပ္ပန်နံ။

ဝိညာဏပဒဋ္ဌာနံ။ ။ ခူပံ။ ရုပ်သည်။ ရူပနလက္ခဏံ။ ဝိရောဓိ
 ပစ္စည်းတို့ကြောင့် ဖောက်ပြန်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဝိကိရဏရသံ။
 ဖရို ဖရဲကြခြင်း ကိစ္စရှိ၏။ အဗျာကတပစ္စုပဋ္ဌာနံ။ ကုသိုလ်
 အကုသိုလ်အဖြစ်ဖြင့်မဟောအပ်သည်၏အဖြစ်လျှင်ထင်သောအ
 ခြင်းအရာရှိ၏။ ဝါ။ အဗျာကတအဖြစ်ဖြင့်ယူအပ်သော အခြင်း
 အရာရှိ၏။ ဝါ။ အာရုံကိုမယူခြင်းလျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။
 ဝါ။ အနာရမ္မဏအဖြစ်ဖြင့်ယူအပ်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ။ အနာ
 ရမ္မဏပရိယာယောစေတ္ထအဗျာ ကတသဒ္ဓေါ။ ။ ဟူသည်ကို
 ထောက်။ ။ ဝိညာဏပဒဋ္ဌာနံ။ ဝိညာဏ်လျှင်နိုးစွာသော အ
 ကြောင်းရှိ၏။ ။

၃၁။ နာမရူပပစ္စယာ သဠာယတနံဟူသောပုဒ်၌သဠာ
 ယတန၏သရုပ်တရားကိုယ်ကိုပြခြင်း။

နာမံခန္ဓတ္ထယံရူပံ။ ဘူတဝတ္ထာဒိကံမတံ။ ဟူသော အဋ္ဌက
 ထာပါဌ်နှင့်အညီ။ အကြောင်းဖြစ်သောနမ်ရုပ်အရ။ စေတသိက်
 နာမက္ခန္ဓါသုံးပါးကို။ နာမ်ဟူ၍ယူ။ ဘူတရုပ်လေးပါး။ ဝတ္ထုရုပ်
 ခြောက်ပါး။ ဇီဝိတရုပ်တပါး။ အာဟာရရုပ်တပါး။ အားဖြင့်တ
 ဆဲ့နှစ်ပါးသော ရုပ်တို့ကိုရုပ်ဟူ၍ယူ။ ကြွင်းရုပ် တဆဲ့ခြောက်
 ပါးတို့ကိုမယူအပ်။ ။ သဠာယတနအရကား။ ။ စက္ခာယတန။
 စက္ခုပသာဒ ဝ ချ။ သောတာယတနသောတပသာဒ ဝ ချ။ ဗာသ
 နာယတန။ ဗာသနပသာဒ ဝ ချ။ ဇိဝှိယတန။ ဇိဝှိပသာဒ ဝ ချ။ ကာ
 ယာယတန။ ကာယပသာဒ ဝ ချ။ မနာယတန။ စိတ် ၈၉ ချ။ ၎င်း
 ခြောက်ခုတို့သည်။ သဠာယတနမည်၏။

၃၂။ ဝစနတ္ထကိုပြခြင်း။

အာယေတနေါတိတိအာယတနံ။ ။ ယံစက္ခာဒိကံ။ အကြင်စက္ခု

အစရှိသော ခြောက်ပါးသော တရားအပေါင်းသည်။ အာယေ
 စိတ်စေတသိက်တို့ကို။ တနောတိ။ ချဲ့တတ်၏။ ဣတိ။ ကြောင့်။
 တံစက္ခာဒိကံ။ ထိုစက္ခာဒိကံ။ အစရှိသော ခြောက်ပါးသော တရား
 အပေါင်းသည်။ အာယတနံ။ အာယတနမည်၏။ ။ အာယတန
 နယတိတိအာယတနံ။ ။ စ။ တနည်းကား။ ယံ။ အကြင်ခြောက်
 ပါးသောတရားအပေါင်းသည်။ အာယတံ။ ရှည်လျားစွာသော
 သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲကို။ နယတိ။ ဆောင်တတ်၏။ ဣတိ။ ကြောင့်။
 တံ။ ထိုခြောက်ပါးသော တရားအပေါင်းသည်။ အာယတနံ။ မည်
 ၏။ ။ အာယေစိတ္တစေတသိကေတနောတိ။ အာယတံသံသာရ
 ဝနိဉ္စနယတိတိအာယတနံ။ ။ ဟူသော ဒီပနိဒ္ဓိကာစသည်ကို
 ထောက်။ ။ ဆအာယတနာနိသဠာယတနံ။ ။ ဆ။ ခြောက်ပါး
 ကုန်သော။ အာယတနာနိ။ အာယတနတို့တည်း။ သဠာယတနံ။
 ခြောက်ပါးသော အာယတန။ ။ အရူပေနာမမေဝ ပစ္စယော
 တဉ္စဆဋ္ဌါယနဿေဝ။ စသေဝါပါဌ်နှင့်အညီ။ အရူပလေးဘုံနှင့်နာမ်
 သက်သက်သည် သာလျှင်။ ဆဋ္ဌဖြစ်သော မနာယတန အား
 ကျေးဇူးပြုရကား။ ။ ဆဋ္ဌာယတနဉ္စ။ သဠာယတနဉ္စ။ သဠာယ
 တနံ။ ဟူ၍အတ္ထ ကေဒေသသရူပေကသေသပြု။ ။ ဆဋ္ဌာယ
 တနဉ္စ။ ခြောက်ခုခြောက်သေဝါမနာယတနလည်း။ သဠာယတနဉ္စ။
 ခြောက်ခုသေဝါအာယတနလည်း။ သဠာယတနံ။ ခြောက်ခုခြောက်
 သော မနာယတန။ ခြောက်ခုသော အာယတန။ ။ သဒ္ဓသရူပ။
 အတ္ထ သရူပ။ သဒ္ဓတ္ထသရူပအားဖြင့် သရူပသုံးမျိုး ကိုလည်း
 မှတ်။ ။ ဆက်လိုက်ဦးအံ့။ အာယတနဉ္စနယတိဟု ဆိုခဲ့ပြီးသော
 ဝစနတ္ထသည်။ မနာယတနနှင့်အတွင်းဝင်သေဝါ။ လောကုတ္တရာစိတ်
 ရှစ်ခုနှင့်။ မသင့်မလျော် မတော် မလျောက်ပတ်တကား ဟူမူ။
 အထင်ရဋ္ဌိအားဖြင့် နိစ္ဆန္ဒရာဂဖြစ်သော ဘုရားရဟန္တာပစ္စေက
 ဗုဒ္ဓါတို့ကိုလည်း သတ္တဝါဟူ၍ပင် ဆိုရဦးမည်ဟူ၍ မူလဒီကာ
 ဆရာ မိန့်မှာသကဲ့သို့၎င်း။ ။ လောကုတ္တ ရာပန ရဋ္ဌိဝသေနက
 ထိတာ။ ဟူ၍သာရတ္ထပကာသနီအဋ္ဌကထာ စသည် ကို၎င်း

ထောက်ရှု၍။ ရုဇ္ဈိအားဖြင့်လောကုတ္တရာ စိတ်ရှစ်ခုတို့ကိုလည်း အာယတန ဖွဲ့သင့်သည့်အတိုင်း ကောက်ယူထည့်သွင်း လိုက်သည်။ ။မနိန္ဒြိယံဧကေနခန္ဓေနကောယတနေသတ္တဟိဓာတု ဟိသင်္ဂဟိတံ။ ဟူ၍ ဓာတုကထာ ပါဠိတော်၌ ဟောတော်မူသည်။ ။ဤပါဠိတော်၌စိတ် ၈၉ ကိုမနာယတနကောက်။ ။ မနုဇ္ဈာဝုသောပဋိစ္စဓမ္မေ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိမနောဝိညာဏံ။အစရှိသော မရပိဏ္ဍိကသုတ်။ သံယုတ်ပါဠိတော်စသည်တို့၌ကား။ ။မန အရကို။ဘဝင်စိတ် ၁၉ ခုကိုကောက်ယူရမည်။ မနအရဘဝင် စိတ် ၁၉ ခုကိုကောက်ယူလျှင်မနောဝိညာဏ်အရ။မနောဒွါရာ ဝဇ္ဇန်းနှင့် ဇောကိုကောက်ယူရမည်။ မနောဝိညာဏ်အရဇော စိတ်ကိုကောက်ယူပြန်လျှင်လည်း။ မနအရမနောဒွါရာဝဇ္ဇန်းနှင့် ဘဝင်စိတ်။ ၁၉ ခုကိုကောက် ယူရမည်ဟူ၍။ ၎င်းအဋ္ဌကထာ တို့၌ ဆိုသောကြောင့်။ ဤမရပိဏ္ဍိကပရိယာယနည်းအားဖြင့်မ နောဒွါရာဝဇ္ဇန်းနှင့်ဘဝင်စိတ် ၁၉ ခုတို့ကိုမနာယတနဟုကောက် ယူသင့်၏။သို့သော်လည်း။ နာမက္ခန္ဓာသုံးပါးတို့သည်။ ၎င်းတို့ အားသာ ကျေးဇူးပြုသည်မဟုတ်သေး။ အလုံးစုံသော စိတ်တို့ အားကျေးဇူးပြုရကား။အလုံးစုံသောစိတ် ၈၉ ခုတို့ကိုကောက် ယူလေ။ ။တနည်းလည်း။ လောကုတ္တရာတရားတို့ကိုဝန့်က ထာ အရာ၌။မထည့်မသွင်းမကောက်မယူအပ်ဟူ၍ အဋ္ဌကထာ တို့၌မိန့်ဆိုအပ်သောစကားနှင့်အညီ။ လောကီစိတ်ကောသိတိ ၈၁ ခုသည်မနာယတနမည်၏ဟုကောက်ယူလေ။ ။

၃၃။ လက္ခဏာရသစသည်တို့ကိုပြခြင်း။

အာယတနလက္ခဏံသဋ္ဌာယတနံ။ဒဿနာဒိရသံ။ ဝတ္ထုဒွါရ ဘာဝပစ္စုပ္ပန်။နာမရူပပဒဋ္ဌာနံ။ ။သဋ္ဌာယတနံ။အာယတန ခြောက်ပါးသည်။ အာယတနလက္ခဏံ။ ရှည်လျားစွာသံသရာ ဝဋ်ဆင်းရဲကိုခွဲခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ဝါ။ ထိခိုက်ခြင်းလက္ခဏာရှိ

၏။ဝါ။ အာယမည်သော စိတ်စေတသိက်တရားတို့ကို ခွဲခြင်း
လက္ခဏာရှိ၏။ ။ရှေ့ကား ဆရာတို့အနက်။ နောက်နှစ်နက်
ကား။ ။အာယတနလက္ခဏာ နှစ်ခုလက္ခဏာ။အာယာနံတနန
လက္ခဏံဝါ။ ဟူသောမဟာဋီကာ၊ မူလဋီကာတို့ဖွင့်ပြသောအ
နက်။ ။ဒဿနာဒိရသံ။မြင်ခြင်းစသောကိစ္စရှိ၏။ဝါ။မြင်ခြင်း။
ကြားခြင်း။အနံကိုယူခြင်း။ လျက်ခြင်း။တွေ့ခြင်း။ သိခြင်းကိစ္စရှိ
၏။ ။စက္ခာဒိပဉ္စကာယတန၊ မှာ။ ဌာနံ။ ဗလူပစာရဟုမှတ်။မ
နာယတနမှာမူချပင်။ ။ဒဿနဿယထာသကံဝိသယဂဟ
ဏဿကာရဏတောဒဿနရသံ။ ။မဟာဋီကာကိုမျှော်။ ။
ဒဿနာဒိနံကိရဏဘာဝတောဒဿနာဒိရသတာ။ ။မူလဋီ
ကာကိုလည်းရှု။ ။ဝတ္ထုဒ္ဓါရဘာဝပစ္စုပဌာနံ။ ဝတ္ထုဒ္ဓါရအ
ဖြစ်လျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ဝါ။ ဝတ္ထုဒ္ဓါရအဖြစ်ဖြင့်ယူ
အပ်သောအခြင်းအရာရှိ၏။နာမရူပပဒဋ္ဌာနံ။ နာမ်ရုပ်လျှင်နိုးစွာ
သောအကြောင်းရှိ၏။ ။

၃၄။ ပစ္စုပဌာနံကိုဆိုရာ၌။ ။ဝတ္ထုဒ္ဓါရဘာဝပစ္စုပဌာ
နံယထာရဟံ ဝိညာဏမနောဝိညာဏ ဓါတုနန္တိအဓိပ္ပါယော။
ဝတ္ထုဂ္ဂဟဏံစေတ္တစက္ခာဒိပဉ္စကာပေက္ခံ။ ဟုမဟာဋီကာဖွင့်
ဆိုတော်မူသည်။ ။ဝိညာဏမနောဝိညာဏဓါတုနံ။ပဉ္စဝိညာဏ
ဓါတ်မနောဝိညာဏဓါတ်တို့၏။ ယထာရဟံ။ ဝတ္ထုဒ္ဓါရအလိုက်
ထိုက်သည်အားလျော်စွာ။ ဝတ္ထုဒ္ဓါရဘာဝပစ္စုပဌာနံ။ ဝတ္ထုအ
ဖြစ်၊ဒ္ဓါရအဖြစ်လျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ဝါ။အဖြစ်ဖြင့်ယူ
အပ်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ဣတိအယံအဓိပ္ပါယော။ ဤကားအဋ္ဌ
ကထာဆရာမြတ်၏အလိုတော်။ ။ဤပစ္စုပဌာနံဟူသောပုဒ်
၌။ဥပသဒ္ဓါသည်။ ဂံယာကာရတ္ထ၌ဖြစ်၏ဟုသဒ္ဓါနိတိ၌မိန့်တော်
မူ၏။ ။စ။ဆိုဘွယ်အထူးကိုကျူးရင့်လိုက်ဦးအံ့။ဧတ္ထ။ဤဝတ္ထု
ဒ္ဓါရနှစ်ပါးတို့တွင်။ဝတ္ထုဂ္ဂဟဏံ။ဝတ္ထုသဒ္ဓါသည်။ စက္ခာဒိပဉ္စ
ကာပေက္ခံ။စက္ခာဒိပဉ္စကာပေက္ခံဝေ။ စက္ခုစသောအာယတ
နငါးပါးကိုသာဝံ့၏။နဆဋ္ဌာပေက္ခံ။ ဆဋ္ဌဖြစ်သောမနာယတန

ကိုမင်း။ ။သွန်လိုက်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ပစ္ဆိမညာဏဝါတ်တို့
 သည်။ စက္ခာဒိပဉ္စကာယတနဝတ္ထုဒ္ဓါရတို့၌သာ။ ယထာရဟ
 ဖြစ်ကြကုန်၏။ မနောဝိညာဏဝါတ်သည်ကား။ ဒ္ဓါရဖြစ်သော
 ဘဝင်စိတ်တဆဲ့ကိုးခု၌ဖြစ်၏။ ဝတ္ထုသဒ္ဓါကိုစက္ခာဒိပဉ္စကာယ
 တနကိုသာဝံ့၍ဆိုအပ်၏။ မနာယတနကိုဝံ့၍မဆို။ ဒ္ဓါရသဒ္ဓါကို
 ကား။ စက္ခာဒိပဉ္စကာယတန။ မနာယတနနှစ်ပါးလုံးကို ဝံ့၍ဆို
 အပ်၏။ ။ဤကားအဓိပ္ပါယ်။ ။မနောဝိညာဏဝါတ်သည်။
 ဘဝင်စိတ် ၁၉ခုဟုဆိုအပ်သောမနောဒ္ဓါရ၌ဖြစ်သောကြောင့်။
 ဤအလိုအားဖြင့်။ဘဝင်စိတ် ၁၉ ခုသည်မနာယတနမည်၏ဟု
 ကေဝံယုလျှင်ဤအရာ၌ သင့်မြတ်သကဲ့သို့ရှိ၏။ ဝစနတ္ထနှင့်၎င်း။
 မရပိဏ္ဍိကသုတ်အဋ္ဌကထာစသည်တို့နှင့်၎င်း ညီညွတ်၏။ သို့
 သော်လည်း။ နာမရူပဟူသောအကြောင်းကိုထောက်ထား၍မ
 ကောက်ယူအပ်။ ။ဤကားအဆုံးအဖြတ်။ ။

၃၅။ သဠာယတနပစ္စယာဖဿောဟူသော ပုဒ်၌
 ဖဿ၏သရုပ်တရားကိုယ်ကိုပြခြင်း။

ဤ၌လည်း။အကြောင်းဖြစ်သောသဠာယတနအရ။စတုဝေါ
 ကာရအရူပလေးဘုံ၌ဖဿအားကျေးဇူးပြုသော သဠာယတန။
 ၎င်းဘုံမှတစ်ပါး ပစ္ဆိမဝေါကာရဘုံ၌ ဖဿအားကျေးဇူးပြုသော
 စက္ခဝေါသော အတ္တတ္တိကာယတန။ ဟုတ်ဟုတ်ညားညားသော
 ဖဿအား ကျေးဇူးပြုသောရူပါရုံစသော ဗဟိဒ္ဓသဠာယတန။
 ဤသုံးပါးကိုယူ။၎င်းသုံးပါးကိုရည်၍။ ။သဠာယတနဉ္စ။သ
 ဠာယတနဉ္စ။ သဠာယတနံ။ ဟု သဒ္ဓါသရူပကသေသပြု။ ၎င်း
 နောက်မှသဠာယတနဉ္စ။သဠာယတနဉ္စ။ သဠာယတနံ။ဟုအတ္ထ
 ကေဒေသသရူပကသေသပြု။ ။

စက္ခဝေါသဗ္ဗဿ။စက္ခဝေါညာဏ်ဒွေ၌၊ ယှဉ်သောဖဿစေတ
 သိက် ၂ ခု။သောတသဗ္ဗဿ။သောတဝိညာဏ်ဒွေ၌ယှဉ်သော

ဖဿစေတသိက် ၂ ခု။ဃာနသမ္ပဿ။ဃာနဝိညာဏ်နွေ၌ယှဉ်
 သောဖဿစေတသိက် ၂ ခု။ဇိဝှိသမ္ပဿ။ဇိဝှိဝိညာဏ်နွေ၌
 ယှဉ်သော ဖဿစေတသိက် ၂ ခု။ကာယ သမ္ပဿ။ ကာယ
 ဝိညာဏ်နွေ၌ယှဉ်သောဖဿစေတသိက် ၂ ခု။မနောသမ္ပဿ။
 နွေပဉ္စဝိညာဏ် ၁၀ မှကြွင်းကျန်သော။လောကီဝိပါက် ၂၂ ခု၌
 ယှဉ်သောဖဿစေတသိက် ၂၂ ခု။ဤဖဿအပေါင်းသည်ပင်
 ဖဿမည်၏။ ။ပေါင်း ၃၂ ခု။

၃၆။ ဖဿအပြားကား။သံယုတ်ပါဠိတော်။ အဘိဓမ္မာဝိ
 ဘင်းပါဠိတော်စသည်တို့၌။ ။ကတမေါစဘိက္ခဝေဖဿော။
 ဆယိမေဘိက္ခဝေ ဖဿကာယာ။ စက္ခုသမ္ပဿော။ သောတ
 သမ္ပဿော။ ဃာန သမ္ပဿော။ ဇိဝှိ သမ္ပဿော။ ကာယ
 သမ္ပဿော။မနောသမ္ပဿော။ အယံဝုတ္တတိဘိက္ခဝေဖဿော။
 ဟူ၍သာမညလက်ဝါးကြီးအုပ်အားဖြင့် ခြောက်ပါးဟောတော်
 မူသည်ကို။အဋ္ဌကထာဆရာ ဇိကာဆရာမြတ်တို့သည်အကျယ်
 ချဲ့တော်မူ၍။သုံးဆွဲနှစ်ပါးသောဖဿအပြားကိုခွဲခြမ်း၍ပြတော်
 မူကြကုန်၏။ ။စိတ္တေနသမေုန္တိသေဟူ၍ပင်ဆိုသော်လည်း။ဤ
 အရာ၌ပစ္စယုပ္ပန် အကျိုးတရားဖြစ်၍။ အကျိုးဖြစ်သောလောကီ
 ဝိပါက်ဗတ္တိံသ ၃၂ ပါး၌ ယှဉ်သော ဖဿကိုသာဝနီကထာ
 ဖြစ်သည့်အတိုင်းညွှန်းပြကောက်ယူတော်မူအပ်၏ဟူ၍မှတ်။ ။
 သမ္မော။ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာဆရာမြတ်တို့အလို။သုတ္တန္တတာဇနိ
 နည်းအားဖြင့်။၃၂ ပါးကောက်သည်။ ။တနည်းလည်းအဇ္ဈတ္တိ
 ကာယတနခြောက်ပါး။ဗာဟိယာယတနခြောက်ပါးတို့ကိုစွဲ၍။
 ဝိညာဏ်ခြောက်ပါးဖြစ်ရာ၌ပါလာသောဖဿဟူ၍လည်းမှတ်
 အပ်၏။ ဤသို့မရပိဏ္ဍိကသုတ် ဒေသနာတော်နည်းအားဖြင့်၎င်း။
 သံယုတ်ပါဠိတော်ဒုက္ခသုတ် ဒေသနာတော်နည်းအားဖြင့်၎င်း။
 ဘဝင်စိတ်၁၉ ခုမှကြွင်းသော။၇၀ သောစိတ်၌ယှဉ်သောဖဿ
 ၇၀ကိုလည်းကောက်ယူအပ်၏။ ။တနည်းလည်း။သဠာယ
 တနပစ္စယာဖဿေန ယေဓမ္မာဝိပ္ပယုတ္တာ။အစရှိသော ဓါတုက

ထာပါဠိတော်အဘိဓမ္မာဘာဇနိနည်းအားဖြင့်။စိတ် ဂဇချဉ်ယှဉ်
သောဗဿ ဂဇချလုံးကိုကောက်ယူလျှင်။ စိတ္တေနသမမုန့်သေ
အတိုင်းပင်ဖြစ်၏။ ။

အာယတနအများကြောင့် ဗဿတပါးတည်း ဖြစ်သည်ကို
ပြတော်မူလိုသောကြောင့်ဗဿောဟူ၍ ဧကရစ်ဟောတော်မူ
သည်။ဗဿတပါးတည်းဖြစ်ပုံကား။စက္ခုသမ္ပဿတသသည်။
စက္ခာယတန ၁ပါး။ရူပါယတန ၁ပါး။စက္ခုဝိညာဏ်တည်းဟူ
သောမနာယတန ၁ ပါး။ဗဿမှကြွင်းကျန်သော သမ္ပယုတ်စေ
တသိက်တည်းဟူသောဓမ္မာယတန ၁ပါး။ဤလေးပါးသောအာ
ယတနတို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ။သောတ သမ္ပဿတသည်တို့၌
လည်းဤနည်းကိုမှီး။ ။ထိုကြောင့်။စက္ခုစပဋိစ္စရူပေစ။ပ။မ
နုဗ္ဗပဋိစ္စဓမ္မေစဥပ္ပဇ္ဇတိမနောဝိညာဏံ။ တိဏ္ဍိသင်္ဂတိဗဿော
အစရှိသဖြင့် မူလပဏ္ဏာသပါဠိတော် မရပိဏ္ဍိကသုတ်၌ဟော
တော်မူသည်။ ။ဝနီအရာဖြစ်၍အရာအားလျော်စွာသာကောံ
ယူရမည်။

၃၇။ ဗဿ၏ဝစနတ္ထကိုပြခြင်း။

ဗုဿတိတိဗဿော။ ။ယောဓမ္မော။အကြင်တရားသည်။
ဗုဿတိ။ထိတွေ့သောအခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်တတ်၏။ ဣတိ။
ကြောင့်။သောဓမ္မော။ထိုတရားသည်။ဗဿော။ဗဿမည်၏။

၃၈။ ဗဿ၏လက္ခဏာရသစသည်တို့ကိုပြခြင်း။

ဗုဿနုလက္ခဏောဗဿော။သံဃန္နနရသော။ သင်္ဂတိပစ္စုပ
ဋ္ဌာနောသဋ္ဌာယတနပဒဋ္ဌာနော။ ။ဗဿော။ဗဿသည်။ဗုဿ
နုလက္ခဏော။ အာရုံကိုတွေ့ထိခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ သံဃန္နနရ
သော။ချစ်မြတ်နိုးတိုက်ခိုက်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ သင်္ဂတိပစ္စုပဋ္ဌာ

နော။ အဏ္ဏတ္တိကာ၊ ဗဟိဒ္ဓအာယတန၊ ဝိညာဏ်တို့၏ပေါင်းယှဉ်စု
ဝေးခြင်းလျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ဝါ။ ပေါင်းယှဉ်စုဝေး
သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ယူအပ်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ သဠာယတန
ပဒဋ္ဌာနော။ ခြောက်ပါးသောအာယတနတရားလျှင် နီးစွာသော
အကြောင်းရှိ၏။ ။

၃၉။ ဖဿပစ္စယာဝေဒနာဟူသောပုဒ်၌။ ဝေဒနာ၏
သရုပ်တရားကိုယ်ကိုပြခြင်း။

စက္ခုသမ္ပဿဇာဝေဒနာ။ စက္ခုဝိညာဏ်ခွေ၌ယှဉ်သောဝေ
ဒနာစေတသိက် ၂ ခု။ သောတသမ္ပဿဇာဝေဒနာ။ သောတ
ဝိညာဏ်ခွေ၌ယှဉ်သောဝေဒနာစေတသိက် ၂ ခု။ ဗာနသမ္ပဿ
ဇာဝေဒနာ။ ဗာနဝိညာဏ်ခွေ၌ယှဉ်သောဝေဒနာစေတသိက် ၂
ခု။ ဇိဝှိသမ္ပဿဇာဝေဒနာ။ ဇိဝှိဝိညာဏ်ခွေ၌ယှဉ်သောဝေဒ
နာစေတသိက် ၂ ခု။ ကာယသမ္ပဿဇာဝေဒနာ။ ကာယဝိညာဏ်
ခွေ၌ယှဉ်သော ဝေဒနာစေတသိက် ၂ ခု။ မနောသမ္ပဿဇာဝေဒ
နာ။ နွေပဉ္စဝိညာဏ်ဝဏ္ဏကြွင်းသောလောကီဝိပါက်ဗာဝိသ ၂၂
ခု၌ယှဉ်သော။ ဝေဒနာစေတသိက် ၂၂ ခု။ ပေါင်း ၃၂ ခုသောဝေ
ဒနာစေတသိက်တို့ကိုကောက်ယူလေ။ ။ သံယုတ်ပါဠိတော်
အဘိဓမ္မာဝိဘင်းပါဠိတော်စသည်တို့၌။ လက်ဝါးကြီးအုပ် ဖြစ်
ရာခွါရအားဖြင့်။ ခြောက်ပါးပင်ဟောတော်မူသော်လည်း။ အဋ္ဌ
ကထာဆရာဋီကာဆရာမြတ်တို့သည်။ အကျယ်ခွဲတော်မူ၍။ အ
ကျိုးဖြစ်သောလောကီဝိပါက်ဗဟိဒ္ဓိသ ၃၂ ပါး၌ယှဉ်သော ဝေ
ဒနာ ၃၂ ပါးကိုသာပြတော်မူကြကုန်၏။ ။ ဖဿအရာ၌ပြခဲ့
ပြီးသည့်အတိုင်းမှတ်။ ။ ခွါရတောဝေဒနာဝုတ္တော။ စက္ခုသမ္ပဿ
ဇာဒိကာ။ ဆဠေဝတာပဘောဒေန။ ဧကေနနုရုတိမတာ။ ။ ဝေ
ဒနာသုပနေတာသု။ ဣဓဗဟိဒ္ဓိသဝေဒနာ။ ဝိပါကဗိတ္တယုတ္တာဝ။
အဓိပ္ပေတာတိ ဘာသိတာ။ ။ ဝိဘင်းအဋ္ဌကထာ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်

အဋ္ဌကထာစသည်။ ။ခွါရတော။ခွါရအားဖြင့်။စက္ခုသမ္ပဿ
 ဇာဒိကာ။စက္ခုသမ္ပဿအစရှိကုန်သော။ ဆဋ္ဌေဝ။ခြောက်ပါး
 အပြားရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ ဝေဒနာ။ ဝေဒနာတို့ကို။
 ဂုတ္တာ။ ကိုယ်တော်မြတ်ဘုရား ဟောကြားတော် မူအပ်ကုန်၏။
 ပဘေဒေန။သမ္ပယုတ်နည်းအသီးသီးသောအပြားအားဖြင့်။တာ။
 ထိုဝေဒနာတို့ကို။ ဧကုနနုရတိ။တခုယုတ်ကိုးဆယ်။ စိတ်ဝယ်
 ယှဉ်ငြား။ ထိုအလား ကြောင့် တပါးယုတ်ကိုးဆယ် တို့ ဟူ၍။
 မတာ။သိအပ်ကုန်၏။ ။ပန။လိုအပ်သောဝေဒနာကို။ စိတ်ဖြာ
 ခွဲခြား ရေးသားမိန့်ဆိုလိုက်ဦးအံ့။ တောသုဝေဒနာသု။ ထိုတခု
 ယုတ် ကိုးဆယ် သော ဝေဒနာတို့တွင်။ ဝိပါက သမ္ပယုတ္တာဝ။
 လောကီဝိပါက။ဗတ္တိံ သန္တယှဉ်ကြသည်သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော
 ဗတ္တိံ သဝေဒနာ။ သုံးဆွဲနစ်ဖြာဝေဒနာတို့ကို။ ဣဓ။ ဤဗဿပစ္စ
 ယာဝေဒနာနိဒ္ဒေသန္တိ။ အဓိပ္ပေတာ။ အထူးအားဖြင့် လိုလားအပ်
 ကုန်၏။ဣတိ။ဘာသိတာ။ဤသို့သေချာ။ရှေးဆရာတို့မိန့်မှားမြွက်
 ထားဟောကြားအပ်ကုန်၏။ ။ဤကားအဋ္ဌကထာတို့၏ပါဌ်၏
 အနက်။ ။သုတ္တန္တဘာဇနိနည်းပင်။ ။ဓာတုကထာပါဌ်
 တော်အဘိဓမ္မာဘာဇနိနည်းအားဖြင့် ၈၉ ခုကောက်။ ။ဝဏ္ဏ
 ကထာဖြစ်၍လောကီဝေဒနာကိုသာကောက်။ ။

၄၀။ တနည်းလည်း ဝေဒနာအပြားကား။ ။မဇ္ဈိမနိ
 ကာယံဗဟုဝေဒနိယသုတ်။ သံယုတ္တကနိကာယံ အဋ္ဌသတပရိ
 ယာယသုတ်စသည်တို့၌။ ဝေဒနာအပြား ၁၀၈ ပါးလာ၏။ ။
 သရုပ်အကျယ်ကား။ ။ဝေဒနာသည်။ ကိုယ်၌ဖြစ်သောဝေဒ
 နာ။စိတ်၌ဖြစ်သောဝေဒနာအားဖြင့်။ ၂ ပါးအပြားရှိ၏။ ။တ
 နည်းလည်း။ သုခဝေဒနာ။ဒုက္ခဝေဒနာ။အဒုက္ခမသုခဝေဒနာအား
 ဖြင့် ၃ ပါးအပြားရှိ၏။ ။တနည်းလည်း။ သုခိန္ဒြိယ ဝေဒနာ။
 ဒုက္ခိန္ဒြိယဝေဒနာ။ သောမနဿိန္ဒြိယ ဝေဒနာ။ ဒေါမနဿိန္ဒြိယ
 ဝေဒနာ။ဥပေက္ခိန္ဒြိယဝေဒနာအားဖြင့် ၅ ပါးအပြားရှိ၏။ ။တ
 နည်းလည်း။စက္ခုသမ္ပဿဇာဝေဒနာ။ ပ။မနောသမ္ပဿဇာဝေ

ဒနာအားဖြင့် ၆ ပါးအပြားရှိ၏။ ။တနည်းလည်း။ ဣဋ္ဌာရုံ ၆ ပါး
 ဌ်ကျက်စားသော။ သောမနဿဝေဒနာ။ ၆ ပါး။ အနိဋ္ဌာရုံ ၆ ပါး
 ဌ်ကျက်စားသောဒေါမနဿဝေဒနာ။ ၆ ပါး။ ဣဋ္ဌမဏ္ဍိယာရုံ ၆ ပါး
 ဌ်ကျက်စားသောဥပေက္ခာဝေဒနာ။ ၆ ပါး။ ပေါင်းဝေဒနာသည်
 အာရုံအားဖြင့် ၁၀ ပါးဖြစ်၏။ ။တနည်းလည်းဂေဟသီတ
 သောမနဿဝေဒနာ။ ၆ ပါး။ နိက္ခမသီတသောမနဿဝေဒနာ
 ၆ ပါး။ ဂေဟသီတဒေါမနဿဝေဒနာ။ ၆ ပါး။ နိက္ခမသီတဒေါ
 မနဿဝေဒနာ။ ၆ ပါး။ ဂေဟသီတဥပေက္ခာဝေဒနာ။ ၆ ပါး။ နိက္ခ
 မသီတဥပေက္ခာဝေဒနာ။ ၆ ပါး။ အားဖြင့်။ ပေါင်းဝေဒနာ။ ၃၆ ပါး
 ဖြစ်၏။ ။ထို ၃၆ ပါးသောဝေဒနာတို့သည်။ ကာလအားဖြင့်။ အ
 တိတ်၌လည်း ၃၆ ပါး။ အနာဂတ်၌လည်း ၃၆ ပါး။ ပစ္စုပ္ပန်၌လည်း
 ၃၆ ပါးအားဖြင့်ဝေဒနာပေါင်း ၁၀၈ ပါးပြားသတည်း။ ။ဤ
 ကား ၁၀၈ ပါးသောဝေဒနာအပြားကိုမှတ်သားရုံသာအကျဉ်း
 အားဖြင့်သရုပ်မျှကိုပြလိုက်သည်။ အကျယ်အဓိပ္ပါယ်ကိုအလိုရှိ
 မူကား။ ပပဉ္စသုဒ္ဓနီအဋ္ဌကထာ။ သာရတ္ထပကာသနီအဋ္ဌကထာ
 တို့၌ယူလေ။ ။ဝေဒနာ သုံးဖြာ တည်ပြီးခါ။ အာသိကာနှင့်
 ဖြောက်။ ။ဝေဒနာ အပြား။ ရ ၃၅၈ ပါး။ မှတ်သားသို့သံ
 ပေါက်။ ။

ဒွေပါနန္ဒဝေဒနာဝုတ္တာမယာပရိယာယေန။ တိဿောပိဝေဒ
 နာ။ ပ။ ပဉ္စပိဝေဒနာ။ ဆပိဝေဒနာ။ အဋ္ဌာရသပိဝေဒနာ။ ဆတ္ထိံသ
 ပိဝေဒနာ။ အဋ္ဌသတံပိဝေဒနာ ဝုတ္တာမယာပရိယာယေန။ ။
 ပါဠိတော်။ ။အာနန္ဒ။ အာနန္ဒာ။ ပရိယာယေန။ အကြောင်းအား
 ဖြင့်။ ဧဝံ။ နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဝေဒနာ။ ဝေဒနာတို့ကို။
 မယာ။ ငါတုရားသည်။ ဝုတ္တာ။ ဟောကြားမြှောက်ဖော် မိန့်တော်မူ
 အပ်ကုန်၏။ ပ။ အဋ္ဌသတံပိ။ တရ ၃၅၈ ပါး လည်း ဖြစ် ကုန်
 သော။ ဝါ။ ပြားကုန်သော။ ဝေဒနာ။ ဝေဒနာတို့ကို။ ပရိယာယေန။
 အာရုံခြောက်ထွေ။ ဧနိသီတ။ ကာလသုံးပါးအကြောင်းအား
 ဖြင့်။ မယာ။ သင်တို့ဆရာငါတုရားသည်။ ဝုတ္တာ။ ဟောကြားမြှောက်

ဖေၤ မိန့်တော်မူအပ်ကုန်၏။ ။ဤကား ၎င်းပါဠိတော်၏အနက်။ ။ဗဟုဝေဒနိယသုတ်၌။စတသေသပိဝေဒနာဟူ၍ပါဠိရှိ၏။ ဤသို့ရှိသော ပါဠိသည်။ ကျနေသည်ဟူသော အမှတ်ဖြင့် နောက်မှရေးသားထည့်သွင်းသောပါဠိဖြစ်လိမ့်မည်။၎င်းကဲ့သို့ ရှိသောပါဠိသည်။ အဋ္ဌသတပရိယာယသုတ်၌လည်းမရှိ။ ယင်း၏အဋ္ဌကထာတို့၌လည်း။ မဖွင့်ဆို။သို့ကြောင့်၎င်းပါဠိကိုပါဠိပိုဟူ၍သိမှတ်ရမည်။ ။

၄၁။ ဝေဒနာဟူသောပုဒ်၏ဝစနတ္ထကိုပြခြင်း။

ဝေဒယတိတိဝေဒနာ။ ။ယာဓမ္မဇာတိ။ အကြင်တရားသဘောသည်။ဝေဒယတိ။အာရုံ၏အရသာကိုခံစားတတ်၏။ဣတိ။ကြောင့်။ သာဓမ္မဇာတိ။ ထိုတရားသဘောသည်။ဝေဒနာ။ဝေဒနာမည်၏။ ။

၄၂။ လက္ခဏာရသစသည်တို့ကိုပြခြင်း။

အနုဘဝနလက္ခဏာဝေဒနာ။ ပိသယရသ သမ္ဘောဂရသာ။ သုခဒုက္ခပစ္စုပ္ပန်နာ။ ဖဿပဒဋ္ဌာနာ။ ။ဝေဒနာ။ဝေဒနာသည်။ အနုဘဝနလက္ခဏာ။ ခံစားခြင်း လက္ခဏာရှိ၏။ ပိသယ ရသ သမ္ဘောဂရသာ။ အာရုံ၏အရသာကို သုံးဆောင်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ သုခဒုက္ခပစ္စုပ္ပန်နာ။ ချမ်းသာဆင်းရဲလျှင်ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ ဝါ။ ချမ်းသာဆင်းရဲ၏အဖြစ်ဖြင့်ယူအပ်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ဖဿပဒဋ္ဌာနာ။ ဖဿလျှင် နီးစွာသော အကြောင်းရှိ၏။ ။သုခဒုက္ခပစ္စုပ္ပန်နာဟူရာ၌။ ဥပေက္ခာဝေဒနာလည်းရှိပါလျက်။သုခဒုက္ခကိုသာတိုက်ရိုက်ဆိုလေသည်ကား။အကုသလပိပါက်ဥပေက္ခာကိုအနိဋ္ဌဖြစ်သောကြောင့်။ ဒုက္ခဖြင့်။ ဝါ။ ၌။ ထည့်သွင်းသဖြ့် ဟ်တော်မူသည်။ကုသလပိပါက်ဥပေက္ခာဝေ

ဒနာကို။ ဣဋ္ဌ ဖြစ်သောကြောင့်။ သု ခဖြင့်။ ဝါ။ ခွံ။ ထည့်သွင်း
သပြိုဟ်တော်မူသည်။ ထိုကြောင့်။ သုခဒုက္ခပစ္စုပ္ပန်နာ ဟူ၍
အဋ္ဌကထာဆရာမိန့်တော်မူသည်ဟူ၍မှတ်။ ။အကုသလဝိ
ပါကုပေက္ခာယအနိဋ္ဌဘာဝတောဒုက္ခေန။ ဣတရာယဣဋ္ဌဘာဝ
တောသုခေနသင်္ဂဟိတတ္တာသုခဒုက္ခပစ္စုပ္ပန်နာတိဝုတ္တံ။ ။မူ
လဒိကာ။ မဟာဒိကာ။ ။အကုသလဝိပါကုပေက္ခာယ။ အ
ကုသိုလ်၏ အကျိုးဖြစ်သော ဥပေက္ခာ၏။ အနိဋ္ဌဘာဝတော။ အ
နိဋ္ဌ၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ။ မလိုမမက်မနှစ်သက်အပ်သည်၏အဖြစ်
ကြောင့်။ ဒုက္ခေန။ ဒုက္ခဖြင့်။ ဝါ။ ခွံ။ ဣတရာယ။ ကုသိုလ်၏အကျိုး
ဖြစ်သောဥပေက္ခာ၏။ ဣဋ္ဌဘာဝတော။ ဣဋ္ဌ၏ အဖြစ်ကြောင့်။
ဝါ။ လိုလားစုံမက်နှစ်သက်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သုခေန။
သုခဖြင့်။ ဝါ။ ခွံ။ သင်္ဂဟိတတ္တာ။ သပြိုဟ်အပ်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်။ ဝါ။ ကောင်းစွာယူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ။ အ
ကျဉ်းချုံး၍ယူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ။ ပေါင်း၍ယူအပ်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သုခဒုက္ခပစ္စုပ္ပန်နာတိ။ သုခဒုက္ခပစ္စု
ပ္ပန်နာဟူ၍။ ဝုတ္တံ။ အဋ္ဌကထာဆရာမိန့်မှာတော်မူအပ်၏။
၎င်းဒိကာတို့၏ပါဌ်၏အနက်။ ။

၄၃။ ဝေဒနာပစ္စယာတဏှာဟူသောပုဒ်၌တဏှာ၏သ
ရုပ်တရားကိုယ်ကိုပြခြင်း။

ဤ၌လည်းဝေဒနာအရ။ ဝိပါကဝေဒနာကိုသာယူလေ။ ။
မင်းပုဏ္ဏားသူဌေးဖြစ်သောအဘ၏အမည်ဖြင့်မှတ်၍။ မင်းသား
ပုဏ္ဏားသားသူဌေးသားဟုအမည်တပ်၍သားကိုခေါ်ဆိုအပ်သ
ကဲ့သို့။ ထိုအတူ။ တဏှာကိုလည်း။ အာရုံဖြင့်မှတ်၍။ ရူပတဏှာ။
သဒ္ဓတဏှာ။ ဂန္ဓတဏှာ။ ရသတဏှာ။ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗတဏှာ။ ဓမ္မတ
ဏှာဟုအမည်တပ်၍ခြောက်ပါးဟောတော်မူသည်။ ။ထိုအာ
ရုံခြောက်ပါး၌ ကာမသာဒအစွမ်းအားဖြင့် တပ်တတ်သောတ

ဏှာသည်။ ကာမတဏှာမည်၏။ ။ ၎င်းအာရုံခြောက်ပါး၌ပင်
 လျှင်။ သာသတဒိဋ္ဌိနှင့်တကွဖြစ်သောတဏှာသည်။ ဘဝတဏှာ
 မည်၏။ ။ ၎င်းအာရုံ ခြောက်ပါး၌ ပင်လျှင်။ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိနှင့်
 တကွဖြစ်သောတဏှာသည်။ ဝိဘဝတဏှာမည်၏။ ။ ဤသို့
 တဏှာသည်။ တရားကိုယ်အားဖြင့်လောဘ စေတသိက်တပါး
 တည်းပင်ဖြစ်သော်လည်း။ အာရုံအာကာရတို့၏အစွမ်းအားဖြင့်
 တဆွဲရှစ်ပါးပြားသတည်း။ ။ ဤတဆွဲရှစ်ပါးသော တဏှာ
 သည်လည်း။ အဇ္ဈတ္တရူပါရုံစသည်တို့၌တဆွဲရှစ်ပါး၊ ဗဟိဒ္ဓရူပါ
 ရုံစသည်တို့၌တဆွဲရှစ်ပါး။ နှစ်ရပ်ကိုပေါင်းစပ်လိုက်သော်။ သုံး
 ဆွဲခြောက်ပါးအပြားဖြစ်၏။ ၎င်းသုံးဆွဲခြောက်ပါးသောတဏှာ
 သည်ပင်လျှင်။ အတိတ်ကာလ၌ သုံးဆွဲခြောက်ပါး။ အနာဂတ်
 ကာလ၌လည်းသုံးဆွဲခြောက်ပါး။ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌လည်းသုံးဆွဲ
 ခြောက်ပါး။ သုံးရပ်ကိုပေါင်းစပ်လိုက်သည်ရှိသော်တဏှာအ
 ပြားတရသွဲရှစ်ပါးဖြစ်၏။ ။ တဏှာဝိစရိုက်တရသွဲရှစ်ဟူသည်
 လည်း။ ဤတရသွဲရှစ်ပါးပင်တည်း။ ။ တရားကိုယ်အားဖြင့်ကား
 လောဘသာလျှင်တည်း။ ။ တခုတဏှာ။ တည်ပြီးခါ။ အာအာ
 သန်ကာမြှောက်။ ။ တရသွဲရှစ်ပါး။ တဏှာပြား၊ မမှားရအောင်
 ကောက်။ ။

၄၄။ ဝေဒနာကြောင့်တဏှာဖြစ်ကြောင်းကို အသို့သိအပ်
 သနည်းဟူမူကား။ ။ ဤလောက၌လူတို့သည်သားသမီးကိုချစ်
 ခင်စုံမက် နှစ်သက် သာယာ လွန်စွာမြတ်နိုး သည့်တွက်တာ
 ကြောင့်။ နို့ထိန်းမအားဥစ္စာများစွာပေးသကဲ့သို့။ ထို့အတူ။ အာ
 ရုံ၏အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်သောဝေဒနာကို။ လွန်စွာစုံမက်။ နှစ်သက်
 သာယာခြင်းကြောင့်။ ပန်းချီသမား။ ပွဲသဘင် သမား။ ပန်းနံ့
 သါသည်။ စဖိုသည်။ ယက်ကန်းသည်။ ရသဩဇာကိုစိရင်တတ်
 သောဆေးဆရာ။ ဤသို့အာရုံခြောက်ပါးကိုကောင်းကောင်းလုပ်
 ပေးတတ်သော သူတို့အား။ ပိုက်ဆန်ဒင်္ဂါးကို များစွာပေးလေ
 ကုန်သည်။ ထို့ကြောင့်။ သုခဝေဒနာကြောင့်တဏှာဖြစ်သည်ကို

သိလေ။ ။တနည်းလည်း။ ။ဒုက္ခံ သုခံပစ္စယတိ။ သုခိဘိ
ယျောပိဇ္ဇတ္တတိ။ ဥပေက္ခာပနသန္တက္ကာ။ သုခမိစ္ဆေဝ ဘာသိ
တာ။ ။တဏှာယပစ္စယာတသ္မာ။ ဟောန္တိတိဿောပိဝေဒနာ။
ဝေဒနာပစ္စယာတဏှာ။ ဣတိဝုတ္တော မဟေသိနာ။ ။ဝေဒနာ
ပစ္စယာစာပိယသ္မာနာနုသယံဝိနာ။ ဟောတိတသ္မာနသဟော
တိ။ ဗြဟ္မဏသုဝုသီမတော။ ။အဋ္ဌကထာ။ ။ဒုက္ခံ။ ဆင်း
ရဲလှစွာသတ္တဝါသည်။ သုခံ။ ချမ်းသာကို။ ယသ္မာ။ အကြံကြောင့်။
ပစ္စယတိ။ အာသာငင်၍ ခင်မင်တောင့်တ၏။ သုခိ။ စည်းစိမ်
ကြွယ်ဝ။ ချမ်းသာလှသောသူသည်။ ဘိယျောပိ။ ပကတိရှိရင်း
ချမ်းသာခြင်းထက်လွန်မင်းလှစွာလည်း။ ယသ္မာ။ အကြံကြောင့်။
ဇ္ဇတ္တတိ။ တဏှာမောက်မိအလိုရှိ၏။ ဥပေက္ခာပန၊ ဥပေက္ခာဝေ
ဒနာကိုကား။ သန္တက္ကာ။ ပြင်သက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သုခ
မိစ္ဆေဝ။ သုခဟူ၍သာလျှင်။ ယသ္မာ။ အကြံကြောင့်။ ဘာသိတာ။
ဆိုအပ်၏။ တသ္မာ။ ကြောင့်။ ။အကုန်စွဲ။ ။တိဿောပိ။ သုံးပါး
လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဝေဒနာ။ ဝေဒနာတို့သည်။ တဏှာယ။
တဏှာ၏။ ပစ္စယာ။ အကြောင်းတို့မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်
ကုန်၏။ ဣတိတသ္မာ။ ထိုသို့ဝေဒနာ သုံးပါးတို့သည် တဏှာ၏
အကြောင်းဖြစ်ကုန်သောကြောင့်။ ဝေဒနာပစ္စယာတဏှာဇ္ဇတ္တိ။
ဝေဒနာပစ္စယာတဏှာဟူ၍။ ဥဒ္ဓေသော။ ကို။ မဟေသိနာ။ ကိုယ်
တော်မြတ်ဘုရားသည်။ ဝုတ္တော။ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။ဤသို့
ဝေဒနာကြောင့်တဏှာ ဖြစ်ကြောင်းကိုသိလေ။ ။ဝေဒနာပစ္စ
ယာစာပိ။ ဝေဒနာကြောင့်တဏှာပင် ဖြစ်သော်လည်း။ ယသ္မာ။
ကြောင့်။ ယာ။ အကြင်တဏှာသည်။ အနုသယံ။ အနုသယကိလေ
သာကို။ ဝိနာ။ ကြည်၍။ နဟောတိ။ မဖြစ်နိုင်။ ထသ္မာ။ ကြောင့်။ သာ
တဏှာ။ ထိုတဏှာသည်။ ဝုသီမတော။ သုံးပြီးသောမဂ်အကျင့်ရှိ
သော။ ဗြဟ္မဏဿ။ ရဟန္တာအရှင်သခင်မြတ်အား။ နဟောတိ။
မဖြစ်နိုင်။ ။သာနုသယသန္တာနိန္ဒသာဖြစ်၏ဟူလို။ ။

၄၅။ တဏှာဟူသောပုဒ်၏ဝစနတ္ထကိုပြခြင်း။

ပရိတဿတိတိတဏှာ။ ။ယာဓမ္မဇာတိ။ အကြင်တရား
သဘောသည်။ပရိတဿတိ။မွတ်သိပ်ဆာငတ်။တတ်တတ်၏။
ဣတိ၊ကြောင့်။သာဓမ္မဇာတိ။ ထိုတရားသဘောသည်။တဏှာ။
တဏှာမည်၏။ ။ပရိတဿတိတိပိပါသတိ။ ။မူလဋီကာစ
သည်တို့ကိုထောက်။ ။

၄၆။ လက္ခဏာရသစသည်တို့ကိုပြခြင်း။

ဟေတုလက္ခဏာတဏှာ။ အဘိနန္ဒနရသာ။ အတိတ္တိဘာဝ
ပစ္စုပ္ပန်နာ။ဝေဒနာပဒဋ္ဌာနာ။ ။တဏှာ။တဏှာသည်။ဟေတု
လက္ခဏာ။ဒုက္ခ၏အကြောင်းဖြစ်သောလက္ခဏာရှိ၏။အဘိနန္ဒန
ရသာ။အလွန်နှစ်သက်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။အတိတ္တိဘာဝပစ္စုပ္ပန်နာ။
မရောင့်ရဲနိုင်ခြင်းလျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ဝါ။မရောင့်ရဲ
နိုင်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်ယူအပ်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ဝေဒနာပဒ
ဋ္ဌာနာ။ဝေဒနာလျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။

၄၇။ တဏှာပစ္စယာဥပါဒါနံဟူသောပုဒ်၌ဥပါဒါနံ၏
သရုပ်တရားကိုဖော်ပြခြင်း။

မဏ္ဍ။ကံပန္နဂေါရိယဘူသံဒဋ္ဌံအာရမ္မဏံအာဒိယန္တိတိဥပါဒါ
နာနိဟူသောဋီကာဆရာမြတ်၏။ဝစနတ္ထနှင့်အညီ။ဘားကိုမြွေခဲ
သကဲ့သို့။ အာရုံကိုမြဲမြဲကြီး ယူငင်စွဲလှမ်း တတ်သော တရား
ကိုယ်အားဖြင့်။ လောဘစေတသိက်ဒိဋ္ဌိတို့သည်။ ဥပါဒါနံမည်
ကုန်၏။ ။အပြားအားဖြင့်ကား။ ။ဝတ္ထုကာမကိုပြင်းပြအား
ကြီးစွာစွဲလှမ်းမက်မောတတ်သော လောဘတဏှာသည်ကာ
မုပါဒါနံမည်၏။ ။သဿတောအတ္တာစလောကောစာတိအာ
ဒိသုစသည်ဖြင့်အဋ္ဌကထာဆရာမိန့်မှာသည့်အတိုင်း။သဿတ

အယူစသည်တို့၌။ ရှေးဦးစွာဖြစ်သောဒိဋ္ဌိကိုအားကြီးမြဲမြံစွာစွဲ
 လှမ်းသောဒိဋ္ဌိသည်။ဒိဋ္ဌုပါဒါနိမည်၏။ ။နွားခွေးတို့၏အလေ့
 အကျင့်ဖြင့်သံသရာမှ စင်ကြယ်၏ ဟုယူသော အားကြီးစွာစွဲ
 လှမ်းသော ဒိဋ္ဌိသည် သီလဗ္ဗတုပါဒါနိ မည်၏။ ။ပရမတ်၌
 ဆတ်ဆတ်မရ။ အတ္တဟုဆိုကာမျှကိုကြပ်တည်းမြဲမြံ။ အားသံ
 ပြင်းပြစွာယူသော ဒိဋ္ဌိသည် အတ္တဝါဒုပါဒါနိမည်၏။ ။ဤသို့
 လေးပါးဖြစ်သတည်း။ ။ထိုလေးပါးသော ဥပါဒါနိတရားတို့
 တွင်။ကာမပါဒါနိသည်။အကျည်းအားဖြင့်ဝတ္ထုအာရုံကာမဂုဏ်
 ကိုစုံမက်တွယ်တာ။လွန်စွာဘိစီးအားကြီးနှစ်သက်တတ်သော။
 နောက်ထပ်တဏှာ လောဘာသာလျှင်တည်း။ အကျယ်အားဖြင့်
 ကား။ ပြဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော တရားရှစ်ပါးသောတဏှာသည်ပင်
 လျှင်ကာမပါဒါနိမည်၏။ ။ယင်းသို့ဖြစ်သော်။တဏှာနှင့်ကာ
 မပါဒါနိသည်အဘယ်သို့ထူးလေသနည်းဟူမူ။ ။ရှေ့ဖြစ်သော
 တဏှာကိုဥပနိဿပစ္စည်းပြုသဖြင့်။ ဝါ။ ရှေ့ဖြစ်သောတဏှာမှ
 ဥပနိဿပစ္စည်းကို ရသဖြင့်။ဝါ။ ရှေ့ဖြစ်သော တဏှာကိုအား
 ကြီးသောမှီရာအကြောင်းပြုသဖြင့်။ဝါ။ ရှေ့တဏှာကိုအားကြီး
 စွာမှီရသော အကြောင်း ကြောင့်။ မြဲမြံခိုင်ခံ့ တည်တံ့ သော
 နောက်ထပ်ပစ္စယုပ္ပန်တဏှာသည်ကာမပါဒါနိမည်၏။ဥပနိဿ
 ပစ္စည်းဖြစ်သောရှေ့တဏှာသည်။တဏှာသာမည်၏။ကာမပါ
 ဒါနိမမည်။ ။အဋ္ဌကထာနည်း။ ။အားသေးသောဒုဗ္ဗလတဏှာ
 သည်တဏှာသာမည်၏ ကာမပါဒါနိမမည်။ အားကြီးသောဗ
 လဝတဏှာသည်သာကာမပါဒါနိမည်၏။ ။ဋီကာနည်း။ ။
 တနည်းကား။ ။မှောင်မိုက်ထည်းမှာသူခိုးသည်ဥစ္စာထုပ်ကို
 ရှာဖွေ ဆန့်လှမ်းစမ်းသပ်သကဲ့သို့။ မရသေးသော အာရုံကာ
 မဂုဏ်စည်းစိမ်ကိုရှာဖွေ တောင့်တခြင်းသည် တဏှာမည်၏။
 သူခိုးသည်မိမိလက်သို့ ရောက်ရှိပြီးသောဥစ္စာထုပ်ကိုမြဲမြံကြီး
 ကိုင်စွဲသကဲ့သို့။ ရရှိပြီစွဲစုံပြီးသောအာရုံ ကာမဂုဏ်ကိုမလွှတ်
 စေဘဲမြဲမြံကြီးစွဲလှမ်းခြင်းသည်ကာမပါဒါနိမည်၏။ ။မြွေနှင့်

ဘားကိုလည်းပြသင့်၏။ ။တနည်းလည်း။အလိုနည်းခြင်းဟုဆို
 အပ်သော အဝိစ္စတာ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်သည် တဏှာမည်၏။
 ရောင်ရဲခြင်းဟူသော သန္တုဋ္ဌိတာ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်သည်ဥပါ
 ဒါန်မည်၏။ ။တနည်းလည်း။ ဥစ္စာပစ္စည်းကိုရှာမှီးခြင်းဆင်းရဲ
 ဟုဆိုအပ်သောပရိယေသနဒုက္ခ၏အကြောင်းမူလသည်တဏှာ
 မည်၏။ ရရှိပြည့် ခံပြီးသော ပစ္စည်းဥစ္စာကို သူတပါး တို့နှင့်
 မဆက်ဆံရအောင်ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရခြင်းဆင်းရဲဟုဆို
 အပ်သော အာရက္ခဒုက္ခ၏ အကြောင်းမူလသည် ကာမုပါဒါန်
 မည်၏။ ။ဤသို့အချို့ဆရာတို့သည်ဆိုကြကုန်၏။ ။၎င်းဝါဒ
 ကိုဗုဒ္ဓကောသလအရိုက်အမာပြ၏။ ။ဤကားတဏှာနှင့်ကာ မုပါဒါန်တို့
 ၏အထူးတည်း။ ။

၄၈။ ကာမုပါဒါန်မှ ကြွင်းကျန်သော။ ဥပါဒါန်သုံးပါးတို့
 သည်။ အကျည်းသင်္ခေပ ဓမ္မတရားကိုယ်အားဖြင့်ကား၊ ဒိဋ္ဌိစေ
 တသိက်ပင်တည်း။ ။ထိုသုံးပါးတို့တွင်။ ဒိဋ္ဌုပါဒါန်ဟူသည်
 ကား။ ။ဒသဝတ္ထုကာမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဒိဋ္ဌုပါဒါန်ဟူသော အဋ္ဌကထာ
 ပါဌ်နှင့်အညီ၊ ဆယ်ပါးသောဝတ္ထုရှိသောမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသည်ဒိဋ္ဌုပါ
 ဒါန်မည်၏။ထိုသို့ဆယ်ပါးဟူသည်ကား။ ။နတ္ထိဒိန္နံ။နတ္ထိယိဋ္ဌံ။
 နတ္ထိဟုတံ။ နတ္ထိသုကတဒုက္ကဋ္ဌာနံ ကမ္မာနံဖလံဝိပါကော။ နတ္ထိ
 အယံလောကော။ နတ္ထိပရောလောကော။ နတ္ထိမာတာ။ နတ္ထိပိ
 တာ။နတ္ထိသတ္တာဩပပါတိကာ။နတ္ထိလောကေသမဏဗြဟ္မဏာ
 သမဂ္ဂတာသမ္မာပဋိပန္နာ။ယေဣမဉ္ဇလောကံပရဉ္စလောကံသယံ
 အဘိညာ သန္တိကတွာ ပဝေဒေန္တိ။ ဟူသည်တည်း။ ။ပါဠိ
 တော်။ ။ဒိန္နံ။လှူအပ်သောလှူ၏အကျိုးသည်။နတ္ထိ။မရှိ။ယိဋ္ဌံ။
 ပူဇော်အပ်သော ယဇ်ငယ်၏အကျိုးသည်။ နတ္ထိ။ မရှိ။ဟုတံ။ပူ
 ဇော်အပ်သောယဇ်ကြီး၏အကျိုးသည်။နတ္ထိ။မရှိ။သုကတဒုက္ကဋ္ဌာ
 နံ။ ကောင်းစွာပြုအပ်၊ မကောင်းစွာပြုအပ်ကုန်သော။ ကမ္မာနံ။
 ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကံတို့၏။ဖလံ။အကျိုးများသည်။ဝိပါကော။
 အကျိုးရင်းသည်။နတ္ထိ။မရှိ။အယံလောကော။ဤပစ္စုပ္ပန်လောက

သည်။နတ္ထိ။မရှိ။ပရောလောကေ။တမလွန်လောကသည်။နတ္ထိ။
 မရှိ။မာတာ။ အမိ၌ပြုအပ်သောအမှု၏အကျိုးအဖြစ်သည်။နတ္ထိ။
 မရှိ။ပိတာ။သည်။နတ္ထိ။မရှိ။ဩပပါတိကာသတ္တာ။ ကိုယ်ထယ်
 ထင်ရှားဖြစ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်။ နတ္ထိ။မရှိကုန်။ လော-
 ကေ။လောက၌၊ ယေသမဏဗြဟ္မဏာ။အကြင်ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့
 သည်။ဣမဉ္ဇလောကံ။ဤပစ္စုပ္ပန်လောကကို၎င်း။ ပရဉ္ဇလောကံ။
 တမလွန်လောကကို၎င်း။သယံ။ကိုယ်တိုင်၊အဘိညာ။ထူးသော
 ဥာဏ်ဖြင့်သိကုန်၍။ သန္တိကတွာ။ မျက်မှောက်ပြုကုန်၍။ပဝေ
 ဒေန္တိ။ပြသဟောကြားနိုင်ကုန်၏။သမဂ္ဂတာ။ ငြိမ်သက်ခြင်းသို့
 ရောက်ကုန်သော။သဗ္ဗာပဋိပန္နာ။ မဖောက်မပြန်။ မှန်ကန်လမ်း
 ကျ။ထွထွကျင့်နိုင်ကုန်သော။ တေသမဏဗြဟ္မဏာ။ထိုရဟန်း
 ပုဏ္ဏားတို့သည်။ နတ္ထိနသန္တိ။ မရှိကုန်။ ဤသည်လျှင်ဆယ်
 ပါးတည်း။ ။ဒသင်္ဂုတ္တရပါဠိတော်စသည်တို့၌ ဟောတော်
 မူသည်။ ။

၄၉။ တတ္ထကတမံသီလဗ္ဗတုပါဒါနံစသောပါဠိတော်နှင့်
 အညီ။ သွားလျက်စားခြင်း။ သွားလျက် ကျင်ကြီးကျင်ငယ်စွန့်
 ခြင်းအစရှိသော။နွားတို့၏အလေ့သီလ။အကျင့်ဝတ။ ထိုနှစ်ဝတို့
 ဖြင့်။သံသရာမှစင်ကြယ်နိုင်၏ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း လမ်း
 ကောင်းဟုတ်၏ဟု။မြဲမြံစွဲစွဲအခိုင်အမာကြပ်တည်းပြင်းပြစွာယူ
 ခြင်းသည်။သီလဗ္ဗတုပါဒါနံမည်၏။ ။အလေ့သည်သီလ။ထို
 အလေ့ကို မလွန်ခြင်းသည်ဝတ။ ဤသို့ သီလနှင့်ဝတအထူးကို
 သိလေ။ ။

၅၀။ ရူပံအတ္တတောသမနူပဿတိ။ ရူပဝန္တံဝါအတ္တာနံ။
 အတ္တနိဝါရူပံ။ ရူပသ္မိံဝါအတ္တာနံ။ ။ဝေဒနံ။ သည်း။ သင်္ခါရေ။
 ဝိညာဏံ။ အတ္တတောသမနူပဿတိ။ ဝိညာဏဝန္တံဝါအတ္တာနံ။
 အတ္တနိဝါဝိညာဏံ။ဝိညာဏသ္မိံဝါအတ္တာနံ။ ။ချုံးထားသည်။ ။
 သံယုတ်ပါဠိတော်၊ ပဏ္ဏာသပါဠိတော်။ အင်္ဂုတ္တိရ်ပါဠိတော်စ
 သည်။ ။ရူပံ။ရုပ်ကို။အတ္တတော။ အတ္တဟူ၍။ဝါ။ ငါဟူ၍။သမ

နုပဿတိ။ ဒိဋ္ဌိအယူဖြင့်ရှု၏။ ရူပဝန္တံဝါ။ ရုပ်ရှိသောနာမ်တရား
 ကိုလည်း။ အတ္တာနံ။ အတ္တဟူ၍။ ဝါ။ ငါဟူ၍။ သမနုပဿတိ။ ဒိဋ္ဌိအ
 ယူဖြင့်ရှု၏။ အတ္တနိဝါ။ နာမ်ဖြစ်သောအတ္တ၌လည်း။ ဝါ။ ငါ၌လည်း။
 ရူပံ။ ရုပ်ကို။ သမနုပဿတိ။ ၏။ ရူပသ္မိံဝါ။ ရုပ်၌လည်း။ အတ္တာနံ။
 နာမ်ဖြစ်သောအတ္တကို။ ဝါ။ အတ္တရှိ၏။ အတ္တတည်၏။ ငါတည်၏
 ဟူ၍။ သမနုပဿတိ။ အယူမှားဖြင့်ရှုစား၏။ ။ ဝေဒနံ။ သည်း။
 သင်္ခါရေ ပုဒ်တို့ကိုလည်း။ ။ ဤနည်းအတိုင်း ယောဇနာအပ်
 ကုန်၏။ ။ ဝိညာဏံ။ ဝိညာဏ်ကို။ အတ္တတော။ အတ္တဟူ၍။ ဝါ။
 ငါဟူ၍။ သမနုပဿတိ။ ၏။ ၎င်းနောက်အနက်လွယ်ပြီ။ ။

ရူပံအတ္တတောသမနုပဿတိဟူသောအယူသည်။ ရုပ်သက်
 သက်ကိုအတ္တပင်တည်း။ ငါပင်တည်းဟုရုပ်နှင့်အတ္တတူမျှသည်
 ကိုစွဲယူသောအယူတည်း။ ပမာကား။ ဆီမီးလျှံသည်ပင်အဆင်း။
 အဆင်းသည်ပင်လျှင်ဆီမီးလျှံဟူ၍။ မီးလျှံနှင့်အဆင်းသည် ကွဲ
 ပြားခြင်းမရှိရှုသကဲ့သို့။ မိစ္ဆာအမြင်ဖြင့်အတူတူပင်ဟုရှုမြင်ခြင်း
 ယူခြင်းဟုလို။ ။ ဤသူကား။ ရူပက္ခန္ဓာဟုဆိုအပ်သော ရုပ်နှင့်
 အတ္တသည်အထူးအခြားအကွဲအပြားမရှိ။ ရုပ်သည်ပင်ငါ။ ငါဟူ
 သည်ရုပ်ပင်ဟု။ ရုပ်သက်သက်ကို အတ္တဟု ယူ၏။ ။ ဤပါဠိ
 တော်၌။ ဒိဋ္ဌိအယူအားဖြင့်အတ္တသဒ္ဓါသည်။ အဟံသဒ္ဓါနှင့် အနက်
 တူ၏။ ။ တူကြောင်းကား။ ။ ရူပံအတ္တတောသမနုပဿတိ
 တိဇ္ဇုဓေကဇ္ဇောရူပံအတ္တတော သမနုပဿတိ။ ယံရူပံသောအ
 ဟံ။ ယောအဟံတံရူပန္တိရူပဉ္စအတ္တဉ္စအနုယံသမနုပဿတိ သေ
 ယုထာပိ နာမ။ တေလပဒိပဿ ဈာယတောယာအန္တိ။ သော
 ဝဇ္ဇော။ ယောဝဇ္ဇောသာအန္တိတိအန္တိဉ္စဝဇ္ဇောဉ္စအနုယံ သမနု
 ပဿတိ။ ဝေမေဝံဇ္ဇုဓေကဇ္ဇောရူပံအတ္တတောသမနုပဿတိ။
 အနုယံသမနုပဿတိဝေံ ရူပံအတ္တာတိဒိဋ္ဌိပဿနာယပဿတိ။
 အစရှိသည်ဖြင့်။ မူလပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာရုဋ္ဌဝေဒလ္လသုတ်အဖွင့်။
 ခန္ဓဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာသက္ကာယဒိဋ္ဌိ သုတ်အဖွင့်စသည်တို့
 ကိုထောက်ရှု၍ ဤအရာ၌ ၎င်းတို့အနက်တူကြောင်းကို သိအပ်

၏။ ။နောက်ပါဠိတော်တို့၌လည်းဤအဋ္ဌကထာဖွင့်ကို ရှု၍အနက်အဓိပ္ပါယ်ကိုသိမှတ်အပ်၏။ ။

ရူပဝန္တံဝါအတ္တာနံဟူသောအယူသည်။ရုပ်ရှိသောနာမ်ကား၊ အတ္တပင်တည်း။ငါပင်တည်းဟု။နာမက္ခန္ဓာဟူသောအတ္တကိုရုပ်ရှိသည်ပင်အတ္တကိုစွဲ၍ ရုပ်ဖြစ်ရသည်ပင်ဟု။ မြဲမြံစွာယူသောအယူတည်း။ပမာကား။အရိပ်ရှိသောသစ်ပင်ဟူ၍အရိပ်နှင့်သစ်ပင်တခြားစီထား၍။သစ်ပင်ကားအရိပ်ရှိ၏ သစ်ပင်ကိုစွဲမှီ၍အရိပ်ဖြစ်၏ဟုရှုသကဲ့သို့တည်း။ ။ဤသူကား။ နာမ်သက်သက်ကိုအတ္တဟုယူ၏။

အတ္တနိဝါရူပံဟူသောအယူသည်။နာမက္ခန္ဓာဖြစ်သောနာမ်ကိုပင်လျှင်။ အတ္တတည်းငါတည်းဟုရှု၍။နာမက္ခန္ဓာ။အတ္တငါ၌၊ ရုပ်ရှိ၏ရုပ်ရှိ၏။ ၎င်းရုပ်သည်နာမ်ဖြစ်သော အတ္တနှင့်မကင်းဟုယူသော အယူတည်း။ပမာကား။ ပန်း၌အနံ့ကို တခြားစီယူ၍။ပန်းပွင့်၌အနံ့ရှိ၏၊ ပန်းပွင့်နှင့်ကင်း၍ အနံ့မဖြစ်နိုင်ဟုရှုယူသကဲ့သို့တည်း။ ။ဤသူလည်း နာမ်သက်သက်ကိုပင် အတ္တဟုယူ၏။ ။

ရူပသ္မိံဝါအတ္တာနံ ဟူသော အယူသည်။ နာမက္ခန္ဓာကို ငါအတ္တပင်ဟုယူ၍။ရုပ်၌နာမက္ခန္ဓာငါအတ္တရှိ၏ဟုရှုယူခြင်းတည်း။ ပမာကား။ကြွေ၌ပတ္တမြားကိုထည့်ထားရာ။ ကြွေ၌တည်သောပတ္တမြားကိုရှုသကဲ့သို့။ ရုပ်၌နာမက္ခန္ဓာငါဟူသော အတ္တသည်တည်၏ဟု ရှုခြင်းယူခြင်းတည်း။ ။ဤသူလည်း နာမ်သက်သက်ကိုပင်အတ္တဟုယူ၏။ ။ဤနည်းကိုမှီး၍ဝေဒနံအတ္တတောစသောအရာတို့၌လည်းအနက်အဓိပ္ပါယ်တို့ကို ယထာရဟမှတ်သိကြလေ။ ။

၂၀။ သောဝတ္ထုဂ္ဂိသောသက္ကာယဒိဋ္ဌိကိုသိ
သာရုံမျှသရုပ်ကိုပြလိုက်အံ့။

ရူပံအတ္တတောသမနူပဿတိအရ။ ရုပ်သက်သက်ကိုအတ္တ
ပင်ငါပင်ဟုယူသောအယူပင်တည်း။ ၁ ။

၁ ရူပဝန္တံဝါအတ္တာနံအရ။ နာမ်သက်သက်ကို အတ္တပင်
တည်းငါပင်တည်းဟုရူခြင်းယူခြင်းတည်း။ ။

၂ အတ္တနိဝါရူပံအရလည်း။ နာမ်သက်သက်ကိုအတ္တပင်
ငါပင်တည်းဟုရူခြင်းယူခြင်းတည်း။

၃ ရူပသ္မိံဝါ အတ္တာနံအရလည်း။ နာမ်သက်သက်ကိုပင်
အတ္တဟုငါဟုရူခြင်းယူခြင်းတည်း။

၄ ဝေဒနံအတ္တတော သမနူပဿတိအရ။ ဝေဒနာသက်
သက်ကိုအတ္တဟုရူခြင်းယူခြင်းတည်း။

၅ သညံ အတ္တတော သမနူပဿတိအရ။ သညာသက်
သက်ကိုအတ္တဟုရူခြင်းယူခြင်းတည်း။

၆ သင်္ခါရေအတ္တတောသမနူပဿတိအရ။ သက်သက်
သောသင်္ခါရတို့ကိုအတ္တဟုရူယူခြင်းတည်း။

၇ ဝိညာဏံ အတ္တတော သမနူပဿတိ အရ။ ဝိညာဏ်
သက်သက်ကိုအတ္တဟုငါဟုရူခြင်းယူခြင်းတည်း။

ရှေ့ဦးအစကား။ ရုပ်သက်သက်ကို။ နောက်ဆုံးပေါင်းတို့ကား
နာမ်သက်သက်ကိုပင်လျှင်။ အတ္တဟုငါဟုစွဲစွဲတွင်းတွင်းယူခြင်း
တို့တည်း။ ဤသို့အသေအချာမှတ်သားအပ်၏။ ။

၃ ဝေဒနာဝန္တံဝါအတ္တာနံ။ အတ္တနိဝါဝေဒနံ။ ဝေဒနာယဝါ
အတ္တာနံ။ ။ ဤ၌သက္ကာယဒိဋ္ဌိအယူသုံးပါး။

၃ သညာဝန္တံဝါ အတ္တာနံ။ အတ္တနိဝါသညံ။ သညာယဝါ
အတ္တာနံ။ ။ ဤ၌လည်းသက္ကာယဒိဋ္ဌိအယူသုံးပါး။

၃ သင်္ခါရဝန္တံဝါအတ္တာနံ။ အတ္တနိဝါသင်္ခါရေ။ သင်္ခါရေ
သုဝါအတ္တာနံ။ ။ ဤ၌လည်းသက္ကာယဒိဋ္ဌိအယူသုံးပါး။ ။

၃ ဝိညါဏဝန္တံဝါအတ္တာနံ။ အတ္တနိဝါဝိညါဏံ။ ဝိညါဏသ္မိံ
ဝါအတ္တာနံ။ ။ ဤန္တိလည်းသက္ကာယဒိဋ္ဌိအယူသုံးပါး။ ။

ဤ ၁၂ ပါးတို့သည်ကားရုပ်နာမ်နှစ်ပါးကိုရောနှော၍။ အတ္တ
စွဲဆောင်။ ငါကောင်စင်စစ်တကားဟု ဖြမြဲ ခိုင်ခန့်စွာစွဲလှမ်းရှု
ယူခြင်းတို့ပင်တည်း။ ။ ပြခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း ၂၀ သောဝတ္ထု
ရှိသောသက္ကာယဒိဋ္ဌိသည်။ အတ္တဝါဒုပါဒါနိမည်၏။ ။ ဝိသတိ
ဝတ္ထုကာသက္ကာယဒိဋ္ဌိအတ္တဝါဒုပါဒါနံ။ ဟူ၍ဝိသုဒ္ဓိမဂ်။ ဝိဘင်း
အဋ္ဌကထာစသည်တို့၌လာသည်ကိုရှု။ ။ ဤကားသိသာရုံမျှသု
ရုပ်ကိုဖော်ပြလိုက်ခြင်းတည်း။ ။

၅၁။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ၂၀ တို့ကို။ ၆၂ ပါးသောဒိဋ္ဌိ
တို့၌သွင်း၍ပြခြင်း။

တတ္ထရူပံအတ္တတော သမနူပဿတိ။ ဝေဒနံ။ သညံ။ သင်္ခါ
ရေ။ ဝိညာဏံအတ္တတောသမနူပဿတိတိဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိကထိတိ
အဝသေသေသုသဿတဒိဋ္ဌိ။ ဝေမေတ္တ ပဉ္စဝိဘဝ ဒိဋ္ဌိယော။
ပဏ္ဏာရသဘဝဒိဋ္ဌိယောဟောန္တိ။ ဟူ၍အဋ္ဌသာလိနိအဋ္ဌကထာ။
ပပဉ္စသုဒနိအဋ္ဌကထာ။ သာရတ္ထပကာသနိအဋ္ဌကထာ။ မနောရ
ထပုရဏီအဋ္ဌကထာ။ စသည်တို့၌လာသောကြောင့်။ ခန္ဓာငါး
ပါး၌။ အစအစဖြစ်သောတပါးတပါးကိုယူ၍။ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိငါးပါး။
ထိုမှကြွင်းကျန်သောရူပဝန္တံဝါအတ္တာနံ အစရှိသော တဆဲ့ငါး
ပါးသောဝတ္ထုရှိသောသက္ကာယဒိဋ္ဌိတဆဲ့ငါးခုတို့သည်သဿတ
ဒိဋ္ဌိမည်ကုန်၏။ ။ ရုပ်ကိုစတင်။ နာမ်ချနစ်။ ယူလစ်အတ္တဝါ။ ။
နောက်ဆဲ့နှစ်ဝ။ နှောအတ္တ။ ဝိသဝတ္ထုကာ။ ။ တပါးစီစ။ ဥစ္ဆေ
ဒ။ ကြွင်းကသဿတာ။ ။ နတ်ရွာမတား။ မဂ်ကိုတား။ မှတ်
သားသက္ကာယာ။ ။

၅၂။ ဥပါဒါနံဟူသောပုဒ်၏ဝစနတ္ထကိုပြခြင်း။

ဥပါဒါယတိတိဥပါဒါနံ။ ။ယံဓမ္မဇာတံ။ အကြင်တရားသ
 ဘောသည်။ ဥပါဒါယတိ။ဘားကိုမြွေခဲ။ ကြွက်မဲ့ကြောင်ကိုက်။
 ပမာလိုက်ဖြင့်။ထိုက်သည့်အာရုံ။အဖုံဖုံကို။အားကုန်အားခဲ။မြဲမြဲ
 ကြီးစွဲယူတတ်၏။ဣတိ။ ကြောင့်။တံဓမ္မဇာတံ။ သည်။ဥပါဒါနံ။
 မည်၏။ ။ဤဥပါဒါနံဟူသောပုဒ်၌။ဥပသဒ္ဒါသည်။ ဒဉ္စတ္ထဝါစ
 ကတည်း။ ။ဒဉ္စတ္ထောဟိဇ္ဇတ္ထဥပသဒ္ဒေါဥပါယာသဥပကုဋ္ဌာ
 ဒိသုဝိယ။ ။အဋ္ဌကထာ။ ။အဋ္ဌသာလိနိဋ္ဌလည်းဤအနက်
 ပင်တည်း။ ။

၅၃။ လက္ခဏာရသစသည်တို့ကိုပြခြင်း။

ဂဟဏလက္ခဏံဥပါဒါနံ။အမုဉ္ဇနရသံ။တဏှာဒဉ္စတ္ထဒိဋ္ဌိပစ္စု
 ပဋ္ဌာနံ။တဏှာပဒဋ္ဌာနံ။ ။ဥပါဒါနံ။ ဥပါဒါနံသည်။ ဂဟဏ
 လက္ခဏံ။ အာရုံကိုယူခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ အမုဉ္ဇနရသံ။မစွန့်မ
 လွှတ်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။တဏှာဒဉ္စတ္ထဒိဋ္ဌိပစ္စုပဋ္ဌာနံ။ တသ်ခြင်းပြင်း
 ထန်မြဲမြဲသည်၏အဖြစ်၊အယူမှားသည်၏ အဖြစ်လျှင်ထင်သော
 အခြင်းအရာရှိ၏။ဝါ။အဖြစ်ဖြင့်ယူအပ်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ။
 တဏှာဒဉ္စတ္ထကား၊ကာမုပါဒါနံတို့။ ဒိဋ္ဌိကားကြွင်း ဥပါဒါနံသုံး
 ပါးတို့။ ။တဏှာပဒဋ္ဌာနံ။ တဏှာလျှင်နိုးစွာသောအကြောင်း
 ရှိ၏။ ။

၅၄။ ဥပါဒါနံတရားလေးပါးတို့ကိုအစည်
အားဖြင့်ဆက်၍ပြခြင်း။

၎င်းအစည်သည်။ဖြစ်စည်ဟုဆိုအပ်သောဥပ္ပတ္တိက္ကမ။ ပယ်
 စည်ဟုဆိုအပ်သောပဟာနက္ကမ။ ဟောစည်ဟုဆိုအပ်သောဒေ
 သနက္ကမအားဖြင့်။သုံးပါးအပြားရှိ၏။ထိုတွင်။အနမတဂ္ဂသံသရာ

န္တိဤမည်သောတရားသာလျှင် ရှေ့ဦးစွာဖြစ်၏ဟုကိလေသာတရားတို့၏နိပ္ပရိယာယမချစင်စစ် ဖြစ်စည်မရှိသောကြောင့်။ ၎င်းဥပါဒါန်တရားလေးပါးတို့၏ ဖြစ်စည်ကို မချမဆိုအပ်။ ပရိယာယအားဖြင့်ကား။ များသောအားဖြင့်တချသောဘဝ၌သတ္တဝါတို့အားအတ္တဟုစွဲလှမ်းယူငင်သော အတ္တဝါဒုပါဒါန်သည်ရှေ့ဦးစွာဖြစ်တတ်၏။ ထို့နောက်။ အတ္တဂါဟလျှင် ရှေ့သွားရှိသည်ဖြစ်၍။ သာသတုစ္ဆေဒကိုမှားသောအားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းဒိဋ္ဌါပါဒါန်ဖြစ်တတ်၏။ ၎င်းနောက်။ အတ္တဟုယူသောသူအား။ အတ္တ၏စင်ကြယ်ခြင်းငှါ စင်ကြယ်ရန်။ နွားခွေးတို့၏ အလေ့အကျင့်ကိုစွဲလှမ်းယူငင်ခြင်းသီလဗ္ဗတုပါဒါန်ဖြစ်တတ်၏။ ၎င်းနောက်။ အတ္တသည်ပြတ်ကင်း၏ဟုယူသောတမလွန်လောက၌ ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိသောသူအားယခုဘဝ၌ကာမုပါဒါန်ဖြစ်တတ်၏။ ။ အယမေတေသံဇကေသ္မိတဝေဥပ္ပတ္တိက္ကမော။ ။ ဖြစ်စည်။ ။

ဒိဋ္ဌါပါဒါန်စသော နောက်သုံးပါးတို့ကို သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့်သတ်အပ်ကုန်သောကြောင့်။ ရှေ့ဦးစွာပယ်အပ်ကုန်၏။ ကာမုပါဒါန်ကိုအရဟတ္တမဂ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့သတ်အပ်သောကြောင့်။ နောက်မှပယ်အပ်၏။ ။ အယမေတေသံပဟာနုက္ကမော။ ။ မဂ်ပယ်စည်။ ။

ကာမုပါဒါန်သည်လောဘမူစိတ်ရှစ်ခု၌ ယှဉ်သောကြောင့် အရာလည်းကျယ်၏။ များသောအားဖြင့်ဥပါဒါန်ကွနွာငါးပါး၌ နွေလျော်ပျော်ပါးတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သတ္တလောက၌ကာမုပါဒါန်သည်ထင်လည်းထင်ရှား၏။ ထိုကြောင့်ကာမုပါဒါန်ကိုရှေ့ဦးစွာဟောတော်မူအပ်၏။ ။ ဒိဋ္ဌါပါဒါန်ကား။ ဒိဋ္ဌိဂတသမ္ပယုတ်စိတ်လေးခု၌သာယှဉ်သောကြောင့် အရာလည်းကျဉ်း၏။ ကာမရမ္မ၊ ကောတုဟလမင်္ဂလာကိုလည်း ယုံကြည်စွဲယူ၏။ သို့သောကြောင့်။ ၎င်းနောက်မှဒိဋ္ဌါပါဒါန်ကိုဟောတော်မူအပ်၏။ ထိုဒိဋ္ဌါပါဒါန်သည်လည်း။ သီလဗ္ဗတုပါဒါန်။ အတ္တဝါဒုပါဒါန်အားဖြင့်နှစ်ပါးကွဲပြား၏။ ထိုတွင်။ နွားခွေးတို့၏အမူအရာ

အလေ့အကျင့်ကို ပကတိမျက်စိဖြင့်လည်း။ မြင်၍ပင်သိအပ်ရကား။ အတ္တဝါဒုပါဒါန်ထက်ထင်ရှားရုန်းရင်းသောကြောင့်။ သိလဗ္ဗတုပါဒါန်ကို အတ္တဝါဒုပါဒါန်မှရှေ့ဦးစွာ ဟောတော်မူအပ်၏။ အတ္တဝါဒုပါဒါန်ကို သိမ်မွေ့သောကြောင့် နောက်ပိတ်ဆုံး ဟောတော်မူအပ်၏။ ။အယမေတေသံ ဒေသနုက္ကမော။ ။ ဟောစည်။ ။

၅၅။ ဥပါဒါနပစ္စယာဘဝေါဟူသောပုဒ်၌
ဘဝ၏သရုပ်တရားကိုယ်ကိုပြခြင်း။

ဘဝသည်။ ကမ္မဘဝ၊ ဥပပတ္တိဘဝအားဖြင့်၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ ကမ္မဘဝဟူသည်ကား။ အကုသိုလ်စေတနာ ၁၂ ခု။ လောကီကုသိုလ်စေတနာ ၁၃ ခု။ နှစ်စုပေါင်း ၂၅ ခုသောစေတနာသည်ကမ္မဘဝမည်၏။ ။အင်္ဂုတ္တိ၍ပါဠိတော်။ ပဏ္ဏာသပါဠိတော် ကုက္ကုရဝတိယသုတ် စသည်တို့၌ ဟောတော်မူအပ်သော။ အကဏ္ဍ အသုက္ကဖြစ်သော။ မဂ္ဂင် ရှစ်ပါး။ ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါး။ မဂ္ဂစေတနာတို့သည်။ ကံသပါမည်ကုန်၏။ ကမ္မဘဝမမည်ကုန်။ ။ဥပပတ္တိဘဝဟူသည်ကား။ လောကီပိပါက် ၃၂ ခု။ စေတသိက် ၃၅ ခု။ ကမ္မဇရုပ် ၂၀။ ၂၂။ ဤတရားတို့သည်။ ဥပပတ္တိဘဝမည်ကုန်၏။ ။

၅၆။ ဥပပတ္တိဘဝ ၆ ပါးတို့ကိုခွဲခြမ်း၍ပြခြင်း။

ထိုဥပပတ္တိဘဝသည်။ ကာမဘဝ။ ရူပဘဝ။ အရူပဘဝအားဖြင့်သုံးပါး။ သညာဘဝ။ အသညာဘဝ။ နေဝသညာနာသညာဘဝအားဖြင့်သုံးပါး။ ဧကဝေါကာရဘဝ။ စတုဝေါကာရဘဝ။ ပဉ္စဝေါကာရဘဝအားဖြင့်သုံးပါး။ ဤသို့သောအပြားအားဖြင့် ကိုးပါးရှိသတည်း။ ။ထိုကိုးပါးသောဥပပတ္တိဘဝတို့တွင်။ ။

၁ ကာမဘဝဟူသည်ကား။--ကာမဝိပါက် ၂၃ ချ။ စေတသိက် ၃၃ ချ။ ကမ္မဇရုပ်။ ဤတရားတို့သည်။ ကာမဘဝမည်ကုန်၏။ ။

၂ ရူပဘဝဟူသည် ကား။--ရူပဝိပါက် ၅ ချ။ စက္ခု၊ ဝိညာဏ် ၂ ချ။ သောတဝိညာဏ် ၂ ချ။ သမ္ပဒိန္နိန္ဒြိယ ၂ ချ။ သန္တရဏ ၃ ချ။ စေတသိက် ၃၅ ချ။ ဇိဝိတနဝကကလာပ် ၉ ချ။ စက္ခု၊ သောတ၊ ဟဒယ၊ ပရိစ္ဆေဒ၊ ဥပစယ၊ သန္တတိအားဖြင့်ရုပ် ၁၅ ချ။ ဇရတာ၊ အနိစ္စတာ၊ ထည့်လျှင် ၁၇ ချ။ ဤတရားတို့သည်ရူပဘဝမည်ကုန်၏။ ။ ၎င်းရုပ်တို့ကိုကမ္မဇချည်းမှတ်။ ။

၃ အရူပဘဝ ဟူသည်ကား။--အရူပဝိပါက် ၄ ချ။ စေတသိက် ၃၀။ ဤတရားတို့သည်အရူပဘဝမည်ကုန်၏။

၄ သညာဘဝဟူသည်ကား။--ကာမဝိပါက် ၂၃ ချ။ ရူပဝိပါက် ၅ ချ။ အောက်အရူပဝိပါက် ၃ ချ။ စေတသိက် ၃၅ ချ။ ကမ္မဇရုပ်။ ဤတရားတို့သည်သညာဘဝမည်ကုန်၏။ ။

၅ အသညာဘဝ ဟူသည်ကား။--ဇိဝိတနဝကကလာပ် ၉ ချသည်။ အသညာဘဝမည်၏။ ။

၆ နေဝသညာ နာသညာဘဝ။--စတုတ္ထ အရူပဝိပါက် ၁ ချ။ စေတသိက် ၃၀ တို့သည်။ ၎င်းဘဝမည်၏။ ။

၇ ဧကဝေါကာရဘဝ။--ရူပက္ခန္ဓာ တပါးတည်းသာရှိသောအသညသတ်ခန္ဓာသည်။ ၎င်းဘဝမည်၏။ ။

၈ စတုဝေါကာရဘဝ။--အရူပဝိပါက် ၄ ချ။ စေတသိက် ၃၀။ နာမက္ခန္ဓာလေးပါးရှိသောဘဝတည်း။ ။

၉ ပဉ္စဝေါကာရဘဝ။--ခန္ဓာ ငါးပါးတို့ဖြင့် ဖွဲ့ဝှမ်းသော သညာ ဘဝ၌ ပြန့်ပြီးသော ရုပ်နာမ်တရား အစုတို့သည်။ ပဉ္စဝေါကာရဘဝမည်ကုန်၏။ ။ ဤကားဥပပတ္တိဘဝအပြားကိုးပါးတို့ကိုပြခြင်းတည်း။ ။

၅၇။ ကမ္မဘဝ ဟူရာ၌။ သဗ္ဗံပိ ဘဝဂါမီ ကမ္မံ ကမ္မဘဝေါဟူ၍ ဟောတော် မူသော ကြောင့်။ ပုညာ ပုညာ နေဉ္ဇော

သိသင်္ခါရ ဖြစ်ကုန်သော စေတနာတို့ကို လည်းကောင်း။ စေတနာ သမ္ပယုတ္တ အာစယ ဂါမိ ဖြစ် ကုန် သော အဘိဇ္ဈာစသောတရား တို့ကိုလည်း ကောင်း။ ကမ္မဘဝဟူ၍သင်္ဂြိုဟ်ရေတွက်အပ်ကုန်၏။ ။သဗ္ဗံပိဘဝဂါမိကမ္မန္တိ ဇေတနသဗ္ဗေဇေတမ္ပေါစေတနာသမ္ပယုတ္တာဝါကမ္မသင်္ခါတိအါစယဂါမိနောမ္မောသင်္ဂဟိတာ။ ။ဟူသောဝိဘာဝ်းအဋ္ဌကထာကို၎င်း။ ။သဗ္ဗံပိဘဝဂါမိ ကမ္မန္တိ ဣမိနာပနစေတနာ သမ္ပယုတ္တာ အဘိဇ္ဈာဒယောရတ္တာ။ ။ဟူသော ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာကို၎င်း ရှုမျှော်အပ်၏။ ။သဗ္ဗံပိဘဝဂါမိကမ္မန္တိ ဇေတန။ သဗ္ဗံပိဘဝဂါမိကမ္မံဟူသောဤပါဌ်ဖြင့်။သဗ္ဗေ။ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ဇေတမ္ပောဝါ။ ထိုပုညာပုညာနေဉ္ဇာဘိ သင်္ခါရဖြစ်ကုန်သော စေတနာတရားတို့ကို၎င်း။စေတနာသမ္ပယုတ္တိ။စေတနာနှင့်သမ္ပယုတ်ဖြစ်ကုန်သော။ကမ္မသင်္ခါတာ။ကံဟုဆိုအပ်ကုန်သော။ အာစယဂါမိနော။ စုတိပဒိုသန္ဓေသို့ရောက်စေတတ်ကုန်သော။ မ္မောဝါ။ အဘိဇ္ဈာစသော တရားတို့ကို၎င်း။သင်္ဂဟိတာ။ သိမ်းရုံးပေါင်းစည်း။ အကျည်းယူအပ်ကုန်၏။ ။ဝိဘာဝ်းအဋ္ဌကထာပါဌ်၏အနက်။ ။နောက်ပါဌ်၏ အနက်ကားထင်ရှားသိသာပြီ။ ။စေတနာသမ္ပယုတ္တဖြစ်သော တရားတို့ကိုကမ္မဘဝ၌ သင်္ဂြိုဟ်ရေတွက် ထည့်စွက်ကောက်ယူခြင်းကို။ ပရိယာယသဒိဿပစာရအားဖြင့်မှတ်သားအပ်၏။စေတနာကိုယူလျှင်။ ရချနိပ္ပရိယာယ။ အားဖြင့်ကမ္မဘဝဟုမှတ်။ ။ဋီကာများ၌အကျယ်ကိုယူလေ။ ။

၅၈။ သင်္ခါရနိဒ္ဒေသ၌ပုညာပုညာနေဉ္ဇာဘိသင်္ခါရတို့ကို ဟောတော်မူပြီးလျက်။ဤဘဝနိဒ္ဒေသ၌။၎င်းသင်္ခါရတို့ကို။ထပ်၍တဘန် ဟောတော်မူပြန်ခြင်းသည် အဘယ်အကျိုးရှိသနည်းဟူမူ။ ။သင်္ခါရနိဒ္ဒေသမှာ။ ရှေ့အတိတ်ကပြုခဲ့ပြီးသောသင်္ခါရကံ၏ အစွမ်းအားဖြင့်ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ ပဒိုသန္ဓေ၏ အကြောင်း၏အဖြစ်ကို ဟောကြားတော်မူအပ်၏။ ဤဘဝနိဒ္ဒေသ၌ ကား။ ယခုပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ပြုအပ်သောကံ၏အစွမ်းဖြင့်။ နောင်အနာဂတ်

ဘဝမှီပဋိသန္ဓေ နေ့တို့အကြောင်း၏ အဖြစ်ကိုဟောတော်မူအပ်
 ၏။ ဟောတော်မူရပြန်သည်။ ။တနည်းလည်း။ သင်္ခါရနိဒ္ဒေ
 သန္တစေတနာကိုသာသင်္ခါရဟုဟောတော်မူအပ်၏။ ဤဘဝနိဒ္ဒေ
 သန္တကားစေတနာနှင့်သမ္ပယုတ်ဖြစ်ကြကုန်သော တရားတို့ကို
 လည်းဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ တနည်းလည်း။ သင်္ခါရနိဒ္ဒေသ
 ဌဝိညာဏ်၏ အကြောင်းဖြစ်သော ကံကိုသာသင်္ခါရဟုဟော
 တော်မူအပ်၏။ ဤသန္တကားဝိညာဏ်ကင်းသောအသညသတ်ပဋိ
 သန္ဓေ၏ အကြောင်းဖြစ်သော ကံကိုလည်း ဟောတော်မူအပ်
 ၏။ ။တနည်းလည်း။ သင်္ခါရနိဒ္ဒေသန္တပုညာဘိသင်္ခါရစသော
 ကုသိုလ်အကုသိုလ်တရားတို့ကိုသိဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဤ
 သန္တကားဘဝသိမညအားဖြင့်ဥပပတ္တိဘဝပါယူအပ်သောကြောင့်။
 ကုသိုလ် အကုသိုလ် အဗျာကတတို့ကိုဟောတော်မူအပ်ကုန်
 ၏။ ။အဗျာကတပါထပ်၍ဟောတော်မူရပြန်သည်ဟူလို။ ။
 ဤသို့ထပ်၍ ဟောတော်မူခြင်း၌ သတ္တကကိုသိလေ။ ။ပစ္စုပ္
 နာဂါ။ဝိညာဝိည။ ကြောင်းကိုပြ။ စေတနသမ္ပယုတ်။ ။၎င်း၌
 ကေသိက်ကြံ။ ။ကုသလာကုသလ။ နောက်ဗျာကတ။ ခါရဘဝ
 စည်ထုတ်။ ။ဘေဒအားဖြင့်ကား။ ။ဧကမတွင်။ သညာပဉ္စ
 ဝေါ။ နှစ်ခုရောသွင်း။ နှစ်စင်းရူပ။ ဘဝ၌မှ။ သညာသည။ ကေပဉ္စ
 ဝေါ။ သွင်းရောလေကြ။ ဧကရူပတွင်။ သညာ။ နေဝ။ စတုကာရ
 ကို။ မချသွင်းလေ။ လေးထွေပါဒါနံ။ မြှောက်တုံပြန်။ အမှန်နှစ်ဆဲ့
 လေး။ ။မြှောက်လေးလီ ၂၄ ရ၏။ ။၎င်းဘေဒ၌။ အန္တောဂ
 တနှင့်တကွ ကာမဘဝတခုတည်းကို။ ကမ္မဘဝဥပပတ္တိ ဘဝ
 အားဖြင့်။ နှစ်ပါးခွဲဝေလေ။ ရူပဘဝအရူပဘဝတို့၌ လည်းဤနည်း
 ပင်လျှင်တည်း။ ။ကြောင်းကျိုးဘဝတည်း။ လေးမည်ပါဒါနံမြှောက်။
 ခုနစ်ဆဲ့နှစ်ပါးအရကောက်။ ။ကြောင်းကျိုးဘဝ တဆဲ့နှစ်ကို
 တည်ဟူလိုသည်။ ။ဤကားဘေဒတည်း။ ။သင်္ဂဟအားဖြင့်
 ကား။ ။သန္တောဂ။ သုံးဘဝ။ တည်ထပါဒါနံမြှောက်။ ။
 တဆဲ့နှစ်ပါးသာရအောင်ကောက်။ ။ဤ ၁၂ ပါးပင်တည်း။ ။

၅၉။ သီလဗ္ဗတုပါဒါနိကြောင့်။ ရူပါရူပဘဝမဖြစ်ဟုအချို့
 ဆရာတို့ ဆိုကြကုန်၏။ ထိုစကားကို မယူမမှတ်အပ်။ အဘယ့်
 ကြောင့်ဆိုသော်။ ပုထုဇဉ်တို့မည်သည်အရူးနှင့်အတူတူ။ သင့်မ
 သင့်ကိုမချင့်တွက်တတ်။ ဥပါဒါနိ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အမှတ်မရှိ
 လိုချင်သည့်ဘဝကိုတောင့်တ၍ ပြုချင်သည့်ကံကိုပြုတတ်သော
 ကြောင့်တည်း။ စင်စစ်အားဖြင့်လေးပါးသော ဥပါဒါနိကြောင့်
 အလုံးစုံသောဘဝတို့သည်ဖြစ်ကုန်၏ဟုမှတ်။ ။ ဖြစ်ပုံကား။ ဤ
 လောက၌အချို့သောသူသည်။ ကြားဘူးသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်
 ၎င်း။ မြင်ဘူးသည်ကိုအတုလိုက်သဖြင့်၎င်း။ လူဘုံနတ်ဘုံတို့၌ကိ
 မဂုဏ်သည်ပြည့်စုံ၏ ဟုကြံ၍။ ထိုကာမဂုဏ်ကို ရရန်ကံကို
 အားထုတ်သောအခါ။ မသူတော်တို့၏တရားမှီးကိုကြားနာခြင်း
 တို့ဖြင့်။ မှောက်မှားလှည့်စားဖြားယောင်းအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဤကံ
 ဖြင့်ကာမဂုဏ်ပြည့်စုံလိမ့်မည်ဟုကိမ္မပါဒါနိ၏အစွမ်းအားဖြင့်
 ပါဏာတိပါတစသောမကောင်းမှုဒုစရိုက်တရားတို့ကိုပြုမှား၍
 ၎င်း။ ယခုဘဝကာမဂုဏ်ကိုတောင့်တ၍။ ရရှိသောကာမဂုဏ်
 ကိုစေါင့်ရှောင်ရန်ကာယဒုစရိုက်စသည်တို့ကိုပြု၍၎င်း။ အပါယ်
 လေးပါး၌ ဖြစ်လေ၏။ အပါယ်၌ဖြစ်ရသော ထိုသတ္တဝါ၏ဖြစ်
 ကြောင်းကံသည်ကမ္မဘဝမည်၏။ ခန္ဓာသည်ဥပပတ္တိဘဝမည်
 ၏။ တယေါက်သောသူသည်။ ကိမ္မပါဒါနိ၏အစွမ်းအားဖြင့်ကာ
 မဂုဏ်ကိုတောင့်တ၍။ ကာယဒုစရိုက်စသည်တို့ကိုပြု၏။ ထို
 ကံကြောင့်။ ကာမသုဂတိရူပါရူပဘဝတို့၌ ဖြစ်၏။ လ။ ကံသည်
 ကမ္မဘဝမည်၏။ ခန္ဓာသည်ဥပပတ္တိဘဝမည်၏။ ။ ဣဒိနာနယ
 ဖြင့်ဘဝကြွင်းကိုသိမ်း။ ။ ဤကားကာမပါဒါနိကြောင့် အလုံးစုံ
 သောဘဝဖြစ်ပုံ။ ။

တယောက်သောသူသည်။ သုဂတိကာမ။ ရူပါရူပဘုံဘဝတို့
 တွင်။ တခုခုသောဘဝ၌။ အတ္တသည် ကောင်းကောင်းကြီးပြတ်
 ကင်း၏ဟု။ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိကိုစွဲလှမ်း၍။ ထိုဘဝသို့ရောက်ကြောင်း
 ဖြစ်သောကံကိုပြုလုပ်၏။ ထိုသူ၏ထိုကံသည်ကမ္မဘဝမည်၏။

ခန္ဓာသည်ဥပပတ္တိဘဝမည်၏။ ။ကြွင်းသည်ဘဝဤနယပင်။ ။
ဤကားဒိဋ္ဌ၊ပါဒါနိကြောင့်အလုံးစုံသောဘဝဖြစ်ပုံ။

တယောသံသောသူသည်။ သုဂတိကာမရူပါရူပဘုံဘဝတို့တွင်။
တပါးပါးသောဘုံဘဝ၌။ အတ္တသည်ချမ်းသာငြိမ်းမင်း၏ဟုအတ္တဝါ
ဒုပါဒါနိဖြင့်။ ထိုဘဝသို့ရောက်ကြောင်းကံကို ပြုလုပ်အားထုတ်
၏။ ထိုဘဝ၌ထိုသူ၏ထိုကံသည်ကမ္မဘဝမည်၏။ ခန္ဓာသည်ဥပ
ပတ္တိဘဝမည်၏။ ။ကြွင်းဘဝမှာဤနည်းသာ။ ။ဤကားအတ္တ
ဝါဒုပါဒါနိကြောင့်အလုံးစုံသောဘဝဖြစ်ပုံ။ ။

တယောက်သောသူသည်။ သုဂတိကာမရူပါရူပဘုံဘဝတို့
တွင်။ တပါးပါးသောဘုံဘဝ၌။ သိလဗ္ဗတကိုဖြည့်ကျင့်သည်ရှိ
သော်ပြင်စုံလွယ်၏ဟုသိလဗ္ဗဟုပါဒါနိ၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ထိုဘုံ
ဘဝသို့ရောက်ကြောင်းကံကိုကျင့်ကြံပြုလုပ်အားထုတ်စေ့ဆော်
၏။ ထိုဘဝ၌ထိုသူ၏ထိုကံသည်ကမ္မဘဝမည်၏။ ခန္ဓာသည်ဥပ
ပတ္တိဘဝမည်၏။ ။ကြွင်းကျန်ဘဝ။ ဤနယ။ လှလှသိတတ်စေ။ ။
ဤကားသိလဗ္ဗတုပါဒါနိကြောင့်အလုံးစုံသောဘုံဘဝတို့ဖြစ်ပုံ။

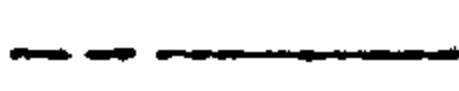
၆၀။ ဘဝဟူသောပုဒ်၏ဝစနတ္ထကိုပြခြင်း။

ဘဝတိတိဘဝေါ။ ။ယောဥပပတ္တိဘဝေါ။ အကြင်ဥပပတ္တိ
ဘဝသည်။ ဘဝတိ။ ဖြစ်တတ်၏။ ဣတိ။ ကြောင့်။ သောဥပပတ္တိဘ
ဝေါ။ ထိုဥပပတ္တိဘဝသည်။ ဘဝေါ။ ဘဝမည်၏။ ။ဥပပတ္တိဘဝ
တို့။ ။ဘာဝယတိတိဘဝေါ။ ။ယောကမ္မဘဝေါ။ သည်။ ဘာဝ
ယတိ။ ဥပပတ္တိဘဝကိုဖြစ်စေတတ်၏။ ဣတိ။ ကြောင့်။ သောကမ္မ
ဘဝေါ။ သည်။ ဘပေါ။ မည်၏။ ကမ္မဘဝတို့။ ။ကရဏသာဓ်
လည်းကြံသင့်၏။ ။ကေသေသ။ သာမညနိဒ္ဒေသနည်းမှတ်။

၆၁။ လက္ခဏာရသစသည်တို့ကိုပြခြင်း။

ကမ္မလက္ခဏောကမ္မဘဝေါ။ဘာဝနရသော။ကုသလာကုသ
လပစ္စုပ္ပန်နော။ဥပါဒါနပဒဋ္ဌာနော။။ကမ္မဘဝေါ။ကမ္မဘဝသည်။
ကမ္မလက္ခဏော။ ကံဟုမှတ်ကြောင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဝါ။ပြုပြင်
ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ဘာဝနရသော။အကျိုးကိုဖြစ်စေခြင်းကိစ္စရှိ
၏။ ကုသလာကုသလပစ္စုပ္ပန်နော။ကုသိုလ်အကုသိုလ်အဖြစ်
လျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ဝါ။ ကုသိုလ်အကုသိုလ်အဖြစ်
ဖြင့်ယူအပ်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ဥပါဒါနပဒဋ္ဌာနော။ဥပါဒါနံတ
ရားလေးပါးလျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။ကမ္မဘဝဘို့။ ။

ကမ္မဖလလက္ခဏောဥပပတ္တိဘဝေါ။ဘာဝနရသော။အဗျာက
တပစ္စုပ္ပန်နော။ ဥပါဒါနပဒဋ္ဌာနော။ ။ဥပပတ္တိဘဝေါ။ ဥပ
ပတ္တိဘဝသည်။ကမ္မဖလလက္ခဏော။ကံ၏အကျိုးဟူသောမှတ်
ကြောင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဘာဝနရသော။ဖြစ်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ အဗျာ
ကတပစ္စုပ္ပန်နော။ ကုသိုလ်အကုသိုလ်အဖြစ်ဖြင့် မဟောအပ်
သည်၏အဖြစ်လျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ဝါ။ မဟောအပ်
သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်ယူအပ်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ဥပါဒါနပဒဋ္ဌာ
နော။ဥပါဒါနံတရားလေးပါးလျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။
ဥပပတ္တိဘဝဘို့။ ။

၆၂။ ဘဝပစ္စယာဇာတိဟူသောပုဒ်၌။ဇာတိ၏
သရုပ်တရားကိုယ်ကိုပြခြင်း။

ဤဘဝပစ္စယာဇာတိဟူသောပုဒ်၌။ ။ဘဝေါတိစေတ္ထကမ္မ
ဘဝေါအဓိပ္ပေတောဟူသောအဋ္ဌကထာပါဌ်နှင့်အညီ။ပြဆိုအပ်
ခဲ့ပြီးသော။ အဘိညာဉ်စေတနာဥဒ္ဓစ္စစေတနာသည်ကြည်အပ်
သော။ လောကီကုသိုလ်၊အကုသိုလ်စေတနာကမ္မဘဝကိုသာ
အလိုရှိအပ်၏။ ။တနည်းဇာတိ၏ပဒဋ္ဌာန်ဖြစ်သောကြောင့်ဥပ

ပတ္တိဘဝကိုလည်းယူလေ။ ။ဇာတိဟူသည်ကားပညတ္တိသမု
တိကထာအားဖြင့်။ ထိုထိုသတ္တဝါတို့၏ ခိုထိုသို့သောသတ္တဝါ
တည်ရာအပေါင်း၌၊ ဣန္ဒြေပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၎င်း။ မပြည့်စုံသည်
ဖြစ်၍၎င်း။ အဏ္ဏဇ။ ဇလာဗုဇ။ သံသေဒဇ။ ဩပပါတိကတို့၏
အစွမ်းအားဖြင့်၎င်း။ ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းသည်ဇာတိမည်၏။ ။
ပရမတ္ထအားဖြင့်ကား။ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာ၊ နိယတနတို့၏ အနန္တရဘဝ၌
ထင်ရှားစွာဖြစ်ခြင်းသည် ဇာတိမည်၏။ ။ ခဏတ္တယသမင်္ဂ
ကို၎င်း။ ဥပါဒ်က္ခဏကို၎င်း။ ဇာတိအရကောက်ကြကုန်၏။

၆၃။ ဘဝသည်ဇာတိ၏အကြောင်းဖြစ်မှန်းကိုအသို့သိအပ်
သနည်းဟူမူ။ ။ ဗဟိဒ္ဓဖြစ်သော။ ဘမိနှစ်ပါးတို့၏သုက်သွေး။
သလေးထမင်းစသော အစာအာဟာရအကြောင်း စသည်တူ
သော်လည်း။ အမြွှာမွေးဖွား။ သားနှစ်ယောက်တို့၏။ လူပုံဟန်ပန်
သဏ္ဌာန်ပင်တူစေကာမူ။ ဟိနပဏီတအဖြစ်အစရှိသောအထူး
ကိုမြင်သောကြောင့်။ ဘဝသည်။ ဇာတိ၏အကြောင်းဖြစ်မှန်းကို
သိရ၏။ ထိုဟိနပဏီတစသော အထူးအပြားသည် လည်း
အကြောင်းမရှိဘဲမဖြစ်နိုင်။ ထိုအကြောင်းလည်းကံမှတစ်ပါးအခြား
မရှိကောင်း။ ကံသည်သာလျှင်ဟိနပဏီတအဖြစ် အစရှိသော
အထူးကိုဝေဘန်နိုင်သည်။ ထိုကြောင့်။ ကမ္မသတ္တေဝိဘန္ဓတိယ ။
ဒိဒ္ဓိဟိနပဏီတတာယ။ ဟူ၍ဥပရိပဏ္ဏာသပါဠိတော်ရှုငွေကမ္မဝိ
ဘင်္ဂသုတ်၌ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။ ဤသို့ဘဝသည်ဇာတိ၏
အကြောင်းဖြစ်မှန်းကိုသိအပ်၏သိလေ။ ။ ခန္ဓာနိပါတုဘာဝေါ
အာယတနာနံ ပဋိလာဘောစသည်ဖြင့် ရုပ်နာမ်နှစ်ပါးလုံးကို
ဟောတော်မူသောကြောင့်။ ဇာတိသည်ရုပ်၏ဇာတိနာမ်၏ဇာ
တိအားဖြင့်နှစ်ပါးအပြားရှိသည်ကိုလည်းသိအပ်၏။ ။ အကုသိုလ်
ကမ္မဘဝကြောင့်အပါယ်ဘုံ၌။ အကုသလဝိပါက်ဥပေက္ခာသဟ
ဂုတ်သန္တိရဏစိတ် ၁ ခု။ စေတသိက် ၁၀ ။ ကမ္မဇရုပ်ဟူသော
ရုပ်နာမ်ခန္ဓာ ဇာတိသည်ဖြစ်၏။ ။ ကာမကုသိုလ် ကမ္မဘဝ
ကြောင့်။ ကာမသုဂတိချနစ်ဘုံ၌။ ထိုက်သည့်အလျောက်။ ကုသလ

မိပါက်ဥပေက္ခာသဟဂုတ် သန္တိရဏမိတ် ၁ ချ။ မဟာမိပါက်
 မိတ် ၈ ချ။ စေတသိက် ၃၃ ချ။ ကမ္မဇရုပ်ဟူသောရုပ်နာမ်ခန္ဓာဇာ
 တိသည်ဖြစ်၏။ ။ ရူပကုသိုလ်ကမ္မဘဝ ကြောင့်။ ရူပတဆွဲ
 ခြောက်ဘုံ၌ထိုက်သည့်အလျောက်။ ရူပမိပါက် ၅ ချ။ စေတသိက်
 ၃၅ ချ။ ကမ္မဇရုပ် ၁၅ ချ။ ဟူသောရုပ်နာမ်ခန္ဓာဇာတိသည်ဖြစ်
 ၏။ ။ အသညသတ်ပါသွင်းလိုက်။ ။ အရူပကုသိုလ်ကမ္မဘဝ
 ကြောင့်။ အရူပလေးဘုံ၌။ အရူပမိပါက် ၄ ချ။ စေတသိက် ၃၂ ချ။
 ဟူသောနာမက္ခန္ဓာဇာတိသည်ဖြစ်၏။

၆၄။ ဇာတိဟူသောပုဒ်၏ဝစနတ္ထကိုပြခြင်း။

ဇနနံဇာတိ။ ။ ဇနနံ။ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာအာယတနတို့၏ဖြစ်ခြင်း။
 ဇာတိ။ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာအာယတနတို့၏ဖြစ်ခြင်း။ ။

၆၅။ လက္ခဏာရသစသည်တို့ကိုပြခြင်း။

သာပနေသာတတ္ထတတ္ထဘဝေပထမာဘိနိဗ္ဗတ္တိလက္ခဏာ။
 နိဿျာတနရသာ။ အတိတဘဝတော ဣဓဥမ္မုဇ္ဇနပစ္စုပ္ပန်နာ။
 ဖလဝသေနဒုက္ခဝိစိတ္တတာပစ္စုပ္ပန်နာဝါ။ ကမ္မဘဝပဒဋ္ဌာနာ။ ။
 သာပနေသာ။ ထိုဇာတိသည်ကား။ တတ္ထတတ္ထဘဝေ။ ထိုထိုကာ
 မရူပအရူပဘဝ၌။ ပထမာဘိနိဗ္ဗတ္တိလက္ခဏာ။ ရှေ့ဦးစွာဖြစ်ခြင်း
 လက္ခဏာရှိ၏။ နိဿျာတနရသာ။ ဆောင်ရှင်းခြင်းကိစ္စရှိ၏။ အတိ
 တဘဝတေ။ အတိတ်ဘဝမှ။ ဣဓ။ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌။ ဥမ္မုဇ္ဇနပစ္စုပ္ပန်
 နာ။ ထင်ထင်ရှားရှား။ ငှါးငှါး ပေါ်လာခြင်းလျှင်ထင်သော
 အခြင်းအရာရှိ၏။ ဝါ။ ပေါ်လာသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်ယူအပ်သော
 အခြင်းအရာရှိ၏။ ဝါ။ တနည်းကား။ ဖလဝသေန။ အကျိုး၏အစွမ်း
 အားဖြင့်။ ဒုက္ခဝိစိတ္တတာပစ္စုပ္ပန်နာ။ အထူးထူးအဆန်းဆန်းပင်
 ပန်းဆင်းရဲသော အကျိုးလျှင်ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ ဝါ။

အကျိုး၏အဖြစ်ဖြင့်ယူအပ်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ကမ္မဘဝပဒဋ္ဌာ
နာ။ ကမ္မဘဝလျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။

၆၆။ ဇာတိပစ္စယာဇရာမရဏ။ လ။ သန္တတိန္ဒြိ။
ဇရာစသည်တို့၏သရုပ်တရား
ကိုယ်ကိုပြခြင်း။

ဇရာဟူသည်ကား။ ရုပ်နာမ်တရားတို့၏တင်သို့ရှေ့ရှုတည်
သောဌီအခိုက်အတန့်ရင့်ရော်အိုမင်းခြင်းသည်ဇရာမည်၏။ ထို
ဇရာသည်မိမိပြုအပ်သော ကိစ္စကိုညွှန်းပြသောအားဖြင့် ခွဲခြမ်း
ဝေတန်လိုက်လျှင်။ သွားတို့၏၎င်း။ ခြေသည်းလက်သည်းတို့၏
၎င်းကျိုးပဲ့ခြင်းကိုပြုတတ်သောကိစ္စကြောင့်။ ခဏ္ဍိစ္စမည်သော
ဇရာ။ ဆံအမွေးတို့ကိုဖြူဖွေးအောင်ပြုတတ်သောကိစ္စကြောင့်ပါ
လိစ္စမည်သောဇရာ။ အရေကိုရှုံ့တွတွန့်လိပ်အောင်ပြုတတ်သော
ကိစ္စကြောင့်ဝလိတ္တစတာမည်သောဇရာဟူ၍သုံးပါးပြား၏။ ။
ထိုကြောင့်။ ခဏ္ဍိစ္စံပါလိစ္စံဝလိတ္တစတာဟူ၍ ဟောတော်မူအပ်
၏။ ။ ခဏ္ဍိစ္စန္တိအာဒယောတယောကာလာတိက္ကမေကိစ္စနိဒ္ဒေ
သာဟူ၍လည်းအဋ္ဌကထာ၌ဖွင့်ပြအပ်၏။ ။ ၎င်းဇရာသုံးပါးတို့
သည်မျက်စိအမြင်အားဖြင့် ဖောက်ပြန်ခြင်း၏ ထင်ရှားလှသော
ကြောင့်ပါကဋုဇရာလည်းမည်ကုန်၏။ ပမာကား။ ရေလေတိုက်
ခတ်မိသောမြက်သစ်ပင်။ မီးလောင်သောနေရာတို့၌။ ရေလေမီး
တို့ကို မထွေမမြင်လိုက်ရသော်လည်း။ ရေလေမီးတို့၏ တိုက်
ခိုက်လောင်ကျွမ်း လမ်းရာကိုမြင်သဖြင့်။ လေရေမီးတို့သည်။
ဤအရပ်ကိုတိုက်ခိုက်လောင်ကျွမ်းလေ၏တကားဟုသိနိုင်သကဲ့
သို့။ ဇရာတရားကိုမျက်ဝါးထင်ထင်မမြင် ကောင်းသော်လည်း
ဆံဖြူသွားကြွေအရေရှုံ့တွ တွန့်လိပ်ရခြင်းစသော ဇရာဖြစ်ရာ
လမ်းကိုမြင်ရသဖြင့်။ ဤသတ္တဝါအားဇရာ တရားနှိပ်စက်လေ၏
တကားဟုမနောဒွါရဖြင့်ဇရာတရားကိုပိုင်းခြားတပ်ကြပ်သိအပ်

၏။သို့သော်လည်းသွားကျိုးခြင်းစသည်တို့ကားဇရာစစ်မဟုတ်
ကုန်။မြင်အပ်သောဝတ္ထုယထာနသာတည်း။ ဇရာစစ်ကိုမျက်စိ
ဖြင့်မသိမမြင်ကောင်း။ နဟိဇရာစက္ခုဝိညေယျာဟောတိဟူ၍
'အဋ္ဌကထာ'ဖွင့်လှစ်တော်မူ၏။ ။ပကတိနိဒ္ဒေသအားဖြင့် ဇရာ
တရားကိုခွဲခြားဝေဘန်လိုက်လျှင်။အသက်၏ယုတ်လျော့ခြင်းဟူ
သောအာယုဟာယနဇရာ။ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေတို့၏ ရင့်ရော်
ခြင်းဟူသော ဣန္ဒြိယပရိပါကဇရာဟူ၍ နှစ်ပါးပြားပြန်၏။ထို
တွင်။ဇရာသို့ရောက်သောသတ္တဝါ၏အသက်သည်။တနေ့တခြား
တလတပါး တနှစ်တပုံယုတ်လျော့ကုန်ခန်းသော ကြောင့်၎င်း။
ပျိုမျစ်နုနယ်။ ငယ်ရွယ်စည်အခါက။ သိမ်မွေ့သေးသွယ်ငယ်
ငေါင်းသော ဝတ္ထုအာရုံကိုပင် ကောင်းကောင်းကြီး လွယ်ကူ
ယူနိုင်မြင်နိုင်သော်လည်း။ အိုမင်းကြီးရင့်ခြင်းသို့ရောက်သော
သတ္တဝါ၏စက္ခုစသောဣန္ဒြေတို့သည်ရင့်ရော်နောက်ကျ၍ခြင်း
မသန်ရှင်းသောကြောင့်။ရနံ့ရင်းထင်ရှားလောက်သောအာရုံကို
သော်လည်းမယူစွမ်းနိုင်သောကြောင့်၎င်း။အာယုနောသံဟာနိ
ဣန္ဒြိယာနံပရိပါကောဟူ၍ ဟောတော်မူသည်။ပစ္ဆိမာဒ္ဓေပက
တိနိဒ္ဒေသာဟူ၍လည်းအဋ္ဌကထာ၌ဖွင့်လှစ်တော်မူ၏။ ။ဗလူပ
စာရ။ ။ထိုဇရာသည်လည်းရုပ်၌ဖြစ်သောဇရာနာမ်၌ဖြစ်သော
ဇရာအားဖြင့်နှစ်ပါးပင်ပြားပြန်၏။ ထိုတွင်။ ရုပ်၌ဖြစ်သောဇရာ
သည်သွားကျိုးခြင်းစသော ဖောက်ပြန်ခြင်းကို ထင်ရှားမြင်သာ
သောကြောင့်ပါကဋုဇရာမည်၏။နာမ်တရားတို့၌ဖြစ်သောဇရာ
သည်။ ထိုသို့ဖောက်ပြန်ခြင်း၏ မသိမမြင်သာ မထင်ရှားသော
ကြောင့်ပရိစ္ဆန္နဇရာမည်၏။ ။တော၌ ရေရှိ။မှတ်သိစေလို။
ဦးချိုထန်းလက်၊ဆွဲထားချက်။ ကွင်းကွက်ဥပမာ။ ။တနည်း
လည်း။ အဝိစိဇရာ။ သဝိစိဇရာအားဖြင့် နှစ်ပါးပင်ပြားသေး၏။
ထိုတွင်။အနုပါဒိဏ္ဍကအဝိညာဏကန္တံ။ ပတ္တမြားရွှေငွေ။ နေလ
နက္ခတ်။နတ်တို့မိမိ။ မျက်မှန်ပုလဲ။ သန္တာခဲစသည်တို့၏၎င်း။
ဥပါဒိဏ္ဍက။သဝိညာဏက။ ပျိုရွယ် နုထွတ်သောသူ စသည်

တို့၏၎င်း။ ဖေါက်ပြန်သောအဆင်းအထူးကိုမသိမမြင်သာ။ ခဲရင်း
စွာသောကြောင့်။ ထိုပြဆိုခဲ့ပြီးသော သဝိညာဏကဏ္ဍရာသည်
အဝိစိဇရာမည်၏။ အစည်တစပ်ကြားမလပ်သောဇရာဟူလို။ ။
အဝိညာဏကန္တံ။ ဟည်းလှအိမ်တန်ဆောင်းကျောင်းစရပ်အိုစ
သည်တို့၏၎င်း။ သဝိညာဏကန္တံ။ လူဆင် မြင်းအိုစသည်တို့၏
၎င်း။ ဖေါက်ပြန်သောအဆင်းအထူးကိုထင်ရှားသိမြင်သာသော
ကြောင့်ထိုဇရာသည်သဝိစိဇရာမည်၏။ ။

၆၇။ ဇရာဟူသောပုဒ်၏ဝစနတ္ထကိုပြခြင်း။

ဇိရဏံဇရာ။ ။ ဇိရဏံ။ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာတို့၏ဆွေးမြည့်ဟောင်း
မြင်းရင့်ရော်ခြင်း။ ဇရာ။ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာတို့၏ဆွေးမြည့်ဟောင်း
မြင်းရင့်ရော်ခြင်း။ ။

၆၈။ လက္ခဏာရသစသည်တို့ကိုပြခြင်း။

သာပနေသာခန္ဓပရိပါကလက္ခဏာ။ မရဏူပနယန ရသာ။
ယောဗ္ဗန ဝိနာသနပစ္စုပ္ပန်နာ။ ဇာတိပဒ ဋ္ဌာနာ။ ။ သာပနေ
သာ။ ထိုဇရာသည်ကား။ ခန္ဓပရိပါကလက္ခဏာ။ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာတို့
၏ရင့်ရော်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ မရဏူပနယနရသာ။ သေခြင်း၏
အနီးသို့ဆောင်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ယောဗ္ဗနဝိနာသနပစ္စုပ္ပန်နာ။ အ
ရွယ်၏ပျက်စီးခြင်းလျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ဝါ။ အရွယ်
ပျက်စီးသည်၏အဖြစ်ဖြင့်ယူအပ်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ဇာတိ
ပဒဋ္ဌာနာ။ ဇာတိလျှင်နီးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။

၆၉။ မရဏဟူသည်ကား။ သမ္မုတိပညပ်အားဖြင့်။ ထိုထို
သတ္တဝါတို့၏။ ထိုထိုသတ္တဝါတည်ရာအပေါင်းမှ ရွေ့လျော့ပျက်
ကြွေသေဆုံးခြင်းသည်။ မရဏမည်၏။ ပရမတ္ထအားဖြင့်ကား။
ရုပ်နာမ် ခန္ဓာတို့၏။ ပျက်စီး ချုပ်ပျောက် ဘင်သို့ ရောက်ခြင်း

တည်း။ ။ပရမတ္ထေနဟိခန္ဓာနမေဝဘိဇ္ဇန္တိ။ နသတ္တော နာမ
 ကောဓိမရတိဟူ၍ အဋ္ဌကထာဖွင့်ထွက်၏။ ။ထိုပရမတ္ထအား
 ဖြင့်ရုပ်နာမ်ခန္ဓာတို့၏ ပျက်စီးချုပ်ပျောက် ဘင်သို့ရောက်ခြင်း
 ကို ပင်လျှင် သမ္မုတိ ဝေါဟာရအားဖြင့် သတ္တဝါ သေသည်
 ဟုခေါ်ဆိုပညပ် သမုတ်အပ်၏။ စင်စစ် တစုံ တရာ သတ္တဝါ
 သေသည် မရှိ။ ။ထိုမရဏသည်။ ရုပ်၏ မရဏ။ နာမ် ၏
 မရဏအားဖြင့် နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ ။ထို့ကြောင့် ခန္ဓာနံဘေ
 ဧကဋ္ဌေဝရဿနိက္ခေပေါ။ဟူ၍ဟောတော်မူပြီ။ ။စတုပဉ္စ
 ဝေါကာရ။ခန္ဓာနဘေဧ။ ။ဧကဝေါကာရ။သန္ဓာယ။ကဋ္ဌေ
 ဝရဟော။ ။စတုဝေါကာရ။တနည်းပြ။ ခန္ဓာနဘေဧ။ ။
 ပဉ္စဧက။ဝေါကာရ။ ကဋ္ဌေဝရကိုပြော။ ။ဤ၌ ရူပကာယကို
 ကဋ္ဌေဝရဟုမှတ်။ ။ခန္ဓာဘေဧ။နတ်ဗြဟ္မာ။လူမျိုးဋ္ဌေဝရော။ ။
 တနည်းလည်း။ခဏိကမရဏ။ သမ္မုတိမရဏ။ သမုတ္တေဒမရ
 ဏအားဖြင့်သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတို့တွင်။ ပဝတ္တိအခါ၌။
 ရုပ်နာမ်တရားတို့၏ခဏတ္တယအားဖြင့်ပျက်စီးခြင်းသည်။ ခဏိ
 ကမရဏမည်၏။ တိဿသေသည်။ ဖုဿသေသည် စသည်
 ဖြင့်ခေါ်ဆို သမုတ်ခြင်းသည်သမ္မုတိ မရဏမည်၏။ ရဟန္တာ
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏တတန် ပဋိသန္ဓေ မနေသောအားဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု
 ခြင်းသည်သမုတ္တေဒမရဏမည်၏။ ။မြက်၊သစ်ပင်၊ကောက်၊
 ပဲ၊ပြဒါး၊သံ၊သေသည်ဟုခေါ်ဆိုခြင်းသည်လည်း။ ထိုမြက်ပင်
 စသည်တို့၏ပျက်စီးခြင်းသဘောပင်တည်း။ ။ဤအရာ၌သမ္မု
 တိမရဏကိုအလိုရှိအပ်၏။ ။လုံ့လကြောင့်သေခြင်းဥပက္ကမ
 မရဏ။ မိမိသဘောအတိုင်းသေခြင်းသရဿမရဏ။ အသက်
 ကုန်၍သေခြင်းအာယုက္ခယမရဏ။ ကုသိုလ်ကံကုန်၍သေခြင်း
 ပုညက္ခယမရဏ။ ဟူသည်တို့လည်း သမ္မုတိမရဏ၏ အမည်
 တို့တည်း။ ။

၇၀။ မရဏဟူသောပုဒ်၏ဝစနတ္ထကိုပြခြင်း။

မရန္တိ ဇေတနာတိ မရဏံ။ ။ဇေတနံ။ ဤစုတိစိတ်ဖြင့်။
ခန္ဓာ။ရုပ်နာမ်ခန္ဓာတို့သည်။မရန္တိ။သေတတ်ကုန်၏။ ဣတိ။ထို
သို့သေကြောင်းဖြစ်သောသတ္တိကြောင့်။တံ။ထိုစုတိစိတ်သည်။
မရဏံ။မရဏမည်၏။ ။စုတိခန္ဓာနံမရဏန္တိ။ မရန္တိ ဇေတ
နာတိ ဝတ္တံ။ ။မူလဒိုကာ စသည်။ ။အသညသတ်မှာရုပ်
ကိုစွဲ။ ။

၇၁။ လက္ခဏာရသစသည်တို့ကိုပြခြင်း။

တယိဒံစုတိလက္ခဏံ။ ဝိယောဂရသံ၊ ဝိပ္ပဝါသပစ္စုပ္ပန်နံ။
ဇာတိပဒဋ္ဌာနံ။ ။တယိဒံ။ထိုမရဏသည်။စုတိလက္ခဏံ။ ရှေ့
လျော့ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဝိယောဂရသံ။ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌မဟုတ်
ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ဝိပ္ပဝါသပစ္စုပ္ပန်နံ။ကွေ့ကွင်းကင်းကွာခြင်းလျှင်
ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ဝါ။ ကင်းကွာသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်ယူ
အပ်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ဇာတိပဒဋ္ဌာနံ။ဇာတိလျှင်နိုးစွာသေ
အကြောင်းရှိ၏။ ။ဇာတိဇရ။မရဏ။ သုံးဝတရားကို။ ။ချန်
သူသုံးပါး။ပမာအား။ထင်ရှားမှတ်စေလို။ ။

၇၂။ သောကဟူသည်ကား။ဆွေမျိုးမိဘ။ နှမသားချင်း
တို့၏။ပျက်စီးခြင်းဟုဆိုအပ်သော။ညာတိဗျသန။စည်းစိမ်ဥစ္စာ။
လယ်ယာမိနင်းမြေ။ အခြေပျက်စီးခြင်းဟုဆိုအပ်သောဘောဂ
ဗျသန။ကိုးဆွဲခြောက်ဖြာ။ တနည်း။ ကိုးဆွဲရှစ်ဖြာအနာတည်း
ဟူသောရောဂဗျသန။အကျင့်သီလ၏ ပျက်စီးခြင်းဟု ဆိုအပ်
သောသီလဗျသန။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကို ပျက်ဆီးတတ်သော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
တည်းဟူသောဒိဋ္ဌိဗျသန။ဤသို့ဝိဘင်းပါဠိတော်။ ပါထေယျပါ
ဠိတော်စသည်တို့၌ဟောတော်မူအပ်သောဗျသနတရားငါးပါး
တို့တွင်။တပါးတပါးနှင့်တွေ့ဆုံကြုံကြိုက်သောသတ္တဝါ၏ကိုယ်

တွင်းမှာ။ နုန့်သောမီးဖြင့်အိုး၏ အတွင်း၌ချက်အပ်သော။ ကျက်
သောဆီကဲ့သို့။ တအုံအုံတနွေးနွေး။ ပူဆွေးခြင်းသည်။ သောက
မည်၏။ တရားကိုယ်အားဖြင့်ကား ဧဝံသမ္မုဒ္ဓေ၌ ယှဉ်သောဧဝံ
မနဿ။ ဝေဒနာသာတည်း။

၇၃။ ဝစနတ္ထကိုပြခြင်း။

သောစနံသောကော။ ။သောစနံ။ တအုံနွေးနွေးပူဆွေးစိုး
ရိမ်ခြင်း။ သောကော။ တအုံနွေးနွေးပူဆွေးစိုးရိမ်ခြင်း။ ။

၇၄။ လက္ခဏာရသစသည်တို့ကိုပြခြင်း။

အန္တောနိဗ္ဗာနလက္ခဏောသောကော။ စေတသောပရိနိဗ္ဗာ
ယနရသော။ အနုသောစနပစ္စုပ္ပန်နော။ ဗျသနပဒဋ္ဌာနော။ ။
သောကော။ သောကသည်။ အန္တောနိဗ္ဗာနလက္ခဏော။ ကိုယ်
တွင်း သန္တာန်၌ ပူပန် လောင်ကျွမ်းခြင်း လက္ခဏာ ရှိ၏။ စေတ
သော။ စိတ်ကို။ ပရိ နိဗ္ဗာယ နရသော။ ထက်ဝန်းကျင် လောင်
ကျွမ်းပူပန်စေခြင်းကိစ္စရှိ၏။ အနုသောစနပစ္စုပ္ပန်နော။ အဘန်
တလဲလဲစိုးရိမ်ခြင်းလျှင် ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ ဝါ။ စိုးရိမ်
သည်၏အဖြစ်ဖြင့် ယူအပ်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ ဗျသနပဒဋ္ဌာ
နော။ ဗျသနတရားငါးပါးလျှင် နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။
ဥာ၊ ဘော၊ ရောသိ။ ဒိဋ္ဌိမ္မိ။ ငါးလီဗျသနာ။ ။ ရှေ့သုံးပါးမှာ။ ကု
သလာကုသလ။ မဆိုရ။ အကုသလနောက်နှစ်မှာ။ ။

၇၅။ ပရိဒေဝဟူသည်ကား။ ပြဆိုခဲ့ပြီးသောဗျသနတရား
ငါးပါးတို့တွင်။ တပါးပါးနှင့်တွေ့ကြုံဆုံစည်းမိသော သတ္တဝါ၏
ကိုယ်တွင်း၌။ အားကြီးထက်မြက်သောမီးဖြင့်ချက်အပ်သောဆီ
သည်။ အိုး၏အထက်သို့တက်လျှံဝေကျသကဲ့သို့။ ငါ၏သားသွီး
ပျက်စီးလေပြီ။ အရာရာ၌ လိမ်မာသော ငါ၏သားသွီး ပျက်စီး

ပြုန်းတီးလေပြီ။ ငါ၏စည်းစိမ်။ ဂုဏ်သိရ်တို့ကား ပျက်ပြားဆုတ်
ယုတ်လေပြီ စသည်တို့ဖြင့် အပူအပြင်းအတွင်း၌ မခံနိုင်သော
ကြောင့်။ အပဋ္ဌထွက် အနံ့အဘန်ဘန်တသလျက် မပြေမပြင် မြည်
တမ်း၊ ပရမ်းပတာ ဝိကြွေးခြင်းသည် ပရိဒေဝမည်၏။ တရား
ကိုယ်အားဖြင့်ကား။ ဒေါသမူဒွေကြောင့် ဖြစ်သော စိတ္တဇသဒ္ဓ
ရုပ်ပင်တည်း။ ။

၇၆။ ပရိဒေဝေါဟူသောပုဒ်၏ဝစနတ္ထကိုပြခြင်း။

တံတံ ဝဏ္ဏံ ပရိ ကိတ္တေတွာ ဒေဝန္တိတေတနာတိ ပရိဒေ
ဝေါ။ ။ တေတနံ ဤဝစိဘေဒစိတ္တဇသဒ္ဓဖြင့်။ တံတံဝဏ္ဏံ။ ထိုထို
သို့သော ယုတ်မြတ်ကျေးဇူး ဂုဏ်အထူးကို။ ပရိကိတ္တေတွာ။
ပြောကြား၍၊ ဒေဝန္တိ။ ဝိကြွေးကတ်ကုန်၏။ ဣတိ။ ထိုသို့ဝိကြွေး
ကြောင်းဖြစ်သောသတ္တိကြောင့်။ သော။ ထိုဝစိဘေဒစိတ္တဇသဒ္ဓ
သည်။ ပရိဒေဝေါ။ ပရိဒေဝမည်၏။ ။ ပရိဒေဝနံပရိဒေဝေါ။ ဟူ
၍လည်းဘာဝသာနေပြုအပ်သေး၏။

၇၇။ လက္ခဏာရသစသည်တို့ကိုပြခြင်း။

သောလာလပ္ပနလက္ခဏော။ ဂုဏဒေါသပရိကိတ္တနရသော။
သမ္ဘမပစ္စုပ္ပန်နော။ ဗျသနပဒဋ္ဌာနော။ ။ သော။ ထိုပရိဒေဝ
သည်။ လာလပ္ပနလက္ခဏော။ အဘန်ဘန်လျှင်။ ဩဝါအင်ယောဝင်
ယမ်းမြှင့်တမ်းဝိကြွေးခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဂုဏဒေါသပရိကိတ္တ
နရသော။ ဂုဏ်အင်ကျေးဇူး။ ဖြစ်ဘူးသော အပြစ်ဒေါသတို့ကို
ပြောကြားခြင်း ကိစ္စရှိ၏။ သမ္ဘမပစ္စုပ္ပန်နော။ စိတ်နောက်မ
တည်ကြည်။ ဝေလည်တုန်လှုပ်ခြင်းလျှင်ထင်သောအခြင်းအရာ
ရှိ၏။ ဝါ။ ဝေလည်တုန်လှုပ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်ယူအပ်သောအခြင်း
အရာရှိ၏။ ။ ဘန္တိတ္ထိဝိတ္တမောဟာဝေ။ ။ အဘိဓာန်။ ။

သန္တမနှင့် ဝိတ္တမအနက်တူကြီ။ ။ဝါ။ ကြောက်လန့်သော အား
 ဖြင့်ဥာဏ်အားထင်တတ်၏။ဝါ။ယူအပ်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ။
 သန္တမံဥတ္တာသနံသန္တမော။ သန္တမေနပစ္စုပဋ္ဌာတိတိသန္တမပစ္စု
 ပဋ္ဌာနော။ သမ္မော ယောဇနာအတိုင်းရှေ့အနက်ကို ယောဇနာ
 အပ်၏။ ။နောက်အနက်ကား။ ဥပသဒ္ဒါ၏ ဂယျာကာရတ္ထကို
 ရည်သတည်း။ ။ဗျသနပဒဋ္ဌာနော။ဗျသနတရား ငါးပါးလျှင်
 နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။

၇၈။ ဒုက္ခဟူသည်ကား။ အနိဋ္ဌဖြစ်သော ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံနှင့်၊
 တွေ့ကြုံ ထိခိုက်သောအခါ။ ယံကာယိကံအသာကံ ကာယိကံ
 ဒုက္ခံအစရှိသော ပါဠိတော်နှင့်အညီ။ ကိုယ်၌ဖြစ်သော မချမ်း
 သာခြင်း။ ကိုယ်၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ ဒုက္ခ
 သဟံဂုတ်ကာယဝိညာဏ်၌ ယှဉ်သောဝေဒနာစေတသိက်သည်
 ဒုက္ခမည်၏။ ။

၇၉။ ဒုက္ခဟူသောပုဒ်၏ဝစနတ္ထကိုပြခြင်း။

ဒုက္ခယတိတိဒုက္ခံ။ ။ယံဝေဒယိတံ။အကြင်ခံစားတတ်
 သောဝေဒနာသည်။ဒုက္ခယတိ။ပင်ပန်းဆင်းရဲစေတတ်၏။ဣတိ။
 ကြောင့်။တံဝေဒယိတံ။ထိုခံစားတတ်သောဝေဒနာသည်။ ဒုက္ခံ။
 ဒုက္ခမည်၏။ ။ဥပ္ပါဒဋ္ဌိတိဝသေနဝါဒ္ဓေဓာနနတိတိဒုက္ခံ။ ။
 ဝါ။တနည်းကာ။ယံဝေဒယိတံ။ အကြင်ဝေဒနာသည်။ ဥပ္ပါဒဋ္ဌိ
 တိဝသေန။ဥပါဒဋ္ဌိတို့၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဒ္ဓေဓာ။နှစ်ဖြာ။ ဝါ။နှစ်
 တို့။သုခံ။ကာယိကသုခကို။ ။ကံထည့်။ ။ခနတိ။ တူးဖြို
 တတ်၏။ဣတိ။ကြောင့်။တံဝေဒယိတံ။သည်။ဒုက္ခံ။မည်၏။ ။
 ဒုက္ခဝေဒနာဥပ္ပါဒဒုက္ခဋ္ဌိတိ ဒုက္ခာတိစ ကတွာဒ္ဓေဓာ ခနတိတိ
 ဂုတ္တံ။ ။မဟာဋီကာ။ ။ဒုက္ခဝေဒနာဥပ္ပါဒဒုက္ခဝေဒနာဋ္ဌိတိ
 ဒုက္ခဝေဒနာတိဝစနတောဒ္ဓေဓာခနတိ။ ။မူလဋီကာ။ ။

၈၀။ လက္ခဏာရသစသည်တို့ကိုပြခြင်း။

တံပနေတံကာယဝိဇ္ဇနလက္ခဏံ။ ဒေါမနဿကရဏာ ရသံ။
 ကာယိကာဗာပပစ္စုပ္ပန်။ ကာယဝတ္ထုပ္ပန်။ ။တံပနေ
 တံ။ထိုဒုက္ခသည်။ကာယဝိဇ္ဇနလက္ခဏံ။ ကိုယ်ကိုဘိစီးနှိပ်စက်
 ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ဒေါမနဿကရဏာရသံ။ စိတ်နှလုံးမသာ
 ယာအောင်၊ ပြုပြင်ခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ကာယိကာဗာပပစ္စုပ္ပန်။
 ကိုယ်၌ဖြစ်သောကျင်နာခြင်းလျှင် ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။
 ဝါ။ကျင်နာသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် ယူအပ်သော အခြင်းအရာ ရှိ၏။
 ကာယဝတ္ထုပ္ပန်။ ကာယပသာဒဟုဆိုအပ်သော ဖြိရာဝတ္ထု
 လျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။

၈၁။ ဒေါမနဿဟူသည်ကား။ အနိဋ္ဌဖြစ်သောအာရုံနှင့်
 တွေ့ကြုံဆုံစည် မိသောအခါ။ ။ယံစေတသိကံအသာတံစေ
 တသိကံဒုက္ခံ။ အစရှိသောပါဠိတော်နှင့်အညီ။ စိတ်၌ဖြစ်သော
 မချမ်းသာခြင်း။ စိတ်၌ဖြစ်သောဆင်းရဲခြင်းဟုဆိုအပ်သောဒေါ
 သမူဒ္ဓေါယှဉ်သောဒေါမနဿဝေဒနာပင်တည်း။ ။

၈၂။ ဒေါမနဿဟူသောပုဒ်၏ဝစနတ္ထကိုပြခြင်း။

ဒုမနဿဘာဝေါ၊ ဒေါမနဿံ။ ။ဒုမနဿ။ မကောင်း
 သောစိတ်၏။ ဝါ။ မကောင်းသောစိတ်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဘာ
 ဝေါ။ဖြစ်ကြောင်းတည်း။ ဒေါမနဿံ။ မကောင်းသောစိတ်၏။
 ဝါ။မကောင်းသောစိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ဖြစ်ကြောင်း။ ။
 စိတ်၏ မရွှင်မလန်းညှိုးသမ်းနောက်ကျခြင်းသည်။ ဒေါသမူဒ္ဓေ
 ဌယှဉ်သောစေတသိက ဒုက္ခဝေဒနာ ကြောင့်သာတည်း။ ထို့
 ကြောင့်။စေတသိကဒုက္ခဝေဒနာသည်ဒေါမနဿမည်၏။ ။

၈၃။ လက္ခဏာရသစသည်တို့ကိုပြခြင်း။

တံစိတ္တဝိဇ္ဇနလက္ခဏံ။ မနောဝိဇာတရသံ။ မနသိဗျာဓိပစ္စုပ
ဋ္ဌာနံ။ ဗျသနပဒဋ္ဌာနံ။ ။တံ။ ထိုဒေါမနဿသည်။ စိတ္တဝိဇ္ဇန
လက္ခဏံ။ စိတ်ကိုဘိစီးနှိပ်စက်ခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ မနောဝိဇာ
တရသံ။ စိတ်ပင်ပန်းအောင်ပြုခြင်းကိစ္စရှိ၏။ မနသိဗျာဓိပစ္စုပ
ဋ္ဌာနံ။ စိတ်၌ကျင်နာခြင်းလျှင် ထင်သော အခြင်းအရာရှိ၏။ ဝါ။
ကျင်နာသည်၏အဖြစ်ဖြင့်ယူအပ်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ဗျသနပ
ဒဋ္ဌာနံ။ ဗျသနတရားငါးပါးလျှင်နိုးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။

၈၄။ ဥပါယာသဟူသည်ကား။ ဥပတိ၊ သောဂ။ ရောဂါ။
သီလ။ ဒိဋ္ဌိဗျသနဟုဆိုအပ်ကုန်သောငါးပါးသောဗျသနတို့တွင်။
တပါးပါးသောဗျသနနှင့်တွေ့ကြုံဆုံမိသောသတ္တဝါ၏။ အထက်
သို့တက်လျှံဝေကျသောဆီမှကြွင်းကျန်သောဆီသည်။ အိုး၏အ
ပသို့ထွက်ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ အိုး၏ အတွင်း၌သာ
လျှင်။ မီးအငွေ့အဟုန်ဖြင့်ကုန်ခန်းသွေ့ခြောက်ပျောက်ပျက်ရဘိ
သကဲ့သို့။ ကိုယ်၏အတွင်း၌ပူပြင်းခြောက်သွေ့။ ပူငွေ့မပြီးအား
ကြီးသောပူပန်ခြင်းသည်ဥပါယာသမည်၏။ တရားကိုယ်အား
ဖြင့်ကား။ ဒေါသမူ နွေ၌ ယှည်သော ဒေါသ စေတသိက် ပင်
တည်း။ ။

၈၅။ ဥပါယာသဟူသောပုဒ်၏ဝစနတ္ထကိုပြခြင်း။

ဗလဝါအာယာသောဥပါယာသော။ ။ဗလဝါ။ အားကြီး
ပြင်းထန်မြဲမြံခိုင်ခံ့သော။ အာယာသော။ စိတ်ပင်ပန်းခြင်းတည်း။
ဥပါယာသော။ အားကြီးပြင်းထန်မြဲမြံ ခိုင်ခံ့သော စိတ်ပင်ပန်း
ခြင်း။ ။ဤ၌ဥပသဒ္ဓါကို။ ဗလဝါဟုအဋ္ဌကထာဖွင့်ခြင်းသည်။
ဘူသဒ္ဓတ္ထကိုသိစေတော်မူလိုသည်ဟုမှတ်။ ။

၈၆။ လက္ခဏာရသစသည်တို့ကိုပြခြင်း။

သောပနေသဗျာသတ္တိလက္ခဏော။ နိတ္ထုနနရသော။ ဝိသာ
 ဒပစ္စုပဋ္ဌာနော။ ဗျာသနပဒဋ္ဌာနော။ ။ သောပနေသ။ ထိုဥပါ
 ယာသသည်ကား။ ဗျာသတ္တိလက္ခဏော။ ဗျာသနတရားငါးပါး၌
 တောက်ပြန်သော။ ဝါ။ အဆင်တန်သောကပ်ပြခြင်းလက္ခဏာရှိ
 ၏။ နိတ္ထုနနရသော။ ညီးတွားခြင်းကိစ္စရှိ၏။ ဝိသာဒပစ္စုပဋ္ဌာ
 နော။ ပြုပြင်ပင်ပန်းခြင်းလျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ဝါ။ ပင်
 ပန်းသည်၏အဖြစ်ဖြင့် ယူအပ်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ။ ပစ္စုပ
 ဋ္ဌာန်ဟူရာတို့၌။ ဥပသဒ္ဓါ၏။ ဂဟာကာရတ္ထကိုမှတ်အပ်၏။ ။
 သောစိတ္တပရိဒဟနလက္ခဏော။ နိတ္ထုနနရသော။ ပ။ ဥာတိဗျာသ
 နာဒိပဒဋ္ဌာနော။ ။ ဒိပနီ။ ။ သော။ ထိုဥပါယာသသည်။ စိတ္တ
 ပရိဒဟနလက္ခဏော။ စိတ်ကိုထက်ဝန်းကျင်ပူဆာလောင်ကျွမ်း
 စေခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ ။ အကြွင်းအလုံးစုံရှေ့နှင့်တူပြီ။ ။ ဤ
 ဥပါယာသ၏ ဗျာသတ္တိလက္ခဏောဟူသောပုဒ်အရကို။ အစွမ်း
 သတ္တိကုန်ခန်းခြင်းပင်ပန်းခြင်းလက္ခဏာရှိ၏ဟု ဆရာတို့အနက်
 ယောဇနာကြကုန်၏။ ။ ဝိရူပေါအာသင်္ဂေတတ္ထေဝအဝဗန္ဓန
 တာဗျာသတ္တိ။ ။ ဋီကာ။ ။ အဝဗန္ဓနတာတိ ဇေတနအာ
 သင်္ဂေတိဇေတံ ဥပါယာသကိစ္စံဒေသတိ။ ဟူသောမရဋီကာ
 တို့ကိုထောက်၍။ ထိုအနက်ကိုဆင်ခြင်။ ။ သောကပရိဒေဝ
 ဒုက္ခဒေါမနဿဥပါယာသတို့၏ ပဒဋ္ဌာန်ကိုဆိုရာ၌။ ။ ဇာတိ
 ပစ္စယာဇရာမရဏသောကပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာသာ
 သမ္ဘဝန္တိ။ ဟူ၍ဟောတော်မူသောကြောင့်၎င်း။ ။ အယံဇာ
 တိဇရာမရဏဿစေဝသောကာဒိနဉ္စပစ္စယောဟောတိတိဝေ
 ဒိတဗ္ဗော။ ဟူ၍ အဋ္ဌကထာရှင်တို့ မိန့်တော် မူသော ကြောင့်
 ၎င်း။ ။ ဇာတိယာသတိဇရာမရဏဉ္စေ သောကာဒယောစ
 ဓမ္မာဘောန္တိ။ အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဒိပနီ၊ ဋီကာစသည်တို့၌မိန့်ဆို
 သောကြောင့်၎င်း။ ဇာတိပဒဋ္ဌာန်ဟူ၍လည်း။ ၎င်းတို့၏ပဒဋ္ဌာန်
 ကိုထုတ်ရာ၏ထုတ်သင့်၏။ ။

၈၇။ လက္ခဏာရသပစ္စုပ္ပန်ပဒဋ္ဌာန်တို့ကိုဆုံးဖြတ်ခြင်း။

တေသံတေသံဓမ္မာနံသဘာဝေါဝါ သာမညံဝါလက္ခဏံနာမ။ ကိစ္စံဝါသမ္ပတ္တိဝါရသောနာမ။ ဥပဋ္ဌာနာကာရောဝါဖလံဝါပစ္စုပ္ပန်နာမ။ အာသန္နကာရဏံပဒဋ္ဌာန်နာမ။ ။အဋ္ဌသာလိနိမည်သောဓမ္မသင်္ဂဏီအဋ္ဌကထာ။ ။တေသံတေသံဓမ္မာနံ။ ထိုထိုသို့သောပရမတ္ထတရားတို့၏။ဝါ။ ထိုထိုသို့သောပရမတ္ထဓမ္မ၊ပညတ္တိဓမ္မတို့၏။သဘာဝေါဝါ။ တပါးနှင့်မဆက်ဆံသော။ ကက္ခဋ္ဌ၊ ဖုသနစသော။ သဘောသတ္တိသည်၎င်း။ သာမညံဝါ။ ဆက်ဆံတူမျှသည်၏ အဖြစ်သည်၎င်း။ဝါ။ တေဘုမ္မကတရားဖြစ်တုံြားအံ။အနိစ္စစသောသဘောချင်းတူမျှ ဆက်ဆံသည်၏အဖြစ်။ဝါ။ ရုပ်ဖြစ်တုံအံရူပနသဘောချင်းတူမျှဆက်ဆံသည်၏အဖြစ်။စိတ်ဖြစ်တုံအံ။ ဝိဇာနနသဘောချင်းတူမျှဆက်ဆံသည်၏အဖြစ်။စေတသိက်ဖြစ်တုံအံ။ စေတောယုတ္တသဘောချင်းတူမျှဆက်ဆံသည်၏အဖြစ်သည်၎င်း။ လက္ခဏံနာမ။ မှတ်ကြောင်းလက္ခဏာမည်၏။ ကိစ္စံဝါ။ ဗျတ္တိဟုဆိုအပ်သောထင်ထင်ရှားရှားပြုစေပြီးစေအပ်သောကိစ္စသည်၎င်း။သမ္ပတ္တိဝါ။ပြည့်စုံခြင်းပြည့်စုံတတ်သော ဂုဏ်ဟုဆိုအပ်သော သမ္ပတ္တိသည်၎င်း။ ရသောနာမ။ရသမည်၏ ဥပဋ္ဌာနာကာရောဝါ။ ယူအပ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏ ဥာဏ်အား ထင်သော အခြင်းအရာသည်၎င်း။ ဖလံဝါ။မိမိ၏အကြောင်းကိုစွဲ၍ထိုအကြောင်းနှင့်တူသည်၏အဖြစ်ဖြင့် ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏ဥာဏ်အားထင်လာသောအကျိုးသည်၎င်း။ပစ္စုပ္ပန်နာမ။ပစ္စုပ္ပန်မည်၏။ အာသန္နကာရဏံ။ နီးစွာသောအကြောင်းသည်။ပဒဋ္ဌာန်နာမ။ ပဒဋ္ဌာန်မည်၏။ ။သဘာဝေါကက္ခဋ္ဌ ဖုသနာဒိကော အသာ ဓာရဏော။ သာမညံသာဓာရဏော အနိစ္စာဒိဘာဝေါ။ ဟူသောမူလဒီကာကိုထောက်၍။ သဘာဝေါဝါသာမညံဝါ။ ဟူသောပုဒ်တို့ကိုအနက်ယောဇနာလိုက်သည်။ ။ရသိယတိ နိဗ္ဗာဒိ ယတိတိရ

သော။ ကိစ္စံ။ ဟူသောမဏိသာရ မဉ္ဇူ။ သာပါဌ်ကိုထောက်၍။
 ကိစ္စံဝါ။ ဟူသောပုဒ်ကိုအနက်ယောဇနာလိုက်သည်။ ။ ရသ
 သဒ္ဒါ၏ကိစ္စသမ္ပတ္တိအနက်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ရသသဒ္ဒါ၌
 မဏိသာရမဉ္ဇူ။ သာဆရာပြုအပ်သောရသိယတိနိပ္ပာဒိယတိရ
 သော။ ဟူသောဝစနတ္ထသည်ပင်လျှင်ကိစ္စတ္ထဖြစ်၏။ ။ ကိစ္စံ။
 ဟူသော အဘိဓမ္မာကို ထောက်။ ။ ကိစ္စေ သမ္ပတ္တိယံရ
 သော။ ။ အဘိဓာန်။ ။ ကရိယတိနိပ္ပာဒိယတိတိကိစ္စံ။ ဟူ၍
 သော်လည်းကိစ္စသဒ္ဒါကိုအသီးအခြားဝစနတ္ထပြုအပ်၏။ ။
 သမ္ပတ္တိဟူသော ပုဒ်ကိုလည်း။ ရသတိ သမ္ပန္နတိတိ ရသော။
 သမ္ပတ္တိ။ ဟူသော၎င်းမဏိသာရမဉ္ဇူ။ သာဝစနတ်ပါဌ်အတိုင်း။
 ပြည့်စုံခြင်းအနက်ကို ယောဇနာလိုက်သည်။ ။ ရသသဒ္ဒါ၌
 မဏိသာရမဉ္ဇူ။ သာ ဆရာပြုအပ်သော ရသတိသမ္ပန္နတိတိရ
 သော။ ဟူသောနောက်ဝိကပ်ဝစနတ္ထသည်ပင်လျှင် သမ္ပတုတ္ထ
 ဖြစ်၏။ ။ အဘိဓမ္မာကိုထောက်။ ။ သမ္ပန္နတိတိသမ္ပတ္တိ။
 ဟူ၍သော်လည်းသမ္ပတ္တိသဒ္ဒါကို အသီးအခြား ဝစနတ္ထပြုအပ်
 ၏။ ။ တနည်း။ ဘာဝသာဓနချည်းသော်လည်းပြု။ ။ ပြည့်စုံ
 တတ်ပြည့်စုံခြင်းဟူသည်လည်း။ အကြောင်းတို့၏ စုညီ ပေါင်း
 ဆုံခြင်းသည်ပင်လျှင်ပြည့်စုံခြင်းမည်၏။ အကြောင်းတို့၏ စုညီ
 ပေါင်းဆုံ၍ဖြစ်ပုံဖြစ်နည်းဖြစ်သော အခြင်းအရာကို ပြသည်မ
 ဟုတ်။ ဖြစ်ပုံဟူသောစကားသည်ပစ္စုပ္ပန်၌ဝင်၏။ သမ္ပတ္တိအ
 နက်မဟုတ်။ အမှတ်မဲ့ပြည့်စုံကာမျှလည်းမဟုတ်။ ။ အကြောင်း
 တို့၏စုညီပေါင်းဆုံပြည့်စုံခြင်းဂုဏ်ဟူလို။ ။ အတ္တုတိရသန္တိ
 အတ္တုတိသမ္ပတ္တိကရံ။ ။ မူလဋီကာသစ္စဝိဘင်းအဖွင့်။ ။

သမ္ပတ္တိသဒ္ဒါစသည်တို့၏ဂုဏ်စသော အနက်တို့ကို ယော
 ဇနာရာ၌ဤဆိုလတုံသော စကားအစဉ်ဖြင့် မှတ်သားအပ်ကုန်
 ၏။ ။ သာဝဇ္ဇပဋိပက္ခတ္တာဝါ။ အနဝဇ္ဇလက္ခဏမေဝကုသလံ။
 ဝေါဒါနဘာဝရသံ။ ဣဋ္ဌဝိပါကပစ္စုပ္ပန်။ ဂုတ္တပဒဋ္ဌာနမေဝ။ ။
 အဋ္ဌသာလိနိ။ ။ ဝါ။ တနည်းကား။ သာဝဇ္ဇပဋိပက္ခတ္တာ။ သာ

ဝဇ္ဇဖြစ်သော အကုသိုလ် တရားနှင့် ဆန့် ကျင်သက်၏။ အဖြစ်
 ကြောင့်။ ကုသလံ။ ကုသိုလ်သည်။ အနုဝဇ္ဇလက္ခဏာမေဝ။ အပြစ်
 မရှိခြင်းသည်သာလျှင်လက္ခဏာရှိ၏။ ဝေသဒ္ဓါဖြင့်သုခ ဝိပါက
 ကို။ ပစ္စုပ္ပန်သို့လတ်ဖြစ်၍ကန်လိုက်။ ။ ဝေါဒါန ဘာဝရ
 သံ။ ဖြူဖွေးစင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်တည်းဟူသော ဂုဏ်သိလျှင်
 သမ္ပတ္တိရသရှိ၏။ ဣဇ္ဇဝိပါကပစ္စုပ္ပန်။ မိမိတို့၏အကြောင်းကို
 စွဲ၍။ ထိုအကြောင်းနှင့်တူသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် အလိုရှိအပ်သောအ
 ကျိုးကိုပေးခြင်းလျှင်ထင်သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ဝါ။ လိုအပ်သော
 အကျိုးရှိ၏ဟု။ ယူအပ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့် ဥာဏ်အားရှေ့ရှုထင်
 သောအခြင်းအရာရှိ၏။ ဂုတ္တပဒဋ္ဌာနမေဝ။ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောယော
 နိသောမနသိကာရလျှင်နီးစွာသောအကြောင်းရှိ၏။ ။ သမ္ပတ္တိ
 အတ္ထေနရသေနဝေါဒါနဘာဝရသံ။ ဖလဋ္ဌေနပစ္စုပ္ပန်နေဣဇ္ဇ
 ဝိပါကပစ္စုပ္ပန်။ ဟူ၍၎င်း။ ဖလံပနအတ္တနောကာရဏံ ပဋိစ္စ
 တပ္ပဒိုပိမ္မဘာဝေန။ ဟူ၍၎င်း။ မူလဒိကာဖွင့်သည်ကိုထောက်၍
 ယောဇနာအပ်သော အနက်။ ။ သမ္ပတ္တိအတ္ထေနရသေနဝေါ
 ဒါနဘာဝရသံ။ ဟူသောဤဒိကာပါဌ်ဖြင့်။ သမ္ပတ္တိသဒ္ဓါသည်။ အ
 ကြောင်းတို့၏စုညီပေါင်းဆုံဖြစ်ပုံကိုပြသည်မဟုတ်။ ဤအရာ၌
 စင်ကြယ်ခြင်းတည်းဟူသောဂုဏ်ကိုသာပြတော်မူသည်ဟူ၍
 မှတ်။ ။ ဂုဏတ္ထကို မှတ်အပ်ကြောင်းကား။ ။ ဒုဿီလျှဝိဓံ
 သနတာ။ အနုဝဇ္ဇဂုဏောတထာ။ ကိစ္စသမ္ပတ္တိအတ္ထေန။ ရသော
 နာမပရစ္စတိ။ ဟူ၍ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာ၌မိန့်တော်မူအပ်၏။ ။
 ဧဝံလက္ခဏာဿ။ ဤသို့ပြဆိုခဲ့ပြီးသောလက္ခဏာရှိသော။ အဿ။
 ထိုသီလ၏။ ကိစ္စသမ္ပတ္တိအတ္ထေန။ ကိစ္စအနက်သမ္ပတ္တိအနက်အား
 ဖြင့်။ ဒုဿီလျှဝိဓံသနတာ။ ဒုဿီလ၏အဖြစ်ကို ဖျက်ဆီးသည်၏
 အဖြစ်ကို။ ရသောနာမ။ ကိစ္စရသမည်၏ဟူ၍။ ပရစ္စတိ။ ဆိုအပ်
 ၍။ တထာ။ ကိစ္စတ္ထမှတပါး။ အနုဝဇ္ဇဂုဏော။ အပြစ်မရှိသော
 ဂုဏ်ကို။ ရသောနာမ။ သမ္ပတ္တိရသမည်၏ဟူ၍။ ပရစ္စတိ။ ။
 ဤကားဝိသုဒ္ဓိမဂ် အဋ္ဌကထာပါဌ်၏အနက်။ ။ ဂုဏုက္ကံသေစ

ဝိဘပေ။ သမ္ပတ္တိစေတသမ္ပဒါ။ ။ အဘိဓါန်။ ။ ရသန္တိဂုဏေါ
သမ္ပတ္တိကိစ္စံဝါ။ ။ သီလက္ခန္ဓဒိကာသစ်။ ။ ဤသို့အဋ္ဌကထာ
ဒိကာစသောသာသနာဝင်ကျမ်းကြီးကျမ်းခိုင်တို့၌ ဆိုသည်ကို
ထောက်ရှု၍။ သမ္ပတ္တိသဒ္ဒါ၏။ ဂုဏ်ဟူသောအနက်ကို။ အမြဲအစွဲ
အခိုင်အခန့်မှတ်။

ဥပဋ္ဌာနာကာရောဝါ ဟူသောပုဒ်ကိုလည်း။ ။ ဥပဋ္ဌာနာ
ကာရောတိဂဟေတုဗ္ဗဘာဝေန ဥပဋ္ဌာနာကာရော။
ဟူသောမူလဒိကာ။ ။ ယောဂီနောဥပဋ္ဌာနာကာရော
အာကာရောတထာ။ ဟူသောမဏိသာရမဉ္ဇူ။ သာဒိကာ စသည်
တို့ကိုထောက်၍ယောဇနာလိုက်သည်။ ။ ဗလံဝါဟူသောပုဒ်
ကိုလည်း။ ။ ဗလံပနအတ္တနောကာရဏံပဋိစ္စ တပ္ပဋိ ပိဗ္ဗဘာ
ဝေန။ ဟူသောမူလဒိကာကိုထောက်၍ယောဇနာလိုက်သည်။ ။
ပစ္စုပဋ္ဌာနံ ဟူသောပုဒ်၌ ပစ္စုပဋ္ဌာနံသည်။ ဥပဋ္ဌာနာ ကာရ
ပစ္စုပဋ္ဌာနံ။ ဗလပစ္စု ပဋ္ဌာနံ အားဖြင့်နှစ်ပါး တို့တွင်။ ဥပဋ္ဌာနာ
ကာရ ပစ္စု ပဋ္ဌာနံ၌လည်း။ ပဋိသဒ္ဓါ အနက်မရှိ။ ဥပသဒ္ဓါကို
ကား။ ဓာတုတ္ထ ဝိသေသက။ ပရတ္ထ ဇောတက ကြံတော်မူ
၍။ ။ ပစ္စုပဋ္ဌိယတေခါယတေ။ ပစ္စုပဋ္ဌာယတိခါယတိတိဝါ
ပစ္စုပဋ္ဌာနံ။ ဥပဋ္ဌာနာကာရော။ ဟူ၍ဘာဝ။ ကတ္တုနှစ်ခုတို့ကို။
ဗလ ပစ္စုပဋ္ဌာနံ၌ကား။ ပစ္စုပဋ္ဌာယိယတိ အတ္တနော ပစ္စယေ ဟိ
သမုဋ္ဌာပိယတိတိပစ္စုပဋ္ဌာနံ။ ဗလံ။ ဟူ၍ဟေတုကမ္မသာနေကို။
မဏိသာရမဉ္ဇူ။ သာဆရာမိန့်တော်မူ၏။ ။ မူလဒိကာ၌ကား။ ။
ပဋိမုခံဝါဥပဋ္ဌာတိတိပစ္စုပဋ္ဌာနံ။ ဟူ၍ပဋိသဒ္ဓါကိုပဋိမုခအနက်
ရှိကြံ၍။ ကတ္တုသာနေပြုတော်မူသည်။ ။ ဗလပဋ္ဌာနာကာရတို့
ကိုကတ္တားထည့်လေ။ ။ သဒ္ဓနိတိ၌ကား။ ။ ဥပသဒ္ဓါသည်။
ယူအပ်သောအခြင်းအရာဟူသောအနက်၌ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့်။
ဂဟာကာရေသောစေယုပစ္စုပဋ္ဌာနံဟူ၍မိန့်အပ်၏။ ။ သော
စေယုဘာဝေနပစ္စုပဋ္ဌာတိဂဟဏဘာဝံဂစ္ဆတိ။ ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်
အဋ္ဌကထာ။ ။ ဂဟဏဘာဝန္တိဂဟေတုဗ္ဗဘာဝံ။ တေနဥပဋ္ဌာ

နာကာရတ္ထေပစ္စုပဋ္ဌာနံရတ္တံ။ ။မဟာဒိကာ။ ။၎င်းအဋ္ဌက
ထာဒိကာပါဌ်တို့သည်လည်း။ ဂယျာကာရတ္ထကို ပြီးစေတတ်
သော။သက်သေသာခက။ ဥပကဉ္စဒါဟရဏ်။ ယံဘွယ်ဒဋ္ဌ
ပင်ဖြစ်ကြကုန်၏။ ။စိတ္တဿပုဂ္ဂလဿဝါ ရူပါဒိသုအတိတ္တိ
ဘာဝေါဟုတွာ ဂယျတိတိ အတိတ္တိဘာဝပစ္စုပဋ္ဌာနာ။ ဟူ၍။ဝိ
ဘင်းမူလဒိကာဖွင့်ခြင်းသည်လည်း ဂယျာကာရတ္ထပင် ဖြစ်၏။
မဟာဒိကာလည်းဤနည်းအတိုင်းပင် ဖွင့်ပြီတော်မူသည်။ ။
ထိုကြောင့်။ပစ္စုပဋ္ဌာန။ဟူဟူသမျှသောပုဒ်တို့၌။ ပဋိမုခ။ဂယျာ
ကာရ အနက်တို့ကို မပျက်စေရအောင် ယောဇနာအပ်သည်
တည်း။ ။ယောဂိနောဉာဏဿဥပဋ္ဌာနန္တိဝိဝတ္တဗ္ဗံ။ဟူသော
ဒိကာစကားကိုထောက်၍။အောက်အောက်၌ ပစ္စုပဋ္ဌာနပုဒ်တို့
ကိုယောဇနာအပ်ခဲ့ကုန်ပြီ။ ။

ပဝတ္တနိမိတ်ဟုဆိုအပ်သောသတ္တိသသောသည်၎င်း။အနိစ္စ
အစရှိသည်ဖြင့် တူသည်၏အဖြစ်သည်၎င်း။ လက္ခဏာမည်၏။
ဗျုတ္တိဟုဆိုအပ်သော။ဗျုပ္ပတ္တိနိမိတ်ကိစ္စသည်၎င်း။ ဂုဏ်ဟုဆို
အပ်သောပြည့်စုံခြင်းသမ္ပတ္တိသည်၎င်း။ရသမည်၏။ဂုဏ်ဟုဆို
အပ်သော ဥပဋ္ဌာနာကာရသည် ၎င်း။ အကျိုးဟု ဆိုအပ်သော
ဖလသည် ၎င်း။ ပစ္စုပဋ္ဌာန မည်၏။ နိုးစွာ သော အကြောင်း
သည် ပဒဋ္ဌာန မည်၏။ ။ဆရာမြတ်တို့ကား။ အကြောင်းနိုး
ကိုယူသဖြင့် အကြောင်းဝေးကိုလည်း ယူရမည်ယူသင့်သည်
ဟုဆိုကြကုန်၏။ ။ကာလသုံးပါး၌ဖြစ်ကုန်သော တရားတို့၏
သတ္တိသည်။လက္ခဏာမည်၏။ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌ဖြစ်သောတရား
တို့၏ထင်ရှားသောဗျုပ္ပတ္တိကို စွဲ၍ရသကဲ့သို့ဆိုအပ်၏။ ထိုထိုသို့
သောတရားတို့၏။ ထင်သောအခြင်းအရာဟုဆိုအပ်သောဂုဏ်
သည်ဥပဋ္ဌာနာကာရမည်၏။သမ္ပတ္တိသဒ္ဓါ။ဥပဋ္ဌာနာကာရသဒ္ဓါ။
ဂုဏသဒ္ဓါတို့သည်။အနက်တူသဒ္ဓါပြားဖြစ်ကြကုန်၏။ဟူ၍လည်း
မိန့်ဆိုကြကုန်၏။ ။ရှေ့ဆရာဝါဒ။ ။ဤကား။ လက္ခဏာရသ
စသည်တို့၏အဆုံးအဖြတ်တည်း။ ။

၈၈။ သောကပရိဒေဝဉ္စပါယာသသုံးပါးတို့၏
အထူးကုစွဲ၍ပြခြင်း။

မန္တိဋ္ဌိနာ အန္တောဘာ ဗုဒ္ဓေယေဝတေလာဒိနံပါကောဂိယသေ၊
ကော။ စသောပ၊ ပြုနှင့်အသိ။ နုန့်သောမီးဖြင့်အိုး၏အတွင်း၌ ချက်
အပ်သောဆီစသည်တို့၏ တဖြည်းဖြည်း ပူ၍ကျက်ခြင်းကဲ့သို့။
ကိုယ်၏အတွင်း၌စိုးရမ်းကြောင့်ကြခြင်းသည် သောကမည်၏။
တရားကိုယ်အားဖြင့်။ ဒေါမနဿဝေဒနာဖြစ်သောကြောင့်။ ၎င်း
သောကကိုဝေဒနက္ခန္ဓာဟူ၍မှတ်။ ။ ထက်သောမီးဖြင့်အား
ကြီးချက်အပ်သော ဆီစသည်တို့၏ ဝေလျှံ ဆူတက်၍ အပသို့
ထွက်ကျခြင်းကဲ့သို့။ ကိုယ်တွင်း၌ဖြစ်သော ပူလောင်ခြင်းပြင်းပြ
သဖြင့်။ ကိုယ်တွင်း၌မဆန့်။ ပျံ့နှံ့လွှမ်းမိုး၍။ ကောင်းဆိုး တသ
လျက်။ သက်ဖြင့်သော်လည်းရင်ကိုတီး၍ငိုကြွေးခြင်းသည်။ ပရိ
ဒေဝမည်၏။ တရားကိုယ် အားဖြင့်။ စိတ္တဇသဒ္ဓရုပ် ဖြစ်သော
ကြောင့်။ ၎င်းပရိဒေဝကိုရူပက္ခန္ဓာဟူ၍မှတ်။ ။ အပြင်ဘက်သို့
ဆူတက်ဝေလျှံ၍ကျသောဆီစသည်တို့မှ။ မကုန်ကြွင်းကျန်သော
ဆီစသည်တို့၏။ အိုးအတွင်း၌သာလျှင်ခန်းခြောက် ပျောက်ပျက်
ခြင်းကဲ့သို့။ ငိုကြွေးသောအဟုန်မှမကုန် ကျန်ကြွင်းသော။ တ
ဟင်းဟင်းညှီးတွားလျက်။ စိတ်စက်မ ရှင်လန်း။ ပင်ပန်းညှိုးငယ်
ခြင်းသည်။ ဥပါယာသမည်၏။ တရားကိုယ်အားဖြင့်။ ဒေါသစေ
တသိက်ဖြစ်သောကြောင့်။ ၎င်းဥပါယာသကိုသင်္ခါရက္ခန္ဓာဟူ
၍မှတ်။ ။ ဤသို့ဥပမာခန္ဓာအထူးတို့ဖြင့်။ ၎င်းသုံးပါးတို့၏အ
ထူးကိုမှတ်။ ။

၈၉။ ဘဝစက်လည်ဟန်ကိုထင်ရှားပြခြင်း။

သောကာဒယောစေတ္တ ဘဝစက္ကဿအဝိဇ္ဇေဒ ဒဿနတ္ထံ
ရတ္တာ။ ဗရာမရဏန္တာဟတဿဟိဗာလဿတေသမ္ဘဝန္တိ။ ဟူ
သောအဋ္ဌကထာပါဌ်နှင့်အညီ။ သောကစသည်တို့ကို နောက်

ဆုံးထား၍ဟောကြားတော်မူခြင်းသည်။ ဘဝစက်အစဉ်မပြတ်
လည်သည်ကိုပြခြင်းအကျိုးရှိ၏။ ထိုအကျိုးငှာဟောကြားတော်
မူအပ် ကုန်၏။ ထို စကား သည် ဟုတ်မှန် ၏။ ဇရာ မရဏ
ဖြင့်နှိပ်စက်ခြင်း ရှိသော သူရိုက်အား။ ထိုသောက စသောတ
ရားတို့သည်ဖြစ်ပေါ်လာကုန်၏။ ထိုသောကစသည်တို့ဖြစ်ပွား
ပေါ်လာလျှင်။ အဝိဇ္ဇာသည်လည်း။ အဝိနာဘာဝနည်းအားဖြင့်ထင်
ရှားပြီးမြော်ဖြစ်ရောက်ပေါ်လာတော့သည်သိတည်း။ ။ ထို့
ကြောင့်။ ။ အသုတဝါ ဘိက္ခုဝေ ပုထုဇနော ကာယိကာယ
ဒုက္ခာယဝေဒနာယဗုဇ္ဈောသမာနောသောစတိကိလမတိပရိဒေ
ဝတိဥရတ္တာလီကန္တတိသမ္ဗောဟမာပဇ္ဇတိ။ ဟူ၍ဟောတော်မူ
သည်။ ။ ဘိက္ခုဝေ။ တို့။ အသုတဝါ။ အကြားအမြင်မရှိသော။ ပုထု
ဇနော။ ပညာမျက်စိ။ မြင်သိမသန်။ ပုထုဇနသည်။ ကာယိကာယ။
ကိုယ်၌ဖြစ်သော။ ဒုက္ခာယဝေဒနာယ။ ဒုက္ခဝေဒနာနှင့်။ ဗုဇ္ဈော။
တွေ့ကြုံဆုံစည်းမိသည်။ ဝါ။ ဒုက္ခာယဝေဒနာယ။ ဒုက္ခဝေဒနာ
သည်။ ဗုဇ္ဈော။ နှိပ်စက်အပ်သည်။ သမာနော။ ဖြစ်သည်ရှိသော်။
သောစတိ။ စိုးရိမ်၏။ ကိလမတိ။ ပင်ပန်း၏။ ပရိဒေဝတိ။ ပိုကြွေး
၏။ ဥရတ္တာလီ။ ရင်ခတ်လက်တီး။ ကန္တတိ။ မြည်တမ်း၏။ သမ္ဗော
ဟံ။ ပြင်းစွာတွေဝေခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ။ ရောက်၏။ ။ ဗုဇ္ဈော
ကိုအဘိဘူတောဟုအဋ္ဌကထာရှင်တို့ဖွင့်တော်မူကြကုန်၏။ ။
ဤသို့သောကစသည်တို့ဖြစ်သမျှကာလပတ်လုံး။ အဝိဇ္ဇာသည်
ဖြစ်လာတော့သည်သာ။ ထိုသို့အဝိဇ္ဇာဖြစ်ပေါ်လာလျှင်။ အဝိဇ္ဇာ
၏အကျိုးဖြစ်သောသင်္ခါရတရားတို့သည် ထင်ရှားဖြစ်ကြရပြန်
သောကြောင့်။ အကြောင်းအကျိုးတို့၏ဆက်ခါဆက်ခါ။ ချာချာ
ပတ်ပတ်။ ရဟတ်တရထည်။ မရပ်တည်ဘဲ။ ဘဝစက်စပ်လည်
နိုင်သည်ကိုပြခြင်းအကျိုးငှာ။ သေကစသည်တို့ကို။ နောက်ဆုံး
ထား၍ဟောကြားတော်မူအပ်ကုန်၏။ ။ ထို့ကြောင့်။ ။
ယသ္မာပနေတ္ထသောကာဒယော အဝသာနေရတ္တာ။ တသ္မာယာ
သာအဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါရာတိဝေမေတဿ ဘဝစက္ကဿအာ

ဒိမ္မိရတ္တာ။ သာသောကာဒိဟိအဝိဇ္ဇာသိဒ္ဓါဘဝစက္ကမဝိဒိတာဒိမိ
 ဒိကာရကဝေဒကရဟိတံဒ္ဓါဒသဝိဓသုညတာသုညံသတတံသ
 မိတံပဝတ္တတိတိဝေဒိတဗ္ဗံ။ ဟူ၍ဝိသုဒ္ဓိမဂ်။ သမ္မောဟဝိနောဒနိ
 အဋ္ဌကထာစသညတို့၌ မိန့်တော်မူအပ်၏။ ။ ပန။ သောကစ
 သညတို့၏။ အဝိဇ္ဇာ၏အကြောင်းဖြစ်ဟန်ကိုဆိုလိုက်ဦးအံ့။ ဧတ္ထ။
 ဤပဒိုစ္စသမုပ္ပါဒ်ဒေသနာတော်မြတ်၌။ သောကာဒယော။ သော
 ကစသညတို့ကို။ အဝဿာနေ။ ဒေသနာတော်၏အဆုံး၌။ ယသ္မာ။
 အကြံကြောင့်။ ရတ္တာ။ ဟောကြားတော်မူအပ်ကုန်၏။ တသ္မာ။
 ထို့ကြောင့်။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါရာတိ။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါ
 ရာဟူ၍။ ဧဝံ။ ဤသို့။ ဧတသဘာဝစက္ကသ။ ထိုဘဝစက်၏။ အာ
 ဒိမ္မိ။ အဦးအစ၌။ ယာသာအဝိဇ္ဇာ။ အကြင်အဝိဇ္ဇာကို။ ရတ္တာ။ ဟော
 တော်မူအပ်၏။ သာအဝိဇ္ဇာ။ ထိုအဝိဇ္ဇာသည်။ သောကာဒိဟိ။
 သောကစသညတို့ဖြင့်။ ဝါ။ သောကစသညတို့ကြောင့်။ သိဒ္ဓါ။
 ထင်ရှားဖြစ်မြော်။ ပြီးရောက်၏။ ဣဒံဘဝစက္ကံ။ ဤဘဝစက်သည်။
 အဝိဒိတာဒိ။ မသိအပ်သောအစရှိ၏။ ဝါ။ အစကိုမသိအပ်။ ကာရ
 ကဝေဒကရဟိတံ။ ပြုပြင်စီမံဖန်ဆင်းတတ်သူခံစားတတ်သူမှ
 ကင်း၏။ ဒ္ဓါဒသဝိဓသုညတာသုညံ။ တဆဲ့နှစ်ပါးအပြားရှိသော
 ဆိတ်ခြင်းဖြင့်ဆိတ်၏။ သတတံ။ အခါခပ်သိမ်း။ ဝါ။ အရဟတ္တမဂ်
 ကိုရသည်တိုင်အောင်။ သမိတံ။ ကြောင်းကျိုးဆက်စပ်။ စည်မ
 ပြတ်ဘဲ။ ပဝတ္တတိ။ လည်၍ဖြစ်၏။ ဣတိ။ သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ အပ်၏။ ။
 ဤကား ၎င်းအဋ္ဌကထာတို့၏ပါဌ်၏အနက်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။
 သောက။ လ။ ဥပါယာသတို့ကိုအဆုံးထီး၍ဟောတော်မူသည်။
 အဝိဇ္ဇာကို။ ဘဝစက်အစ၌ဟောတော်မူသည်။ သို့ဟောတော်မူ
 ခြင်းကြောင့်။ သောက။ လ။ ဥပါယာသတို့သည်။ အဝိဇ္ဇာနှင့်မ
 ကွေမကွာ။ တပါးတည်းပင်ဖြစ်ကြကုန်၏။ ပရိဒေဝသည်လည်း။
 မောဟအဝိဇ္ဇာပိတ်ကာဖုံးလွှမ်းသူ။ လူမိုက်၌သာဖြစ်၏။ ယင်းသို့
 ဖြစ်၍။ သောကစသညတို့ပြီးမြောက်ထင်ရှား ဖြစ်ပွားပေါ်လာ
 လျှင်။ အဝိဇ္ဇာလည်းပြီးမြောက် ထင်ရှားဖြစ်ပွား ပေါ်လာတော့

သည်သာ။ ယင်းအဝိဇ္ဇာ ဖြစ်ကလည်း။ သင်္ခါရစသည်တို့ဖြစ်
ကြကုန်တော့သည်သိ။ ဤသို့အဝိဒိတာဒိဘဝစက်သည်။ ပြုပြင်
စီမံဖန်ဆင်းတတ်သူခံစားတတ်သူမရှိလွတ်ကင်း။ တဆွဲနှစ်ပါး
သောဆိတ်ခြင်းဖြင့်ဆိတ်၍။ မပြတ်မစဲ။ အမြဲလည်တော့သည်
သာဟူလိုသည်။ ။ ဤစကားအစည်ဖြင့်လည်း။ သောကစ
သည်တို့သည် အင်္ဂါအသီး အခြား မဟုတ်၊ ဇရာမရဏ၌သာ
ဝင်လေကုန်သည်ဟူ၍မှတ်။ ။ အဝိဒိတာဒိကိုလည်းမှတ်အပ်
သေး၏။ ။

၉၀။ တနည်းအာသဝသမုဒယာ အဝိဇ္ဇာသမုဒယော ဟူ
၍ဟောတော်မူသောကြောင့်။ အာသဝေါတရားလေးပါးတို့ဖြစ်
ပွားပေါ်လာလျှင်။ သောကစသည်တို့လည်းထင်ရှားဖြစ်ပေါ်လာ
ကုန်၏။ သောကစသည်တို့ဖြစ်ပွားပေါ်လာကြလျှင်လည်း။ အဝိ
နာဘာဝ၊ အဝိယောဂအားဖြင့်။ အဝိဇ္ဇာဖြစ်ပွားပေါ်လာ၏။ ။
ဖြစ်ပွားပုံကား။ ။ ဝတ္ထုကာမနှင့် ကွေကွင်း ကင်းကွာသော
သတ္တဝါအား။ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ကာမာသဝဟူသောအကြောင်း
ကြောင့်။ သောကသည်ထင်ရှားပေါ်လာ၏။ ။ ထိုကြောင့်။ ။
တဿစေကာမယာနဿ။ ဆန္ဒဇာတဿဇန္တုနော။ တေကာမာ
ပရိဟာယန္တိ။ သဗ္ဗဝိဒ္ဓေါဝရပ္ပတိ။ ဟူ၍ဟောတော်မူသည်။ ။
ကာမယာနဿ။ ဝတ္ထုအာရုံ။ ကာမဂုဏ်ကို။ စုံစုံမက်မက်။ ငဲ့
ကွက်လိုခြင်။ ခင်မင်တောင့်တ။ နှစ်သက်ထသော။ ဝါ။ ငါးကာမ
ဂုဏ်။ အာရုံမငြီး။ ယာနိသာစီး ထသော။ ဝါ။ ဝတ္ထု ကာမကို
တောင့်တမက်မော။ လောဘတဏှာ။ ကာမာသဝရှိထသော။
ဆန္ဒဇာတဿ။ ဖြစ်သောတဏှာ။ အာသာရာဂ။ ဆန္ဒရှိထသော။
တဿဇန္တုနော။ ထိုသတ္တဝါအား။ တေကာမာ။ ထိုဝတ္ထုအာရုံ
ကာမဂုဏ်တို့သည်။ စေပရိဟာယန္တိ။ အကယ်၍ကား။ ဆုံးပါး
နစ်မြုပ်။ ဆုတ်ယုတ်ပျက်စီး။ ပြုန်းတီးကွေကွင်း။ လွတ်ရှင်းလျော့
ပြယ်ကုန်ငြားအံ့။ သဗ္ဗဝိဒ္ဓေါ။ မြွှားဖြင့်စူးဝင်၊ တောသမင်ကဲ့
သို့။ ရုပ္ပတိ။ သောကပူငွေ။ ဆွေဆွေလှိုက်ချန်၊ တုန်လှုပ်ဘောက်

ပြန်၏။ ။ဝတ္ထုကာမာနံ ဝိပရိကာ မညထာ ဘာဝါ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ
 သောကပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာသာ။ ဟူ၍မဟာနိဒ္ဒေသ
 နှ်သောကစသောအလုံးစုံတို့ကိုတရားစစ်သူကြီးဖွင့်ဆိုတော်မူ
 သည်။ ။တနည်းလည်း။ ။သလ္လဝိဒ္ဓေါ။ ကာမဂုဏ်တည်း
 ဟူသောမြှားသည်။ စူးဝင် တောက်ထွင်းနှိပ်စက်ညှင်းပန်းအပ်
 သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ ဝါ။ နှိပ်စက်ညှင်းပန်း အပ်သည်သာဖြစ်
 သော။ ။တနည်းလည်း။ ။သလ္လဝိဒ္ဓေါ။ သောကတည်းဟူ
 သောမြှားသည်စူးဝင်တောက်ထွင်းနှိပ်စက်ညှင်းပန်းအပ်သည်
 ဖြစ်၍ သာလျှင်။ ဝါ။ နှိပ်စက်ညှင်းပန်း အပ်သည် သာလျှင်ဖြစ်
 သော။ သော။ ထိုကာမယုတ်ငြား။ သူကောင်းသားသည်။ ရုပ္ပတိ
 နှလုံးမသာကျင်နာတောက်ပြန်၏။ ။ဤအနက်ကို။ သောကာမ
 သလ္လေနစသောကသလ္လေနစင်္ခေါ။ ရုပ္ပတိကုပ္ပတိဃာဒိယတိဝိဇ္ဇ
 ယတိဗျာမိတော ဒေါမနဿိကော ဘာဝတိတိ သလ္လဝိဒ္ဓေါ။ ရုပ္ပ
 တိ။ ဟူ၍မဟာနိဒ္ဒေသပါဠိတော်၌ တရားစစ်သူကြီးဖွင့်ပြဟော
 တော်မိန့်တော်မူသည်။ ။ကာမတောဇယတေ သောကော။
 ဟူ၍လည်း ဓမ္မပဒ ပါဠိ တော်၌ လည်း ဟော တော် မူသေး
 ၏။ ။ဤဝါထာတို့ဖြင့်။ ဗဟိဒ္ဓသန္တာန်၌။ ဝတ္ထုကာမကိုအာရုံပြု
 ၍အတ္တတ္တသန္တာန်၌ဖြစ်သော။ လောဘအာသာ။ တဏှာဆန္ဒ။ ကာ
 မာသဝကြောင့်။ သောကဖြင့် စိုးရိမ်တောက်ပြန်ပူပန်တုန်လှုပ်
 ခြင်းကိုမှတ်အပ်၏။ ။

အယူ တောက်ပြန်၊ အဟံမမ။ သက္ကာယ စသော ဒိဋ္ဌာသဝ
 ကြောင့်သောကစသည်တို့ဖြစ်ကြဟန်ကား။ ။တဿအဟံ
 ရူပံမမရူပန္တိ ပရိယုဋ္ဌဋ္ဌာယိနော ရူပဝိပရိကာ မညထာဘာဝါ
 ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ သောကပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနဿု ပါယာသာ။ ဟူ၍ခန္ဓ
 ဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်၌ဟောတော်မူသည်။ ။ရူပံ။ ရူပက္ခန္ဓာ
 သည်။ အဟံ။ အတ္တခေါ်တွင် ငါပင်ဟုတ်တော့သည်။ မမ။ အတ္တ
 မည်သာငါ၏။ ရူပံ။ ရူပက္ခန္ဓာတကား။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝါ။ သည်လို့။
 ပရိယုဋ္ဌဋ္ဌာယိနော။ ချွတ်လွဲယွင်းကွက်ပျက်သောအယူဖြင့်၊ တ

လူလူတခြောင်းခြောင်းလျှင် ထိုးကျင်သဖြင့်တည်သော။ ။
 ငိုကာဆရာတို့အနက်။ ။မဟာငိုကာ၌ ပါဌ်နှစ်ကဲ့ပြု၏။ ပရိ
 ယုဋ္ဌာနတာယတိဋ္ဌာသီလော ပရိယုဋ္ဌာနဋ္ဌာယိ။ ပရိယုဋ္ဌာယိ
 နောတိဝါပါဋ္ဌော။ တတ္ထပရိယုဋ္ဌာတိတိပရိယုဋ္ဌဒိဋ္ဌပရိယုဋ္ဌာနံ။
 တေနတိဋ္ဌတိတိပရိယုဋ္ဌာယိတိအတ္ထောဒဋ္ဌဗ္ဗော။ ။မဟာ
 ငိုကာ။ ။သံယုတ်ငိုကာ၌ကားပါဌ်နှစ်ထွေမပြီခဲ့လေ။ ။ပရိ
 ယုဋ္ဌာနဋ္ဌာယိနောရှိလျှင် မဟာငိုကာဖွင့်သည့် အတိုင်းပေး။အ
 နက်မခဲလှပြီ။ ။တနည်းလည်း။ ။ပရိယုဋ္ဌာယိနော။ နှိပ်
 စက်တိစီးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်တည်သော။ ။ဤကား။
 ပရိယုဋ္ဌာယိတိပရိ ယုဋ္ဌာကာရေန အဘိဘဝနာကာရေန ဋ္ဌ
 တော။ ဟူသောခန္ဓ ဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာဖွင့်နှင့်အညီ ယော
 ဇနာအပ်သောအနက်။ ။တဿ။ ထိုသတ္တဝါအား။ ရူပဝိပ
 ရိဏာမညထာဘာဝါ။ ရူပက္ခန္ဓာ၏ဘောက်ပြန်ပျက်ပြား။ တပါး
 သောအခြင်းအရာ အားဖြင့်ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ သောကပရိဒေဝ
 ဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာသာ။ စိုးရိမ်ငိုခြင်း။ ဆင်းရဲစိတ်မသာ။ ပူ
 ဆာလောင်ကျွမ်း။ ပင်ပန်းခြင်းတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ။ ဖြစ်ပွား ပေါ်
 လာကုန်၏။ ။ဤပါဠိတော်ဖြင့်။ ဒိဋ္ဌာသဝကြောင့်သောက
 စသည်တို့ ဖြစ်ဟန်ကိုမှတ်။ ။ဝေဒနက္ခန္ဓာ စသည်တို့ကို
 လည်းဤနည်းအတိုင်းပင် ဟောတော်မူသည်။ ။အဋ္ဌကထာ
 ဆရာမြတ်တို့ဆောင်အပ်သောပါဌ်အတိုင်းဆိုလိုက်သည်။ ။
 ပါဠိတော်၌ကား။ ။တဿအဟံရူပံမမရူပန္တိ ပရိယုဋ္ဌာယိ
 နောတံရူပံ ဝိပရိဏာမတိ အညထာ ဟောတိ။ တဿရူပံဝိပရိ
 ဏာမညထာဘာဝါဥပ္ပဇ္ဇန္တိ သောကပရိဒေဝဒုက္ခ ဒေါမနဿု
 ပါယာသာ။ ဟူ၍ပါဌ်ရှိ၏။ ။ပရိတဿနဿုတ်၌လည်း ဤသို့
 ပင်။ ။

ဘဝါသဝကြောင့်သောကစသည်တို့ဖြစ်ကြဟန်ကား။
 ယေဝိတေဘိက္ခဝေဒေါဒိဗ္ဗာယုကာဝဏ္ဏဝန္တောသုခဗဟု

လာဥဇ္ဈေသုဝိမာနေသု စိရံဒိဃမဒ္ဒါနံတိဋ္ဌန္တိ။ တေပိ တထာဂ-
 တဿဓမ္မဒေသနံ သုတွာယေဘုယျေန ဘယံသန္တာသံသံဝေဂံ
 အာပဇ္ဇန္တိ။ ။ ၎င်းပါဠိတော်ပင်။ ။ ဘိက္ခဝေ။ ငါ၏ရင်နှစ်-
 သားတော်စစ်တို့။ ဒိဃာယုက။ များမြောင်နှစ်တွက်အသက်ရှည်
 ကုန်သော။ ဝဏ္ဏဝန္တော။ အရောင်အဝါ။ သိင်္ဂါမယွင်း။ အဆင်းလှပ
 ကုန်ထသော။ သုခဗဟုလိ။ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး။ များသောချမ်းသာ
 ရှိကုန်ထသော။ ယေပိတေဒေဝါ။ အကြင်နတ်တို့သည်လည်း။
 ဥဇ္ဈေသု။ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်ကုန်သော။ ဝိမာနေသု။ ရွှေငွေမြဲဖလ်။
 ဘုံဗိမာန်တို့၌။ စိရံဒိဃမဒ္ဒါနံ။ လွန်စွာရှည်ကြာ။ ကာလပတ်လုံး။
 တိဋ္ဌန္တိ။ မွေ့လျော်ပျော်ပါး။ ခံစားတင့်တယ်စံပယ်တည်နေကြ
 ကုန်၏။ တေပိဒေဝါ။ စည်းစိမ်သမ္ပတ်။ မပြတ်တည်ငြား။ ထိုနတ်
 များတို့သည်လည်း။ တထာဂတဿ။ မြတ်စွာဘုရားသခင်၏။
 ဓမ္မဒေသနံ။ ငါးခန္ဓာတို့၌။ ငါးဆယ်သောဥဒယဗ္ဗယလက္ခဏာတို့
 ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော တရားဒေသနာတော်ကို။ သုတွာ။
 ကြားနာရ၍။ ဝါ။ ကြောင့်။ ယေဘုယျေန။ များသောအားဖြင့်။ ဘ-
 ယံ။ ကြောက်ခြင်းသို့။ သန္တာသံ။ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့။ သံဝေဂံ။ တုန်
 လှုပ်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇန္တိ။ ရောက်ကြကုန်၏။ ။ ဤကား၎င်းပါဠိ
 တော်၏အနက်။ ။ ဤပါဠိတော်၌။ ဓမ္မဒေသနံသုတွာတိဇ္ဈမံပဉ္စ-
 သုခန္ဓေသုပဏ္ဏာသလက္ခဏပဋိမဏ္ဍိတံ တထာဂတဿဓမ္မဒေ-
 သနံသုတွာ။ ။ ဟူသော၎င်းအဋ္ဌကထာ။ ။ ပဏ္ဏာသလက္ခဏာ
 ပဋိမဏ္ဍိတန္တိ ပဏ္ဏာသ ဥဒယဗ္ဗယလက္ခဏာပိဘူသိတံ။ ။ ဟူ
 သော၎င်းဋီကာတို့နှင့်အညီ။ ဓမ္မဒေသနံဟူသောပုဒ်ကို ယောဇ-
 နာအပ်၏။ ။ အဋ္ဌကထာဆရာမြတ်တို့ဆောင်အပ်သော ပါဠိ
 တော်၌။ ယေဘုယျေနမပါ။ သံယုတ်ပါဠိတော် ၎င်းအဋ္ဌကထာ
 တို့၌ကား။ ။ သုတွာယေဘုယျေနဘယံဟုပါ၏။ ပါသည့်အ-
 တိုင်းမှတ်။ ။ အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းကား။ များမြောင်နှစ်တွက်။ အ-
 သက်ရှည်ကြကုန်သော။ အရောင်အဝါ။ သိင်္ဂါရွှေမျှ။ မခွမယွင်း။
 အဆင်းလှပ။ သုခကြီးကျယ်။ များကြွယ်မြေ့ရွှေ။ ရွှေငွေမြဲဖလ်။

ဘုံမိမာန်၌။ ရှည်လံကာလစံပယ်ကြကုန်သော။ ဒေဝဂဏာ။ နတ်
များစွာတို့သည်။ အိုခန္ဓာငါးပါးရုပ်နာမ်တရားတို့။ ငါတို့သည်
ကား။ သင်ခန္ဓာငါးပါး။ ရုပ်နာမ်တရားတို့ကို အမြဲတာရှည်တည်
နေသည်ဟု။ အမှတ်ပြုကြကုန်၏။ ယခုမူကား။ ခန္ဓာငါးပါးတို့၌။
အပြားငါးဆယ်သော ဥဒယဗ္ဗယ လက္ခဏာဖြင့် တန်းဆာဆင်
အပ်သော။ မြတ်စွာဘုရားသခင်၏။ တရားဒေသနာတော်မြတ်
ကို။ ဆတ်ဆတ်သေချာ။ ကြားနာရကုန်သောကြောင့်။ သင်ခန္ဓာ
ငါးပါးတို့သည်လည်းမမြဲကြပါကုန်တကား။ ငါတို့သည်လည်း
အမြဲတာရှည် မတည်တံ့ကြပါကုန်တကားစသည်ဖြင့် လွန်စွာ
ကြောက်ထိတ်လန့်ဖျပ် ကြကုန်၏။ ဘယ်လိုကြောက်ထိတ်လန့်
ဖျပ်ကြကုန်သနည်းဟူမူ။ နတ်ပန်းတန်းဆာ။ ဆင်းဝါပျက်ပြား။
ကျိုင်းကြားချွေးထွက်။ ဘုံထက်မမွေ့။ စုတေ့နိုးငြား။ နိမိတ်ငါး
တို့ကို။ နတ်များဆင်မြင်။ မြင်သည့်အခါ။ ပြင်းစွာကြောက်စိတ်။
ထိတ်လန့်သကဲ့သို့တည်း။ ထို့ကြောင့်အဋ္ဌကထာတို့၌။ ။ပဉ္စ
ပုဗ္ဗနိမိတ္တာနိဒိသွာမရဏဘယေနသန္တန္တိတာနံဒေဝါနံဝိယ။ ဟူ၍
မိန့်တော်မူကြကုန်၏။ ။ပဉ္စပုဗ္ဗနိမိတ္တာနိ။ နတ်ပန်းတန်းဆာ။
ဆင်းဝါညှိုးပျက်။ ချွေးထွက်ကျိုင်းမှာ။ ဘုံသာမမွေ့။ စုတေ့နိုး
ငြား။ နိမိတ်ငါးပါးတို့ကို။ ဒိသွါ။ မြင်၍။ ဝါ။ ကြောင့်။ မရဏဘယ
န။ သေဘေးသည်။ သန္တန္တိတာနံ။ ငြိမ်းချောက်အပ်ကုန်သော။ ဒေ
ဝါနံဝိယ။ နတ်တို့၏ပမာ။ ဝါ။ နတ်တို့ကဲ့သို့တည်း။ ။ဤပါဠိအဋ္ဌ
ကထာဋီကာပါဌ်တို့ဖြင့်။ မိမိတို့ကံကြောင့်ဖြစ်သောခန္ဓာဟုဆို
အပ်သော။ ဥပပတ္တိဘဝ၌တပ်သောတဏှာဟုဆိုအပ်သော ဘ
ဝါသဝ၏အစွမ်းဖြင့်။ ခန္ဓာတည်းဟူသောဥပပတ္တိဘဝကိုစွန့်ရ
လွှတ်ရမည်မှ။ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြ။ ကြောက်လှသောစိတ္တကြာ
သကိုပြတော်မူသောကြောင့်။ သောကစသည်တို့၏လည်း။ ဒေါ
သစေတသိက်နှင့်တကွဖြစ်ဟန်ကိုမှတ်။ ။ဘယံသန္တာသံသံ
ဝေဂံအာပဇ္ဇန္တိတိသဗ္ဗံစိတ္တကြာသသေသတံနာမံ။ ။ဟူသော
အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာပါဌ်။ ဘိသနံစိတ္တကြာသနံဘယော။ သော

စအတ္ထတောဒေါသော။ ။ ဟူသောအနုဝဏ္ဏနာပါဌ်တို့ဖြင့်။
ယခင်ပြခဲ့ပြီးသောရှေ့ပါဌ်တော်၌။ ဘယသန္တာသသံဝေဂတို့ကို
စိတ္တကြာသဖြစ်သော ဒေါသစေတသိက်ပင်တည်းဟု မှတ်သိ
အပ်ကုန်၏။ ။

အဝိဇ္ဇာသဝကြောင့်သောကစသည်တို့ဖြစ်ကြဟန်ကား။

သခေါသောဘိက္ခဝေဗာလော ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေတိဝိဓံ ဒုက္ခံဒေါ
မနဿံပဋိသံဝေဒေတိ။ ။ ဘိက္ခဝေ။ ချစ်သားတို့။ သသောဗာ
လော။ တမလွန်ပစ္စုပ္ပန်။ နှစ်တန်စီးပွား။ နားမလည်ဘိ။ မသိထိုက်
လိုက်။ ထိုသူမိုက်သည်။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ။ ကိုယ်တွေ့ချက်ခြင်း။ လက်
ငင်းမျက်မှောက်၌သာလျှင်။ တိဝိဓံ။ သုံးပါးအပြားရှိသော။ ဝါ။
သုံးပါးသောအကြောင်းရှိသော။ ဒုက္ခံ။ သောကအစရှိသောဒုက္ခ
ကို။ ဒေါမနဿံ။ စိတ်ဆင်းရဲခြင်းကို။ ပဋိသံဝေဒေတိ။ ခံစားရချေ
၏။ ။ ဤပါဌ်တော်၌။ သုခေါသောဘိက္ခဝေ။ ဟူ၍လည်း။ သမ္မော။
ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာတို့၌တွေ့ရှိသည်။ ။ သစေသောဘိက္ခဝေ။
ဟူ၍လည်းပါဌ်ရှိသည်။ ။ တိဝိဓသရုပ်ကိုဤသို့မှတ်အပ်၏။ ။
ထိုသို့မိုက်သည့်အလျောက်။ မိုက်မဲတွေဝေသို့ဟူ၍သူတပါးတို့
က ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်သောစကားကိုကြားရခြင်း။ လူမိုက်တကား
ဟုသူတပါးတို့က ထောင်းထုရိုက်နှက်ခြင်းစသောကမ္မကရဏ
အမှုတို့ကို တွေ့ဆုံကြုံကြိုက်ရခြင်း။ သေခါနီးကာလ၌ ကံအား
လျော်စွာမကောင်းသော ကမ္မနိမိတ်ထင်မြင်ခြင်း။ ဤသုံးပါးတို့
ကိုယူမှတ်အပ်ကုန်၏။ ။ ဤပါဌ်တော်၌။ အဝိဇ္ဇာသဝ။ မောဟ
လျှင်အကြောင်းအရင်းခံရှိသော။ ပြဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည့်သုံးပါးလျှင်
နိဒါန်းရှိသော။ သောကစသောဒုက္ခဖြစ်ဟန်ကိုသိလေ။ ။ ထို့
ကြောင့်။ ဗာလောတိအဝိဒ္ဓါ။ တေနအဝိဇ္ဇာယ ကာရဏဘာဝံ
ဒသေတိ။ တိဝိဓံဒုက္ခန္တိတဿာရူပကတာသဝနံ၊ ကမ္မကရဏ
ဒဿနမရဏကာလေကမ္မောပဋ္ဌာနနိဒါနံသောကာဒိဒုက္ခံ။ ဟူ

၍မဟာဒိကာ၊ မူလဒိကာစသည်တို့၌မိန့်လေကုန်ပြီ။ ။အနက်
 ကား။ ။ဗာလောတိ။ဗာလောဟူသည်ကား။အဝိဒ္ဓါ။ တမလွန်၊
 ပစ္စုပ္ပန်၊ နှစ်တန်သောအစီးအပွားကိုနားမလည်ဘိ။ မသိတတ်
 သောသူမိုက်တည်း။ တေန။ ထိုဗာလောဟူသောပါဌ်ဖြင့်။ အ
 ဝိဇ္ဇာယ။ အဝိဇ္ဇာ၏။ ကာရဏဘာဝံ။ တိရိစ္ဆာန်နိဒါန်းရှိသော၊
 သောကစသောဒုက္ခ၏။ အကြောင်း၏အဖြစ်ကို။ ဒသေတိ။အဋ္ဌ
 ကထာရှင်။ သိမြင်မချအတပ်ပြု၏။ ။တိရိဓသသောကာဒိ
 ဒုက္ခဿ။ ဟူ၍သော်လည်းပါဌ်သေသ၊ ကာရဏ၏သမ္ပာန်ကို
 ထည့်။ ။တိရိဓံဒုက္ခန္တိ။ ဟူသည်ကား။ တဿာရူပကထာ
 သဝနံ၊ ကမ္မကာရဏဒဿနမရဏကာလေ ကမ္မောပဋ္ဌာနနိဒါနံ။
 ထိုမသိသည့်အလိုက်မိုက်မဲသည့်အလျောက်၊ ငမိုက်ငမဲဟူ၍သူ
 တပါးတို့ကကဲ့ရဲ့ဆဲရေးအပြစ်ပေးသောစကားများကို ကြားရ
 ခြင်း။ လူမိုက်ခွေးတကားဟု၊ သူတပါးတို့က၊ တုတ်ခေးလက်
 ဆုပ်ဖြင့် ပုတ်ခတ်ရိုက်နှက်ခြင်းစသော ကမ္မကာရဏအမှုတို့ကို။
 ပြုခံကြုံလေ့၊ တွေ့မြင်ရခြင်း။ သေခါနီးသောကာလ၌ကမ္မနိမိတ်
 ထင်မြင်ခြင်းလျှင် နိဒါန်းရှိသော။ဝါ။ အကြောင်းရှိသော။ သော
 ကာဒိဒုက္ခံ။သောကစသောဆင်းရဲကို။ဝေဒိတဗ္ဗံ။သိအပ်၏။ ။
 ဤကားဒိကာတို့၏ပါဌ်၏အနက်။ ။သောကသည်တိုက်ရိုက်
 အားဖြင့်ပါဠိတော်၌မလာသော်လည်း။ ဒုက္ခဒေါမနဿကိုဟော
 ပြခြင်းကြောင့်။ သောကဟူသည်လည်း တရားကိုယ် အားဖြင့်
 ဒေါမနဿဖြစ်လေရကား။ ၎င်းသောကကိုထည့်သွင်း၍ ဒိကာ
 ရှင်ပြတော်မူသည်ဟူ၍မှတ်သိအပ်၏။ ။တနည်းလည်း။ပါဠိ
 တော်၌။ဒုက္ခဒေါမနဿနှစ်ပါးကိုဟောတော်မူလျှင်ပင်။ သော
 ကပရိဒေဝ ဥပါယာသတို့သည်လည်း။ အဝိနာဘာဝအားဖြင့်အ
 တွင်းဝင်ကောင်းလေသောကြောင့်။ သောကကို အစချီ၍ ဒုက္ခ
 ဟူသမျှကို၊ သာမညအားဖြင့် ဒိကာဆရာပြတော်မူသည်ဟူ၍
 လည်းမှတ်သင့်၏။ ။သောကလည်းဤသုံးပါးလျှင်အကြောင်း
 ရှိ၏။ ပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာသတို့လည်း ဤသုံးပါးလျှင်

အကြောင်းရှိ၏ဟူလိုသည်။ ။ကြံလေ။ ။အချို့သောဆရာ
မြတ်တို့ကား။ တိဝိဓံသောကဒုက္ခဒေါမနဿံပဋိသံဝေဒေတိဟူ
၍ရေးသားတော်မူကြကုန်၏။ အချို့အဋ္ဌကထာ ပေတို့၌လည်း
၎င်းအတိုင်းပင်ရှိ၏။ ဒီကာနှင့်မညီသောကြောင့် ထိုသို့ရှိသော
ပါဌ်ကိုဆင်ခြင်အပ်၏။ ။တိဝိဓသရုပ်ကိုလည်း တမျိုးထုတ်
ကြကုန်၏။ ။ဤကားမိုက်မဲလှစွာသောမောဟ၊ အဝိဇ္ဇာသဝ
ကြောင့်။ သောကစသည်တို့၏ဖြစ်ပုံဖြစ်ဟန်တည်း။ ။ဤသို့
အာသဝေါတရား လေးပါးတို့ ဖြစ်ပွားပေါ်လာသည် ရှိသော်။
သောက စသည်တို့လည်း။ ဖြစ်ပွားပေါ်လာကုန်၏။ သောကစ
သည်တို့ဖြစ်ပွားပေါ်လာကုန်သည်ရှိသော်။ အဝိဇ္ဇာ၏အကြောင်း
ဖြစ်သော အာသဝေါတရားတို့သည်လည်း ပြီးစီးထင်ရှားဖြစ်
ပွားပေါ်လာကုန်၏။ အာသဝေါတရားတို့ ထင်ရှားပေါ်လာကုန်
သည်ရှိသော်။ အဝိဇ္ဇာလည်း ထင်ရှားပေါ်လာတော့သည်သာ။
အဝိဇ္ဇာထင်ရှားပေါ်လာပြန်လျှင်လည်း။ သင်္ခါရတို့ပေါ်လာထင်
ရှားပြီးစီးကုန်တော့သည်သာ။ ဤသို့စသည်ဖြင့် အကြောင်းအ
ကျိုးဆက်ခါဆက်ခါဖြစ်၍။ တဆွဲနှစ်ရပ်အင်္ဂါ။ အနာဒိက။ ဘဝ
စကြာသည်။ ချာချာပတ်ပတ်။ မပြတ်မစဲ။ တလဲလဲလျှင်။ အမြဲမ
တည်။ အထပ်ထပ်လည်သည်၏အဖြစ်ကိုမှတ်အပ်၏။ ။

၉၁။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါရဟူ၍။ အဝိဇ္ဇာကိုဦးစွာတည်
ထား၊ ဟောကြားတော်မူခြင်းကို။ ဝဋ်သုံးပါးတို့၏ရှေ့သွားပုဗ္ဗင်္ဂ
မ။ ပဌာနဖြစ်၍သာဟောကြားတော်မူသည်ဟူ၍မှတ်။ ။ဘဝ
စက်၏အစဖြစ်၍ဟောကြားတော်မူသည့်မဟုတ်ဟူလိုသည်။ ။
အဝိဇ္ဇာကို မစွန့်လွှတ်ဘဲ။ တဆွဲတည်းမြဲမြဲကြီး ဆွဲကိုင်သဖြင့်။
မပြတ်မစဲသည့်အတွက်။ အဝိဇ္ဇာမှကြွင်းသော။ ကမ္မ၊ ကိလေသာ၊
ဝိပါကဝဋ်တို့သည်။ ထိုအဝိဇ္ဇာကိုမဖြတ်နိုင်ဘဲ။ ကိုင်ဆွဲယူငင်
သောပုထုဇဉ်သူမိုက်ကို။ သိမ်းပိုက်ရှက်လိမ်။ ချိုးနှိမ်မပြတ်ရစ်
ပတ်လေကုန်၏။ ။ပမာကား။ မြွေ၏ဦးခေါင်းလည်ကုပ်ကို။
ကိုင်ဆုပ်သဖြင့်။ ဦးခေါင်းမှကြွင်းသော မြွေ၏ကိုယ်သည်။ ထို

ကိုင်သူလူ၏လက်မောင်းလက်ရုံးကို လိမ်ရှက်ရစ်ပတ်သကဲ့သို့
 တည်း။ ။သရဇ္ဈေဒပဟာနံ။ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်။အဝိဇ္ဇာ
 ကိုပယ်ထွန်ထွန်းသတ်။ဖြတ်လိုက်သည်ရှိသော်။ ထိုသုံးပါးသော
 ဝဋ်တရားတို့၏ရစ်ပတ်ရှက်လိမ်ခြင်းမှ လွတ်ကင်းတော့သည်
 သာဖြစ်၏။ ။ဥပမာကား။ ။မြွေ၏ဦးခေါင်းကို။ တောင်းလောင်း
 ဆတ်ဆတ်။ ဖိုင်းဖြတ်လိုက်သည်ရှိသော်။ မြွေ၏ကိုယ်ဖြင့်ရစ်
 ပတ်ရှက်လိမ်ခြင်းမှကင်းလွတ်သကဲ့သို့တည်း။ ။ထိုကြောင့်။
 အဝိဇ္ဇာယတွေဝအသေသဝိရာဂနိရောဓစသည်ဖြင့်။ပဋိလုံဒေ
 သနာကိုဟောကြားတော်မူပြီ။ ။

၉၂။ ဤ၌အနုလုံပဋိလုံခေါ်ဝေါ်ရခြင်း၏အကြောင်း
 ကိုပြဆိုလိုက်ဦးအံ့။

အနုလုံဟူသည်ကား။ ။အဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါရာတိအာဒိ
 နာနယေနုရက္ခော အဝိဇ္ဇာဒိကော ပစ္စယာ ကာရော၊ အတ္တနာ
 ကတ္တဗ္ဗကိစ္စံ ကရဏတော အနုလောမောတိရစ္ဆတိ။ အထဝါ။
 အာဒိတောပဋ္ဌာယအန္တိ ပါပေတွာရက္ခတ္တာ။ ပဝတ္တိယာဝါအနု
 လောမတောအနုလောမံ။ ။ဟူ၍ဥဒါန်းအဋ္ဌကထာ။ဝိနည်းမ
 ဟာဝါအဋ္ဌကထာတို့မိန့်မှာတော်မူအပ်သည်နှင့်အညီ။ အဝိဇ္ဇာ
 ပစ္စယာသင်္ခါရာ အစရှိသော နည်းအားဖြင့် ဟောတော်မူအပ်
 သောပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ်ကို။ အဝိဇ္ဇာစသော အကြောင်း တရားတို့
 သည်။ မိမိတို့ကပြုအပ်သောပစ္စယကိစ္စကိုပြုခြင်းကြောင့်။ကိစ္စ
 အားလျော်ရကား။အနုလုံဟူ၍ဆိုအပ်၏။ ။တနည်းလည်း။
 ဒေသနက္ကမအားဖြင့်။အဝိဇ္ဇာကိုအဦးအစချီ၍။ဇရာမရဏတည်း
 ဟူသောအဆုံးတိုင်အောင် ဟောတော်မူသောကြောင့်။ အစမှ
 အဆုံးအားလျော်ရကား အနုလုံဟူ၍ ဆိုအပ်၏။ ။တနည်း
 လည်း။ သံသရာဘဝစက် ဖြစ်ခြင်းအား လျော်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်အနုလုံဟူ၍ဆိုအပ်၏။ ။အနက်ကား။ ။အဝိဇ္ဇာပစ္စ

ယာသင်္ခါရာတိ အာဒိနာ။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရာဤသို့အစရှိ
 သော။နယေန။ နည်းဖြင့်။ရက္ခော။ ဟောတော်မူအပ်သော။ပစ္စ
 ယာကာရော။ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို။အတ္တနာ။ မိမိဟုဆိုအပ်သောအ
 ဝိဇ္ဇာစသောအကြောင်း တရားတို့သည်။ ကတ္တဗ္ဗကိစ္စံ။ပြုအပ်
 သောကိစ္စကို။ကရဏတော။ပြုခြင်းကြောင့်။အနုလောမောတိ။
 အနုလုံဟူ၍။ရက္ခတိ။ဆိုအပ်၏။ အထဝါ။တနည်းသော်ကား။အာ
 ဒိတော။ဒေသနက္ကမအစမှ။ပဋ္ဌာယ။စ၍။ အန္တိ။ဒေသနက္ကမအား
 ဖြင့်ဇရာမရဏတည်းဟူသောအဆုံးသို့။ပါပေတွာ။ရောက်စေ
 ၍။ရက္ခတ္တာ။ဟောတော်မူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အနုလော
 မော။အနုလုံမည်၏။ ။ရှေ့ကံပုဒ်ကိုကတ္တာလုပ်၍လိုက်စေ။ ။
 ဝါ၊ တနည်းကား။ပဝတ္တိယာ။ သံသရာစက်ရဟတ်။မပြတ်ဖြစ်
 ခြင်းအား။ အနုလောမတော။ထိုက်တန်သင့်မြတ် လျောက်ပတ်
 တော်လျော်ခြင်းကြောင့်။အနုလောမော။အနုလုံမည်၏။ ။ဤ
 ကား၎င်းအဋ္ဌကထာတို့၏ပါဌ်၏အနက်။ ။ပဝတ္တိက္ကမဟူ၍
 လည်းမှတ်အပ်သင့်၏။ ။

ပဋိလုံဆိုသည်မှာ။ အောက်၌ဒေသနာဘေဒကိုဝိသေသအား
 ဖြင့်ပြဆိုရာ။ဇာတိပစ္စယါဇရာမရဏန္တိန္ဒူဇီခေါပနေတံရက္ခတိ
 အစရှိသောပါဠိတော်အတိုင်း။ ဇရာမရဏကစ၍။ အဝိဇ္ဇာတိုင်
 အောင်။ဇာတိကြောင့်ဇရာမရဏဖြစ်၏။ကမ္မဘဝကြောင့်ဇာတိ
 ဖြစ်၏။ဥပါဒါန်ကြောင့် ဘဝဖြစ်၏။ တဏှာကြောင့်ဥပါဒါန်ဖြစ်
 ၍။ ဝေဒနာကြောင့်တဏှာဖြစ်၏။ ဖဿကြောင့်ဝေဒနာဖြစ်၏။
 သဗ္ဗာယတနကြောင့်ဖဿဖြစ်၏။နာမ်ရုပ်ကြောင့်သဗ္ဗာယတန။
 ဝိညာဏ်ကြောင့်နာမ်ရုပ်။ သင်္ခါရကြောင့် ဝိညာဏ်။ အဝိဇ္ဇာ
 ကြောင့် သင်္ခါရတို့သည်ဖြစ်ကြကုန်၏ဟူ၍ဟောကြားတော်မူ
 သည်ကိုပဋိလောမဒေသနာဟူ၍မှတ်အပ်၏။ ။ယာပရိယော
 သာနတောပဋ္ဌာယပဋိလောမဒေသနာ။အစရှိသဖြင့်လည်း၊အဋ္ဌ
 ကထာ၌ဖွင့်ပြတော်မူသည်။ ။အာဒိတော ပဋ္ဌာယအန္တဂမနံ
 အနုလောမော။ အန္တတောစပဋ္ဌာယအာဒိဂမနံ ပဋိလောမောတိ

အဓိပ္ပေတော။ ဟူ၍လည်းမဟာနိဒါနသုတ်ဋီကာ၌ဖွင့်ပြီတော်မူသည်။ ။ ဤကား။ အဘိဓမ္မာအဋ္ဌကထာ။ သုတ်မဟာဝါအဋ္ဌကထာ။ ၎င်းဋီကာတို့အလိုတည်း။ ။ အနုလုံချင်းကားတူကြ၏။ ။

ဝိနည်းမဟာဝါအဋ္ဌကထာ။ ဥဒါန်းအဋ္ဌကထာတို့အလိုသော်ကား။ ပဋိလုံဆိုသည်မှာ၊ နတ္ထိံသကာယစသည်တို့ကဲ့သို့အဆုံးကအစတိုင်အောင်အဆန်အားဖြင့်ပြန်လှန်၍ ဟောသည့်ကိုမမှတ်အပ်။ ။ ပဋိလောမန္တိအဝိဇ္ဇာနိရောဓသင်္ခါရနိရောဓောတိအာဒိနာနယေန ဝုတ္တောအဝိဇ္ဇာဒိကေါယေဝပစ္စယာကာရော။ အနုပ္ပါဒနိရောဓေနနိရုဏ္ဏမာနော။ အတ္တနောကတ္တဗ္ဗကိစ္စဿအကရဏတောပဋိလောမောတိဝုစ္စတိ။ ပဝတ္တိယာဝါဝိလောမတောပဋိလောမော။ ။ ၎င်းအဋ္ဌကထာ။ ။ ပဋိလောမန္တိ။ ပဋိလောမံဟူသည်ကား။ အဝိဇ္ဇာနိရောဓသင်္ခါရ နိရောဓောတိအာဒိနာ။ အဝိဇ္ဇာနိရောဓသင်္ခါရနိရောဓောဤသို့အစရှိသော။ နယေန။ နည်းအားဖြင့်။ ဝုတ္တော။ ဟောတော်မူအပ်သော။ အဝိဇ္ဇာဒိကေါယေဝ။ အဝိဇ္ဇာအစရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ပစ္စယာကာရော။ ကို။ အတ္တနော။ မိမိဟုဆိုအပ်သောအဝိဇ္ဇာအစရှိသောတရား၏။ ကတ္တဗ္ဗကိစ္စဿ။ ပြုအပ်သောပစ္စယကိစ္စကို။ အကရဏတော။ မပြုခြင်းကြောင့်။ ပဋိလောမောတိ။ ပဋိလုံဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။ ဆိုအပ်၏။ ဝါ။ တနည်းကား။ ပဝတ္တိယာ။ သံသရာစက်ဖြစ်ခြင်း၏။ ဝိလောမတော။ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောကြောင့်။ ပဋိလောမောတိ။ ပဋိလုံဟူ၍။ ဝုစ္စတိ။ ဆိုအပ်၏။ ။ ဤကားအနက်။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ အဝိဇ္ဇာယတွေဝအသေသ ဝိရာဂနိရောဓါ အစရှိသောနည်းအားဖြင့်။ ဟောတော်မူအပ်သော၊ တဖန်မဖြစ်သောချုပ်ခြင်းဖြင့်ချုပ်သော။ အဝိဇ္ဇာအစရှိသော ပစ္စယာကာရ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို။ မိမိဟုဆိုအပ်သောအဝိဇ္ဇာအစရှိသော ပစ္စည်းတရား၏ပြုအပ်သောပစ္စယကိစ္စကို၊ မပြုနိုင်သောကြောင့်၊ ပစ္စယကိစ္စ၏ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်ရကား။ ပဋိလုံဟူ၍မှတ်။ တနည်းလည်း။ သံသရာစက်ဖြစ်ခြင်း၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောကြောင့်။ ပဋိလုံ

ဟူ၍မှတ်။ ။ ဤကားအနုလုံ ပဋိလုံဟု ခေါ်ဝေါ်ရခြင်း၏အကြောင်းတည်း။ ။

ဤသို့ပြဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း။ အာသဝကြောင့်။ သောကအဝိဇ္ဇာ။ သင်္ခါရဝိညာဏ်။ အစည်မပျက်။ ကြောင်းကျိုးဆက်၍။ ဘဝစကြာ။ သံသရာသည်။ လည်ခါလည်ခါ။ တချာချာဖြစ်လေသောကြောင့်။ အနာဒိက။ အစမရှိ။ အဝိဒိတာဒိကို။ သိအပ်ချေ၏ဟူလိုသည်။ ။ အဝိဒိတာဒိပြီး၏။ ။

၉၃။ အဘယ်သို့ ထိုဘဝစက်သည်။ ကာရကဝေဒကမှ ကင်းလေသနည်း။ ။ ဤဘဝစက်သည်။ အဝိဇ္ဇာ စသောအကြောင်းတို့ကြောင့် သင်္ခါရစသော အကျိုးတရားတို့ ဖြစ်ကြရကား။ ပရမီသွာဗြဟ္မာ ဗိဿနိုး တန်ခိုးကြီးမြတ်သော သူတို့သည်။ သံသရာဟုဆိုအပ်သော ခန္ဓာ။ သတ္တဝါလောကကို။ ပြုပြင်စီရင်ဖန်ဆင်းပေသည်ဟူ၍။ အယူဘောက်ပြန်မမှန်သည်ကို ကြံစိသောအားဖြင့်လည်း မမှတ်သားအပ်။ အယူမှောက်မှားအခြားတပါးသောလူသူတို့က။ မိမိတို့ဉာဏ်မရှိတိုင်း။ သိုင်းဝိုင်းပြောဆိုသည်များကိုလည်း မနာမယူမမှတ်မသားအပ်။ ငါ၏ အတ္တသည်။ ဆင်းရဲချမ်းသာအဖြာဖြာကိုများစွာခံစားတတ်သည်ဟူ၍။ အယူဘောက်ပြန်မမှန်သည်ကို ကြံစိသောအားဖြင့် မမှတ်မသားအပ်။ စင်စစ်သော်ကား။ ခန္ဓာအဆက် မပြတ်သော။ သံသရာစက်ရဟတ်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည်။ ပြုပြင်စီရင်ဖန်ဆင်းတတ်သောသူဟုဆိုအပ်သော လူနတ်ဗြဟ္မာ တစုံတယောက်မျှ မရှိသောကြောင့်။ ပြုပြင်စီမံ ဖန်ဆင်းတတ်သော ကာရကပုဂ္ဂိုလ်မှ ကင်း၏။ ခံစားတတ်သူမရှိသောကြောင့်။ ခံစားတတ်သောဝေဒကပုဂ္ဂိုလ်မှလည်း ကင်း၏။ ။ ဤသို့ကာရက၊ ဝေဒကတို့မှ ကင်းသည်။ ဟူ၍မှတ်သိလေ။ ။ ကာရကဝေဒကရဟိတပြီး၏။ ။

၉၄။ အဘယ်သို့လျှင် တဆွဲ နှစ်ပါးသော ဆိတ်ခြင်းဖြင့် ဆိတ်လေသနည်းဟူမူကား။ ။ အဝိဇ္ဇာသည်။ ဖြစ်ခြင်းပျက်

ခြင်းသဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ။ ဖြစ်လျှင်ပျက်စီးရ
မည့်သဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မြဲသောရဝ သဘောမှ
ဆိတ်၏။ မမြဲဟူလို။ ။အဝိဇ္ဇာသည်။ နှိပ်စက်ပူချစ်နှမ်းညစ်
သောသဘောဖြစ်သောကြောင့်၎င်း။ တပါးသောတရားတို့ကို
မိမိကညစ်နှမ်းပူပင်အောင်ပြုလုပ်တတ်လှ။ သံကိလေသဓမ္မတို့
ကိုရခြင်းငှါထိုက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ ဝါ။ သံကိလေသ
တရား၌ယှဉ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၎င်း။ တင့်တယ်သောသုဘ
အဖြစ်မှဆိတ်၏။ ။မတင့်တယ်ဟူလို။ ။ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်း
ဖြင့်ကပ်၍နှိပ်စက်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ။ ဖြစ်ခြင်းပျက်
ခြင်း သဘောတရားသည်ကပ်၍ နှိပ်စက် အပ်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်။ သုခအဖြစ်မှဆိတ်၏။ ဒုက္ခဟူလို။ ။အကြောင်းတရား
နှင့်စပ်၍ဖြစ်ရသောကြောင့်။ မိမိအလိုသို့လိုက်၍ဖြစ်တတ်သော
အတ္တမှဆိတ်၏။ အနတ္တဆိုလိုသည်။ ။သင်္ခါရစသောအင်္ဂါတို့
၌လည်း။ ထိုနည်းတူစွာပင်။ ရဝ၊ သုဘ၊ သုခ၊ အတ္တအဖြစ်မှဆိတ်
သောကြောင့်။ တဆွဲနှစ်ပါးသော သုညတအားဖြင့်ဆိတ်သော
ဘဝစက်ကိုမှတ်သိအပ်၏။ ။အဝိဇ္ဇာစသောတဆွဲနှစ်ပါးသော
အင်္ဂါတို့၏။ သုညသဘောဖြစ်၍သုညတာသုည။ တဆွဲနှစ်ပါးဟူ
လိုသည်။ ။ထို့ကြောင့်။ ။ဒွါဒသဝိသုညတာသုညန္တိအ
ဝိဇ္ဇာဒိနံဒွါဒသန္တံသုညသဘာဝါနံ သုညတာယ ဒွါဒသဝိသံသုညံ။
ဟူ၍မဟာဋီကာ၊ မူလဋီကာတို့၌မိန့်အပ်လေကုန်ပြီ။ ။ဒွါဒသဝိ
သုညတာ သုညန္တိ။ ဒွါဒသဝိသုညတာ သုညံဟူသည်ကား။
သုညသဘာဝါနံ။ ဆိတ်ခြင်းသာမန် သဘောရှိကုန်သော။ ဒွါဒ
သန္တံ။ တဆွဲနှစ်ပါးကုန်သော။ အဝိဇ္ဇာဒိနံ။ အဝိဇ္ဇာစသည်တို့၏။ သုည
တာယ။ သဘောစင်စစ်၊ ဆိတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဒွါဒသဝိသ
သုညံ။ တဆွဲနှစ်ပါး သုညပြား၏။ ။ဤစကားဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇာစ
သောအင်္ဂါတို့၏။ နုကိုယ်သဘာဝ၊ ပြကတေကပင်။ သုညသ
ဘောဖြစ်သောကြောင့်။ သုညအပြားတဆွဲနှစ်ပါးကို မှတ်သား
အပ်၏။ ။တနည်းလည်း။ ယခင် ပြဆိုခဲ့ပြီးသော။ ရဝ၊ သုဘ

သုခ အတ္တ၊ အဖြစ်မှဆိတ်သော။ သုညတ လေးပါးကို တပါး
 တည်းပြု၍အင်္ဂါတဆဲ့နှစ်ပါးရှိသောကြောင့်။ သုညတာသုည
 လည်း တဆဲ့နှစ်ပါးဖြစ်၏။ ။ ထို့ကြောင့်။ ။ ရဝ ဘာဝါဒီ
 သုညတာယဝါစတုဗ္ဗိဝံ ပိ သုညတံ ဧကံကတွာနွါဒသင်္ဂတ္တာ
 နွါဒသဝိဓာတိ။ တာယနွါဒသဝိဓာယသုညတာသုညန္တိအတ္ထော။
 ဟူ၍မိန့်၏။ ။ ခင်းဒိကာ။ ။ ဝါ။ တနည်းကား။ ရဝဘာဝါဒီ
 သုညတာယ။ ရဝအဖြစ် အစရှိသည်တို့မှ ဆိတ်သည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်။ စတုဗ္ဗိဓမ္မံ။ လေးပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။
 သုညတံ။ သည်းသည်၏အဖြစ်ကို။ ဧကံကတွာ။ ကိစ္စတူငြားတပါး
 တခုတည်း၏အဖြစ်ကိုပြု၍။ ပဒိုစ္စသမုပ္ပါဒဿ။ ။ ထည့်လိုက်၊
 ဣသမ္ပန်။ နွါဒသင်္ဂတ္တာ။ တဆဲ့နှစ်ဖြာ အင်္ဂါ ရှိသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်။ နွါဒသဝိဓါ။ သုညတာသုညလည်းတဆဲ့နှစ်ပါးအပြားရှိ
 ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဝါ။ သည်လို။ နွါဒသဝိဓာယ။ တဆဲ့နှစ်ပါးအပြားရှိ
 သော။ တာယသုညတာယ။ ထိုသို့သောဆိတ်ခြင်းဖြင့်။ သုညံ။
 ဆိတ်၏။ ဝါ။ သည်း၏။ ဣတိအတ္ထော။ ဤကားအနက်။ ။ ဤစကား
 ဖြင့်။ လေးပါးကို တပါးတည်းပြု၍။ အင်္ဂါအတိုင်းတဆဲ့နှစ်ပါး
 သုညတအပြားကိုမှတ်သားလေ။ ။

တနည်းလည်း။ ရ၊ သု၊ သု၊ အတ်၊ လေးရပ်သောအဖြစ်မှဆိတ်
 သော။ သုညတ၊ သုညလေးပါးတို့ကို။ အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်
 ဟူသောကာလသုံးပါးတို့ဖြင့်မြှောက်ပွား၍ ယူကုန်သည်ရှိသော်။
 အင်္ဂါတပါးတပါး၌ပင် တဆဲ့နှစ်ပါးတဆဲ့နှစ်ပါးစီ ရသည်ဖြစ်
 ၍။ အင်္ဂါတဆဲ့နှစ်ပါး၌သော်ကား။ ကာလဘေဒအားဖြင့်၊ သုည
 တာသုညပေါင်း ၁၄၄ ပါး အပြားရှိ၏ ဟူ၍လည်း မှတ်သား
 သင့်၏။ ။

တနည်းလည်း။ အဝိဇ္ဇာသည်။ အတ္တဟု ဆိုအပ်သော ငါမ၊
 ဟုတ်။ ငါ့ဥစ္စာလည်းမဟုတ်။ ငါ၌လည်းမဖြစ်။ ငါကောင်ရှိသည်
 လည်းမဟုတ်။ သင်္ခါရသည်တို့၌လည်း ထိုနည်းအတူပင်ဖြစ်
 ၍။ တဆဲ့နှစ်ပါးသောသည်းခြင်းဖြင့်သည်းသော။ ဝါ။ ဆိတ်သော။

ဤဘဝစက်ကိုသိအပ်မှတ်အပ်၏။ ။ယသ္မာဝါအဝိဇ္ဇာနုအတ္တာ၊
 နုအတ္တနော၊နုအတ္တနိ၊ နုအတ္တဝတိ။ တထာသင်္ခါရာဒိနိပိအင်္ဂါနိ
 တသ္မာဒ္ဒါဒသဝိဓေသုညတာသုညံပေတံဘဝစက္ကံဝေဒိတဗ္ဗံ။ ။
 .ဝိသုဒ္ဓိမဂ်။ သမ္မော။ ။ဝါ။ တနည်းကား။ ယသ္မာ။ ကြောင့်။
 အဝိဇ္ဇာ။သည။နုအတ္တာ။အတ္တစွဲဆောင်ငါကောင်မဟုတ်။ နုအတ္တ
 နော။အတ္တသညာ ငါ့ဟာငါ့ဥစ္စာမဟုတ်။နုအတ္တနိ။ အတ္တခေါ်တဲ့
 ငါ့ပေါ်၌လည်းမဖြစ်။နုအတ္တဝတိ။ အတ္တယူဆောင် ငါကောင်ရှိ
 သည်လည်းမဟုတ်။သင်္ခါရာဒိနိ။သင်္ခါရအစရှိကုန်သေ။အင်္ဂါ
 နိပိ။အင်္ဂါတို့သည်လည်း။ တထာ။ ထိုအဝိဇ္ဇာနှင့်အတူသာလျှင်
 တည်း။တသ္မာ။ကြောင့်။ဒ္ဒါဒသဝိဓေသုညတာသုညံဝိ။တဆွဲနှစ်ပါး
 အပြားရှိသောဆိတ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့် ဆိတ်သည်လည်း ဖြစ်
 သော။ ဇေတံဘဝစက္ကံ။ ထိုဘဝတည်းဟူသောစကြာကို။ ဝေဒိ
 တဗ္ဗံ။ သိအပ်၏။ ။အတ္တသဒ္ဓါကား။ ဤအရာ၌အဟံသဒ္ဓါနှင့်
 အနက်တူ၏။ ။ရှေ့နည်း၌အတ္တသဒ္ဓါ၏၊ ဝသဝတ္တနုတ္တကိုရည်
 တော်မူသည်။ယခုနောက်နည်း၌ကား၊ သာရကတ္တကိုရည်တော်
 မူသည်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကိုရှေ့နည်းမှီး၍ သိအပ်၏။ ။ဤသို့
 တဆွဲနှစ်ပါးသော ဆိတ်ခြင်းဖြင့် ဆိတ်၏ဟူ၍ ဤဘဝစက်ကို
 မှတ်သိလေ။

၉၅။ ဘဝစက်နှစ်ပါးတို့ကိုခွဲဝေ၍ပြခြင်း။

ဤသို့ပြဆိုခဲ့ပြီးသည်အတိုင်း၊ တဆွဲနှစ်ပါးသော သုညတာ
 သုညအားဖြင့် ဘဝစက်ကိုသိပြီး၍၊ ထိုဘဝစက်သည်ပင်လျှင်။
 အဝိဇ္ဇာမူလကဘဝစက်။ တဏှာမူလက ဘဝစက်ဟူ၍ နှစ်ပါး
 အပြားရှိ၏။ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ ပုဗ္ဗန္တာဟရဏတောအဝိဇ္ဇာ မူလံ
 ဝေဒနာဝသာနံဟူသော အဋ္ဌကထာပါဌ်နှင့်အညီ။ အတိတ်ဖြစ်
 သောအတို့မှ။ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သောအကျိုးတို့ကို ရှေ့ဆောင်တတ်
 သောကြောင့်အဝိဇ္ဇာဟူသောအရင်းမူလရှိသော။ ဝေဒနာလျှင်

အပိုင်းအခြားရှိသောဘဝစက်သည်။ အဝိဇ္ဇာမူလက ဘဝစက်မည်၏။ ။အပရန္တသန္တာနတော တဏှာမူလံဇရာမရဏာပသာနံ။ ဟူသောအဋ္ဌကထာပါဌ်နှင့်အညီ။ အနာဂတ်အဘို့ကိုတစပ်တည်းကဲ့သို့စပ်ခြင်းကြောင့်။ တဏှာဟူသော အရင်းမူလရှိသော။ ဇရာမရဏလျှင် အပိုင်းအခြားရှိသော ဘဝစက်သည်။ တဏှာမူလက ဘဝစက်မည်၏။ ။ဤသို့အားဖြင့် ဘဝစက်သည်နှစ်ပါးအပြားရှိသတည်း။ ။အဋ္ဌကထာပါဌ်၌။ ပုဗ္ဗန္တအပရန္တတို့ကိုဆိုရာ။ အန္တသဒ္ဓါတို့သည်၊ ကောဋ္ဌာသအနက်ကိုဟောကုန်၏။ အဝသာနသဒ္ဓါတို့သည်။ ပရိစ္ဆိန္န အနက်ကိုဟောကုန်၏။ ။ပုဗ္ဗန္တ ဟရဏ တော အတိတ ကောဋ္ဌာသ တော၊ ပစ္စုပ္ပန်ဝိပါကဿ အာဟရဏတော၊ ပေဒနာဝသာနံ ပရိစ္ဆိန္နဇေတံ ဘဝစက္ကံ ဟောတိ။ ဟူသော မဟာဋီကာ စသည် တို့ကိုထောက်။ ။ထိုနှစ်ပါးသော ဘဝစက်တို့တွင်။ တပါးတပါးသောဘဝစက်သည်။ တဆွဲနှစ်အင်္ဂါမပြည့်စုံပါတကားဟူသြားအံ့။ ။ဘဝစက္ကကဒေသောပိဟိ ဘဝစက္ကန္တိဝုစ္စတိ။ ဟူ၍ ၎င်းဋီကာတို့၌မိန့်ဆိုတော်မူသောကြောင့်။ တဆွဲနှစ်အင်္ဂါမပြည့်စုံသောအဝိဇ္ဇာမူလကဘဝစက်ကိုလည်း။ ဧကဒေသုပစာအားဖြင့် ဘဝစက်ဟုဆိုအပ်၏။ ။တနည်းလည်း။ ဝေဒနာသည်။ တဏှာနှင့်အဖော်ဖြစ်သောအဝိဇ္ဇာအား ကျေးဇူးပြု၏။ အဝိဇ္ဇာကြောင့်သင်္ခါရဖြစ်၏။ သင်္ခါရကြောင့်ဝိညါဏ်။ ဤသို့စသည်တို့ဖြင့် စပ်နှိုင်းသောကြောင့်။ ဝေဒနာလျှင် အပိုင်းအခြား ရှိသော အဝိဇ္ဇာမူလက ဘဝစက္ကာသည်။ လည်နှိုင်းသည်ဖြစ်၍ ပြည့်စုံတော့သည်သာ ဟူ၍မှတ်။ ။ဤအလိုအားဖြင့် မချပင်။ ။ထို့ကြောင့် မူလဋီကာစသည်တို့၌။ ။ဝေဒနာဝါ တဏှာသဟာယာယအဝိဇ္ဇာယပစ္စယောဟောတိတိဝေဒနာတောအဝိဇ္ဇာတတောသင်္ခါရာတိသမ္ပတ္တနတောဝေဒနာ ဝသာနံဘဝစက္ကန္တိယုတ္တမေတံ။ ဟူ၍မိန့်အပ်၏။ ။ဝေဒနာဝါတဏှာသဟာယာယအဝိဇ္ဇာယပစ္စယောဟောတိတိဝေဒနာဝတေါအဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာ

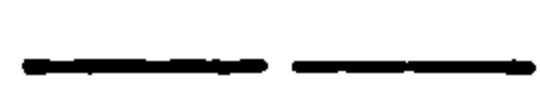
ဝတောသင်္ခါရာတိသမ္ပန္နနတော ဝေဒနာဝသာနံဘဝစက္ကံပရိ-
ပုဏ္ဏမေဝါတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။ ။မဟာဋီကာ။ ။တနည်းလည်း။
အဝိဇ္ဇာကိုယူသဖြင့်။တဏှာဥပါဒါနံတို့ကိုလည်း။ထိုအဝိဇ္ဇာနှင့်
မကွေမကွာဖြစ်သော အဝိနာဘာဝနည်းအားဖြင့် ယူအပ်သော
ကြောင့်။ သင်္ခါရကို ယူသဖြင့်။ ဘဝ ကိုလည်း ယူအပ်သော
ကြောင့်။ ဝိညာဏ်စသောအကျိုးငါးပါးတို့ကိုယူသဖြင့်။ ဇာတိ
ဇရာမရဏတို့ကိုလည်းကောင်း။ သောကစသည်တို့ကိုလည်း
ကောင်းယူအပ်သောကြောင့်။ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ ဝေဒနာဝ
သာနံအဝိဇ္ဇာမူလက ဘဝစက်သည်။ သင့်မြတ် လျောက်ပတ်
သည်သာလျှင်ဖြစ်၏ဟူ၍မှတ်။ ။မဟာဋီကာနည်းတည်း။ ။
တဏှာမူလကဘဝစက်ကိုလည်း။ ဤနည်းကိုမှီး၍သိအပ်၏။ ။
အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရ၊ဝိညာဏ်၊နာမ်ရုပ်၊သဠာယတန၊ ဗဒဿ၊ဝေဒနာ။
ဤခုနစ်ပါးသောအင်္ဂါတို့ကို။အဝိဇ္ဇာမူလက။အဝိဇ္ဇာလျှင်အရင်း
ရှိသောဘဝစက်ဟူ၍မှတ်အပ်ကုန်၏။ ။ပုဗ္ဗန္တရေအစွန်းအတို့
ဘာဂကောဋ္ဌာသဆိုလိုသည်။ ။တဏှာ၊ဥပါဒါနံ၊ဘဝ၊ဇာတိ၊
ဇရာမရဏ။ ဤငါးပါးသော အင်္ဂါတို့ကိုကား။ တဏှာမူလက။
တဏှာလျှင်အရင်းအမြစ်ရှိသောဘဝစက်ဟူ၍မှတ်ယူအပ်ကုန်
၏။ ။အပရန္တ နောက်အစွန်း။ အတို့ဘာဂကောဋ္ဌာသ ဆိုလို
သည်။ ။ဝင့်မြစ်မူလနှစ်ပါးတို့ကိုလည်းသိလေ။ ။

၉၆။ ထိုမူလကဘဝစက်နှစ်ပါးတို့တွင်။ဒိဋ္ဌိစရိုက်ရှိသော
ပုဂ္ဂိုလ်၏အစွမ်းဖြင့်။ အဝိဇ္ဇာမူလကဘဝစက်ကို ဟောတော်မူ
အပ်၏။အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူ။အဝိဇ္ဇာသည်။ ဟုတ်တိုင်းမှန်
တိုင်းသော တရားသဘာဝကို။ ဖုံးလွှမ်းပိတ်တား၊ နှလုံး သွင်း
ဖောက်ပြန်မှောက်မှားအောင်ပြုလျက်။ဒိဋ္ဌိစရိုက်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်
ကိုသံသရာဘဝ၌ဆောင်တတ်သောကြောင့်တည်း။ ။တဏှာ
စရိုက်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏အစွမ်းအားဖြင့်တဏှာမူလကဘဝစက်
ကိုဟောကြားတော်မူအပ်၏။အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူ။တဏှာ
သည်။ထိုထိုဘုံဘဝ၌။ကာမချမ်းသာကို တပ်နှစ်သက်သည်၏။

အစွမ်းအားဖြင့်။ တဏှာစရိုက်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို သံသရာ၌ ဆောင်တတ်သောကြောင့်တည်း။ ။

တနည်းလည်း။ ယခုပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်လာသော ဝိညာဏ်စသောအကျိုးတရားတို့သည်။ မိမိတို့၏အကြောင်းဖြစ်သော။ အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရတို့၏ မပြတ်ဖြစ်ခြင်းကို ပြတတ်သောကြောင့်။ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိကိုပယ်သတ်ခြင်းငှါအဝိဇ္ဇာမူလကဘဝစက်ကိုဟောတော်မူအပ်၏။ ။ ဖြစ်ကုန်ပြီးသောခန္ဓာယတနခတ်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတို့၏။ မခိုင်မကျန်း။ ရိန္ဒမ်းအိုမင်း သေကြေပျက်စီးခြင်းတို့ကိုထင်ရှားပြတတ်သောကြောင့်။ သဿတဒိဋ္ဌိကိုပယ်သတ်ခြင်းငှာ။ တဏှာမူလကဘဝစက်ကို ဟောကြားတော်မူအပ်၏။

တနည်းလည်း။ သင်္ခါရကြောင့်ဝိညာဏ်။ ဝိညာဏ်ကြောင့် နာမ်ရုပ်။ နာမ်ရုပ်ကြောင့်သဗ္ဗာယတန။ ဤသို့အစဉ်အတိုင်း ဖြစ်သည်ကိုပြခြင်းကြောင့်။ ဂစ္ဆသေယျကပုဂ္ဂိုလ်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇာမူလကဘဝစက်ကိုဟောတော်မူအပ်၏။ ။ ဥပါဒါနိဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဥပပတ္တိဘဝ၊ ကမ္မဘဝကြောင့် ဇာတိတို့၏တပေါင်းတည်းတကွဖြစ်ခြင်းကို ပြသောကြောင့်။ ဩပပါတိကပုဂ္ဂိုလ်၏ အစွမ်းအားဖြင့် တဏှာမူလက ဘဝစက်ကို ဟောတော်မူအပ်၏။ ။ အဏ္ဏဇ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဂစ္ဆသေယျက၌ သွင်း။ သံသေဒဇပုဂ္ဂိုလ်ကိုဩပပါတိကပုဂ္ဂိုလ်၌သွင်း၍။ ယထာရဟမှတ်။ ။ ဤသို့ဘဝစက်နှစ်ပါးတို့၏ထူးခြားသည်ကိုလည်း သိလေ။ ။

၉၇။ ကာလသုံးရပ်။ အစပ်သုံးဖြာ။ အလ္လှာလေးသွယ်။
အခြင်းအရာနှစ်ဆယ်တို့ကိုဖော်ပြလိုက်ဦးအံ့။

အဝိဇ္ဇာနှင့်သင်္ခါရသည်။ အတိတ်ကာလအစွန့်မည်၏။ ဝိညာဏ်။ နာမ်ရုပ်။ သဗ္ဗာယတန။ ဖဿ။ ဝေဒနာ။ တဏှာ။ ဥပါဒါနိ။ ဘဝ။ ဤ

အင်္ဂါတဆွေနှစ်ပါး။

အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရ။ ၎င်းနှစ်ပါးတို့သည်၊ ရှေ့ဦးစွာသော။ ကော
သင်္ခါရပထမအလ္လှာမည်၏။ ၁ ။

ဝိညာဏ်။နာမ်ရုပ်။ သဠာယတန။ဗဿ။ ဝေဒနာ။၎င်းငါးပါး
တို့သည်။ဧကသင်္ဂဟဒုတိယအလ္လှာမည်၏။ ၂ ။

တဏှာ။ဥပါဒါနံ။ဘဝ။၎င်းသုံးပါးတို့သည်။သုံးခုမြောက်ဖြစ်
သောဧကသင်္ဂဟတတိယအလ္လှာမည်၏။ ၃ ။

ဇာတိ။ဇရာမရဏ။၎င်းနှစ်ပါးတို့သည်။လေးခုမြောက်ဖြစ်
သောဧကသင်္ဂဟ။စတုတ္ထအလ္လှာမည်၏။ ၄ ။

အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရာဧကောသင်္ဂဟော။ဝိညာဏ။နာမရူပ။သဠာ
ယတန။ဗဿ။ ဝေဒနာ။ ဒုတိယော။ တဏှုပါဒါနံ။ဘဝါတတိ
ယော။ဇာတိဇရာမရဏံစတုတ္ထော။ ဝေဒိန္တံစတုဘေဒသင်္ဂဟန္တိ
ဝေဒိတဗ္ဗံ။ ။ဟူသောဝိသုဒ္ဓိမဂ်။ သဗ္ဗော။ပဋိသန္တိဒါမဂ်အဋ္ဌ
ကထာစသည်တို့နှင့်အညီ။ သရုပ်အားဖြင့်အလ္လှာလေးပါးတို့ကို
မှတ်။ ။အလ္လှာလေးပါးဟူသည်လည်း။ အပုံအစုလေးခုဆိုလို
သည်။ ။စတုဘေဒေါပေါတိစတုရောရာသီ။ ဟူ၍ပဋိသန္တိဒါ
မဂ်အဋ္ဌကထာဖွင့်သည်ကိုရှု။ ။

၆၈။ အခြင်းအရာနှစ်ဆယ်ကိုပြခြင်း။

အတိတေတေတုယောပဉ္စ။ ဣဒါနိဖလပဉ္စကံ။ဣဒါနိဟေတု
ယောပဉ္စ။အာယတိံဖလပဉ္စကံ။ဟူသောအဋ္ဌကထာကြီးအဋ္ဌက
ထာငယ်။ဋီကာ၊ဒိပနိတို့၌လါသောဂါထါပါဌ်နှင့်အညီ။အဝိဇ္ဇာ။
သင်္ခါရ။တဏှာ။ဥပါဒါနံ။ဘဝ။ ဤတရားငါးပါးတို့သည်။အတိတ်
၌ဖြစ်သောအကြောင်းတရားတို့မည်ကုန်၏။ ။ဤတရားငါးပါး
တို့သည်ကားရှေ့အတိတ်ဘဝ၌ဖြစ်၍။ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ပဋိသန္ဓေ
၏အကြောင်းဖြစ်ကြကုန်၏ ဟူလိုသည်။ ။အလ္လှာတပါးဟူ၍
လည်းဆိုအပ်ကုန်သည်။ ။ဤအတိတ်အကြောင်းငါးပါးတို့ကို
ဆိုရာ၌။အဝိဇ္ဇာ။သင်္ခါရ။ဟူသောအင်္ဂါနှစ်ပါးကိုသိ။အတိတ်တ
ရားအလ္လှာတပါးဟူ၍ ဆိုအပ်ငြားသော်လည်း။ အဝိဇ္ဇာဂဟဧက
နကိလေသဘာဝသာမညတောတဏှုပါဒါနာဂဟိတာ။ သင်္ခါ

ရက္ခဟဏေနကမ္မဘဝသဝါမညတေတိဘဝေါဂဟိတေတိ။ ဟူသော
သာရတ္ထဒီပနီ။ ဋီကာကျော်၊ စသည်တို့နှင့်အညီ။ အဝိဇ္ဇာကိုယူသ
ဖြင့်။ ယူရလျှင်။ ကံလေသါချင်းတူသောကြောင့်။ တဏှာဥပါဒါနိ
တို့ကိုယူအပ်ကုန်၏။ သင်္ခါရကိုယူသဖြင့်။ ယူရလျှင် ကံဖြစ်ကြ
ချင်းတူသောကြောင့်။ ဘဝကိုယူရမည်။ တူလျှင်ပင်ယူရမည်
လော။ အမေးရှိ၍။ အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရာနံတေဟိဝိနာသကိစ္ဆာကရဏ
တော။ ဟူသောဟိတ်ပါဌ်ကိုမိန့်အပ်ပြန်သတည်း။ အဓိပ္ပာယ်မှာ
ထင်ရှားစွာ၏။ ။ ၎င်းဋီကာတို့အလို။ ။ တနည်းလည်း။ မသိမလိမ္မာ
သောသူမိုက်သည်။ ဒုက္ခစသည်တို့၌မလိမ္မာတတ်မသိတတ်တွေ
တွေတတ်သောမောဟအဝိဇ္ဇာကြောင့်။ အသီးတုံးဖြင့်ကောက်
သောနေရာကိုဖုံး၍ထီးအပ်သောငါးများသံချိတ်ကိုမျှ မှားသော
ငါးမိုက်။ ရဲရဲငြိသောသံတွေခဲကို။ ပုလဲလုံးရွဲလုံးမှတ်သား၍။ တပ်
မှားစွဲကိုင်သောယောကျ်ားမိုက်တို့ကဲ့သို့။ ထိုထိုဝတ္ထုကိုတပ်နှစ်
သက်လေ၏။ တပ်နှစ်သက်၍ တဏှာဖြစ်သောသူအား။ အားကြီး
စွာစွဲလှမ်းတတ်သောဥပါဒါနိဖြစ်၏။ ဥပါဒါနိဟူသောအကြောင်း
ကြောင့်။ ကမ္မဘဝဖြစ်၏။ ထိုကြောင့်။ အဝိဇ္ဇာကိုယူလျှင်။ အဝိနာ
ဘာဝနည်းအားဖြင့်။ တဏှာဥပါဒါနိကမ္မဘဝတို့ကိုယူ၍။ အတိတ်
အကြောင်းငါးပါးတို့ကိုဆိုပါကုန်သတည်း။ ။ ထို့ကြောင့်။ ။ ပု
ရိမကမ္မဘဝသို့။ မောဟောအဝိဇ္ဇာ။ အာယူဟနာသင်္ခါရာ။ နိကန္တိ
တဏှာ။ ဥပဂမနံဥပါဒါနံ။ စေတနာဘဝေါ။ ဣတိဣမေပဉ္စဓမ္မာ
ပုရိမကမ္မဘဝသို့။ ဣပေဒိသန္တိပစ္စယာ။ ဟူ၍ ပဒိသန္တိဒါမင်္ဂါပိဋ
တော်၌။ ဓမ္မသေနာပတိမဟာသာရိပုတ္တရာ ဟောတော်မူအပ်
၏။ ။ ပုရိမကမ္မဘဝသို့။ ရှေ့အတိတ်ဖြစ်သောကမ္မဘဝကိုပြု
သည်ရှိသော်။ ဝါ။ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ မောဟော။ ဒုက္ခတုံးဒုက္ခခဲ
ကြီးစသည်တို့၌ ဒုက္ခကြီးမှန်းမသိရအောင်။ ဖုံးလွှမ်းမြှေးရှက်။
ကန့်ကွက်ပိတ်ပင်။ မမြင်မသိ စေတတ်သော မောဟသည်။ အ
ဝိဇ္ဇာ။ အဝိဇ္ဇာမည်၏။ အာယူဟနာ။ ကံကိုအားထုတ်။ ပြုလုပ်သော
ကာလပုရိမစေတနာတို့သည်။ သင်္ခါရာ။ သင်္ခါရမည်ကုန်၏။ နိ

ကန္တိ။ဆိုကံ၏ အကျိုးဖြစ်သောဥပပတ္တိဘဝ၌ ကာမကိုတောင့်
 တခြင်းသည်။တဏှိ။တဏှိမည်၏။ဥပဂမနံ။ဘဝ၏အကြောင်း
 ဖြစ်သော ကံကိုပြု၍။ ဤမည်သောဘဝ၌။ ကာမဂုဏ်ကိုခံစား
 လိုက်မည်စသည်ဖြင့်။လွန်လွန်ကဲကဲ။မြဲမြဲကြီးစွဲယူသုံးသပ်ကပ်
 ရောက်ခြင်းသည်။ဥပါဒါနံ။ဥပါဒါနံမည်၏။ စေတနာ။ပဋိသန္ဓေ
 အကျိုးကိုပေးတတ်သောစေတနာသည်။ဘဝေါ။ကမ္မဘဝမည်
 ၏။ဇုတိ။ဤသို့။ဇုမေပဉ္စဓမ္မာ။ ဤငါးပါးသောတရားတို့သည်။ပု
 ရိမကမ္မဘဝသို့။အတိတ်ဖြစ်သောဘဝ၌။ ကမ္မဘဝကိုပြုသည်ရှိ
 သော်။ပြုရာ၌။ ပြုခြင်းကြောင့်။ဇုဓ။ဤစွဲပွန်ဘဝ၌။ ပဋိသန္ဓိယာ။
 ပဋိသန္ဓေ၏။ပစ္စယိ။အကြောင်းတို့မည်ကုန်၏။ ။ဤကား၎င်းပါဠိ
 တော်၏အနက်။ ။ပုရိမကမ္မဘဝသို့န္တိပုရိမေကမ္မဘဝအတိတ
 ဇာတိယံကမ္မဘဝကရိယမိနေတိအတ္ထော။စသောအဋ္ဌကထာ။
 သါရတ္ထဒီပနီဒီကာ။ ။ပုရိမကမ္မဘဝသို့န္တိ ပုရိမကမ္မဘဝသ
 တိ။တဿစသန္တဝေါကရိယမိနတိဝေါတိအါဟကမ္မဘဝက
 ရိယမာနတိအတ္ထောတိ။စသောမဟာဋီကာတို့ကိုထောက်ရှု၍
 ပါဠိတော်ကိုအနက်ယောဇနာအပ်၏။ ။ပါဠိတော်၏အဓိပ္ပာယ်
 ကား။ ။ရှေ့အတိတ်ကာလ။ဘဝဇာတိ၌။ ကမ္မဘဝကိုပြုသည်ရှိ
 သော်။ဝါ။ဖြစ်သည်ရှိသော်။ဝါ။ပြုရာဖြစ်ရာ၌။တေဘုဗ္ဗက။ဝန္တုအ
 စစ်။ဒုက္ခသစ္စာစသည်တို့၌။ အပြာဓိအာဒိနဝကို။ ဒုက္ခမှန်းမသိရ
 အောင်ဖုံးလွှမ်းမြှေးရှက်။ကန့်ကွက်ပိတ်ပင်။မမြင်ဟုတ်တိုင်း။ဆီ
 တားအုပ်ဆိုင်းတတ်သောအပဟိနမောဟသည်။ အဝိဇ္ဇာမည်၏။
 အကြင်မောဟဖြစ်သောအဝိဇ္ဇာဖြင့်။ဝါ။ကြောင့်။ ဘေးဒုက္ခကြီး
 ကိုမမြင်။ စိတ်ကထင်တိုင်းကောင်းလိမ့်မည်အမှတ်နှင့်။ လူနတ်
 တို့ချမ်းသာကိုတောင့်တ၍။ထိုဘဝသို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော
 ကံကိုအားထုတ်ပြုလုပ်သောအခါ။ပုရိမစေတနာတို့သည်။သင်္ခါ
 ရမည်ကုန်၏။ ။ပုရိမစေတနာဟူသည်ကား။ အလှူပေအံ့ဟု
 စိတ်ကိုဖြစ်စေ၍။ တလပတ်လုံး၎င်း။ တနှစ်ပတ်လုံး၎င်း။ ဒါနအ
 ဆောက်အဦးတို့ကိုဆည်းစုပြုပြင်စီရင်သောပုဂ္ဂိုလ်အား။ဝါ။၏။

ပြုပြင်စီရင်သောအခါ။ တလတန်နှစ်လတန်။ အလှူခံလက်သို့အ
လှူဝတ္ထုမရောက်သေးသမျှကာလအတွင်း၌ ဖြစ်ကြသောစေတ
နာတို့တည်း။ ထိုစေတနာတို့သည်။ အာယူဟနသင်္ခါရမည်ကုန်
၏။ ။ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်၏လက်၌အလှူဝတ္ထုကိုလှူဆက်သောအခါ
ဒက္ခိဏာ ပတိဋ္ဌာပက ပုဂ္ဂိုလ်၏ လှူဆဲသော စေတနာသည်။
ကမ္မဘဝမည်၏။ ။ ဤစကားရပ်၌။ ဒါနကို။ ဥပလက္ခဏာနိဒဿ
နနည်းမျှဖြင့်သာ ပြဆိုတော်မူသည်။ သီလတာဝနာတို့၌လည်း
ဤနည်းကိုသာမှတ်အပ်၏။ ။ အာယူဟနာတိသမ္ပိဏ္ဏနကာဒါ
နာဒိကိရိယာယပဝတ္တနကာ။ ။ မဟာဋီကာကိုရှု။ ။ တနည်း
လည်း။ တခုသောအာဝဇ္ဇန်းရှိသောဝီထိ၌။ ဇောခြောက်ကြိမ်တို့
တွင်ပါဝင်သောစေတနာတို့သည်။ အာယူဟနသင်္ခါရတို့မည်
ကုန်၏။ သတ္တမဇောစေတနာသည်။ ကမ္မဘဝမည်၏။ ။ အဋ္ဌ
ကထာနည်း။ ။ တနည်းလည်း။ အမှတ်မရှိသော စေတနာ
သည်။ ကမ္မဘဝမည်၏။ စေတနာနှင့်သမ္ပယုတ်ဖြစ်သောတရား
တို့သည်အာယူဟနသင်္ခါရမည်ကုန်၏။ ။ ပဋိသန္တိဒါမဂ်ပါ
ဋိတော်နည်း။ ။ တနည်းလည်း။ စေတနာ ဟူသမျှတို့သည်
သင်္ခါရမည်ကုန်၏။ စေတနာနှင့်သမ္ပယုတ်ဖြစ်သောတရားတို့
သည်။ ကမ္မဘဝမည်ကုန်၏။ ။ ဝိဘင်းပါဋိတော်နည်း။ ။ ကံ
ကိုပြုသောသူအား။ ကံ၏အကျိုးဖြစ်သော ဥပပတ္တိဘဝ၌ကာမ
ချမ်းသာကိုလိုချင်တောင့်တခြင်းသည် တဏှာမည်၏။ ဥပပတ္တိ
ဘဝ၏အကြောင်းဖြစ်သောကံကိုပြု၍၊ ဤမည်သောဘုံဘဝဌာ
န၌။ ကာမဂုဏ်တို့ကိုမှီဝဲသုံးဆောင်ခံစားလိုက်မည်။ ။ ၎င်းဘုံရပ်
ဌာန၌။ ငါ၏အတ္တသည်။ ဝါ။ ငါသည်။ လွတ်ကင်းပြတ်စဲပေတော့
မည်စသည်ဖြင့်။ အားကြီးစွာ စွဲယူသုံးသပ် ကပ်ရောက်ခြင်း
သည်ဥပါဒါနိမည်၏။ ။ တဏှာနှင့်ဥပါဒါနိအထူးကိုအောက်
ကပြဆိုအပ်ခဲ့ပြီ။ ။ အာယူဟနသင်္ခါရ၏ အဆုံးဖြစ်သောစေ
တနာသည် ကမ္မဘဝမည်၏။ ။ ဤသို့ပြဆို အပ်ခဲ့ပြီးသောအ
တိတ်အကြောင်းငါးပါးတို့သည်။ ယခုပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌။ ပဋိသန္ဓေ

၏အကြောင်းဖြစ်ကြကုန်၏။ ဟူလိုသည်။ ။ ဤကားအတိတေ
ဟေတုယောပဉ္စ။ အရတည်း။ ။ အတိတေပဉ္စဟေတုဓမ္မာဇ
ကောဟေတု သင်္ခေါပေါ။ ဟူ၍ပဋိသန္တိဒါမင်္ဂ အဋ္ဌကထာဖွင့်
သောကြောင့်။ ၎င်းအတိတ်အကြောင်း ငါးပါးတို့ကို။ ဟေတု
သင်္ခေါပ။ တလ္လဟူ၍လည်းမှတ်အပ်ကုန်၏။ ။

ဣဒါနိဖလပဉ္စကံအရကား။ ။ ဝိညာဏ်၊ နာမ်ရုပ်၊ သဠာယ
တန၊ ဗဿ၊ ဝေဒနာ။ ဤတရားငါးပါးတို့သည်။ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌
ဖြစ်သောအကျိုးတရားတို့မည်ကုန်၏။ အလ္လဘတပါးဟူ၍လည်း
၎င်းတို့ကိုမှတ်အပ်ကုန်၏။ ။ ဣပေဋိသန္တိဝိညာဏံ၊ ဩကန္တိ
နာမရူပံ ပဿာဒေါအာယတနံ ဖုဋ္ဌောဗသေသာ။ ဝေဒယိတံဝေဒ
နာ။ ဣတိဣမေ ပဉ္စဓမ္မာ ဣရပပတ္တိ ဘဝသ္မိံ ပုရေ ကတဿ
ကမ္မဿပစ္စယာ။ ။ ပဋိသန္တိဒါမင်္ဂပါဠိတော်။ ။ ဣဓ။ ဤ
ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌။ ပဋိသန္တိ။ အတိတ်ဘဝဟောင်းနှင့်၊ ယခုပစ္စုပ္ပန်ဘ
ဝသစ်ကိုစပ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်သောစိတ်သည်။ ဝိညာ
ဏံ။ ဝိညာဏ်မည်၏။ ဩကန္တိ။ ရူပါရူပဓမ္မတို့၏ အမိဝမ်း၌လာ၍
ဝင်သကဲ့သို့ သက်ခြင်းသည်။ နာမရူပံ။ နာမ်ရုပ်မည်၏။ ပဿာ
ဒေါ။ စက္ခုစသောပဿာဒငါးပါးသည်။ အာယတနံ။ အာယတန
မည်၏။ ။ ပဿာဒေါအာယတနန္တိဣဒံစက္ခာဒိပဉ္စကာယတန
ဝသေနုရတ္တံ။ ။ ဝိသုဒ္ဓိမင်္ဂ။ သဗ္ဗော။ ။ တနည်းကား။ ။ ပ
ဿာဒေါ။ ကြည်လင်သောသဘောသည်။ အာယတနံ။ အာယတန
မည်၏။ ။ ပဿာဒေါအာယတနန္တိယော ပသန္နဘာဝေါ။ ဣဒံ
အာယတနံ။ ။ ပဋိသန္တိဒါမင်္ဂအဋ္ဌကထာ။ ။ ဖုဋ္ဌော။ အာရုံ
ကိုတွေ့ထိခြင်းသည်။ ဗသေသာ။ ဗဿမည်၏။ ဝေဒယိတံ။ ပဋိ
သန္တေဝိညာဏ်နှင့်တကွဖြစ်သော။ ဝါ။ သဠာယတနကြောင့်ဖြစ်
သောဗဿနှင့်တကွဖြစ်သော။ ဝိပါက်နှင့်ယှဉ်သော။ အာရုံကိုခံ
စားခြင်းသည်။ ဝေဒနာ။ ဝေဒနာမည်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဣမေပဉ္စဓမ္မာ။
ဤငါးပါးသောတရားတို့သည်။ ဣရပပတ္တိဘဝသ္မိံ။ ဤပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်
သော၊ ဥပပတ္တိဝိပါကဘဝ၌။ ပုရေကတဿ။ ရှေ့အတိတ်ဘဝ

ကပြုအပ်ပြီးသော။ကမ္မဿ။ကံ၏။ပစ္စယာ။ အကြောင်းကြောင့်။
ပဝတ္တန္တိ။ဖြစ်ကြကုန်၏။ ။ဤကား၎င်းပါဠိတော်၏အနက်။ ။
ကမ္မဿ။ကံအား။ပစ္စယာ။ကျေးဇူးပြုတတ်ကုန်၏။ ။ဤသို့အ
ချီဝိညူတို့အနက်သမ္ပန်ကြကုန်၏။ ။ဣရပပတ္တိဘဝသို့ ဗုရေ
ကတဿကမ္မဿပစ္စယာတိပစ္စုပ္ပန္နံ ဝိပါကဘဝေအတိတဇာ
တိယံကတဿ ကမ္မဿ ပစ္စယေန ပဝတ္တန္တိ။ ဟူ၍ဖွင့်ပြအပ်
သော ပဋိသန္တိဒါမင်္ဂ အဋ္ဌကထာနှင့် မညီ။ ။အဓိပ္ပါယ်အ
ကျဉ်းကား။ ။အတိတ်ပစ္စုပ္ပန်ဘဝနှစ်ခုကို။ဂဟေဆော်သကဲ့
သို့။ကော်အစေးဖွဲ့သကဲ့သို့။စပ်တတ်သောပဋိသန္တိဝိပါကစိတ်
သည်။ဝိညာဏ်မည်၏။ တစုံတခုသောအရပ်ကလာ၍။တစုံတ
ရာသောအပေါက်ကမဝင်သော်လည်း။ဝင်သကဲ့သို့။ အမိဝမ်း၌
သက်သောရူပါရူပတရားသည်။နာမ်ရုပ်မည်၏။ ။ဤစကား
ဖြင့်။ဂစ္ဆသေယျကာ၊ အဏ္ဏဇံ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ပြအပ်ကုန်၏။ ။
စက္ခုစသောပသာဒငါးပါးသည်အာယတနမည်၏။ ။သမ္မော။
ဝိသုဒ္ဓိမဂ်တို့အလို။ ။ပဋိသန္တိဒါမင်္ဂအဋ္ဌကထာ၌ကား။ပသာဒ
ဘာဝပသာဒကိုဖွင့်ပြတော်မူသောကြောင့်။ မနာယတနပါယူ
စေလိုသည်။ ။ပဘာသရမိဒံဘိက္ခဝေစိတ္တံတဉ္စခေါအာဂန္တု
ကေဟိဥပတ္တိလေသေဟိ ဥပတ္တိလိဋ္ဌံ။ ဟူသောအင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိ
တော်မြတ်၌။စိတ္တအရ။ ဘဝင်စိတ်ကိုယူအပ် အလိုရှိအပ်သော
ကြောင့်။ ပဋိသန္ဓေနောင်ဖြစ်သော။ မနာယတန၏ ဘဝင်ကိစ္စ
တပ်သောဝိပါကစိတ်ဖြစ်သောကြောင့်၎င်း။ကိလေသာတည်း
ဟူသောနောက်ကျခြင်း ကင်းသဖြင့် ကြည်လင်သောကြောင့်
၎င်း။ပဘာသရ၊ ပသာဒဆိုအပ်ရကား။ ထိုဘဝင်စိတ်ကိုလည်း။
မနာယတနဟူ၍ပင်မှတ်။ ။ပဋိသန္တိဒါမင်္ဂအဋ္ဌကထာဆရာ
သည်။ဤအင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်ကို ရည်ဟန်ရှိသည်။ ။ဘိက္ခ
ဝေ။ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်။စက်ရဟတ်၌။မပြတ်ဖြစ်မြဲ။ဝဋ်ဆင်းရဲကို။မြဲ
မြဲကြီးရှင်္ဂြာ။ငါ့ချစ်သားတို့။ဣဒံစိတ္တံ။ဤဘဝင်စိတ်သည်။ပဘာ
သရံ။မြိုးပြက်ဖြူဖွေး။ ညစ်ကြေးမတင်။ သန့်ကြည်လင်၏။တဉ္စ

ခေါ်။တို့သို့ဖြူဖွေး။ညစ်ကြေးမတင်။ကြည်လင်ရောင်ဖိတ်ဘဝင်
 ဗိတ်သည်လည်း။ အာဂန္တုကေဟိ။ ညွှတ်သည်ဖြစ်ကုန်သော။ဥ
 ပက္ကိလေသေဟိ။နောက်စောစော။ ဖြစ်ကုန်ကြသော။ ရာဂစရှိ၊
 ကိလေသာညစ်ကြေးတို့ကြောင့်။ဝါ။ဖြင့်။ ဥပက္ကိလိဋ္ဌတ္တာ။မဖြူ
 မဖွေး။ ညစ်ထေးလေသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ။ဥပက္ကိလေ
 သေဟိ။တို့သည်။ ဥပက္ကိလိဋ္ဌတ္တာ။ အရောင် အသွေး။ မဖြူဖွေး
 အောင်။ ညစ်ထေးစေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဥပက္ကိလိဋ္ဌံ။
 ညစ်နွမ်းရလေ၏။ ။၎င်းပါဠိတော်၏အနက်။ ။ပတာသရံ
 ပဏ္ဍရံပရိသုဒ္ဓံ။ စိတ္တန္တိဘဝင်စိတ္တံ။ စသည်ဖြင့်အင်္ဂုတ္တိရ်အဋ္ဌ
 ကထာဖွင့်သည်ကိုရှု။ ။တမေဝပရိသုဒ္ဓဋ္ဌေနပဏ္ဍရံ။ဘဝင်
 သန္တာယတံဝုတ္တံ။ ။အဋ္ဌသာလိနိ။ ။ဗဿ၊ ဝေဒနာတို့
 ကား။ထင်ရှားသိသာလောက်ပြီ။ ။ဤဝိညာဏ်စသောအကျိုး
 တရားငါးပါးတို့သည်။ ယခုပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌။ ရှေ့အတိတ်ဘဝက။
 အဝိဇ္ဇာစသော အကြောင်းတရား ငါးပါး တို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်
 ၏။ ။ကမ္မဿပစ္စယာဟူသော၊ ပဒိုသန္တိဒါမင်္ဂါပါဠိတော်၌။
 ကမ္မဿဟုဆိုငြားသော်လည်း။ ပဋ္ဌာန၊ ဥပလက္ခဏ၊ နိဒဿန၊
 နည်းမျှသာ။ စင်စစ် အားဖြင့် အတိတ် အကြောင်း ငါးပါးတို့
 ကြောင့်ပင်၊ ၎င်းအကျိုးတရားများသည်ဖြစ်ပွားကြကုန်၏။ ဟူ၍
 မှတ်ရမည်။ ။ဤကား ဣဒါနိဖလပဉ္စကံအရတည်း။ ။
 ပစ္စုပ္ပန္နပဉ္စဖလ ဓမ္မာဧကောဖလသင်္ခေပေါ၊ ဟူ၍ပဒိုသန္တိဒါ
 မင်္ဂါအဋ္ဌကထာ၌ဖွင့်ပြတော်မူသောကြောင့်။ ၎င်းပစ္စုပ္ပန်အကျိုး
 ငါးပါးတို့ကို။ဖလသင်္ခေပတလ္လဟူ၍သိလေ။ ။

ဣဒါနိဘေတုယောပဉ္စအရကား။ ။အဝိဇ္ဇာ၊သင်္ခါရ၊တ
 ဏှာ၊ဥပါဒါနိ၊ဘဝ။ဤတရားငါးပါးတို့သည်။ ယခုပစ္စုပ္ပန်၌ဖြစ်
 သောအကြောင်းတရားတို့မည်ကုန်၏။ အလ္လှာတပါးဟူ၍လည်း၊
 ၎င်းတို့ကိုမှတ်အပ်ကုန်၏။ ။ဤပစ္စုပ္ပန်အကြောင်းငါးပါးတို့
 ကိုပြဆိုရာ၌။ ။နိတတ္ထ။နိဒဿန၊ စသောနည်းအားဖြင့်။ တ
 ဏှာ၊ဥပါဒါနိ၊ကမ္မဘဝတို့သာပါဠိတော်၌လာသော်လည်း။ နေ

ယျတ္ထ။ အဝိနာဘာဝ၊ စသောနည်းအားဖြင့်။ အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရတို့
ကိုလည်း ယူအပ်ကုန်၏။ ။ယူဟန်ကား။ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်၏
လက်၌။ အလှူဝတ္ထုကိုပေးလှူသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ လှူဆဲခဏ၌၊ သတ္တ
• မဇောစေတနာဟုဆိုအပ်သော။ ကမ္မဘဝကိုယူရလျှင်။ ထိုကမ္မ
ဘဝ၊ သံတ္တမဇောစေတနာ၏ရှေ့။ ဇောခြောက်ချက်၌ဖြစ်သော
စေတနာသင်္ခါရတို့ကိုလည်းယူအပ်ကုန်၏။ ဝါ။ ထိုစေတနာကမ္မ
ဘဝနှင့်၊ သမ္ပယုတ် ဖြစ်ကြကုန်သော သင်္ခါရတို့ကိုလည်းယူ
အပ်ကုန်၏။ ။တဏှာဥပါဒါနိတို့ကို ယူသဖြင့်လည်း။ ထိုတ
ဏှာဥပါဒါနိတို့နှင့်သမ္ပယုတ်ဖြစ်သော အဝိဇ္ဇာကိုလည်းယူအပ်
၏။ တနည်းလည်း။ အကြင်အဝိဇ္ဇာဖြင့်တွေဝေသောသူသည်၊ ကံ
ကိုပြု၏။ ၎င်းကံ၏အကြောင်းဖြစ်သော ထိုအဝိဇ္ဇာကိုလည်းယူ
အပ်၏။ ။အဋ္ဌကထာနည်း။ ။ဋီကာနည်းကိုကား။ အတိတ်
အကြောင်းငါးပါးတို့ကိုပြဆိုခဲ့ရာ၌ယူလေ။ ။နဲ့သောအာယ
တနရှိသောကလေးသူငယ်တို့၏စိတ်ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဘဝင်သာ
လျှင်အကျများသောကြောင့်။ ဘဝန္တရအနာဂတ်ဘဝ၌။ ပဋိသန္ဓေ
ကိုဖြစ်စေတတ်သော ကံဖြစ်အောင် အားထုတ်ခြင်းငှါ မစွမ်း
နိုင်။ ရင့်သော အာယတနရှိသောသူ၏။ ကံကိုစီမံ ပြုလုပ်အား
ထုတ်သောကာလ၌။ ကမ္မဘဝ၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ အဝိဇ္ဇာ၊
သင်္ခါရ၊ တဏှာ၊ ဥပါဒါနိ၊ တို့သည်ဖြစ်လာကြကုန်၏။ ။ထို
ကြောင့်။ ။ဣပရိပက္ခတ္တာအာယတနာနံ၊ မောဟောအဝိဇ္ဇာ။
အာယူဟနာသင်္ခါရ၊ နိကန္တိတဏှာ။ ဥပဂမနံဥပါဒါနံ၊ စေတ
နာဘဝေါ၊ ဣတိဣမေပဉ္စဓမ္မာ၊ ဣမကမ္မဘဝသ္မိံ အာယတိံ ပဋိ
သန္ဓိယာပစ္စယာ။ ဟူ၍၊ အဂ္ဂဓမ္မသေနာပတိ မဟာသာရိပုတ္တရာ
ဟောကြားတော်မူသည်။ ။ဣမဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌။ အာယတနာ
နံ။ အာယတနတို့၏။ ပရိပက္ခတ္တာ။ ရင့်ပြီးသည့်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပရိ
ပက္ခာယတနဿ။ အာယတနရင့်ပြီးသောပုဂ္ဂိုလ်၏။ ကမ္မကရ
ဏကာလေ။ ကံကိုပြုသောအခါ၌။ ။အဋ္ဌကထာ။ ဋီကာသာရတ္ထ
တို့နှင့်အညီထည့်လိုက်။ ။မောဟော။ ကံဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်း

ဖြစ်သောမောဟသည်။ အဝိဇ္ဇာ။ အဝိဇ္ဇာမည်၏။ ။ အကြွင်းရှေ့
နည်းအတိုင်း။ ။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဣကမ္မဘဝသို့။ ဤပစ္စက္ခဝယ်
ကမ္မဘဝကို ပြုရာ၌။ ပဝတ္တာ။ ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေပဉ္စဓမ္မာ။ တို့
သည်။ အာယတိံ။ နောင်အနာဂတ်ဘဝ၌၊ ပဋိသန္ဓိယာ။ ပဋိသန္ဓေ
၏။ ပစ္စယာ။ အကြောင်းတို့မည်ကုန်၏။ ။ ဤကား၊ ၎င်းပါဠိ
တော်၏အနက်။ ။ ပရိပက္ခာယတနာနန္တိ ပရိပက္ခာယတနဿ
ကမ္မကရဏကာလေမောဟာဒယောဒဿိတာ။ ဟူ၍ပဋိသန္ဓိ
ဒါမင်္ဂအဋ္ဌကထာ ဖွင့်ပြသည်ကိုထောက်ရှုလျှင်။ ပရိပက္ခတ္တာဟူ
သောဟိတ်ကို။ အဝိဇ္ဇာစသောအကြောင်းတရားတို့နှင့်ဆက်ဆံ
သောအဖြစ်ကိုမှတ်ယူအပ်၏။ ။ ဣပရိပက္ခာယတနာနန္တိ ပ
ရိပက္ခာယတနဿ ကမ္မကရဏ ကာလေ သမ္မောဟောဒဿိ
တော။ ဟူ၍မောဟတရကိုသာ။ ဝိသုဒ္ဓိမင်္ဂ။ သမ္မောဟဝိနောဒနိ
အဋ္ဌကထာတို့၌ ဖွင့်ပြတော်မူသည်။ ။ မဆန့်စေလင့်။ ။
ကြွင်းအဓိပ္ပါယ်ကို။ အတိတ်အကြောင်းငါးပါးတို့ကို ပြဆိုရာ၌
ကြည့်။ ။ ဤကားဣဒါနိဟေတုယော ပဉ္စအရတည်း။ ။
ပစ္စုပ္ပန္နပဉ္စဟေတု ဓမ္မာဧကော ဟေတုသင်္ခေပေါ။ ဟူ၍ပဋိ
သန္ဓိဒါမင်္ဂ အဋ္ဌကထာ၌ ဖွင့်ပြသော ကြောင့်။ ၎င်းပစ္စုပ္ပန်အ
ကြောင်းငါးပါးတို့ကိုဟေတုသင်္ခေပတလ္လောဟူ၍မှတ်။ ။

အာယတိံ ဖလ ပဉ္စကံအရကား။ ။ ဝိညာဏ်၊ နာမ်ရုပ်၊ သ
ဠာယတန။ ဖဿ၊ ဝေဒနာ၊ ဤတရားငါးပါးတို့သည်။ အနာဂတ်၌
ဖြစ်သောအကျိုးတရားတို့မည်ကုန်၏။ ။ ဤအနာဂတ်အကျိုး
တရားတို့ကိုပြဆိုရာ၌။ ဇာတိ၊ ဇရာမရဏဟူသော အင်္ဂါနှစ်ပါး
တို့ကိုသာ။ အနာဂတ်ဘုရားအလ္လှာတပါးဟူ၍ဆိုအပ်ငြားသော်
လည်း။ ဇာတိကိုအနာဂတ်တရားဟုယူရလျှင်။ ဝိညာဏ်၊ နာမ်
ရုပ်၊ သဠာယတန၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာ။ ဤတရားငါးပါးတို့ကိုလည်း။
ဇာတိနှင့်ကင်း၍မဖြစ်နိုင်သောကြောင့်။ အနာဂတ်အကျိုးတရား
တို့ဟူ၍ယူအပ်ကုန်၏။ ဇရာမရဏ ဟူသည်လည်း။ တခြားမ
ဟုတ်၊ ထိုဝိညာဏ်စသောတရားငါးပါးတို့၏သာလျှင်၊ ဇရာမရ

ဏဖြစ်လေသောကြောင့်။ ဇရာမရဏကို အနာဂတ် အကျိုးတရားဟုယူလျှင်လည်း။ ၎င်းဝိညာဏ်စသောငါးပါးလုံးကိုပင်ယူအပ်၏။ ။ထို့ကြောင့်။ ။အာယတိံပဋိသန္တိဝိညာဏံ၊ ဩက္ကန္တိနာမရူပံ၊ ပဿာဒေါအာယတနံ၊ ဖုဋ္ဌောဖဿော၊ ဝေဒယိတံဝေဒနာ၊ ဣတိဣမေပဉ္စဓမ္မာအာယတိံ ဥပပတ္တိဘဝသ္မိံ ဣကေတဿ ကမ္မဿပစ္စယာ။ ဟူ၍ပဋိသန္တိဒါမင်္ဂါပါဠိတော်၌။ အဂ္ဂဓမ္မသေနာပတိမဟာသာရိပုတ္တရာမိန့်မှာဟောကြားတော်မူသည်။ ။ အနက်အဓိပ္ပါယ်တို့ကို၊ ပစ္စုပ္ပန်အကျိုးငါးပါးတို့ကိုပြရာ၌၊ ရှေးသားဖော်ပြအပ်ခဲ့ကုန်ပြီ။ ။ဤကားအာယတိံဖလပဉ္စကံအရတည်း။ ။အနာဂတေပဉ္စဖလဓမ္မာဧကောဖလသင်္ခေါပေါ။ ဟူ၍၎င်းအဋ္ဌကထာ၌ဖွင့်ပြတော်မူသောကြောင့်။ အနာဂတ်အကျိုးငါးပါးတို့ကို။ ဖလသင်္ခေါပတလ္လော ဟူ၍လည်းမှတ်အပ်၏။ ။ ဤသို့ပြဆိုခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း။ အဝိဇ္ဇာ၊ သင်္ခါရ၊ တဏှာ၊ ဥပါဒါနိ၊ ကမ္မဘဝ။ ဟူ၍အတိတ်၌အကြောင်းငါးပါး။ ။ဝိညာဏ်၊ နာမ်ရုပ်၊ သဠာယတန၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာ။ ဟူ၍ပစ္စုပ္ပန်အကျိုးငါးပါး။ ။ အဝိဇ္ဇာ၊ သင်္ခါရ၊ တဏှာ၊ ဥပါဒါနိ။ ကမ္မဘဝ။ ဟူ၍ပစ္စုပ္ပန်အကြောင်းငါးပါး။ ။ဝိညာဏ်၊ နာမ်ရုပ်၊ သဠာယတန၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာ။ ဟူ၍အနာဂတ်အကျိုးငါးပါး။ အားဖြင့်အခြင်းအရာအာကာရ။ ကောဋ္ဌာသန္တင်္ဂဆယံတို့ကိုအကျဉ်း မှတ်သားအပ်ကုန်၏။ ။ဝိသတာကာရေဟိတိဝိသတိယာကောဋ္ဌာသေဟိ။ ဟူသောပဋိသန္တိဒါမင်္ဂါ အဋ္ဌကထာကိုရူ။ ။ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌အကန့်ဆို၏။ ။ဧတေဟိပနုဝိသတိယာအာကာရသင်္ခါတေဟိ အရေဟိ။ ။ဝိသုဒ္ဓိမဂ်။ ။အခြင်းအရာသန္တင်္ဂဆယံတို့ကိုလေးစုပြု၍။ တစုကိုတလ္လာစီယူ။ လေးလွှာဖြစ်၏။ ထိုအလ္လှာ လေးခုတို့၏အကြား၌အစပ်သုံးပါးတို့ကိုလည်း မှတ်သားအပ်ကုန်၏။ ။အခြင်းအရာသန္တင်္ဂဆယံတို့တွင်။ အကြောင်းတရားဆယံပါးကိုတစုပြု။ အကျိုး တရား ဆယံပါးကို တစုပြု။ ထိုနှစ်စု တို့တွင်။ အကြောင်းတရား ဆယံပါး တစုသည်။ ကမ္မသန္တရမည်၏။ ကံ

လည်းမည်၏။ ကမ္မသင်္ခေပလည်းမည်၏။ ကမ္မဝဋ်လည်းမည်၏။
 ကမ္မဘဝလည်းမည်၏။ ကမ္မပဝတ္တလည်း မည်၏။ ကမ္မသန္တတိ
 လည်းမည်၏။ ကမ္မကိရိယာလည်းမည်၏။ ။ အကျိုးတရား
 ဆယ်ပါး တစုသည်။ ဝိပါကဓမ္မလည်းမည်၏။ ဝိပါကလည်း
 မည်၏။ ဝိပါကသင်္ခေပလည်းမည်၏။ ဝိပါကဝဋ်လည်းမည်၏။
 ဝိပါကဘဝလည်းမည်၏။ ဝိပါကပဝတ္တလည်းမည်၏။ ဝိပါက
 သန္တတိလည်း မည်၏။ ကိရိယာဖလလည်း မည်၏။ ။ အ
 ကြောင်းအကျိုးတရားကိုပေါင်း၍ဆိုသည်။ ။

၉၉။ ဝဋ်သုံးပါးကိုခွဲ၍ပြခြင်း။

ဝဋ်သုံးပါး ဟူသည်ကား။ သင်္ခါရ၊ ကမ္မ ဘဝ၊ နှစ်ပါးအ
 ပေါင်းသည်။ ကမ္မဝဋ်မည်၏။ ။ အဝိဇ္ဇာ၊ တဏှာ၊ ဥပါဒါန်၊ ဤ
 သုံးပါးအပေါင်းသည်။ ကိလေသဝဋ်မည်၏။ ။ ဝိညာဏ်၊
 နာမ်ရုပ်၊ သဗ္ဗာယတန၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာ။ ဤငါးပါးအပေါင်းသည်။
 ဝိပါကဝဋ်မည်၏။ ။ ဥပပတ္တိဘဝ၊ ဇာတိ။ ဇရာမရဏတို့ကို။
 ထိုငါးပါး၌အတွင်းဝင်လေပြီးဖြစ်သောကြောင့် အဋ္ဌကထာကြီး
 တို့၌မဆိုမိန့်ကုန်။ ။ အဘိဓမ္မတ္ထသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာ၌ကား။
 ပြဆိုခဲ့ပြီးသောကမ္မဝဋ်၊ ကိလေသဝဋ်တို့မှကြွင်းကျန်သောတ
 ရားအပေါင်းကို။ ဝိပါကဝဋ်ဟူ၍ သိမ်းယူ ရေတွက် တော်မူ
 သည်။ ။ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောဝဋ်သုံးပါးတို့တွင်။ အကြင်မျှလော
 သောကာလပတ်လုံး၊ ကိလေသဝဋ်မပြတ်မစဲသေး။ ထိုမျှလော
 သော ကာလပတ်လုံး အကြောင်း ပစ္စည်း မပြတ် သေးသော
 ကြောင့်။ ပစ္စယုပ္ပန်အကျိုးတရားတို့သည်မပြတ်မစဲနိုင်ဘဲ၊ တလဲ
 လဲလည်သဖြင့်။ အတည်မကျ။ ဝဋ်ဒုက္ခ။ ဘဝစက် ဖြစ်ရေးကို။
 တွေးဆဆင်ခြင်။ မျှော်မြင်အောက်မေ့။ စေ့စေ့စပ်စပ်။ ကြည့်ရှု
 အပ်၏။ အကြောင်းဝဋ်ပြတ်စဲမှသာ၊ အကျိုးဝဋ်လည်း ပြတ်စဲရာ
 သတည်း။ ။ ဒေဝံသမုပ္ပန္နမိဒံသဟေတုကံ။ ဒုက္ခံ အနိစ္စံ စလမိတ္ထ

ရန္တုဝံ။ ဓမ္မေဟိ ဓမ္မာပဘဝန္တိ ဟေတုသော။ နဟေတ္ထ အတ္တာစပ
ရောစဝိဇ္ဇတိ။ ။ ဓမ္မာဓမ္မသဉ္စ နေန္တိ။ ဟေတုသမ္ဘာရပစ္စယာ။
ဟေတုနန္တနိရောဓာယ။ ဓမ္မောဗုဒ္ဓေနဒေသိတော။ ။ ဟေတုသု
ဥပရုဒ္ဓေသု။ ဆိန္နံဝန့် နဝန့်တိ။ ဧဝံဒုက္ခန္တိ ကိရိယာယ။ ဗြဟ္မစရိယိ
ဝိဇ္ဇတိ။ သတ္တေစရူပ လက္ခန္တေ။ နေရုတ္တေဒေါနသဿတံ။ ။
သမ္မောဟဝိနောဒနိ အဋ္ဌကထာ။ မဟာဋီကာစသည်။ ။ သ
ဟေတုကံ။ အကြောင်းနှင့်တကွ။ ဧဝံသမုပ္ပန္နံ။ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့
ပြား။ နှစ်ဆယ်သောအခြင်းအရာအားဖြင့်ဖြစ်သော။ ဣဒံ။ ဤပဒိုစွ
သမုပ္ပါဒ်၊ ရဟတ်စကြာသည်။ ဒုက္ခံ။ မရပ်မတည်၊ လည်သည်
၏အဖြစ်ကြောင့်၊ စင်စစ်ဒုက္ခကြီးပါတကား။ အနိစ္စံ။ ဖြစ်ပြီးကာ
လ၊ ပျက်စီးရ၍။ အနိစ္စမည်ချေ၏။ စလံ။ တုန်လှုပ် မှောက်လှန်။
ဘောက်ပြန်တတ်သောသဘောရှိ၏။ ဣတ္ထရံ။ ကာလရှည်ကြာ။
မတည်ပါ၍။ တိုစွာလှချေ၏တကား။ အန္တုဝံ။ မြဲမြံတည်တံ့။ ခိုင်ခံ့
ကြံ့ခွာမရှိပါတကား။ ဟေတုသော။ အကြောင်းအားဖြင့်။ ဓမ္မ
ဟိ။ အဝိဇ္ဇာစသော တရားတို့ကြောင့်။ ဝါ။ မှ။ ဓမ္မာ။ သင်္ခါရစ
သောအကျိုးတရားတို့သည်။ ပဘဝန္တိ။ မပြတ်မစဲ၊ တလဲလဲဖြစ်
ကြကုန်၏။ ဟိ။ အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်ကုန်၏ဟု ဆိုသောစကား
သည် မမှားကေန်စင်စစ်မှန်၏။ ဧတ္ထ။ ဤဘဝစကြာသံသရာ၌။
အတ္တာစ။ ဘာသာဖြစ်တတ်ဖြစ်စေတတ်သော မိမိသည်၎င်း။ ပ
ရောစ။ ၎င်း။ နဝိဇ္ဇတိ။ မရှိချေ။ ။ ပြုပြင်တတ်သူဖြစ်တတ်သူမရှိ
ဟုလိုသည်။ ။ ဟေတုသမ္ဘာရ ပစ္စယာ။ ဟိတ်ဟူသောအ
ဆောက်အဦ။ ပစ္စည်း ဟူကုန် သော။ ဝါ။ အသာဓာရဏ အ
ကြောင်း သာဓာရဏအကြောင်း တည်းဟူသော ပစ္စည်းဖြစ်
ကုန်သော။ ဓမ္မာ။ အဝိဇ္ဇာစသော အကြောင်း တရားတို့သည်။
ဓမ္မေ။ သင်္ခါရစသော အကျိုးတရားတို့ကို။ သဉ္စ နေန္တိ။ ကောင်း
စွာဖြစ်စေကုန်၏။ ဟေတုနန္တံ။ အကြောင်းတရားတို့၏လည်း။ နိ
ရောဓာယ။ တဖန်မရောက်။ ချုပ်ပျောက်ခြင်းငှါ။ ဗုဒ္ဓေန။ ကိုယ်
တော်မြတ်ဘုရားသည်။ ဓမ္မော။ တရားတော် မြတ်ကို။ ဒေသိ

တော။ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။ ဟေတုသု။ အကြောင်းတရား
 တို့သည်။ ဥပရဒ္ဒေသု။ ချုပ်ပျောက်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဝန့်။ ဝန့်
 တရားသည်။ နဝန့်တိ။ မလည်နိုင်။ ဆိန္ဒ။ ပြတ်တော့၏။ ဧဝံ။ ဤသို့
 မလည်မပတ်။ ချုပ်ပြတ်ခဲ့သည်ရှိသော်။ ဣဓ။ ဤသါသနာတော်
 မြတ်၌။ ဒုက္ခန္တကရိယာယ။ ဆင်းရဲအားလုံး၊ အဆုံးကိုပြုခြင်းငှါ။
 ဗြဟ္မစရိယံ။ မဂ်ဟုသတ်မှတ်။ အကျင့်မြတ်သည်။ ဝိဇ္ဇတိ။ ရှိ၏။
 သတ္တေစ။ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါကိုလည်း။ နုပလန္တန္တေ။ မရအပ်သည်
 ရှိခဲ့သော်။ ဥဇ္ဈေဒေါ။ ဥဇ္ဈေဒိဒ္ဓိသည်။ နဝဟောတိ။ မဖြစ်နိုင်
 သည်သာတည်း။ သဿတံ။ သဿတဒိဒ္ဓိသည်လည်း။ နဟော
 တိ။ ဖြစ်နိုင်တော့မည်မဟုတ်ပြီ။ ။ ဤကား ဝန့်သုံးပါးတို့
 တည်း။ ။

၁၀၀။ ဘဝစက်ကိုသစ္စာပဘဝအားဖြင့်ထင်ရှားပြခြင်း။

ဤသို့အကြောင်း မပြတ်သမျှ။ မရပ်မနား၊ ရဟတ်ချားသို့။
 တုံစားမတည်၊ လည်သောဘဝစကြာကို။ သစ္စာပဘဝအားဖြင့်
 မှတ်သားအပ်၏။ မှတ်သားဟန်ကား။ ။ သာသဝဖြစ်သော
 လောကီကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံသည်။ သာမညအားဖြင့်သမုဒ
 ယသစ္စာမည်၏ဟူ၍ သစ္စာဝိဘင်း ပါဠိတော်၌ ဟောတော်မူ
 သောကြောင့်။ အဝိဇ္ဇာကြောင့်ဖြစ်သောသင်္ခါရတရားတို့သည်။
 အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော သမုဒယသစ္စာလျှင်အကြောင်းရှိသော
 သမုဒယသစ္စာမည်၏။ ဝိညာဏ်သည်သင်္ခါရတည်းဟူသော
 သမုဒယ သစ္စာလျှင် အကြောင်းရှိသော ဒုက္ခ သစ္စာ မည်၏။
 နာမ်ရပ်သည်။ ဝိညာဏ်တည်း ဟူသော ဒုက္ခ သစ္စာလျှင် အ
 ကြောင်းရှိသောဒုက္ခသစ္စာမည်၏။ သဠာယတနသည်။ နာမ်ရပ်
 တည်းဟူသော ဒုက္ခသစ္စာလျှင် အကြောင်းရှိသော ဒုက္ခသစ္စာ
 မည်၏။ ဖဿသည်။ သဠာယတနတည်းဟူသောဒုက္ခသစ္စာလျှင်
 ဖြစ်ကြောင်းရှိသော ဒုက္ခသစ္စာ မည်၏။ ဝေဒနာသည်။ ဖဿ

တည်းဟူသောဒုက္ခသစ္စာလျှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိသော ဒုက္ခသစ္စာ
မည်၏။ တဏှာသည်၊ ဝေဒနာတည်းဟူသော ဒုက္ခသစ္စာလျှင်
ဖြစ်ကြောင်းရှိသော သမုဒယ သစ္စာမည်၏။ ဥပါဒါန်သည်၊ တ
ဏှာတည်းဟူသော သမုဒယသစ္စာလျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိသောသ
မုဒယသစ္စာမည်၏။ ကမ္မဘဝသည်၊ ဥပါဒါန်တည်းဟူသောသ
မုဒယသစ္စာလျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိသောသမုဒယသစ္စာမည်၏။ ဥပ
ပတ္တိဘဝသည်၊ ဥပါဒါန်တည်းဟူသော သမုဒယသစ္စာလျှင်ဖြစ်
ကြောင်းရှိသောဒုက္ခသစ္စာမည်၏။ ဇာတိသည်၊ ကမ္မဘဝတည်း
ဟူသော သမုဒယ သစ္စာလျှင်ဖြစ် ကြောင်းရှိသော ဒုက္ခသစ္စာ
မည်၏။ ဇရာမရဏသည်။ ဇာတိတည်းဟူသော ဒုက္ခသစ္စာလျှင်
ဖြစ်ကြောင်းရှိသော ဒုက္ခသစ္စာမည်၏။ ။ ဤသို့သစ္စာပဘဝ
အားဖြင့် ဤဘဝစက်ကို သိအပ် မှတ်အပ်၏။ ။ သစ္စာပဘဝ
ပြီး၏။

၁၀၁။ ဘဝစက်ကိုကိစ္စအားဖြင့်ထင်ရှားပြခြင်း။

ဤဘဝစက်ကိုကိစ္စအားဖြင့်လည်းမှတ်သိအပ်၏။ ။ ပဿန္တာ
ပနေတ္ထအဝိဇ္ဇာဝတ္ထု။ သုစ သတ္တေ သမ္မောဟေတိ ပစ္စယောစ
ဟေတိ သင်္ခါရာနံ ပါတုဘာဝါယ။ စသောအဋ္ဌကထာ။ ။
ဝတ္ထု။ သူတိအာရမ္မဏေသု၊ ဒုက္ခာဒိသုဝါပဒို့ ဣဒေတဗ္ဗေသု၊ စ
သောဋီကာပါဌတို့နှင့်အညီ။ အဝိဇ္ဇာသည်။ အာရုံ၌။ ဝါ။ ဗျံးလွှမ်း
ပိတ်ပင်အပ်သောဒုက္ခတုးဒုက္ခခဲကြီး၌။ သတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို၊
ဒုက္ခကြီးမှန်းမသိရအောင်။ ကောင်းကောင်းကြီးပြင်းပြစွာ တွေ
ဝေစေတတ်၏။ သင်္ခါရတရားတို့၏ ဖြစ်ပွားသို့ရန် အကြောင်း
လည်း ဟုတ်မှန်၏။ သင်္ခါရတို့ သည်လည်း။ ပြုပြင်အပ်သော
သင်္ခတ တရား တို့ကိုလည်းပြုပြင်တတ်၏။ ဝိညာဏ်ဖြစ်သို့အ
ကြောင်းလည်းဟုတ်၏။ ဝိညာဏ်သည်လည်း၊ ဝတ္ထုဖြစ်သော
အာရုံကိုလည်းသိတတ်၏။ နာမ်ရုပ်တို့၏အကြောင်းလည်းဟုတ်

၏။နာမ်ရုပ်သည်လည်း။ အချင်းချင်းလည်း ထောက်ပံ့တတ်၏။
 သဠာယတန၏ အကြောင်းလည်းဟုတ်၏။ သဠာယတန သည်
 လည်း၊ မိမိတို့၏အာရုံ၌လည်း ဖြစ်တတ်၏။ ဗဿ၏ အကြောင်း
 လည်းဟုတ်၏။ ဗဿသည်လည်း၊ အာရုံကိုလည်း တွေ့တတ်
 ၏။ ဝေဒနာ၏ အကြောင်းလည်းဟုတ်၏။ ဝေဒနာသည်လည်း၊
 အာရုံ၏ အရသာ ကိုလည်း ခံစားတတ်၏။ တဏှာ၏ အ
 ကြောင်းလည်း ဟုတ်၏။ တဏှာသည်လည်း။ တပ်နှစ်သက်
 ဘွယ်ဖြစ်သော အာရုံကိုလည်းတပ်မက်တတ်၏။ ဥပါဒါန်၏ အ
 ကြောင်းလည်း ဟုတ်၏။ ဥပါဒါန်သည်လည်းစွဲလွှမ်းအပ်သော
 ဘုံဘဝ ကာမ ချမ်းသာတို့ကိုလည်း။ မြဲမြဲ ကြပ်ကြပ် စွဲလွှမ်း
 တတ်၏။ ဘဝ၏ အကြောင်းလည်းဟုတ်၏။ ဘဝသည်လည်း
 အထူးထူးသော ဂတိတို့၌လည်း ပစ်ချ တတ်၏။ ဇာတိ၏ အ
 ကြောင်းလည်းဟုတ်၏။ ဇာတိသည်လည်းခန္ဓာတို့ကိုလည်းဖြစ်
 စေတတ်၏။ ဇရာမရဏတို့၏ အကြောင်းလည်းဟုတ်၏။ ဇရာ
 မရဏသည်လည်းခန္ဓာတို့၏ရင့်ခြင်းပျက်စီးခြင်းကိုလည်းစွဲ၍
 တည်၏။ ဘဝတပါး၌ထင်ရှားဖြစ်တို့အကြောင်းလည်းဟုတ်၏။
 ဤသို့တပါးတပါးသောအင်္ဂါ၌ကိစ္စနှစ်ပါးစီအားဖြင့်လည်းဘဝ
 စက်ကို သိမှတ်အပ်၏။ ။တေသံ အဘိ နိဗ္ဗတ္တိ ဘာဝေန
 ပဝတ္တတ္တာ။ ။ဇာတိ၌မှတ်။ ။သောကာဒိနံအဓိဋ္ဌာနတ္တာ။ ။
 ဇရာမရဏ၌မှတ်။

၁၀၂။ အယူမှားကိုတားမြစ်ကြောင်းအားဖြင့်ပြခြင်း။

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိမိစ္ဆာဒဿနဖြစ်သောအယူမှားကိုတားမြစ်ပိတ်ပင်
 ကြောင်းအားဖြင့်လည်းဤဘဝစက်ကိုမှတ်သိအပ်၏။ ။ယသ္မာ
 စေတ္တအဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါရာတိဇ္ဇနိကာရကဒဿနနိဝါရဏံ။
 အစရှိသောအဋ္ဌကထာပါဠိနှင့်အညီ။ အဝိဇ္ဇာကြောင့်သင်္ခါရတို့
 ဖြစ်ကြကုန်၏ဟူသောစကားတော်သည် ဤသတ္တလောကကို

ပြုပြင်စီရင်သန်ဆင်းတတ်သော၊ ပရမီသွာ။ ဗြဟ္မာဗိဿနီ၊ တန်
 ခိုးကြီးသောသူရှိ၏ဟုယူသော၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏မိစ္ဆာဖြစ်သောအယူ
 မှားကိုပယ်ရှားတားမြစ်ကြောင်းဖြစ်သောစကားတော်တည်း။
 သဒ္ဓါရကြောင့်ဝိညာဏ်ဖြစ်၏ဟူသောစကားတော်သည်။ ဤ
 တဝမှတပါးသောတဝသို့အတ္တသည် ရွှေပြောင်း၏ဟူသောအ
 ယူကိုပယ်ရှားတားမြစ်ကြောင်းဖြစ်သော စကားတော်တည်း။
 ဝိညာဏ်ကြောင့် နာမ် ရုပ်ဖြစ်၏ဟူသော စကားတော်သည်။
 အတ္တဟုတွေးတောကြံဆအပ်သော ဝတ္ထုအထည်ကိုယ်ခြပ်၏။
 ရုပ်တခြား နာမ်တခြားအထူးအပြားကို ပြခြင်းကြောင့်။ ၎င်းအ
 ထည်ကိုယ်ခြပ်၌။ ဝါ။ ၏။ အထူးအခြားမကွဲ။ တခဲနက်တည်းဟု
 မှတ်သော အမှတ်သညာမှားကို ပယ်ရှားတားမြစ်ကြောင်းဖြစ်
 သော စကားတော်တည်း။ ။ဝိညာဏ ပစ္စယာ နာမရူပန္တိ
 အတ္တာတိပရိကပ္ပိတဝတ္ထု၊ နောတေဒဒဿနတော ဃနသညာနိ
 ဝါရဏံဟူသော အဋ္ဌကထာပါဌ၌။ တေဒဟူသောပုဒ်ကို။ ပျက်
 စီးခြင်းဟူသောအနက်ကိုမယောဇနာလင့်။ အချို့ဆရာတို့ယော
 ဇနာ၍အဓိပ္ပါယ်စကားကို ရေးသားကြ၏။ ။ပဉ္စန္ဒိခန္ဓာနံ အ
 တေဒတော ဧကောအတ္တာတိဂဟဏံ ဃနသညာ။ ဟူသော
 မဟာဋီကာနှင့်မညီ။ ။ရုပ်နာမ်မှတပါး။ ခန္ဓါငါးပါးအခြားမရှိ
 သည်ကိုနှလုံးပိုက်၍။ ပဉ္စန္ဒိခန္ဓာနံဟူ၍၎င်းဋီကာမိန့်သတည်း။ ။
 နာမ်ရုပ်ကြောင့်သဠာယတန။ ပ။ ဇာတိကြောင့် ဇရာမရဏ ဖြစ်
 ၏ဟူသောစကားတော်သည်အတ္တသည်ရူပါရုံကိုမြင်၏။ သဒ္ဓါ
 ရုံကိုကြား၏။ ဂန္ဓာရုံကိုနမ်း၏။ ရသာရုံကိုလျက်၏။ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗိရုံကို
 တွေ့၏။ ဓမ္မာရုံကိုသိ၏။ အတ္တသည်အာရုံကိုတွေ့၏။ အတ္တသည်
 အာရုံ၏အရသာကိုခံစား၏။ အတ္တသည်အာရုံကိုတပ်၏။ အတ္တ
 သည်အာရုံကိုစွဲစွဲမြဲမြဲယူ၏။ အတ္တသည်တဘဝ၌ဖြစ်၏။ အတ္တ
 သည်ပဋိသန္ဓေ နေ၏။ အတ္တသည်အို၏သေ၏။ ဤသို့အစရှိသော
 အတ္တဝါဒိ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ သက္ကာယဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော အယူမှား
 ကို။ ဆိုဝိတ်ပယ်ရှား။ ဟန့်တား တွန်းလှန်။ မြစ် ကန် ဆီးလွှင့်

ကြောင်းဖြစ်သောစကားတော်တည်း။ ။ဤသို့မိစ္ဆာအယူကို
ပယ်ရှားတားမြစ် ပိတ်ပင်ကြောင်းအားဖြင့်လည်း ဤဘဝစက်
ကိုသိမှတ်အပ်၏။

၁၀၃။ ဥပမာအားဖြင့်ဘဝစက်ကိုပြခြင်း။

ဥပမာအားဖြင့်လည်း မှတ်သိအပ်၏။ ။ယသ္မာပနေဗ္ဗသ
လက္ခဏသာမညလက္ခဏာဝသေနဓမ္မာနံအဒဿနတောအန္ဓော
ဝိယအဝိဇ္ဇာ။အစရှိသောအဋ္ဌကထာပါဌ်နှင့်အညီ။ရုပ်တရားနာမ်
တရားတို့၏။ရူပန၊နမနလက္ခဏာ။ဝါ။ကက္ခဋ္ဌ၊ဗုဒ္ဓသနအစရှိသော
မိမိတို့၏သဘောလက္ခဏာအထူး။အနိစ္စတာအစရှိသောအများ
နှင့်ဆက်ဆံသောသာမညသဘောလက္ခဏာတို့၏ အစွမ်းအား
ဖြင့်။ ဟုတ်တိုင်း မှန်တိုင်း မမြင်သောကြောင့်၊ အဝိဇ္ဇာသည်။
မျက်စိနှစ်ဖက်စုံလုံးပျက်သောသူကာလ်းနှင့်တူ၏။ သူကာလ်း
၏ဆင်းရဲတို့ရန်ချွတ်ချော်တိမ်းပါးသကဲ့သို့။အဝိဇ္ဇာကြောင့်ဖြစ်
သောသင်္ခါရတရားတို့ကိုမှတ်သားအပ်ကုန်၏။ချွတ်ချော်သော
သူကာလ်း၏လည်းခြင်းကဲ့သို့။သင်္ခါရကြောင့် တခုသောဘဝ
၌ဖြစ်သော ပဋိသန္ဓေဝိညာဏ်ကို မှတ်အပ်၏။ လည်းသောသူ
ကာလ်းအား၊ လည်းခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်။သွေးပြည်
နီအောင်းသော အမာအဘုအဖေါင်းကြီး ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်လာ
သကဲ့သို့။ ဝိညာဏ်ကြောင့်ဖြစ်သော နာမ်ရုပ်ကို မှတ်အပ်၏။
အမာအဘုမှည့်ရင့်လတ်သော်အမာအဘုကွဲပေါက်ခြင်းအကျိုး
ငှာ၊ထိုအမာအဘု၏ အထက်၌။ အမာငယ်အမာဝ ဖြစ်ပေါ်လာ
သကဲ့သို့။ဝါ။အမာ၏ကွဲပေါက်ရာ၌။ ကွဲပေါက်ခြင်းကြောင့်။အ
မာငယ်များစွာဖြစ်ပေါ်လာသကဲ့သို့။နာမ်ရုပ်ကြောင့်ဖြစ်သော
သဠာယတနကို မှတ်အပ်၏။ ။ဂဏ္ဍဘောဒဗိဇ္ဇကာ ဝိယာတိ
ဂဏ္ဍဘောဒနတ္ထံ ပစ္စယာနေ ဂဏ္ဍေ၊ တဿပိ ဥပရိဇာယမာနာ
ချဒ္ဒကဗိဇ္ဇကာဝိယ။ဂဏ္ဍဿဝါအနေကဓာဘောဒဗိဇ္ဇကာဝိယ။ ။

မဟာဋီကာဖွင့်သည်ကိုရှု။ ။ထိခိုက်မိစရာဟူသမျှသောဝတ္ထု
သည်။ အခြားကိုမထိခိုက်မူ၍။ မခံချင်စရာ။ အမာကိုချည်းထိ
ခိုက်မိသကဲ့သို့သဠာယတနကြောင့်ဖြစ်သောဖဿကိုမှတ်အပ်
၏။ ထိခိုက်ရိုက်နှက်မိခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောနာကျင်ဆင်းရဲခြင်း
ကဲ့သို့။ ဖဿကြောင့်ဖြစ်သော ဝေဒနာကိုမှတ်အပ်၏။ ။သုခ
ဝေဒနာ။ ဥပေက္ခာဝေဒနာရှိပါသော်လည်း။ ဝိပရိဏာမ ဒုက္ခ။
သင်္ခါရ ဒုက္ခတို့ကို မလွန်နိုင်သောကြောင့်။ ဒုက္ခဝေဒနာဟူ၍
သာဆိုရသည်။ ။တိဝိဒုက္ခတာဝသေနတိဿန္တံပိဝေဒနာနံ
ဒုက္ခတာဝတော။ ။မဟာဋီကာ။ ။ဒု၊ဝိ၊သင်ဟု။ ဒုသုံးခု။ရှု
လေတိဝိဓာ။ ။နာကျင်ဆင်းရဲလှသောကြောင့်။ ဆေးဝါးဖြင့်
ကုစားခြင်းကို တောင့်တသကဲ့သို့။ ဝေဒနာကြောင့် တဏှာ
ဖြစ်သည်ကိုမှတ်အပ်၏။ ကုစားခြင်းကို တောင့်တ၍ရသဖြင့်။
တော်လှပြီငါ့အားဆေးကိုရလေစွဟု၊ ဆေးမှားကြီးကိုစွဲစွဲလှမ်း
လှမ်းယူမှားသကဲ့သို့။ တဏှာကြောင့်ဖြစ်သော ဥပါဒါန်ကိုမှတ်
အပ်၏။ စွဲလှမ်းယူမှားသောဆေးမှားကြီးကိုပွတ်သတ်လိမ်းကျံ
သကဲ့သို့။ ဥပါဒါန်ကြောင့်ဖြစ်သောဘဝကိုမှတ်အပ်၏။ မလျော်
မသင့်သောဆေးမှားကြီးကိုလိမ်းသုတ်မိသောကြောင့်။ အမာ
မပျော်ရုံသာမက။ အမာဖောက်ပြန်၍ ထင်ထင်ရှားရှား ကြီးဖြစ်
လာရပြန်သကဲ့သို့။ ဘဝကြောင့်ဖြစ်သောဇာတိကိုမှတ်အပ်၏။
အမာထပ်၍တဖန်ပေါ်ပေါက်ထင်ရှားဖြစ်ပြန်သောကြောင့်။ အ
မာဖောက်ပြန်လွှဲအက် ပျက်စီးခြင်းဖြစ်သကဲ့သို့။ ဇာတိကြောင့်
ဖြစ်သောဇရာမရဏကိုမှတ်အပ်၏။ ။

၁၀၄။ တနည်းဥပမာအားဖြင့်၎င်းဘဝစက်ကိုပြခြင်း။

တနည်းလည်း။ တိမ်သူလာဖုံးလွှမ်းသော မျက်စိရှိသောသူ
သည်။ ရူပါရုံကိုမမြင်နိုင်။ မြင်ပင်မြင်ပါသော်လည်း။ အမည်းကို
အဖြူ၊ အဖြူကိုအဝါစသည်ဖြင့် အဖောက်ဖောက်အပြန်ပြန် မြင်သ

ကဲ့သို့။ ဤအတူ အဝိဇ္ဇာမြှေးနှက် နှိပ်စက်ဖုံးအုပ်သော သူမိုက်
 သည်။ ဒုက္ခသစ္စာစသည်တို့ကိုပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်မမြင်နိုင်။ ဟုတ်မှီးရာ
 ရာမြင်ပြန်ပါသော်လည်း အမှီးမှီးအယွင်းယွင်း။ အဖောက်ဖောက်
 အပြန်ပြန်။ အမှန်ကိုမမြင်နိုင်သောကြောင့်။ အဝိဇ္ဇာသည်။ တိမ်သူ
 လာနှင့်တူ၏။ ပုထုဇဉ်မိုက်သည်။ ထိုတိမ်သူလါနှိပ်စက်သောသူ
 နှင့်တူ၏။ ။ အအိမ်လုပ်တတ်သော မိုးသည်။ မိမိမှဖြစ်သော
 ချည်မျှင်ဖြင့်။ မိမိကိုယ်ကိုရစ်ပတ်သကဲ့သို့။ တဖန်ဘဝသစ်၌ဖြစ်
 စေတတ်သောသင်္ခါတို့သည်။ မိမိကိုပင်လျှင်ဝင့်တရား၌ပြုပြင်
 တတ်။ လည်စေတတ်ရစ်ပတ်တတ်သောကြောင့် အအိမ်ကိုလုပ်
 တတ်သောမိုးနှင့်တူကုန်၏။ ။ လိမ္မာသောမှူးကြီးမတ်ရာသေ
 နာပတိတို့သည်။ သိမ်းဆည်းစောင့်ရှောက် ထောက်ပံ့ကြည်း
 ကြပ်ထိန်းကျောင်းအပ်သောမင်းသားသည်။ မင်းစည်းစိမ်၌တည်
 တံ့နိုင်သကဲ့သို့။ မှူးမတ်နှင့်တူသောသင်္ခါရတို့သည်။ သိမ်းဆည်း
 ပြုပြင်အပ်သောဝိညာဏ်သည်။ ဂတိငါးပါးတို့၌ တည်ရာကိုရ
 ခြင်းကြောင့်မင်းသားနှင့်တူ၏။ ။ မျက်လှည့်သမားသည်။ အထူး
 ထူးအပြားပြားသောမျက်လှည့်ရုပ်တို့ကိုပြသကဲ့သို့။ ပဋိသန္ဓေ၏
 အာရုံဖြစ်သော။ ကံ။ ကမ္မ။ ဂတိနိမိတ်တို့ကိုအာရုံပြုခြင်းကြောင့်။
 မျက်လှည့်သမားနှင့်တူသောဝိညာဏ်သည် ပဋိသန္ဓေအခါ၌အ
 ထူးထူးအပြားပြားသောလူနတ်တိရစ္ဆာန်တို့၏နာမ်ရုပ်တို့ကိုဖြစ်
 စေတတ်ရကား။ နာမ်ရုပ်သည်မျက်လှည့်သမားတို့၏မျက်လှည့်
 ဝတ္ထုအရုပ်နှင့်တူ၏။ ။ ကောင်းသောမြေအရပ်၌ပေါက်သော
 တောချုံသည်။ ကြီးပွားစည်ပင်ပြန့်ပြောသကဲ့သို့တည်ရာမြေ
 နှင့်တူသောနာမ်ရုပ်ကြောင့်သဗ္ဗာယတနသည် ကြီးပွားစည်ပင်
 ပြန့်ပြော ခြင်းသို့ရောက်ရကား။ တောချုံနှင့်တူ၏။ ။ သံနှင့်
 ကျောက်ထိခိုက်ခတ်မိရာ။ မီးပွင့်သကဲ့သို့ ခွက်ခွင်းနှစ်ချတို့ထိ
 ခိုက်ရာ၌အသံထွက်သကဲ့သို့။ ပွတ်ချံနှင့်တကွပွတ်တံကိုနှိပ်လျှင်
 မီးဖြစ်သကဲ့သို့။ သံစသည်နှင့်တူသောအဏ္ဏတ္တိကာယတနတို့၏
 ကျောက်စသည်နှင့်တူသော ဗဟိရာယတနတို့နှင့် ရှေ့ရှုထိခိုက်

ခြင်းကြောင့်ဖဿဖြစ်ရကား ဖဿသည် အသံနှင့်လည်းတူ၏
 မီးနှင့်လည်းတူ၏။ ။မီးနှင့်တွေ့ထိသော သူအားပူလောင်ခြင်း
 ဖြစ်သကဲ့သို့။မီးနှင့်တူသောဖဿနှင့်တွေ့သောသူအားပူလောင်
 ခြင်းနှင့်တူသော ဝေဒနာဖြစ်သည်ကိုမှတ်အပ်၏။ ။ဆားငံသ
 မုဒ္ဒရာရေကိုသောက်သော သူအားရေငတ်သကဲ့သို့။ဆားငံရေ
 နှင့်တူသော ဝေဒနာကိုခံစားသော သူအားရေငတ်ခြင်းနှင့် တူ
 သော တဏှာဖြစ်ပွားသည်ကို မှတ်သားအပ်၏။ ။ရေငတ်
 သောသူသည် ရေကိုတောင့်တသကဲ့သို့။ ရေငတ်သည်နှင့်တူ
 သော တဏှာဖြင့်အာရုံ၌ မက်မောတပ်တပ်။ ကပ်ငြိသောသူ
 အား။ဝါ။၏။ရေနှင့်တူသောဘဝကိုတောင့်တစွဲလွမ်းခြင်းဥပါဒါန်
 ကိုမှတ်အပ်၏။ ။အာမိသ၌ တပ်မက်မောသောလောဘကြီး
 ဖြင့်။ ငါးမိက်သည်မျှမှားသောငါးမျှားသံချိတ်နှင့်တူသောဘဝ
 ကိုမှတ်အပ်၏။ ။မျိုးစေ့ရှိလျှင်အညွန့်အညွှောက်ပေါက်ရောက်
 သကဲ့သို့။မျိုးစေ့နှင့်တူသောဘဝရှိလျှင်။အညွန့်အညွှောက်နှင့်တူ
 သောဇာတိတရားဖြစ်သည်ကို မှတ်အပ်၏။ ။ပေါက်ရောက်
 စည်ကား သောသစ်ပင်သည်။ ဧကန်မချမြေ၌လည်းကျ။ ပျက်
 ပြားရသကဲ့သို့။ သစ်ပင်နှင့်တူသောဇာတိရှိသောသတ္တဝါအား။
 မြေ၌ပြုန်းပြုန်း။ တုံးလုံးသစ်ပင်လည်းသည့်သွင်သို့။ အိုခြင်းသေ
 ခြင်းတရားထင်ရှားဖြစ်သည်ကို မှတ်အပ်၏။ ။ဤသို့ပြဆိုခဲ့ပြီး
 သည့်အတိုင်း ဥပမာတို့ဖြင့်ဘဝစက်ကိုသိအပ်မှတ်အပ်၏။ ။

၁၀၅။ ဂန္တိရလေးပါးတို့ဖြင့်ဘဝစက်ကို
 ထင်ရှားပြခြင်း။

ဂန္တိရအားဖြင့်လည်း။ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဘဝစက်ရဟတ်ကိုသိ
 မှတ်အပ်၏။ ။ကထံ။ ။ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည်။အတ္တအားဖြင့်
 ၎င်း။ဓမ္မအားဖြင့်၎င်း။ဒေသနာအားဖြင့်၎င်း။ ပဋိဝေဓအားဖြင့်၎င်း။
 အလွန်သိခဲနက်နဲသည်၏အဖြစ်ကိုရည်ညွှန်းတော်မူ၍။ကုရတိုင်း။

ငခြေကျားပေါ်ရှိသန်ကိုဆုံးမရာဖြစ်သောကြောင့်ကမ္မာသဒ္ဓမ္မ
 မည်သောနိဂုံးကြီး၌ သိတင်းသုံးတော်မူသောအခါ။အရှင်အာ
 နန္ဒာသည်မြတ်စွာဘုရားသခင်ကိုလျှောက်ကြားသည်ကား။ ။
 အတ္တရိယံတန္တေအတ္တတံတန္တေယာဝ ဂန္တိ ရောစာယံတန္တေပဋိစ္စသ
 မုပ္ပါဒေါ ဂန္တိရာ ဝဘာသောစ အထစပနမေဥတ္တာန ကုတ္တာန
 ကောဝိယခါယတိ။ ဟူ၍ လျှောက်ကြားလေသည်။ ။ဒိဃနိ
 ကာယံ။သံယုတ္တကနိကာယံစသည်။ ။တန္တေမြတ်စွာဘုရား။
 အယံပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ။ ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတော်မြတ်သည်။
 ယာဝ။အတိုင်းထက်အလွန်။ဂန္တိ ရော စ။နက်လည်းနက်နဲ့၏။ဂန္တိ
 ရာဝဘိသောစ။နက်နဲ့သောအရောင်လည်းရှိ၏။အထစပန။ပင်း
 သို့အတိုင်းထက်ထူးချွန်။ အလွန်အကဲ။ နက်နက်နဲ့နဲ့။နက်နဲ့ရောင်
 ထင်သည်ပင်ဖြစ်သော်လည်း။မေ။အကျွန်ုပ်အား။ဥတ္တာနကုတ္တာန
 ကောဝိယ။ မနက်ရောင်တိမ်။ အလွန်တိမ် သကဲ့သို့။ဝါ။ ထိုထို
 အင်္ဂါ။မြင်သိထင်ရှား။အတိမ်သီးကဲ့သို့။ခါယတိ။ထင်၏။တန္တေ
 မြတ်စွာဘုရား။တဒိဒံ။ထိုသို့မချခက်ခဲ။နက်နဲ့လျက်သား။ထင်ရှား
 ပေါ်လွင်။တိမ်ရောင်ထင်မြင်းသည်။အတ္တရိယံ။ လက်ပစ်တတီး။
 အံ့ပြီးစရာရှိလှပါ၏။တန္တေ မြတ်စွာဘုရား။တဒိဒံ။သည်။အတ္တတံ။
 မဖြစ်စဘူး။အထူးဖြစ်ပေါ်လိပါ၏။ ။ဤပါဠိတော်၌။ယာဝဟူ
 သောပုဒ်ကို။ အတ္တန္တသံယောဂအနက်ကိုမယောဇနာလင့်။ အချို့
 ဆရာသောဇနာသည်။၎င်းအနက်ကိုအဋ္ဌကထာတို့နှင့်မညီသော
 ကြောင့်မမှတ်အပ်။ ။ယိဝဂန္တိ ရောတိတ္ထေယိဝသဒ္ဓေါပမိဏာ
 တိက္ကမေ။အတိက္ကမ္မပမာဏံဂန္တိ ရောအတိဂန္တိ ရောတိအတ္ထော။
 ဟူသောသုတ်မဟာဝါအဋ္ဌကထာ။နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာ
 တို့နှင့်ပြသည်ကိုရှု။ ။အတ္တရိယံတန္တေအတ္တတံတန္တေဟူသောပုဒ်
 တို့ဖြင့်လည်း။ မိမိအားပေါ်လွင်ထင်ရှား။ တိမ်သည်များကိုအံ့
 ဩလေသည်ဟူ၍မှတ်။ ။အထစပနမေဥတ္တာနကုတ္တာနကော
 ဝိယခါယတိတဒိဒံအတ္တရိယံ တန္တေ အတ္တတံတန္တေတိ ဧဝံအတ္တ
 နောဝိမှယံပကါသေန္တောပညံပုန္နိ တွာတုဏှိတူတောနိသိဒိ။ဟူ

သောရင်းအဋ္ဌကထာတို့အဖွင့်ကိုမျှော်။ ။ထိုအခါမြတ်စွာဘုရား
ကိုယ်တော်မြတ်သည်။အရှင်အါနန္ဒါလျှောက်ထားသောစကားကို
ကြားသိတော်မူ၍ အာနန္ဒာသည်။ အထက်ဘဝကိုလက်လှမ်း
ကိုင်လိုသကဲ့သို့။မြင့်မိုရ်တောင်ကိုခွဲ၍။ တောင်ထဲကမြင်ဆီကို။
ထုတ်ယူ လိုသကဲ့သို့။ လှေသင်္ဘောကို ကြည့်၍ သမုဒ္ဒရာ ပင်
လယ်။ရေပြင်ကျယ်ကို။ အကယ်စင်စစ်။ လက်ပစ်သာကျူးလိုသ
ကဲ့သို့။နှစ်သိန်းလေးသောင်းအထူထူစွာမဟာပထဝီမြေကြီးကို။
မှောက်လှန်ထောင်ပြီး၍။မြေကြီး၏ဩဇာ။ မြေလွှာမြေဆီကိုယူ
လိုဘိသကဲ့သို့။ဘုရားရှင်တို့အရာပြဿနာကိုအါနန္ဒာကမိမိအား
ထင်ရှားပေါ်လွင်တိမ်၏ ထင်သောသညာအမှတ်အသားဖြင့်ငါ
ဘုရားကိုလျှောက်ထားလာဘိ၏ ဟုနှုလုံးပြု၍။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တ
ရားမြတ်၏။အလွန်အကဲနက်နဲသည်၏အဖြစ်ကိုဟောကြားတော်
မူခြင်းငှါ။ ။မာဟေဝံအာနန္ဒအဝစ။မာဟေဝံအာနန္ဒအဝစ။ဂန္တိ
ရောစာယံအာနန္ဒပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါဂန္တိရာဝဘိသောစ။တေဿ
အာနန္ဒဓမ္မဿအနန္တဗောဓာ အပ္ပဋိဝေခါဝေမယံပဓါတန္တာကုလ
ကဇာတာ။ကုလာဂုဏ္ဍိကဇာတာ။ မုဗ္ဗပဗ္ဗဇဘူတာ။အပါယံဒုဂ္ဂ
တိံဝိနိပါတံသံသာရံ နာတိဝတ္တတိ။ ဟူ၍ ဟောကြားတော်မူ
သည်။ ။အာနန္ဒ။အာနန္ဒာ။ ဇေဝံ။ဤသို့တိမ်၏ပေါ်၏ ထင်ရှား၏
ဟူသောစကားကို။ မာအဝစ။မဆိုလင့်။အာနန္ဒ။ အာနန္ဒာ။ဇေဝံ။ဤ
သို့ထင်ရှားပေါ်လွင်။ တိမ်တိမ်ထင်၏ဟူသောစကားကို။မာအ
ဝစ။မဆိုလင့်။ ။ဟကာရောနိပါတမတ္တံ။ ။အာနန္ဒ။အာနန္ဒာ။
အယံပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ။ ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားမြတ်သည်။ ဂန္တိ
ရောစ။နက်လည်းနက်နဲ၏။ ဂန္တိရာဝဘာသောစ။နက်နဲသောအ
ရောင်လည်းရှိ၏။ အာနန္ဒ။အာနန္ဒာ။တေဿဓမ္မဿ။ ဤပဋိစ္စသ
မုပ္ပါဒ်တရားမြတ်ကို။အနန္တဗောဓာ။ညာတပရိညာ၏အစွမ်းအား
ဖြင့်လျော်စွာမသိခြင်းကြောင့်။အပ္ပဋိဝေခါ။ တိရဏ။ပဟာနပရိ
ညာတို့ဖြင့်ထိုးထိုးထွင်းထွင်း မသိခြင်းကြောင့်။ဇေဝံ။ ဤဆိုလတံ
သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။အယံပဓါ။ ဤသတ္တဝါအပေါင်းသည်။

တန္တကုလကဇာတာ။ မကောင်းသဖြင့် ထားအပ်သည်ဖြစ်၍
 ကြွက်စားကြွက်ကိုက်သောယက်ကန်းသည်တို့၏ချည်သည်ရင်း
 ဖျားမသိရှုပ်ထွေးသကဲ့သို့ ရှုပ်ထွေးသည်ဖြစ်၍။ ။တန္တကု
 လကဇာတာကိုတန္တဝိယ အာကုလာဇာတာ။ စသည်ဖြင့်လာ
 သောသံယုတ်အဋ္ဌကထာသုတ်မဟာဝါအဋ္ဌကထာတို့ကိုရှု။ ။
 ကုလာဂုဏ္ဍိကဇာတာ။ယက်ကန်းသည်၏ချည်စာတင်နယ်သေ
 ချည်ထွေးသည် ရင်းဖျားမှန်းမသိအောင် ရှုပ်ထွေးသကဲ့သို့ရှုပ်
 ထွေးသည်ဖြစ်၍။ ။၎င်းအဋ္ဌကထာတို့အလို။ ။ကုလာဂုဏ္ဍိ
 ကဇာတာတိကုလာဂုဏ္ဍိကံဂုဏ္ဍတိပေသကာရက်ဗ္ဗိယသုတ္တံ။ ။
 ၎င်းအဋ္ဌကထာ။ ။ကုလာတိဗ္ဗုတ္တိလိင်္ဂဝသေနလဒ္ဓနာမဿတန္တ
 ဝါယဿ။ဂုဏ္ဍိကံနာမအာကုလဘါဝေနအဂ္ဂတောဝါမူလတော
 ဝါဒုပိညေယျမေဝ ခလိတိန္တသုတ္တန္တိ အာဟကုလာဂုဏ္ဍိကံဂုဏ္ဍတိ
 ပေသကာရက်ဗ္ဗိယသုတ္တန္တိ။ ။သုတ်မဟာဝါဒီကာ။ သံယုတ်
 ဒီကာ။ ။ဝါ။မိုးစါခေါ်သောစါသူငယ်မ၏ဗျားတောင်းအသိုက်
 ကဲ့သို့ဖြစ်၍။ ။ဧကေတို့အလို။ ။ကုလာနာမ သကုဏိကာ
 တဿာကုလာဝကောတိဧကေ။ ။၎င်းအဋ္ဌကထာများ။ ။သ
 ကုဏိကာတိ မဟေသက္ခသကုဏိကာ။ သာဟိရက္ခသာခါသု
 ဩလမ္ပနကုလာဝကာဟောတိ။ ။၎င်းဒီကာ။ ။ဤပါဠိတော်
 အဋ္ဌကထာ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်တို့၌။ ကုလာဂုဏ္ဍိကဇာတာဟူ၍ ပါဠိရှိ
 သည်။ ။သမ္မော၌ကား။ ကုဏကုဏ္ဍိကဇာတာဟု ပါဠိရှိပြန်
 သည်။ ။ကုဏာယသကုဏိယာနိသုကုဏကုဏ္ဍိကံ။ ။မူလ
 ဒီကာ။ ။နိသုန္တိကုလာဝကံ။ ။အနုဒီကာ။ ။ကုဏ္ဍိကသဒ္ဓေါ
 နိသုဝါစကောတိကတွာကုဏာယသကုဏိယာနိသုန္တိသုတ္တံ။ ။
 မရဒီကာ။ ။ဤသို့ဖွင့်ပြကြကုန်၏။ ။နိသုဟူရာ၌။ဂရုဇောဟူ
 သောပုန်ကဲ့သို့ဇွဲကိုသုအပြုကြံလေ။ ။နိဇ္ဇောနိတ္တိကုလာဝကံ။ ။
 အဘိဓာန်။ ။နိလ။ဝဇ္ဇော။အဇ္ဇတ္တံ။ ။ဤအလို။လကိုဇ္ဇပြု။ ။
 နိနယေဝါ ဣဇ္ဇော။ ။ဤအလိုဣဇ္ဇပစ္စည်း။ ။၎င်းအဘိဓာန်ဒီ
 ကာ။ ။ပညာရှိတို့နှလုံးထားရန်အနည်းငယ်ထုတ်ဖော် ပြထား

လိုက်သည်။ ။မုဉ္ဇပဗ္ဗဇာတုတာ။ ဖြူဆန်မြက်ပြိတ်မြက်ငှိုဖြင့်
ကျစ်အပ်သောကြိုးဆွေးပြိတ်ကဲ့သို့ ရင်းဖျားမသိရှုပ်ထွေးသည်
ဖြစ်၍။အပါယံ။ကြိုးပွားခြင်းမရှိသော။ဒုဂ္ဂတိံ။ဆင်းရဲခြင်း၏ဖြစ်
ရာဖြစ်ထသော။ဝိနိပါတံ။သုခမရှိ။ သုခအပေါင်းမှပျက်စီး၍ကျ
ရာဖြစ်သောအပါယံလေးပါးကို။သံသါရံ။ခန္ဓာအာယတနငါး
မပြိတ်ဖြစ်ရာ။သံသရာကို။နာတိဝတ္တတိ။မလွန်မြောက်နိုင်။ ။
ဤကားပါဠိတော်၏အနက်။ ။သံသာရံဆိုလျှင်။ အပါယံလေး
ပါးပြီးပါလျက်။ အပါယံလေးပါးကို အသီးအခြား ထုတ်ဖော်၍
ဟောတော်မူခြင်းသည်။ငရဲစသည်တို့၏။အထူးအချွန်အလွန်အ
ကဲဆင်းရဲကြီးမားသည်၏ အဖြစ်ကိုပြခြင်းငှါ။အပါယံလေးပါး
ကိုသီးခြားထုတ်ဖော်ဟောတော်မူအပ်လေသည်။ ။ဂေါဗလီ
ဗဒ္ဒနည်းယူ။ ။မဟာနိဒါနသုတ်။သံယုတ်ပါဠိတော်နိဒါနသုတ်
တို့၌ကား။တေဿအာနန္ဒဓမ္မဿအနန္တဗောဓာအပ္ပတိဝေဓာ။ဟူ
၍သာရှိ၏။အညာဏာဟူသောပုဒ်မပါ။ သမ္မော။ဝိသုဒ္ဓိမဂ်တို့၌
ကား။အညာဏာ။ပါ၏။အပ္ပတိဝေဓါ။ ဟူသောပုဒ်မပါ။ ။တေ
ဿအာနန္ဒဓမ္မဿအနန္တဗောဓာ။ပ။နာတိဝတ္တတိတိတေဿ
ဓမ္မဿာတိ တေဿပစ္စယ ဓမ္မဿ။ အနန္တဗောဓာတိညာတပ
ရိညာဝ သေနအနန္တဗုဒ္ဓိနာ။ အပ္ပတိဝေဓာတိ တိရုဏပဟာန ပ
ရိညာဝသေနအပ္ပဋိဝိဇ္ဇာနာ။ ဟူ၍သာမဟာနိဒါနသုတ်၌ အဋ္ဌက
ထာဖွင့်သည်ကိုရှု။ ။မဏိဂင်္ဂါ။ ရေပမာ။နက်စွာတိမ်ရောင်
ထင်။ ။ရှက်ပုပ်ရေရောင်။ပမာဆောင်။ နက်ရောင်တိမ်သည်
ပင်။ ။အိုးခွက်ရေသိမ်။တိမ်လည်းတိမ်။တိမ်ရောင်ထင်ခဲ့ချင်။ ။
မြင့်မိုရ်တောင်ခြေ။နက်ရောင်ရေ။နက်ပေသင့်သိလျှင်။ ။ပဋိစ္စ
လည်း။နေခံဆုံးနည်း။နက်လည်းနက်ရောင်ထင်။ ။ဤသို့ရှင်တော်
မြတ်ဘုရားသည်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားမြတ်ကား ခက်ခဲနက်နဲ၏
ဟုဟောတော်မူသည်။ ။ထိုအတ္ထ။ဓမ္မ။ဒေသနာ။ပဋိဝေဓ။လေး
ဝသောဂန္တိရတို့တွင်။ အတ္ထစသည်တို့၏နက်နဲဟန်ကား။ဇရာမ
ရဏတည်းဟူသော အကျိုးတရားတို့သည်။ ဇာတိတည်းဟူ

သေအကြောင်းတရားမှကင်း၍တပါးသောအကြောင်းကြောင့်
မဖြစ်။ဇာတိဟူသော အကြောင်းတရားကြောင့်သာဇရာမရဏ
တည်းဟူသော အကျိုးတရားတို့၏။ ကောင်းစွာဖြစ်ခြင်းသန္တ။
တတ္ထ။ အကြောင်းအားလျော်စွာ အကျိုးတရားတို့၏ အထက်အ
ထက်၌လျာရောက်ဖြစ်ပွားခြင်းသမုဒါဂတတ္ထတည်းဟူသောသ
ဘာဝတ္ထသည်အတ္တ၏နက်နဲခြင်းမည်၏။ ။အကျိုးတရား၏နက်
နဲခြင်းဟူလိုသည်။ ။ထိုထိုပစ္စယုပ္ပန်ဖြစ်သော အကျိုးတရား
တို့၌လည်း ဤနည်းချည်းမှတ်။ ။ဤ၌ အတ္တသဒ္ဓါသည်အကျိုး
ကိုဟော၏။ ထိုကြောင့်။ ဟေတုပလေညာဏံအတ္တပဋိသန္တိဒါ။
ဟူ၍။ ပဋိသန္တိဒါမဂ်ပါဠိတော်၌တရားစစ်သူကြီးဟောတော်မူ
သည်။ ။ဤကားအတ္တ၏နက်နဲဟန်တည်း။ ။အဝိဇ္ဇာစသောအ
ကြောင်းတရားတို့က။သင်္ခါရစသောအကျိုးတရားတို့အားအကြင်
အကြင်အခိုက်အတံ့၌ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်ကျေးဇူးပြု၏။
ထိုထိုအခိုက်အတံ့၌ထိုထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်ကျေးဇူးပြုသည်၏
အဖြစ်ကိုအလွန်သိနိုင်ခဲ့သောကြောင့်။ အဝိဇ္ဇာစသည်တို့၏။ပစ္စ
ယတ္ထတည်းဟူသောသဘောသည်။ဓမ္မ၏နက်နဲခြင်းမည်၏။ ။
အကြောင်းတရားတို့၏ နက်နဲခြင်းဟူလိုသည်။ ။ဤ၌ဓမ္မသဒ္ဓါ
သည်အကြောင်းကိုဟော၏။ ထိုကြောင့်။ ဟေတုမိညာဏံဓမ္မပဋိ
သန္တိဒါဟူ၍ဟောတော်မူသည်။ ။ဤဘဝစက်ကိုအချို့သောသုတ်
၌။အနုလုံအားဖြင့်၎င်း။အချို့သောသုတ်၌ပဋိလုံအားဖြင့်၎င်း။ အချို့
သောသုတ်၌အနုလုံပဋိလုံအားဖြင့်၎င်း။အချို့သောသုတ်၌အလည်
ကစ၍အနုလုံအားဖြင့်၎င်း။ပဋိလုံအားဖြင့်၎င်း။အချို့သောမာဂဏ္ဌိ
ယသုတ်စသည်၌။ တစပ်နှစ်လွှာ၎င်း။ နှစ်စပ် သုံးလွှာ၎င်းသုံးစပ်
လေးလွှာ၎င်း။ဟောတော်မူအပ်သည်ဖြစ်၍ ဤကဲ့သို့ဟောတော်
မူသောအရာတို့၌။ သဗ္ဗညုတညာဏ်မှတပါးအခြားသောညာဏ်
သည်ဤဘဝစက်၌။ထောံရာတည်ရာရှိရာကိုမရနိုင်သောကြောင့်
ဒေသနာအားဖြင့်လည်း လွန်စွာနက်နဲ၏။ ။အစမှသည်အဆုံး
တိုင်အောင်။ အဆုံးမှသည်အစတိုင်အောင် ဟောတော်မူသော

သုတ်တို့၌။တိသန္ဓိစတုသင်္ခေပ။ သုံးစပ်လေးလွှာရ၏။ ။ဣမေ
စတ္တာရောအာဟါရာကိန္နုဒါနိစသည်ဖြင့်အလည်မှစ၍အစတိုင်
အောင်။ စက္ခုစပဋိစ္စရူပေစဥပုဇ္ဈတိစက္ခုပညာဏံ။တိဏ္ဏံသင်္ဂ
တိဖဿော။ဖဿပစ္စယာဝေဒနာအစရှိသည်ဖြင့်။အလည်မှစ၍အ
ဆုံးတိုင်အောင်ဟောတော်မူအပ်သောသုတ်၌။ဒွိသန္ဓိတိသင်္ခေပ။
၂စပ်၃လွှာရကောင်း၏။ ။သံယေဿိဇနိယေသုဓမ္မေသုအဿာဒါ
နုပဿိနောဝိဟရတော တဏှာပဝဗ္ဗတိတဏှာပစ္စယာဥပါဒါနံ
အစရှိသောသုတ်တို့၌။ကေသန္ဓိဒွိသင်္ခေပ။တစပ်နှစ်လွှာရကောင်း
၏ဟူ၍မှတ်လေ။ ။နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်ချည်း။ ။ပဋိ
ဝေဓအါးဖြင့်နက်နဲဟန်ကား။ အဝိဇ္ဇာစသောတရားတို့၏မဖောက်
မပြန်ဟုတ်မှန်တိုင်းသော သဘောလက္ခဏာကိုညာဏ်ဖြင့်သက်
ဝင်၍အတပ်အကြပ်အမှန်အကန်သိနိုင်မြင်နိုင်ခဲ့၏။ သိခဲ့မြင်ခဲ့နက်
နဲသည့် ပဋိဝိဇ္ဈိတဗ္ဗသဘာဝဓမ္မကို။ အသိညာဏ်ဖြင့် သက်ဝင်
ထွင်းတောက်၍သိနိုင်မြင်နိုင်သောကြောင့်။ အမှန်အကန်အတပ်
အကြပ်သိစွမ်းမြင်စွမ်းနိုင်သော ပဋိဝေဓညာဏ်သည်လည်းပဋိ
ဝေဓဂန္ထိရမည်၏။ ။ဤအရာ၌ပဋိဝိဇ္ဈိတဗ္ဗဓမ္မ၏နက်နဲခြင်းဖြင့်။
ပဋိဝေဓညာဏ်၏နက်နဲခြင်းကိုလည်းသိအပ်ရကား။ပဋိဝေဓအ
ရနှစ်ပါးလုံးကိုပင်ယူ။ ။ပမာကား။ရေနက်သည်လောက်ကြိုး
ရှည်သောကြောင့်။ကြိုးအမှတ်ဖြင့်ရေနက်သည်ကို။ရေအနက်ဖြင့်
အလွန်ရှည်သောကြိုး၏အဖြစ်ကို။သိရဘိသကဲ့သို့မှတ်အပ်၏။ ။
အလွန်နက်သောရေ။ အလွန်ရှည်သော ကြိုးဟုဆိုရဘိသကဲ့သို့
ဟူလို။ ။အဝိဇ္ဇာ၏ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ အာရုံဖြစ်သောသဘာဝ
ဓမ္မတို့ကိုမသိခြင်းမမြင်ခြင်း။ သစ္စာ ၄ ပါးတို့ကိုထိုးထွင်း၍မသိ
ခြင်းတည်းဟူသောသဘောအနက်သည်၎င်း။ ။သင်္ခါရတို့၏။
ပြုပြင်စီရင်ခြင်းအားထုတ်ခြင်းသဘောအနက်သည်၎င်း။ ။ဤ
သဘော အနက်ကား သင်္ခါရဟူသမျှတို့နှင့် ဆက်ဆံသော သ
ဘောအနက်တည်း။ ။အပုညာဘိသင်္ခါရ တစိတ်ဖြစ်သော
လောဘမူအပုညာဘိသင်္ခါရ၏ ရာဂနှင့်တကွဖြစ်ခြင်း။လောဘ

မူအပုညာဘိသင်္ခါရမှကြွင်းကုန်သော။ ဒေါသမူမေါဟမူအပုညာ
 ဘိသင်္ခါရအစရှိသောသင်္ခါရတို့၏ရာဂနှင့်တကွမဖြစ်ခြင်းတည်း
 ဟူသောသဘော အနက်သည်၎င်း။ ။အပုညာဘိသင်္ခါရေက
 ဒေသောသရာဂေါ။အညောဝိရာဂေါ။ဟူသောမဟာနိဒါနဒီကာစ
 သည်ကိုရှု။ ။တနည်းလည်းရာဂ၏ဆန့်ကျင်ဘက်မဟုတ်သော
 ကြောင့်ရာဂကိုပွားစတတ်သော ရာဂဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်း
 လည်းဖြစ်သော အလုံးစုံသောအပုညာဘိသင်္ခါရတို့၏ ရာဂနှင့်
 တကွဖြစ်ခြင်း။ အပုညာဘိသင်္ခါရမှတပါးကုန်သော ပုညာဘိ
 သင်္ခါရစသည်တို့၏။ ထိုရာဂမှဝေးသောကြောင့် ရာဂနှင့်တကွ
 မဖြစ်ခြင်း တည်းဟူသော သဘောအနက်သည်၎င်း။ ရာဂသာ
 ဝါ အပ္ပဒိုပက္ခတာ ဝတော ရာဂပဝဇကော ရာဂပ္ပတ္တိပစ္စယော
 စသဗ္ဗောပိ အပုညာဘိသင်္ခါရောသရာဂေါ။ ဣတရောတဗ္ဗိဒူရ
 ဘာဝတောဝိရာဂေါ။ဟူသော၎င်းဒီကာကိုကြည့်။ ။သရာဂေါ
 ဟူသောပုဒ်၌သသဒ္ဓါကို။ သလောဟိတောဟူသောပုဒ်တို့ကဲ့သို့
 သမ္ပန္နသဒ္ဓါ၏ ကာရိယကြံလျှင် သာ၍ပင်သင့်မြတ်၏။ ဝိညာဏ်
 ၏အဋ္ဌကထာဖြစ်။ တဘဝ၌ ငါဖြစ်လိမ့်ဦးမည်ဟု အားထုတ်
 ကြောင့်ဩဇာဓါရမရှိခြင်း။ ဘဝတပါးသို့မပြောင်းမရွှေ့ဘဲ။ပဋိ
 သန္ဓေအားဖြင့် ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းတည်းဟူသော သဘောအနက်
 သည်၎င်း။ ။အဗျပါရဋ္ဌ။အသင်္ကန္တပဒိုသန္တိပါတဘာဝဋ္ဌါစဂန္တိ
 ရာ။ ။၎င်းဒီကာ။ ။နာမ်ရုပ်တို့၏။ပဒိုသန္ဓေအခါ၌တပြိုင်နက်
 ထည်းဖြစ်ခြင်း။ပဝတ္တိအခါ၌။ထိုက်သည့်အလျောက်အသီးအသီး
 တကွဖြစ်ခြင်း။ နာမ်သည်ရုပ်နှင့်။ရုပ်သည်နာမ်နှင့်မယှဉ်ကြဘဲ။
 အဝိနိဗ္ဗာဂဖြစ်ခြင်း။ နာမ်သည်နာမ်ချင်းချင်း။ အချို့သော ရုပ်
 သည် ရုပ်ချင်းချင်းအသီးအခြားကွဲပြား၍ မဖြစ်ခြင်း။ ကလာပ်
 တူ ရုပ်တို့၏ ဧကုပ္ပါဒ ဧကနိရောဓ ဖြစ်ခြင်း။ တနည်း ကား။
 ဧကဝေါကာရသံ၊ စတုဝေါကာရ သံတို့၌ နာမ်ရုပ်တို့၏ အသီး
 အခြား တပါးသည်တပါးနှင့် မရောမရှက်၊ နာမ် သက်သက်
 ရုပ် သက်သက် ဖြစ်ခြင်း။ ပဉ္စဝေါကာရသံ၌။ သဟဝတ္တနအဝိ

နိဗ္ဗောဂဖြစ်ခြင်း။ နာမ်သည်အာရုံ၌ ညွတ်ခြင်း။ ရုပ်သည်အ
အေးအပူစသည်တို့ကြောင့် ဘောက်ပြန်ခြင်းတည်း။ ဟူသော
သဘော အနက်သည် ၎င်း။ ။ဋီကာနည်း။ ။နာမရူပဿ
ဧကုပ္ပါဒ ဝိနိဗ္ဗောဂါဝိနိဗ္ဗောဂနမနရူပနတ္ထော။ ဟူသောအဋ္ဌက
ထာ၌။နာမနှင့်ဧကုပ္ပါဒကိုဟပ်။ ရူပနှင့်ဝိနိဗ္ဗောဂါဝိနိဗ္ဗောဂကို
ဟပ်။နာမနှင့်နမနကို။ရူပနှင့်ရူပနကိုဟပ်၍လည်းယေဝါဇနာသင့်
၏။ ။သဠာယတန၏။ ဣန္ဒြိယ ပစ္စည်း၏အဖြစ်။ ခွါရအဖြစ်။
ခေတ်အဖြစ်။အာရုံအဖြစ်။အာရုံကိုထွန်းပြနိုင်သည်ဖြစ်၍ဝိသယိ
ဖြစ်သောသဘော အနက်သည်၎င်း။ ။စက္ခုစသော အာယ
တနငါးပါးတို့၏။ရူပါရုံစသည်တို့ကိုပြခြင်းအား လျှောက်ပတ်
သော လက္ခဏာရှိသော ဩဘာသနသည်။ ဝါ။ လက္ခဏာကို
ထွန်းပြခြင်းသည်။အာရမ္မဏိကာဝိသယိမည်၏။ ။ဌာချူ။ဗလူ
ပစာယူလျှင်လည်းသင့်၏။ ။မနာယတနသည်ကား။ အာရုံ
ကိုစင်စစ်သိသောကြောင့်။မချွတ်သယိမည်၏။ ။ဗဿ၏အာ
ရုံကိုတွေ့ခြင်းထိခိုက်ခြင်း။အာရုံ၊ ဝတ္ထု၊ ဝိညာဏ်တို့၏ပေါင်းဆုံ
ခြင်းစုဝေးခြင်း တည်းဟူသောသဘောအနက်သည်၎င်း။ ။
ဝေဒနာ၏ အာရုံတည်းဟူသော အရသာကို ခံစားခြင်း။ ။
ကိစ္စဋ္ဌကိုရည်သည်။ ။သုခအဖြစ်၊ ဒုက္ခအဖြစ် မဇ္ဈတ္တအဖြစ်
အားဖြင့်ဖြစ်ခြင်း။ ။သုံးပါးအစဉ်အတိုင်းသဘောအားဖြင့်ဆို
သည်။ ။ဇီဝဟုဆိုအပ်သော အတ္တမှကင်းဆိတ်ခြင်း။ ။နိဇ္ဇိ
ဝဋ္ဌဆိုလိုသည်။ ။ခံစားခြင်းတည်းဟူသောသဘောအနက်
သည်၎င်း။ ။လက္ခဏာဋ္ဌကိုရည်သည်။ ။အာရမ္မဏာရသာ
နုဘဝနဋ္ဌောရသဝသေနုရတ္ထော။ ဝေဒယိတတ္ထော လက္ခဏာဝ
သေန။ သုခဒုက္ခမဇ္ဈတ္တတာဝါယထာဏ္ဏမံတိဿန္တံဝေဒနာနံသ
ဘာဝဝသေနုရတ္ထော။ ။ဋီကာ။ ။သုခဒုက္ခတို့ကို ပစ္စုပ္ပန်
ဟူ၍အဋ္ဌကထာတို့၌ဆိုကုန်၏။ ။ဝါ။နိဇ္ဇိဝဖြစ်သောဝေဒနာ၏
ခံစားခြင်းတည်းဟူသောသဘောအနက်သည်၎င်း။ ။နိဇ္ဇိဝါ
ယဝါဝေဒနာယ ဝေဒယိတံ နိဇ္ဇိဝဝေဒယိတံ။ ။ဋီကာ။ ။

တဏှာ၏ အာရုံကိုနှစ်သက်ခြင်း။ မျှီမတတ်အားကြီးစွာ မက်
 မောခြင်း။ ယိုစီးစွတ်စိုခြင်း။ နွယ်ကဲ့သို့ ရှုပ်ထွေးရစ်ပတ်ခြင်း။
 မြစ်ကဲ့သို့စီးယူဆောင်သွေးစုဝေးခြင်း။ သမုဒ္ဒရာကဲ့သို့ ကျယ်
 ဝင်းလွန်မြောက်နိုင်ခဲ့ခြင်း။ ပြည့်စေနိုင်ခဲ့ခြင်းတည်း ဟူသော
 သဘော အနက်သည်၎င်း။ ၊ ငိုကာကိုကြည့်။ ၊ ဥပါဒါန်
 တရားလေးပါးတို့၏။ အာရုံကိုမြဲမြဲကြီးစွဲစွဲလှမ်းလှမ်း ယူခြင်း။
 မှားသောအားဖြင့်သက်ဝင်နှလုံးသွင်းခြင်းသဘောအနက်သည်
 ၎င်း။ ။ အာဒါနဂဟဏါဘိနိဝေသဋ္ဌာစတုန္ဒဝိဥပါဒါနာနံသမာ
 နာ။ ။ ငိုကာ။ ။ ကာမုပါဒါန်၏ ဝတ္ထုအာရုံကိုမြဲစွာယူခြင်း။
 ကြွင်းဥပါဒါန်တရားသုံးပါးတို့၏မှားသောအားဖြင့်သုံးသပ်ခြင်း။
 လွန်မြောက်နိုင်ခဲ့ခြင်း။ ဥပါဒါန် လေးပါးလုံးတို့၏လည်း လွန်
 မြောက်နိုင်ခဲ့ခြင်းတည်းဟူသောသဘောအနက်သည်၎င်း။ ။
 ဒဋ္ဌဂဟဏတ္တာဝါစတုန္ဒဝိဒုရတိက္ကမဋ္ဌောယောဇေတဗ္ဗော။ ။
 ငိုကာ။ ။ တဝ၏။ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို ပေါင်းစုခြင်း ပြုပြင်
 စီရင်ခြင်း။ ယောနိလေးပါး။ ဂတိငါးပါး၊ ဝိညာဏဋ္ဌိတိရုနစ်ပါး။
 သတ္တဝါသင်္ကန်းပါးတို့၌ပစ်ချခြင်းတည်းဟူသောသဘောအနက်
 သည်၎င်း။ ။ ဇာတိ၏။ မပြည့်စုံသောအာယတန၏အစွမ်းအား
 ဖြင့်၊ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြားဖြစ်ခြင်း။ ပြည့်စုံသောအာယတန၏အ
 စွမ်းအားဖြင့်ကောင်းစွာဖြစ်ခြင်း။ အဏ္ဏဇ။ ဇလိဗုဇတို့၏အစွမ်း
 အားဖြင့်ဝင်သကဲ့သို့ဖြစ်ခြင်း။ သံသေဒဇ။ ဥပပါတ်တို့၏အစွမ်း
 အားဖြင့်အထင်အရှားဖြစ်ခြင်း။ ဝါ။ တပါး၊ လေးပါး၊ ငါးပါးသော
 ခန္ဓာတို့၏အစွမ်းအားဖြင့် ထင်ရှားဖြစ်ခြင်းတည်းဟူသော သ
 ဘောအနက်သည်၎င်း။ ။ သံယုတ်အဋ္ဌကထာငိုကာတို့နှင့် အ
 ညီတည်း။ ။ ဇရာ၏ကုန်ခန်းခြင်း၊ ပျက်စီးခြင်း။ မရဏ၏။ ကွဲ
 ပြိုခြင်း။ ဇရာမရဏတို့၏ဖောက်ပြန်ခြင်းတည်းဟူသောသဘော
 အနက်သည်၎င်း။ ။ တနည်းလည်း။ သန္တတိ၏အစွမ်းအားဖြင့်။
 ဇရာ၏ခယဝယသဘောအနက်သည်၎င်း။ သမ္ပုတိခဏိကတို့၏
 အစွမ်းအားဖြင့်မရဏ၏၊ ဘေဒ၊ ဝိပရိကာမ၊ ဖြစ်သောသဘော

အနက်သည်၎င်း။ အလွန်သိနိုင်ခဲ့မြင်နိုင်ခဲ့သည်ဖြစ်၍။ နက်နဲလှ
စွာ၏။ သမုန်ပြင်ကျယ်ရေပင်လယ်၌။ ယုန်ငယ်မြေရောက်။ မြေ
မထောက်နိုင်သလို။ ထိုထိုညာဏ်တိမ်နုပ်ဖွဲ့။ ပါရမီနဲ့သောသူ
တို့၏ညာဏ်ဖြင့်ထောက်နိုင်ခဲ့သောကြောင့်။ ဝါ။ မထောက်နိုင်
သောကြောင့်။ နက်နဲခက်ခဲလှချေ၏။ ။ ဤသို့နက်နဲ၊ သိနိုင်မြင်
နိုင် ထောက်နိုင်ခဲ့သည့်သဘောကို။ သိမြင်ထေဝံတည်နိုင်သော
ညာဏ်တော်သဘောဖြစ်သောကြောင့်။ ပဋိဝေဓအားဖြင့်နက်
နဲခြင်းမည်၏။ ။ အဝိဇ္ဇာစသောတရားတို့၏ပြဆိုခဲ့ပြီးသည့်အ
တိုင်းထိုးထွင်း၍သိအပ်သော သဘောအနက်၏ နက်နဲ ခဲခက်
သည်၏အဖြစ်ကို။ နက်နက်နဲနဲ။ ခွဲခွဲခြမ်းခြမ်း။ စိတ်စိတ်ဖျာဖျာ။
အရင်းအဖျား အမှန်အကန် အဖြောင့်အမတ်နေရာကျနအောင်။
ထိုးထွင်းပိုင်းဖြတ်၊ တပ်တပ်ဆတ်ဆတ်သိစွမ်းတော်မူနိုင်သော
ညာဏ်တော် ဖြစ်ရကား။ ပဋိဝေဓဂန္ထိရဟူလို။ ။ ဘုရားအ
လောင်း၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအလောင်းနှစ်ပါးတို့သာ၊ ဘုရားဖြစ်ခါနီး၊
၎င်းတရားကိုရင်းဖျားမှန်အောင်မိမိတို့ညာဏ်ဖြင့် ပြုတော်မူနိုင်
ကြသတည်း။ တပါးပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါမစွမ်းနိုင်။ ။ ထပေတွာ
ပနဒ္ဒေဗောဓိသက္ကေအညေါသက္ကောအတ္တနောဓမ္မတိယပစ္စယာ
ကာရံဥဇုကာတုံသမက္ကောနာမနတ္ထိ။ ။ သံယုတ်အဋ္ဌကထာ
စသည်။ ။ သဘောကျစေခြင်းငှာ ထပ်ခါထပ်ခါ ရေးလိုက်
သည်။ ။ ဤသို့။ အတ္တ၊ ဓမ္မ၊ ဒေသနာ၊ ပဋိဝေဓ။ လေးဝသော
နက်နဲခြင်းဖြင့်လည်းဤဘဝစက်ကိုမှတ်အပ်၏။ ။

၁၀၆။ နယဘောဒအားဖြင့်ဘဝစက်ကိုပြခြင်း။

နယဘောဒအားဖြင့်လည်း ဤဘဝစက်ကိုသိမှတ်အပ်၏။ ။
ကထံ။ ။ ယသ္မာပနေတ္ထကေတ္တနယော။ နာနတ္တနယော။ အဗျာ
ပါရနယော။ ဧဝံဓမ္မတာနယောတိစက္ကာရောအတ္တနယောဟောန္တိ။
စသောအဋ္ဌကထာပါဌ်နှင့်အညီ။ ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် စက်ရဟတ်

နှို။ ဧကတ္တနည်း။ နာနတ္တနည်း။ အဗျာပါရနည်း။ ဧဝံဓမ္မတာနည်း။
 အားဖြင့်၊ အတ္တနယတို့သည် လေးပါး အပြားရှိကုန်၏။ ထိုလေး
 ပါးတို့တွင်။ မျိုးစေ့ကြောင့် ပထမအညွန့်ထွက်ခြင်း။ ပထမအ
 ညွန့်က ဒုတိယအညွန့်ထွက်ခြင်းစသောအားဖြင့်။ ကြီးကျယ်ခုံ
 ခိုင်သောသစ်ပင်ဖြစ်သည်တိုင်အောင်။ အကြားအကြား၌မပြတ်
 မလတ်ဘဲ။ မျိုးစေ့မှစ၍သစ်ပင်ကြီးဟုတရားတည်းတစပ်တည်း
 တသန္တာန်တည်းယူအပ်သကဲ့သို့။ ထို့ အတူ။ အဝိဇ္ဇာ ကြောင့်
 သင်္ခါရ။ သင်္ခါရကြောင့်ဝိညာဏ်။ ဤသို့အစရှိသဖြင့်အကြောင်း
 မပြတ်မူ၍။ အကြောင်းအကျိုး အဆက်ဆက် တစပ်တည်းဖြစ်
 ခြင်းကြောင့်။ သာရမဏ္ဍကမ္ဘာ၌။ သုမေဓာရှင်ရသေ့သည်။ ယခု
 ဘဒ္ဒကမ္ဘာ၌ဂေါတမမြတ်ဗုဒ္ဓတရားဖြစ်တော်မူ၏။ ဤသို့အစရှိ
 သဖြင့်။ တစပ်တည်းတသန္တာန်တည်း ကြောင်းကျိုးမပြတ်ယူ
 အပ်သောနည်းသည်။ ဧကတ္တနည်းမည်၏။ ဤဧကတ္တနည်းကို။
 ကောင်းစွာထင်ထင် သိမြင်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အကြောင်းအ
 ကျိုး စပ်ကြသော၊ ခန္ဓာ အစည်မပြတ်သည်ကို သိမြင်သော
 ကြောင့်။ သေသည်မှနောက်ကာလ၌ သတ္တလောကသည် ပျော်
 ၏ပြတ်၏ဟုယူသောဥစ္ဆေဒိဋ္ဌိကိုပယ်စွန့်နိုင်၏။ ထိုဧကတ္တနည်း
 ကို။ ကျကျနန။ မရမမိ။ မသိမမြင်သောသူသည်။ အကြောင်းအ
 ကျိုးစပ်လျက်ဖြစ်သောခန္ဓာအစဉ်ကို။ အကြောင်းအကျိုးကွဲပြား
 အောင်မစင်းစား။ အကြောင်းအကျိုးတရားတို့ကိုတလုံးတစည်း
 တရတည်း၏ အဖြစ်ဖြင့်ယူ၍။ သုမေဓာ ဖြစ်တုန်းက ဝိညာဏ်
 သည်။ ယခုဘုရားဖြစ်သောဝိညာဏ်ပင်တည်းဟု။ ဤသို့အစရှိ
 သဖြင့်ယူမှားခြင်းကြောင့်။ သတ္တလောကသည်အမြဲတည်၏ဟု
 သောသဿတဒိဋ္ဌိကိုကပ်ယူစွဲငြိတတ်၏။ ။ ဤကားဧကတ္တ
 နည်းတည်း။ ။

အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရအစရှိသောတရားတို့သည်။ တစဉ်တသန္တာန်
 တည်းကြောင်းကျိုးစပ်၍။ ဖြစ်လာကြကုန်သော်လည်း။ အဝိဇ္ဇာ
 သည်ဖုံးလွှမ်းခြင်းလက္ခဏာရှိ၏။ သင်္ခါရတို့သည် ပြုပြင်စီရင်

ခြင်းလက္ခဏာရှိကုန်၏။ ဤသို့အစရှိသဖြင့်။ တဦးနှင့်တဦး၊ သဘောလက္ခဏာ၊ ကိစ္စ၊ အကြောင်းမတူ။ ထူးခြား ကွဲပြားတမျိုး တပုံစံဖြစ်သည်ကို ပိုင်းခြားမှတ်သားခြင်းသည်။ နာနတ္တနည်း မည်၏။ ထိုနာနတ္တနည်းကိုသဘောထိထိ။ မိမိရရ ကျနသိမြင်သောသူသည်အသစ်အသစ် ဖြစ်ကုန်သော ရုပ်နာမ်တရားတို့၏ ဖြစ်ခြင်းကိုမမြင်သောကြောင့်။ သတ္တလောကသည်မြဲ၏ဟု ယူသော သဿတ ဒိဋ္ဌိကို ပယ်စွန့်နိုင်၏။ ထိုနာနတ္တနည်းကို။ သဘောမကျ။ မရမမိ။ မသိသောသူသည်။ ကြောင်းကျိုးမပြတ်၊ တစပ်တသန္တာန်တည်းဖြစ်သည်ကို။ သန္တာန် ထူးခြား ကွဲပြား သကဲ့သို့ယူခြင်းကြောင့်။ သတ္တဝါတယောက်သေလျှင်၊ နောက်ထပ်မဖြစ်။ ဖြစ်သောသူသည်၊ သေသူနှင့်ကြောင်းကျိုးမဆိုင်မစပ်။ သပ်သပ်တပါးသူဖြစ်၏ဟုယူသောဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိကို ကပ်ငြိစွဲယူတတ်၏။ ။ ဤကားနာနတ္တနည်းတည်း။ ။

အဝိဇ္ဇာစသောအကြောင်းတရားတို့က။ ငါတို့သည်။ သင်္ခါရစသောအကျိုးတရားတို့ကိုဖြစ်စေရဦးမည်။ သင်္ခါရစသော အကျိုးတရားတို့ကလည်း။ ငါတို့သည်။ အဝိဇ္ဇာစသည်တို့ကြောင့် ဖြစ်ရဦးတော့မည်တကား။ သင်တို့ကအကြောင်းဖြစ်ကြ။ ငါတို့ကအကျိုးဖြစ်မည်။ သင်တို့ကအကျိုးဖြစ်ကြ။ ငါတို့ကအကြောင်း ဖြစ်မည်ဟူ၍။ တဦးနှင့်တဦးကို။ တိုင်ပင်တိုက်တွန်း၊ ပြညွှန်းနှိုင်းဆော်။ အဖော်ချိတ်ဆက်။ ချိန်းချက်နှလုံးသွင်း။ အားထုတ်ခြင်းလုံ့လ။ ကြောင့်ကြပျာပါရမရှိသောနည်းသည်။ အပျာပါရနည်းမည်၏။ ထိုအပျာပါရနည်းကို။ သိပ်သည်းကျန။ ဧကန္တသိသောသူသည်။ အကြောင်းအလျောက်။ အကျိုးဖြစ်သည်ကို မြင်သည်ဖြစ်၍။ ဤလောကကို။ ပရမီသွာဗြဟ္မာဗိဿနိုးတန်ခိုးကြီးသောသူဖန်ဆင်းသည်။ ဘုရားဖန်ဆင်းသည်စသည်ဖြင့်။ ကာရက၊ ဣဿရ၊ သာမိက၊ အတ္တာနုဝတ္တကပုဂ္ဂိုလ် မရှိသောကြောင့်။ အတ္တဒိဋ္ဌိကိုပယ်စွန့်နိုင်၏။ ထိုအပျာပါရနည်းကိုမသိမမြင်သောသူသည်။ အဝိဇ္ဇာစသော တရားတို့၏ ကြောင့်ကြခြင်းပင်မရှိ

သော်လည်းဓမ္မသဘောမြဲသောအားဖြင့်ပြီးသောအကြောင်း၏ အဖြစ်ကို မယူနိုင်ခြင်းကြောင့်။ မပြုမပြင်ဘဲပင် ဖြစ်၏ဟု ယူသော အင်္ဂါရိယဒိဋ္ဌိကိုယူမိ စွဲတွမ်းမိတတ်သည်။ ။ဤကား အဗျာပါရနည်းတည်း။ ။

သရက်စေ့မှ သရက်ပင်သာ ပေါက်သကဲ့သို့၊ ပိန်းနဲပင်မ ပေါက်သကဲ့သို့။ ပိန်းနဲစေ့မှပိန်းနဲပင်သိပေါက်သကဲ့သို့။ တပါး အပင်မပေါက်သကဲ့သို့။ နို့ရည်မှသာနို့ခမ်းထွက်ပတ်၊ ဆီဦးဖြစ် သကဲ့သို့။ နှမ်းစသည်မှသိဆီဖြစ်သကဲ့သို့။ သဲကဆီမဖြစ်သကဲ့ သို့။ ကြံမှနို့ရည်မဖြစ်သကဲ့သို့။ အဝိဇ္ဇာစသောအကြောင်းတရား ကြောင့်သာ။ သင်္ခါရစသောအကျိုးတရားတို့၏သာ ဖြစ်ခြင်း သည်။ ဇေဝံဓမ္မတာနည်းမည်၏။ ဤဇေဝံဓမ္မတာနည်းကို။ မဖောက်မ ပြန်။ မှန်ကန်ရမိ။ မှတ်သိဆင်ခြင်မျှော်မြင်နိုင်သောသူသည်။ အ ကြောင်းအားလျော်စွာအကျိုးတရားတို့၏ဖြစ်ခြင်း ကိုသိရလေ သောကြောင့်။ ရုပ်နာမ်ခန္ဓါအစုဖြစ်သောသတ္တဝါအပေါင်းသည်။ အကြောင်းမရှိဘဲမိမိတို့အလိုလိုဖြစ်၏ဟု ယူသော အဟေတုက ဒိဋ္ဌိကို၎င်း။ သဘောတရားမြဲသောအားဖြင့်။ အကြောင်းပြီးလျှင်အ ကျိုးပြီးသည်ကိုမယူမိခြင်းကြောင့်။ သုသဘောအတိုင်းဖြစ်သည်။ မည်သည့်အကြောင်းတရားတစ်စုံတစ်ခုကပြုပြင်ရသည်မဟုတ်ဟု ယူသော အင်္ဂါရိယဒိဋ္ဌိကို၎င်း၊ ပယ်ခွါစွန့်လွှတ်နိုင်၏။ ဤဇေဝံ ဓမ္မတာနည်းကို။ မသိမ်းဆည်းမဆင်ခြင်။ အတတ်မမြင်သောသူ သည်။ အကြောင်းအားလျော်စွာအကျိုးဖြစ်ခြင်းကိုမယူဘဲ။ တစုံ တခုသော အကြောင်းကြောင့်၊ သတ္တဝါတို့မဖြစ်။ သုဘာသာအ ကြောင်းကင်း၍အလွတ်အလျောက် အလိုလိုဖြစ်၏ဟုယူသော အဟေတုကဒိဋ္ဌိကို၎င်း။ နှမ်းစေ့၊ နွားမ၊ သုတ်သွေးစသည်တို့မှ။ ဆီ၊ နို့ရည်။ ခန္ဓာကိုယ်လူသတ္တဝါစသည်တို့ဖြစ်လာကုန်၏ဟုယူ သော နိယတဝါဒကို၎င်း။ အကြောင်းမရှိသော်လည်း၊ နိယတ ဘာဝအားဖြင့်စွဲယူကပ်ငြိတတ်၏။ ။ အဝိဇ္ဇာမာနေပိဟေတုမှ နိယတတာယတိလဂါဝိသုက္ကံသောဏိတာဒိဟိတေလဒီရသရံ

ရာဒိနိပဝတ္တန္တိတိနိယတဝါဒဉ္စူပါဒိယတိ။ ။မဟာဒိကာ၊ မူ
လဒိကာစသည်။ ။ဤကားဝေဓမ္မတာနည်းတည်း။ ။ဤလေး
ပါးသောနည်းတို့ကို ကောင်းစွာသိသဖြင့်၊ ပြဆိုခဲ့ပြီးသည့်အ
တိုင်း။ သဿတဒိဋ္ဌိ။ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ။ အတ္တဒိဋ္ဌိ။ အဟေတုကဒိဋ္ဌိ။ အကိ
ရိယဒိဋ္ဌိ။ နိယတဝါဒအယူတို့၏။ နေရာမကျ၊ မချမှားကြောင်းကို
ကောင်းကောင်းကြီးသိသာ၏။ ။ဤသို့သစ္စာပဘာဝ။ ကိစ္စ။ ဝါ
ရဏ။ ဥပမာ။ လေးဖြာဂန္တိရ။ လေးဝသောနည်းထူးတို့ဖြင့်၊ ဘဝ
စက်ကိုသိမှတ်အပ်၏။ ။

၁၀၇။ ဥပေျာဇနကိုပြခြင်းအကြောင်း။

ဤပြဆိုခဲ့ပြီးသောပဋိစ္စသရပ္ပါဒ်။ တရားတော်မြတ်သည်အ
လွန်တရာခက်ခဲနက်နဲထွသောကြောင့်။ တပါးသောဉာဏ်ဖြင့်။
ထောက်ရာတည်ရာမရှိရာကိုမရနိုင်။ အထူးထူး အပြားပြားနည်း
တို့ဖြင့်လည်း ယူအပ်သောကြောင့် လွန်မြောက်နိုင်ခဲ့၏။ ။
သမာဓိတည်းဟူသောကျောက်၌။ ထက်ထက် မြက်မြက်ကြီး
သွေးပြီးသော အရဟတ္တ မဂ်ညာဏ်တည်းဟူသော ထားသန်
လျက်ဖြင့်။ ပဋိစ္စသရပ္ပါဒ်စက်ရဟတ်တည်းဟူသော ယန္တရားကို။
ထွား ထွား ညက် ညက် မဖျက်မဆီးဘဲနှင့်။ မိုးကြိုးစက်ကြီး။
လောင်မီးပမာ။ မြွေစွာနှိပ်စက်တတ်သော၊ ပဋိစ္စ သရပ္ပါဒ် စက်
ကွင်း။ သံသရာဝဋ်တွင်းမှ။ လွတ်ကင်းနိုင်မည့်သူ။ နတ်လူဗြဟ္မာ
သတ္တဝါတယောက်မျှမရှိမထွက်။ အိမ်မက်ထည်းတွင်မျှလည်း
မမြင်နိုင်ရာ၊ ထို့ကြောင့်။ သံသရာဝဋ်တွင်း။ ယန္တရားစက်ကွင်း
ကြီးမှ။ အပြီးတိုင်လွတ်ကင်း။ ရှင်းရှင်းကြီးထွက်မြေခံရအောင်။
ကြံဆောင် ကြိုးကုတ် အားထုတ်ကုန်ရာ၏။ အားထုတ် ကြရ
မည်။ ။ထို့ကြောင့်။ ။တထွာအတ္တနောပရေသံဝါဟိတာ
ယသုခါယပဋိပန္နောအဝသေသ ကိစ္စာနိပဟာယ။ ။ဂန္တိရ
ပစ္စယာ ကာရ။ ပဘောဒေဇ္ဈေ ပဏ္ဍိတော။ ယထာဂါမံလသေ

ထေဇ။မနုယုဉ္ဇေသဒါသတော။ ။ဟူ၍အဋ္ဌကထာဆရာမြတ်
 တို့အာဏတ္တိဥပေျာဇနကို မိန့်ဟတော်မူလေပြီ။ ။တသ္မံ။
 ထိုသို့ တပါးသော ညာဏ်ဖြင့်။ ဖြိုငြမ်းမရှိက၊ မိမိအလွတ်အ
 လျောက်။ ထိုးထွင်းဖောက်၍၊ ထောက်ရာ တည်ရာ မှီရာမရ။
 နက်နဲ လှ သော ကြောင့်။ဝါ။ မလွန်မြောက် နိုင်သောကြောင့်။
 အတ္တနောဝါ။မိမိ၏၎င်း။ပရေသံဝါ။ သူတပါးတို့၏၎င်း။ ဟိတာ
 ယ။ အစီးအပွားအလိုငှာ။ သုခါယ။ ချမ်းသာခြင်းအကျိုးငှာ။ ပဋိ
 ပန္နော။ကျင့်လိုသော။ ပဏ္ဍိတော။ ပညာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်။
 အဝသေသကိစ္စာနိ။ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်။ကင်းပြတ်ကျွတ်လွတ်။ ဝဋ်စ
 ရန်ကိစ္စမှတပါး။အခြားသောကိစ္စကြွင်းတို့ကို။ ပဟာယ။အားမ
 ထုတ်သေး။ဝေးဝေးကြီးပယ်ထားလိုက်၍။ ။ဣဓ။ဤယခုဘဝ
 ဌ။ဝါ။ ဤငါတို့ဘုရားရှင်သာသနာတော်တွင်း၌။ဝါ။ ဣဓဂန္တိရ
 ပစ္စယာကာရပတေဒေ။ ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်။ ထူးမြတ်ခက်ခဲနက်နဲ
 သောတရားတော်မြတ်၌။ယထာ။ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့် ကြိုး
 ကြို ကုတ်ကုတ်။ အားပါးထုတ်သည်ရှိသော်။ ဂါမံ။ညာဏ်ဖြင့်
 သက်ဝင်။မျှော်မြင်ထွင်းဖောက်။ ထောက်ရာတည်ရာ မှီရာကို။
 လဘေထ။ ရရာ၏။ ဇေတထာ။ ထိုသို့ ညာဏ်ထောက် မှီနိုင်
 လောက်အောင်။ ဝါ။ ထောက်မှီနိုင်လောက်သော အခြင်းအရာ
 အားဖြင့်။သတော။သတိရရှိ။ရိပ်မိသည်ဖြစ်၍။ ဝါ။ရိပ်မိသော။
 ပဏ္ဍိတော။သည်။သဒါအနုယုဉ္ဇေ။အဖန်ဖန် အခါခါအားထုတ်
 ရာ၏။ ။ဤကားအနက်။ ။ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည်။ အလွန်
 နက်နဲသောကြောင့်။ ဘုရားရှင် ညာဏ်တော်မှတပါး။ အခြား
 သောသူတို့၏ညာဏ်ဖြင့်။ ထောက်ရာတည်ရာမှီရာကိုမရနိုင်။
 ဘုရားရှင်၏ရွှေညါဏ်တော်ကို။အဓိသဟဲတကဲပြုရမှသာလျှင်။
 ထောက်ရာ တည်ရာမှီရာကိုရနိုင်ရာ၏။ စင်စစ်ကား။ ဤပဋိစ္စ
 သမုပ္ပါဒ်ကို။သိမြင်ထင်ရှားဟောကြားခြင်းဟူသည်။ ဘုရားရှင်
 တို့အရာသာ။တပါးသူတို့၏အရာမဟုတ်။ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သော်
 လည်း သိရုံသာ သိနိုင်သည်။ ရှင်းလင်းစွာ မဟော နိုင်။ ထို့

ကြောင့်။ ။အဝိသယောဇောအညောသံတထာဂတသေဝဝိ
သယော။ဟူ၍သီလက္ခန္ဓာအဋ္ဌကထာစသည်တို့၌ မိန့်အပ်၏။ ။
သို့စဉ် ခက်ခဲ နက်နဲလှသောကြောင့်။ နက်နဲသော သဗ္ဗညုတ
ညာဏ်တော်ဖြင့်သာလျှင်ထောက်မှီတည်တံ့နိုင်ရကား။တပါး
သူတို့အရာမဟုတ်။ပမာကား။ ခြင်ငယ်၏နှုတ်သီးဖြင့်။သမုဒ္ဒရာ
ရေအောက်ကခံသော။ မြေကြီး မြေသားကို။ ထိပါးအောင်မ
ထေခံနိုင်သကဲ့သို့တည်း။ ။အဋ္ဌကထာဆရာမြတ်တို့လည်း။
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဝိဘာဝ်ကိုဖွင့်တော်မူခါနီး၌။ ညီးတွားတော်မူကြ
သည်ကား။ ။ဝတ္ထုကာမောအဟံအဇ္ဇ။ ပစ္စယာကာရဝဏ္ဏနံ။
ပတိဋ္ဌနာမိဂစ္ဆာမိ။အဇ္ဈောဂါဇ္ဇောဝသာဂရံ။ ။ဟူ၍ညီးတွား
တော်မူသည်။ ။အဟံ။ ငါသည်။ အဇ္ဇ။ ယခု။ ပစ္စယာကာရ
ဝဏ္ဏနံ။ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဝိဘာဝ်မြတ်၏။အတ္ထဝဏ္ဏနာအဋ္ဌကထာကို။
ဝတ္ထုကာမော။ဆိုချင်ပါလျက်။သာဂရံ။ တောင်စက္ကဝါ။ ရံကာ
လှည့်ညောင်း။ ရှစ်သောင်းလေးထောင်။ နက်ဆောင် အဏ္ဏဝါ။
သမုဒ္ဒရာသို့။ အဇ္ဈောဂါဇ္ဇောဝ။ သက်ဝင် ခုန်ဆင်းဘိသကဲ့သို့။
ပတိဋ္ဌ။နည်းငြမ်းမရှိဘဲ။ မိမိညာဏ်အလျှော့။ ထိုးထွင်းဖောက်
၍။ထောက်ရာတည်ရာကို။နာမိဂစ္ဆာမိ။မရနိုင်ချေတကား။ ။
အနက်။ ။သို့ဖြစ်၍မြတ်စွာဘုရားဟောကြားတော် မူအပ်သော
နည်း။ဘုရားရှင်ညာဏ်တော်ကိုမှီးကြရသဖြင့်။ ထောက်တည်
မှီနိုင်ကြသည်သာတည်း။ထိုကြောင့်အရှင်အာနန္ဒာက။ မြတ်စွာ
ဘုရားကို။ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည်။နက်နဲလှသည်ဆိုသော်လည်း။
တပည့်တော်ညာဏ်၌။ ပေါ်လွင် ထင်ရှားလှပါသည်ဘုရားဟု
လျှောက်ကြားလေသည်။ ။ဤသို့နည်းငြမ်း။ လမ်းစကိုရပါ
လျှင်။ထောက်နိုင်တည်နိုင်သည်ကိုရည်၍။ ဂန္တိရပစ္စယာကာ
ရ။စသောဂါထာဖြင့်။အားထုတ်ရမည်ဟူ၍ အဋ္ဌကထာ ဆရာ
မိန့်မှာတိုက်တွန်းတော်မူအပ်၏။ ။ရှေ့ဂါထာ၌ဂန္တိရေ၊ ဟူ၍
လည်းပါဌ်ရှိတတ်၏။ ။

၁၀၀၈။ သစ္စာလေးပါးတို့ကိုမမြင်မသိခြင်းကြောင့်
သင်္ခါရတရားတို့ကိုပြုမိသည်ကိုပြခြင်း။

ယင်းသို့အားထုတ်ရာ၌။ ဒုက္ခသစ္စာကို။ ဒုက္ခအတုံးအခဲ၊ အစ၊
အပိုကြီးပါတကားဟူ၍။ မသိမထင်မမြင်နိုင်သောကြောင့်။ မေါ
ဟတည်းဟူသောအဝိဇ္ဇာဖြင့်။ ကွယ်ကါအုပ်ဖုံး၍လုံးလုံးကြီးမရိပ်
မိကြသောပုထုဇဉ်မိုက်တို့သည်။ ခန္ဓာအာယတနခါတ်။ မပြတ်
မစဲ။ တလဲလဲဖြစ်ခြင်း ပဒိစ္စသမုပ္ပါဒ်တည်းဟူသော သံသရာ
ဝဋ်ဆင်းရဲကြီးကို။ သုခကြီးထင်မှတ်လွဲ၍၎င်း။ သမုဒယသစ္စာ
ကိုမသိ မထင်မမြင် နိုင်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခ၏ အကြောင်းဖြစ်
သောတဏှာသည် ဝန်းဝိုင်းခြံရံတန်ဆာဆင်အပ်သောသင်္ခါရ
တို့ကို သုခဖြစ်ကြောင်း ပေတကားဟု ထင်မှတ်၍၎င်း။ နိဗ္ဗာန်
တည်းဟူသောနိရောဓသစ္စာကို။ မသိမထင် မမြင်ခြင်းကြောင့်။
ဒုက္ခ၏ ချုပ်ချာနိရောဓ သစ္စာမဟုတ်သည့်။ ဂတိဝိသေသကို။
ကောင်းကင်ဘုံသို့ ရောက်လျှင် ချမ်းသာလိမ့်မည်။ ဗြဟ္မပြည်
သို့ရောက်လျှင် ချမ်းသာလိမ့်မည်။ ထိုဘုံတို့၌။ ဒုက္ခဟူသမျှတို့
သည်အကြွင်းမဲ့ချုပ်ငြိမ်းလိမ့်မည်ဟုထင်မှတ်၍၎င်း။ မဂ္ဂသစ္စာကို
မသိမထင်မမြင်ခြင်းကြောင့်။ နိရောဓသစ္စာ။ နိဗ္ဗာန်တို့ရောက်
ကြောင်းမဟုတ်သော။ ဆိတ်ဝက်ကြက်နွား။ သားဌက် တို့ကို
သတ်ဖြတ်၍ ယဇ်နတ်စားခြင်း။ ပဉ္စာတပအကျင့်ကိုကျင့်ခြင်း။
နွားချေးကိုစား၍ ကျင့်ခြင်း။ ရေငုပ်ခြင်းအစရှိသော အကျင့်
ယုတ်ကိုအဟုတ်အဟတ်ထင်စရာ။ မိစ္ဆာလူမျိုးတို့ကပြောဟော
သည်ကို။ ယုံကြည်စိတ်ချ။ နိရောဓသို့ရောက်ကြောင်းကောင်း
မြတ်သောမဂ်အကျင့်ပေဟုထင်မှတ်၍၎င်းသုံးပါးသောသင်္ခါရ
တရားတို့ကိုအားထုတ်မှားလေကုန်၏။ ။

၁၀၉။ တနည်းလည်းသင်္ခါရတရားတို့ကို
ပြုမှားပုံကိုပြခြင်း။

တနည်းလည်း။ သစ္စာလေးပါးတို့၌ မြှေးရှက်ပိတ်ပင်တတ်
သောအဝိဇ္ဇာကို။ မပယ်မခွါနိုင်ခြင်းကြောင့်။ ဇာတိဇရာဗျာဓိမ
ရဏအစရှိသော။ တပါးမကများပြားလှစွာသော အပြစ်တို့နှင့်
ရောပြွမ်းပေါင်းတက်။ စပ်ရှက်နှောထွေးသော။ ကောင်းမှုကု
သိုလ်၏ အကျိုးဖြစ်သော လူနတ်ခန္ဓာကောင် တည်းဟူသော။
ဒုက္ခအစိုင်အခဲအတုံးအတစ်အနှစ်ကြီးကို။ ဒုက္ခမှန်းမသိဘဲ။ ထို
ခန္ဓာကောင်ဒုက္ခကြီးကိုရရန်အကြောင်းဖြစ်သော။ ကာယ။ ဝစီ။
စိတ္တအပြားပုညာဘိ သင်္ခါရတရားတို့ကို အားထုတ် မှားလေ
သည်။ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ဧဝံစ္ဆရကာမောဝိယမရ
ပါတံ။ ဟူသော အဋ္ဌကထာအတိုင်း။ တောင်ကမ်းပါးပြတ်မှ။
နက်လှသော ချောက်ထည်းသို့ချန်ဆင်းလှိမ့်ချလျှင်။ မိမိအားထိ
ခိုက်ရှနဘေးဘယ ဒုက္ခဥပါဒ်ကြီးနှင့် တွေ့ရလိမ့်မည်ကိုမမြင်
မသိ။ မရိပ်မိဘဲဗာလတိတ္ထိတို့စကားကိုနားဝင်။ မိမိစိတ်ကထင်
သည့်အတိုင်း။ နတ်သမီးကိုလိုချင်တပ်မက်မောသောလောဘ
ကြီးနှင့်တောင်ကမ်းပါးပြတ်မှနက်စွာသော ချောက်ထည်းသို့
ချန်ဆင်းလှိမ့်ချသော သူကဲ့သို့တည်း။ ။ ကောင်းမှုအကျိုးကို
သုခဟူ၍ ပင်ခေါ်ဝေါ်ပညပ် သမုတ်အပ်သော်လည်း။ အဆုံး
သတ်ကာလ၌ ပြင်းပြပူလောင်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော ဝိပရိ
ဏာမဒုက္ခ၏ အဖြစ်ကို၎င်းအနည်းငယ်မျှသာ။ သာယာဘွယ်ရှိ
သည်ကို၎င်း။ ကောင်းကောင်းမမြင်မသိကြသောကြောင့်။ ထို
ကောင်းမှု၏အကျိုးကိုလိုသဖြင့်။ ဆိုခဲ့ပြီးသော။ ကာယ။ ဝစီ။ စိတ္တ
ပုညာဘိသင်္ခါရတို့ကိုအားထုတ်မှားလေ၏အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူ
မူကား။ သလဘောဝိယဒီပသီခါဘိနိပါတံ။ စသောအဋ္ဌကထာ
ဆရာမြတ်၏ ဥပမာအတိုင်း။ ပရစ်ပိုးဖလံ။ နှံ စသောသတ္တဝါတို့
သည်။ ဆီမီးလျှံပြောင်ကို။ ရွှေတောင်ဘုံအိမ်။ ချမ်းငြိမ်မွေ့လျော်

ဘွယ်။ တကယ်ဟုတ်လိမ့်မည်ဟု အထင်နှလုံးသွင်းနှင့်။ ခုန့်ယုံ
သက်ဆင်းအတင်းဝင်လျိုးတိုးကြသည့်ပမာ။ သင်တုန်းသန်လျက်
ထက်စွာသော အသွား၌။ ပျားစက်ကိုမက်မော။ လောဘဇော
တိုက်၍ လျက်မှားသောယောက်ျားမိုက်ကဲ့သို့၎င်း။ သံမျှားချိတ်
၌ တပ်ထားသောအစာကို။ ပြင်းစွာတပ်၍။ ဟပ်မှားသောငါး
မိုက်ကဲ့သို့၎င်း။ ဘိဇ္ဇောဝိသိသံညှပ်ကိုမမြင်။ အစာကိုသာခင်
မင်သောကြွက်မိုက်ကဲ့သို့၎င်း။ ညွတ်ကွင်းကိုမမြင်သားကောင်
ကိုသိခင်မင်နှစ်သက်သော။ လင်းတဌက်တို့ကဲ့သို့၎င်းတည်း။ ။
ကိမဂုဏ်ချမ်းသာကိုမှီဝဲသုံးဆောင်ခြင်းတို့၌။ အပြစ်ရှိမှန်း
ကိုမမြင်မသိ။ ကိလေသာသည် ပြင်းပြစွာ နှိပ်စက်လေသော
ကြောင့်။ သုခကြီးထင်မှတ်သဖြင့်။ ဗာလောပိယဂူထကီဇ္ဇနံ။ စ
သောဥပမာ။ အဋ္ဌကထာပါဠိနှင့်အညီ။ ထို့ဘွယ်စက်ဆုပ်။ မစင်
ပုပ်ကို။ ကိုင်ဆုပ်ချောက်ချားကစားလေသော ကလေးသူငယ်
မသွေ။ သေလိုသည့်စိတ်ထားရှင်။ အဆိပ်ကိုမျှစားသောသူအ
လား။ ဗျားခါးရေသေအရက်၌။ အဆိပ်ကိုထည့်စွက်၍။ နှစ်နှစ်
သက်သက်။ သောက်စားသောသူကဲ့သို့။ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာ
ကိုခံစားသုံးဆောင်ခြင်းငှါ။ သုအသက်ကိုသတ်ခြင်း။ သုဥစ္စာကို
ခိုးယူခြင်း။ သူတထူးတို့စောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်းအပ်သောမိန်း
မ။ အဂမနိယဝတ္ထုတို့၌။ လွန်ကျူးမှောက်မှား။ သွားလာမွေ
လျော် ပျော်ပါးမိခြင်း။ မဟုတ်မမှန်၊ ဖောက်ပြန်တိမ်းပါး။ ဝါ
ကြားသောစကားကိုပြောဆိုခြင်း။ ယစ်မျိုးများကိုသောက်စား
ရှုမျှခြင်းစသော။ အပုညဘိသင်္ခါရကိုအားထုတ်မှားလေ၏။ ။
အရူပကုသိုလ်၏အကျိုးဖြစ်သော။ အရူပဗြဟ္မာ၏အဖြစ်ကိုလည်း။
အနိစ္စ။ ဝိပရိကာမ။ သင်္ခါရဒုက္ခပါတကားဟု မသိမမြင်သည်
ဖြစ်၍။ ၎င်းဗြဟ္မာဘုံ၌မြဲ၏။ ထာဝရပင်တည်းဟု။ သာသတဒိဋ္ဌိအ
ယူဖြင့်။ ဒိသာမုဇ္ဇောပိယပိသာစနဂရာဘိမုခမဂ္ဂဂမနံ။ ဟူသော
အဋ္ဌကထာဆရာ၏။ ဥပမာစကားနှင့်အလျော်။ မျက်စိလည်လမ်း
မှား၍။ လူကောင်ကိုစားတတ်သော။ မြေဘုတ်ဘီလူးများနေရာ။

မြို့ရွာသို့ရှေ့ရှုသွားသော။လမ်းခရီးကိုလိုက်မှီးသည့်အတူ။အမိ
ဟူ၍ ထင်းမှားသဖြင့်။ ကျားမကြီးနောက်သို့။ တကောဝံကောဝံ
လိုက်သွားသောနွီးငယ်နှင့်မပြား။သူသတ်ယောက်ျား။ထွဉ်ဖြား
သွေးဆောင်သည့်ကို။နားယောင်လိုက်သွားမှီးသောယောက်ျား
နှင့်မခြားမနား။ အာနေညွှတ်သင်္ခါရတရားကို။ အားထုတ်မှား
လေသည်။ ။

၁၁၀။ အမှန်းမသိပြုမှားခြင်းကြောင့်
သံသရာ၌တာရှည်ပုံ။

ဤသို့အဝိဇ္ဇာဗုံးလွှမ်းသောသူသည်။ အမှန်းမသိ။သုကတိဒုဂ္ဂ
တိဘုံ။အလုံးစုံသောဝဋ်ဆင်းရဲကြီးကိုမမြင်နိုင်ဘဲ။ဒုက္ခအတုံးအ
ခဲကြီးကိုတောင့်တ၍။ ပုညာပုညာနေညွှတ်သင်္ခါရတို့ကိုကြီး
ကြီးကုတ်ကုတ်အားထုတ်မှီးသဖြင့်။ဘိလူးမကိုအဂ္ဂဒေဝီမဟေ
သီမြှောက်စား တင်ထားမှားသည်ထက်မက။ ဝန့်ယန္တရားစက်
ရဟတ်ချားသဘွယ်။ သံသရာပြင်ကျယ်မှာ ကျင်လည်သော
အားမျောပါးတာရှည်ရလိမ့်မည်အမှန်ပင်။ ။ထို့ကြောင့်။ ။
အဝိဒ္ဓါဘိက္ခဝေအဝိဇ္ဇာဂတောပုညာဘိသင်္ခါရံပိအဘိသင်္ခါရော
တိ။အပုညာဘိသင်္ခါရံပိအဘိသင်္ခါရောတိ။အာနေညွှတ်သင်္ခါရံ
ပိအဘိသင်္ခါရောတိ။ ဟူ၍ဟောတော်မူသည်။ ။ဘိက္ခဝေ။
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်။ရဟတ်စကြာ။သံသရာကို။ လွန်စွာကြောက်ငြား
ငါ့ချစ်သားတို့။ အဝိဇ္ဇာဂတော။ အဝိဇ္ဇာဖြစ်ခြင်းရှိသော။ဝါ။ အ
ဝိဇ္ဇာသည်။ လွှမ်းကာယှည်စပ်။ မြှေးရှက်အပ်သော။အဝိဒ္ဓါ။ဆိုး
ကောင်းမမြင် စိတ်ထင်သည့် အလိုက်။ မိုက်လုံးကြီးသောသူ
သည်။ပုညာဘိသင်္ခါရံပိ။ ပုညာဘိသင်္ခါရကိုလည်း။အဘိသင်္ခါ
ရောတိ။ပြုပြင်စီရင်တတ်၏။ ။ကြွင်းအနက်ကားထင်ရှားပြီ။ ။
ယင်းသို့အဝိဇ္ဇာရှိသောသူသည်။ အဝိဇ္ဇာကြောင့်။သင်္ခါရတို့ကို
အားထုတ်ရပြန်လျှင်။ပြဆိုခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်းဝိညာဏ်။နာမ်ရုပ်။

သဗ္ဗဗယတနံ။ ဖဿ။ ဝေဒနာ။ ဟူသောအနာဂတ်အကျိုးငါးပါး
 ဖြစ်ပွားလိမ့်ဦးမည်ဖြစ်၍။ သံသရာဘဝ။ လက်စမသတ်နိုင်ဘဲ။
 တရစ်ပတ်ပတ်။ မပြတ်မစဲ၊ တလဲလဲထပ်ခါ။ နိမ့်တုံမြင့်တုံ။ အရန်
 အဆန်။ ပြန်ထွန်တက်သက်။ အဆက်ဆက်ကျင်လည်ရမည့်အ
 ဖြစ်ကို။ စင်စစ်မချ။ ထွထွဆတ်ဆတ်သိမှတ်ကြလေကုန်။ ။ ဤ
 သံသရာရဟတ်။ ပဒိုစ္စသမုပ္ပါဒ်စက်တွင်းမှ။ လွတ်ကင်းရာလမ်း
 စကိုမသိမမြင်ကြသဖြင့်။ ပြုမိပြုရာ။ ကံသင်္ခါရတို့ကိုပြုမိခြင်း
 ကြောင့်။ အထက်ကောင်းကင်သို့ပစ်မြှောက်လိုက်သော တုတ်
 ထွန်ကန်သည်။ တကြိမ်တဖန်အရင်းနှင့်ကျလိုကျ။ တကြိမ်တခါ
 အလည်နှင့် ကျလိုကျ။ တကြိမ်တခါ အဖျားနှင့်ကျလိုကျ။ ကျ
 ချင်ရာရာကျသသကဲ့သို့။ ဖြစ်လိုရာရာဖြစ်တတ်ကြောင်းကို။ ။
 သေယျထာဝိဘိက္ခဝေဒဇ္ဈောဥပရိဝေဟာ သံဝိတ္တောသကိံ ပိ
 မူလေန နိပါတတိ။ သကိံ ပိ မဇ္ဈေန နိပါတတိ။ သကိံ ပိ အန္တေန နိ
 ပတတိ။ ဝေမေဝခေါဘိက္ခဝေအဝိဇ္ဇာနိဝရဏာသတ္တာတဏှာသံ
 ယောဇနာ သန္တာဝန္တာ သံသရန္တာ သကိံ ပိ အတ္ထာ လောကာ
 ပရိလောကံဂစ္ဆန္တိ။ သကိံ ပိ ပရလောကာ ဣမံလောကံ အာ
 ဂစ္ဆန္တိ။ ။ အစရှိသဖြင့် သံယုတ္တကနိကာယ်၌ ဟောတော်မူ
 သည်။ ။ ဘိက္ခဝေ။ စက်ဝန်းပမာ။ သံသရာရေး။ တကယ်ဘေး
 ကို။ မျှော်တွေးထောက်၍ကြောက်လေ့ရှိငြား။ ငါ့ချစ်သားတို့။ ဥပ
 ရိဝေဟာသံ။ ဟင်းလင်းအပြင် ထက်ကောင်းကင်သို့။ ဝိတ္တော။
 မြှောက်ပစ်လိုက်သော။ ဒဇ္ဈော။ ထွန်ကန်တောင်ငွေ။ တုတ်က
 လေးသည်။ သကိံ ပိ။ တကြိမ်တခါလည်း။ မူလေန။ အရင်းပိုင်းဖြင့်။
 ပနိတတိသေယျထာဝိ။ ကျသကဲ့သို့၎င်း။ သကိံ ပိ။ တကြိမ်တ
 ခါလည်း။ မဇ္ဈေန။ အလည်ပိုင်းဖြင့်။ နိပါတတိ သေယျထာဝိ။
 ကျသကဲ့သို့၎င်း။ သကိံ ပိ။ လည်း။ အန္တေန။ အဖျားပိုင်းဖြင့်။
 နိပါတတိသေယျထာဝိ။ ၎င်း။ ဝေမေဝ။ ဤနှင့်မခြား အလားတူ
 သာလျှင်။ ဘိက္ခဝေ။ တို့။ ခေါ။ အဟုတ်ကောန်အမှန်စင်စစ်။ အဝိဇ္ဇာ
 နိဝရဏာ။ အဝိဇ္ဇာဖြင့်ကွယ်ကာသိမ်းချုပ်။ ဖုံးအုပ်မြှေးနှက်။ ကန့်

ကွက် ပိတ်ပင်အပ်ကုန်သော။ တဏှာ သံယောဇနာ။ တဏှာ
တည်းဟူသောကြိုးဖြင့်။တုတ်ပိုးဖွဲ့စပ်။ ကြပ်ကြပ်တည်းတည်း။
စည်းနှောင်အပ်ကုန်သော။သန္တာဝန္တာ။ မရပ်မနားပြေးသွားကြ
ရကုန်သော။ သံသရန္တာ။ တဘဝမှ တဘဝသို့။ အစမသတ်။
မပြတ်ကျင်လည်ကြရကုန်သော။သတ္တာ။သတ္တဝါတို့သည်။သင်္က
ပိ။ တကြိမ်တခါလည်း။ အသွာ လောကာ။ ဤပစ္စုပ္ပန်လော
ကာ။ခုဘဝမှ။ ပရလောကံ။ တမလွန်လောကာ။ နောက်ဘဝသို့။
ဝစ္ဆန္တိ။ရှေ့သွားကြရကုန်လတံ။ သင်္ကပိ။ လည်း။ပရလော
ကာ။အတိတ်လောကာ။ရှေ့ဘဝမှ။ဣမံလောကံ။ ဤပစ္စုပ္ပန်လော
ကာ။ ယခုဘဝသို့။အာဝစ္ဆန္တိ။ ရှေ့လာရောက်ကြကုန်ပြီ။ ။
ပါဠိတော်၏အနက်။ ။အဝိဇ္ဇာဖြင့်မြှေးရှက်သောသူသည်။သူ
ကားလမ်းသွား၊ အမှားမှားအယွင်းယွင်း။ နင်းကွက်မမှန်။ရံခါ
လမ်းကျ။ရံခါလမ်းလွဲ။သွားသည့်နဲ့သို့။ ရံခါပုညာဘိသင်္ခါရကို။
ရံခါအပုညာဘိသင်္ခါရကို။ ရံခါအာနေညာဘိသင်္ခါရကိုပြုလုပ်
မိသဖြင့်။အပါယ်လေးဘုံ။လူ့ဘုံနတ်ရပ်။ ဖြစ်တတ်သမျှဖြစ်လို
ရာရာဖြစ်ကုန်ကြသည့်အကြောင်းကိုလည်း။ ။ယထာပိနာမ
ဇစ္စန္ဓော။နရောအပရိဏာယကော။ဧကဒါယာတိမဂ္ဂေန။ ဥမ္မဂ္ဂ
နာပိဧကဒါ။ ။သံသာရေသံသရံဗာလော။ တထာအပရိဏာ
ယကော။ ကရောတိဧကဒါပုညံ။ အပုညံပိစဧကဒါ။ ။ဟူ၍
ဝိသုဒ္ဓိမဂ်။ ဝိဘင်းအဋ္ဌကထာစသည်တို့၌မိန့်လေကုန်ပြီ။ ။အ
ပရိဏာယကော။ခရီးလမ်းမ။ညွှန်းပြမည့်လူ။မည်သူတယောက်
မျှ။မရမရှိသော။ ဇစ္စန္ဓော နရော။ သန္ဓေအခါ။ ဝမ်းတွင်းပါ၍။
ပသာဒပျက်ဆုံး။ စုံလုံးကားသောသူသည်။ဧကဒါ။တရံတခါ။
မဂ္ဂေန။လမ်းဟုတ်သဖြင့်။အပိနာမယာတိယထာ။သွားသကဲ့သို့။
ဧကဒါ။ တရံတခါ။ ဥမ္မဂ္ဂေနပိ။ ခရီးမဟုတ်ဘဲ။ လမ်းအလွဲဖြင့်
လည်း။အပိနာမယာတိယထာ။သွားသကဲ့သို့။ ။ကုမ္မဂ္ဂေနာပိ။
ဟူ၍လည်း ပါဠိရှိ၏။ စက်ဆုပ်ဘွယ်သော လမ်းဟူ၍ အနက်
ပေး။ ။တထာ။ထိုနည်းတူစွာပမာမခြား။သံသာရေ။ပဋိစ္စသ

မုပ္ပါဒ်။ ရဟတံပမာ။ သံသရာဋ္ဌိ။ သံသရံ။ သံသရန္တော။ ကျင်လည်
ရသော။ အပရိကာယကော။ တရားလမ်းပြ။ ဆုမွန်နက်လေး။ နည်း
ပေးသူမရှိသော။ ဗာလော။ သံသာရာစက်မှ။ ထွက်ရာနည်းငြိမ်း။
လမ်းကိုမသိ။ မရိပ်မိသော သူမိက်သည်။ ကေခါ။ တရံတခါ။
ပုညံ။ ပုညာဘိသင်္ခါရကို။ ကရောတိ။ ပြုမိ၏။ ကေခါ။ တရံ
တခါ။ အပုညံဝံ။ အပုညာဘိသင်္ခါရကိုလည်း။ ကရောတိ။ ပြုမိ
၏။ ။ ဤဋ္ဌိစသဒ္ဓါဖြင့်။ အနောညာဘိ သင်္ခါရကို ဆည်းယူ
လေ။ ။ တဘက်ကားနားသောသူကိုကာဏ။ နှစ်ဘက်ကားနားသော
သူကိုအန္ဓ။ ဟူ၍။ အဘိခာန်။ မဟာပစ္စရိတ်အဋ္ဌကထာတို့၌ဆိုကြ
ကုန်၏။ ။ မဟာအဋ္ဌကထာ၌ကား။ သန္ဓေကကားနားသောသူကို။
အန္ဓ။ ပဝတ္တိ၌ကားနားသောသူကို ကာဏဟူ၍ဆို၏။ ။ ဝိနည်းမ
ဟာဝါအဋ္ဌကထာ၌ကား။ ပသာဒကားနားသောသူကို၎င်း။ တိမ်သူ
လာလွှမ်းမှ။ နှိပ်စက်၍ကားနားသောသူကို၎င်း။ ကာဏဟုဆို၏။ ။
အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌကထာ၌ကား။ တဘက်ကားနားသောသူကို၎င်း။ နှစ်
ဘက်ကားနားသောသူကို၎င်း။ ကာဏဟုဖွင့်ဆို၏။ ။ ကာဏော
တိကေက္ခိကာဏောဝါဥဘယက္ခိကာဏောဝါ။ ။ ၎င်းအဋ္ဌက
ထာ။ ။ သုဘများရန်ရေးသားထည့်စွက်လိုက်သည်။ ။

အကြောင်းပြီးလျှင်။ အကျိုးပြီးရမည်ဖြစ်၍။ ယင်းသို့အကြောင်း
ဖြစ်သောသင်္ခါရမျိုးစုံကို။ ဘုံဘဝ၌ နှစ်သက် စုံမက်သည့် အ
တိုင်။ ပြုလိုရာရာ။ ပြုမိသည့်တွက်တာကြောင့်။ ရှည်လံစွာကြီး
နိုင်နိုင်နှင့်။ ဂုတ်တိုင်မှာ။ ဖွဲ့ချည်ထားအပ်သော ကြက်များပမာ။
ကြီးရှည်စွာနှင့်ဖွဲ့ထားအပ်သောနွား။ ကြံညှစ်ယန္တရား။ ဆီကြိတ်
ယန္တရားစသည်တို့၌ကအပ်လောနွားကွဲ့။ လေတိုက်ဆွဲရာသို့ပါ
သဖြင့်။ သမုဒ္ဒရာပြင်ကျယ်။ ပင်လယ်၏အတွင်း၌။ စင်းလုံးလွင့်
ပါးပျက်ပြားသောသွေ။ ရေကန်၏ရေပြင်ပေါ်၌။ လေကော်ရာ
လွင့်ပါးသောမွှော်များ၏ပုံ။ အလုံးစုံသောဘဝ။ ယောနိ။ ဂတိ။
ဝိညာဏဋ္ဌိတိ။ သတ္တဝါသတို့၌။ ကျင်လည်ကြရသဖြင့်။ သံသရာ
စက်။ ပရိစ္ဆသမုပ္ပါဒ်ဝဲဩဇာဂယက်မှ။ ဦးဆက်ဦးခေါင်း။ ကောင်း

ကောင်းမပေါ်နိုင်အောင်။ တပြောင်းပြန်ပြန်။ ဝဋ်ဆင်းရဲသို့မကန်
အမှန်စိုက်စိုက်လိုက်ကြရလိမ့်မည်။ ။ ဤကားအဓိပ္ပါယ်။

၁၁၁။ သံသယောလွတ်ထွက်နိုင်ရန်အကြောင်းကိုပြခြင်း။

ထိုသို့တာရှည်စွာ။ တေဘုမ္မကဝဋ်တွင်း။ ဆင်းရဲကြီးရော၌။
အခါခါတလည်လည်။ အတည်မကျ။ လက်စမသတ်နိုင်စေကာ။
အကြင်အခါ၌။ လမ်းမှန်လမ်းကောင်း။ လမ်းကြောင်းကိုပြသ၍။
ဆုံးမတတ်သော။ ကယ်ဆယ်နိုင်သူ။ လူအဓိပတိ။ အသဒိသ
ယောကျား။ မြတ်စွာဘုရားစသောသူတော်ကောင်းတို့နှင့်ပေါင်း
တော်ဆုံစဉ်းမိသောကြောင့်။ စရိတအလျော်။ ဓမ္မဒေသနာတော်
မြတ်ကိုကြားနာရသဖြင့်။ လေးဝသောသစ္စာတို့ကို။ လွှတ်ခါဧကန်
အမှန်သိရလိမ့်မည်။ ထိုသို့သိသောအခါ။ အဝိဇ္ဇာကိုပယ်ခွါ၍။ ဝိဇ္ဇာ
တရားထင်ရှားဖြစ်လာခြင်းကြောင့်။ ဝဋ်နိဿိတ။ သင်္ခါရတို့ကို။
မပြုမလုပ်အားမထုတ်ပြီ။ ယင်းသို့ အားမထုတ် မပြုလုပ်သော
ကြောင့်။ ပဒုစ္စသမုပ္ပါဒ်။ သံသရာကိုလက်စသတ်ရ၍။ ပြည်မြတ်
နိဗ္ဗာန်။ ဝေယနိရုပ်ငြိမ်း၌စည်းစိမ်ချမ်းသာကိုရပါရောက်ပါနိုင်
လတံ့။ ဝါ။ ရောက်ရလိမ့်မည်။ ။ ထို့ကြောင့်။ ။ ယဒါဉာတွာ
စသောဓမ္မံ။ သစ္စာနိအဘိသမေဿတိ။ တဒါအဝိဇ္ဇာ။ ပဿမာ။ ဥပ
သန္တောစရိဿတိ။ ။ ဟူ၍၎င်းအဋ္ဌကထာတို့၌ မိန့်လေကုန်
ပြီ။ ။ ယဒါစ။ အကြင်အခါ၌ကား။ သော။ ထိုအစမူလပဌမ
တုန်းက။ မိုက်ခဲ့သောသူသည်။ ဓမ္မံ။ သစ္စာလေးပါး။ မြတ်တရား
ကို။ ထင်ရှားပြသတတ်သော။ ကလျာဏမိတ်ကောင်းနှင့်ပေါင်း
ဆုံရ၍။ သုတ္တန်စသောတရားတော်မြတ်ကို။ ဉာတွာ။ နာခံမှတ်
သား။ ကြားသိရ၍။ ဝါ။ ဓမ္မံ။ ဝဋ်ထွက်ရာမှန်။ နိဗ္ဗာန်တရားကို။
ဉာတွာ။ မဂ်ညာဏ်ဖြင့်သိရ၍။ သစ္စာနိ။ လေးပါးသောသစ္စာတို့
ကို။ ဝါ။ နိရောဓမှကြွင်းသော။ သုံးစင်းသောသစ္စာတို့ကို။ ဝါ။ အ
မှန်ဆုံးဖြစ်သောတရားတို့ကို။ အဘိသမေဿတိ။ ထိုးထိုးထွင်း

ထွင်းလိရလတံ။ ဝါ။ လိရလိမံမည်။ တဒါ။ ထိုအမှန်ဆုံးတရားတို့
 ကိုပိုင်းခြားထင်ထင်သိမြင်သောအခါ၌။ အဝိဇ္ဇာ။ ပဿမာ။ အဝိဇ္ဇာ
 ၏ငြိမ်းခြင်းကြောင့်။ ဥပသန္တော။ သဥပါဒိသေသ။ နိဗ္ဗာနနန်းအိမ်။
 ရိပ်ငြိမ်တုံကြွ၌။ ငြိမ်းချမ်းစွာစံနေရသည်ဖြစ်၍။ စရိဿတိ။ အနု
 ပါဒိ။ နိဗ္ဗာ။ တိသ္ဗို။ ဆိုက်ထိရောက်အောင်။ သုကျိုးဆောင်လျက်။
 ကောင်းအောင်ကျင့်ရပေလတံ။ ။ ဥာတွာဓမ္မံ၌။ ဓမ္မံအရကို။
 နိဗ္ဗာန်ဟူ၍အနက်ပေးသောအခါ။ နိဗ္ဗာန်ဟူသောနိရောဓသစ္စာ
 ကိုသိခြင်းနှင့်စပ်သော။ ကြွင်းသောသစ္စာသုံးပါးတို့ကို သိခြင်း
 သည်။ သမကာလဖြစ်ငြားသော်လည်း။ ထိုနိဗ္ဗာန်ကိုသိခြင်းကို။
 ပုရိမကာလကဲ့သို့ပြု၍။ ကြွင်းသောသစ္စာတို့ကိုနောက်ကာလမှ
 သိသကဲ့သို့။ သစ္စာနိအဘိသမေဿတိဟုမိန့်၏။ ။ တနည်း
 လည်း။ ။ ယဒါ။ ၌။ သော။ သည်။ ဓမ္မံ။ နည်းလမ်းပြသ။ ဆုံးမ
 တော်မူတတ်သော။ ခရီးလမ်းအရာ။ အလွန်လိမ္မာတော်မူသော
 မြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော် လမ်းမှန် ကို။ ဥာတွာ။ သိခြင်း
 ကြောင့်။ သစ္စာနိ။ အမှန်ဆုံးဖြစ်သောသစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို။
 အဘိသမေဿတိ။ လတံ။ ဝါ။ မည်။ တဒါ။ ၌။ အဝိဇ္ဇာ။ ပဿမာ။ အ
 ဝိဇ္ဇာ၏ ကင်းကွာငြိမ်းချမ်းခြင်းကြောင့်။ ဥပသန္တော။ ပဒိစ္စသ
 ရပ္ပာဒိ။ စက်ရဟတ်၏။ လက်စသတ် ငြိမ်းချမ်းသည်ဖြစ်၍။ စ
 ရိဿတိ။ ဣရိယာပထဖြင့်။ ဖြစ်ရလိမ့်သတည်း။ ဝါ။ အနုပါဒိမှန်။
 နိဗ္ဗာန်ရွှေမြို့သို့။ မချိုထုတ်ချောက်ရောက်ရလိမ့်သတည်း။ ။
 ဤသို့လည်းယောဇနာသင့်၏။ ။ ပုရိသောမဂ္ဂကုသလောတိ
 ခေါ်တိဿတထာဂတဿေတံ အဓိဝစနံ အရဟတော သမ္မာ
 သမ္ဗုဒ္ဓဿ။ ဟူ၍လည်း သံယုတ္တကနိကာယ်၌ ဟောတော်မူ
 သည့်အတိုင်း။ ခရီးအရာ၌။ လွန်စွာလိမ္မာတော်မူလှသော ကိုယ်
 တော် မြတ်ဘုရား၏။ ညွှန်းကြား ဟောပြောတော်မူရာ။ ဒေသနာ
 တော်လမ်းမှန်ကို။ ဧကန်စိုက်စိုက်။ လိုက်နိုင်မှသာ။ ချမ်းသာရာ
 အမှန်။ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော လိုရာအရပ်သို့ရောက်နိုင်ကြမည်။
 လမ်းဖြောင့် လမ်းမှန်ကို မလိုက်။ လမ်းကောက် လမ်း မှားကို

ကြိုက်လျှင်။ယခင်ပြခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း။ ချိုင်းဝှမ်းသော စတောင်
ကံမ်းပါးပြတ်။ ဘိလူးတို့နေရပ်တို့သို့။ ကပ်ရောက် ဆင်းသက်
ကြသဖြင့်။ ဘေးဘယဒုက္ခကြီး။ ဘိစီးနှိပ်စက်သည်ကိုတွေ့ကြုံခံ
စားကြရလိမ့်မည်။ ။အဝိဇ္ဇာကိုပယ်ခွါချတ်ဖြတ်။သတ်ကြပါ
မှ။ ဝဋ်နိဿိတပုညဘိသင်္ခါရစသည်တို့ကိုမပြုရဘဲ။ဝဋ်ဒုက္ခ
ဆင်းရဲမှ။ကင်းလွှဲကြရမည်။ ။ယတောစခေါဘိက္ခဝေဘိက္ခု
နော။အဝိဇ္ဇာပဟိနာဝိဇ္ဇာဥပ္ပန္နာ။ သောအဝိဇ္ဇာဝိရာဂါ ဝိဇ္ဇုပ္ပါဒါ
နေဝပုညဘိသင်္ခါရံအဘိသင်္ခရောတိ။စသည်ဖြင့် ဟောတော်
မူသည်။ ။ဘိက္ခဝေ။ပစ္စယာကာရ။ဘေးဘယကို။ တွေးဆရှု
စား။ငါ့ချစ်သားတို့။ယတော။အကြံကြောင့်။ ဘိက္ခုနော။ပဋိစ္စ
ဘေး။ လေးသောဝန်ကိုရှုလေ့ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ဝါ။သည်။အ
ဝိဇ္ဇာ။အဝိဇ္ဇာကို။ပဟိနာ။ပယ်စွန့်အပ်ပြီ။ဝိဇ္ဇါ။ဝိဇ္ဇာသည်။ဥပ္ပန္နာ။
ဖြစ်ပြီ။ သော။ ထိုအဝိဇ္ဇာပယ်ကွာ၍။ ဝိဇ္ဇာ ဖြစ်ပေါ်လာသော
ပုဂ္ဂိုလ်သည်။အဝိဇ္ဇာဝိရာဂါခေါ။အဝိဇ္ဇာကင်း။လွန်မြောက်ခြင်း
ကြောင့်သာလျှင်။ ဝိဇ္ဇုပ္ပါဒါခေါ။ ဝိဇ္ဇာ ပညာဖြစ်ပေါ် လာခြင်း
ကြောင့်သာလျှင်။ ပုညဘိသင်္ခါရံ။ကို။ နေဝအဘိသင်္ခရောတိ။
အားပါးမထုတ်။ အဟုတ်ပြုပြင်။ မလုပ် လေတော့ သလျှင်က
တည်း။ ။ဤကားအနက်။ ။ယင်းသို့မဟုတ်အဝိဇ္ဇာဖြင့်ကာနီး
မိုက်သောပုထုဇဉ်ယုတ်တို့သည်။အဝိဇ္ဇာကလွန်စွာဖုံးလွှမ်း။မြှေး
သမ်းဖွဲ့ရှက်။ ကန့်ကွက်ပိတ်ပင်။ အပြစ်ကိုမမြင်နိုင်အောင် ဆီး
တားသည့်အတွက်။အနမတဂ္ဂ။ ရှေ့ရှေ့သောကာလ။အစမထင်။
သံသရာပြင်ကျယ်၌။ဝိယသာတ။အဇ္ဈတ္တိကာယတနုဗြောက်ပါး
၌။ထင်မှားမြင်မှားရှုမှားခဲ့သည်ဖြစ်၍။ဆင်းရဲဒုက္ခ။ဘေးဘယမှ။
မလွတ်နိုင်ကြဘဲ။တမဲ့မဲ့။တအဲအဲ။တလဲလဲနှင့်။အနဲနဲကျင်လည်ခဲ့
ကြရလေပြီ။ ။ထို့ကြောင့်။ ။ယေဟိကေဝိဘိက္ခဝေအတိတ
မဒ္ဒါနံ။သမဏာဝါဗြဟ္မဏာဝါ။ယံလောကေဝိယရူပံသာတရူပံ
တံနိစ္စတောအဒ္ဒက္ခံ။သုခတောအဒ္ဒက္ခံ။အတ္တတောအဒ္ဒက္ခံ။အာ
ရောဂျတောအဒ္ဒက္ခံ။ ခေမတောအဒ္ဒက္ခံ။ တေတဏှံဝဇ္ဇေသုံ။

ယေဇာဏှံဝဇေသုံ။တေဥပမိဝဇေသုံ။ယေဥပမိဝဇေသုံ။တေ
ဒုက္ခံဝဇေသုံ။ယေဒုက္ခံဝဇေသုံ။တေနပရိမုစ္ဆိံသုဇာတိယာဇံရာ
ယမရဏေန သောကေဟိပရိဒေဝေဟိဒုက္ခေဟိ ဒေါမနသေ
ဟိဥပါယာသေဟိနပရိမုစ္ဆိံသုဒုက္ခသွာတိဝဒါမိ။ ။ဟူ၍။မဏ္ဍိ
မနိကာယံ။ သံယုတ္တကနိကာယံတို့၌ဟောတော်မူသည်။ ။
ဘိက္ခုဝေ။သံသရာစက်။ ဘေးဂယက်ကို၊ ဥာဏ်သက်ရှုစား။ငါ့
ချစ်သားတို့။အတိတမဒ္ဒါနံ။လွန်လေပြီးရှေးကာလအစွန့်၌။ ယေ
ကေမိ။အမှတ်မထား။ များပြားကုန်သော။သမဏာဝါ။ သာသ
နာပ၌။တာပသမုနေ။ရသေ့ပရမိုက်တို့သည်၎င်း။ဗြာဟ္မဏာဝါ။
ပုဏ္ဏားတို့သည်၎င်း။ ။ဝါသဒ္ဓါဖြင့်ကြွင်းသောသူတို့ကိုယူ။ ။
လောကေ။အာယတနလောက၌။ပိယရူပံ။ချစ်အပ်သောသဘော
ရှိသော။သာတရူပံ။ သာယာအပ်သောသဘောရှိသော။ယံ။အ
ကြင်အဏ္ဍတ္တိကာယတနုဗြောက်ပါးသည်။ အတ္တိ။ ရှိ၏။ တံ။ ထို
အဏ္ဍတ္တိကာယတနုဗြောက်ပါးကို။နိစ္စတော၊ ဖြစ်သောအားဖြင့်။ ။
ရှေ့ဆရာတို့အနက်။ ။ဝါ။ဖြစ်၏ဟူ၍။ ။အဋ္ဌကထာဆရာမြတ်
တို့အနက်။ ။အဒ္ဓက္ခံ။ရှုလေကုန်ပြီ။ ။နိစ္စတောအဒ္ဓက္ခန္တိ
နိစ္စန္တိအဒ္ဓသံသု။ ၎င်းအဋ္ဌကထာတို့ကိုရှု။ ။သုခတော။ ချမ်း
သာသောအားဖြင့်။ဝါ။ချမ်းသာ၏ဟူ၍။အဒ္ဓက္ခံ။ပြီ။ အတ္တတော။
အတ္တအားဖြင့်။ဝါ။အတ္တဟူ၍။အဒ္ဓက္ခံ။ပြီ။ အာရောဂျတော။အနာ
ကင်းသောအားဖြင့်။ဝါ။ရောဂါအနာကင်း၏ဟူ၍။အဒ္ဓက္ခံ။ပြီ။ခေ
မတော။ဘေးကင်းသောအားဖြင့်။ဝါ။ဘေးမရှိဟူ၍။အဒ္ဓက္ခံ။ပြီ။
တေ။ ထိုပြဆိုခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်းရှုကြကုန်သော ရသေ့ပုဏ္ဏား
တပါးသောသူတို့သည်။တဏှံ။ တဏှာကို။ဝဇေသုံ။ပွားစေကြ
ကုန်ပြီ။ယေ။ အကြင်ရသေ့ပုဏ္ဏား တပါးသူတို့သည်။ တဏှံ။
တဏှာကို။ ဝဇေသုံ။ပွားစေကြကုန်ပြီ။ တေ။ထိုတဏှာကိုပွား
စေကြသောသူတို့သည်။ဥပမိ။ ခန္ဓုပမိ။ ကိလေသူပမိ။အဘိ
သင်္ခါရူပမိ။ ကာမဂုဏှပမိတည်းဟူသောဥပမိတရားလေးပါး
ကို။ဝဇေသုံ။ပြီ။ယေ။သည်။ဥပမိ။ခန့်။ကိ။အ။ကိ။လေးဖြာဥပမိ

ကို။ဝဇေသံ။ပြီ။တေ။ ထိုဥပမိတရားလေးပါးကိုပွားစေသောသူ
 တို့သည်။ဒုက္ခံ။ သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲကို။ဝဇေသံ။ပြီ။ယေ။ဝံသသည်။
 ဒုက္ခံ။သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲကို။ ဝဇေသံ။ပြီ။ တေ။ ထိုသံသရာဝဋ်
 ဆင်းရဲကိုပွားစေသောသူတို့သည်။ ဇာတိယာ။ ပဋိသန္ဓေတည်
 နေခြင်းမှ။ ဇရာယ။အိုခြင်းမှ။ မရဏေန။သေခြင်းမှ။ ဒုက္ခေဟိ။
 ကိုယ်၏ဆင်းရဲခြင်တို့မှ။ဒေါမနဿေဟိ။ စိတ်၏ဆင်းရဲခြင်းတို့
 မှ။ဥပါယာသေဟိ။ သက်ကြီးရှက်ငင် ပင်ပန်းခြင်းတို့မှ။ နပရိ
 မုစ္ဆိံသု။ မလွတ်နိုင်ကုန်ပြီ။ ဒုက္ခသွာ။ဆင်းရဲမျိုးစုံအဖုံဖုံမှ။နပရိ
 မုစ္ဆိံသု။ မလွတ်နိုင်ကုန်ပြီ။ ဣတိ။ဤသို့။အဟံ။ငါဘုရားသည်။ဝ
 ဒါမိ။ဟောကြားတော်မူ၏။ ။ဤကားအနက်။ ။ဤပါဠိတော်၌။
 သမဏဗြာဟ္မဏအရကို။ ။သမဏာဝါဗြာဟ္မဏာဝါတိသစ္စာ
 နိ ပဋိဝိဇ္ဈိတုံအသမတ္တာ ဗာဟိရသမဏဗြာဟ္မဏာ။ ဟု၎င်းနိ
 ကာယ်မူလပဏ္ဏာသ အဋ္ဌကထာဖွင့်သည်ကို ထောက်ရှု၍ သိ
 လေ။ ။ပစ္စုပ္ပန်အနာဂတ်ဖြစ်သော အခွန်တို့၌ လည်း။ ဤအ
 တိတ်အခွန်ကာလနည်းအတိုင်း။ အဇ္ဈတ္တိကာယတနုဗြောက်ပါး
 တို့၏။ ပိယသာတ သဘော။ ချစ်အပ်သာယာအပ်သောအဖြစ်
 ကို။ ရှုမှားထင်မှားမြင်မှားပြန်လျှင် ။ယခင်အတိတ်ဝါရ၌ပြခဲ့ပြီး
 သော။ ဇာတိဇရာ မရဏသောကပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနဿဥပါ
 ယာသတည်းဟူသော။ဆင်းရဲမျိုးစုံတို့နှင့်။တွေ့ကြုံကြရဦးမည်
 ကေနဟုအမှန်ကိုသိကြ ရိပ်မိကြမှဘဝကိုလွန်မြောက်နိုင်ရန်အ
 ကြောင်းဖြစ်မည်။ ။

၁၁၂။ ဘဝကိုစက်ဆုပ်အပ်သည်ကိုပြခြင်း
 အကြောင်း။

ယင်းသို့မရိပ်မိ။သတိမချုပ်။ တပ်သည့်အတွက်။အချက်ထင်
 ထင်မမြင်ကြဘဲ။အမှတ်လွဲသဖြင့်။မြင့်မြဲရှည်ကြာ။ သံသရာဝဋ်
 တွင်း။ ဆင်းရဲခြင်းမှ။ မလွတ် မကင်းနိုင် ကြသော သတ္တဝါအ

ပေါင်းတို့သည်။ အတိတ်အနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန်သုံးတန်သောကာလ
 တို့၌။ ပြဆိုခဲ့ပြီးသော။ မဆိတ်မစဲ။ ဒုက္ခအတုံးအခဲကြီး၏တည်ရာ
 လွန်စွာစက်ဆုပ်အပ်။ မမြတ်နိုးအပ်။ မသာယာအပ်။ မတပ်မက်
 မောအပ်။ မခင်မမင်မစုံမမက်။ မနှစ်မသက်အပ်သော။ မစင်ကျင်
 ငယ်သဘွယ်။ တင့်တယ်ခြင်းမရှိသော။ ဘုံသုံးပါးတို့ကို။ မတပ်
 မှားမိအောင်။ သတိဆောင်ကြသဖြင့်။ ယခုဘဝ၌သာ။ သံသရာ
 ညွတ်ကွင်း။ ဝဋ်အတွင်းမှ။ လွတ်ကင်း ပြတ်စဲရန်။ ဧကန် ကျင့်
 ထိုက်လှပေတော့သည်။ ။ မစင်အလားဘုံသုံးပါးကို။ ဘုရား
 မြတ်စွာ။ တို့ဆရာသည်။ ရံခါဘော်ညွှန်းခြီးမွန်းတော်မမူ။ ။
 ထို့ကြောင့်အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်၌။ ။ သေယျထာပိတိက္ခဝေ။
 အပ္ပမတ္တကောပိဂူထော ဒုဂန္ဓော ဟောတိ ဝေမေဝခေါ အဟံ
 တိက္ခဝေအပ္ပမတ္တကံပိဘဝံနဝဇ္ဇေမိ။ အန္တမသောအန္တရသံဃာ
 တမတ္တံပိ။ ။ သေယျထာပိတိက္ခဝေအပ္ပမတ္တကံပိမုတ္တံဒုဂန္ဓံ
 ဟောတိ အပ္ပမတ္တကောပိ ခေဋ္ဌောဒုဂန္ဓော ဟောတိ။ အပ္ပမတ္တ
 ကောပိဓုဗ္ဗောဒုဂန္ဓောဟောတိ။ အပ္ပမတ္တကံပိလောဟိတံဒုဂန္ဓံ
 ဟောတိ။ ဝေမေဝခေါအဟံတိက္ခဝေအပ္ပမတ္တကံပိဘဝံနဝဇ္ဇေ
 မိ။ အန္တမသောအန္တရသံဃာတမတ္တံပိ။ ။ ဟူ၍ဟောတော်မူ
 သည်။ ။ တိက္ခဝေ။ စက်ကွင်းဘဝ။ ဘေးဘယကို။ ရှုကြကုန်
 ငြားငြိချစ်သားတို့။ ဂူထော။ ကျင်ကြီးမစင်ဘင်အပုပ်သည်။ အပ္ပ
 မတ္တကောပိ။ အနည်းငယ်မျှပင်ဖြစ်သော်လည်း။ ဝါ။ အပ္ပမတ္တ
 ကောပိ။ နည်းနည်းကလေးမျှလည်းဖြစ်သော။ ဂူထော။ ဘင်ပုပ်
 မစင်ကျင်ကြီးသည်။ ဒုဂန္ဓော။ မကောင်းသောအနံ့ရှိသည်။ ဝါ။
 နံစော်ပုပ်ဟောင်သည်။ ဟောတိသေယျထာပိ။ ဖြစ်သကဲ့သို့။
 ဝေမေဝ။ ဤအတူသာလျှင်။ ခေါ။ ဧကန်အမှန်။ အဟံ။ ငါဘုရား
 သည်။ အပ္ပမတ္တကံပိ။ အနည်းငယ်မျှကာလပတ်လုံးလည်း။ ဘဝံ။
 ဘဝ၌ပဋိသန္ဓေတည်နေရခြင်းကို။ ဝါ။ ဥပပတ္တိဘဝကို။ နဝဇ္ဇေ
 မိ။ ကောင်း၏ဟုဖော်ညွှန်း။ တခွန်းတည်းမျှ ခြီးမွမ်းတော်မမူ။
 အန္တမသော။ အယုတ်ဆုံးအပိုင်းအခြားအားဖြင့်။ အန္တရသံဃာတ

မတ္တံပိ။ လက်ဖျစ်တတီးမျှလည်း။ နဝဇ္ဇေမိ။ ခြီးမွမ်းတော်မမူ
ရာ။ ။ရှေ့ပါဠိတော်၏အနက်။ ။ဘဝံနဝဇ္ဇေမိတိအပ္ပမတ္တ
ကံပိကာလံဘဝပဋိသန္ဓိနဝဇ္ဇေယျာမိ။ ဟူ၍ဖွင့်ပြသော၎င်း
အဋ္ဌကထာကို ထောက်၍။ ဘဝံဟူသော ပုဒ်။ အပ္ပမတ္တကံ ဟူ
သောပုဒ်။ ဝဇ္ဇေမိဟူသော ပုဒ်တို့ကို အနက် ယောဇနာ လိုက်
သည်။ ။ဘဝံဟူသောပုဒ်၌။ပဌမအနက်ကား။ အဋ္ဌကထာဆ
ရာမြတ်၏အလိုတော်။ နောက်ပဋိသန္ဓိပုဒ်ကြော။ ဒုတိယအနက်၌
ကား။ ဘဝသဒ္ဓါကိုဥပပတ္တိ ဘဝဟောဟူ၍မှတ်။ ။ဘိက္ခ
ဝေ။မစင်ကျင်ငယ်တမျှ။ဘုံဘဝကို။ဘယရှုငြား။ ငါ့ချစ်သားတို့။
အပ္ပမတ္တကံပိ။အနည်းငယ်မျှ။ ပြောပလောက်စရာမရှိလှသော။
မုတ္တံ။ကျင်ငယ်သည်။ ဒုဂန္ဓံ။ နှာသီးမဆုံ။ မကောင်းသောအနံ့ရှိ
သည်။ဝါ။နံသည်။ဟောတိသေယျထာပိ။ဖြစ်သကဲ့သို့၎င်း။အပ္ပ
မတ္တကောပိ။ အနည်းငယ်မျှလည်းဖြစ်သော။ ခေဇ္ဇော။တံတွေး
သည်။ ဒုဂန္ဓော။ မကောင်းသောအနံ့နံသည်။ ဟောတိသေယျ
ထာပိ။၎င်း။အပ္ပမတ္တကောပိ။သော။ပုဗ္ဗော။ပြည်သည်။ဒုဂန္ဓော။
သည်။ဟောတိသေယျထာပိ။၎င်း။ အပ္ပမတ္တကံပိ။ သော။လော
ဟိတံ။သွေးသည်။ဒုဂန္ဓံ။သည်။ဟောတိသေယျထာပိ။၎င်း။ဝေ
မေဝ၊ဤအတူသာလျှင်။ဘိက္ခဝေ။ဝံ။အဟံ။ငါဘုရားသည်။ခေါ။ဧ
ကန်အမှန်။ အပ္ပမတ္တကံပိ။ အနည်းငယ်မျှကာလပတ်လုံးလည်း။
အနည်းငယ်မျှကာလခန့်လည်း။ ဘဝံ။ဘဝ၌ပဋိသန္ဓေတည်နေ
ခြင်းကို။ ဝါ။ ဥပပတ္တိဘဝကို။ နဝဇ္ဇေမိ။ ခြီးမွမ်းတော်မမူရာ။
အန္တမသော။အယုတ်ဆုံးအပိုင်းအခြားအားဖြင့်။အတ္ထ ရသံဃာတ
မတ္တံပိ။ လက်ဖျစ်တတီးမျှလည်း။ နဝဇ္ဇေမိ။ ခြီးမွမ်းတော်မမူ
ရာ။ ။နောက်ပါဠိတော်၏အနက်။ ။ဘဝသုံးပါး၌ဖြစ်ရသော
ခန္ဓာသည်ကား။ ရှေ့ငွေပုလဲ။ ကြောင်မျက်စွဲပတ္တမြား။နံ့သာမျိုး
ဆယ်ပါးစသည်တို့ဖြင့်ပြီးသည်မဟုတ်။ စက်ဆုပ် ရွံရှာဘွယ်။
မစင်ကြယ်သောဝတ္ထု။ အသုဘသဘောမျှသာ ဖြစ်သတည်း။
ထို ကြောင့်။ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ် တံတွေး။ သွေး ပြည်တို့ကို။

ဥပမာနထား၍ဟောကြားတော်မူသည်။ ။အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်း
 ကား။ ။ကျင်ကြီးကျင်ငယ်။ ရွံ့တွယ်တံတွေး သွေးပြည်စ
 သည်တို့သည်၊ ညှိန်ပုပ်သိုး။ အနံ့ဆိုးသောကြောင့်။ မည်သည့်
 လူမျိုးကမှ။ ဂုဏ်ထူးတင်ညွှန်း။ တခွန်းတလေမျှမြီးမွမ်းခြင်းငှါ
 မထိုက်ပလေကုန်။ စင်စစ်သော်ကား။ အသရေမဲ့။ မတင့်ခဲ့၍။ ကဲ့
 ရဲ့ခြင်းငှါသာထိုက်ကုန်သကဲ့သို့။ ထို့အတူ။ ဘဝ၌ပဋိသန္ဓေနေ
 ရ။ ခန္ဓာကိုယ်ကိုရခြင်းသည်လည်း။ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းလျှင်အရင်းရှိ
 သော။ ဒုက္ခမျိုးစုံတို့နှင့်တွေ့ကြုံဆုံစည်းရမည်ဖြစ်သောကြောင့်။
 ဗြဲမွမ်းခြင်းငှါမထိုက်။ စင်စစ်မှာမူကားကဲ့ရဲ့ခြင်းငှါသာထိုက်
 ၏ဟူ၍ အဓိပ္ပါယ်ကိုမှတ်လေ။ ။မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ အလို
 တော်မှာမူ။ တဘဝ၌တကြိမ်သာတည်း။ ပဋိသန္ဓေနေရသည်
 ဖြစ်စေကာမူ။ လွန်စွာပြုပြင် ပင်ပန်းဆင်းရဲ။ ဒုက္ခခံဖြစ်လေရာ
 သောကြောင့်။ ယခု ပစ္စက္ခဘဝ၌ ပင်လျှင်အနုပါဒ်သော ပရိ
 နိဗ္ဗာန်စံစေတော်မူလိုသည်။ ထိုထိုဘဝ၌ တောင့်တတွယ်တာ
 ခြင်းများကို။ အလျှင်းပင်အလိုတော်မရှိဟု။ ဘုရားရှင်အလိုတော်
 ကိုရိပ်မိကြရမည်။ ။ဘုရားရှင်အလိုတော်ကိုမရိပ်မိဘဲ။ စိတ်
 ယင်သည့်အတိုင်းစင်ပုံကြီးများကိုခဲသကဲ့သို့။ အလွဲမဖြစ်ကြ
 စေရာဟူလိုသည်။ ။ဤကားအဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းတည်း။

၁၁၃ ဝဋ်ကိုတောင့်တ၍ဒါနစသည်ကို
 မပြုအပ်ကြောင်း။

အကယ်၍ကား။ ဘုံသုံးပါးကို။ လိုလားတောင့်တ၍။ ဒါနစ
 သော ပုညာဘိသင်္ခါရ ကုသိုလ်များကို ပြုမိခဲ့ငြားအံ့။ ပဋိစ္စ
 သမုပ္ပါဒ်။ ရဟတ်စကြာ။ သံသရာနယ်ဝင်။ သုံးခွင်လောကခါတ်။
 လူနတ်စည်းစိမ်။ ရိပ်ငြိမ်ဘုံကြွ။ ဝိမာနအထူး၌။ ရွှင်မြူးပျော်ပါး။
 စံစားလိုသောအာသာ။ တဏှာရာဂဖြင့် တောင့်တောင့်တတ။
 ကြံဆရည်ရွယ်လျက်။ ကြီးငယ်မဟူ။ အလှူဒါန၊ သီလဘာဝနာ

ဖြစ်သော။ ပုညာနေညွှတ်ကုသိုလ်တို့ကို။ အလိုအတိုင်းမြို့လုပ်
ကြသည်ရှိသော်။ မလျော်ပေါက်ပြန်။ လမ်းမှန်မကျ။ ဝဋ်ဒုက္ခပွား။
မှောက်မှားသောအကျင့်ဝတ်။ မချွတ်မိစ္ဆာ။ ပဋိပဒါပင်ဟူ၍မှတ်
ကြရမည်။ ။မှတ်ရမည့် အကြောင်းကား။ ။ကတမာစ
ဘိက္ခပေမိစ္ဆာပဋိပဒါ။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရာ။ အစရှိသဖြင့်
အနုလောမ နေသနာတော်ကို ဟောတော်မူသည်။ ။ယံဟိ
ကိဉ္စိတဝတ္ထယသင်္ခါတံဝဋ္ဋံ ပစ္ဆေတောပဝတ္တိတံ အန္တမသော
ပဉ္စဘိညာ။ အဋ္ဌဝါပနသမာပတ္တိယော။ သဗ္ဗံတံဝဋ္ဋပက္ခိယံဝဋ္ဋ
သီသန္တိ ဝဋ္ဋသီသတ္တာ မိစ္ဆာပဋိပဒါဝဟောတိ။ ။ဟူ၍ သံ
ယုတ္တကနိကာယ်၎င်းပဋိပဒါသုတ်၌အဋ္ဌကထာဆရာလည်းဖွင့်
ပြတော်မူသည်။ ။ဟိ။ အကျယ်ကား။ ယံကိဉ္စိ။ အမှတ်မရှိသော
ဒါနသီလဘာဝနာကုသိုလ်ကို။ ဘဝတ္ထယသင်္ခါတံ။ ကါမ၊ ရူပ၊ အ
ရူပတည်းဟူသော၊ ဘဝသုံးပါးတို့၏အပေါင်းဟုဆိုအပ်သော။
ဝဋ္ဋံ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်။ ဝဋ္ဋဒုက္ခကို။ ပစ္ဆေတော။ မက်မက်မောမော။
လောဘတဏှာ။ အာသာအတိုင်း။ အလှိုင်းတကြီး တောင့်တပြီး
၍။ ပဝတ္တိတံ။ ဖြစ်စေအပ်၏။ ပန။ ထိုမှတပါး။ ဝါ။ အထူးကား။ အန္တ
မသော။ ယုတ်သော အပိုင်း အခြားအားဖြင့်။ ပဉ္စဘိညာဝါ။
အဘိညာဉ် ငါးပါးတို့ကို၎င်း။ အဋ္ဌသမာပတ္တိယောဝါ။ ရှစ်ပါး
သောသမာပတ်တို့ကို၎င်း။ ပဝတ္တိတာ။ ဖြစ်စေအပ်ကုန်၏။ တံ
သဗ္ဗံ။ ဝဋ္ဋကိုတောင့်တ၍ပြုပြုသမျှသောကုသိုလ်။ ထိုအလုံးစုံ
သည်။ ဝဋ္ဋပက္ခိယံ။ ဝဋ္ဋ၏အပင်းအသင်းအဘို့အစု၌ဖြစ်၏။ ဝဋ္ဋသီ
သံ။ တဏှာတည်းဟူသောဝဋ္ဋ၏ဦးခေါင်း။ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော
ဝဋ္ဋ၏ဦးခေါင်းရှိ၏။ ဝါ။ ဝဋ္ဋလျှင်အရင်းပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိ၏။ ဣတိ
တသ္မာဝဋ္ဋသီသတ္တိ။ ဤသို့ဝဋ္ဋခေါင်းမယွင်း။ အရင်းမူလ။ ပဋ္ဌာနရှိ
သည့်၏အဖြစ်ကြောင့်။ မိစ္ဆာပဋိပဒါဝ။ အမှားကြီးဖြစ်သောအကျင့်
သည်သာလျှင်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ။ဤကားအဋ္ဌကထာပါဌ်၏
အနက်။ ။ဝဋ္ဋသီသတ္တာတိဝဋ္ဋပက္ခိယာနံဥတ္တမင်္ဂဘာဝတော။
ဟူ၍၎င်းနိကာယိနံသော ကြောင့်။ ဝဋ္ဋသီသံ။ ဝဋ္ဋအဘို့ဖြစ်သော

တရားတို့၏ ဦးခေါင်းမည်၏ ဟုအနက်ယောဇနာလေဦး။ ။
 ယင်းသို့ဖြစ်၍ စင်စစ်မစင်။ ကျင်ငယ်တံထွေး။ ပြည်သွေးတမျှ။
 သုခမဆိုလောက်။ ဒုက္ခကြီးမိမောက်၍။ ကြောက်အပ်စရာ။ သုံး
 ဖြာဝန့်။ ဘုံဘဝကို။ ရလိုရောက်လို။ ဆုတောင်းဆိုသဖြင့်။ ထိုထို
 ဒါန။ သီလစသော။ ပုညာဘိသင်္ခါရပြုကြသည့် ကုသိုလ်မျိုးများ
 ကိုအဆိပ်အိုးအဆိပ်သီးမီးကျိုးတွင်းများလောက်။ ကြောက်ကြီး
 ကြောက်ကြ၍။ မမှောက်မမှား။ မတိမ်းပါးရအောင်သတိအထူး
 ဆောင်ကြရမည်။ မနောသဉ္ဇေတနာဟာရ၏ မီးကျိုးတွင်းနှင့်
 တူကြောင်းကိုနိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်။ မဟာဝဂ်၌ဟောတော်မူအပ်
 ၏။ သူခိုးပြေးမှဆေးအင်းထ။ လူမိုက်နောက်မှအကြံရ။ ထိပ်ကိုချ
 မှဓားပြမှန်းသိဆိုသလို။ ထိုထို နတ်ပြည်၌။ တည် နေရသော်
 လည်း။ ဒုက္ခမကင်း။ ဝဋ်တွင်း၌ကျ၍။ မရဏသောက။ ပရိဒေဝ
 မဆိတ်။ ထိတ်လန့်ပင်ပန်းခြင်းသို့ရောက်ကြရသဖြင့်။ နောက်မှ
 ညီးတွားလျက်။ ကြီးမားသောနောင်တ။ အနုတာပဟူ။ ပူပန်ခြင်း
 သို့။ မဆင်း မသက် မဝင် မရောက်ကြစေရာ။ ။နာကာသိ°
 သတ္တဝါဝစနံ။ ဗုဒ္ဓဿာဒိစ္စဗန္ဓု၊ နော။ ဟိနေစိတ္တံပဏီဓာယ။ သာမိ
 ပစ္ဆာနုတာပိနိ။ ။ဝိမာနဝတ္ထုပါဠိတော်။ ။အာဒိစ္စဗန္ဓု၊ နော။ နေ
 မင်း၏အဆွေဖြစ်တော်မူသော။ ဗုဒ္ဓဿ။ သစ္စာလေးဝ။ ဥေယျ
 ငါးတန်။ တရားမှန်ကို။ ဥာဏ်ဖြင့်ပိုင်းဖြတ်။ ဆတ်ဆတ်သိမြင်
 တော်မူထသော။ သတ္တဝါ။ မြတ်စွာဘုရားသခင်၏။ ဝစနံ။ နာဟံ
 ဘိက္ခဝေအပ္ပမတ္တကံပိဘဝံဝဇ္ဇေမိ။ အစရှိသဖြင့်ဟောတော်မူ
 အပ်သောစကားတော်ကို။ အဟံ။ ငါသည်။ နာကာသိ°။ လိုက်နာ
 ၍မပြုမိလေ။ သောအဟံ။ ထိုငါသည်။ ဟိနေ။ ယုတ်ညံ့သောနတ်
 စည်းစိမ်၌။ စိတ္တံ။ စိတ်ကို။ ပဏီဓာယ။ ဆောက်တည်၍။ ဝါ။ ဆောံ
 တည်မိသောကြောင့်။ ပစ္ဆာနုတာပိနိ။ နောင်တတဖန်။ ပူပန်ခြင်း
 ရှိသည်။ အမိ။ ဖြစ်ရလေ၏တကား။ ။နာကာသိသတ္တဝါဝစနံ
 နာဟံဘိက္ခဝေအပ္ပမတ္တကံပိဘဝံဝဇ္ဇေမိတိ အာဒိနာသတ္ထာရာ
 ဝုတ္တဝစနံနကရိ°။ ။၎င်းအဋ္ဌကထာဖွင့်၏။ ။ဤသို့ဥပေါ

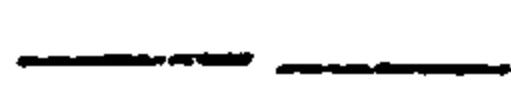
သထိက နတ်သမီး ညီးတွားပူပန်သည်များကို နှလုံး ထားကြရမည်။ ။ ဤမှတစ်ပါးလည်း။ သိကြားမင်းကြီး။ သုဗြဟ္မာနတ်မင်းကြီးအစရှိသော နတ်သား နတ်သမီး။ နတ်မင်းကြီးတို့၏။ ညီးတွားပူပန်။ ပြင်းထန်သောက၊ ရှိကြကြောင်းများနှင့် ဓမ္မပဒ အဋ္ဌကထာ။ သင်္ဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်။ ၎င်းအဋ္ဌကထာ။ မူလပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာ။ သုတ်မဟာဝါအဋ္ဌကထာ။ အဋ္ဌသာလိနိ။ ဇာတ်အဋ္ဌကထာစသည်တို့၌။ အတန်တန်ယထာရဟလာသည်များကို၊ ယထာရဟ နှလုံးထားကြရမည်။ ။

၁၁၄ ဝဋ်ကင်းရာကိုတောင့်တ၍ ဒါနစသည်ကို ပြုအပ်ကြောင်း။

ဒါနသီလစသောကုသိုလ်သည်။ အလိုရှိတိုင်း။ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာမွန်ကို။ ကေနံဆတ်ဆတ်။ ပေးစွမ်းတတ်သော သတ္တိအထူး။ ဥပနိဿယကျေးဇူးရှိပါလျက်။ မပြုတတ်လျှင်အခက်၊ ပြုတတ်မှအချက်ဆိုသည့်ပမာ။ ပညာနည်းသူသာမထိုက်။ ပညာသည်းသူမှာထိုက်ဖြစ်၍။ ရွှေတိုက်ငွေတိုက်။ ပတ္တမြားတိုက်ကြီးကို။ အပြီးမချရရှိသကဲ့သို့။ ဇောတိရသ။ ဣစ္ဆာသယသိဒ္ဓိ။ လိုရှိတိုင်းပြီး။ တိုင်းကြီးပြည်တန်။ မျိုးမွန်မောက်ကြွား။ ကျောက်ပတ္တမြားကို။ ယောက်သွားပုပ်မစင်ခဲ့ကြီးများနှင့်။ လဲထွယ်မမှားစေရ။ တန်သမျှအတိုးဖြင့်။ အကျိုးကြီးဖြစ်ထွန်း။ အစွန်းအမြတ်ကြီးပေါ်အောင်။ နိဗ္ဗာန်ကိုရှုမျှော်၍။ တော်ဝင်သော ဒါနသီလ။ ဝိဝဇ္ဇာကုသိုလ်မဂ္ဂင်ဆိုသောကောင်းမှု။ သုခအစစ်ဖြစ်ကြောင်း။ ကောင်းသောသမ္မာပဋိပဒ်။ အကျင့်မြတ်ကိုသာ။ ပြုအပ်ပြုသင့်ကြသည်၊ ပြုကြရမည်။ ။ ထိုကြောင့်။ ။ ကတမာစတိက္ခဝေသမ္မာပဋိပဒါ။ အဝိဇ္ဇာယတွေဝအသေသဝိရာဂနိရောဓာ။ အစရှိသဖြင့် ပဋိလောမဒေသနာတော်မြတ်ကို။ သံယုတ္တကနိကာယ်ပဋိပဒါသုတ်၌ပင် ဟောတော်မူလေသည်။ ။ ယံပနကိဇ္ဈိဝိ

ဝန့် နိဗ္ဗာန် ပတ္တေတွာပဝတ္တိတံ။ အန္တမသောဥဠုဂ်ယာဂုဒါနံပိ၊
 ပဏ္ဏမုဋ္ဌိဒါနမတ္တံပိ။ သဗ္ဗံတံဝိဝန့် နိဿိတန္တိ၊ ဝိဝန့်ပက္ခိကတ္တာ
 သမ္မာပဋိပဒါဘောတိ။ ။ဟူ၍၎င်းအဋ္ဌကထာ၌ ဖွင့်လှစ်တော်
 မူသည်။ ။ပန။မိစ္ဆာပဋိပဒ်မှတပါးသမ္မာပဋိပဒ်ကို ဆိုလိုက်ဦး
 အံ။ယံကိဉ္စိ။အမှတ်မရှိသောကုသိုလ်ကောင်းမှုကို။ ဝိဝန့်။ဝန့်
 နှင့်မစပ်။မကပ်လွတ်ရှင်းသော။ နိဗ္ဗာန်။နိဗ္ဗာန်ကို။ ပတ္တေတွာ။
 သွာဆန္ဒဖြင့် တောင့်တ၍။ ပဝတ္တိတံ။ ဖြစ်စေအပ်၏။ အန္တမ
 သော။ယုတ်သောအပိုင်းအခြား။အဘို့ဘာဝအားဖြင့်။ဥဠုဂ်ယာ
 ဂုဒါနံပိ။ တယောက် ချီတမှုတ်လောက်သော၊ ယာဂုအလှူကို
 လည်းကောင်း။ပဏ္ဏမုဋ္ဌိဒါနမတ္တံပိ။ ချဉ်ပေါင်ပဲလွင်း။ ကစွမ်း
 ဟင်းရှက်။လက်တွင်းတဆုပ်။သေးနုပယ်သိမ်ဖွဲ့။ နဲသောအလှူဒါန
 မျှကိုလည်းကောင်း။ဝိဝန့်။ပန့်ကင်းရာဖြစ်သော။ နိဗ္ဗာန်။နိဗ္ဗာန်
 ကို။ပတ္တေတွာ။တောင့်တ၍။ပဝတ္တိတံ။ဖြစ်စေအပ်၏။ တံသဗ္ဗံ။
 ယာဂုတမှုတ်၊ တဆုပ်ဟင်းရှက်။ ဝန့်ထွက် နိဗ္ဗာန်။ ရည်သန်
 တောင့်တ။အလုံးစုံသောထိုဒါနသည်။ဝိဝန့်နိဿိတံ။ ဝန့်ကင်း
 ရာမှန်နိဗ္ဗာန်ကိုသာမိ၏။ဣတိတသ္မာဝိဝန့်ပက္ခိကတ္တာ။ဤသို့ဝန့်
 ကင်း ရာ နိဗ္ဗာန်၏ အပင်းအသင်း အဘို့အရ ရှိသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်။သမ္မာပဋိပဒါ။ အကျင့်ကောင်း အကျင့်မှန်မည်သည်။
 ဘောတိ။ ဖြစ်၏။ ။အဋ္ဌကထာပါဌ်၏အနက်။ ။ဤသို့ဝန့်
 ကင်းပြတ်စရန်။ရည်သန်ကြိုးကုတ်။အားထုတ်ပြုကြံမှသာ။ ပဋိ
 ပဒါကောင်းဖြစ်နိုင်မည်။ထိုသို့မဟုတ်။ဒုက္ခမလွတ်။တော့ဝန့်
 ကို။ညွတ်ကိုင်းသောစိတ်။အဓိဋ္ဌာန်ပတ္တနာ၍။ ဒါနကိုပြုခဲ့လျှင်။
 ဝန့်ထည်းတွင်အကျိုးပေး၍ဘေးကြီးနှင့်တွေကြရလိမ့်မည်။ ။
 ထိုကြောင့်။ ။အပ္ပမတ္တကံပိဟိပဏ္ဏမုဋ္ဌိဒါနကုသလံဝါဟော
 တု။မဟန္တံဝေလာမဒါနာဒိကုသလံဝါ။သစေဝန့်သမ္ပတ္တိံပတ္တေ
 တွာဝန့်နိဿိတံဝသေနမိစ္ဆာထပိတံဟောတိဝန့်မေဝအာဟာရိ
 တံသက္ကောတိ။နောဝိဝန့်။ ။ဟူ၍ ၎င်းသုတ်၌ ဖွင့်ပြတော်မူ
 သည်။ ။သာရတ္ထသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာ၌လည်းဤပါဌ်ပင်။ ။

ဟိ။အကျယ်ကား။ အပ္ပမတ္တကံပိ။ အနည်းငယ်မျှသာလည်းဖြစ်
 သော။ ပဏ္ဏမုဋ္ဌိဒါနကုသလံဝါ။ ဟင်းရှက်တဆုပ်သော အလှူ
 ကုသိုလ်သည်လည်း။ဟောတု။ဖြစ်စေ။မဟန္တံ။ ကြီးကျယ်ခန်း
 နားများပြားသော။ဝေလာမဒါနာဒိကုသလံဝါ။ဝေလာမပုဏ္ဏား
 အလားထိုတူ အလှူအစရှိသောကုသိုလ်သည်လည်း။ ဟောတု။
 ဖြစ်စေ။ဝနိသမ္ပတ္တိံ။တေဘုမ္မက၊ ဝနိဒုက္ခတွင်း။ လူနတ်မင်းတို့
 ၏စည်းစိမ်ကို။ပတ္ထေတွာ။ တေသင့်တ၍။ ဝနိနိသမိတဝသေန။
 ဝနိကိုမှီသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။မိစ္ဆာထပိတံ။ အမှားကြီးထား
 အပ်သည်။သစေဟောတိ။အကံယံ၍ဖြစ်ငြားအံ့။ ဝနိမေဝ။တေ
 ဘုမ္မကဝနိဒုက္ခကို သာလျှင်။ အာဟရိတံ။ ရှက်ဆောင်ခြင်းငှာ။
 သက္ကောတိ။စွမ်းနိုင်၏။ဝိဝနိ။ဝနိကင်းရာနိဗ္ဗာန်သို့။အာဟရိတံ။
 ရောက်အောင်မချီ။ သယံပို့ရှက်ဆောင်ခြင်းငှာ။ နောသက္ကော
 တိ။မစွမ်းနိုင်ချေ။ ။ဤကားအနက်။ ။

၁၁၅။ ဗောဓိညာဏ်သုံးပါးကိုပေးစွမ်း နိုင်
 ကြောင်းကိုပြခြင်း။

သို့ဖြစ်သော် အဘယ်ပုံပြုရမည်နည်းဟူမူ။ ။ဣဒံမေဒါနံ
 အာသဝက္ခယာဝဟံဟောဟူတိ ဇေဝနပိ ဝနိပတ္ထေန္တေနပိဝနိဝ
 သေန သမ္မာထပိတံအရဟတ္တံပိပစ္စေကဗောဓိညာဏံပိသဗ္ဗညု
 တညာဏံပိဒါတုံသက္ကောတိယေဝအရဟတ္တံအပတွာပရိယော
 သာနံနဂစ္ဆတိ။ ။ဟူ၍၎င်းသုတ်၌ပင်။ ပြုရမည့်အချက်ကို။အ
 ကွက်ကျဖွင့်ပြတော်မူသည်။ ။သာရတ္ထသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာ
 ၎င်းနည်း။ ။ပနံ။ အဘယ်ပုံပြုရမည်နည်းဟူမူကား။ ဝါ။ပြုရ
 မည့်အချက်ကိုအကွက်ကျဖွင့်ပြလိုက်ဦးအံ့။မေ။ငါ၏။ ဣဒံဒါနံ။ဤ
 ယခုစွမ်းနိုင်သမျှပြုအပ်သောနည်းများမဟူ။အလှူဒါနသည်။အာ
 သဝက္ခယာဝဟံ။အာသဝေါလေးပုံကုန်ရာအမှန်။မြတ်နိဗ္ဗာန်သို့။
 ဝါ။အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ဧကန်ရောအောင် ရှက်ဆောင်ကြဉ်းငင်။

ဆယ့်တင်မချို့ပို့နိုင်သည့်။ ဟေါတု။ ဖြစ်ပါစေသတည်း။ ဣတိဇေ။
ဤသို့။ ဝါ။ သည်လို။ ဝိဝန့်။ ဝဋ်မှကင်းလွတ်။ အရဟတ္တနှင့်။ နိဗ္ဗာန
ရွာတုံကို။ ပစ္ဆေန္တေ။ တောင့်တသဖြင့်။ ဝိဝန့်ဝသေန။ ဝဋ်ကင်း
ရာနှင့်စပ်သဖြင့်။ ။ဝသသဒ္ဓါအာယတ္တဟော။ ။သမ္မာထပိ
တံ။ ကောင်းစွာထားအပ်သောဒါနသည်။ အရဟတ္တံပိ။ အရဟတ္တ
ဒိုလ်ဉာဏ်ကိုလည်းကောင်း။ ပစ္စေကဗေဓိဉာဏံပိ။ ပစ္စေက
ဗေဓိဉာဏ်ကိုလည်းကောင်း။ သဗ္ဗညုတဉာဏံပိ။ သဗ္ဗညုတ
ဉာဏ်ကိုလည်းကောင်း။ ဒါသုံ။ ပေးခြင်းငှါ။ သက္ကောတိယေဝ။ ဇေ
ကန်မချ။ စွမ်းနိုင်သတော့သည်သာတည်း။ အရဟတ္တံ။ အရဟတ္တ
ဒိုလ်ဉာဏ်သို့။ အပတွာ။ မရောက်စေမူ၍။ ဝါ။ မရောက်စေဘဲ။ ပ
ရိယောသာနံ။ အဆုံးသို့။ နဂစ္ဆတိ။ မရောက်။ ။ဤကားအနက်။ ။
အပတွာတိအန္တောဂတောဘုဒေသနိဒ္ဒေသော။ အပါပေတွာတိ
အတ္ထော။ ။၎င်းသံယုတ်ဋီကာ။ ။သိလာဒိဂုဏယုတ္တဿက
တန္တုမတ္တဘိက္ခယာယပိပဉ္စရတနမတ္တာယပိဘူမိယာပဏ္ဏဿလံ
ကတွာဒိန္နံ အနေကာနိ ကပ္ပသဟဿာနိ ဒုဂ္ဂတိဝိနိပါတတော
ရက္ခတိ။ ပရိယောသာနေစအတောယခါတုယာပရိနိဗ္ဗာနဿ
ပစ္စယောကောတိ။ ။ဟူ၍လည်း။ ဒသနိပါတ်အင်္ဂုတ္တရအဋ္ဌ
ကထာ။ သာရတ္ထသင်္ဂဟ အဋ္ဌကထာတို့၌ မိန့်တော်မူကြကုန်
သေး၏။ ။ဣဒံမေပုညနိဗ္ဗာနာဓိဂမာယပစ္စယောဟောတူတိ
ဇေနိဗ္ဗာနံပစ္ဆေတ္တာပဝတ္တိတံ။ ။ဟူ၍သံယုတ်ဋီကာဖွင့်သည့်
အတိုင်းလည်းပတ္ထနာလေ။ ။ဤအဋ္ဌကထာဋီကာပါဌ်တို့ကိုအ
နက်ထင်ရှားလော့သောကြောင့်မယောဇနာဖြီ။ ။ယင်းသို့ဖြစ်
၍။ ဝဋ်ကင်းရာအမှန်။ အရဟတ္တဒိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို။ ရည်သန်တောင့်
တလျက်။ မဂ္ဂင်္ဂအဝင်ဖြစ်သော။ သမ္မာပဋိပဒ်။ အကျင့်မြတ်ဒါနကို
သိပြုကျင့်ကြိုးကုတ်အားထုတ်လုပ်ဆောင်သင့်တော့သည်။ ။
သဂ္ဂကသာန္တိများစွာသမ္ပုတံ။ နတ်တို့စဉ်းစိမ်။ ရိပ်ငြိမ်ကြိုးကျယ်
ကြောင်းကိုဝိမာနဝတ္ထု၌ဟောတော်မူသည်။ ဗာလာနပသံသန္တိ
ဒါနံ။ ဟူ၍ လည်းဓမ္မာပဒ၌ဟောတော်မူသည်။ ယင်းသို့ဟော

တော်မူခြင်းသည်ကား။ အပါယ်လေးပါးသို့လာရသည်ဆက်။
 အံတော်သက်သါရာကိုရလေသောကြောင့်။ နှုသေးသောဆူခြေ
 ရှိသောအမျိုးသားများကိုဖြားယောင်းခြင်းအကျိုးငှါဟောကြား
 တော်မူခြင်း ဖြစ်သည်။ ဒေသနာတော် အဆုံးကျလျှင်လည်း။
 သစ္စာလေးပါးဖြင့်၎င်း။ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ဖြင့်၎င်း။ အထွဋ်တပ်၍အ
 စသတ်မြဲဖြစ်သည်ကိုလည်းသိလေ။ ။ဗုဒ္ဓါနံဟိစတုသစ္စဝိနိ
 မုတ္တာကထာနာမနတ္ထိ။ ။ဟူ၍လည်းသီလက္ခန္ဓာအဋ္ဌကထာစ
 သည်တို့၌လာသည်။ ဤသို့ပြဆိုခဲ့ပြီးသည်ကို။ နည်းမှီကြံဆ။
 သတိရကြသဖြင့်။ ပုဂ္ဂလိကဒါန။ သဃီ^၁ကဒါန။ အာမိသဒါန။ ဓမ္မ
 ဒါနစသည်တို့ကိုပြုလိုကြသောသူတို့သည်။ လောကီစည်းစိမ်။
 နန်းရိပ်ငြိမ်ကို။ မစင်အိမ်တမျှ။ ထင်မှတ်ကြ၍။ အနမတဂ္ဂါ။ သံသ
 ရာရှည်ဝေး။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဘေးကြီးမှ။ ဇေးဇေးကြီးလွတ်ရာ။ နိဗ္ဗာ
 တာဘွေ။ အောင်မြေဇေယျံ။ ရွှေဘုံနန်းကြီးကိုသာ။ အပြီးစံလို။
 ပတ္ထနာဆို၍။ ထိုထိုဒါန။ ကုသလအရကောင်းမှုဟူသမျှတို့ကိုပြု
 လုပ်ကြရမည်။ ။သီလအရာ။ ဘာဝနာတို့၌လည်းနည်းတူထပ်
 မိအတတ်သိစေ။ ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုသောအရာလိမ်မာစေရန်။
 တော်တန်သင့်တင့်။ ရေးဖွင့်ထည့်သွင်းလိုက်သည်။ ။

၁၁၆။ အဝိဇ္ဇာနှင့်တဏှာကိုလွန်စွာပယ်
 နိုင်ခဲ့ကြောင်းကိုပြခြင်း။ ။

ဖြစ်ဖြစ်သမျှသောဘုံဘဝတို့၌။ ခန္ဓာယတနခါတ်။ ပဋိစ္စသ
 မုပ္ပါဒ်တရားမှလွတ်သောသတ္တဝါမည်သည်မရှိ။ လူနတ်ဗြဟ္မာ
 တို့ဟူသည်လည်း။ ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၌လာသော။ နာမ်ရုပ်တို့ပင်
 တည်း။ ။ရွာသူအစိမ်းတို့ရောနှောပေါင်းဘက်။ ပူးသက်ဖမ်း
 စားသောကြောင့်။ စိတ်နှလုံးဖောက်ပြန်၍။ အမှန်ကိုမသိ။ သတိ
 မေ့မူး။ အရူးဖြစ်သကဲ့သို့။ အဝိဇ္ဇာနှင့်တဏှာပေါင်းဘက်။ စပ်ရှက်
 ရောနှော။ ဘိစီးသောကြောင့်။ တရားလမ်းမသိ။ ပြုမိပြုရာ။ ပုညာ

ပုညဒေနန္ဒဘိသင်္ခါရတို့ကိုပြုမိ၍။ လူနတ်တည်းဟူသောကာ
ယ။ ဖြစ်ပြန်ကြရသည်။ အဝိဇ္ဇာနှင့်တဏှာကို။ သံသရာ၏မူလ။
သံသရာသီသ။ ဘဝနာယကဟူ၍လည်းပါဠိ အဋ္ဌကထာဋီကာ
တို့၌မိန့်ဆိုတော်မူကြကုန်သည်။ ။ယာယဘိက္ခဝေအဝိဇ္ဇာယ
နိရုတဿဗာလဿယယစတဏှာယသမ္ပယုတ္တဿအယံကာ
ယောသမုဒါဂတောသာစေဝအဝိဇ္ဇာဗာလဿအပ္ပဟိနာ။ သာ
စတဏှာအပရိက္ခိဏာ။ ။ဟူ၍သံယုတ္တကနိကာယ်၌ဟော
တော်မူသည်။ ။ဘိက္ခဝေ။ သံသရာဝှံ့စက်အကွန့်ကို။ ရှံ့တွန့်
ကြောက်ငြား။ ငါ့ချစ်သားတို့။ ယာယအဝိဇ္ဇာယ။ အကြင်အဝိဇ္ဇာ
ဖြင့်။ ပါ။ သည်။ နိရုတဿ။ မဂ်တည်းဟူသောအကျင့်ကို။ မြင်ခွင့်
မပေး။ မြှေးရှက်ကွယ်ကာ။ လုံ့လွတ်ပတ်ပင်အပ်ထသော။ ယာယစ
တဏှာယ။ အကြင် ခါသာတဏှာရာဂနှင့်လည်း။ သမ္ပယုတ္တဿ။
ရောနှောစပ်ယှည်ထသော။ ဗာလဿ။ ပညာမသန်။ ပုထုဇန
ရိက်အား။ အယံကာယော။ ဝိညာဏ်စပ်မှီ။ ဤကာယသည်။ သမု
ဒါဂတော။ ဖြစ်၏။ ဗာလဿ။ အရူးတမျှ။ ဗေဗာလ၏။ ဝါ။ အရူးပုံ
ဆိုက်။ ပုထုဇနရိက်သည်။ သာစေဝအဝိဇ္ဇာ။ ပိတ်ပင်ကွယ်ကာ။
ထိုအဝိဇ္ဇာကိုလည်း။ အပ္ပဟိနာ။ မပယ်နိုင်။ သာစတဏှာ။ ထိုတ
ဏှာသည်လည်း။ အပရိက္ခိဏာ။ မကုန်မခန်းနိုင်။ ။အယဉ္ဇကာ
ယောတိအယဉ္ဇဿအတ္တနောသဝိညာဏကောကာယော။ ။
အဋ္ဌကထာ။ ။ဆေးဝါးမန္တရားမှန်းမသိရူးသောနတ်ရူးစုန်းရူး
သည်။ မိမိ၌ကပ်ပူးသက်ဝင်သော ရွာသူအစိမ်းတို့ကို။ ပယ်ရ
မှန်းမသိ၍ မပယ်နိုင်သလို။ ပုထုဇန ရိက်သည်လည်း။ မိမိ၌
ရောနှောစပ်ပူးလျက်ရှိသော အဝိဇ္ဇာနှင့်တဏှာကို။ ပယ်ရမှန်း
မသိ၍ မပယ်နိုင် မကုန်နိုင်ဟူလိုသည်။ ။အဝိဇ္ဇာကိုပယ်မှ
တဏှာကုန်ခန်းမည်ဟူ၍လည်းသိလေ။ ။ယင်းသို့အဝိဇ္ဇာကို
မပယ်နိုင်ခြင်း။ တဏှာမကုန်ခန်းနိုင်ခြင်းသည်အခြားကြောင့်မ
ဟုတ်။ သမ္ပာဒိဋ္ဌိ အစရှိသောမဂ်အကျင့်ကိုမကုန်ရခြင်းကြောင့်
မပယ်နိုင်။ မကုန်ခန်းနိုင်ဖြစ်သည်။ အဝိဇ္ဇာ တဏှာမကုန်ခန်း

လျှင်။ တဖန်ခန္ဓာကာယကိုရပြန်သဖြင့်။ ဒုက္ခမျိုးစုံကိုအဖုံဖုံတွေ
ကြုံရလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့်။ ။ တံကိဿဟေတု။ နဘိက္ခဝေ
ဗါလောအစရိ ဗြဟ္မစရိယံသမ္မာဒုက္ခက္ခယာယ။ တသ္မာဗာလော
ကာယဿဘေဒါကာယုပဂေါဟောတိ။ သောကာယုပဂေါသ
မာနောနပရိမုစ္ဆတိ ဇာတိယာဇရာယမရဏေန သောကေဟိပ
ရိဒေဝေဟိ။ ဒုက္ခေဟိဒေါမနဿေဟိဥပါယါသေဟိနပရိမုစ္ဆတိ
ဒုက္ခသ္မာတိဝဒါမိ။ ဟုထပ်၍ တဖန်ဟောတော်မူပြန်သည်။ ။
တံ။ ထိုအဝိဇ္ဇာကိုမပယ်နိုင်ခြင်းတဏှာမကျန်ခန်းနိုင်ခြင်းသည်။
ကိဿဟေတု။ အဘွဲ့ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ ဘိက္ခဝေ။ တို့။
ဒုက္ခက္ခယာယ။ ဝဋ်ဒုက္ခတုံးကြီးကို ကျန်ခန်းစေခြင်းအကျိုးငှါ။
ဗြဟ္မစရိယံ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ အစရှိသော မဂ်အကျင့်ကို။ ဗာလော။ ပု
ထုဇဉ်မိုက်သည်။ ယသ္မာ။ အကြွင့်ကြောင့်။ သမ္မာနအစရိ။ ကောင်း
ကောင်းကြီး မကျင့်ခဲ့ရလေ။ တသ္မာ။ ထိုသို့ကောင်း ကောင်း
လှလှမကျင့်ရလေသောကြောင့်။ ဗာလော။ ပုထုဇဉ်မိုက်သည်။
ကာယဿ။ လက်ရှိရပြီး။ ခန္ဓာကိုယ်ကောင်ကြီး၏။ ဘေဒါ။
ပျက်စီးခြင်းကြောင့်။ ကာယုပဂေါ။ ပဋိသန္ဓေတည်းဟူသော
ကာယတခုသို့ကပ်ရောက်ပြန်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ကာယု
ပဂေါ သမာနော။ ပဋိ သန္ဓေ တည်းဟူသော ကာယသို့ကပ်
ရောက်ရသည်ဖြစ်သော။ သော။ ထိုပုထုဇဉ်မိုက်သည်။ ဇာတိ
ယာ။ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းမှ။ ဇရာယ။ အိုခြင်းမှ။ မရဏေန။ သေခြင်း
မှ။ သောကေဟိ။ စိုးရိမ်ခြင်းတို့မှ။ ပရိဒေဝေဟိ။ ငိုကြွေးခြင်းတို့
မှ။ ဒုက္ခေဟိ။ ကိုယ်၏ဆင်းရဲခြင်းတို့မှ။ ဒေါမနဿေဟိ။ စိတ်၏
ဆင်းရဲခြင်းတို့မှ။ ဥပါယာသေဟိ။ သက်ကြီးရှက်တငင်ပင်ပန်း
ခြင်းတို့မှ။ နပရိမုစ္ဆတိ။ မလွတ်နိုင်။ ဒုက္ခသ္မာ။ ဆင်းရဲမျိုးစုံအဖုံဖုံ
မှ။ နပရိမုစ္ဆတိ။ မလွတ်နိုင်။ ဣတိ။ ဤသို့။ အဟံ။ ငါဘုရားသည်။
ဝဒါမိ။ ဟောကြားတော်မူ၏။ ။ ဗြဟ္မစရိယန္တိ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယံ။
ဒုက္ခက္ခယာယာတိဝဋ်ဒုက္ခဿ ခယတ္ထာယ။ ကာယုပဂေါဟော
တိတိအညံ ပဋိသန္တိကာယံဥပဂန္တာဟောတိ။ ။ အဋ္ဌကထာ။ ။

၁၁၇။ အဝိဇ္ဇာနှင့်တဏှာတို့ကိုဗြဟ္မစရိ
ယဖြင့်ပယ်နိုင်ကြောင်း။

ဤသို့သောပဋိစ္စသမုပ္ပါယ်။ ဝဋ်ဒုက္ခအတုံးအခဲကြီးကိုမငြီးမ
ငွေ။ တလွေ့လွေ့မျှကြသဖြင့်။ ထိုထိုဘုံ၌ ဆုံဝယ်ယန္တရား။
ကျွန်းသဖွယ်။ ဘယ်ဌာနမမြဲ။ ဆင်းရဲကြသောသတ္တဝါတို့ကို
မြင်တော်မူ၍။ အသာဓာရဏ မဟာကရုဏာတော်။ နှိုးဆော်
တိုက်တွန်းထုံမွန်းအပ်ရကား။ ထိုထိုသတ္တဝါတို့အား အလွန်သ
နားတော်မူခြင်းကိုအရင်းမူလထား၍။ ယန္တရားတမျှ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါယ်
ဝဲအစုတ်မှ။ ကယ်ထုတ်တော်မူခြင်းငှါ။ ။ယာယစဘိက္ခဝေ
အဝိဇ္ဇာယ နိရုတဿ ပဏ္ဍိတဿ ယာယစ တဏှာယ သမ္ပ
ယုတ္တဿအယံကာယောသမုဒါဂတော။ သာစေဝအဝိဇ္ဇာပဏ္ဍိ
တဿပဟိနာသာစတဏှာပရိက္ခိဏာ။ တံကိဿဟေတု။ အ
စရိဘိက္ခဝေပဏ္ဍိတောဗြဟ္မစရိယံသမ္မာဒုက္ခက္ခယာယ။ တသ္မာ
ပဏ္ဍိတောကာယဿဘေဒါနကာယုပဂေါဟောတိ။ သောအ
ကာယုပဂေါသမာနောပရိမုစ္စတိ။ ဇာတိယာဇရာယမရဏေန
သောကေဟိ ပရိဒေဝေဟိ ဒုက္ခေဟိ ဒေါမနဿေဟိ ဥပါယာ
သေဟိပရိမုစ္စတိ ဒုက္ခသ္မာတိဝဒါမိ။ ။ဟူ၍ဟောကြားတော်
မူသည်။ ။ဘိက္ခဝေ။ တို့။ ယာယစအဝိဇ္ဇာယ။ အကြင်အဝိဇ္ဇာဖြင့်
လည်း။ ဂါ။ သည်လည်း။ နိရုတဿ။ ပိတ်ပင်တားမြစ်အပ်သော။
ယာယစ တဏှာယ။ အကြင် တဏှာနှင့်လည်း။ သမ္ပယုတ္တဿ။
သွဉ်တွဲပူးပေါင်းထသော။ ပဏ္ဍိတဿ။ ပညာရှိ၍ရိပ်မိသောသူ
အား။ အယံ ကာယော။ ဤဝိညာဏ်ရှိသော မိမိကာယသည်။
သမုဒါဂတော။ နိဗ္ဗတ္တော။ ဖြစ်၏။ ပဏ္ဍိတဿ။ ၏။ ဝါ။ သည်။
သာစေဝအဝိဇ္ဇာ။ ထိုအဝိဇ္ဇာ ကိုသာလျှင်လည်း။ ပဟိနာ။ ပယ်
အပ်ပြီ။ သာစတဏှာ။ ထိုတဏှာသည်လည်း။ ပရိက္ခိဏာ။ ကုန်
ခန်းလေပြီ။ တံ။ ထိုအဝိဇ္ဇာကို ပယ်ခြင်း။ တဏှာ ကုန်ခန်းခြင်း
သည်။ ကိဿဟေတု။ အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ဘိက္ခဝေ။

တို့။ ဒုက္ခက္ခယာယ။ ဝဋ်ဒုက္ခ၏ကုန်ခန်းခြင်းအကျိုးငှါ။ ဖြစ်စေရိ
ယံ။ မြတ်သောမဂ်အကျင့်ကို။ ပဏ္ဍိတော။ ကြီးမားပညာရဟန္တာ
သည်။ သမ္မာအစရိ။ ကောင်းကောင်းကြီး ကျင့်လေပြီ။ တသ္မာ။
ကြောင့်။ ပဏ္ဍိတော။ သည်။ ကာယဿ။ ၏။ ဘေဒါ။ စုတေပျက်
ကြွေသေခြင်းကြောင့်။ ကာယုပဂေါ။ သန္ဓေကာယ။ ဘဝခန္ဓာသို့
တခါတခေါက်။ ကပ်ရောက်ပြန်သည်။ နဟောတိ။ မဖြစ်နိုင်။ အ
ကာယုပဂေါသမာနော။ သန္ဓေခန္ဓာသို့။ တခါ တခေါက်မကပ်
ရောက်သော။ သော။ ထိုရဟန္တာသခင်ပညာရှင်သည်။ ဇာတိယာ
မှ။ ဇရာယ။ မှ။ လ။ ဥပါယာသေဟိ။ သက်ကြီးရှက်ငင်ပင်ပန်းခြင်း
တို့မှ။ ပရိမုစ္စတိ။ လွတ်ကြီးလွတ်၏။ ဒုက္ခသ္မာ။ အလုံးစုံသောသံ
သရာဝဋ်တွင်း ဆင်းရဲခြင်းမှ။ ပရိမုစ္စတိ။ လွတ်ကြီး လွတ်၏။
ဣတိ။ သို့။ ဝဒါမိ။ ၏။ ။ မဂ္ဂင်၌ပါဝင်သော ကုသိုလ်တရားကို။
ကြီးစားမယုတ်။ အားပါးထုတ်ပါမှ။ အနုတ္တရ။ ဒုက္ခကင်းရာသို့
ရောက်နိုင်ကြမည်။ ရောက်အောင် အားထုတ်ရမည်။ ။ ဤ
သုတ်၌။ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းရှိသောပုထုဇဉ်ကိုဗာလ။ ပဋိသန္ဓေ
နေခြင်းကင်းသောရဟန္တာကိုပဏ္ဍိတဟူ၍ဟောတော်မူအပ်၏။
သောတာပန်စသည်တို့ ကိုကား။ ဗာလဟူ၍၎င်း ပဏ္ဍိတ ဟူ၍
၎င်းအထူးမဟောအပ်ကုန်သော်လည်း။ ၎င်းတို့ကိုပဏ္ဍိတအဘို့
သို့သွင်းအပ်ကုန်၏။ ။ ဤသို့ဒိဋ္ဌလက်ငင်း။ ခွက်ချင်း မရွေ။
ပွဲတွေအကျော်။ ဆေးတော်ကြီးကို။ ဆေးနည်းနှင့်တကွ ဖေါ်၍
ပြတော်မူသည်။ ။ သုံးဆွဲတဘုံလုံး၌အတုမရှိသော။ မဟာတိ
ကိစ္ဆက။ သေဋ္ဌာဘိသဂ္ဂဖြစ်တော်မူသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓရှင်တော်
ဘုရား။ သမားတော်ကြီးသည်။ ချစ်သားတို့ ငါဘုရား သည်။
ဟောကြား ပေးသနားတော်မူအပ်သော။ အရိယဝိရေစန။ အရိ
ယာတို့၏။ ဝမ်းလျှောဆေး။ အရိယဝမန။ အရိယာတို့၏ ဩ ဆေး
အန်ဆေးဖြစ်သော။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ။ သမ္မာသင်္ကပ္ပ။ သမာဝါစာ။ သမ္မာ
ကမ္မန္တ။ သမ္မာအာဇီဝ။ သမ္မာဝါယာမ။ သမ္မာသတိ။ သမ္မာသမာဓိ။
သမ္မာဉာဏ်။ သမ္မာဝိမုတ် ဟုဆိုအပ်သောဆေးတော်ကြီးများ

ကို။မပြတ်မလပ်၊အထပ်ထပ်ဖွဲ့ဝဲသောအားဖြင့်။ပွားများပြည့်စုံ
 သောပုဂ္ဂိုလ်အား။ဘဝများစွာ။သံသရာဝယ်ကမ္ဘာအဆက်ဆက်
 နှိပ်စက် ဖျက်ဆီးတတ်သော။ တထောင့်ငါးရာမက များပြား
 လှသော။ဟောင်းမြင်းအိုဆိုး။ အနာအမျိုးမျိုးတို့ကို။ ကုန်စေခန်း
 စေကြ၊ စေအန်စေသဖြင့်။ ပဋိသန္ဓေ နေခြင်း။ အိုနာ။သေခြင်း။
 စိုးရိမ်ပူဆွေး။ ငိုကြွေးကိုယ်စိတ်ထိတ်ထိတ်ဆင်းရဲခြင်း။သက်
 ကြီးရှက်ငင်ပင်ပန်းခြင်းဟူသောဒုက္ခအပေါင်းတို့မှ။လွတ်ကင်း
 ချမ်းသာခြင်းအပေါင်း တို့ထက်လွန်ကဲထူးမြတ်သောနိဗ္ဗာန်
 ချမ်းသာတည်း ဟူသောအကျိုးကို။ စင်စစ်ပြီးပြီ။ ရနိုင်သည်
 သတည်း။ရလိမ့်မည်ဟူ၍အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်တွင်ဟောတော်
 မူသည်။ ။ဗျတိရိက်အားဖြင့်ကား။ ဟောကြားညွှန်ပြတော်မူ
 အပ်သော။သမ္မာဒိဋ္ဌိအစရှိသော ဆေးတော်ကြီးများကိုမစားမ
 သောက်ဘဲ။ ရှောင်လွှဲသော အားဖြင့် မပွားစေသောသူအား။
 ဘဝများစွာ။ကမ္ဘာအဆက်ဆက်က။ နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်း။လွှမ်းမိုး
 ဘိစီးဖျက်ဆီးတတ်သော ကံလေသာ အနာမျိုး အနာဆိုးအနာ
 ကြီးတို့သည်။ တိုးပွားကြီးကျယ်လာသဖြင့်။သံသာရနာယက။
 သံသာရသီသဖြစ်သော အဝိဇ္ဇာတဏှာတို့က။ဦးစီးခေါင်းကိုင်
 ပြုလုပ်၍။ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြားအပါးပါးသောဘဝတို့၌။ ခန္ဓာကာ
 ယကိုပစ်ချခြင်းကြောင့်။ ပဋိသန္ဓေ နေခြင်း။ အိုခြင်းနာခြင်းသေ
 ခြင်းအစရှိသောဒုက္ခအကြောင်းအပေါင်းအစုမှ။မလွတ်မထွက်
 မတက်နိုင်ရာ ဟုလိုသည်။ ။ဧတ္ထစ သမ္မာဒိဋ္ဌိသမ္မာဥာဏန္တိ။
 ဒွိသုဋ္ဌာနေသု ပညာဝ ကထိတာ။ သမ္မာဒဿနဋ္ဌေန သမ္မာဒိဋ္ဌိ
 သမ္မာပဇာနနဋ္ဌေန သမ္မာဥာဏန္တိ။ အစရှိသဖြင့်ဒိကာသာ ရတ္ထ
 စသည်တို့၌။ ဖွင့်ပြအပ်၏။ ။ကျယ်မည်ကြောင့် မချဲ့ လိုက်
 သည်။ ။ယင်းသို့အကျိုးအပြစ်အနှစ်အကာတို့ကို။ စိတ်ဖျာခွဲ
 ဝေလျက်။ ဒေသနာတော် လာရှိသည့် အတိုင်း။ ဓမ္မ ကထိက
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကလည်း ဓမ္မကထိက ပုဂ္ဂိုလ်တို့အင်္ဂါလက္ခဏာနှင့်
 အညီ။ အင်္ဂါငါးပါးတို့ကိုနှုလုံးထား၍ ၎င်း။ ခန္ဓာငါးပါးတို့ကို၍

ရှာပြီး၍ပြီးငွေစေရန်၎င်း။ သံသရာဝဋ်တွင်းမှလွတ်ကင်းထွက်
မြောက်စေရန်၎င်း။ သတ္တဝါတို့၏သန္တာန်၌။ ဥာဏ်ပညာအနုအ
ရင့်ကို။ ထောက်ချင့်တိုင်းစား၍၎င်း။ အသင့်အားလျော်စွာ တ
ရားဟောခြင်းများကိုပြုသင့်လှ၏။ ။ဤအရာ၌။ ဓမ္မကထိက
ပုဂ္ဂိုလ်တို့ နှလုံးထားရန်။ ဓမ္မကထိက ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ လက္ခဏာ
အင်္ဂါတို့ကိုဖော်ပြရေးသားလိုက်ဦးအံ့။ ။

၁၁၈။ ဓမ္မကထိကပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အင်္ဂါကို
ဖော်ပြခြင်း။

နခေါအာနန္ဒ သုကရံပရေသံ ဓမ္မံဒေသေတုံ။ပရေသံအာနန္ဒ
ဓမ္မံဒေသေန္တေနပဉ္စဓမ္မေအတ္တိတ္တံဥပထပေတွာပရေသံဓမ္မောဒေ
သေတဗ္ဗော။ကတမေပဉ္စ။အနုပုဗ္ဗိကထံကထေဿာမီတိပရေ
သံဓမ္မောဒေသေတဗ္ဗော။ပရိယာယံဒေသဿာမီတိ။ အနုဒယံ
ပဋိစ္စံ ကထံ ကထေဿာ မီတိ။ နအာမိ သန္တရော ကထံ က
ထေဿာမီတိ။ အတ္တာနုဉ္စပရဉ္စအနုပဟဂ္ဂကထံကထေဿာမီ
တိပရေသံဓမ္မောဒေသေတဗ္ဗော။ ။ဟူ၍အင်္ဂုတ္တရနိကာယ်၌
ဟောတော်မူသည်များကိုနှလုံးထားသင့်လှ၏။ ။အာနန္ဒ။ညီချစ်
အာနန္ဒာ။ ပရေသံ။သူတပါးတို့အား။ ဓမ္မံ။တရားကို။ဒေသေတုံ။
ပြသ်ဟောကြားခြင်းငှါ။ နသုကရံ။ လွယ်လွယ်မဟုတ်ချေ။အာ
နန္ဒ။ ငါ့ညီအာနန္ဒာ။ပရေသံ။ သူတပါးတို့အား။ဓမ္မံ။တရားကို။ဒေ
သေန္တေန။ ဟောပြောလိုသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပဉ္စဓမ္မေ။ ငါးပါး
သောတရားတို့ကို။အတ္တိတ္တံ။ကိုယ်တွင်း၌။ဥပထပေတွာ။ထားဦး
၍။ပရေသံ။သူတပါးတို့အား။ဓမ္မော။တရားကို။ ဒေသေတဗ္ဗော။
ဟောကြားအပ်၏။ကတမေပဉ္စ။ ကိုယ်တွင်း၌ ထားအပ်သော
တရားငါးပါးတို့ဟူသည်အဘယ်သည်တို့နည်းဟူမူကား။ အနု
ပုဗ္ဗိကထံ။အစဉ်ဖြစ်သော။ ဒါနံ။ သီလ။ သဂ္ဂ။မဂ္ဂ။တရားစကား
ကို။ကထေဿာမိ။ဟောပြောအံ့။ ဣတိ။ဤသို့နှလုံးထား၍။ပရေ

သံ။ သူတပါးတို့အား။ ဓမ္မော။ ကို။ နေသေတဗ္ဗော။ ၏။ ။ အနုပုဗ္ဗိ
 ကထန္တိဒါနာနန္တရံသီလံ။ သီလာနန္တရံသဂ္ဂံ။ သဂ္ဂါနန္တရံ။ မဂ္ဂန္တိဧဝံ
 အနုပဋိ ပါဠိကထံ။ ဟူသော အင်္ဂုတ္တရ။ မဇ္ဈိမ။ ဒီဃနိကာယ
 အဋ္ဌကထာ။ သာရတ္ထဒီပနီဒီကာစသည်တို့နှင့်အညီတည်း။
 တေသံဘဂဝါအနုပုဗ္ဗိကုထံကထေသိ။ သေယျထိဒံ။ ဒါနကထံ
 သီလကထံ။ သဂ္ဂကထံ။ ကာမာနံအာဒိနဝံဩကာရံသံကီလေသံ
 နိက္ခမေ အာနိသံသံ ပကာသေတိ။ ဟူ၍ဝိနည်း မဟာဝါ ပါဠိ
 တော်စသည်တို့၌ဟောတော်မူအပ်သောအစဉ်တွင်။ ကာမာနံ
 အာဒိနဝံဩကာရံသံကီလေသံ။ ကို။ သဂ္ဂကထာ၌သွင်း။ နိက္ခမေ
 အာနိသံသံ။ ကို။ မဂ္ဂကထာ၌သွင်းလေ။ ၁ ။ ပရိယာယံ။ ထိုထိုသို့
 သောအကျိုး၏ အကြောင်းကို။ ဒေသသ္မာဒိတိ။ ပြအံဟုနှလုံး
 ထား၍။ ဓမ္မော။ ကို။ နေသေတဗ္ဗော။ ၏။ ပရိသံဟူ၍၎င်း။ ပရိသာ
 ယံဟူ၍၎င်း။ ပါဠိ၌ကြ၏။ ပရိယာယံဒေသသ္မာဒိတိ တဿ
 တဿအတ္ထဿတံတံကာရဏံ ဒေသန္တော။ ကံာရဏံညိဇ္ဇေ
 ပရိယာယောတိရတ္တံ။ ဟူ၍၎င်းအဋ္ဌကထာ ဖွင့်သော ကြောင့်။
 ထိုသို့ရှိသောပါဠိတို့ကားပါဠိပျက်ပါဠိမှားတို့တည်း။ ၂ ။ အနံဒ
 ယံ။ ကျဉ်းမြောင်းကြပ်တည်းလှစွာ သံသရာမှ။ သတ္တဝါတို့ကို
 ကယ်ဆယ်ကင်းလွတ်စေအံ့ဟုအစဉ်သနားခြင်းကို။ ပဋိစ္စ။ စွဲ၍။
 ကထံ။ တရားစကားကို။ ကထေသ္မာဒိတိ။ ဟောအံ့ဟုနှလုံးပြု၍။
 ဓမ္မော။ ကို။ နေသေတဗ္ဗော။ ၏။ ၃ ။ အာမိသန္တရော။ ပစ္စဉ်းလေးရပ်။
 လာဘ်ပူဇော်သက္ကာကို။ ငါရလိမ့်မည်။ ရပေတော့မည်ဟု။ အာမိ
 သကို။ အကြောင်းခံပြု၍။ ။ ကရဓာတ်အတွင်း၎င်း။ အနုဝဏ္ဏံနာ
 နည်း။ ။ ဝါ။ အာမိသလျှင် အကြောင်းရှိသည် ဖြစ်၍။ ကထံ။
 တရားစကားကို။ ကထေသ္မာဒိတိ။ ဟောပြောအံ့ဟုနှလုံးပြု၍။
 ဓမ္မော။ ကို။ နနေသေတဗ္ဗော။ မဟောမပြောအပ်။ ။ ဤ၌အန္တရ
 သဒ္ဓါအကြောင်းဟော။ ။ နအာမိသန္တရေတိ။ နအာမိသဟေတု
 ကော။ ။ ၎င်းအဋ္ဌကထာ။ ။ န။ ကိုအာမိသသဒ္ဓါနှင့်ယှဉ်လျက်ရှိ
 သည့်အတိုင်းသော်လည်းယောဇနာအပ်သေး၏။ ၄ ။ အတ္တာနုဉ္စ။

မိမိကိုယ်ကိုလည်းကောင်း။ ပရေ။ သူတပါးကိုလည်းကောင်း။
အနုပဟတ္တ။ ခြီးမြှောက်ခြင်းနှင့်ချခြင်းစသည်တို့၏ အစွမ်းအား
ဖြင့်ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုမဖျက်မဆီးမှု၍။ ကထံ။ တရားစကားကို။
ကထေဿာမိတိ။ ဟောပြောအံ့ဟု နှလုံးပြု၍။ ပရေသံ။ သူတပါး
တို့အား။ ဓမ္မော။ ကို။ ဒေသေတဗ္ဗော။ ။ ။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပဉ္စဓမ္မေ။
ငါးပါးသောတရားတို့ကို။ အတ္တတ္တံ။ ကိုယ်တွင်း၌။ ဥပထပေတွာ။
ထားဦး၍။ ပရေသံ။ သူတပါးတို့အား။ ဓမ္မော။ တရားကို။ ဒေသေ
တဗ္ဗော။ ဟောပြောအပ်၏။ ။ ဤသို့ကောသန္တိပြည် ဗောဓိ
တာရုံရွှေဘုံကျောင်းတော်၌စမ္ဘာယ်တော်မူသောကာလ၊ ဟော
ကြားတော်မူသည်။ ။ ထိုငါးပါးသောအင်္ဂါတို့တွင်။ အာမိသန္တိ
ရောဟူသောအင်္ဂါ၌။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ငါကားတရားဟော
ခြင်းကိုအံ့မြဲပြု၍။ လာဘ်ပူဇော်သက္ကာရတို့ကို၊ ရလိမ့်မည်ဟု
လာဘ် ပူဇော်သက္ကာရ၌ မက်မောစွဲကပ်၊ တပ်ငြိ နှစ်သက်၊ ငဲ့
ကွက်ခြင်းရှိသဖြင့်။ လာဘ်ပူဇော်သက္ကာရ၊ စတုပစ္စယဟူသော
အကြောင်းကြောင့် တရားကို ဟောပြော၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ် ဟော
ပြောသောတရားဒေသနာသည်၊ စင်စင်ကြယ်ကြယ်ဖြစ်သည်
မဟုတ်။ မစင်မကြယ်သည်သာလျှင်ဖြစ်၏။ ။ ထို့ကြောင့်။
ဒိဃနိကာယံအဋ္ဌကထာ။ သာရတ္ထဒိပနိဒိကာစသည်တို့၌။ ။
ယောဟိ ဣမံ ဓမ္မ ဒေသနံ နိဿာယ လာဘံ ဝါ သက္ကာရံ ဝါ
လဘိဿာမိတိဒေသေတိ။ တဿအပရိသုဒ္ဓါဒေသနာဟောတိ။
ဟူ၍ ဖွင့်ပြတော်မူကြသည်။ ။ ဟိ။ ထိုစကားသင့်မြတ်စွာ
ယော။ အကြင်လူရှင်ရဟန်းသည်။ ဣမံဓမ္မဒေသနံ။ ဤယခုဟော
ပြောအပ်သောတရားကို။ ဝါ။ တရားဟောပြောခြင်းကို။ နိဿာ
ယ။ အံ့မြဲပြု၍။ လာဘံဝါ။ ပစ္စည်းလေးပါး။ နည်းများမမှတ်၊ ယုတ်
မြတ်မဆို၊ လာဘ်လာဘကို၎င်း။ သက္ကာရံဝါ။ ကောင်းစွာပြုပြင်
စီရင်အပ်သောပစ္စည်းလေးပါးတည်းဟူသောပူဇော်သက္ကာရ
ထူးကို၎င်း။ အဟံ။ ငါသည်။ လဘိဿာမိ။ ရပေတော့အံ့။ ဝါ။ ရ
တော့မည်။ ရလိမ့်မည်။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဒေသေတိ။ တရားစကား

ဟောကြားပြောဆို၏။ တဿ။ ထိုလာဘသက္ကာရကို ခွဲခြင်းရှိ
 သောလူရှင်ရဟန်း၏။ ဒေသနာ။ တရားဟောခြင်းသည်။ အပရိ
 သုဒ္ဓါ။ မစင်ကြယ်သည်။ ဝါ။ စင်စင်ကြယ်ကြယ်မဟုတ်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ ရှေ့ဆရာမြတ်တို့လည်း။ ။ မတပ်လျှင်ဟော၊
 တပ်လျှင်မဟောအပ်ဟုမိန့်တော်မူကုန်၏။ ။ အတ္တာနုဗ္ဗပရဗ္ဗအနု
 ပဟတ္တဟူသောအင်္ဂါ၌။ ငါကားပရိယတ္တိဓမ္မ၌လိမ်မာ၏။ စာပေ
 ကျမ်းဂန်တတ်မြောက်၏။ ငါ့လောက် သူများမတတ်။ ငါသာ
 ဆန်းဆန်းကြယ်ကြယ်တရားစကားဟောကြားတတ်၏။ သူတ
 ပါးငါ့လိုမဟောပြောနိုင် မဟောပြောတတ်။ ငါနှင့်တူသူမရှိ။ စ
 သည်ဖြင့်။ အင်မတန်အထင်ကြီးများနှင့်။ မိမိဂုဏ်ကိုသူတပါး
 တို့ကမြီးမွမ်းဘို့ရာ မချန်မထားဘဲ။ မိမိကသာလျှင်များစွာ မြီး
 မွမ်းမြှောက်တင်ခြင်းအတ္တုကံသန။ သူတပါးတို့ကို ကဲ့ရဲ့ရှုံ့ချ
 ခြင်းပရဝတ္တနစသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့် ဂုဏ်ကိုဖျက်ဆီး၍ မ
 ပြောမဟောအပ်။ မိမိဂုဏ်ကိုမိမိမြီးမြှောက်လျှင်။ မြီးမြှော့ရာသို့
 မရောက်။ မိမိဂုဏ်ကိုမိမိသည်ပင်လျှင်ဖျက်ဆီးရာသို့ရောက်၏
 ဟူ၍ အဓိပ္ပါယ်ကိုမှတ်အပ်၏။ ။ ထို့ကြောင့်။ ။ အတ္တာနုဗ္ဗ
 ပရဗ္ဗအနုပဟတ္တတိအတ္တုကံသနပရဝတ္တနာဒိဝသေန အတ္တာနုဗ္ဗ
 ပရဗ္ဗဂုဏုပဃာတေနအနုပဟတ္တိာ။ ။ ဟူ၍အင်္ဂုတ္တိုရ်အဋ္ဌက
 ထာ၌ဖွင့်ပြတော်မူသည်။ ။ အတ္တာနုဗ္ဗပရဗ္ဗအနုပဟတ္တတိ။ ဟူ
 သည်ကား။ အတ္တုကံသနပရဝတ္တနာဒိဝသေန။ မိမိကိုယ်ကို မြီး
 မြှောက်ခြင်းသူတပါးတို့ကို ကဲ့ရဲ့ရှုံ့ချခြင်းစသည်တို့၏အစွမ်း
 အားဖြင့်။ အတ္တာနုဗ္ဗ။ မိမိကိုယ်ကို၎င်း။ ပရဗ္ဗ။ သူတပါးကို၎င်း။ ဂု
 ဏုပဃာတေန။ ဂုဏ်ကိုဖျက်ဆီးသဖြင့်။ အနုပဟတ္တိာ။ မဖျက်မ
 ဆီးမူ၍။ ဓမ္မော။ ကို။ ဒေသေတဗ္ဗော။ ။ ဓမ္မောဒေသေတဗ္ဗောဟူ
 သောပါဌ်ကို၊ ပါဠိတော်မှဆေါင်၍ယေဝါဇနာအပ်၏။ ။ ဤအဋ္ဌ
 ကထာပါဌ်၌။ အတ္တုကံသနဖြင့်။ အတ္တာနုဗ္ဗဂုဏုပဃာတေနတ္ထကို
 မှတ်။ ပရဝတ္တနဖြင့်။ ပရဗ္ဗဂုဏုပဃာတေနတ္ထကိုမှတ်အပ်၏။ ။ ဤ
 ကားအဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းတည်း။ ။ မင်္ဂလတ္ထဒိပနိ၌လည်း၎င်း

နည်းအတိုင်းပင်လျှင်၏။ အင်္ဂုတ္တိရိဒ္ဓိကာသန္တအဖွင့်မရှိ။ ဤ
ကားဓမ္မကထိကပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အင်္ဂါငါးပါးတည်း။ ပါဠိအဋ္ဌ
ကထာမင်္ဂလတ္ထတို့၌ပရိယာယံဒဿာမိချည်းရှိ၏။ ။

၁၁၉။ ဓမ္မကထိကပုဂ္ဂိုလ်တို့နှလုံးထားရန်
အချက်ကိုပြခြင်း။

ဤသို့ပြဆိုခဲ့ပြီးသောအင်္ဂါငါးပါးတရားတို့ကို နှလုံးထားပြီး
၍။ တရားဓမ္မ ဟောပြတတ်သော ဓမ္မကထိက ပုဂ္ဂိုလ်တို့က
လည်း။ သူတပါးတို့ကို မဟောကြားမပြသမဆုံးမခင်။ အလျှင်
တင်ကူး၍ မိမိကိုယ်ကို ဆုံးမရဦးမည်။ ကိုယ်က အလျှင်ယဉ်
ကျေးမှသာ။ ကိုယ့်စကားကိုအများလိုက်နာနိုင်ရာ၏။ ကိုယ်ကမှ
မယဉ်ကျေးခဲ့လျှင်။ သူတပါးကိုဆုံးမခြင်းဌာမလွယ်။ မိမိကိုယ်
ကို။ လျော်ကံ လျောက်ပတ် သင့်မြတ်ရာ၌။ လျော်ကံ လျောက်
ပတ်အောင်ဆုံးမ၊ မသွတ်သွင်းဘဲ။ သူတပါးကိုသာ။ ကိုယ်က
ဆရာကြီးလုပ်၍ ဆုံးမပဲ့ပျင် သွန်သင်ပြသလျှင်။ ဆင်းရဲပင်ပန်း
ညစ်နွမ်းလိမ့်မည်။ သို့မညစ်နွမ်းရ အောင်နှလုံးထားရန်မှာ။ ။
အတ္တာနုမေဝပထမံ။ ပတိဂ္ဂပေဒိ ဝေသယေ။ အထည မနု သာ
သေယျ။ နကိလိသေယျပဏ္ဍိတော။ ။ ပဉ္စ၌ဓမ္မပဒတွင်ဟော
တော်မူသည်။ ။ အတ္တာနုမေဝ။ မိမိကိုယ်ကိုပင်လျှင်။ ပထမံ။
ရှေ့ဦးစွာ။ ဝါ။ သူတပါးတရားနာသူတို့အလျှင်။ ပတိဂ္ဂပေ။ လျော်
ကံလျောက်ပတ် သင့်မြတ်သောအကျင့်တရား၌။ နိဝေသယေ။
ဆုံးမသောအားသွင်းထားဦးရာ၏။ အထ။ ထိုပြီးနောက်မှ။ အညံ့။
တရားနာလူ၊ သူတပါးကို။ အနုသာသေယျ။ ဆုံးမရာ၏။ ဝါ။ ဆုံးမ
ရမည်။ ပဏ္ဍိတော။ တရားဟောသူ။ လျှင် လိမ်မာ။ ပညာရှိ
သည်။ နကိလိသေယျ။ ညစ်ညူးပင်ပန်းမနွမ်းနယ်စေရာ။ ။
အကြင်အကျင့်တရားဖြင့် သူတပါးကို ဟောပြော ပြသ၊ ဆုံးမ
ကန့်မြစ်၏။ ထိုအကျင့်တရားဖြင့်။ မိမိကိုယ်ကိုပြည့်စုံလုံလောက်

အောင်ဆုံးမခြင်းကိုပြုရာ၏။ မိမိက ယဉ်ကျေးပြီးမှသာလျှင် သူ
တပါးကိုဆုံးမရာ၏။ သူတပါးကိုဆုံးမရသောထက်။ မိမိကိုယ်
ကိုဆုံးမရမည့်အရေးအချက်က။ သာယိုပင်ခဲခက်သတည်း။ ။
ထို့ကြောင့်။ ။ အတ္တာနုဗ္ဗေတထာ။ ကိရိယာ။ ယထာညမနုဿာ
သတိ။ သုဒန္တောဝတဒဗ္ဗေထအတ္တဟိကိရဒုဒ္ဓမ္မော။ ။ ၎င်း၌ပင်
ဟောတော်မူသည်။ ။ ဤ၌စေကားနိပါတ်မျှသာ။ ။ ယော။
အကြင်ဓမ္မကထိက။ ဩဝါဒါစရိယံ။ ပြုလိုကြသောလူရှင်ရဟန်း
သည်။ ယထာ။ အကြင်အကျင့်တရားဖြင့်။ အညံ။ သူတပါးကို။ အနု
ဿာသတိ။ သို့ကျင့်ရမည်ဟုဆုံးမ၏။ သော။ ထို။ သူတပါးကိုတ
ရားဓမ္မဟောပြသဖြင့်။ သို့လိုကျင့်ရမည်ဟုဆုံးမသောလူရှင်ရ
ဟန်းသည်။ တထာ။ ထိုသူတပါးကို ဆုံးမသောအကျင့်တရား
ဖြင့်။ ပါ။ တရားအတိုင်း။ အတ္တာနု။ မိမိကိုယ်ကို။ ကိရိယာ။ နေရာတ
ကျပြုရာ၏။ ပါ။ ပြုရမည်။ သုဒန္တော။ မိမိကဟန်ပန်မလုပ်။ အဟုတ်
အဟုတ်ကောင်းကောင်းယဉ်ကျေးသည်ဖြစ်၍။ အညံ။ သူတပါး
ကို။ ဝတဒဗ္ဗေထ။ စင်စစ်ဆုံးမရာ၏။ ဝါ။ ဆုံးမရမည်။ ဟိ။ သင့်မြတ်
စွာ။ ဝါ။ ဟိ။ ယထာ။ အကြံကြောင့်။ အတ္တာ။ မိမိသည်။ ဒုဒ္ဓမ္မောကိ
ရ။ သူတထူးထက်။ လွန်ကျူး၍ ဆုံးမခဲခက်သတတ်။ တသ္မာ။
ကြောင့်။ အတ္တာနု။ မိမိကိုယ်ကို။ တထာ။ ထို။ အတိုင်း။ ကိရိယာ။
ပြုရာ၏။ ။ ဤအမိန့်တော်ကြီးများကို စင်းစားဆင်ခြင်ဦးထိပ်
ထက်ရှက်ဆင်ရန် သင့်မြတ်ဖွ၏။ ။ ဤကား နှလုံးထားရန်
အချက်။ ။

၁၂၀။ ဓမ္မကထိကဆိုထိုက်သည်ကိုဖော်ပြခြင်း။ ။

သာဝတ္ထိပြည်၊ ဇေတဝန်ရွှေကျောင်း၌။ ကိန်းအောင်းစံပျော်
နေတော်မူသောအခါ။ ရဟန်းတပါးက။ မြတ်စွာဘုရားအနီးအ
ပါးသို့ချဉ်းကပ်၍။ ဓမ္မကထိကပုဂ္ဂိုလ်ခေါ်ဆိုမည်ထိုက်ကြောင်း
ကိုလျှောက်ကြားလိုသည်ဖြစ်၍။ ။ ဓမ္မကထိကော ဓမ္မကထိ

ကောတိဘန္တေဝုတ္တံ။ ကိတ္တာဝတာခေါဘန္တေ ဓမ္မကထိကော
ဟောတိတိ။ ဟူသော စကားဖြင့် လျှောက်ကြားလေ၏။ ။
ဘန္တေမြတ်စွာဘုရား။ ဓမ္မကထိကောဓမ္မကထိကောတိ။ တရား
ဟောပုဂ္ဂိုလ် တရားဟောပုဂ္ဂိုလ် ဟူ၍။ ဝုတ္တံ။ ခေါ်ဆိုပညပ်
သမုတ်အပ်၏။ ဘန္တေမြတ်စွာဘုရား။ ကိတ္တာဝတာခေါ။ အဘယ်
မျှလောကီသောအတိုင်းအရှည်ဖြင့်လျှင်။ ဓမ္မကထိကော။ တရား
ဟောပုဂ္ဂိုလ်ခေါ်ဆိုမည်ထိုက်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်ပါသနည်း။
ဣတိ။ ဤသို့ ရွှေ့နားတော်လျှောက်၏။ ။ ထိုရဟန်း လျှောက်
သောစကားကိုကြားတော်မူ၍ ဖြေဆိုတော်မူလိုသော မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ ။ ရူပဿ၊ စေတိက္ခန္တိဗ္ဗိဒါယ၊ ဝိရာဂါယ၊ နိရော
ဓာယ၊ ဓမ္မံဒေသေတိ။ ဓမ္မကထိကောတိအလံဝစနာယ။ ဟူသော
စကားဖြင့် ဖြေကြားတော်မူအပ်၏။ ။ တိက္ခန္တိ။ ရဟန်း။ ယော။
အကြင်သူသည်။ ရူပဿ။ ရူပက္ခန္တိကို။ နိဗ္ဗိဒါယ။ ငြိမ်းငွေ့စေခြင်း
အကျိုးငှာ။ ဝိရာဂါယ။ တပ်ခြင်းကင်းစေခြင်းအကျိုးငှာ။ နိရောဓါ
ယ။ ချုပ်စေခြင်းအကျိုးငှာ။ ဓမ္မံ။ တရားကို။ စေဒေသေတိ။ အ
ကယ်၍ဟောပြောငြားအံ့။ တိက္ခန္တိ။ ရဟန်း။ တဿ။ ထိုဟောပြော
သောသူကို။ ဝါ။ အား။ ဝါ။ ။ ဓမ္မကထိကောတိ။ ဓမ္မကထိက
ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ ဝါ။ တရားဟောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ ဝစနာယ။ ခေါ်ဝေါ်
မှည့်ဆိုခြင်းငှာ။ ဝါ။ ဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ အလံ။ ထိုက်
လျော်သင့်မြတ်၏။ ။ အပ္ပံပိစေသဒ္ဓဟနောဒဒါတိ။ တေနေဝ
သောဟောတိသုဒ္ဓိပရတ္ထ။ ဟူသောအဋ္ဌနိပါယ်ဇာတ်ပါဠိတော်
ကိုထောက်၍ ဤစန္ဒဝဂ္ဂသံယုတ် 'ပါဠိတော်ကို။ ယ။ တ။ သဒ္ဓါ
ထည့်၍ယောဇနာအပ်ပါသတည်း။ ။ ထိုနည်းတူစွာ။ ဝေဒ
နက္ခန္တိ။ သညက္ခန္တိ။ သင်္ခါရက္ခန္တိ။ ဝိညာဏက္ခန္တိတို့ကို။ ငြိမ်းငွေ့
အောင်။ တပ်ခြင်းကင်းအောင်။ ချုပ်ပျောက်လွတ်ကင်းအောင်
တရားစကားဟောကြားပြောဆိုတတ်သောလူရှင်ရဟန်းသည်။
ဓမ္မကထိကဟုဆိုခြင်းငှာ။ ဝါ။ တရားဟောပုဂ္ဂိုလ်ဟုဆိုခြင်းငှာ
ထိုက်၏။ ။ တရားဟောပုဂ္ဂိုလ်မည်၏ဟူလိုသည်။ ။ ဓမ္မာနု

ဓမ္မ ပဋိပန္န မည်ထိုက်ကြောင်း။ ဒိဋ္ဌ ဓမ္မနိဗ္ဗာန် ပတ္တ ဓညထိုက်
 ကြောင်းတို့ကိုလည်း ဟောတော်မူအပ်ကုန်သေး၏။ ထိုရင်းကို
 သာရေးသားထိုက်သည်။ ။ ခန္ဓဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်၌ လာ
 သည်။ ။ သည့်သာ မကသေး။ ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ်။ သံသရာ
 စက် ရဟတ်။ ကင်း လွတ် ပြတ် စဲရန်။ ဇရာ မရဏ။ ဇာ တိ။
 ဘဝ။ ဥပါဒါန်။ တဏှာ။ ဝေဒနာ။ ဗဿ။ သဠာယတနံ။ နာမရူပ။
 ဝိညာဏ်။ သင်္ခါရ။ အဝိဇ္ဇာတို့ကို ငြီးငွေ့အောင်။ တပ်ခြင်းကင်း
 အောင်။ ချုပ်ပျောက် ပြတ်ရှင်း လွတ်ကင်းအောင်။ အကြင်သူ
 သည်။ တရားခံဓမ္မ ဘာပြီတတ်၏။ ထိုသူသည်။ ဓမ္မကထိကတ
 ရား ဘာပုဂ္ဂိုလ် မည်ထိုက်ကြောင်းကိုလည်း။ သံယုတ္တက နိ
 ကာယ။ နိဒါနဝဂ်၌ ဟောတော်မူသည်။ ။ ကထံ။ ။ ဓမ္မကထိ
 ကော ဓမ္မကထိကောတိ ဘန္တေ ခုတ္တတိ။ က်တ္တာဝတာခေါ ဘန္တေ
 ဓမ္မကထိကော ဘောတိတိ။ ဟူသောပါဠိဖြင့်။ ရဟန်းတပါးက
 မြတ်စွာဘုရားကို ခမ်းလျှောက်ရာ မြတ်စွာဘုရားသခင်ကလည်း
 ဖြေကြားတော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ ။ ဇရာမရဏဿ စေတိက္ခု
 နိဗ္ဗိဒါယ ဝိရာဂါယ နိရောဓာယဓမ္မံ ဒေသေတိ ဓမ္မကထိကော
 တိက္ခု။ တိအလံဝစနာယံ အစရှိသော ပါဠိဖြင့် ဖြေကြားတော်မူ
 သည်။ ။ တိက္ခု။ ရဟန်း။ ယောတိက္ခု။ သည်။ ဇရာမရဏဿ။
 ဇရာမရဏကို။ နိဗ္ဗိဒါယ။ ငြီးငွေ့ခြင်းအကျိုး၌။ ဝိရာဂါယ။ မတပ်
 စေခြင်းအကျိုး၌။ ဝါ။ စက်ဆုပ်စေခြင်းအကျိုး၌။ နိရောဓာယ။
 လွတ်ကင်းနစ်မြုပ် ချုပ်စေခြင်းအကျိုး၌။ ဓမ္မံ။ တရားကို။ ဝေဒေ
 သေတိ။ အကယ်၍ ဟောပြောငြားအံ့။ တိက္ခု။ ရဟန်း။ တဿံ
 တိက္ခုနော။ ထိုသို့ဟောပြောသောရဟန်းကို။ ဝါ။ အား။ ဝါ။ ၍။
 ဓမ္မကထိကောတိ။ ဟူ၍။ ဝစနာယ။ ဌာ။ ဝါ။ သည်။ အလံ။ ထိုက်
 လျော်သင့်မြတ်လျှောက်ပတ်၏။ ။ အလံဝစနာယံတိ ဝေဝတ္ထဗ္ဗ
 တံအဟရတိယုတ္တော အနုတ္တဝိကောတိ အတ္တော။ ။ ၎င်းအဗ္ဗာ
 ထာကို ထောက်၍ ယောဇနာအပ်၏။ ။ ဇာတိစသော အင်္ဂါတို့၌
 လည်း။ ဤနည်းအတိုင်း။ ဗျာဠိအနက် အဓိပ္ပါယ်တို့ကို သိမှတ်အပ်

ကုန်၏။ ။ ဤကံးဓမ္မကထိကပုဂ္ဂိုလ်ခေါ်ဆိုထိုက်သည်ကို
ဖော်ပြခြင်းတည်း။ ။ ဤအလုံးစုံကိုပင်လျှင်ဓမ္မကထိကပုဂ္ဂိုလ်
တို့။ နှလုံးထားရန်အလွန်သင့်မြတ်သွ၍ နှလုံးထားတော်မူကြပါ
စေကုန်သတည်း။ ။ အဋ္ဌသာလိနိဒ္ဒိကာ။ အဘိဓမ္မကပုဂ္ဂိုလ်
သာဓမ္မကထိက ပုဂ္ဂိုလ်ခေါ်ဆို မည်ထိုက်ကြောင်းကို ခွဲ ဆို
တော်မူသေး၏။ ။ ပါဠိတော်၌ ကတ္တားသာမန်ကိုသော်လည်း
ထည့်။

၁၂၁။ သံသရာစက်ပြတ်အောင်အားထုတ်
သင့်ကြောင်းကိုပြခြင်း။

ယင်းသို့ဓမ္မကထိကပုဂ္ဂိုလ်တို့ကလည်း။ ဓမ္မကထိကပုဂ္ဂိုလ်
ဟုခေါ်ဆိုမည်ထိုက်သည်အားလျော်စွာ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်။ စက်ရ
ဟတ်ပြတ်စဲအောင်။ တရားဓမ္မဟောပြခြင်းများကို နှလုံးထား၍။
နှလုံးထားသည်အတိုင်း။ သံသရာဘေး သံသရာအရေးမှတစ်ပါး။
အခြားကိစ္စများကို ကိစ္စဟုမပြုဘဲ။ သံသရာရေးသံသရာဘေး
ကိုသာ။ အရေးကြီးအလေးကြီးပြု၍။ ထောက်ရှုစင်းစား။ ဥာဏ်
အားအလျော်တရားတော်ကို။ ဟောဖော်ပြသဆုံးမသင့်လှကုန်
သည်။ တရားနာသူပုဂ္ဂိုလ်တို့ကလည်း။ ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်။ စက်ရ
ဟတ်သံသရာမှာ။ များစွာကျင်လည်ကြရသဖြင့်။ ဒုက္ခမျိုးစုံ။ အ
ဖုံဖုံတို့နှင့်။ တွေ့ကြုံဘန် များလှလေပြီ။ ယခုပစ္စုပ္ပန်ဘဝထက်မ
လွန်စေရ။ အယုတ်ဆုံးမိတ္တယျဘုရားရှင် ရွှေလက်ထက်တော်
ကိုမလွန်စေရ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်။ စက်ရဟတ်ယန္တရား။ ဒုက္ခမျိုးအ
ပါးပါးကို။ ပြဆိုခဲ့ပြီးသော သမ္မာဒိဋ္ဌိစသော မဂ်အကျင့်တရား
ဖြင့်။ ထွားထွားညက်ညက်။ ပယ်ဖျက်ဖြတ်လှီး။ အပြီးချုပ်ငြိမ်း
အောင်။ ကျင့်ဆောင်အားထုတ်ကောင်းလှ၏တကား။ အားထုတ်
ကျင့်ကြံမှတော်မည်။ အားထုတ်ကျင့်ကြံမည်။ သံသရာဘေး။ အ
ရေး ကိစ္စကား ကြီးကျယ် လှသည်ဟု။ အသင့် ယူကြီး။ နှလုံး

ထားကြသဖြင့်။ ကြိုးစားအားထုတ်ပြုလုပ်ကျင့်ကြံကြရမည်။ ဤ
 ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၌။ ဆောင်ရွက်သင်အံ။ နာကြံပြုကျင့်ခြင်းအစဉ်
 ဖြင့်။ ဥာဏ်အထူးကိုပွားစေရမည်။ ဤဥာဏ်အထူးကိုဖြစ်ပွား
 စေခြင်း အစဉ် ကိစ္စမှတစ်ပါး။ အခြားကိစ္စကိုပြုလုပ် အားထုတ်
 ဘွယ်မရှိပြီ။ ။ ထို့ကြောင့်။ ။ ပရိယတ္တိသဝနစိန္တနံ။ ပဋိပတ္တိက္က
 မဝိပဇ္ဇိတာနဉ္စ။ ယသ္မာဟိဥာဏဘောဒေါ။ နကဒါစိပိဟောတိဇေ
 တသ္မိံ။ ။ ပရိယတ္တိသဝနစိန္တနံ။ ပဋိပတ္တိက္ကမတောသဒါမိရော။
 တတ္ထကယိရနဟညံ။ ကရဏီယတရံတတောအတ္ထိ။ ။ ဟူ၍
 အဋ္ဌကထာ၌ မိန့်တော်မူသည်။ ဟိယသ္မာ။ အကြံကြောင့်။ ဇေ
 တသ္မိံ။ ထိုပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၌။ ပရိယတ္တိသဝနစိန္တနံပဋိပတ္တိက္ကမဝိ
 ပဇ္ဇိတာနဉ္စ။ သင်ခြင်း။ ကြားနာခြင်း။ ကြံခြင်း။ ကျင့်ခြင်းအစဉ်မှ
 ကင်းကုန်သော။ ဝါ ။ အစဉ်ကိုကြည့်ထားကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့
 အားလည်း။ ဥာဏဘောဒေါ။ ဥာဏ်အထူးသည်။ ကဒါစိပိ။ တရံ
 တခါမျှသည်။ နဟောတိ။ မဖြစ်။ တသ္မာ။ ထို့ကြောင့်။ မိရော။
 ပညာရှိသည်။ တတ္ထ။ ထိုပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၌။ ပရိယတ္တိသဝနစိန္တနံပဋိ
 ပတ္တိက္ကမတော။ သင်ခြင်းနာခြင်း ကြံခြင်းကျင့်ခြင်းအစဉ်အား
 ဖြင့်။ ဝါ။ အစဉ်ကို။ သဒါ။ နေ့ရောညညှပ်ပါ။ အခါခပ်သိမ်း။ ကယိ
 ရာ။ ပြုရာ၏။ ဟိ။ သင့်မြတ်စွာ။ တတော။ ထိုဥာဏ်အထူးကိုဖြစ်ပွား
 စေတတ်သောအစဉ်ကိစ္စမှ။ အညံ။ တခြားတပါးသော။ ကရ
 ဏီယတရံ။ အထူးပြုဘွယ်။ ကြိုးငယ်ကိစ္စသည်။ နအတ္ထိ။ ရှိတော့
 သည်မဟုတ်ချေ။ ။ ဤကားသံသရာစက်ပြတ်အောင်အားပါး
 ထုတ်သင့်ကြောင်းတည်း။ ။

၁၂၂။ အားထုတ်ပုံနှင့်တကွ။ စတုစက္ကာလီသဥာဏဝတ္ထု၊
 သတ္တသတ္တတိဥာဏဝတ္ထုတို့ကိုပြခြင်း။

ဤအစဉ်ကို။ ကျင့်ကြံမယုတ်။ အားပါးထုတ်ရမည်ဟူရာ၌
 လည်း။ မဂ်တည်းဟူသောဗြဟ္မစရိယမှတစ်ပါး။ သံသရာပြတ်စဲ

ဘို့အကြောင်းမရှိ။ ဝိပဿနာကိုပွားများ အားထုတ်ခြင်း ကိစ္စ
သည်လည်း။ ပဋိစ္စသမုပျ်။ ဒုက္ခအဆုံးကိုပြုရခြင်းအကျိုးရှိ၏။ ထို
ဒုက္ခအဆုံးကိုပြုရခြင်းသည်လည်း။ ဥာဏ်အထူးကို ဖြစ်ပွားစေ
ခြင်းနှင့်စပ်၏။ ဝါ။ ပဋိစ္စသမုပျ်နှင့်အားထုတ်လုံ့လ။ ကိစ္စအထူး
နှင့်စပ်၏။ ။ထို့ကြောင့်မူလဒိကာ၌။ ။တဒါယတ္တာဟိဒုက္ခန္တိ
ကိရိယာ။ ဟူ၍မိန့်အပ်၏။ ။ဒုက္ခန္တိကိရိယာ။ ပဋိစ္စသမုပျ်။ ဒုက္ခ
၏အဆုံးကိုပြုရခြင်းသည်။ တဒါယတ္တာဟိ။ ထိုဥာဏ်အထူးကို
ဖြစ်စေခြင်းနှင့်စပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဝါ။ ပဋိစ္စသမုပျ်နှင့်။ မ
ပြတ်အားထုတ်ခြင်းနှင့်စပ်သည်သာလျှင် ဖြစ်၏။ ။ယင်းသို့
အားထုတ်ရာ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိစသောမဂ္ဂင်တည်းဟူသော ဗြဟ္မစရိယ
ကိုကျင့်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ယခုထဝ၌ မချ နိဗ္ဗာန်ကို
မျက်မှောက်ပြုလိုသည်ဖြစ်အံ့။ သီလသမာဓိတို့ကို။ စင်ကြယ်
တည်တံ့စေ၍။ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ ကပ်ပြီးလျှင်။ ပဋိစ္စ သမုပျ်နှင့်
ဥာဏ်ကိုချ၍။ ထင်ထင်မြင်မြင်ဆင်ခြင်အောက်မေ့။ တစေ့စေ့ရှု
လျှင်။ တပါးမကများလှစွာသော။ ဇရာမရဏစသောအကျိုးတ
ရား။ ဒုက္ခအမျက်ဆုံကြီးများကို။ အကြောင်းနှင့်စပ်ဆိုင်၍။ လေး
ခိုင်သောသစ္စာနည်းဖြင့်သိသာလိမ့်မည်။ ။ထို့ကြောင့်။ ။
သောပရိဝီဇံသမာနောဇံပဇာနာတိယံခေါ ဣဒံအနေကင်္ခိနာ
နပ္ပကာရံဒုက္ခံလောကဥပ္ပဇ္ဇတိဇရာမရဏံ။ ဣဒံခေါဒုက္ခံဇာတိ
နိဒါနံဇာတိသမုဒယံဇာတိဇာတိကံဇာတိပဘဝံ။ ဇာတိယာသတိ
ဇရာမရဏံဟောတိ။ ဇာတိယာအသတိဇရာမရဏံနဟောတိ
တိ။ သောဇရာမရဏံစပဇာနာတိ။ ဇရာမရဏသမုဒယံစပဇာ
နာတိ။ ဇရာမရဏနိရောဓံစပဇာနာတိ။ ယာစဇရာမရဏနိရော
ဓသာရူပဂါမိနိပဋိပဒါ။ တဉ္စပဇာနာတိ။ တထာပဋိပဇ္ဇေါစဟော
တိအနုဓမ္မစာရီ။ အယံဝုတ္တတိဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုသဗ္ဗသော သမ္မာ
ဒုက္ခက္ခယာယပဋိပဇ္ဇော ဇရာမရဏနိရောဓာယ။ စသည် ဖြင့်
ဟောတော်မူသည်။ ။သော။ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပရိဝီဇံ
သမာနော။ စုံစမ်းဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ ဇံ။ ဤသို့လတုံသော

နည်းအတိုင်း။ ပဇာနာတိ။ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ ဝါ။ သိလိမ့်မည်။
 အနေကဝိဓံ။ တပါးမက။ များပြားလှသော။ နာနပ္ပကာရံ။ အထူး
 ထူးအပြားပြားသော။ ဇရာမရဏံ။ အိုခြင်း သေခြင်းဟု ဆိုအပ်
 သော။ ယံဇ္ဇနံဒုက္ခံ။ အကြင်ဆင်းရဲသည်။ ခေါ။ စင်စစ်။ လောကေ။
 သတ္တလောက၌။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ဖြစ်၏။ ဇ္ဇနံခေါဒုက္ခံ။ ဤဇရာမရဏဟု
 သောဒုက္ခသည်သာလျှင်။ ဇာတိနိဒါနံ။ ဇာတိလျှင်နိဒါန်းရှိ၏။ ဇာ
 တိသမုဒယံ။ ဇာတိသည်ဖြစ်စေအပ်၏။ ဇာတိဇာတိကံ။ ဇာတိ
 ကြောင့်ဖြစ်၏။ ဇာတိပဘဝံ။ ဇာတိလျှင်အမွန်ရှိ၏။ ဇာတိယာ။ ဇာ
 တိသည်။ သတိ။ ရှိခဲ့သော်။ ဇရာမရဏံ။ ဇရာမရဏသည်။ ဟော
 တိ။ ဖြစ်၏။ ဇာတိယာ။ သည်။ အသတိ။ မရှိခဲ့သော်။ ဝါ။ မရှိမှုကား။
 မရှိခဲ့လျှင်။ ဇရာမရဏံ။ သည်။ နဟောတိ။ မဖြစ်။ ဇ္ဇတိ။ ဤသို့။ ဝါ။
 သည်လို့။ ပဇာနာတိ။ အပြားအားဖြင့်သိ၏။ သော။ ထိုယောဂီ
 သည်။ ဇရာမရဏံစ။ ဇရာမရဏကိုလည်း။ ပဇာနာတိ။ ဒုက္ခ
 သစ္စာဟုသိ၏။ ဇရာမရဏသမုဒယံစ။ ဇရာမရဏ၏အကြောင်း
 ဖြစ်သောဇာတိကိုလည်း။ ပဇာနာတိ။ သမုဒယသစ္စာဟုသိ၏။ ဇ
 ရာမရဏနိရောဓံစ။ ဇရာမရဏ၏ချုပ်ရာနိဗ္ဗာန်ကိုလည်း။ ပဇာ
 နာတိ။ နိရောဓသစ္စာဟုသိ၏။ ဇရာမရဏနိရောဓသာရူပဂါမိနိ။
 ဇရာမရဏ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်အားလျော်သော ရောက်ကြောင်း
 ဖြစ်သော။ ဝါ။ နိဗ္ဗာန်သို့ လျှောက်ပတ်စွာ ရောက်ကြောင်းဖြစ်
 သော။ ယာစပဋိပဒါ။ အကြင်မဂ်တည်းဟူသော အကျင့်သည်။
 အတ္ထိ။ ရှိ၏။ တဉ္စ။ ထိုမဂ်တည်းဟူသောအကျင့်ကိုလည်း။ ပဇာ
 နာတိ။ မဂ္ဂသစ္စာဟုသိ၏။ တထာပဋိပဇ္ဇော။ ထိုသို့သိသည့် အ
 တိုင်းကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အနုဓမ္မစာရီ။ နိဗ္ဗာန် သို့ ရောက်
 ခြင်းအားလျော်သော အကျင့်ကို ကျင့်သည်မည်သည်။ ဟော
 တိ။ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ။ တို့။ အယံဘိက္ခု။ ဤသို့ကျင့်သော ယောဂီရ
 ဟန်းကို။ သဗ္ဗသော။ အခါခပ်သိမ်း။ သမ္မာဒုက္ခက္ခယာယ။ ကောင်း
 ကောင်းကြီးဒုက္ခကို ကုန်ခန်းစေခြင်းငှါ။ ဇရာမရဏနိရောဓာ
 ယ။ ဇရာမရဏတို့၏ အကြွင်းမဲ့ ချုပ်ခြင်းငှါ။ ပဋိပဇ္ဇော။ ကျင့်

သောယောဂီရဟန်းဟူ၍။ ဂုဏ်တိ။ ဆိုအပ်၏။ ။ ဤသို့ဇရာမရ
ဏကို။ သစ္စာလေးပါးနည်းအားဖြင့် သိသကဲ့သို့။ သိသလို။ ဇာတိ
စသည် တို့ကိုလည်း။ ဤနည်းအတိုင်းပင် သစ္စာ လေးပါးနည်း
အားဖြင့် သိအပ်ကုန်၏။ ။ သိဟန်မှာ။ ယောနိ လေးပါးလုံး၌
ဖြစ်သော။ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာတို့၏။ အစွာဖြစ်ခြင်းဟု ဆိုအပ် သော
ဥပါဒ်သည်။ ဇာတိမည်၏။ ထိုဇာတိသည်။ ဌိတင်တို့နှိပ်စက်အပ်
သောကြောင့်ဆင်းရဲရကားဒုက္ခသစ္စာမည်၏။ ထိုဇာတိတည်း
ဟူသောဒုက္ခသစ္စာ၏။ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သောကမ္မဘဝသည်။ သမု
ဒယသစ္စာမည်၏။ ထိုဇာတိတည်းဟူသောဒုက္ခသစ္စာ၏ ချုပ်ရာ
ဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သည်နိရောဓသစ္စာမည်၏။ ထိုနိဗ္ဗာန်တည်းဟူ
သောနိရောဓသစ္စာသို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော မဂ္ဂင်အကျင့်
သည်မဂ္ဂသစ္စာမည်၏။ ဤသို့သောနည်းအားဖြင့်။ တပါးတပါး
သောပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အင်္ဂါ၌။ သစ္စာလေးပါးစီဖြစ်၍။ အင်္ဂါတဆဲ့
နှစ်ပါးတို့၌သော်ကား။ လေးဆဲ့ရှစ်ပါးအပြားအားဖြင့် ထိုယော
ဂီသည်။ ဤပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ်ကိုသိ၏။ ။ ဤပရိဝိမံသ သုတ်၌။
ဒုက္ခက္ခယာယပဋိပန္နောသီလံအာဒိ ကတ္တာဇရာမရဏဒုက္ခဿ
နိရောဓတ္ထာယပဋိပန္နောဟူ၍၎င်း။ ဧတ္တာဝတာယာဝအရဟတ္တံ
ဒေသနာကထိတာဟူ၍၎င်း။ ဖွင့်ပြအပ်သော၎င်းအဋ္ဌကထာပါဌ
နှင့်အညီ။ ယောဂီအဖြစ်ကစ၍။ အရဟတ္တဖိုလ်တိုင်အောင်။ သံ
သရာစက်ပြတ်ခြင်းကို ဟောတော်မူသော ဒေသနာတော်ဖြစ်
သောကြောင့်၎င်း။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာသင်္ခါရာ၊ ဟုသင်္ခါရတို့၏အ
ကြောင်းကိုဟောတော်မူသကဲ့သို့။ အာသဝပစ္စယာအဝိဇ္ဇာဟူ
၍အဝိဇ္ဇာ၏အကြောင်းကိုထုတ်၍ဟောတော်မူသောကြောင့်
၎င်း။ အဝိဇ္ဇာပုဒ်ကိုထုတ်၍သစ္စာလေးပါးဖြင့်ဝေဘန်တော်မူ။
သို့သော်လည်း။ ယောဂီဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား။ အာသဝသမုဒ
ယာအဝိဇ္ဇာသမုဒယောဟူ၍ ဟောတော်မူအပ်ရကား။ အဝိဇ္ဇာ
ကိုလည်းသစ္စာလေးပါးဖြင့် စင်းစားဆင်ခြင် သိမြင်ခြင်းသည်
ဖြစ်သင့်လေသောကြောင့်။ လေးဆဲ့ရှစ်ပါးဟူ၍ ရေးထည့်လိုက်

သည်။ ။ဒုက္ခသစ္စာ၏။ ဝိဇ္ဇနဋ္ဌ။သင်္ခတဋ္ဌ။ သန္တာပဋ္ဌ။ဝိပရိကာ
မဋ္ဌအားဖြင့်လေးနက်။ ။သမုဒယသစ္စာ၏။ အာယူဟနဋ္ဌ။နိဒါ
နဋ္ဌ။သံယောဂဋ္ဌ။ ပလိဗောဓဋ္ဌအားဖြင့်လေးနက်။ ။နိရောဓ
သစ္စာ၏။နိဿရဏဋ္ဌ။ဝိဝေကဋ္ဌ။အသင်္ခတဋ္ဌ။အမတဋ္ဌအားဖြင့်
လေးနက်။ ။မဂ္ဂသစ္စာ၏။နိယျာနဋ္ဌ။ ဟေတုဋ္ဌ။ ဒဿနဋ္ဌ။အဓိ
ပတေယျဋ္ဌအားဖြင့်လေးနက်။ ။ဤသို့သစ္စာအနက်တဆွဲခြော်
ချက်တို့ဖြင့်မြှောက်ပွားလိုက်သည်။ ၁၉၂ ပါးအားဖြင့်သိရလိမ့်
မည်။ ။ယခင်ပြဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောသုတ်ဖြင့်သိ။လေးဆယ့်ရှစ်
ပါးသောသစ္စာနည်းအားဖြင့်ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကိုသိရသည်မဟုတ်
သေး။ ။ကတမာနိစတိက္ခဝေစတုစက္ကာလီသဉ္ဇာဏဝတ္ထ။နိ။
ဇရာမရဏေ ဉာဏံ။ အစရှိသော အားဖြင့် ပထမဉ္ဇာဏဝတ္ထ၊
သုတ်၌ ဟောတော်မူပြန်သောကြောင့်။ ၎င်းသုတ်ဖြင့်လည်းသိ
အပ်သေးသည်သာလျှင်တည်း။ရှေ့နည်းအတိုင်းသစ္စာဖွဲ့လေ။ ။
ဤသုတ်၌လည်းအဝိဇ္ဇာ၏အကြောင်းမပါသောကြောင့်။ ဉာဏ
ဝတ္ထ၊လေးဆယ့်လေးပါးကိုသာ ဟောတော်မူအပ်၏။ အဝိဇ္ဇာ
ဟူသောပုဒ်ကို ဤသုတ်၌ ထုတ်၍ပင်မဟောသော်လည်း။ အာ
သပေါ်ဖြစ်ကာ၊ အဝိဇ္ဇာလည်းဖြစ်ရမည် ဖြစ်သောကြောင့်။ အ
ဝိဇ္ဇာသည် ဒုက္ခသစ္စာမည်၏။ အဝိဇ္ဇာ၏အကြောင်းဖြစ်သော။
အာသဝေါတရား လေးပါး တို့သည် သမုဒယ သစ္စာ မည်၏။
ထိုဒုက္ခသစ္စာ၏ ချုပ်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်။ နိရောဓသစ္စာ
မည်၏။နိရောဓသစ္စာသို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော မဂ္ဂင်အကျင့်
သည်မဂ္ဂသစ္စာမည်၏။ ဤသို့ကောက်ယူလျှင်။ လေးဆွဲရှစ်ပါး
သောသစ္စာနည်းဖြင့်လည်းသိအပ်သေး၏။ ။အတိတ်အနာဂတ်
၌လည်း။ယခုပစ္စုပ္ပန်၌ကဲ့သို့။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အင်္ဂါတပါးတပါး၌
သစ္စာလေးပါးစီအားဖြင့်ရှုစားဆင်ခြင်သိမြင်သောပညာသည်။
အနုယဉာဏ်မည်၏ဟု။ ၎င်းသုတ်၌ပင်ဟောတော်မူသည်။ ။
ဤသုတ်၌ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း သေက္ခဘုမ္မိ၌ သွင်း၍ဟော
တော်မူအပ်၏ဟုအဋ္ဌကထာ၌မိန့်၏။ ။ဤသုတ်နည်းအားဖြင့်

သာသိအပ်သည်မဟုတ်သေး။ ။ကတမာနိစသိက္ခဝေဒသတ္တ
သတ္တတိဉာဏဝတ္ထု။နိ။ဇာတိပစ္စယာဇရာမရဏန္တိဉာဏံ။ အစ
ရှိသည်ဖြင့်။ဒုတိယဉာဏဝတ္ထု၊ သုတ်ကိုထုတ်ဖော်၍ဟောတော်
မူသောကြောင့်။ဤသုတ်ဖြင့်လည်း။ ဉာဏဘေဒအားဖြင့်သိအပ်
သေး၏။ ။သိဟန်ကား။ ။ဇာတိဖြစ်လျှင်။ဇရာမရဏဖြစ်၏
'ဟုသိသောဉာဏ်တပါး။ ဇာတိမရှိလျှင် ဇရာမရဏမရှိဟု သိ
သောဉာဏ်တပါး။အတိတ်၌လည်းဤနည်းတူနှစ်ပါး။အနာဂတ်
၌လည်းဤနည်းတူနှစ်ပါးအားဖြင့်။ ခြောက်ပါး။ ထိုခြောက်ပါး
လုံးကို သိသော ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏ်သည်လည်း။ ကုန်တတ် ပျက်
တတ်ချုပ်ပျောက်တတ်သော သဘောရှိ၏ဟု သိသောဉာဏ်
တပါးအားဖြင့်။ဇရာမရဏအင်္ဂါ၌ချနစ်ပါး။ ထို့အတူ အဝိဇ္ဇာမှ
ကြွင်းကျန်သော အင်္ဂါဆယ်ပါးတို့၌လည်း။ ချနစ်ပါးစီ ရခြင်း
ကြောင့်။ပေါင်းချနစ်ဆယ့် ချနစ်ပါးသောဉာဏဝတ္ထုဖြစ်၏။ ဤ
ချနစ်ဆဲ ချနစ်ပါးသော ဉာဏဝတ္ထုတို့ဖြင့်လည်း သိအပ် သေး
၏။ ။ဣမသ္မိံ သုတ္တေဝိပဿနာနာမကထိတာ။ ဟူသောအဋ္ဌ
ကထာပါဌ်နှင့်အညီ။ ဝိပဿနာ ဉာဏ်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ၇၇
ပါးသောဉာဏဝတ္ထုတို့ကိုလည်းမှတ်အပ်ကုန်၏။ ။အာသဝ
သမုဒယာအဝိဇ္ဇာသမုဒယောဟူ၍ဟောတော်မူသောကြောင့်။
အဝိဇ္ဇာအင်္ဂါ၌လည်း။ရှေးနည်းအတိုင်း ချနစ်ပါးသော ဉာဏ်ကို
ယူ၍လည်း ရှစ်ဆဲ့လေးပါး ဟူ၍လည်း မှတ်သင့်၏။ သို့သော်
လည်း။ အင်္ဂါတဆဲ့နှစ်ပါးတို့တွင်။ ပစ္စယုပ္ပန် တရားတို့ကိုသာ
ပြသောအရာဖြစ်၍၊ အဝိဇ္ဇာ၏ အကြောင်းကို ထုတ်၍ မဟော
သောကြောင့်။စတုစက္ကာလီသ။သတ္တသတ္တတိ။ဤမျှသိပိုင်းခြား
တော်မူအပ်သတည်း။အဝိဇ္ဇာ၌၎င်းဉာဏ်အထူးကို မရထိုက်၍
မဟောသည် မဟုတ်ဟူလိုသည်။ ။ဤသတ္တသတ္တတိဉာဏ
ဝတ္ထု၊သုတ်၌ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏ်ကိုလည်း ဟောတော်မူအပ်၏။ ။
ဤပဒိစ္စသမုပ္ပါဒ်အင်္ဂါတပါးတပါး၌။အကြောင်းကိုသိမ်းဆည်း
ခြင်း၌သိသောပညာသည်ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏ်မည်၏ဟူ၍။ ပဒိသန္တိ

ဒါမဂ္ဂပါဠိတော်၌တရားစစ်သူကြီးလည်းဟောတော်မူသည်။ ။
 ယံပိဿတံဓမ္မဌိတိဉာဏံ၊ တံပိဓယဓမ္မံ၊ ဝယဓမ္မံ၊ ဝိရာဂဓမ္မံ၊ နိ
 ရောဓဓမ္မန္တိဉာဏံဟူသောပါဠိတော်အရ။ အဓိပ္ပါယ်အလွန်ပေါ်
 ထွသောကြောင့်၎င်း။ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟေပညာဓမ္မဌိတိဉာဏံ။ ဟူ၍
 ပဋိသန္တိဒါမဂ္ဂ၌လာသောကြောင့်၎င်း။ ဇရာမရဏသည်လည်း
 အမြဲမတည်ဟုသိသောဉာဏ်သည် ဓမ္မဌိတိဉာဏ်မည်၏ဟူ၍
 အချို့ဝိညူတို့အဓိပ္ပါယ်ရေးသားပြောဆိုကြကုန်၏။ ထိုအဓိပ္ပါယ်
 ကိုမမှတ်အပ်သေးဆင်ခြင်အပ်သေး၏။ ။ ဤသို့ဉာဏ်အထူး
 ဖြစ်ပုံကိုမှတ်အပ်၏။ ။

၁၂၃။ တဆွဲခြောက်ပါးသောယုံမှားခြင်းကိုထင်
 လင်းစွာဖော်ပြခြင်း။

ဤသို့ ပြဆိုခဲ့ပြီးသည့် အတိုင်း။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရားကို။
 လက္ခဏ၊ ရသ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒုဋ္ဌာန်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်။ သိမြင်
 ပိုင်းခြားမှတ်သားနိုင်သော၊ ဉာတပရိညာဉာဏ်။ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ။
 အနတ္တ ဟုပိုင်းခြားဆုံးဖြတ်၍ သိတတ်သော၊ တိရဏ ပရိညာ
 ဉာဏ်။ ဓမ္မဌိတိ၊ အနုယပညာဟူသောအဘိညာဉ်တို့ဖြင့်။ အမှန်
 အကန်အတပ်အကြပ်။ ထင်ထင်ရှားရှား။ ဝေဝေဝေဝေ။ ရှုနိုင်သော
 ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတိတ်အနာဂတ်ပစ္စုပ္ပန်အားဖြင့်။ သုံးပါး
 သောကာလ၊ ဘဝတို့၌။ ပြေးသွားသက်ဝင်။ အထင်မှောက်မှား။
 တဆွဲခြောက်ပါးကုန်သော ယုံမှားခြင်းတို့ကို လွန်မြောက်နိုင်
 သော။ ကင်္ခါဝိတရဏဝိသုဒ္ဓိဖြစ်၍။ အဆင့်ဆင့်ဝိပဿနာဉာဏ်
 ထက်သန်ရကား။ စင်စစ်မျချမဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို ရနိုင်လိမ့်မည်။
 ထိုသို့မရှု။ အမှုမဲ့ထား။ မစင်းစားသောသူအား။ တဆွဲခြောက်ပါး
 သောယုံမှားခြင်း။ မကင်းမလွတ်သည်ဖြစ်၍ ထိုယုံမှားခြင်းတို့
 ၏မှီရာ။ သဿတအယူ။ ဥစ္ဆေဒအယူသို့ သက်ဝင်ဖောက်ပြန်၍။
 မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကိုမရရုံမျှမကသေး။ အပါယ်လေးပါး၌။ ကြီးမား

သောဒုက္ခနှင့် လှလှသား တွေကြုံ ကြရလိမ့်မည်။ ဒိဋ္ဌိသိသယူ သည်လည်း။ ၎င်းနှစ်ပါးပင်လျှင်တည်း။ ။ထို့ကြောင့်။ ယုံမှား ခြင်းတဆွဲခြောက်ရပ်တို့ကို။ ကင်းပြတ် ကွယ်ပျောက်အောင် အားထုတ်မှသာ။ ဝိပဿနာပညာ၊ မဂ်ပညာအထူး၊ ဂုဏ်ကျေး ဇူးနှင့်ပြည့်စုံ၍။ နိဗ္ဗာန်ရိပ်မြို့။ ချမ်းသာကိုခိုလှုံရမည်။ တဆွဲခြေခံ မှီးသော ယုံမှားခြင်းကား။ ။ယတောခေါ်တိက္ခဝေ အရိယ သာဝကဿအယဉ္ဇပဒိုစ္စသမုပ္ပါဒေါဣမေစပဒိုစ္စသမုပ္ပန္နာဓမ္မာ ယထာဘူတံသမ္ပပညာယသုဒ္ဓိဋ္ဌာဟောန္တိ။ သောဝတပုဗ္ဗန္တံဝါ ပဒိုဓာဝိဿတိ အဟောသိံ နှူခေါဟံအတိတမဒ္ဓါနံ။ နှူခေါ အ ဟောသိံအတိတမဒ္ဓါနံ။ ကိံ နှူခေါအဟောသိံ အတိတမဒ္ဓါနံ။ ကထံနှူခေါအဟောသိံအတိတမဒ္ဓါနံ။ ကိံ ဟုတွာကိံ အဟော သိံ နှူခေါဟံ အတိတ မဒ္ဓါနန္တိ။ အပရန္တံဝါ အပဓာ ဝိဿတိ။ ဘဝိဿာမိနှူခေါဟံအနာဂတမဒ္ဓါနံ။ နှူခေါဘဝိဿာမိ အနာ ဂတမဒ္ဓါနံ။ ကိံ နှူခေါဘဝိဿာမိအနာဂတမဒ္ဓါနံ။ ကထံနှူခေါ ဘဝိဿာမိအနာဂတမဒ္ဓါနံ။ ကိံ ဟုတွာကိံ ဘဝိဿာမိနှူခေါဟံ အနာဂတမဒ္ဓါနန္တိ။ တေရဟိဝါပစ္စုပ္ပန္နအဒ္ဓါနံ အဏ္ဏတ္တံကထံက ထိဟောတိ။ အဟံနှူခေါသိဗ္ဗိ။ နောနှူခေါသိဗ္ဗိ။ ကိံနှူခေါသိဗ္ဗိ။ ကထံနှူ ခေါသိဗ္ဗိ။ အယံနှူခေါသက္ကောကုတောအာဂတော သောကုဟိံ ဂါမိဘဝိဿတိတိ နေတံဌာနံဝိဇ္ဇတိ။ ။ဟူ၍ သံယုတ်ပါဠိ တော်ပစ္စယသုတ်၌ဟောတော်မူသည်။ မူလပဏ္ဏာသပါဠိတော် သဗ္ဗာသဝသုတ်၌လည်းလာ၏။ ။ဘိက္ခဝေ။ တို့။ ခေါ။ မုချဧကန်၊ အမှန်၊ စင်စစ်။ ယတော။ အကြံကြောင့်။ အရိယသာဝကဿ။ အရိယာဖြစ်တော်မူသော ငါတုရားသခင်၏ တပည့်သားတော် အား။ ဝါ။ သည်။ အယဉ္ဇပဒိုစ္စသမုပ္ပါဒေါ။ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အဝိဇ္ဇာ အစရှိသော အကြောင်းတရားကို၎င်း။ ဝါ။ သည်၎င်း။ ဣမေစပဒိုစ္စသမုပ္ပန္နာဓမ္မာ။ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော သင်္ခါရအစရှိ သောအကျိုးတရားတို့ကို၎င်း။ ဝါ။ တို့သည်၎င်း။ ယထာဘူတံ။ အ ယုတ်အဟတ်အမှန်အကန်။ အတပ်အကြပ်။ သမ္ပပညာယ။ ဓမ္မဋ္ဌိ

တိပညာ။ညာတပရိညာပညာ။တိရဏပရိညာပညာ။မဂ်ပညာ။
 ကောင်းဖြင့်။ ။ပညာယာတိဝိပဿနာယမဂ္ဂပညာယ။ ။အဋ္ဌ
 ကထာ။ ။သုဒ္ဓိဋ္ဌာ။ ကြောင်းကျိုးစပ်လျဉ်း၍။ အကွင်းအကွင်း
 အကွက်အကွက်။အချက်ထိထိ။ထင်ထင်ရှားရှားသိမြင်အပ်ကုန်
 သည်။ ဟောန္တိ။ ဖြစ်ကုန်၏။ သော။ ထိုအရိယာမည်ရှိငါ၏တ
 ပညာသည်။ဝတ။အမှန်။ပုဗ္ဗန္တိ ဝါ။အတိတ်အစွန့်သို့လည်း။ ပဋိဓာ
 ဝိဿတိ။တက်မျှော်ပြေးဝင်လတံ့။ ဇေတံဌာနံ။ ဤတက်မျှော်ပြေး
 ဝင်ရန်အကြောင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိ။မရှိ။ ။လှိုင်း၍စပ်လေ။ ။
 ကထံ။ အသို့မရှိလေသနည်းဟူမူကား။အဟံ။ ငါသည်ကား။အ
 တိတမဒ္ဓါနံ။ လွန်လေပြီးသောရှေ့ဘဝကာလ၌။ အဟောသိံနု
 ခေါ။ဖြစ်ဘူးလေပြီလော။ အတိတမဒ္ဓါနံ။ လွန်လေပြီးသောကာ
 လအစွန့်၌။နနုခေါအဟောသိံ။ မဖြစ်ခဲ့ဘူးဘဲပင်ရှိလေသလော။
 အတိတမဒ္ဓါနံ။၌။ ကိံနုခေါအဟောသိံ။ မင်းပုဏ္ဏားသူဌေးသူ
 ကြွယ်။နတ်လူရဟန်းတို့တွင်။အဘယံအမျိုးအဘယံဇာတ်ဘယံ
 ဥပပါတိတို့ဖြင့်ဖြစ်ခဲ့ဘူးလေးသနည်း။ အတိတမဒ္ဓါနံ။၌။ကထံနု
 ခေါအဟောသိံ။အမည်းအဖြူအဆူအကြို။ အနိမ္မံအမြင့်အသင့်အ
 ရွယ်တို့တွင်။ဘယံပုဘယံပန်းများဖြစ်ခဲ့ဘူးလေသနည်း။အဟံ။
 ငါသည်။ အတိတမဒ္ဓါနံ။ လွန်လေပြီးသောရှေးရှေးဘဝကာလ
 အစွန့်၌။ ကိံဟုတွာ။ဘာဖြစ်ခဲ့ပြီး၍။ ကိံအဟောသိံနုခေါ။ဘာ
 ကောင်ဖြစ်ခဲ့ရပါလိမ့်နည်း။ဇူတိ။သို့။ပဋိဓာဝိဿတိ။တက်မျှော်
 ပြေးဝင်လတံ့။ ဇေတံဌာနံ။ ဤတက်မျှော်ပြေးဝင်ရန် အကြောင်း
 သည်။နဝိဇ္ဇတိ။မရှိ။ ၅ ။ဤနည်းအတိုင်းနောက်နှစ်ဝါရ၌လည်း
 ယောဇနာလေ။ ။အပရန္တိ ဝါ။ဖြစ်လတံ့သောအနာဂတ်အစွန့်
 သို့လည်း။ အပခါဝိဿတိ။လှည့်ဆုတ်မျှော်တွေးပြေးဝင်လတံ့။
 ဇေတံဌာနံ။ သည်။နဝိဇ္ဇတိ။မရှိ။ကထံ။ မရှိပုံကားအဘယံနည်း။
 အဟံ။ငါသည်။အနာဂတမဒ္ဓါနံ။ ဖြစ်လတံ့သောဘဝ။အနာဂတ်
 ကာလအစွန့်၌။ ဘဝိဿာမိနုခေါ။ဖြစ်ရလိမ့်ဦးမည်လော။အနာ
 ဂတမဒ္ဓါနံ။၌။နနုခေါဘဝိဿာမိ။ မဖြစ်ရလတံ့လော။အနာဂတ

မဒ္ဒါနံ။ ဣန္ဒြေဝိသယံ။ မင်းပုဏ္ဏားသူဌေးသူကြွယ်နတ်
လူရဟန်းတို့တွင်။ အဘယ်အမျိုးဘယ်အစား။ ဘယ်ဇာတ်ဘယ်
လိန်များဖြစ်ရလိမ့်ဦးမည်နည်း။ အနာဂတမဒ္ဒါနံ။ ဣန္ဒြေ
ဝိသယံ။ အမည်။ အပြုအဆူအကြံအနိမ့်အမြင့်အသင့်အရွယ်
တို့တွင်။ အယ်ပုံပန်းများဖြစ်ရလိမ့်ဦးမည်နည်း။ အဟံ။ သင်္ဃာ။ အနာ
ဂတမဒ္ဒါနံ။ ဣန္ဒြေဝိသယံ။ ဣန္ဒြေဝိသယံ။ ဣန္ဒြေဝိသယံ။ ဣန္ဒြေ
ဝိသယံ။ အဘကောင်များဖြစ်ရလိမ့်ဦးမည်နည်း။ ဣန္ဒြေဝိသယံ။ အပဓာ
ဝိသယံ။ ဣန္ဒြေဝိသယံ။ ဣန္ဒြေဝိသယံ။ ဣန္ဒြေဝိသယံ။ ဣန္ဒြေ
ဝိသယံ။ ၅။ ဣန္ဒြေဝိသယံ။ ဣန္ဒြေဝိသယံ။ ဣန္ဒြေဝိသယံ။ ဣန္ဒြေ
ဝိသယံ။ ကင်ငင်းကလေးလည်း။ အတ္တတ္ထံ။ မိမိကိုယ်တွင်း၌ဖြစ်သော။
ကထံကထိ။ ယုံမှားခြင်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ အဟံနုခေါသိ။
ငါကောင်ဟုတ်ပါလေ၏လား။ နောနုခေါသိ။ ငါမဟုတ်ဘဲရှိလေ
သလား။ ဣန္ဒြေဝိသယံ။ အဘယ်အမျိုးဘယ်အစားတည်းကင်ဖြစ်
လာပါလေသနည်း။ ကထံနုခေါသိ။ ကိုယ်တွင်း၌တည်ရှိသောဇီ
ဝဟုဆိုကြသော အတ္တမည်သောငါသည်။ အရှည်အတို။ အလုံး
အပြားအလျားအတောင့်။ လေးမြောင့်ရှစ်မြောင့်။ တဆဲ့ခြောက်
မြောင့်အရှေ့အချွန်းအဝန်း အဝိုင်းအခြင်းအရာပင်ရှိလေသလော။
အယံသတ္တော။ ဤသတ္တဝါငါသည်။ ကုတော။ အဘယ်ဘဝမှ။
အာဂတောနုခေါ။ လာခဲ့ရပါလေသနည်း။ သောသတ္တော။ ထို
အတ္တဘဝ။ ငါသတ္တသည်။ ကုဟိ။ ဂါမိဘဝိသတိ။ ဘယ်ဘဝ
သို့သွားရလိမ့်မည်နည်း။ ဣန္ဒြေဝိသယံ။ အတ္တတ္ထံ။ ကိုယ်တွင်း၌ဖြစ်သော
ကထံကထိ။ ယုံမှားခြင်းသည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဣန္ဒြေဝိသယံ။ ဣန္ဒြေ
ဝိသယံ။ ဣန္ဒြေဝိသယံ။ ဣန္ဒြေဝိသယံ။ ဣန္ဒြေဝိသယံ။ ဣန္ဒြေ
ဝိသယံ။ ၆။ အရိယသဘာဝကအား။ ပြဆိုခဲ့ပြီးသော တဆဲ့
ခြောက်ပါးယုံမှားသင်္ကာ။ ကင်းကွာပျောက်ဘိ မရှိလေပြီဟူ
လို။ သာရတ္ထဒိမနိဋ္ဌိကာ။ ဝိမတိဝိနောဒနိဋ္ဌိကာစသည်တို့၌
ဤပါဠိတော်အတိုင်း တဆဲ့ခြောက်ပါးယုံမှားခြင်းတို့ကို မိန့်ဆို
ကြကုန်၏။ ဤသို့ဟောတော်မူအပ်သောပါဠိတော်မြတ်၌။

မှတ်အုပ်သောအဓိပ္ပာယ်အကျဉ်းကား။ ။အတိတ်ယံမှားခြင်း
 ငါးပါးတို့တွင်။ အဟောသိန္နံ ခေါ်ဟူသော ယံမှားခြင်းသည်။
 သတ္တသည်၎င်း။ လောကသည်၎င်း။ မြဲမြံတည်တံ့ကောင်း၏တ
 ကား။ မြဲမြံကောင်းသောကြောင့်။ အတိတ်ဘဝကငါဖြစ်ခဲ့ဘူး
 လေသလောဟုသသတိဋ္ဌိအခြင်းအရာကိုမှီ၍။ မိမိ၏ထင်ရှား
 ရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုယံမှားခြင်းတည်း။ ၁ ။နန္ဒခေါ် ဟူသော
 ယံမှားခြင်းသည်။ သတ္တလောကသည်အကြောင်းကိုမစွဲမူ၍။ အ
 ကြောင်းမှကင်း၍ဖြစ်ကောင်း၏တကား။ သတ္တလောကသည်အ
 ကြောင်းကိုမစွဲဘဲ။ သုဘာသာဖြစ်သောကြောင့်။ ငါသည်ရှေ့ရှေ့
 သောဘဝက။ မဖြစ်ခဲ့ဘူးလေသလောဟုအဓိပ္ပာယ်ပုဒ်အခြင်း
 အရာကိုမှီ၍မိမိ၏ထင်ရှားမရှိသည်ကိုယံမှားခြင်းတည်း။ ၂ ။
 အဘယံကြောင့်ဤကဲ့သို့ယံမှားရလေသနည်းဟုမမေးအပ်။ အ
 ဘယံကြောင့် မမေးအပ်သနည်းဟုမူကား။ ဥပ္ပတ္တကောဝိယဗါ
 လပုထုဇ္ဇနောယထာ ဝါတထာဝါပဝတ္တတိ။ ဟူ၍ အဋ္ဌကထာ
 မြတ်တို့မိန့်ဆိုတော်မူအပ်သည့်အတိုင်း။ ပုထုဇဉ်မိုက်သည်။ အ
 ရူးနှင့်အတူတူအမှတ်မရှိသော အခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်ချင်သလိုဖြစ်
 တတ်သောကြောင့်တည်း။ သို့ဖြစ်၍မမေးအပ်။ ။တနည်းမှာ။
 အယောနိသောမနသိကာရကြောင့်ယံမှား၏ဟူ၍လည်း သဗ္ဗာ
 သဝသုတ်။ သံယုတ်အဋ္ဌကထာစသည်တို့၌ မိန့်တော်မူအပ်ကုန်
 ၏။ ။ကိန္နံ ခေါ်ဟူသောယံမှားခြင်းသည်။ ဇာတ်လိန်ကိုမှီ၍။
 မင်းပုဏ္ဏားသူဌေးသူကြွယ်။ လူရဟန်းနတ်တို့တွင်တယောက်
 ယောက်ဖြစ်ခဲ့လေသလော။ မိန်းမဖြစ်ခဲ့လေသလော။ ယောက်ျား
 ဖြစ်ခဲ့လေသလော။ ဟူ၍ ယံမှားခြင်းတည်း။ ၃ ။ကထိန္ဒခေါ်ဟူ
 သောယံမှားခြင်းသည်။ ဖြစ်ပုံအခြင်းအရာကိုစွဲ၍။ အမည်းအဖြူအ
 ဆူအကြို။ အနိမ့်အမြင့်အသင့်အရှယ်တို့တွင်။ ဘယ်ပုံပန်းများ
 ဖြစ်ခဲ့ရဘူးလေသနည်းဟုယံမှားခြင်းတည်း။ ။တနည်းလည်း။
 ပရမီသွာဗြဟ္မာဗိဿနိး။ အစိုးရသူ။ တန်ခိုးကြီးသော ဘုရား
 သခင် ဖန်ဆင်းသည် ဟူသော အယူမှားကိုစွဲမှီ၍။ အဘယ်အ

ကြောင်းကြောင့်ဖြစ်လေသနည်းဟု အကြောင်းအားဖြင့်ယုံမှားခြင်းတည်း။ ဟူ၍လည်းမှတ်အပ်၏။ ၄ ။ ကိံဟုတွာဟူသောယုံမှားခြင်းသည်။ ဇာတ်လိန့်တို့ကိုမှီ၍မင်းဖြစ်ပြီးမှပုဏ္ဏားဖြစ်လေသလော။ ပုဏ္ဏားဖြစ်ပြီးမှမင်းဖြစ်လေသလော။ နတ်ဖြစ်ပြီးမှလူဖြစ်လေသလော။ လူဖြစ်ပြီးမှနတ်ဖြစ်ရလေသလော မိန်းမဖြစ်ပြီးမှယောက်ျားဖြစ်ရလေသလော။ ယောက်ျားဖြစ်ပြီးမှမိန်းမဖြစ်ရလေသလောဟူ၍ မိမိကိုယ်ကို အဖန်ဖန်အပြန်ပြန်အဆင့်ဆင့်ယုံမှားခြင်းတည်း။ ၅ ။ ဤကား အတိတ်အစွန့်၌ယုံမှားခြင်းငါးပါးတို့ဖြစ်ပုံဖြစ်နည်းတည်း။

အနာဂတ်အစွန့်၌ဖြစ်သောယုံမှားခြင်းငါးပါးတို့တွင်လည်း။ ။ တဝိဿာမိနူခေါ်ဟူသော ယုံမှားခြင်းသည်။ သတ္တသည်၎င်းလောကသည်၎င်းမြဲမြံတည်တံ့ကောင်း၏တကား သတ္တလောကသည်မြဲမြံကောင်းသောကြောင့်အနာဂတ်ဘဝ၌ ငါဖြစ်ရလိမ့်ဦးမည်လော။ ဟုသဿတဒိဋ္ဌိအခြင်းအရာကိုစွဲမှီ၍ မိမိ၏ထင်ရှားဖြစ်လတုံသောအဖြစ်ကိုယုံမှားသောယုံမှားခြင်းတည်း။ ၁ ။ နနူခေါ်ဟူသောယုံမှားခြင်းသည်။ သတ္တသည်၎င်းလောကသည်၎င်း။ ပျက်ပြားပြီးသည့်နောက်ပြတ်တော့သည်သိဖြစ်၏။ တဖန်အကြောင်းအကျိုးအဖြစ်ဖြင့်မစပ်မဆိုင်သည်သာတည်း။ ငါတမူကားအနာဂတ်ဘဝ၌မဖြစ်လတုံလေဟု။ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိကိုအမှီပြု၍ မိမိ၏ထင်ရှားမဖြစ်လတုံသည်၏ အဖြစ်ကိုယုံမှားသောယုံမှားခြင်းတည်း။ ၂ ။ ကိံနူခေါ်ဟူသောယုံမှားခြင်းသည်၎င်း။ ။ ကထံနူခေါ်တဝိဿာမိဟူသောယုံမှားခြင်းသည်၎င်း။ ။ ကိံဟုတွာကိံတဝိဿာမိဟူသောယုံမှားခြင်းသည်၎င်း။ ဤသုံးပါးသောယုံမှားခြင်းတို့သည်။ ပြဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအတိတ်ဝါရနှင့်တူကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ။ ဤကားအနာဂတ်အစွန့်၌ယုံမှားခြင်းငါးပါးတို့၏ ဖြစ်ပုံဖြစ်နည်းတည်း။ ။ ပစ္စုပ္ပန်၌ ယုံမှားခြင်းခြောက်ပါးတို့တွင်လည်း။ အဟံနူခေါ်သိဟူသော ယုံမှားခြင်းသည်။ မိမိထင်ရှားရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ငါဟုတ်ပါလေ၏လား

ဟု။ယံမှားသောယံမှားခြင်းတည်း။ ဥပမာအားဖြင့်။ဤသို့မှတ်။
 ခေါင်းတုံးဦးပြည်းနှင့်မိထွေးသားတယောက်။ ဦးစွန်းဆံပင်နှင့်
 မိကြီးသားတယောက်။ထိုနှစ်ယောက်တို့တွင်။အခါတပါးသော
 နေ့၌ဦးစွန်းဆံပင်ရှိသော မိကြီးသားကိုဦးပြည်းခေါင်းတုံးရိတ်
 လိုက်လေသော်။၎င်းမိကြီးသားသည်။နံနက်ထအခါ၌။ငါသည်။
 မိထွေး၏သားလေလောဟု။ ယံမှားခြင်းဖြစ်သကဲ့သို့ မှတ်အပ်
 ၏။ ၁ ။နောနူခေါ်သို့ဟူသောယံမှားခြင်းသည်။ မိမိ၏မရှိသည်
 ၏အဖြစ်ကိုငါမဟုတ်ဘဲရှိလေသလောဟုယံမှားခြင်းတည်း။ ။
 ပမာကာ။ ။ငါးဘမ်းသောလူတယောက်သည်။ရေထည်း၌
 တာရှည်နေရသဖြင့်။နေရသောကြောင့်ဧးမြသောမိမိပေါင်ကို
 ပင်လျှင်။ငါမဟုတ်။ ငါးပင်တည်းဟူသောအမှတ်ဖြင့်ရိုက်နှက်
 ပုတ်ခတ်သကဲ့သို့တည်း။ ။တနည်းလည်းသင်းချိုင်းအနီး၌လယ်
 စောင့်သောယောက်ျားတယောက်သည်။အကြောက်ကြောက်
 အရွံ့ရွံ့နှင့် လယ်စောင့်တည်းတွင်အိပ်နေရာ။ အိပ်ရာမှနိုးလတ်
 သော်။ မိမိဒူးနှစ်လုံးကိုဘီလူးကြီးနှစ်ကောင်လာ၍ ထိုင်နေလေ
 သည်ဟူသော အမှတ်ဖြင့်ပုတ်ခတ်ရိုက်နှက်မိသကဲ့သို့တည်း။
 ဤသို့လည်း။ မှတ်အပ်၏။ ၂ ။ကိန္နူခေါ်သို့ဟူသောယံမှားခြင်း
 သည်။ မင်းစသည်ဖြစ်ပြီးလျက်။မိမိ၏ မင်းစသည်အဖြစ်ကိုယံ
 မှားခြင်းတည်း။ နတ်မည်သည်ကား။မိမိ၏ နတ်အဖြစ်ကိုမသိ
 သည်မရှိ။သိတော့သည်သာဖြစ်၍ နတ်အဖြစ်ကိုကားမယံမှား
 နိုင်။ထိုနတ်သည်။ ရုပ်ရှိလေသလောမရှိလေသလောဟူ၍သော်
 ကားယံမှားနိုင်၏။ရဟန်းသည်လည်း။ငါရဟန်းမှဟုတ်ပါလေ၏
 လား။ ကံများယူက်၍ လူပင်ဖြစ်နေလေသလားဟု ယံမှားတတ်
 ၏။ ၃ ။ကထံနူခေါ်သို့ဟူသောယံမှားခြင်းသည်။ဤကိုယ်တွင်း၌
 ဇီဝဟုဆိုအပ်သော အတ္တမည်သောငါသည်ရှိ၏ဟု။ မဟုတ်မ
 ဟတ်ဒိဋ္ဌိတို့အမှတ်ဖြင့် သုံးသပ်စွဲယူပြီး၍။ ထိုဇီဝသည်။အရှည်
 လော။အတိုလော။လေး။ငါး။ခြောက်မြှောင့်။အထောင့်အချွန်းအ
 ဝန်းအလုံး အပြား အကောက်အကွေးအဖြောင့်အတန်းတို့တွင်

ဘယ်ပုံဘယ်ပန်းများဖြစ်နေပါလိမ့်မည်ဟုယုံမှားခြင်းတည်း။ ၄။
 အယံနုခေါ သတ္တောကုတောအာဂတောဟူသော ယုံမှားခြင်း
 သည်။ သတ္တဝါကောင်ဖြစ်သောအတ္တဘေတိသည်။ ဘယ်ဘဝကလာ
 ခဲ့လေသနည်းဟု။ လာခဲ့ရသည့်ဘဝဌာနကိုယုံမှားခြင်းတည်း။ ၅။
 သော ဂုဟိံ ဂါမိဘဝိဿတိဟူသော ယုံမှားခြင်းသည်ကား။
 ယခုဘဝ၌ သတ္တဝါကောင်ဖြစ်သောအတ္တဘေတိသည်။ ဘယ်ဘ
 ဝဌာနသို့သွားရလားရလိမ့်မည်နည်းဟု သွားရာဌာနကိုယုံမှား
 ခြင်းတည်း။ ၆။ ဤကားပစ္စုပ္ပန်၌ ယုံမှားပုံအခြင်းအရာခြောက်
 ပါးတို့ကိုခွဲဝေ၍ ပြခြင်းတည်း။ ။ ဤသို့။ အတိတ်အနာဂတ်
 ပစ္စုပ္ပန်အားဖြင့်ကာလသုံးပါးတို့၌ ဖြစ်သောပေါင်းတဆွဲခြေခံ
 ပါးသောယုံမှားခြင်းတို့သည်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရား။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
 တရားတို့ကို။ မသိမမြင်မဆင်ခြင်သောအန္တပုထုဇဉ်မိုက်တို့အား
 သိဖြစ်ပွားကြကုန်၏။ ထိုတရားတို့ကို။ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ ဥာတ။
 တိရဏ။ ပရိညာဥာဏ်တို့ဖြင့်။ ဆင်ခြင်စင်းစား ပွားများလေ့
 ကျက်။ ဆောင်ရွက်သိမြင်နိုင်သောကလျာဏပုထုဇနံ။ သော
 တိပန်စသောပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဤတဆွဲခြေခံပါးသောယုံမှား
 သင်္ကာ တွေးတောစရာ။ ဝိစိကိစ္ဆာတရားတို့သည် မဖြစ်နိုင်
 ကြောင်းနှင့်။ ၎င်းသုတ်တွင်ဟောတော်မူသည်။ ။

၁၂၄။ ပရိညာသုံးပါးဖြင့်ပယ်ရှားပုံစသည်
 တို့ကိုပြခြင်း။

ယင်းသို့ရှေ့ကပြခဲ့ပြီးသော။ ဘုံသုံးပါး။ ကိုးပါးတို့၌ဖြစ်သော
 နာမ်ရပ်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရား။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတို့ကို အ
 ကြောင်းအကျိုး လက္ခဏာရသစသည်တို့ဖြင့် အတပ်အကြပ်သိ
 သောဥာတပရိညာ။ လက္ခဏာရေးသုံးပါးသို့တင်၍။ ဥဒယဗ္ဗယ
 ဥာဏ်တိုင်အောင်။ ပိုင်ပိုင်ကြီးဆုံးဖြတ်ပိုင်းခြား ပွားများထင်
 ထင်။ ဆင်ခြင်ရှုစားနိုင်သော။ တိရဏပရိညာ။ ဥာဏ်ဝိဇ္ဇာတို့

ဖြင့်။ သေချာတပ်ကြပ်ရှုပြီး၍။ ဘင်္ဂါနုပဿနာဥာဏ်မှစ၍ အဆင့်ဆင့်ပိပဿနာဥာဏ်ထက်သန်ကြီးပွားလျက်။ အထက်ဥာဏဒဿနအရ။ ဝတ္တမဂ်တည်းဟူသောပဟာနပရိညာဖြင့်။ ကိလေသာဟူဟူသမျှတို့ကို။ တစမကြွင်း။ ခပင်းဥဿုံအလုံးစုံအကုန်အစင် ပယ်ထွင်နိုင်လိမ့်မည်။ ပဟာနပရိညာဖြင့် ကုန်စင်စွာပယ်နိုင်မှသာလျှင်။ အနုပါဒ်သေသ။ နိဗ္ဗာနနန်းသွ၌။ စံနေရိယုံရလိမ့်မည်။ ။ရှေးရှေးသောပညာရှိ။ အရိယသာဝက။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသဗ္ဗာသမ္ပန္န။ အတုလပညာရှင်တို့လည်း။ ယခင်းနည်းအတိုင်းရှုလတ်ပယ်သတ်၍။ မြတ်သောနိဗ္ဗာန်ရွှေ့နန်းကိုစံမြန်းရိယုံတော်မူကြ။ လကုန်ပြီ။ ။ထို့ကြောင့်။ ။တသ္မာဟိဗိရာနိပကာနိပုဏာအတ္ထဗိန္ဒကာ။ ဇရာမရဏမောက္ခာယ။ ဘာဝေန္တိမဂ္ဂမုတ္တမံ။ ။ဘာဝယိတွာသုစံမဂ္ဂံ။ နိဗ္ဗာနောဂဂေါမိနံ။ သဗ္ဗဘဝေပရိညာယပရိနိဗ္ဗန္တိအနာသဝါ။ ။ဟူ၍ပိတင်းပါဠိတော်၌သောတော်မူသည်။ ။တသ္မာဟိတသ္မာဝေ။ ထိုသို့နာမ်ရပ်။ သမုပ္ပါဒ်တရား။ ဘုံသုံးပါး၌။ ရှည်လျားမြဲမြံ။ မရှိပြန်သောကြောင့်သာလျှင်။ နိပကာ။ ပညာဖြင့်ရင့်သော သတိရှိကုန်သော။ နိပုဏာ။ သိမ်မွေ့သောပညာနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော။ အတ္ထဗိန္ဒကာ။ ချကျိုးနောင်ကျိုး။ ငါ့ကျိုးသူ့ကျိုး။ လောကီ လောကုတ်။ ဟုတ်သောအကျိုးတို့ကိုဆင်ခြင်ထေခံထားရှုစားတိုင်းထွာ။ နှိုင်းစာကြံစီလေ့ရှိကုန်သော။ ဗိရာ။ ပညာရှိငြား။ ဘုရားရဟန္တာ။ အရိယသာဝက။ ဟူဟူသမျှတို့သည်။ ပုဗ္ဗေ။ ဘုရားရဟန္တာ။ အရိယသာဝက။ မဖြစ်ကြသေးရှေးအခါ၌။ ထည့်။ ဇရာမရဏမောက္ခာယ။ အိုခြင်းသေခြင်းမှလွတ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဥတ္တမံ။ မြတ်သော။ မဂ္ဂံ။ ရှေ့အရှိ၌ဖြစ်သောပိသုဒ္ဓိအစဉ်ဆင်ခြင်ပွားများအပ်သော။ ပုဗ္ဗဘာဂပိပဿနာမဂ်။ အထက်အဋ္ဌင်္ဂိကဥာဏဒဿနပိသုဒ္ဓိ။ အရိယမဂ်ကို။ ဘာဝေန္တိ။ ပွားစေကြကုန်၏။ ။ဘာဝေန္တိမဂ္ဂမုတ္တမန္တိပုဗ္ဗဘာဂပဝတ္တပိသုဒ္ဓါနုက္ကမေနောပုဗ္ဗဘာဂမဂ္ဂံပိပဿနံဘာဝေတွာ ဥာဏဒဿနပိသုဒ္ဓိ အရိယံအဋ္ဌင်္ဂိကံ မဂ္ဂံဘာ

ဧဝံန္တိ။ ။ ဟူသောအဋ္ဌကထာကိုထောက်စာ၍ယောဇနာအပ်
 သောအနက်။ ။ သုစိ။ စင်ကြယ်စွာထသော။ နိဗ္ဗာနောဂဂေါ
 မိနံ။ နိဗ္ဗာန်သို့သက်စေရောက်စေတတ်ထသော။ မဂ္ဂံ။ မဂ်ကို။
 ဘာဝယိတွာ။ ပွားစေသောကြောင့်။ သဗ္ဗဘဝေ။ အလုံးစုံသောဘ
 ဝကိုးပါးတို့ကို။ ပရိညာယ။ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိ။ ကင်္ခါဝိတရဏဝိသုဒ္ဓိဟု
 ဆိုအပ်သောဉာတပရိညာ။ ကလာပသမ္မသနဉာယဗ္ဗယဉာဏ်
 ဟုဆိုအပ်သော တိရဏပရိညာ။ ဘင်္ဂါနုဿနာ ဉာဏ်မှစ၍
 ဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိအဆုံးရှိသော ပဟာနပရိညာ။ သုံးဖြာသော
 ပရိညာဖြင့် အသေအချာသိကုန်ပြီး၍။ အနာသဝါ။ အာသဝေါ
 ကင်းပြတ်။ သမုပ္ပါဒ်စက်ချုပ်။ ဒုက္ခလွတ်ကင်း။ စက်ကွင်းမရှိကြ
 ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပရိနိဗ္ဗန္တိ။ ထက်ဝန်ရိပ်ငြိမ်၍အိမ်နိဗ္ဗာန်စံပယ်
 တော်မူကြလေကုန်၏။ ။ တတ္ထဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိ။ ကင်္ခါဝိတရဏဝိ
 သုဒ္ဓိယောဉာတပရိညာ။ ကလာပသမ္မသနဉာယဗ္ဗယဉာဏာနိ
 တိရဏပရိညာ။ ဘင်္ဂါနုပဿနာဒိဉာဏဒဿန ပရိယောသာ
 နာပဟာနပရိညာ။ ။ ဟူသောအဋ္ဌကထာဖွင့်နှင့်။ သင့်မြတ်
 အောင်ယောဇနာအပ်သော အနက်။ ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်မှလွတ်
 သော။ ဝဋ်၌ ဖြစ်သောနာမ်ရုပ်မည်သည်ကို အသီးအခြားမရ
 ကောင်းပြီ။ ။ ဤသို့လျှင်ယခင်ပြခဲ့ပြီးသော အရှင်သခင်မြတ်
 တို့သည်။ ယင်းသည့်တရားကိုရှုစားကြံဆသိမြင်ကြ၍။ တဆွဲ
 ခြောက်ဝသော ယုံမှားခြင်း ကင်းပြတ်ကြသဖြင့်။ သန့်ရှင်း
 သောနိဗ္ဗာန်သို့ဝင်စံတော်မူကြလေကုန်ပြီ။ ။ ပထမဗောဓိ၌
 စံပယ်တော်မူ၍။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားတို့ကို။ အနုလုံပဋိလုံဆင်
 ခြင်သုံးသပ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ ပထမ
 ယာမ်။ မဇ္ဈိမယာမ်။ ပစ္ဆိမယာမ်အစည်အတိုင်းဆင်ခြင်တော်မူ
 သောအဆုံး၌။ ယဒါဟဝေအစချီသောဂါထာတို့ဖြင့်။ တဆွဲခြံ
 ပါးယုံမှားကင်းကွာကြောင်းနှင့်။ ဥဒါန်းမြှောက်ဖော်ကျူးရင့်တော်
 မူသည်ဟု။ ဝိနည်းမဟာဝါပါဠိတော်။ ဥဒါန်းပါဠိတော်စသည်
 တို့၌လာသည်။ ။ ဘုရားအလောင်းတော်ဟူဟူသမျှတို့သည်

လည်း။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရားတော်မြတ်ကို။ သုံးသပ်ဆင်ခြင်
တော်မူပြီးမှသာလျှင် ဘုရား ဖြစ်တော်မူကြကုန်သည်။ ထို့
ကြောင့်။ ။သဗ္ဗ ဗောဓိသတ္တာဟိ အာနာပါန စတုတ္ထဈာန
တောရဋ္ဌာယပစ္စယာကာရေဥာဏံဩတာရေတွာတံအနုလော
မပဋိလောမံသမ္မသိတွာဗုဒ္ဓါဟောန္တိ။ ဟူ၍သာရတ္ထပကာသနီ
အဋ္ဌကထာစသည်တို့၌ဖွင့်ဆိုအပ်၏။ ။ဟိ။ ထိုစကားသင့်စွာ
သဗ္ဗဗောဓိသတ္တာ။ ခပ်သိမ်းသော ဘုရား အလောင်းတော် ဟူ
ဟူသမျှတို့သည်။ အာနာပါနစတုတ္ထဈာနတော။ အာနာပါနစ
တုတ္ထဈာန်မှ။ ရဋ္ဌာယ။ ထလတ်၍။ ပစ္စယာကာရေ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
တရား၌။ ဥာဏံ။ ဥာဏ်ကို။ ဩတာရေတွာ။ ချ၍။ တံ။ ထိုပဋိစ္စ
သမုပ္ပါဒ်တရားကို။ အနုလောမပဋိလောမံ။ အနုလုံပဋိလုံ။ သမ္မ
သိတွာ။ သုံးသပ်ဆင်ခြင်ပြီး၍။ ဗုဒ္ဓါဟောန္တိ။ ဘုရားဖြစ်တော်မူကြ
ကုန်၏။ ။ဤကား၎င်းအဋ္ဌကထာပါဌ်၏အနက်။ ။သဗ္ဗဗော
ဓိသတ္တာဟူ၍ လည်းဝါကျနှင့်ပါဌ်ရှိ၏။ ။ပါဠိတော်၌ကားအ
လွန်ကျယ်ဝင်းများပြားလှသည်ဖြစ်၍။ ပါဠိတော်ကိုမရေးသား
ဘဲ။ အကျည်းအားဖြင့်သာရေးသားထုတ်ဆိုလိုက်သည်။

၁၂၅။ ဥပယျာဇနအနုသာသနီကိုပြခြင်း။

ဤသို့ပြဆိုခဲ့ပြီးသော။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်။ အတ္ထုပ္ပတ်ဖြစ်ဟန်။ အ
တန်တန်သောဘဝ။ အနုမတဂ္ဂသံသရာ၌။ ဝေ မေတဿကောဝ
လဿဒုက္ခက္ခန္ဓဿသမုဒယော။ ဟောတော်မူအပ်သည့်အတိုင်း
နှိုင်းခိုင်းစရာမရှိ။ သုခိသဘောချမ်းသာသော အဖြစ်နှင့်စင်စစ်
မရောရှက်။ သက်သက်သောဒုက္ခတုံးဒုက္ခခဲ။ ဒုက္ခအနှစ်။ ဒုက္ခအ
စိုင်ဒုက္ခအမျက်ဆုံကြီး၏ဖြစ်ခြင်းကို။ စင်းစါးဆင်ခြင်မိသည်၏
အဖြစ်ဖြင့်။ အစမထင်။ သံသရာပြင်ကျယ်ပင်လယ်ကြီးအထည်း
တွင်တဝဲလည်လည်။ အတည်မကျ။ လက်စမသတ်။ တရစ်ပတ်
ပတ်။ ဖြစ်တတ်ပျက်တတ်။ အမှတ်မရှိ။ တေဘုမ္ဘိက။ သင်္ခါရတို့၌။

နှစ်မြှိုက်မွေ့လျော်။ ပျော်ပါးဘွယ်မရှိဟု။ ပျင်းရိမှိုင်းမေ့။ ငြီးငွေ့
သင့်တော့သည်သာဟု။ ဥာဏ်သံဝေဂကို လှလှကြီးယူငင်၍။
ထင်ထင်ကြီးရှုပြီးလျှင်။ ။ယာဝဗ္ဗိဒံဘိက္ခဝေအလမေဝသဗ္ဗ
သင်္ခါရေသုနိဗ္ဗိတုံ။ အလံဝိရဇ္ဇိတုံ။ အလံဝိရဇ္ဇိတုံ။ ဟူသောဒေ
သနာတော်မြတ်ကို။ နှလုံးနှစ်မြှိုက်ကြပ်ကြပ်ကြီးသိုက်ထားလျက်။
များများကြီးအားထုတ်မှ။ ဝိရဇ္ဈိသုခကိုရနိုင်မည်တပည့်မောင်
ဘေယျ။ ။ဘိက္ခဝေ။ ပဋိစ္စရေ။ လွန်ရှည်ဝေး၌။ ဘေးကိုရှုစား။
ငါ့ချစ်သားတို့။ ယာဝဗ္ဗအတိဝိယ။ အလွန်အကဲလျှင်။ သဗ္ဗသင်္ခါ
ရေသု။ အလုံးစုံသောတေသုဗ္ဗကသင်္ခါရတို့၌။ နိဗ္ဗိတုံ။ မပျော်
မမွေ့။ ငြီးငွေ့ခြင်းငှါ။ အလမေဝ။ တော်လျော်လျောက်ပတ်။
သင့်မြတ်သည်သာတည်း။ ဝိရဇ္ဈိတုံ။ ခင်မင်မဆွယ်။ မတွယ်
မကပ်။ မကပ်မနှစ်သက်ခြင်းငှါ။ အလံ။ အလမေဝ။ တော်လျော်
လျောက်ပတ်သင့်မြတ်သည်သာတည်း။ ဝိရဇ္ဈိတုံ။ မယူငင်ဘဲ။
မစွဲ မညွတ်။ စွန့်လွှတ်ခြင်းငှါ။ အလံ။ အလမေဝ။ တော်လျော်
လျောက်ပတ်သင့်မြတ်သောတော့သည်သာလျှင်တည်း။ ။ဣဒံ။
ကားအနက်မရှိ။ ။တနည်းဣဒံဣဒေသသဗ္ဗသင်္ခါရေသု ဟူ၍
သော်လည်းသမ္ပန်။ ။ဤကား၎င်းသံယုတ်ပါဠိတော်၏အနက်။ ။
သံဝေဇနိယဋ္ဌာနေသု။ သံဝိဇ္ဇတေဝ ပဏ္ဍိတော။ အာတာဝိနိပ
ကောဘိက္ခု။ ပညာယသမဝေက္ခိယ။ ။ဧဝံအာတာဝိဝိဟာရီ။
သန္တရတ္ထိ အနုဒ္ဓ တော။ စေတော သမထ သံယုတ္တော။ ခယံ
ဒုက္ခဿပါပုဏော။ ။ဟူသောဂါထာတော်ပါဠိမြတ်ကိုလည်း
ကြပ်ကြပ်ကြီး မပြတ်ရှုတ်၍။ ဝဋ်မူလကံ။ ဇာတိ ဇရာ မရဏ
စသောသံဝေဂဖြစ်စရာ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သံသရာမှ။ လျင်မြန်စွာ
ထွက် မြောက်ကြောင်း။ ကောင်း မြတ်သော ပြဆိုခဲ့ပြီးသည့်
တရားများကို။ အားထုတ်၍ကျင့်လေ့က။ ဇာတိဇရာမရဏ စ
သောဘေးအပေါင်းတို့၏ ကင်းငြိမ်းရာ။ အဇာတိမ ဇရာဗျာဓိ။
အမည်ထူးရှိသော။ ဘူမိရမဏ်။ ပြည်နိဗ္ဗာန်သို့။ အမှန်ရောက်နိုင်
မည်ကိုနှလုံးထိုးလျက်။ တရားလက်မလွတ်ကြစေကျန်လင့်။ ဝါ။

တရား လက်မလွတ်ကြစေကုန်သတည်း။ ။ ထိုပြင် ငြီးသော
 ဣတိဝုတ် ပါဠိတော်လာ ဂါထာနှစ်ပုဒ်တို့၏ အနက်ကား။ ။
 အာတာပီ။ ကိလေသာကို နေရာမရ နှိုင်းအောင်။ ပူလောင်စေ
 တတ်သောလုံ့လ ဝိရိယရှိထသော။ ပဏ္ဍိတော။ တိဟိတ်ပဋိ
 သန္ဓေဖြင့်ဇာတိဉာဏ်ရှိထသော။ နိပကော။ သမထဝိပဿနာ
 ဖြင့်ရင့်သောပညာဉာဏ်ရှိထသော။ ဘိက္ခု။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် စက်
 ရဟတ်ပမာ။ သံသရာရေး။ ဇေယျထေးကို။ ဘေးကြီးဟုရှုညောင်း
 ထိုအကြောင်းကြောင့်။ သူကောင်းဘိက္ခု။ ငါ့ချစ်စသည်။ ပညာ
 ယ။ သံဝေဂမှန်။ ပညာဉာဏ်ဖြင့်။ သမဝေက္ခိယ။ သံဝေဂဖြစ်စရာ
 ဇရာမရဏစသည်တို့ကိုရှုပြီး၍။ သံဝေဇနိယဋ္ဌာနေသု။ သံဝေဂ
 ဖြစ်သင့်ဖြစ်ထိုက်ကုန်သော။ ဝါ။ ထိတ်လန့်စရာလွန်စွာကောင်း
 ကုန်သော။ ဇာတိဇရာ စသောသံဝေဂဝတ္ထုအရာတို့၌။ သံဝိဇ္ဇ
 တေပ။ ထိတ်လန့် သောအား သံဝေဂ ဖြစ်ပွားရာ သည် သာ
 တည်း။ ။ သံဝိဇ္ဇတေဝါတိ သံဝိဇ္ဇေယျဝေသံဝေဂံကရေယျ
 ဝေ။ သံဝေဇေတွာနာတိဝိပဋ္ဌန္တိ။ ပဏ္ဍိတောတိ သပညောတိ
 ဟေတုကပဋိသန္ဓေတိရတ္တံဟောတိ။ ပညာယသမဝေက္ခိယာတိ
 သံဝေဂဝတ္ထု။ နိသံဝိဇနဝသေနပညာယသမ္မာအဝေက္ခိယ။ အထ
 ဝါ။ ပညာယသမ္မာအဝေက္ခိတွာ။ ။ ၎င်းအဋ္ဌကထာ။ ။ ဧဝံ
 ဝိဟာရီ။ ဤသို့သံဝေဂဉာဏ်ဖြင့်။ တဖန်မမေ့။ နေလေ့ရှိထသော။
 အာတာပီ။ ကိလေသာကို။ နေရာမရအောင်ပူလောင်စေတတ်
 သောဝါယာမလုံ့လ ဝိရိယနှင့်ပြည့်စုံထသော။ သန္တရတ္တိ။ ငြိမ်
 သက်သောဖြစ်ခြင်းရှိထသော။ အနုဒ္ဓတော။ ပြန့်လွင့်တုန်လှုပ်
 ခြင်းကင်းထသော။ စေတော သမထသံယုတ္တော။ စိတ်၏ငြိမ်း
 ခြင်းနှင့်ယှဉ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပါ။ ကိလေသာငြိမ်းကြောင်းနှင့်
 ယှဉ်သောစိတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒုက္ခဿ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
 ဝဋ်ဒုက္ခ၏။ ခယံ။ ကုန်ရာကုန်ကြောင်းဖြစ်သောအရဟတ္တဖိုလ်
 နိဗ္ဗာန်သို့။ ပါပုဏေ။ ဖြောင့်တန်းအမှန် ကေနရောက်ရာသည်
 သာတည်း။ ဝါ။ ရောက်ရလိမ့်မည်။ ။ ဤကား။ ယခင်ပါဠိ

တော်ဂါထာနှစ်ပုဒ်တို့၏အနက်။ နှုတ်တက်ရအောင်ဆောင်။ ။
ပစ္စယာကာရဝိဘာဝနိပကရဏံနိဋ္ဌိတံ။ ။

၁၂၆။ နိဂုံးပတ္ထနာ။ မေတ္တာသိသန့်တကွကျမ်းပြီး
သက္ကရာဇ်တို့ကိုပြခြင်း။

သာသနာ သာ သ နာ ဇော တေ။ ရာ မညေ ရန္တ မဏ္ဍ
လေ။ ဝသတာရညဂါမိနံ။ ဂဏံာနံ ကေတုပါကဇေ။ ။
သပက္ခေဝံသတောသုဒ္ဓေ။ လဇ္ဇိနံသိတသောဘနေ။ သာသနော
ဒယကာရေန။ ဝသတာသိက္ခကာမိနာ။ ။ ဟံသာဝတီမြို့နဂရေ
ဝိသုတေ ပဋိမုတ္တရေ။ မဟာဝေဠာရဓမ္မေ။ ဆာယူဒ ပါဒိ ပန္န
ကေ။ ။ တဇ္ဇာတေနစထေရေန။ ဘိက္ခုနာရစိတံဣမံ။ သုဗော
ဓတ္ထိဥနာတ္တေန။ မေနောပလက္ခိတေနစ။ ။ ဣမိနာပုညတေ
ဇေန။ ဇေနပတ္တိကယံပဒံ။ ပဒံဣတ္ထံသုခေနေဝ။ နေဝဟောန္တုနိ
သေဓနာ။ ။ သုခါသုခါသဗ္ဗေဟောန္တု။ ဟောန္တုမာတေဘယာဘ
ယာ။ ဝေရာဝေရာဝိနဿန္တု။ နဿန္တုမာဝိတိဝိတိ။ ။ ဝေရာဘုန္တ
ရာယာပေန္တု။ ပေန္တုသုခတရံမဟံ။ မဟံဇယံမျှပဏ္ဍာယာ။ ဈာ
ယာနဿန္တုပါပကံ။ ။ ယံမေရီယံ သုခံတ္တေ။ မာဃာမာသေဝ
နိဋ္ဌိတံ။ သုက္ကပက္ခေဒုဟေဘောမ။ ဝါရေမံပစ္စယာကရံ။ ။
ပုညဘာဂံဣဒံပိ။ လဘန္တုဣန္ဒြိယာဒယော။ သဗ္ဗေသတ္တာနုမော
ဒန္တု။ ဂဏ္ဍန္တုယုတ္တမေသော။ ။ အကောင်းများအောင်။ ရေး
သားဆောင်။ အမောင်ကျက်၏မှန်း။ ။ အင်္ဂါနေမျိုး။ နှစ်ရက်မျိုး။
တပို့တွဲလဆန်း။ ။ နှစ်ချက်နာရီ။ ချိန်အညီ။ ပြီးပြီပိုမတန်း။ ။
၁၂၅၁ ခ။ တပို့တွဲလဆန်းနှစ်ရက်အင်္ဂါနေ။ နေ့နာရီပြန်နှစ်ချက်
အချိန်တွင်။ ပစ္စယာကာရဝိဘာဝနိ အမည်ရှိသော ကျမ်းသည်။
ဆုံးခန်းတိုင်မြောက်အပြီးရောက်ပြီ။

၁၂၇။ အမှာအထားစကားအစည်ကိုပြခြင်း။

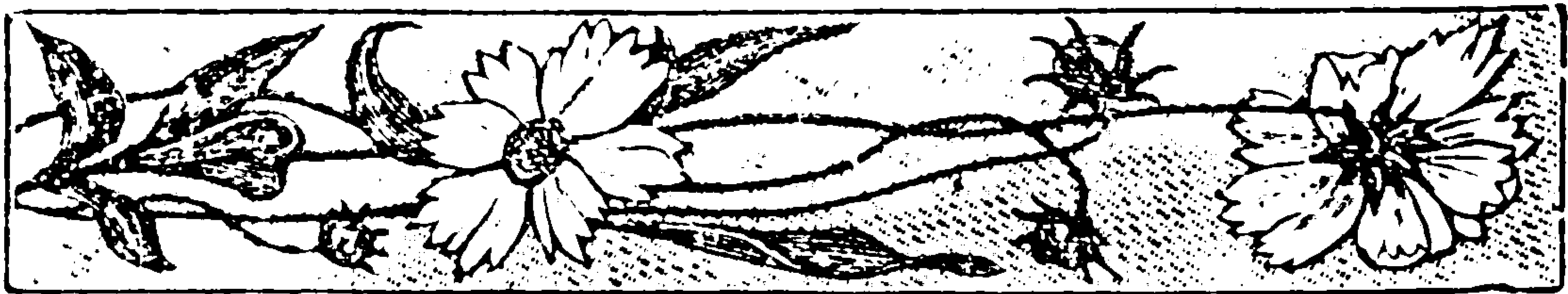
ဤကျမ်း၌၊ ပဌာန်းနည်းကိုမရေးမသားမထည့်မစွက်လိုက်ခြင်းသည်။ အမှတ်အသားခဲခက် ထွေးရှက် မည်ကိုစိုးသောကြောင့် ၎င်း။ ကျယ်ဝင်း များပြား၍ ကျမ်းလေးအံ့ သည်မှကြောက်သောကြောင့် ၎င်း၊ ထိုနည်းကိုလျစ်လျူရှု၍ အကျဉ်းစုမှတ်သား ရအောင် ဤမျှကိုသာ ရေးသား ပြုပြင် လိုက်သည် စာရေးကြီး။ နောင် အလိုရှိက အကြောင်း ညီညွတ် ခဲ့ပါလျှင် လည်းယင်းနည်းနှင့် တကွ ရေးသားဖော်ပြရန်ရှိသေးသည်သာ တည်း။ ။ဤထက်အကျယ်ကိုလိုလျှင် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်မှာယူလေ ကုန်။

တောင်းပန်ချက်။

ဝဲကူးမြို့ဈေးကြီးရပ်နေ။ တပည့်တော်တကာမောင်တို့ရှိခိုး
 လျှောက်ထားပါသည် ဆရာအရှင်သူမြတ်ဘုရား။ ။အထူး
 လျှောက်ထားရန်အကြောင်းမှာ။ တပည့်တော်တို့သည်။ အရှင်
 ဘုရားများကိုအဖို့ပြု၍။ နိဗ္ဗာန်ခရီးလမ်းကြောင်းကိုဖြောင့်တန်း
 စွာရလိုရောက်လိုပါသောကြောင့်။ အထူးသဖြင့်။ အားကိုးအား
 ထားပြုပြီးလျှင်။ ဗုဒ္ဓ။ ဓမ္မ။ သင်္ဃာတော်များအတွက်။ သာသနာ
 တော်မြတ်၏စည်ပင်ပျံ့ပွားခြင်းအကျိုးငှာ။ နေ့ညညှိမပြတ်။ အ
 ရှင်မြတ်တို့ ဆုံးမဩဝါဒပေးသည့်အတိုင်းနှလုံးသွင်းလျက်ရှိပါ
 ကြောင်း။ ။တပည့်တော်သံသယကုက္ကုမကင်းသည်မှာ။
 ယခုနှစ်နှင့်။ ၃။ ၄။ ၅။ ၆။ ၇။ ၈။ ခုနှစ်အတွင်း။ မြို့ပေါ်၊ တောနယ်ရှိတ
 ကာများသည်။ ရှင်ပြုပဉ္စင်းခံ။ မသိအသုဘနှင့်စပ်ဆိုင်၍လှူဒါန်း
 ကြသည့်အခါ။ ဝတ္ထုပစ္စည်းတစုံတရာကိုအလှူနည်းပါးသည်။
 ရဟန်းသင်္ဃာတော်များနှင့်စပ်ဆိုင် ဆူးငြောင့်သဘွယ်ဖြစ်
 သောငွေကိုသာလှူကြပါသည်။ လှူသည့်အခါတိုင်းလည်း။ ရ
 ဟန်းသင်္ဃာတော်များက။ ငြင်းပယ်ခြင်းမရှိ အလှူခံကြပါသည်။
 ယခုအချို့သောတကာများက။ ငွေကိုရဟန်း သင်္ဃာတော်များ
 အလှူခံသည်။ နှစ်သက်ဟန်ရှိသည်ဆိုကြပါသည်။ တပည့်တော်
 နှင့်တကွ အချို့သော တကာများကလည်း။ ဘုန်းကြီး ရဟန်း
 သင်္ဃာတော်များငွေကိုအလှူမခံ။ အလှူခံလျှင်မအပ်ကြောင်းနှင့်
 ပြောဆိုကြရာ။ စကားအဓိကရုဏ်းဖြစ်ကြပါသည်။ သို့အတွက်။
 အရှင်ဘုရားအား။ မူလကညွတ်ရင်းရှိပါသည့်အတိုင်း။ အပ်မအပ်
 ကိုဆုံးဖြတ်တော်မူပါ။ နောက်သားစဉ်လာ။ အမှားကိုအမှန်။ အ
 မှန်ကိုအမှား။ ဝိဝါဒမပြားရအောင်။ တရားရင်းကျမ်းဂန်ထွက်
 ကို။ မိန့်မြွက် တော်မူပါ မည့် အကြောင်း နှင့် လျှောက် ထား
 တောင်းပန်ပါသည်အရှင်သူမြတ်ဘုရား။

၁၂၅၉ ခုတော်သလင်းလဆန်း ၂ ရက်နေ့။ ကျိုက်ပတိုင်
 သိမ်ကုန်းဘုန်းကြီးထံလျှောက်လွှာရောက်လာသည်။

ရူပိယပဒိုဂဟမိနိစ္ဆယကျမ်း။

အနည ဝိသယံဗုဒ္ဓံ။ ဒေသေန္တံဝိနယံသုတံ။ ဝန္တိတွာ ဟံက
 ရိဿာမိ။ ကပ္ပိကပ္ပိယရူပိယေ။ ။ ဝိသမပါဒ။ သမပါဒတို့၌။
 ယဂိုဏ်း။ ဇဂိုဏ်းတို့ဖြင့်မှတ်အပ်သော။ ပဏှာဝတ္တဂါထာ။ ။
 အဟံ။ ငါသည်။ သုတံ။ ရဟန်းတို့၏တင့်တယ်ကြောင်း။ ကောင်း
 မြတ်သောတန်းဆာသဘွယ်ဖြစ်ထသော။ ဝါ။ ဘုရားပွင့်တော်
 မူသည့်အခါမှသာလျှင်။ ကောင်းစွာထွန်းလင်း။ တိန်ဝင်းတောက်
 ပထသော။ အနညဝိသယံ။ ဘုရားမှတပါး။ အခြားသောပစ္စေက
 ဗုဒ္ဓါသာဝကတို့၏ အရာမဟုတ် ထသော။ ဝါ။ အာရုံမဟုတ်ထ
 သော။ ဝါ။ ဘုရားသခင်၏သာလျှင်။ အရာမဟုတ်ထသော။ ဝါ။ အာ
 ရုံမဟုတ်ထသော။ ။ ဗျတိရေကအန္တယအစုံပေးလိုက်သည်။ ။
 ဝိနယံ။ ဝိနည်းပညတ်။ ဒေသနာတော်မြတ်ကို။ ဒေသေန္တံ။ မိန့်ဟ
 မြွက်ဖော်။ ဟောကြားတော် မူတတ်ထသော။ ဗုဒ္ဓံ။ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို။ ဝါ။ ဒေသေ။ မိန့်ဟမြွက်ဖော်။ ဟောကြားတော်မူခြင်း
 ၌။ အန္တံ။ ဆုံးဖြတ်တိုင်းစား။ အပိုင်းအခြားကို။ ဗုဒ္ဓံ။ ကေနံဆတ်
 ဆတ်။ အတတ်သိတော် မူထသော။ မဟာကာရဏိကံ။ ကြီး
 ကျယ်လှစွာ။ ကရုဏာတော်ရင်။ ဘုရားရှင်ကို။ ဝန္တိတွာ။ ကြည်
 စွာမြတ်နိုးရှိခိုးပြီး၍။ ရူပိယေ။ ရွှေငွေကိုခံခြင်း၌။ ။ ဥတ္တရပဒ
 လောပတြီ။ ။ ကပ္ပိကပ္ပိယ။ ကပ္ပိယအကပ္ပိယမိနိစ္ဆယံ။ အပ်မ
 အပ်သောအဆုံးအဖြတ်ကို။ ကရိဿာမိ။ မိန့်ဆိုပြုပြင်စီရင်ရေး
 သားပေအံ့။ ။ ကပ္ပိကပ္ပိယဟူသောပုဒ်၌။ နိရုတ္တိနည်းကြံ။

ပဲကူးမြို့အပိုင်။ ကျိုက်ပတိုင်အလည်တောရ။ ရွှေတောင်သိမ်
ကုန်းဘုန်းကြီးကြားသိစေအပ်သည်ကား။

ရဟန်းညွှန်းပြ။ လေးယောက်မျှ။ ဒုတညွှန်းလေးဖြာ။ ။အ
နိဗ္ဗိဋ္ဌ။ ဒုဝိဓ။ ပေါင်းကတကျပ်သာ။ ။တဦးမျက်မှောက်။ ကွယ်
သုံးယောက်။ ညွှန်းမြောက်ရဟန်းမှာ။ ။ရှေ့အပ်ပြန်ကြား။ စေ
၍ကြား။ မှာထားသွားသည်သာ။ ။တမန်ညွှန်းလည်း။ လေး
ယောက်တည်း။ ဤနည်းယူလေပါ။ ။ရှေ့အပ်မကြား။ ကွယ်

အပ်သွား။ နှစ်ပါးမညွှန်းရာ။ ။ရာဇမေဏ္ဍက။ အညာတ။ ကျင့်
ကြစဉ်တိုင်းသာ။ ။ဟူ၍။ သမန္တပါသာဒိကအဋ္ဌကထာ။ ဝိနယ

သင်္ဂဟအဋ္ဌကထာ။ ကင်္ခါဝိတရဏီအဋ္ဌကထာ။ ဝိနယတ္ထမဉ္ဇ။
သာဓိကာစသည်တို့နှင့်အညီ။ အောင်မြေထုံစံဥဋ္ဌိကျောင်းဆရာ
တော်ဘုရား။ ရေးသားဖွဲ့စီအပ်သော။ ကဗျာလင်္ကာပိုဒ်အတိုင်း။

ရွှေငွေအစရှိသော အကပ္ပိယနိဿိယဝတ္ထုပစ္စည်းတို့ကို။ လှူ
ရာခံရာတို့၌။ ညွှန်းပြအပ်သော။ ကပ္ပိယကာရကတို့သည်။ ညွှန်း
အပ်မညွှန်းအပ်အားဖြင့် နှစ်မျိုးနှစ်ပါးပြားကုန်၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့

တွင်။ ညွှန်းအပ်ညွှန်းကောင်းသောကပ္ပိယကာရကသည်။ ရဟန်း
ညွှန်း။ တမန်ညွှန်းအားဖြင့်နှစ်ပါးပြားပြန်၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ ရ

ဟန်းညွှန်းရာ၌လည်း။ ရှေ့တွင်ညွှန်းတယောက်။ ကွယ်ရာညွှန်း
သုံးယောအားဖြင့်ပေါင်းလေးယောက်ရှိကုန်၏။ ထိုတွင်။ ရဟန်း
ရှေ့၌သင်္ကန်းတိုး။ ရွှေငွေဒင်္ဂါး။ ပိုက်ဆန်များကို။ ရဟန်းညွှန်း

ပြသည့်ကပ္ပိယထံ။ အပ်နှံပြီး၍။ ရဟန်းအား ကြားလျှောက်အပ်
သောမျက်မှောက်။ ကပ္ပိယတယောက်။ ရွာတွင်းစသည်၌ညွှန်း
အပ်သောကပ္ပိယထံ။ အပ်နှံခဲ့ပြီးလျှင်။ တမန်တကာကိုယ်တိုင်

လာရောက်လျှောက်ကြားအပ်သော ကပ္ပိယတယောက်။ သူတ
ပါးကိုစေလွှတ်၍ ကြားလျှောက်အပ်သော ကပ္ပိယတယောက်။

သွားကတည်းကပင်။ အရှင်ညွှန်းကြားအပ်သောကပ္ပိယထံအပ်နှံ
ထားခဲ့ပါအံ့။ အလိုရှိလောအခါသင်္ကန်းကိုတောင်းခံသုံးဆောင်
တော်မူပါဟုရဟန်းအားလျှောက်ကြားမှားထားအပ်သော ကပ္ပိ

ယ တယောက်။ ပေါင်း ရဟန်းညွှန်း ကပ္ပိယ ကာရက လေး
ယောက်။ ။ ၎င်းလေးယောက်တို့ကို တမန်တကာက လျှောက်
မှသာ။ ညွှန်းပြအပ်ကုန်၏။ တမန်တကာက မလျှောက် ကြား
လျှင်။ မညွှန်းပြအပ်ကုန်။ ။ တမန်ညွှန်း လေးယောက် တို့ကို
လည်း။ ဤနည်းအတိုင်းယူလေ။ ။ မုခဝေဝတိကကပ္ပိယကာ
ရက။ မျက်ကွယ်မှာအပ်ခဲ့၍။ ရဟန်းအားပြန်မကြားအပ်သော
ကပ္ပိယကာရကဟူ၍ အနိစ္ဆန္ဒ နှစ်မျိုး အားဖြင့်။ အားလုံးပေါင်း
ကပ္ပိယကာရက။ တကျိပ်ရှိ၏။ ။ ကွဲအောင်ကြည့်။ ။ ဤတ
ကျိပ်သော ကပ္ပိယတို့တွင်။ ရဟန်းညွှန်း လေးယောက်၌။ ရာဇ
သိက္ခာပုဒ်အတိုင်းရဟန်းတို့ကကျင့်ရမည်။ ။ ကျင့်ပုံကား။ ။ ရ
ဟန်းညွှန်းလေးယောက်တို့တွင်။ မျက်မှောက်ညွှန်း ကပ္ပိယလက်
၌။ သင်္ကန်းဘိုးကိုပေးထည့်၍။ သင်္ကန်းဝယ်လှူ လိုက်ပါ ဆိုပြီး
လျှင်သွားလေ၏။ ရဟန်းအားပြန်မကြား။ မကြားသော်လည်း။
ထိုကပ္ပိယကိုသင်္ကန်းတောင်းကောင်း၏။ ။ ထို့ကြောင့်။ ။
သစေပနအယံဝေယျာဝစ္စကရောတိသမုခါနိစ္ဆိန္ဒောဟောတိ။ ဒု
တောစသမုခါဝေတဿဟတ္ထေစေတပန္နံဒတွာ ထေရဿစိ
ဝရံကိဏိတွာဒေဟိတိဂစ္ဆတိ။ ဧဝံသညတ္တောသောမယာတိအ
ရတ္တေပိစောဒေတုံဝနီတိ။ ။ ဟူ၍အဋ္ဌကထာ၌ဖွင့်ပြတော်မူ
အပ်၏။ ။ ပန။ အထူးကိုဆိုလိုက်ဦးအံ့။ အယံ။ ဤတကာ သည်
ကား။ မေ။ ငါ၏။ (ထည့်)။ ဝေယျာဝစ္စကရော။ အမှုကြီးငယ်ကိုပြု
သောသူပေတည်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ သမုခံ။ မျက်မှောက်၌။ နိစ္ဆိန္ဒော။
ညွှန်းပြအပ်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဒုတောစ။ တမန်သည်လည်း။
သမုခါဝေ။ မျက်မှောက်၌သာလျှင်။ တဿ။ ထိုရဟန်းကညွှန်း
ပြအပ်သော။ ဝေယျာဝစ္စကရကပ္ပိယ၏။ ဟတ္ထေ။ လက်၌။ စေ
တပန္နံ။ သင်္ကန်းဘိုးကို။ ဒတွာ။ ပေးပြီး၍။ ထေရဿ။ မထေရ်
အား။ စိဝရံ။ သင်္ကန်းကို။ ကိဏိတွာ။ ဝယ်၍။ ဒေဟိ။ လှူလိုက်ပါ
လော။ ဣတိ။ ဤသို့ဆို၍။ သစေဂစ္ဆတိ။ အကယ်၍သွားငြားအံ့။ ဧ
ဝံသန္တေ။ ဤသို့သွားသည်ရှိသော်။ သညတ္တောသောမယာတိ။

သုညတ္တောသောမယာဟူ၍။ဝါ။ တပည့်တော် စေခိုင်းခဲ့ပါပြီ
ဟူ၍။အရတ္တေပိ။ ဆိုပင်မဆိုသော်လည်း။ စောဒေတုံ။သင်္ကန်း
ကို။တောင်းခြင်းငှာ။ဝန့်တိ။အပ်၏။ ။ဤကားအနက်။ ။မျက်
ကွယ်ညှန်းသုံးယောက်တို့ကိုကား။ ရဟန်းအားပြန်ကြားလျှော်
ထားမှသာလျှင်။ သင်္ကန်းကိုတောင်းအပ် တောင်းကောင်းကုန်
၏။ပြန်မလျှောက်လျှင်။ မတောင်းအပ် မတောင်းကောင်းဟူ၍
မှတ်။ ။ထို့ကြောင့်။ ။ဒူတေနဟိဇေဝံအာရောစိတေယေဝ
တံစောဒေတုံဝန့်တိ။ နောစတဿဟတ္ထေဒတွာ။ဂတမတ္တကာ
ရဏေန။ ။၎င်းအဋ္ဌကထာ။ ။သုညတ္တောသောမယာတိ
အာဒိပန။ ဒူတေနဇေဝံအာရောစိတေယေဝတံစောဒေတုံဝန့်တိ။
နေဝါဿဟတ္ထေဒတွာ။ ဂတမတ္တ ကာရဏေနာတိ ဒဿနတ္ထံ
ဝုတ္တံ။ ။သာရတ္ထဒိပနိဋီကာ။ ။သုညတ္တောတိအာဒိဇေဝံဒူတေ
နရတ္တေဇေဝံစောဒေတုံဝန့်တိ။နန္တတရထာတိဒဿနတ္ထံဝုတ္တံ။ ။
ဝိမတိဝိနောဒနိဋီကာစသည်တို့၌မိန့်အပ်ကုန်၏။ ။ဟိ။ထိုရှေ့
စကားသင့်မြတ်စွာ။ဒူတေန။တမန်သည်။ဇေဝံ။ဤသို့စေခိုင်းခဲ့ပါပြီ
ဟူ၍။အာရောစိတေယေဝ။လျှော်ကြားအပ်သော်သာလျှင်။တံ။
ထိုဝေယျာဝစ္စကရကပ္ပိယကို။ စောဒေတုံ။သင်္ကန်းကိုတောင်း
ခြင်းငှာ။ဝန့်တိ။အပ်၏။စ။ ဗျတိရိက်ကိုပြဦးအံ့။တဿ။ ထိုသာ
မညဖြစ်သောကပ္ပိယ၏။ဟတ္ထေ။လက်၌။ဒတွာ။ ပေးခဲ့၍။ ဂတ
မတ္တကာရဏေန။ သွားခါမျှသာဖြစ်သောအကြောင်းဖြင့်။ စော
ဒေတုံ။သင်္ကန်းကိုတောင်းခြင်းငှာ။နောဝန့်တိ။မအပ်။ ။ဤကား
အဋ္ဌကထာပါဌ်၏အနက်။ ။သုညတ္တောသောမယာတိအာဒိ
ပန။သုညတ္တောသောမယာ။ဤသို့အစရှိသောစကားကိုကား။ ဒူ
တေန။တမန်သည်။ဇေဝံ။ဤသို့စေခိုင်းခဲ့ပါပြီဟူ၍။အာရောစိတေ
ယေဝ။ လျှောက်ကြားသော်သာလျှင်။ စောဒေတုံ။ သင်္ကန်းကို
တောင်းခြင်းငှာ။ ဝန့်တိ။ အပ်၏။အဿ။ ထိုသာမညဖြစ်သော
ကပ္ပိယ၏။ဟတ္ထေ။လက်၌။ဒတွာ။ပေးခဲ့၍။ ဂတမတ္တကာရဏေန။
သွားခါမျှသဖြစ်သောအကြောင်းဖြင့်။ စောဒေတုံ။သင်္ကန်းကို

တောင်းခြင်းငှာ။ နေဝဝနီတိ။ မအပ် သည်သာတည်း။ ဣတိ
ဒဿနတ္ထံ။ ဤသို့ပြခြင်းအကျိုးငှာ။ ဝုတ္တံ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။
သာရတ္ထဒိပနိ ဒိကာပါဌ်၏အနက်။ ။ သညတ္တောတိ အာဒိ။
သညတ္တော။ ဤသို့အစရှိသောစကားကို။ ဇေဝံ။ ဤသို့စေခိုင်းခဲ့ပါပြီ
ဟူ၍။ ဒုတေန။ တမန်သည်။ ဝုတ္တေယေဝ။ ဆိုအပ်သော်သာလျှင်။
စောဒေတုံ။ သင်္ကန်းကိုတောင်းခြင်းငှာ။ ဝနီတိ။ အပ်၏။ ဣတရ
ထာ။ လျှော့ကြားသည်မှတပါး။ မလျှော့ကြားသောအခြင်းအ
ရာအားဖြင့်။ ငါ။ မလျှောက်ကြားဘဲ။ စောဒေတုံ။ သင်္ကန်း ကို
တောင်းခြင်းငှာ။ နဝနီတိ။ မအပ်။ ဣတိဒဿနတ္ထံ။ ဤသို့ပြခြင်းအ
ကျိုးငှာ။ ဝုတ္တံ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ ။ ဤကားဝိမတိဝိနောဒနိ
ဒိကာပါဌ်၏အနက်။ ။ ၎င်းကပ္ပိယလေးယောက်တို့၌။ သုံးကြိမ်
တောင်းခြင်း။ ခြောက်ကြိမ်ရပ်ခြင်းဖြင့်။ ကျင့်အပ်၏။ ။ ဤ
ထက်ပိုလွန်းလျှင်မအပ်။ ရပြန်လျှင်လည်း။ နိဿဂ္ဂိပါမိတ် အာ
ပတ်သင့်၏။ မရလျှင်လည်းဥစ္စာရှင်ကဲ့ပြန်ပြောရမည်။ မပြော
လျှင်ဝတ္တဘေဒဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။

တမန်ညွှန်းလေးယောက်၌ကား။ မေဏ္ဍကသိက္ခာပုဒ်အတိုင်း။
ရဟန်းတို့ကကျင့်ရမည်။ ။ ပုံကား။ ။ မဟာဝါပါဠိတော်
ဘေသဇ္ဇ ခန္ဓကန္ဓ။ မေဏ္ဍက သူဌေးကြီး တောင်းပန်သော
ကြောင့်။ လမ်းစာရိက္ခာရှာတော့ဟု။ ခွင့်ပေးတော်မူပြီးသည်
နောက်။ ။ သန္တိဘိက္ခဝေမနုဿာသဒ္ဓါပသန္နာ။ တေကပ္ပိယ
ကာရကာနံဟတ္ထေဟိရညံဥပနိပက္ခိပန္နိ။ ဣမိနာယံအယျဿ
ကပ္ပိယံတံဒေထာတိ။ အနုဇာနာမိဘိက္ခဝေ။ ယံတတောကပ္ပိယံ
တံသာဒိဏံ။ နတွေဝါဟံဘိက္ခဝေ။ ကေနဗိပရိယာယေန။ ဇာတ
ရူပရဇတံသာဒိတဗ္ဗံ။ ပရိယေသိတဗ္ဗန္တိဝဒါမိ။ ။ ဟူ၍ကပ္ပိယ
ပစ္စည်း များကိုသာ။ ရိက္ခာစားနပ် အဖြစ်ဖြင့်။ ခွင့်ပြုတော် မူ
သည်။ ရှေ့ငွေကိုကား။ တစုံဟရာသောအကြောင်းပရိယာယ်။ စ
ကားလှယ် ဝေရစ်ဖြင့်။ သာယာရှာကြံ။ ခံလေတော့ဟု ခွင့်ပြု
တော်မူ။ ။ ဘိက္ခဝေ။ ချစ်သားတို့။ သဒ္ဓါ။ သဒ္ဓါတရားရှိကုန်

သော။ပသန္နာ။ကြည်ညိုကြကုန်သော။ ယေမနုဿာ။ အကြင်
 လူတို့သည်။သန္တိ။ရှိကြကုန်သေး၏။တေမနုဿာ။ သဒ္ဓါကြည်
 ဖြူ။ထိုသည့်လူတို့သည်။ ကပ္ပိယ ကာရကနံ။ အပ်သည်ကိုပြု
 တတ်ကုန်သောသူတို့၏။ ဟတ္ထေ။လက်၌။ ဟိရညံ။ ငွေကို။ဥပ
 နိက္ခိပန္တိ။အပ်နှံ ကုန်၏။ကိံ။ အဘယ်သို့အပ်နှံ ကုန်သနည်းဟူ
 မူကား။တောန္တော။ အိုအမောင်တို့။(ထည့်။)ဣမိနာ။ ဤငွေဖြင့်။
 ယံ။ အကြင်ဝတ္ထုသည်။ကပ္ပိယံ။ အရှင်ကောင်းအားအပ်၏။တံ။
 ထိုအပ်သောဝတ္ထုကို။ ဂဟေတွာ။ဝယ်ယူ၍။ အယျဿ။အရှင်
 ကောင်းအား။ဒေထ။လှူလိုက်ကြပါကုန်လော။ဣတိ။ ဤသို့ဆို၍။
 ဥပနိက္ခိပန္တိ။အပ်နှံ လိုက်ကြကုန်၏။ဘိက္ခဝေ။ ချစ်သားတို့။တ
 တော။ထိုငွေမှ။ဥပ္ပန္နံ။ဖြစ်သော။ယံ။အကြင်ဝတ္ထုသည်။ကပ္ပိယံ။
 အပ်၏။တံ။ ထိုအပ်သောဝတ္ထုကိုသာလျှင်။ သာဒိတုံ။ သာယာ
 ခြင်းငှာ။ အနုဇာနာမိ။ငါဘုရားခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ။ချစ်
 သားတို့။ကေနစိပရိယာယေန။ တစုံတရာသောအကြောင်းပရိ
 ယာယ်။ စကားလှယ်ဝေဝစန။ အမြွက်မျှဖြင့်။ ဇာတရူပရဇတံ။
 ရွှေငွေကို။သာဒိတဗ္ဗန္တိ။သာယာအပ်၏ဟူ၍။ပရိယေသိတဗ္ဗန္တိ။
 ရှာဖွေအပ်၏ဟူ၍။ အဟံ။ငါဘုရားသည်။ နုတွေဝ အနုဇာနာမိ။
 ဘယ်အခါမှ။ကြည်သာသင့်ရေးခွင့်ပေးတော်မူ။ ။ဤကား
 ပါဠိတော်အနက်။ ။ကပ္ပိယကာရကတို့လက်၌။ငွေကိုအပ်နှံ
 သော်လည်း။ ရဟန်းတော်အား။ ပြန်ကြားလျှောက်ထားမှသာ
 လျှင်။ အဘိုးဖြစ်သော ငွေကို မသာယာမူ၍။ အပ်သောဝတ္ထု။
 ပစ္စည်းတို့ကိုသာ။မရမချင်း။တောင်းကောင်း၏။ ။တောင်း
 ခြင်း၌။အပိုင်းအခြား။အတိုင်းအရှည်မရှိ။မရခဲ့လျှင်လည်း။ ဥစ္စာ
 ရှင်ကိုပြန်ပြောလိုလျှင်ပြောအပ်၏။ မပြောလိုလျှင်လည်းနေအပ်
 ၍။ ။သို့ဖြစ်၍။ရွှေငွေသာဖြစ်လျှင်။ ဘယ်အခါမှ မသာယာ။
 မရှာဘွေ။ မခံပေကောင်းဟုမှတ်ရမည်။

အနိန္ဒိဋ္ဌ။နှစ်ယောက်၌ကား။အညာတက-အပဝါရိဟ-သိက္ခာ
 ပုဒ်အတိုင်း။ရဟန်းတော်တို့ကကျင့်ရမည်။ တစုံတရာ။ ဘယ်

ဟာတချကိုမျှ။မတောင်းကောင်း။မတောင်းအပ်။ ။သင်္ကန်း
 တိုးစသောအကပ္ပိယရွှေငွေများကို။ လှူသူဒါယကာ လိမ်မာပါ
 လျှင်။ သိက္ခာမန်းနားလည်သော ရဟန်းသည်။ သင်္ကန်းတိုးကို မ
 သာယာဘဲ။ ခံအပ်၏။ ဒါယကာလည်းမလိမ်မာ။ ဆရာရဟန်း
 များက လည်းနားမလည်ခဲ့လျှင်။ အပ်အောင်လည်း မလှူတတ်။
 အပ်အောင်လည်း မခံတတ်ဖြစ်၍။ အာပတ် သင့်တတ် လှချေ
 သည်။သတိချပ်စေကုန်သတည်း။

တမန်ဖြင့်သင်္ကန်းတိုးကို။ရဟန်းအထံစေလွှတ်ရာ၌။သင်္ကန်း
 တိုး ဟူ၍၎င်း။ တမန်ဟူ၍၎င်း။ သုံးသပ်၍ ဟောတော် မူခြင်း
 သည်။ဝတ္ထုဖြစ်ရင်းအားလျော်စွာ။ ဟောတော်မူခါမျှဖြစ်သော
 စကားတော်သာတည်း။ အလှူရှင်ဒါယကာကိုယ်တိုင် ဆောင်
 လာ၍။ ဆွမ်းစသောအပ်သည့်ပစ္စည်းအလိုငှာ။ ရွှေငွေစသော
 ပစ္စည်းကို။လှူရာ၌လည်း။သင်္ကန်းတိုးတမန်နည်းအတိုင်းမှတ်။ ။
 ထိုကြောင့်။ ။ဒေသနာမတ္တမေဝစေတံဒူတေနစိဝရစေတာ
 ပန္နံပဟိဏေယျာတိ။ သယံအာဟရိတွာပိပိဏ္ဍပါတာဒိနံအတ္ထာ
 ယဒေန္တေသုပိဇေသဝနယော။ ။ဟူ၍အဋ္ဌကထာကြီးတို့၌မိန့်
 အပ်ကုန်၏။ ။စ။ဆက်လိုက်ဦးအံ့။ ဒူတေနစိဝရစေတာပန္နံပ
 ဟိဏေယျာတိဇေတံ။ တမန်ဖြင့်သင်္ကန်းတိုးကိုစေလွှတ်လိုက်ရာ
 ၏ဟူသောဤစကားသည်။ဒေသနာမတ္တမေဝ။ ဟောတော်မူခါ
 မျှသာလျှင်။ ဖြစ်သောစကားတည်း။ သယံ။ အလှူရှင်ဒါယကာ
 ကိုယ်တိုင်။ အာဟရိတွာပိ။ အတိုးငွေကိုဆောင်၍လည်း။ပိဏ္ဍ
 ပါတာဒိနံ။ဆွမ်းအစရှိသော။အပ်သောပစ္စည်းတို့၏။ အတ္ထာယ။
 အကျိုးငှာ။ဒေန္တေသုပိ။ ပေးလှူရာတို့၌လည်း။ ဇေသဝနယော။ဇေ
 သောဇေသဝနယော။ဤတမန်ဖြင့်။သင်္ကန်းတိုးကိုဆောင်သောနည်း
 သာလျှင်တည်း။ ဝါ။ဇေသောဇ္ဇုဝနယော။ဤနည်းကဲ့သို့သောနည်း
 ကို။ဒဋ္ဌဗ္ဗော။သေချာတပ်ကြပ်မှတ်။ ။ဝိနယသင်္ဂဟအဋ္ဌကထာ
 ၌လည်းဤနည်းမျိုးပင်လာ၏။ ကင်္ခါ၌လည်း။ဤနည်းမျိုးပင်ကျ
 ၏။ ။မခံ-မရှာ-မသာယာအပ်သောအရာတို့၌။ရွှေ။ငွေ။ဒင်္ဂါး။

ကြေးပြားဝါးသစ်။ သစ်စေ့။ ထန်းရွက်။ စက္ကူ။ ဆင်စွယ်။ သား
 ရေနယ်။ သားရေစိမ်းစသည်တို့ဖြင့်ပြုအပ်သော။ အရပ်အခါ
 အားလျော်စွာ၊ ရောင်းဝယ်လဲလှယ်အပ်သော။ ပိုက်ဆန်ဟူသမျှ။
 ၎င်းလေးပါးတို့သည်။ နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထုတို့မည်ကုန်၏။ ။ ပုလဲ
 ရှစ်မျိုး။ ဆိုလတံ့သောပတ္တမြားတို့မှတစ်ပါးသောပတ္တမြားမျိုး။ မြ
 စိမ်းဝံသဝဏ်။ မှုတ်အပ်သောခရုသင်း။ ဖောက်ထွင်းသွေးပြီး။ ရ
 တနာရှဉ်တွဲ။ ပဲနောက်အဆင်းတောက်သလင်း။ သန္တာမျိုး။ ပတ္တ
 မြားနီ။ ပတ္တမြားပြောက်။ အလျော်နှင့်တကွ။ စပါးမျိုးချစ်ပါး။
 ကျွန်ယောက်ျား။ ကျွန်မိန်းမ။ လယ်ယာ။ ရေတွင်း။ ရေကန်။ သစ်
 သီးအရာမ်။ ပန်းအရာမ်။ ကျွဲနွားစသောတိရစ္ဆာန်မျိုး။ စသည်တို့
 ကားဒုက္ကဋ္ဌဝတ္ထုတို့မည်ကုန်၏။ ။ ပဲ။ ဆန်။ ပိတ်။ အဝတ်။ ထော
 ပတ်စသည်တို့ကား။ ကပ္ပိယဝတ္ထုတို့မည်ကုန်၏။ ။ ထိုသုံး
 မျိုးသုံးစား။ ဝတ္ထုများတို့တွင် မျက်မှောက်မျက်ကွယ်။ အနီးအ
 အဝေးမဆို။ နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထုဖြစ်သော။ ရွှေငွေဒင်္ဂါး။ ကျပ်ပြား
 ပိုက်ဆန်တို့ကို။ မိမိအကျိုးငှာမိမိတို့ကိုယ်တိုင်ခံခြင်း။ သူတစ်ပါး
 ကိုခံစေခြင်းတို့၌။ နိဿဂ္ဂိယပါမိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ ဒုက္ကဋ္ဌ
 ဝတ္ထုကို။ မိမိအကျိုးငှာ၎င်း။ နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထု။ ဒုက္ကဋ္ဌဝတ္ထုကို။
 စေတီသဃီ။ ဂိုဏ်းပုဂ္ဂိုလ်။ ဘုန်းကြီးပြန်။ မယ်တော်ခမည်း
 တော်။ သူတော်သီလရင်ပြန်။ မိဘ။ ဆွေမျိုးတို့အလိုငှာ၎င်း။ ခံ
 လျှင်ဒုက္ကဋ္ဌအာပတ်သင့်၏။ ။ ထို့ကြောင့်။ ။ အတ္တနောအတ္တာ
 ယသမ္ပုဋိစ္ဆတော နိဿဂ္ဂိယံ ပါမိတ္တိယံ ဟောတိ။ သေသာနံ
 အတ္တာယ ဒုက္ကဋ္ဌံ။ ဒုက္ကဋ္ဌဝတ္ထုသဗ္ဗေသံပိ အတ္တာယ သမ္ပုဋိစ္ဆ
 တောဒုက္ကဋ္ဌမေဝ။ ။ ပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌကထာ။ ။ ဝိနယသင်္ဂ
 ဟအဋ္ဌကထာ။ ။ ကင်္ခါဝိတရဏီအဋ္ဌကထာ။ စသည်တို့၌မိန့်
 ဆိုတော်မူကြကုန်၏။ ။ နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထု။ နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထုကို။
 အတ္တနော။ မိမိ၏။ အတ္တာယ။ အကျိုးငှာ။ သမ္ပုဋိစ္ဆတော။ ခံသော
 ရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယံ။ စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှေးရှိသော။ ပါမိတ္တိ
 ယံ။ ပါမိတ်အာပတ်သင့်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ဝါ။ နိဿဂ္ဂိယံ။

ခံခဲ့သောပစ္စည်းကိုလည်းစွန့်အပ်သည်။ ပါမိတ္တိယံ။ ပါမိတ်အာ
 ပတ်လည်းသင့်သည်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ သောသာနံ။ မိမိမှကြွင်း
 သောသဃီ။ ဂိုဏ်း။ ပုဂ္ဂိုလ်စေတိ။ နဝကမ္မတို့၏။ အတ္ထာယ။ အ
 ကျိုးငှာ။ သမ္ပုဋ္ဌိစ္ဆတော။ ခံသောရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋ္ဌံ။ ဒုက္ကဋ္ဌ်အာ
 ပတ်သင့်၏။ ဒုက္ကဋ္ဌဝတ္ထု။ ဒုက္ကဋ္ဌဝတ္ထုကို။ သဗ္ဗေသံဝိ။ ငါရော
 သူပါ။ များစွာခပင်း။ မှုခင်းကံစွတို့၏လည်း။ အတ္ထာယ။ အကျိုး
 ငှာ။ သမ္ပုဋ္ဌိစ္ဆတော။ ခံသောရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋ္ဌမေဝ။ ဒုက္ကဋ္ဌ်
 အာပတ်သာလျှင် သင့်၏။ ။ ဤကားအဋ္ဌကထာတို့၏ပါဠိ၏
 အနက်။ ။ ကမ္မစေတိယ သံဃညပုဂ္ဂလတ္ထံ။ ဂဏသထ။ ဒ
 သဘေဒံပိ ရတနံ။ ဥဂ္ဂဏန္တဿ။ ဒုက္ကဋ္ဌံ။ ။ နိဿဂ္ဂိ တေ
 သုအတ္တတ္ထံ။ ဇိဿ သေသေသုဒုက္ကဋ္ဌံ။ ။ လက်သန်း အဋ္ဌက
 ထာ။ ။ ကမ္မစေတိယသံဃညပုဂ္ဂလတ္ထံ။ ဘုန်းကြီးပြန်စသော
 အမှုသစ်။ စေတိ။ သဃီ။ တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အကျိုးငှာ
 ၎င်း။ ဂဏသထ။ ဂဏတ္ထံ။ ဂိုဏ်း၏အကျိုးငှာ၎င်း။ ဒသဘေ
 ဒံပိရတနံ။ ဆယ်ပါးအပြားရှိသောရတနာကိုလည်း။ ဥဂ္ဂဏန္တဿ။
 ခံသော ရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋ္ဌံ။ ဒုက္ကဋ္ဌ်အာပတ်သင့်၏။ အတ္တတ္ထံ။
 မိမိအကျိုးငှာ။ ဥဂ္ဂဏန္တဿ။ ခံရသော ရဟန်းအား။ တေသု။
 ထိုဆယ်ပါးသော ရတနာတို့တွင်။ ဇိဿ။ ဧဝရတနာနှစ်ပါး
 တို့၌။ နိဿဂ္ဂိ။ နိဿဂ္ဂိပါမိတ်အာပတ်သင့်၏။ သေသေသု။ ဧ
 ဧမှကြွင်းသောရတနာနှစ်ပါးတို့၌။ ဒုက္ကဋ္ဌံ။ ဒုက္ကဋ္ဌ်အာပတ်သင့်
 ၏။ ။ ဤကားလက်သန်းအဋ္ဌကထာပါဠိ၏အနက်။ ။ မိ။ ဘ။
 တို့လည်း မခံအပ်ဟု။ ဝဇီရဗုဒ္ဓိ ဒိကာ၌ဆို၏။ ။ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
 သော။ သုံးမျိုးသော ဝတ္ထုပစ္စည်းတို့ကို။ သိမ်းဆည်းထားလိုက်
 ပါဟု။ မိတစသောလူတို့က။ အပ်နှံလာသည်များကို။ ဘဏ္ဍာစိုး
 ဥစ္စာထိန်းလုပ်၍။ လက်ခံသိမ်းထားလိုက်လျှင်။ ပါမိတ်အာပတ်
 သင့်၏။ ။ ထို့ကြောင့်။ ။ သဗ္ဗံပိနိက္ခိပနတ္ထာယ။ ဘဏ္ဍာ
 ဂါရိကသီသေန။ သမ္ပုဋ္ဌိစ္ဆတော။ ဥပရိရတနသိက္ခာပဒေ။ အာဂ
 တဝသေနပါမိတ္တိယံ။ ။ ပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌကထာ။ ။ ကပ္ပိ

ယဝတ္ထုဝါ အကပ္ပိယ ဝတ္ထုဝါ။ အန္တမသော မာတု သန္တကံပိ။
 ဘဏ္ဍာဂါရိကသီသေနပဒိုသပါမေန္တဿပါစိတ္တိယံ။ ။ကင်္ခါ။ ။
 ပဒိုသာမေယျပါစိတ္တိ။ ယံကိပ္ပိဂိဟိသန္တကံ။ ဘဏ္ဍာဂါရိကသီ
 သေန။သစေပိပိတုသန္တကံ။ ။လက်သန်းအဋ္ဌကထာတို့၌မိန့်အပ်
 ကုန်ပြီ။ ။နိက္ခိပနတ္ထာယ။သိမ်းထားခြင်းအကျိုးငှါ။ဘဏ္ဍာဂါ
 ရိကသီသေန။ဘဏ္ဍာစိုးဥစ္စာထိန်းခြင်းကိုအရင်းမူလပြုသဖြင့်။
 သဗ္ဗံပိ။အလုံးစုံသော။နိဿဂ္ဂိဝတ္ထု။ဒုက္ကဋ်ဝတ္ထု။ကပ္ပိယဝတ္ထု။
 သုံးမျိုးလုံးကိုလည်း။သမ္ပုဒိုစ္ဆတော။ခံသောရဟန်းအား။ဥပရိရ
 တနသိက္ခာပဒေ။အထက်အရတနသိက္ခာပုဒ်၌။အါဂတဝသေန။
 လာသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပါစိတ္တိယံ။ ပါစိတ်အာပတ်သင့်
 ၏။ ။ပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌကထာပါဌ်၏အနက်။ ။ခံရုံနှင့်ပင်သင့်
 ၏။ ။ကင်္ခါပါဌ်အနက်ထင်ရှားလေဘဲပြီ။ ။လက်သန်း၏အနက်
 ကား။ ။ယံကိပ္ပိ။အပ်မအပ်အမှတ်မရှိအလုံးစုံသော။ဂိဟိသန္တကံ။
 လူတို့၏ဥစ္စာကို။ဘဏ္ဍာဂါရိကသီသေန။ဘဏ္ဍာစိုးဥစ္စာထိန်းကို
 အရင်းမူလပြုသဖြင့်။ပိတုသန္တကံပိ။မိဘဥစ္စာကိုသော်လည်း။သ
 စေပဒိုသာမေယျ။ အကယ်၍သိုဦးငြားအံ့။ပါစိတ္တိ။ ပါစိတ်အာ
 ပတ်သင့်၏။ ။ဤကားလက်သန်းပါဌ်၏အနက်။ ။ဤစကား
 ကိုလျှော့စာ၌မပါသော်လည်း။စကားစပ်သင့်၍။သုတတိုးပွား။
 မှတ်သားစိမ့်ငှါဖွင့်ဆိုရေးထည့်လိုက်သည်။ ။ထိုနိဿဂ္ဂိယဝတ္ထု
 ဖြစ်သော။ရွှေငွေကျပ်ငြား။ ဒင်္ဂါးပိုက်ဆန်တို့ကိုအလှူခံမှသာမ
 ဟုတ်သေး။သာယာသောအရာ၌လည်း။နည်းတူပင်မှတ်။ ။မှတ်
 အပ်ကြောင်းကား။ ။မျက်မှောက်မျက်ကွယ်အနီးအဝေးမဆို
 ဤရွှေငွေသည်။အရှင်အားဖြစ်စေသတည်းဟု။ နှုတ်ကပင်မြွက်
 မြွက်လက်ရိပ်မျက်စအခြင်းအရာစသည်ကို။ ကိုယ်ဖြင့်ပင်ပြုပြု။
 လှူလာကြသည်ကို။ ကိုယ်နှုတ်ငွေဖြင့်မပယ်ဘဲ။စိတ်ထဲကကြိတ်
 ၍။ဆိတ်ဆိတ်သာယာ။သည်းခံလိုက်ငြားအံ့။ နိဿဂ္ဂိယပါစိတ်
 အာပတ်သင့်၏။ ။စိတ်ကပင်လိုချင်သာယာငြားသော်လည်း။
 ကိုယ်ဖြင့်၎င်း။ နှုတ်ဖြင့်၎င်း။ပယ်အပ်၏။ ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်ပင်မ

ပယ်သော်လည်း။ ဤရွှေငွေတို့ကားငါတို့အားမအပ်ဟု။ စိတ်က
မသာယာဘဲ။ မနောဒွါရဖြင့်သော်လည်းပယ်အပ်၏။ ဒွါရသုံးပါး
တို့တွင်။ တပါးပါးသောဒွါရဖြင့်ပယ်လိုက်လျှင်။ အာပတ်မသင့်
နိုင်။ ။ ထို့ကြောင့်။ တိသုဒ္ဓါရေသုဟိ။ ယေနကေနဗိပဒိုက္ခိတ္တံ။
ပဒိုက္ခိတ္တမေဝဟောတိ။ ။ ဟူ၍၎င်း။ အဋ္ဌကထာကြီးတို့၌။ မိန့်
အပ်ပြီ။ ။ မဉ္ဇူ။ သာဓိကာ၌လည်း။ ။ နကေဝလံ ကာယဝါစာဟိ။
ပဒိုက္ခိတ္တံ။ ပဒိုက္ခိတ္တမေဝဟောတိ။ အထခေါမနသပါပိပဒိုက္ခိတ္တံ။ ပ
ဒိုက္ခိတ္တမေဝဟောတိ။ ။ ဟူ၍မိန့်အပ်၏။ ။ ဟိ။ ပယ်လျှင်အာပတ်
မသင့်ဟုဆိုသောထိုစကားသည်မှန်၏။ တိသု။ သုံးပါးကုန်သော။
ဒွါရေသု။ ဒွါရတို့တွင်။ ယေနကေနဗိ။ တပါးပါးသောဒွါရဖြင့်။ ပ
ဒိုက္ခိတ္တံ။ ပယ်အပ်သောရွှေငွေသည်။ ပဒိုက္ခိတ္တမေဝ။ ပယ်အပ်သည်
မည်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ။ ဤကားအဋ္ဌကထာကြီး
ပါဠိ၏အနက်။ ။ ကေဝလံ။ သက်သက်။ ကာယဝါစာဟိ။ ကိုယ်
နှုတ်တို့ဖြင့်။ ပဒိုက္ခိတ္တံ။ ပယ်အပ်သောရွှေငွေသည်။ ပဒိုက္ခိတ္တမေဝ။
ပယ်အပ်သည်မည်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ။ ဖြစ်သည်ကာ။ န။ မ
ဟုတ်သေး။ အထခေါ။ စင်စစ်သော်ကား။ မနသပါပိ။ မနောဒွါရ
ဖြင့်လည်း။ ပဒိုက္ခိတ္တံ။ ပယ်အပ်သောရွှေငွေသည်။ ပဒိုက္ခိတ္တမေဝ။
ပယ်အပ်သည်မည်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ။ ဖြစ်၏။ ။ ဤကား။
မဉ္ဇူ။ သာဓိကာပါဠိ၏အနက်။

တိဝိဓံပဒိုဂ္ဂဟဏံ။ ကာယေန။ ဝါစာယ။ မနသပါ။ ။ ဟူသော
သီလက္ခနံဒိကာသစ် လှစ်အပ် သည်နှင့်အညီ။ ရွှေငွေကိုခံခြင်း
သည်။ ကိုယ်ဖြင့်ကိုယ်တိုင်ခံခြင်း။ နှုတ်ဖြင့်သူတပါးကို ခံစေ
ခြင်း။ စိတ်ဖြင့်သာယာ၍ခံခြင်းအားဖြင့်သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ။ လှူ
ခြင်းသည်လည်း။ ကိုယ်ဖြင့်ရှေ့တွင်ယူငင်တင်ဆောင်၍လှူခြင်း။
နှုတ်ဖြင့်မျက်ကွယ်အဝေးတကျေးရပ်ရှာ၌။ ရှိသောရွှေငွေကို။
အရှင်အားလှူပါ၏ ဟုလျှောက်ကြားလှူဒါန်းခြင်းအားဖြင့်။ နှစ်မျိုး
နှစ်ပါးပြား၏။ ။ ၎င်းတို့ကိုမိဿက-အားဖြင့်ခွဲလေဦး။ အဘိ
ဟာရနှစ်မျိုးကိုလည်းသိလေ။

ယခုကာလ၌။ ငွေပဒေသာပင်ကို။ ရှေ့တွင်ယူငင်။ တွင်ထိုး၍
 လှူကြသည့်။ အလှူမျိုးများမှာ။ နှုတ်ကပင်မဆိုမငြိမ်း။ မထွက်မံ
 ဟသော်လည်း။ ကိုယ်ကားဖြင့်ပေးလှူခြင်းသည်ဖြစ်၏။ ထိုကဲ့
 သို့လှူသောငွေများကို။ ပြဆိုခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း။ ဧရသုံးပါးတို့
 တွင်။ တပါးပါးသောဧရဖြင့် ရဟန်းတို့ကပယ်ရှားတားမြစ်ရ
 မည်။ မပယ်မရှား။ မတားမမြစ်ဘဲ။ စိတ်ထဲက တိတ်တဆိတ်
 ကြိတ်၍ သာယာလိုက်ငြားအံ့။ ။ ဥပနိက္ခိတ္တံဝါ သာဒိယေယျ
 နိဿဂ္ဂိယံ ပါမိတ္တိယံ။ ။ ဟူ၍ ဟောတော်မူသော ကြောင့်
 ၎င်း။ ။ ဥပနိက္ခိတ္တံ သာဒိယေယျာတိဇ္ဇနံ။ အယျဿ ဟောတူ
 တိဇေဝံသမုခါဝါ။ အသုကသ္မိံနာမဋ္ဌာနေ။ မမဟိရညသုဝဏ္ဏံတံ
 တုယံဟောတူ တိဇေဝံပရမ္ပုခါဌိတံဝါ။ ကေဝလံဝါစာယဟတ္ထ
 မုဒ္ဒါယဝါ တုယန္တိ ဝတ္တာပရိစ္ဆတ္တံ။ ယောကာယဝါစာဟိ အပ
 ဒိုက္ခိပိတ္တာ။ စိတ္တေနအဓိဝါသေယျ။ အယံသာဒိယေယျာတိဝုတ္တ
 တိ။ ။ ဟူ၍အဋ္ဌကထာ၌ ဖွင့်ပြသောကြောင့်၎င်း။ ။ နိဿဂ္ဂိ
 တေသုအတ္တတ္ထံ။ ဧသု။ ။ ဟူ၍လက်သန်း၌ ဖွင့်ပြသောကြောင့်
 ၎င်း။ ။ ဧတ္ထစဥပနိက္ခိတ္တန္တိဇ္ဇနံ ဥပလက္ခဏဝသေနဝုတ္တံ။ ဧ
 တေနဟိသမုခါဝါ။ ပရမ္ပုခါဝါဒါယကေဟိ။ ကာယဝါစာဟိပ
 ရိစ္ဆတ္တဝသေန။ ဒုရေနိက္ခိတ္တံ။ ဇာတရူပရဇာတပ္ပိသင်္ဂဟိတံ။ သာဒိ
 ယေယျာတိဝုတ္တေပိ။ ကာယဝေစိန္ဒါရေအာပတ္တိံအာပဇ္ဇတိ။ ။
 ဟူ၍။ အနုဝဏ္ဏနာဋိကာဖွင့်သောကြောင့်၎င်း။ ။ မနသာပဒိုဂ္ဂ
 ဟဏံသာဒိယနံ။ ။ ဟူ၍သီလက္ခန်ဋိကာသစ်။ မိန့်မှာဖွင့်လှစ်
 သောကြောင့်၎င်း။ ။ ဇာတရူပရဇာတဘာဝေါ။ အတ္ထုဒ္ဓေသိက
 တာ။ ဂဟဏာဒိသု အညတရဘာဝေါတိ ဣမာနေတ္ထ တိဏိ
 အင်္ဂါနိ။ ။ ဟူ၍အဋ္ဌကထာဋိကာ အစောင်စောင်တို့၌ ဖွင့်ပြ
 တော်မူအပ်သောအင်္ဂါနှင့်ညီညွတ်သောကြောင့်၎င်း။ ခံခြင်းငှါ
 မအပ်။ နိဿဂ္ဂိယပါမိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ ဥပနိက္ခိတ္တံဝါ။ အနီး
 ၌ချထားသောရွှေငွေကိုလည်း။ သာဒိယေယျ။ ကိုယ်နှုတ်မပယ်
 လွှင့်။ စိတ်ဖြင့်သာယာငြားအံ့။ နိဿဂ္ဂိယံပါမိတ္တိယံ။ နိဿဂ္ဂိပါ

စိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ပါဠိတော်၏အနက်။ ။ဥပနိက္ခိတ္တံ
သာဒိယေယျာတိ။ ဟူသည်ကား။ ဣဒံ။ ဤရွှေငွေသည်။ အယျဿ။
အရှင်ကောင်းအား။ ဟောဘူတိ။ ဖြစ်စေသတည်းဟူ၍။ ဇေဝံ။ ဤ
သို့။ သမုခါဝါ။ မျက်မှောက်ရှေ့တွင်အထင်အရှား၎င်း။ အသုကာ
သ္မိံနာမဌာနေ။ ဤအမည်ရှိသော အရပ်ဌာန၌။ မမ။ တပည့်သ
မုတ်။ အကျွန်ုပ်၏။ ဟိရညသုဝဏ္ဏံ။ ငွေရွှေသည်။ အတ္ထိ။ ရှိ၏။ တံ။
ထိုရွှေငွေသည်။ တုယံ။ အရှင်အား။ ဟောဘူတိ။ ဖြစ်စေသတည်း
ဟူ၍။ ဇေဝံ။ ဤသို့။ ပရံမုခါဝါ။ လူမမြင်သာ။ ကွယ်ရာအဝေး။ တ
ကျေးမျက်ကွယ်၌၎င်း။ ဌိတံ။ တည်သောရွှေငွေကို။ ကေဝလံ။
သက်သက်။ ဝါစာယဝါ။ နှုတ်ဖြင့်၎င်း။ ဟတ္ထမုဒ္ဒါယဝါ။ လက်ဆုပ်
ပြသဖြင့်၎င်း။ တုယန္တိ။ တုယံဟူသောအနက်ကို။ ဝါ။ အရှင်ဘုရား
၏ ဥစ္စာဖြစ်ပါစေဟူသောအနက်ကို။ ဝတ္တာ။ ဆို၍။ ပရိစ္ဆတ္တံ။ စွန့်
အပ်သည်ကို။ ယော။ အကြင်ရဟန်းသည်။ ကါယဝါစာဟိ။ ကိုယ်
နှုတ်တို့ဖြင့်။ အပဒိုက္ခံပိတ္တာ။ မပယ်မူ၍။ ဗိတ္တေန။ စိတ်ဖြင့်။ အဓိဝါ
သေယျ။ သည်းခံလိုက်ငြားအံ့။ အယံ။ ဤသို့သည်းခံခြင်းကို။ ဝါ။
သည်းခံသောရဟန်းကို။ သာဒိယေယျာတိ။ သာဒိယေယျဟူ၍။
ဝါ။ သာယာသောရဟန်းဟူ၍။ ဝုတ္တတိ။ ဆိုအပ်၏။ ။အဋ္ဌက
ထာပါဌ်၏အနက်။ ။လက်သန်းအနက်ကို။ ရှေ့ကရေးခဲ့ပြီ။ ။
စ။ ဆက်၍အသင့်။ ဖွင့်လိုက်ဦးအံ့။ ဥပနိက္ခိတ္တံဣဒံ။ ဥပနိက္ခိတ္တံ
ဟူသောဤစကားကို။ ဥပလက္ခဏာဝသေန။ ဥပလက္ခဏာနည်း၏
အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝုတ္တံ။ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဟိ။ ထိုစကားဟုတ်
မှန်၏။ ဧတေန။ ဤဥပနိက္ခိတ္တံဟူသော ပါဠိစကားဖြင့်။ သမု
ခါဝါ။ မျက်မှောက်၌၎င်း။ ပရမ္ပုခါဝါ။ မျက်ကွယ်၌၎င်း။ ဒါယ
ကေဟိ။ ရွှေငွေကိုလှူလိုသောဒါယကာတို့က။ ကာယဝါစာဟိ။
ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်။ ပရိစ္ဆတ္တဝသေန။ စွန့်လွှတ်သည်၏အစွမ်းအား
ဖြင့်။ ဒုရေနိက္ခိတ္တံ။ အဝေး၌ထားအပ်သော။ ဇာတဉ္စပရဇတဗ္ဗိ။
ရွှေငွေကိုလည်း။ သင်္ဂဟိတံ။ သင်္ဂြိုဟ်ရေတွက်။ ထည့်စွက်ယူ
ငင်အပ်၏။ သာဒိယေယျာတိ။ သာဒိယေယျဟူ၍။ ဝုတ္တပိ။ ဟော

တော်မူအပ်သော်လည်း။ ကာယဝစိဒ္ဓါရေ။ ကာယဒ္ဓါရဝစိဒ္ဓါရ
 နှ့်။ အာပတ္တိံ။ နိဿဂ္ဂိပါမိတ်အာပတ်သို့။ အာပဇ္ဇတိ။ ရောက်၏။ ။
 အနုဝဏ္ဏနာပါဌ်၏အနက်။ ။ သာဒိယနံ။ ကိုယ်နှုတ်မတွင့်။ မိတ်
 ဖြင့်သာယာခြင်းသည်။ မနုဿ။ မိတ်ဖြင့်။ ပဒိုဂ္ဂဟဏံ။ ရွှေငွေကို
 ခံခြင်းမည်၏။ ။ သီလက္ခနံဋီကာသစ်ပါဌ်၏အနက်။ ။ ဇာ
 တရူပရဇတဘာဝေါ။ ရွှေငွေ၏အဖြစ်၎င်း။ အတ္တုဒ္ဓေသိကတာ။
 မိမိဟု ဆိုအပ်သော ရည်ညွှန်းအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ရှိသည်၏ အ
 ဖြစ်၎င်း။ ဝါ။ မိမိဟုဆိုအပ်သော။ အလ္လုခံပုဂ္ဂိုလ်ကိုရည်ညွှန်းခြင်း
 ရှိသည်အဖြစ်၎င်း။ ဂဟဏာဒိသု။ ခံခြင်း။ ခံစေခြင်း။ သာယာခြင်း
 သုံးပါးတို့တွင်။ ။ အာဒိဝနံဘေဝံ ပေးလိုက်သည်။ ။ အည
 တရဘာဝေါ။ တပါးပါး၏အဖြစ်၎င်း။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဧတ္ထ။ ဤ
 သိက္ခာပုဒ်နှ့်။ အင်္ဂါနိ။ အင်္ဂါတို့သည်။ ဣမာနိတိဏိ။ ဤသုံးပါးတို့
 တည်း။ ။ နောက်ပါဌ်၏အနက်။ ။ ဤသုံးပါးသောအင်္ဂါနှင့်
 ညီညွတ်လျှင်။ ပါမိတ်အာပတ်သင့်မှန်း။ မအပ်မှန်း။ ရွှေငွေမှန်း
 သိလျက်။ လွန်ကျူးလိုသောဝိတိက္ကမမိတ်ဖြင့်။ ခံပြန်လျှင်လည်း။
 အလန္တိဖြစ်၍ နေလေတော့သည်သာဖြစ်၍။ ။ အနိသန္တိတွာ
 နိဿဂ္ဂိံပရိဘုရေ။ ။ ဟူသောလက်သန်းအဋ္ဌကထာနှင့်အညီ။
 ထိုစွန့်အပ်။ စွန့်သင့်။ စွန့်ထိုက်။ စွန့်ပစ်စကောင်းသော ပစ္စည်း
 များကို။ စွန့်ရမှန်းသိလျက်။ မစွန့်မလွတ်နိုင်ဘဲမှီဝဲသုံးဆောင်၍
 နေသမျှကာလပတ်လုံး။ ဒုက္ကဋ်အာပတ် မပြတ်သင့်၍။ ၎င်းအာ
 ပတ်မှ။ မထမြောက်နိုင်ဘဲ။ ဖုံးမြဲဖုံးထားကာ။ အလန္တိ တဖြစ်ထဲ
 ဖြစ်နေသော ကြောင့်။ အလန္တိ အဖြစ်မှ မလွတ်နိုင်လေ။ ။ ထို
 ကြောင့်။ ။ သဗ္ဗိစ္စ အာပတ္တိံအာပဇ္ဇတိ။ အာပတ္တိံပတိဂုဟ
 တိ။ အဂတိဂမနဉ္စဂစ္ဆတိ။ ဖွေသောဝုစ္စတိအလန္တိပုဂ္ဂလော။ ။
 ဟူ၍ပရိဝါပါဠိတော်၌ ဟောတော်မူသည်။ ။ ယောဘိက္ခု။
 အကြင်ရဟန်းသည်။ သဗ္ဗိစ္စ။ သိက္ခာပုဒ် တော်ကို လွန်ကျူး
 ကျော်နင်းလိုသော စေတနာရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝါ။ စေတနာနှင့်တ
 ကွစေ့ဆော်၍။ အာပတ္တိံ။ အာပတ်ကြီးငယ်သို့။ အာပဇ္ဇတိ။ သင့်

ရောက်၏။ ဖေဒိသော။ သို့သဘောလွန်ကျူးကျော်နင်းလိုသော
 စေတနာရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝါ။ စေတနာနှင့်တကွစေ့ဆော်၍။ ကြီး
 ငယ်မမှတ်။ အာပတ်သို့ သင့်ရောက်သော ရဟန်းကို။ အလန္တိ
 ပုဂ္ဂလောတိ။ အလန္တိ ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ ဂုစ္ဆတိ။ ဆိုအပ်၏။ ယောစ
 ဘိက္ခု။ အကြင်ရဟန်းသည်လည်း။ အာပတ္တိ။ သင့်ရောက်ပြီး
 သောအာပတ်ကို။ ပတိဂုဟတိ။ ဒေသနာမကြား။ ဖုံးထားလျှီငှက်
 ၏။ ဖေဒိသော။ ဤသို့သဘောသင့်ပြီးသည့် အာပတ်များကို သို့
 ထား လျှီငှက်သော ရဟန်းကို။ အလန္တိ ပုဂ္ဂလောတိ။ အလန္တိ
 ပုဂ္ဂိုလ်ပင်ဟူ၍။ ဂုစ္ဆတိ။ ဆိုအပ်၏။ ယောစဘိက္ခု။ အကြင်ရဟန်း
 သည်လည်း။ အဂတိဂမနံ။ မလိုက်မစားမလားအပ်သော။ အဂတိ
 လေးပါးသို့။ ဂုစ္ဆတိ။ လိုက်စားလားရောက်၏။ ဖေဒိသော။ ဤသို့သ
 ဘော။ အဂတိသို့လိုက်မှားလားရောက်သောရဟန်းကို။ အလန္တိ
 ပုဂ္ဂလောတိ။ အလန္တိပုဂ္ဂိုလ်ပင်ဟူ၍။ ဂုစ္ဆတိ။ ဆိုအပ်၏။ ဤကား
 ၎င်းပါဠိတော်၏အနက်။ ဤအင်္ဂါသုံးပါးလုံးနှင့်ပြည့်စုံညီညွတ်မှ
 သာ။ အလန္တိဖြစ်သည့်မဟုတ်သေး။ တပါးပါးသောအင်္ဂါနှင့်ပြည့်
 စုံညီညွတ်လျှင်ပင်အလန္တိဖြစ်လေတော့သည်ဟူ၍မှတ်အပ်၏။ ။
 ဤ၌။ သဗ္ဗိစ္စဟူသောပုဒ်ကို။ အာဒိဒိပကနည်း။ စသဒ္ဒါကို။ အန္တိ
 ပကနည်းမှတ်လေ။ ။ ထိုနိဿိယဝတ္ထုမှဖြစ်လာသောပစ္စည်း
 ဟူဟူသမျှသည်လည်း။ ခံသူရဟန်းအား။ ရူပိယပဒိုဂ္ဂဟကဿ
 ပန။ ကေနစိပရိယာယေန။ တဘောဥပ္ပန္နပစ္စယ ပရိဘောဂေါန
 ဝန့်တိ။ ။ ဟူသောအဋ္ဌကထာကြီးအမိန့်အတိုင်း။ ဘယ်နည်း
 ဘယ်အကြောင်းဘယ်ပရိယာယ်ပြောင်းလို့မှ မအပ်နိုင်ပြီ။ ခံသူ
 ရဟန်းသာမဟုတ်သေး။ သီတင်းသုံးဘော်။ ငါးယောက်လုံးပင်
 သုံးစွဲခြင်းငှာမအပ်။ ။ ထို့ကြောင့်။ ။ ဥပ္ပန္နပစ္စယာဇေ။ ပဉ္စန္ဒ
 ပိ အကပ္ပိယာ။ အဘူတာ ချောစနာရူပ။ သံဝေါဟာ ရုက္ခဟာဒိ
 သာ။ ။ ဟူ၍လက်သန်းအဋ္ဌကထာ၌မိန့်အပ်၏။ ။ ဇေ။ ဤ
 သို့။ ဥပ္ပန္နပစ္စယာ။ ကုလဒူသကကြောင့် ဖြစ်သော ပစ္စည်း တို့
 သည်။ ပဉ္စန္ဒပိ။ သီတင်းသုံးဘော်။ ငါးယောက်တို့အားလည်း။ အ

ကပ္ပိယာ။မအပ်ကုန်။အဘူတာရောစနာရူပ။ သံဝေါဟာယုဂ္ဂဟာ
ဒိသာ။ မိမိန္ဒထင်ရှားမရှိသော ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကို ပြောကြား
ခြင်း။ရွှေငွေစသည်ဖြင့်ရောင်းဝယ်ခြင်း။ ရွှေငွေစသည်ကိုခံခြင်း
ကြောင့်ဖြစ်သောပစ္စည်းသည်။ သီတင်းသုံးဘော် ငါးယောက်
တို့အား။မအပ်သည်နှင့်တူကုန်၏။ ။လက်သန်းပါဌ၏အနက်။ ။
ကောအလန္တီ။ အလန္တီသတမ္ပိကရောတိ။ ။ဟူသောအဋ္ဌ
ကထာကြီးအတိုင်း။ အလန္တီတကောင်က ရာထောင်မကသော
အလန္တီတို့ကိုဖြစ်ပွားအောင်ပြုတတ်ရကား။ထိုရွှေငွေကိုခံသော
အလန္တီပုဂ္ဂိုလ်၏ယခင်ပစ္စည်းများကို။ မအပ်မှန်းသိလျက်နှင့်။လူ
သူမသိလျှင်ပြီးတာမျိုးတကား။နှလုံးထား၍။ တိတ်တဆိတ်ပုန်း
ကွယ်ရာ၌ သုံးဆောင်စားသောက် ပေါင်းသင်းနေထိုင်ကြကုန်
သော။ ရဟန်းသာမဏေဟူသမျှတို့သည်လည်း။ အလန္တီချည်း
ဖြစ်ကြလေကုန်၏။ ။ယင်းသို့မိမိတို့၏အာပတ်သင့်သည်၏
အဖြစ်။အလန္တီအပြုအမူတို့ကိုမည်သူမှမသိရအောင်။ဟန်ဆောင်
ဖုံးလွှမ်း၍ ထားကြသော်လည်း။ အလန္တီအဖြစ်မှ မလွတ်နိုင်ဘဲ
ဖြစ်၍။ အာပတ်နှင့်တကွရုတ်စိတ်ကျလေလျှင်။ ငရဲတိရစ္ဆာန်။
ပြိတ္တာဘုံ-ဝေဟာ သံမှာ။ အလျှံ ပြောင် ငြီး ငြီး။ သံပူလောင်
ကျောင်းကြီးနှင့်။ မီးကျိုးတုံးအဖြစ်ဖြင့်။အနှစ်ပေါင်းများစွာ။ခံရ
ချက်ကြာလိမ့်မည်။ ။ထို့ကြောင့်။ ။သာပတ္တိကဿဘိက္ခ
ဝေဘိက္ခုနောဒ္ဓိန္နဂတိနံအညတရာဂတိပါဒိုကင်္ခါ။ နိရိယောဝါ။
တိရစ္ဆာနယောနိဝါ။ ။ဟူ၍၎င်း။ ။ပဒိုစ္ဆန္ဒကမ္မန္တဿ
ဘိက္ခဝေ။ ဒိန္နဂတိနံ အညတရာဂတိပါဒိုကင်္ခါ။ နိရိယောဝါတိ
ရစ္ဆာနယောနိဝါ။ ။ဟူ၍၎င်းဟောတော်မူသည်။ ။ဘိက္ခ
ဝေ။ချစ်သားတို့။ သာပတ္တိကဿ။ သမ္ဘိစ္စအာပတ်။ မပြတ်သင့်
လျက်ရှိသော။ဘိက္ခုနော။ရဟန်း၏။ဝါ။ရဟန်းအား။ဒိန္နံ။နှစ်ပါး
ကုန်သော။ ဂတိနံ။ဂတိတို့တွင်။ အညတရာ။ တပါးပါးသော။ဂ
တိ။လားရာဂတိကို။ ပါဒိုကင်္ခါ။အလိုရှိအပ်၏။နိရိယောဝါ။ အဝိ
စိစသောငရဲကိုသော်လည်း။ပါဒိုကင်္ခါ။အလိုရှိအပ်၏။ တိရစ္ဆာ

နယောနိဝါ။ တိရစ္ဆာန်သန္တိ။ ဂတိကိုသော်လည်း။ ပါဒိကင်္ဂါ။ အလို
 ရှိအပ်၏။ ။ ဤကား။ ရှေ့ပါဠိတော်၏အနက်။ ။ ဘိက္ခုဝေ။ ရဟန်း
 တို့။ သမ္ပဒိစ္ဆန္တကမ္မန္တဿ။ လူရှင်မသိအောင်။ ဟန်ဆောင်သိမ်းရုံး
 ဖုံးလွှမ်းသောမှုပြစ်ရှိသောရဟန်းရှင်လူ။ ခပ်သိမ်းသောသူ၏။ ဝါ။
 ရဟန်းရှင်လူ။ ခပ်သိမ်းသောသူအား။ ။ အကြွင်းရှေ့ပါဠိတော်
 နှင့်အနက်တူပြီ။ ။ ဤကား နောက်အင်္ဂုတ္တိပါဠိတော်အ
 နက်။ ။ အခါတပါး။ အရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်။ အရှင်လက္ခဏာ
 ကိုခေါ်ယူတူကွ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့ ဆွမ်းခံလှည့်လည်အံ့သော
 ဌာ။ ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်မှ။ ဆင်းသက် ကြွလာတော် မူသည် ရှိ
 သော်။ သပိတ်သင်္ကန်း။ ခါးပန်းကိုယ်ရောင်။ ထိန်ထိန် ပြောင်
 လျက်။ မီးတောင် ကြီး အလား။ မီးလောင်၍ ကောင်း ကင် နှ
 ကျင်နာညည်းတွား ပြေးသွား နေရသော။ ရဟန်း ယောက်ျား
 ပြိတ္တာ။ ရဟန်း မိန်းမ ပြိတ္တာ။ သိက္ခ မာန်။ သာမ ဇော။ သာ
 မဇောမ။ ပြိတ္တာကြီးများကိုမြင်ရ၍။ ပြီးတော်မူသည့်အကြောင်း
 ကို။ အရှင်လက္ခဏာက။ ရှေ့စကား ရှိသည့် အတိုင်း။ မြတ်စွာ
 ဘုရားသခင်၏ထံတော်မျက်မှောက်။ ရှေ့စက်အောက်သို့ရောက်
 တော်မူကြသောအခါ။ ရှင်မောဂ္ဂလာန်အား လျှောက်ကြားလေ
 လျှင်။ ထိုရဟန်း ပြိတ္တာစသည်တို့ကို မြင်ခဲ့ကြောင်းနှင့်။ အသီး
 အသီးဖြေကြားပြောဆိုလေ၏။ ။ ဝတ္ထုငါးချ။ ။ ထိုအ
 ခါမြတ်စွာဘုရားသခင်ကလည်း။ ရဟန်းတို့ကို ခေါ်တော်မူ၍။
 စက္ခုဘူတာဝတဘိက္ခုဝေ။ သာဝကာဝိဟရန္တိ။ စသည်ဖြင့်မိန့်
 မြှောက်တော်မူပြီး၍။ ဤမောဂ္ဂလာန်မြင်ခဲ့သောပြိတ္တာကြီးများကို။
 ငါဘုရားကိုယ်တော်မြတ်သည်။ ရှေးဦးမဆွ။ ဘုရားဖြစ်စကပင်
 မြင်တော်မူသည်သာလျှင်တည်း။ မြင်သော်လည်းသက်သေကို
 မရ၍ငါဘုရားမဟော။ ယခုကားယုံကြည်လောက်သော သက်
 သေကို ရသည်ဖြစ်၍။ ဟောကြားတော်မူအံ့ဟု မိန့်တော်မူပြီး
 ၍။ ။ သောခေါဘိက္ခုဝေဘိက္ခု။ ကဿပဿသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ
 ပါဝစနေ။ ပါပဘိက္ခုအဟောသိ။ လ။ ပါပသာမဇောရိအဟော

သိ။ သာတဿကမ္မဿဝိပါကေန။ ဗဟူနိဝဿာနိ။ ပ။ ဗဟူနိ
 ဝဿသတသဟဿာနိ။ နိရိယေပစ္စိတွာတဿေဝကမ္မဿဝိ
 ပါကာဝဿေသေန။ ဝေရူပံအတ္တဘာဝပဒိုလာဘံပဒိုသံဝေဒေတိ
 ဟူ၍ဟောကြားတော်မူ၏။ ။ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်။ လက္ခ
 ဏသံယုတ်ပါဠိတော်။ ။ဘိက္ခဝေ။ ရဟန်းတို့။ ခေါ။ အမှန်။ ဇေ
 သောဘိက္ခု။ ထိုပြိတ္တာရဟန်းသည်။ ဝါ။ ထိုရဟန်းသွင်ရောင်။
 ပြိတ္တာကောင်ကြီးသည်။ ကဿပဿသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။ နောင်
 တော်ကဿပမြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဝစနေ။ သာသနာတော်မြတ်
 ၌။ ပါပဘိက္ခု။ ယုတ်မာညစ်ညမ်း။ သရမ်းပျက်ချော်။ သူတော်မ
 ဟုတ်သောရဟန်းဖျင်း-ရဟန်းပေါ့သည်။ အဟောသိ။ ဖြစ်ခဲ့ဘူး
 လေပြီ။ လ။ ပါပသာမဏေရီ။ စုတ်ပဲ့ညစ်ညမ်း။ သရမ်းပျက်ချော်
 သူတော်မဟုတ်။ ယုတ်မာသောသာမဏေမသည်။ အဟောသိ။
 ဖြစ်ခဲ့ဘူးလေပြီ။ သာ။ ထိုသာမဏေ အယုတ်မသည်။ တဿ
 ကမ္မဿ။ ထိုခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကသိက္ခာပုဒ်တော်ကို။ ကျူးကျော်ပြုကျင့်
 သောမကောင်းမှုသတ္တမဇောကံ၏။ ဝိပါကေန။ အကျိုးရင်းအား
 ဖြင့်။ ဗဟူနိဝဿာနိ။ များစွာသောနှစ်တို့ပတ်လုံး။ ပ။ ဗဟူနိဝဿ
 သတသဟဿာနိ။ များစွာသောနှစ်ပေါင်းအသိန်းတို့ပတ်လုံး။ နိ
 ရိယေ။ ငရဲ၌။ ပစ္စိတွာ။ ချစ်ချစ်လောင်အောင်ကျက်ပြီး၍။ တဿေ
 ဝကမ္မဿ။ ထိုအပရာပရိယဖြစ်သော အလယ်ဇောငါးချက်ကံ
 ၏သာလျှင်။ ဝိပါကာဝဿေသေန။ အကျိုးကြွင်းအားဖြင့်။ ဝေရူပံ။
 ဤသို့သဘောရှိသော။ အတ္တဘာဝပဒိုလာဘံ။ ပြိတ္တာအတ္တဘော
 ကိုရသော ဆင်းရဲဒုက္ခကြီးကို။ ပဒိုသံ ဝေဒေတိ။ ခံစားရလေ
 ၏။ ။ဤကား ပါဠိတော်၏ အနက်။ ။ပပဉ္စသုဒ္ဓနိအဋ္ဌက
 ထာ၌လည်း။ ။သောတတ္ထဌိတောကာယဿဘောဒါပရံနိရိ
 ယဉ္စိဂစ္ဆတိ။ တိရစ္ဆာနယောနိံ ပိပေတ္တိဝိသယံပိဂစ္ဆတိ။ သမဏ
 ယက္ခိန္ဒာနာမဟောတိ သမဏပေတောအာဒိတ္တေဟိ သံဃာဒို
 အာဒိဟိသမ္ပန္နလိတကာယောအနုသာရံကရောန္တောဝိစရတိ။ ။
 ဟူ၍ထွစ်တွင်းအပ်၏။ ။တတ္ထ။ ထိုပဒိုပတ္တိဒုဂ္ဂတိ၌။ ဌိတော။

တည်သော။သော။ထိုအကျင့်ပျက်ပြား။အာစာရ-ဂေါစရမှော၊
 'မှားသောရဟန်းယုတ်သည်။ကာယဿ။ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ဘေဒါ။
 ပျက်သည်မှ။ပရံ။နောက်တဘဝ၌။နိရိယဋ္ဌိ။ရေရှစ်ထပ်အရပ်
 သို့လည်း။ဂစ္ဆတိ။လားရောက်တတ်၏။တိရစ္ဆာနယောနိ°ပိ။တိ-
 ရစ္ဆာန်မျိုးဂတိဆိုးသို့လည်း။ဂစ္ဆတိ။လားရောက်တတ်၏။ပေတ္တိ
 ဝိသယံပိ။ပြိတ္တာဘဝဘုံဌာနသို့လည်း။ဂစ္ဆတိ။လားရောက်တတ်
 ၏။သမဏယက္ခောနာမ။ကြောက်ရွယ်ခမန်း။ရဟန်းဘိလူးမည်
 သည်။ဟောတိ။ဖြစ်၏။သမဏပေတော၊မချီပင်ပန်း။ဖြစ်ပုံ
 ဆန်းသည်။ရဟန်းပြိတ္တာမည်သည်။ဟောတိ။ဖြစ်၏။အာဒိတ္တေ
 ဟိ။ပြောင်ပြောင်တောက်ကုန်သော။သံဃာဋီအာဒိဟိ။ဒူးကုန်
 သက်န်းစသည်တို့ဖြင့်။သမ္ပန္နလိတကာယော။ရဲရဲညီးထိန်။ရှိန်
 ရှိန်လောင်သော ကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍။အနုဿရံ။ပူပန်စပ်ခါး။
 ကြီးမားနာကျင်စွာသေပါသည်။တွားအော်အင်သံကို။ကရောန္တော။
 ပြုလျက်။ဝိစရတိ။အထူးထူးအပြားပြား။သွားလာလှည့်ပတ်ရ
 လေ၏။ ။၎င်းအဋ္ဌကထာပါဠိ၏အနက်။

အာစာရ-ဂေါစရ။အာဇီဝပျက်ကြသဖြင့်။သိက္ခာပုဒ်တော်
 များကို မှောက်မှား လွန်ကျူးကြ ကုန်သော။အကျင့်ယုတ်၌
 တည်၍။မည်မည်ဝါဝါ။ပဇာတရ။အလေးမပြုကြကုန်သော
 ရဟန်းသာမဏေတို့သည်။ဘုရားရှင် ရွှေမျက်နှာတော်ကို မဝံ့
 ကွက်။အရှက်မရှိကြဘဲ။ကျိုးရဲနှင့်တူစွာကျင့်သဖြင့်၎င်း။သူတ
 ပါးတို့ဂုဏ်ကို။အကုန်ချိုးဖဲ့ပျက်ဆီးသဖြင့်၎င်း။သူတပါးတို့ပြု
 သည့်ကောင်းမှုအရာကို။ကိုယ်ဟာကိုယ်ပြုသည့်အရောင်။ဟန်
 ပန်ဆောင်သဖြင့်၎င်း။ကိုယ်စိတ်နှုတ်ပါ။ကြမ်းကြုတ်စွာ ပြုသ
 ဖြင့်၎င်း။စိတ်နှလုံးမပြုမနူး။ညစ်ညူးသော အကျင့်ဖြင့်၎င်း။အ
 သက်မွေးခြင်းကိုပြုကြ၍ အသက်မွေးလွယ်ကြလေသည်။ ။
 သုဇိဝံအဟိရိကေန။ကာကသူရေနဓံသိနာ။ပက္ခန္နိနာပဝဗ္ဗေန။
 သံကိလိဋ္ဌေနဇိဝိတံ။ ။ပါဠိတော်။ ။အဟိရိကေန။မျိုး။
 ရွယ်။ရဲ။သု။လေးခုသောအရာ၌။ဆိတ်စာမျှမဝံ့ကွက်။အရှက်မ

ရှိသောရဟန်းသည်။ ကာကသူရေန။ ထမင်းဟင်းပွဲ၌။ ယူဆွဲထိုး
သုတ်တတ်သော။ ကျီးရဲနှင့်တူစွာကျင့်သဖြင့်၎င်း။ ခံသိနာ။ သူ
တထူးတို့။ ကျေးဇူးဂုဏ်သိန့်ကို။ ဖျင်းသိမ်အောင် ပြောဟော
မျှက်ဆီးသဖြင့်၎င်း။ ပက္ခန္ဓိနာ။ သူတပါးတို့ပြုသည့်ကောင်းမှု
အရာကို။ ကိုယ်ဟာ။ ကိုယ်ပြုသည့်အရောင်။ ဟန်ပန်ဆောင်သ
ဖြင့်၎င်း။ ပဂဗ္ဗေန။ ကိုယ်နှုတ်စိတ်ပါ။ ကြမ်းကြုတ်စွာပြုလုပ်သ
ဖြင့်၎င်း။ သံကိလိဋ္ဌေန။ နှလုံးမဖြူ။ စိတ်မူမနူး။ ညစ်ညူးသောအ
ကျင့်ဖြင့်၎င်း။ ဇိဝိတံ။ အသက်မွေးခြင်းကို။ ကတွာ။ ပြု၍။ သုဇိဝံ။
အသက်မွေးလွယ်လှပါပေ၏။ ။ ပါဠိတော်၏အနက်။ ။ ယင်း
သို့ပြဆိုခဲ့ပြီးသော။ ရွှေငွေအနာမာသ။ နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထုတို့ကို။ ခံ
ယူသုံးဆောင်ခြင်း။ ကုလဒူသကအနေသနစသော အမှုတို့ကို။
အရှက်မရှိဘဲ။ ကျီးရဲကဲ့သို့။ ပြုလိုသမျှပြု၍ အသက်ကို လွယ်
လွယ် မွေးမြူကြခြင်း အစရှိသော။ ယုတ်မာသော အကျင့် တို့
ကြောင့်။ လူသူမသိခင်။ မိမိကိုယ်ကိုပင်မိမိကအလျင် စွပ်စွဲရ
ခြင်းအတ္တာနုဝါဒဘေး။ လူရှင်ပညာရှိတို့သိပြန်လျှင်လည်း။ လူရှင်
တို့က။ ကဲ့ရဲ့စွပ်စွဲသည်ကိုခံရသောပရာနုဝါဒဘေး။ မိမိသန္တာန်၌
နှိပ်စက်သောသံကိလေသဘေး။ ပြဆိုခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း။ အပါယ်
ဆင်းရဲဟုဆိုအပ်သောဒုဂ္ဂတိဘေး။ သံသရာ၌တာရှည်စွာကျင်
လည်ရမည့်သံသရာဘေးကြီးများကို။ ထောက်ထားမဝံ။ ကြောံ
နှံ့ကြပါသဖြင့်။ ။ ကုလဒူသကဝဇ္ဇ ကမ္မဥတ္တရိမနုဿဓမ္မာ
ရောစနုဿာဒိတရူပိယါဒိဟိနိဗ္ဗတ္တံဗုဒ္ဓပဋိကုဋ္ဌံ။ ။ ဟူသောအဋ္ဌ
ကထာကျမ်းဂန်လာသည့်အတိုင်း။ ကုလဒူသကအမှု။ ဆေးကု
ခြင်းအမှု။ မိမိ၌ထင်ရှားမရှိသောဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကို ပြောကြား
ခြင်း။ သာယာအပ်သော ရွှေငွေ စသည်တို့ကြောင့် ဖြစ်သော
ဝတ္ထုပစ္စည်းများကို။ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်စက်ဆုတ် ရံ့ရှာ
တော်မူအပ်၏။ ။ သို့စည်ကလောက်။ အပြစ်ကြီးရောက်၍။
ကြီးမောက်စပ်ခါး။ ကြီးမားဝေဒနာကြီးစွာသောဒုက္ခနှင့်။ မချ
တွေ့ကြို။ ဆွေဆွေချန်အောင်။ အကုန်နှိပ်စက်ကြောင်း။ ရဟန်း

ကောင်းတို့၏ အကျင့်မဟုတ်၊ မြတ်စွာဘုရား စက်ဆုပ်တော်မူ၊ အပ်သော။ ရွှေငွေဂဟာပန။ မာသကတို့ကို။ မအပ်မရာ။ လှူလံ ပို့ဆက်။ နှုတ်မြွက် စွန့်လွှတ်သည် များကို။ ရဟန်းသား အရှင် ကောင်းတို့က။ ခံယူသာယာခြင်း။ ထိုရွှေငွေမှဖြစ်သော ပစ္စည်း များကိုသုံးဆောင်စားသောက်ခြင်းတို့ကို အလျှင်းပင်ပြုတော်မ မှုသင့်ကြပေ။ ခံယူသာယာမိသည့် ရွှေငွေ ပစ္စည်းများကိုလည်း မစင်ပုံအလားပယ်ရှားစွန့်ပစ်သင့်လှပေတော့သည်။

အကယ်၍ ရွှေတည်း။ ဝိနည်းအရာ။ လိမ္မာ သည် ဖြစ်သော ကြောင့်။ လိမ်မာသည့်ဒါယကာက။ သဒ္ဓါ၍လှူသည်ကို။ အတည် လှလှ။ နေရာကျအောင် မိမိကခံတတ်ငြားသော်လည်း။ နောက် သားနောင်လာ။ သိသန့်သိသ။ ပုတ္တာနုပုတ္တတို့သည်။ ဆရာ မိဘတို့လို။ နေရာကျမသိ၍။ တို့မိဘတို့ဆရာတို့သည်။ ရွှေငွေအ သပြာတို့ကိုပင်လှူဒါန်းကြကုန်သည်။ ရွှေငွေဒင်္ဂါး။ ပိုက်ဆန်များ ကိုပင် ခံယူကြကုန်သည်။ တို့လည်းသည်ငြိမ်း။ သည်ပုံလှမ်း ၍သည်လမ်းကို လိုက်တော့အံ့ဟု။ ဒိဋ္ဌာနုဂတိ။ မအပ်သောအ ခြင်းအရာဖြင့်။ ဖြစ်ဘွယ်ရာရှိသည်ကို။ သတိမြဲစွာ။ ထားသင့်ရာ သည်။ ။ ငါတို့တဆင့်စကားကြားဘူးသည်မှာ။ ။ ရှေးအ ခါက။ ဆရာတော်ကြီးတပါးသည်။ သွေးဒုလ္လာရောဂါ ရှိသော ကြောင့်။ ဆွမ်းရပ်သည့်အခါ။ တင်ကိုသာလိမ်၍ အိမ်ရှေ့တွင် ရပ်တော်မူလေသည်။ ထိုအခါ။ နောက်တော်က ပါလာသော ဆရာတော် တိုက်အုပ်ကလည်း။ တို့ဆရာတော် မထေရ်ကြီး သည်။ သက်တော်ကြီးဝါတော်ရင့်။ ရွှေထောက်ချင့် နောက် မျှော်တတ်။ ကျမ်းဂန်တတ်ပုဂ္ဂိုလ်ပင်။ ဆွမ်းဝင်၍ရပ်သောခါ။ တင်ကိုသာလိမ်၍ရပ်သည်။ ငါတို့သည်လည်း။ ဆရာနည်းကို။ နိဿည်း မပျက်စေလင့်ဟု။ ဆွမ်းရပ်ကွက် အချက် သင့်လျှင်။ တင်သားကိုလိမ်ပြီး၍။ အကြိမ်ကြိမ်ရပ်တော်မူပြန်သည်။ တဖန် နေဝံထပ်။ တိုက်ကြပ်ကို အစတင်၍။ ရှင်ကလေးတိုင်ဆွမ်းရပ် လျှင်။ ဆတ်ခနဲတင်ပါးကို။ တအားကုန်လိမ်ရှင်၍။ တဖြိုင်တည်း။

ရပ်ကြကြောင်းများကို ကြားဘူးလျက်ရှိချေသည်။ ။ဆရာ
 တော်ဘုရားကြီးမှာဒုလ္လဘကြောင့် လိမ်ကာရပ်သည်ကို။ တိုက်
 အုပ်တိုက်ကြပ်တို့အတပ်မသိကြ၍။ဆွမ်းရပ်လျှင်တင်ကိုလိမ်ရ
 သည်ချည်းမှတ်ကြသလို။ နောင်လာနောက်သားတို့ အမှတ်အ
 ထင်အမြင် မှောက်မှားကြသဖြင့်။ဤဇာတရူပ သိက္ခာပုဒ်တော်
 များကို။လေးစားမပြု။အမှုမထား။ တရွေတရွေလျော့ပါးဆုတ်
 ယုတ်၍။အဟုတ်အဟတ်။အမှန်အကန်။ ကျင့်ကြံလိုသူမရှိဘဲ။အ
 လွဲလွဲအချွတ်ချွတ်။ စိတ်ထင်တိုင်းလွှတ်မိကြလျှင်။ လေးသင်္ချေ
 နှင့်ကမ္ဘာတသိန်းကာလပတ်လုံး။ နိုင်ငံတိုင်းကား။ သားမယား
 ခြေလက်။ အသက်ဥစ္စာအဖြာဖြာတို့ကို။ မတွယ်မတာမညာမ
 စက်။ရက်ရက်ရောရော။နှမြောင့်ကွက်ခြင်းမရှိ။ အတိဒုက္ကရ။တ
 ပါးသူသာမညတို့သည်။ လွန်စွာပြုနိုင်ခဲ့လှသော။ ဒါနစာဂ။သိ
 လပါရမီစသည်တို့ကို။အလီလီဖြည့်ဆည်းဘူးမှ။အထူးရတော်
 မူအပ်သောသဗ္ဗညုတရွှေဥာဏ်တော်ဖြင့်။ ချိန်မြော်နှိုင်းစက်၍။
 အချက်အားလျော်စွာ။အာဏာတော်စက်မြတ်။ ပညတ်တော်မူ
 အပ်သော။ ဇာတရူပ သိက္ခာပုဒ်တော်ပျက်၍။ ကွယ်ဝှက် မြုပ်
 တိမ်။အရှိန်အဝါ။ သာသနာရောင်မတေဘံ။ ပ-ပျောက်ညှိုးသိမ်။
 မြှေးမြိန်ညစ်နွမ်းသဖြင့်။တင့်တယ်ခြင်းမရှိဖြစ်လိမ့်မည်။ ။ထို
 သို့ကွယ်ဝှက်မြုပ်တိမ်။အရှိန်မကြွယ်။ မတင့်တယ်ခြင်းအပြား။
 သုံးပါးတို့ကိုလည်း။ ။တိဏိဝိဝဋ္ဌာနိဝိရောစန္တိ။နောပဋိစ္ဆန္ဒာ
 နိ။ စန္ဒမဏ္ဍလံ ဝိဝဋ္ဌာနိဝိရောစတိနော ပဋိစ္ဆန္ဒံ။ သူရိယမဏ္ဍလံ
 ဝိဝဋ္ဌာနိဝိရောစတိနောပဋိစ္ဆန္ဒံ။ တထာဂတပဝေဒိတော ဓမ္မဝိန
 ယော ဝိဝဋ္ဌောဝိရောစတိနောပဋိစ္ဆန္ဒော။ ။ဟူ၍ပရိဝါပါဠိ
 တော်၌ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ။တိဏိ။သုံးပါးတို့သည်။ဝိ
 ဝဋ္ဌာနိ။ ဟင်းလင်းဖော်လွင့်။ ဖွင့်လှစ်အပ်ကုန်သည် ရှိသော်။ဝိ
 ရောစန္တိ။လျောက်ပတ်သဖြင့်တင့်တယ်ကုန်၏။ ပဋိစ္ဆန္ဒာနိ။ဖုံး
 လွှမ်းမြုပ်တိမ်။ဖျင်းသိမ်ကွယ်ဝှက်သည်ရှိသော်။နောဝိရောစန္တိ။
 မတင့်တယ်ကုန်။ စန္ဒမဏ္ဍလံ။ လဝန်းသည်။ဝိဝဋ္ဌာနိ။ ဆီးနှင်းမြို့

သူတော်သူမြတ်တို့နည်း။ နိဿည်းထုံးပုံမှာ။ ။ အောင်မြေ
တုံစံအဋ္ဌကျောင်းဆရာတော်ဘုရားကြီးအား။ တပင်တိုင်စုလေး
ဖုရားက။ ငွေသားသုံးပိဿာကို။ ပို့လာလှူကပ်စေသည်။ စေ
အပ်သောတမန်က။ ဆရာတော်ဘုရားအား။ စုလေးဖုရားကငွေ
တော် သုံးပိဿာကို။ လှူပါချေ စေသောကြောင့်။ ခြေတော်
ရင်းသို့ ရောက်ပါကြောင်း။ ၎င်းငွေကို အလှူတော်ခံပါမည့်အ
ကြောင်းနှင့်။ လျှော့ထား တောင်းပန် လေသော်။ ဆရာတော်

ဘုရားက။ ရဟန်းသားတို့အား။ ငွေဒင်္ဂါးပိုက်ဆန်ကိုအလှူမခံ
အပ်ဟုပယ်တော်မူလိုက်၏။ တမန်သည်ပြန်၍တဘန်။ တပင်
တိုင်နန်းစံ။ စုလေးဖုရားထံ၌ သံတော်ဦးတင်လျှော့လေ သော်
နင်အလွန်ရိုက်ယှက်၏တကား။ ဆရာတော်ဘုရားကို။ သွားလျှော့
ချေအမြန်။ အပ်လောက်သောကျမ်းဂန်ဖြင့်။ မိန့်သံတော်ထုံးပြ၍။
ဆုံးမတော် မူပြီးလျှင်။ အလှူ တော် ခံပါမည့် အကြောင်းနှင့်
တောင်းပန်လှူဒါန်းချေဟု။ တဘန် စေလိုက်ပြန်ရောက်လျှောက်
ကြားလေသော်။ ထိုသောအခါ။ ဆရာတော်မြတ်ဘုရားက။ နင့်
မိစုပြောကြားမှ။ ဘုရားဟောပါဠိ။ အပ်နိုင်သည့်ကျမ်းထုံးရှိကို။
ငါသိသည် မဟုတ်ဘူး။ ဦးဘုတ်တို့လက်တက်က။ ရက်ရက်
စက်ငွေဖြူကို။ အလှူတောင် ခံကြသေးသည်ဟု။ နောက် မွေး
သွားသိသကတို့။ တဖွဖွဆင်းသက်၍။ အဆက်ဆက်ပြောပြီး
လျှင်။ တသောသောငွေအလှူကို။ ခံယူသာယာကြလိမ့်မည့်အ
ဖြစ်ကို။ ငါစင်စစ် သိသောကြောင့်။ နင်ပြောသည့် ငွေများကို
ငါပယ်ရှားလိုက်သတည်းဟုမိန့်ဆိုတော်မူဘူးလေသတတ်။ ။
ဤသို့ကျမ်းတတ်။ ဆရာမြတ်သူတော်ကောင်းတို့။ ထုံးဟောင်း
စံတင်။ ပုံပြင်နည်းငြမ်းကို။ လမ်းကောင်းကြီး ပြုလုပ်၍၎င်း။ ဤ
ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ။ ပစ္စုပ္ပန်ပင်။ ရွှေငွေကိုလိုချင်သောခိုးသူထားပြတို့
က။ ရွှေငွေရှိသည့်ရဟန်းများကို။ ရိုက်နှက်ပုတ်ခတ်။ သတ်ဖြတ်
နှိပ်စက်။ ဗလက္ကာရပြုသဖြင့်။ ဘေးဥပါဒ်ရန်မီး။ ကြီးကျယ်ထွေ့။
ဆိုက်ရောက်၍ လာတတ်သောကြောင့်၎င်း။ ပြဆိုခဲ့ပြီးသည့်အ
တိုင်း။ ငရဲဘေး။ ပြိတ္တာဘေး။ တိရစ္ဆာန်ဘေးဘယနှင့်။ အတ္တာနု
ဝါဒ၊ စသည်ဘေးပေါင်း။ ဘေးသောင်းပြောင်းတို့ကို။ ကောင်း
ကောင်းကြီးပြုတတ်သောကြောင့်၎င်း။ ရွှေငွေ ဂဟာပနမာသ
ကတို့ကို။ အဆိပ်ထန်ထွေသော မြွေပွေးမွှေဟောက်ကြီးများနှင့်
အလားတူပုံထား၍။ ဟောကြားတော်မူသောကြောင့်၎င်း။ မစင်
ဘင်ပုပ်နှင့်ပမာတူထုတ်တော်၍အဋ္ဌကထာဆရာကျော်တို့တွင်
လွှတ်တော် မူကြသောကြောင့်၎င်း။ ရဟန်းတော် ဖြစ်ကြသော

ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်အရှင်တို့ကလည်း။ လိုချင်မက်မော။ တသ်သော
စိတ်ကင်းကြသဖြင့်။ လွတ်ရှင်းပယ်ရှား။ ရွှေငွေမျှားကို။ တားမြစ်
စွန့်လွှတ်တော်မူသင့်သည်သာတည်း။ အဘယ်မှာလျှင်။ တွယ်
တာမွတ်မွတ်။ မစွန့်လွှတ်ချင်ဘဲရှိနိုင်ချေတော့အံ့နည်း။ စွန့်လွှတ်
ပယ်ရှား။ တားမြစ်တော်မူနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

ယင်းသို့ပြဆိုအပ် ခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း။ ပစ္စုပ္ပန်၌ ဘေးရန်အ
လွန်များ။ တမလွန်အလား၌လည်း။ ကြီးမားသောအပါယ်ဒုက္ခ။
ဘေးဘယသို့ရောက်စေတတ်သော ရွှေငွေဂဟာပန။ မာသက
ဝတ္ထု။ နိဿဂ္ဂိပစ္စည်းတို့ကို။ ဒါယကာတို့ကလည်း။ လှူဒါန်း
သောအခါ။ နေရာမကျ၍။ မအပ်မရာရှိခဲ့လျှင် အင်အားမတန်။
ဘေးရန်အန္တရာယ်ကြီး။ တိစီးနှိုက်စက်လိမ့်မည်ဖြစ်၍။ အပ်သည့်
ပစ္စည်းများကိုသာ။ အလှူ၌ပါစေ၍ လှူစရာကောင်းထွပေတော့
သည်။ ရွှေငွေဖြစ်သော ပစ္စည်းနှင့်စပ်၍။ အပြောအဆိုလွန်စွာ
ကြပ်တဲ ခဲခက်သော အရာဖြစ်၍။ ရာဇ သိက္ခာပုဒ်။ မေတ္တာ က
သိက္ခာပုဒ်တော်တို့၌လာသည့်အတိုင်း။ ကပ္ပိယကာရကတို့ကို။
နေရာကျ တောင်းယူလျှောက်ထား။ ညွှန်ကြားပြောဆိုတတ်မှ။
ထိုငွေမှဖြစ်သောအပ်သောပစ္စည်းများကို။ ရဟန်းသင်္ဃာတော်
တို့တောင်းခံသုံးစားနိုင်သည်။ သတိရှိကြစေ။ ။ ယင်းသို့ပြဆို
အပ်ခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း။ နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထု။ ရွှေငွေပစ္စည်းတို့ကို။
ခံယူသာယာရှာတွေ့လေတော့ဟု။ ဘယ်အခါမှ။ ဘယ်ပရိယာယ်
နှင့်မှ။ မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပေး သနားတော်မူသည် မရှိသော
ကြောင့်။ ရဟန်းတော်တို့အား။ ငွေသားကို ဆတ်ဆတ်မခံအပ်
ဟုတပ်ကြပ်သိလေမှတ်လေ။ လျှော့ခံလွှာပါဒါယကာမောင်တူ။

